

Томислав Крсмановић Покрет за заштиту људских права,
председник. Тел.3511829; моб.тел.064-3095176; books@eunet.rs; Википедија; www.isil.org; АРХИВ
САНУ.

БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ. 2018 година
Уводна напомена.

У даље приложеним документима и текстовима су приказани поједини подаци о злоупотребама и насртајима на моја права и мојих сродника од 1963 године па све до данашњих дана. Позивам се на :БЕЛУ КЊИГУ –ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ, БЕЛУ КЊИГУ О ОПСТРУКЦИЈАМА ИНТЕРНЕТА,
БЕЛУ КЊИГУ О ПОЛИЦИЈСКИМ МАЛТРЕТИРАЊИМА, БЕЛА КЊИГА ЗАПЛЕНА АРХИВЕ и
БЕЛА КЊИГА
О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ .

У овим досијеима се налазе врло детаљни подаци о тешким злоупотребама са мојим правима , што све траје дуги низ година, и има између осталог, за циљ здравствено изнуривање. Сада имам 79 година.

Циљ је уништити. Да тако будем онемогућен да се изборим за моја права , која се тичу мојих судских поступака за накнаду штете, рехабилитацију и реституцију.

Према мени је од тада почињено пар стотина кривичних дела, од којих се нека могу окарактерисати као тешки злочини, укључујући: утамничења у психијатријске установе, тортуре, суђења и осуде за вербалне деликте, континуелна полицијска шиканирања, уз примену физичких обрачуна, незаконито лишавање стана, претварање у статус подстанара за време од 17 година, истеривања из радног односа, провале у стан и заплена имовине, све до покушаја убиства септембра 1997 године, заплене архиве и свега што сам стварао априла 2000 године, укључујући и рукописе мојих 20 необјављених књига , на делу је духовни злочин. Од 1994 године водим маратонски судски спор за обештећење , захтев за рехабилитацију сам поднео 2006 године, судови све до данашњих дана растежу и доносе незаконите судске одлуке..

Током ових година скоро свакодневно сам засипан стерилним судским дописима без правде и логике, уз губитак времена, енергије и новца, поправке ПЦ, плаћање судских такси лоповима и криминалцима.

А марта 2008 године је почела полицијска хајка уз претње утамничењем на неодређено време : " зашто што тражи обештећење". Само од јуна до децембра 2011 године ја сам био осам пута позиван на информативне разговоре уз лупњавау полицајаца на врата и оштре претње. Годинама , такорећи свакодневно, живим под опсадом, мени је драстично ограничено право на употребу компјутера и интернета (видети БЕЛУ КЊИГУ О ОПСТРУКЦИЈАМА ИНТЕРНЕТА), мене

вређају и прете ми припадници организованог криминала, захтевајући да одустанем од мојих поменутих легалних захтева . 14 децембра 2012 година сам био у два наврата изложен физичким насртајима на јавном месту, а 26 јануара 2013 године су непознате особе бацале ледењак на моју терасу и грудве у прозор, уз гласне повике политичких увреда и претњи.

Данас у 2015.години, доживљавам свакодневну блокаду рада на интерне ту, ја сам писац. Мени је онемогућено да пишем, доживљавам свакодневно врло интензиван стрес.

На делу је стратегија изнуривања, осиромашења, узимања времена и енергије, на делу је опасан атак на моје здравље и виталност.

Удружени криминал на очиглед јавности покушава да ме уклони тихо без пуцња. Да ме тако тихо елиминише као жалиоца.

Ова БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ има за циљ да кроз приказивање података, аргумената и сведока, разобличи злочиначки пројекат уништавања мога здравља који траје методично и програмирано од 1963 године.

Желим да осветлим ову мрачну УЛИЦУ ДУГЕ МРЖЊЕ, и да ставим државним органима и свима

ониам којима је стало до поштовања закона и спаса Србије, податке о узроцима катастрофално лошег здравља нације, о трагедији која је задесила наш народ и наше здравство.

ПОЗИВАМ НАДЛЕЖНЕ, И СВЕ ДРУГЕ, ДА МЕ ПОДРЖЕ У МОЈОЈ БОРБИ ЗА ЗДРАВЉЕ, КАКО ЛИЧНО, ТАКО И ГРАЂАНА НАШЕ ЗЕМЉЕ.

Др.Стеван Петровић, психијатар, судски вештак: Надлежним државним органима и другим организацијама и установама.

УДРУЖЕНИ КРИМИНАЛ УГРОЖАВА ЗДРАВЉЕ И ЖИВОТ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА.

Томислав Крсмановић, економиста у пензији, са станом у улици Станка Пауновића 70, 11090 Београд, рођен 20 јула 1936 године, ЈМБГ 2007936710214, у својим друштвеним активностима као председник НВО Покрет за заштиту људских права, или у своје лично име, већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију. Поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију без законског основа.

У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права.

Подносим овај извештај о његовом здрављу и врло штетном деловању осмишљених прогона којима је изложен од стране удруженог криминала, који нажалост има своје пипке и у државним органима. Он има 77 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О, то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здравље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..

Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде.

Званични органи јасно и недвосмислено тврде да је стрес највећи убица у Србији која је облепљена читуљама и у којој цвета једино погребна индустрија.

Стрес неко смишљено и методично производи: очигледно да је то удружени криминал.

У Београду 12.1.2012 године Судски вештак, психијатар др.Стеван Петровић.

Полицијској управи града Београда.

МИШЉЕЊЕ О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ.

Томислав Крсмановић, економиста у пензији, са станом у улици Станка Пауновића 70, 11090 Београд, рођен 20 јула 1936 године, ЈМБГ 2007936710214, у својим друштвеним активностима као председник НВО Покрет за заштиту људских права, или у своје лично име, је повремено позиван на рочишта у судовима, или органима полиције, ради обављања истражних радњи и прикупљања потребних релевантних података за судске и друге органе.

Подносим вам овај извештај о његовом здрављу и врло штетном деловању позива на овакве разговоре, јер он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријск налаз је Б.О, то јест душевно здрав, али с'обзиром на изречено такви разговори ипак врло штетно делују на његово здравље и могу га трајно погоршати и драстично оштетити.

У истом смислу врло штетно делују на његово здравље и продужени судски поступци, и повреде његових законских права, до којих долази.

Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића обавезно поштедите било каквог информативног разговора са органима полиције, јер то за њега означава снажан

стрес, а ако је таква истражна радња неопходна, да разговор са њим обави општинско јавно тужилаштво.

У Београду 12.2011 године Судски вештак, психијатар др.Стеван Петровић
ПОДРШКА-ДВЕ ПЕТИЦИЈЕ СА ВЕЛИКИМ БРОЈЕМ ПОТПИСА ЕМИНЕНТНИХ СТРАНИХ И
ДОМАЋИХ

ИНТЕЛЕКТУАЛАЦА, ИЗ СВЕТА И ЗЕМЉЕ, У ЗНАК ПОДРШКЕ МОМЕ СУДСКОМ СПОРУ У
ВЕЗИ

ОБЕШТЕЋЕЊА, КОЈИ ТРАЈЕ ВЕЋ 17 ГОДИНА.

1. PETITION

To :Mr.Boris Tadic, President of Serbia

-Dr.Mirko Cvetkovic, president of government of Serbia

-Mrs.Snezana Malovic, Ministre of Justice of Serbia

-Mrs. Radmila Dacic-Dragicevic, president of Apelacioni sud u Beogradu.

We have long known Tomislav Krsmanovic and his many accomplishments on behalf of human rights and market reform causes, and have had the extraordinary pleasure of working with him. We are pleased to inform you that Mr. Krsmanovic made possible the translation, publication, and distribution of libertarian books on economics education and many language editions throughout the Balkans.

In the name of hundreds of ISIL(www.isil.org) members throughout the world who have been very much inspired by Mr. Krsmanovic's tireless and courageous zeal in helping to promote a respect for human rights. Thus it is with great concern that we have followed closely his numerous travails in recent years. We wish to acknowledge his personal suffering as the victim of official favoritism that frequently rewarded the least deserving in society and penalized the virtuous.

He is an elderly man, now 75, who contributed greatly to the advancement of democracy in Serbia, and we feel that recent compensation request in front of Apelacioni sud u Beogradu (g.z. 1321/11, judge Tamara Djukic Uzelac) are long overdue. It has troubled us greatly that he was so abused by thugs for his noble work, and we are so very concerned that he find just restitution for his long sufferings. Tomislav Krsmanovic is 75 years old man, prolongation of juridical proceedee which started in 1994 might harm seriously his health and life. We are worried that his poverty has ultimately denied him some of the basic conveniences and necessities of life, placing his personal health in peril during the latter years of his life.

We would be most grateful for your attention to his situation, as it is surely deserved by no finer an individual than we have ever known. We are much in his debt for his dedication to the causes of freedom. In meantime we urge you to approve to END NOW his appeal for compensations.

Sincerely

Ken Schoolland, professor, Hawai Pacific University, USA

Khalil Ahmad , President / Founder Alternate Solutions Institute, Lahore ,
Pakistan..

Stephen W Browne, journalist, Marshall, Minnesota, USA

Barun Mitra, president of the Liberty Institute in New Delhi, India

2.. ПЕТИЦИЈА

ВИШЕМ СУДУ

АПЕЛАЦИОНОМ СУДУ

Госпођи СНЕЖАНИ МАЛОВИЋ, Министру правосуђа Србије.

Ми доле потписани грађани захтевамо од Вас да најхитније поступите у границама Ваших овлашћења и компетенција, да се заврши седамнаестогодишње судско мрцварење Томислава Крсмановића, председника Покрета за заштиту људских права и заслужног грађанина.

Крсмановић је поднео још 1994 године Тужбу за накнаду штете (Први општински суд, последњи број :VI Р.бр.,7178/ 08.Виши суд у Београду , 2 П.бр.2228/2010), јер је над

њим од 1971 године до недавно, почињено од стране државних органа, установа и моћних појединаца из државног апарата, преко 200 тешких кривичних дела, из чега су произашле узрочно и последично нанете штете, за шта је у тужби дао правно ваљане доказе, документа и приложио исказе сведока и њихове личне податке..

Када се ради о 17 годишњем судском спору, он је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је Крсмановић редовно указивао у његовим поднесцима.

У потпуности игноришући овако чињенично стање, Виши суд у Београду је донео 21.01.2011 године одбијајућу Пресуду са потпуно неоснованим образложењем, да тужена (Република Србија) није одговорна за штете нанете од стране претходне (и данашње) државе, конфузно тврдећи да Крсмановић није никада претрпео било какве штете. Виши суд упућује тужиоца на Апелациони суд(г.ж 1321/11, судија Тамара Ђукић Узелац) ,а већ је поступак једном ишао до Врховног суда.

На делу је драстична повреда права на правично фер суђење и у исто време бескрајно одуговлачење.

Томислав Крсмановић је познати борац за људска права, борио се деценијама за демократију, аргументима и ненасилно, цело време се залажући за исправне процене, разумевање, помирење и слогу. Нажалост, он је због свога оваквог ангажмана био жртва политичких прогона који нису били у складу са локалним Уставом и законима, као и са међународним правом и конвенцијама за заштиту људских права које су потписале и ова и претходна држава. Истичемо да је он добитник неколико међународних признања, јавност је добро упозната са његовим страдањима, у његовом досијеу у архиви СДБ који му је био дат на увид, је детаљно назначено, која, како, од кога, су била драстично прикраћивана његова права, где је такође назначен разлог, а то је како тамо јасно стоји: ненасилна борба за слободу изражавања и поштовање закона.

Крсмановић има 75 година (просечан животни век мушкарца у Србији је 71 година), поврх свега је на ивици социјале. Ми не можемо видети другачије ово маратонско суђење него као покушај његовог органског изнуривања, финансијског исцрпљивања, узимања времена и енергије. Забринуте за њега истичемо да овакво дуготрајно и изнурујуће суђење наноси озбиљне штете његовом здрављу.

Уместо да живи у миру и да ужива плодове свога труда, он је принуђен да се прегача са истим онима који су га унесрећивали и његове блиске у време претходних режима. Не можемо се никако отети утиску да је на делу политички реваншизам према њему као борцу за демократију, и то од стране асоцијалних појединаца из редова претходног поретка који су још увек на значајним позицијама у судству и у државном апарату, који се не либе да се свете дан данас ономе ко им се раније замерио борећи се за демократију, да му сада опет угрожавају егзистенцију, здравље и голи живот, да тако тихо уклоне неугодног сведока и жалиоца. Ако се овако поступа са познатим јавним послеником, сасвим је умесно запитати се: каква је судбина резервисана безбројним анонимним судским судеонцима? Цела Србија зна добро да дубока и сложена криза потреса судство, и да у Србији још није није заживела правна држава..

Да би се Србија извукла из кризе, први корак је да се заведе поштовање закона и успостави правна држава. .

ЗАХТЕВАМО ОД ВАС ДА ПОСТУПИТЕ У ГРАНИЦАМА ВАШИХ ОВЛАШЋЕЊА ДА АПЕЛАЦИОНИ СУД ДОНЕСЕ

ШТО ПРЕ ПРАВИЧНУ ПРЕСУДУ.

У Београду 4.11.2011 године

-

др.Раде Божовић, професор универзитета, др.Василије Крестић, академик, др.Јован Деретић, професор, Златоје Мартинов, новинар, Никола Баровић адвокат, др.Љубомир

Протић, професор универзитета, Коста Димитријевић, писац, Велизар Павловић, правник, ДСС, Мирко Јовић, председник свесрпског већа, Бранко Драгаш, публициста, др. Томислав Јовичић, лекар

Љубомир Манасијевић, композитор и певач, Милан Младеновић, писац

Никша Булатовић, новинар, др. Павле Ковачевић, професор универзитета

др. Стеван Петровић, психијатар, Драган Милић, председавајући Народне радикалне странке,

др. Срђа Цветковић, сарадник Института за историју

др. Радомир Ковачевић, лекар, професор универзитета, Раде Љубичић, публициста, Предраг

Олујић, публициста, Горан Ђапић, публициста

Здравко Гојковић, Задужбина ГОЈКОВИЋ, Милорад Бајић, филмски режисер, документариста,

Носилац Ордена Светог Саве, Небојша Јеврић, новинар

Синиша Ружичић, професор, Саво Контић, гуслар, Др. Нина Дрндарски, професор универзитета,

Саша Срећковић, виши кустос Етнографског музеја

Миле Јефтић, економиста, Др. Јован Петровић, професор универзитета

Голуб Бакић адвокат, др. Јасна Јовановић, психијатар, др. Обрен Цицковић, психолог, професор

универзитета, др. Новица Расулић, лекар, Катарина Рашић, историчар, др. Владимир Љубичић,

лекар, председник Отечества

Јово Ђурић, професор, Младен Димитријевић, инжењер, Мило Ђукановић, Београд, Милош

Богдановић, публициста, Саша Недељковић, професор, Велизар Марковић, судија у пензији,

Слободан Ђуровић, песник, Слободан Радовановић, публициста, Слободан Радуловић,

публициста, Олга Јефтић, дефектолог, Петар Петровић, инжењер, Миле Марковић, економиста,

Деса Митановска, публициста, Чеда Радаковић, бизнисмен, Љиља Пећанац, публициста, Ноле

Лекај, пензионер, Снежана Николић, бизнисмен, Слободан Петровић, правник, Блажо Поповић,

професор, Влада Червењак, публициста, Сремска Митровица, Јова Јовановић, предузетник,

Шабац, Града Николић, сликар, Смедеревска Паланка, Радослав Бижић, Боцар, Банат, Миле

Димитријевић, Петровац на Млави, Живојин Бузанкић, Мокриње, Неготин, Милан Живковић,

Аранђеловац, Слободан Живковић, Оглађеновац, Ваљево

Бошко Грујић, Нова Пазова, Михајло Павлица, песник, Банатски Деспотовац

Никола Фукс, публициста, Миша Опарница, Београд, Петар Бјелановић, Београд, Драгобрат

Стефановић, Отечество

Tomislav Krsmanović 21.2.2012 godine

Pokret za zaštitu ljudskih prava, predsednik. Tel.3511829; mob.tel.064-3095176; books@eunet.rs;

Vikipedija; solair.eunet.rs://~pokrets; www.tomislavkrsmanovic.com; ARHIV SANU

NAPAD NA ZDRAVLJE.

Zahetvam da komisija nezavisnih eksperata ustanovi o čemu se radi.

U ponedeljak 20 februara oko 13 časova i 30 minuta na uglu ulica Borske i Stanka Paunovića su mi se približila dva mladića od oko 30 godina, smeđi, snažni i povisoki, idući iza mene su mi tiho dobacili: razorićemo ti zdravlje.

Nakon oko pola sata u mome stanu mi je naglo pozlilo, oblio me je hladan znoj, počelo je da mi se gadi, i nastala je jaka vrtoglavica. To je trajalo celu noć, nisam trepnuo.

Ovakve pretnje i ataci traju dugi niz godina. Upoznajem Vas sa ovim pretnjama i zahtevam od Vas da ih uzmete k'znanju povodom daljeg stanja mog zdravlja. Mnogi ljudi se žale, ili su se žalili da su im učinioci uništili zdravlje, primera radi navodim: dr. Nikolu Miloševića, dr. Žarka Gavrilovića, dr. Mišu Đurića, itd. Na delu je istinska zakonomernost. Cilj ovoga ataka je dekokracija i izbacivanje iz intelektuane ravnoteže u vezi pripreme Revizije na Presudu Apelacionog suda.

Životi i zdravlje vrhunskih intelektualaca u Srbiji koji serijski iznenadno umiru, ili se razboljevaju u nejasnim okolnostima, zavredili su danas koliko vaga govečeta na provincijskoj stočnoj pijaci. Izgleda da su oni koji to čine pronašli savršen zločin, mogu nekoga unesretiti, a svi čute, jer se navodno to ne može dokazati. SRBIJA BLEJI. Nedavno su medija prenela da je MUP Srbije u posedu priručnih malih aparata za elektroškove na distancu za primenu prilikom uličnih demonstracija, za momentalno

dekoncentraciju .

Ova sprava nije nimalo naivna i bezopasna, može biti blažeg dejstva, ali ima i onih snažnih koji mogu napraviti izliv krvi u mozak ili smrt, infarkt, da iseku unutrašnji organ. A šta je laser. Mi dobro znamo da je Miloševićeva policija te krtije posedovala. (Koje su zastarele u zapadnim zemljama pre 40 godina). Ima svakojakih sprejova, od onih koji mogu napraviti momentalnu dijareju, do smrtonosnih. Nacisti su u Nemačkoj pred Drugi svetski rat otrovali tajno gasom u njihovim stanovima više desetina hiljada duševnih bolesnika , da očiste rasu. Nacisti su naše Jevreje gušili na Sajmištu u kamionu sa gasom. Gasovi u stanovima bez znanja građana., itd. u beskraj , nauka je ovde napredovala do savršenosti.

U nadi da ćete ovome dopisu pridati pažnju i preduzeti mere u granicama Vaših ovlašćenja i kompetencija. Zahtevam da se osnuje komisija sastavljena od nezavisnih eksperata koja će ustanoviti stanje moga zdravlja i čime je ono uslovljeno. Predočavam da je više onih koji su mi na sličan način pretili preminulo prevremeno. (Nešto od toga se vidi u mojoj tužbi za naknadu štete). Samoubilački pir se nastavlja.

Tomislav Krsmanović

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ- СРПСКА АФЕРА ДРАЈФУС.

Томислав Крсмановић (1936) , познати борац за људска права, председник Покрета за заштиту људских права, добитник више признања, писац и публициста, је изложен погрому од стране удруженог криминала који несметано вршља у окриљу државних органа.

Њега су од јула 2011 године до јануара 2012 године, органи полиције осам пута позивали на информативне разговоре без законског основа, претећи му утамничењем на неодређено време, само зато што пише саопштења и захтева обештећење. Он такорећи свакодневно живи под опсадом, њему је драстично ограничено право на употребу компјутера и интернета, скоро свакодневно га вређају и прете му криминалци . 14 децембра 2012 године је у два наврата био изложен физичким насртајима на јавном месту, а 26 јануара 2013 године су непознате особе бацале ледењаке на његову терасу и грудве у прозор.

Он је од 1975 године све до данашњих дана из године у годину, из месеца у месец, из недеље у недељу, из дана у дан, изложен перманентном надзору и блокади животних активности. За ово време је према њему почињено преко две стотине кривичних дела, од којих се нека могу окарактерисати као тешки злочини.

Он је 1994 године поднео Тужбу за накнаду штете, судски поступак се растеже до данашњих дана. 2006 године је покренуо судски поступак за рехабилитацију који још није приведен крају. Јуна 1975 године је био ухапшен због писаног ненасилног деликта, након чега је био смештен по казни у психијатријску болницу, где је мучен неиндицираним инјекцијама и медикаментима, и физички злостављан од стране болничара. Одакле је изашао са фалсификованом дијагнозом тешког душевног болесника параноидна шизофренија, која је обзнањена у јавности. Због чега је његова

каријера била упропашћивана, и његов углед у јавности као научника и борца за људска права, па све до разарања породице и брака. Ова дијагноза је обеснажена налазом ВМА- Психијатријска болница од октобра 1978 године, и правно оборена 1983 године после ескпертизе од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду. За ово време је у неколико наврата био незаконито истериван из радног односа, притваран, суђен и осуђиван за вербални деликт, био је незаконитом одлуком Петог општинског суда у Београду лишен свога стана који данас вреди око 70.000 евра (са образложењем " јер ће у њему одржавати скупове дисидената"), био је од 1982 до 1997 године претворен у подстанара, у неколико наврата је његов стан био проваљиван и пљачкан, његов телефон је често био искључиван, вршена заплена преписке, а био је премлаћиван на јавним местима. Основао је Први југословенски одбор за људска права Акција за самозаштиту 1975 године, основао је затим Покрет за заштиту људских права, чији је председник до данас, учествовао је на неравноправним изборима од 1990 до 1997 године. 1 априла 2000 године је дошао велики полицијски камион и однео све што је стварао, архиву организације и његову личну, научне

радове, рукописе његових 20 необјављених књига, личне слике, преписку, 2.000 нових књига, итд, што до данас није враћено. 19 септембра 1997 године је покушано убиство, нападнут је у његовом стану од два криминалца и теже повређен. Од 2000 године до данас Крсмановић води истински свакодневни рат са криминалцима који му прете смрћу, вређају га, насрћу на њега физички, опструирају његов рад на компјутеру и интернету, узнемиравају га телефоном. Марта 2008 године Полицијска управа Београда је захтевала његово утамничење на неодређено време у психијатријску установу" зато што пише саопштења и тражи обештећење и рехабилитацију, реституцију", у више наврата је позиван на информативне разговоре, да би од јула до децембра 2011 годне, био шест пута позиван на информативне разговоре уз претње утамничењем, због наведених разлога. Његов компјутер је све чешће опструиран, живи у свакодневном страху.

Крсмановић има скромне приходе(30.000), у дуговима је, његов 31 годишњи син грађевински техничар је без запослења. Његова сестра Нада (1946-2010), је умрла у нељудским околностима, разболела се од тешке болести (прошла као и многи данас у Србији посрнуле медицине, кроз свакојаке медицинске арбитрарности и душегупке), њена пензија је износила свега 5.000 динара, зато што њена Ауторска агенција забавне музике није уплаћивала доприносе скоро 20 година, нису хтели да је приме на лечење које јој је било неопходно, неки су отворено тражили новац. Надина ћерка Валерија (1980) је без сталног запослења и издржава ћерку од 19 година, ученицу (мужа су јој недавно убили криминалци на радном месту обезбеђења). Његов брат Милић(1939) , пензионер, има пензију свега 13.000 динара, јер је и он био жртва прогона.

Овај маратонски судски процес за накнаду штете се растеже ево већ скоро 19 година.

Уместо да поступи по закону удружени криминал растеже, прети Крсмановићу, свакодневно га надзорава, уцењује, опструира све његове активности, оробљава га, све са циљем да га стресовима уклони тихо без пресуде и пуцња , или уз шкрипу аутомобилских кочница, или прибегавајући свемогућим медицинским злоупотребама.

Случај Крсмановић постаје СРПСКА АФЕРА ДРАЈФУС.

Овако се дешава са већином судских судеоника.

МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА

Здравствена инспекција

Београд

Слободан сам да вас обавестим о угрожавању мога здравља, до чега долази у околностима, и од особа, што је детаљније приказано у приложеном документу **ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ**, од 13.4.2010 године.

На делу су несносни методично програмирани дуготрајни притисци са циљем изнуривања, узимања времена, енергије, и новца, мета је ослабити здравље, руинирати без судске пресуде и пуцња, и тако ме уклонити као неугодног жалиоца. У прилогу **МИШЉЕЊЕ** о моме здрављу др.Стевана Петровића, психијатра, судског вештака, од 12.1.2012 године.

То су атаци који долазе од стране удруженог криминала да тако будем дискретно ућуткан, зато што упорно захтевам обештећење.

Изволите проучити податке о мени на Википедији, и на сајту ИСИЛА-САД: www.isil.org, као што ћете видети ја сам добитник значајног ИСИЛ-овог признања Bruce Evox Memorial Award, ја сам заслужни грађанин, добитник неколико значајних међународних признања, писац више запажених књига, научни радник који објављује своје радове у нашим најпрестижнијим научним часописима (последњи у најновијем броју гласила Удружења социолога Србије **СОЦИОЛОШКИ ПРЕГЛЕД-Злоупотреба психијатрије у претходној Југославији**), члан руководства Братства **КРСМАНОВИЋА** и члан **СВЕТИ САВА**, деценијски борац за поштовање закона и људских права, председник Покрета за заштиту људских права, заслужан за данашњу демократију, саборац са појединим данашњим лидерима државе.Ја сам осуђиван за вербалне деликте након тога, марта 1975 године сам основао први југословенски одбор за људска права **ДИРЕКТНА АКЦИЈА**, 1985

Покрет за заштиту људских права који је учествовао на изборима, био сам кандидат за председника Србије на изборима 1990 године, писац на стотине саопштења. Институт за савремену историју из Београда, државна установа, је издао недавно из пера угледног сарадника др.Срђана Цветковића врло значајну књигу ИЗМЕЂУ СРПА И ЧЕКИЋА, политичка репресија у Србији, 1953-1965 (пре тога исто за време 1945-1953 година), у којој се на више страна потврђују и описују моја страдања као злочини против човечности. Слично становиште заузима и професор Правног факултета у Београд др. Коста Чавошки, у монографији ОДБОР ЗА ОДБРАНУ СЛОБОДЕ МИСЛИ И ИЗРАЖАВАЊА (САНУ), Саопштења и други документи, недавно публикована у издању

Службеног гласника из Београда; часопис Социолошки преглед, Удружења социолога Србије, (април-јун 2011 године); часопис ХЕРЕТИКУС, Правни факултет у Београду; часопис ТЕМЕ, Универзитет Ниш, итд.. Подаци о мени као жртви злочина против човечности се налазе у разним зборницима и архивама широм земље и света. У понедељак сам имао једночасовни интервју на Радио Београду 2, на ову тему, средином октобра на ТВ Коперникус, одржао сам неколико јавних трибина , у виду су нови медијски наступи.

Имам 75 година, моје припадности су минималне, ја сам у дуговима, живим на чекове, издржавам делимично и сина, који је незапослен (30 година, прошао кроз прогоне такође), мој млађи брат(1939) има пензију 13.000 динара, био жртва дискриминације такође ; сестра Нада (1946-2010) је имала пензију од 5.000 динара, њена радна организација није уплаћивала допринос скоро двадесетак година, умрла је у нељудским околностима. Ћерка моје сестре (40 година) , нема стално запослење, издржава ћеркицу од 18 година, њеног мужа (орган безбедности, обезбеђења) су на радном месту недавно убили криминалци. Стални трошкови адвоката, копија, поштарине, поправки компјутера, итд, су скоро свакодневни и убитачни, ја сам на ивици тоталног банкрота што се може десити сваки час. А што ми подмукло чине наведене особе.

Мени је подмукло и опасно угрожено здравље, на делу је покушај тихе ликвидације, без пуцња. Производња стреса је индустрија масовне смрти у Србији. Молим вашу интервенцију да се предузму мере у оквиру позитивних законских прописа , са циљем да они који насрћу на моје здравље буду у томе предупређени.

.С'поштовањем

Томислав Крсмановић

Pokret za zaštitu ljudskih prava , predsednik

Tel. 3511829 ; Mob tel-064-3095176 ; Pokret@eunet.rs, www.isil.org, Arhiv SANU.

NIJE STRES GLAVNI KRIVAC ZA KATASTROFALNO

STANJE ZDRAVLJA GRAĐANA SRBIJE-TAJKUNI SU

GROBARI SRBIJE. Povodom manjkavosti primenjene

metodologije u istraživanju opsega i uzroka

morbiditeta u Srbiji.

I.Uvodne napomene.

Danas je zdravlje većine građana drastično ugroženo, građani Srbije su jedan od najbolesnijih naroda na svetu, Srbi su ostarela populacija, bela kuga je pustila duboke korene širom Srbije. Prema procenama stručnjaka SANU i naših naučnika, ukoliko se ne preduzmu efikasne mere, Srbi bi mogli za manje od četvrt veka biti etnička manjina u Srbiji.

Otuda se nalaže kao zadatak od najveće važnosti, zadatak nad svim zadacima, da se preduzmu prave mere, da naši naučnici naprave DIJAGNOZU UZROKA, I n osnovu toga definišu valjan PLAN MERA OZDRAVLJENJA NACIJE.

II. Stanje zdravlja nacije.

Uopšte se ne može pouzdati u svakoјake ankete i statističke podatke o stanju zdravlja građana Srbije, jer one nisu metodološki utemeljene, i to: što se tiče reprezentativnosti uzorka, upitnika, formulisanih pitanja, obučenosti anketara, rada na terenu, obrade upitnika, izvora i načina prikupljanja informacija. Ističem tužnu činjenicu ljudske

iracionalnosti, da pojedinim zvaničnim (i drugim) instancama, ne odgovara (zbog različitih razloga), da se sazna ovakva porazna istina, te postoji težnja lakiranja, ulepšavanja. Ovoj tvrdnji idu u prilog dobijeni statistički podaci o zdravlju građana Srbije, koji značajno variraju od izvora, od autora, jer je naučna istina jedna.

U Srbiji se o zdravlju građana govori krajnje umereno, to je neki anemičan akademski vokabular –umesto oštrih činjenica bez dlake na jeziku. Kojekakve tendenciozne ankete o stanju zdravlja ne mogu zamazati oči narodu, istina se ne može sakriti. Jer građani imaju oči da vide šta se dešava sa njima samima, sa njihovim srodnicima, susedima, prijateljima, na radnom mestu, gde god maknu.. Nije nikakvo preterivanje ovo što ću dalje saopštiti, makoliko to neupućenima može izgledati ekstremno, nažalost to je naša tragična stvarnost: današnja Srbija je od većine jasno prepoznatljiv spektakl zgrada oblepljenih čituljama, pognutih izandalih žena u crnom, potresnih ridanja na grobljima i u stambenim zgradama, vrani gavranovi grleno grakću okačeni kandžama o grane iznad beskrajnog niza iskopanih raka diljom Srbije, odjekuju jauci nemoćnih i bolesnih. Na svakom koraku čemer i jad. **OVAKVO TRAGIČNO STANJE ZAHTEVA NAJHITNIJU AKCIJU! SRBIJA ĆUTI.**

Zdravstveno ruinirana nacija, u depresiji, i krizi identiteta, nije u stanju da brani svoje teritorije i svoju državu, da privređuje i da se rasplodava. A sve se oko toga vrti.

Ono što je najtragičnije, nema iole raširenije svesti o zdravstvenoj ugroženosti, koja je istinska opasnost po opstanak nacije. Ljudi kopne, il nestaju, umesto svesti o uzrocima, o opsegu, o merama da se to predupredi –vladaju muk i tišina, kao da se radi o panađurskim prasićima, a ne o ljudskim bićima.

O statističkim podacima zdravlja ne želim više ovoga puta da govorim, ovo je dovoljno, jasno je da je na ivici

katastrofe. Sada bih se pozabavio uzrocima.

III. Uzroci morbiditeta i mortaliteta.

Naročito vlada istinska konfuzija kada se radi o dijagnozi uzroka.

1. Stres.

Medicinske eminentne naučne ustanove npr. ističu da je glavni uzrok dugogodišnji stres. Potom navode i druge

moguće razloge: zagađenje NATO bombama 1999 godine, sankcije i izolaciju, osiromašenje, tranziciju.

Sa ovakvim vrlo pojednostavljenim zaključkom se ne bih nikako mogao složiti jer on jednostavno nije činjenično zasnovan, krajnje je uprošćen, kao takav je vrlo opasan, jer navodi na pogrešne pravce akcije.

Još je poraznije po istinu, što se zaključci o zdravlju zasnivaju na delimičnim saznanjima, a zna se esencijalno načelo svakog naučno valjanog istraživanja: **BOLJE JE NE ZNATI NIŠTA, NEGO LI DELIMIČNO.**

Oni kažu STRES, i gotovo! Prema izvorima istraživanja dakle niko nije kriv za nacionalnu zdravstvenu katastrofu, kriv je stres. Skinuta je odgovornost, stvar se zaboravlja, gura pod tepih, ništa se ne preduzima.

Ako je tačno da je stres unesretio zdravstveno Srbiju, a to je tako samo delimično, taj stres nije došao sam od sebe, nije pao s' neba, neko ga je napravio. Dobro je poznato ko su ti koji izlažu već decenijama stanovnike Srbije neizvesnosti, nesigurnosti, nasrcu na njih, potkradaju ih, pljackaju, ugrožavaju im masovno ličnu bezbednost i imovinsku sigurnost, pretvaraju im živote u svakodnevnu zebnju, brigu i nesnosan strah.

Krivci su mafijaši i tajkuni.

Jer, uprkos formalne pobede demokratije, uprkos što nova demokratska, patriotska i ekspertska vlast ulaže iskrene i velike napore, nije došlo do značajnijih poboljšanja u Srbiji, zato što nema diskontinuiteta u odnosu na prethodnu vlast. Oni kriminalizovani segmenti (neformalni centri moći) koji su kršili ljudska prava u SFRJ, zaobilazeći zakon, su se snažno konsolidovani u Republici Srbiji u novim uslovima, nedovoljno sprečeni od

još od njih zaziruće neočvrstle zvanične vlasti, podržavani spolja nastavljaju da budu kao i ranije država u državi. Ojačali decenijama, umesto da budu kažnjeni za propast koju su proizveli, su nagrađeni (po principu latino amerikanizacije) neizmernim bogatstvom. Žele da ovekoveče svoju vlast, svoje neizmerne privilegije, da oploduju svoj enormni imetak, da budu novi bogataši-milioneri, neki i milijarderi, svemoćni gospodari. Jednostavno , žele da bude veći sve isto kao što je bilo ranije.

Dakle, ako je stres glavni krivac, naše zdravstvo treba da deluje na ovom nivou, da ukloni stres, da tako spase narod. A stres se ne može ukloniti, dokle god se ne osujete oni koji ga proizvode.

Da bi to bilo moguće, potrebne su korenite društvene reforme, obračun sa faraonskim tajkunstvom.

Šta tu može da uradi zdravstvo? Potrebna je pomoć države. Dobro je poznata nemoć današnje države, koja nije u stanju da se obračuna sa mafijaštvom.

Svemoćni tajkuni su zaplašili Srbiju da o tome govori. Zdravstveni radnici nemaju snage i hrabrosti da upru prst u glavne krivce, pa prestrašeni se hvataju stresa kao uzročnika, kao što se davljenik hvata za slamku, da tako ne optuže vinovnike, a da u isto vreme skinu odgovorost sa sebe.

Zaključio bih o ovom uzročniku (stresu), da zvanična medicina nije napravila pravi uvid, nije sagledala dubinski i objektivno ovu materiju.

2. Nato bombe iz 1999 godine.

Što se tiče nuklearnog zagađenja nastalog bombardovanjem 1999 godine, nije sporno da je ono delovalo vrlo loše na zdravlje građana. Ali prema raspoloživim podacima, uzlazni ubrzani trend slabljenja zdravlja nacije je počeo mnogo ranije, još početkom 1970-ih godina, i pre toga. Znači, da Nato bombe sa radiokativnim punjenjem ne mogu biti presudan uzročnik ovako drastičnog slabljenja zdravlja.

3. Sankcije, izolacija, tranzicija, udružene sa sveopštim osiromašenjem - to je nesporno, su za ove dve poslednje decenije zdravstveno iznurile većinu do krajnjih granica, osiromašile i u temeljima uzdrmale naše zdravstvo, proizvele raspad pravnog sistema i javnog morala.

Ali ponavljam, trend slabljenja zdravlja je počeo decenijama pre početka 1990-ih godina, mi smo ovo pitanje stavljali na dnevni red još sredinom 1970-ih godina. Tranzicija nastala početkom 1990-ih je sa svim onim što je donela, samo do krajnosti ubrzala potmulo dejstvo decenijama duboko ukorenjenih podzemnih štetnih koncepata i programa.

Rezimirao bih, ne može se jedna ovakva materija, ne samo krajnje značajna po opstanak naše države i nacije, nego iznad svega izuzetno složena, tako površno uprošćavati, pojednostavljivati; umesto toga je potrebna analiza uz primenu naučnog metoda, a to znači OBJEKTIVNO, SVEOBUHVAŤNO, i KONTINUELNO.

Hteo bih sada da se izjasnim o još nekim uzrocima:

IV. Ostali uzroci

1. Osiromašenje i raspad sistema.

Prema izvorima iz NVO, 4,5 miliona građana Srbije povremeno gladuje. Ekonomisti su izveli bilans ekonomskih mera Vlade Srbije i došli do alarmatnog podatka da čak 65 odsto građana Srbije živi ispod granice siromaštva. Tako ekonomista Branko Dragaš kaže da od oko 7,5 miliona stanovnika u Srbiji, 1,6 miliona čine penzioneri, od kojih oko 80% sa veoma niskim, gotovo minimalnim primanjima.

Dragaš je podsetio da je broj nezaposlenih u našoj zemlji oko 800.000, da oko 300.000 dece gladuje, te da na te podatke treba dodati još oko 700.000 invalida, koji takođe žive ispod granice siromaštva, i oko 300 hiljada zaposlenih koji ne primaju platu..

Portparol Unije poslodavaca Rajić tvrdi pak da prema zvaničnim podacima Srbija spada u prvih pet najsiromašnijih zemalja Evrope, da je osiromašenje posledica tajkunske politike, manjina je enormno bogata, a većina siromašna. Ni siromašnije zemlje, ni više bogataša tajkuna.

Ekonomska kriza prouzrokovana prethodnim poretkom, i nizak nivo zarada koje predstavljaju osnovicu za obracun doprinosa za zdravstveno osiguranje, su osiromasili drustvo i lisili ga najneophodnijih sredstava za funkcionisanje ovog osiguranja radi podmirivanja osnovnih potreba osiguranika. Usled nedostatka sredstava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja ne moze se obezbediti finansiranje rada javnih zdravstvenih ustanova u potrebnom obimu, sto vodi istinskoj paralizi rada

zdravstvenih ustanova.

Narodna imovina i narodni novac su prešli nelegalno u posed tajkuna.

Najveci broj gradjana zbog visokih troskova zivota u odnosu na primanja, ne moze da stedi za potrebe podmirivanja neophodnih zdravstvenih usluga.

Došlo je do tesko zamislivih rasipnistava zdravstvenih fondova u kase pojedinih politickih stranaka, i prisvajanje od strane politicara. Desile su se masovne i drastične zloupotrebe humanitarne pomoći, što je kod darodavaca stvorilo krizu poverenja, i zdravstvo Srbije lišilo dragocene pomoći.

Uzroci osiromašenja Srbije su brojni i složeni. Mogu se svesti na štetocinarstvo tajkunstva.

Mnogi bolesnici koji su u ovakvim društvenim oklnostima oboleli, ne samo da ne dobijaju adekvatnu pomoc od njihovih lekara, nego i nisu svesni dovoljno uzroka njihovih zdravstvenih teskoća. Lekari u takvim slucajevima, sa njihove strane takođe nisu svesni prirode i uzroka oboljenja i zato ne mogu kako treba da pomognu bolesnicima.

Covek je ljudsko bice a ne "ljudski materijal" ili cak "stoka" kako se prema pojedincima ponekad danas odnose skorojevićske faraonske tajkunske birokrate.

Usled ovakvog stanja došlo je i izmedju ostaloga i do opadanja ugleda medicine u ocima gradjana i gubljenja poverenja u nju, do obezvređenja ljudskih zivota. Ugled naše medicine i zemlje kao jedne civilizovane nacije, su srozan na nivo latinoameričke banana republike, ili nekog južnoafričkog bantustana. A mi smo kolvka evropske civilizacije..

Na delu su ogromne materijalne stete čudovišnih dimenzija koje je tesko proceniti. A što su proizvel tajkuni (troškovi lečenja, hospitalizacija, lekova, nega, bolovanja, umanjenje radne sposobnosti , invaliditet, invalidnina, prevremena penzionisanja, itd). Ali zato cveta pogrebna industrija.

Ovakvo štetocinarstvo tajkuna ne bi mogle podneti ni najbogatije države. A Srbija još opstaje, jer dobija ispod ruke zlonamernu pomoć zapadnih država (tako je bilo decenijama i za vreme Tita, što su danajski pokloni, da se Srbija ne osvesti, da ne vidi stvarno stanje, nego da vidi lepšanu sliku, to je šminkanje u rumenilo teškog bolesnika ,da se ne trgne, da ne uvidi propuste, da se ne obračuna sa tajkunima, koji su spolja podržavani da je iznutra slabe).

SRBIJO! PROBUDI SE!

Osiromašenje ima razorne posledice u zdravstvu, usled čega je drastično opao kvalitet zdravstvenih usluga:

- a što se ogleđa u plaćenim participacijama za usluge i lekove
- raširena je pothranjenost, loše grejanje u stanovima u loša lična i kolektivna higijena, loša odeća i obuća
- manje se odlazi na odmor i bavi sportom i rekreacijom,
- Gradska cistoća otežano održava higijenu gradova
- gradjani idu na preglede samo kada moraju, nema vise sistematskih obaveznih pregleda, redovnih odlazaka kod zubara i ocnog lekara, nema redovnih medicinskih analiza kao ranije.
- ima i dalje nestašica sanitetskog materijala, kao i energenata i hrane u bolnicama.
- aktuelne su i dalje nestasice lekova, ili ako ih ima skupi su
- bolnice su još uvek bez dovoljne opreme i sanitetskog materijala
- usled nestasice novca medicinski aparati u klinikama i bolnicama su
- povremeno u kvaru. Nemaju osnovna sredstva za rad, nema novca za održavanje liftova..
- ovome treba dodati nemogućnost praćenja inovacija i svetskih trendova.
- Služba Hitne pomoći nema dovoljno sredstava za rad
- kućne nege pri domovima zdravlja takođe usled osiromašenja zdravstva otežano funkcionišu
- lekari i osoblje imaju skromne prinadležnosti, što ih ne podstiče na zadacima u službi bolesnika. Može se reći da siromaštvo snažno pospešuje korupciju, i masovne svakodnevnne poklone, koje onda bolničko osoblje posle radnog vremena uzme u ruke, i pravo u obližnje piljarnice da ih prodaju, ili zamene. Mito je raširen, lekari traže barem poklone. Lekari ipak danas imaju solidne plate, osetno veće od prosečnih primanja. Prema Zoranu Iliću iz sindikata zdravstva, zdravstvo se nalazi na trećem mestu po stepenu korupcije u javnim službama.

Zoran Ilić kaže da u njihov sindikat već dugo ne stižu prijave građana, i da je glavni razlog za to strah. On smatra da građani moraju slobodno da prijavljuju te slučajeve, jer se samo tako može boriti sa korupcijom.

-na preglede se čeka dugo, vrlo je teško obezbediti prijem u bolnicu, treba veza, ili dobro podmazati.

- drastično je opala efikasnost rada sanitarnih i drugih inspekcija

Siromašni su najugorženiji, a to je danas većina, nemaju zakonsko pravo na medicinsku negu i zaštitu zdravlja. U najtežoj situaciji su teški bolesnici, pogotovu oni od malignih oboljenja, takoreći ostavljeni su sami sebi. Cvetaju privatne bolnice i kabineti, ali su za mnoge preskupi. Svakojake gatare, vračare i sumnjivi vidari cvetaju kao pečurke posle kiše.

U Beogradu zivi preko 250.000 invalida i imaju velike probleme narocito sto se tice prevoza i zastite.

3.Raspad pravnog sistema.

Samo do pre jedne-dve decenije, u Srbiji je takoreći bila jeres i pomisliti, kamo li reći javno, da neko nekome potajno ugrožava zdravlje. A danas cela Srbija bruji da je vakcina namerno opasna po zdravlje. Psihijatri bi kazali: Srbiju je zahvatila generalizovana paranoidna psihoza. Mi smo upozoravali javnost i nadležne još od sredine 1970-ih godina, da se registruje uznemirujući trend slabljenja zdravlja većine građana. Nas tada niko neosnovano nije uzimao obzir. Tadašnja neprobuđena neobaveštena javnost, nažalost uključujući i nteligenciju, je naše tvrdnje dočekala na nož: netačno, ili ne može se dokazati, neargumentovano, nepouzdan izvor podataka, ili ono što je najgore, počele su da naširoko kolaju glasine- manija gonjenja.

Nema adekvatne kazne za prekršioce zakona, te onda oni bivaju ohrabreni u svojim amoralnim postupcima na stetu bolesnika i zdravlja ljudi. Poznati su slucajevi lekara koji su naneli stetu zdravlju bolesnika, najcesce ne odgovaraju za to.

Evo činjenica koje potkrepljuju ovu tvrdnju:

- ističemo da nije retkost da su prehranbeni i drugi proizvodi koji se prodaju u prodavnicama često zastarelog datuma, ili nehigijenski, slično je sa hranom u restoranima, što predstavlja opasnost po zdravlje ljudi. Vrlo se raširene crevne i stomačne tegobe.

-prema anketi Pokreta za zastitu potrosaca mleko koje se proda u prodavnicama u Beogradu nije uvek ispravno.

- nije onda cudo da su stomacna oboljenja i dijareja tako cesti. Ako Pokret za zastitu potrosaca kaze da je svako cetvrto mleko neispravno, to se onda lose odrazava na stomake i zdravlje potrosaca. A slicno je i sa drugim prehranbenim artiklima. To znaci da kada ljudi kupuju u prodavnicama oni jedu neispravnu i nehigijensku hranu. Ili kada idu u restorane.

- - medija povremeno prenesu da su se pojavile žutica ili salmonela u dečijim vrtićima i školama. Pre nekoliko godina je se, prema medijima 50 poslanika Skupstine Srbije razbolelo od dijareje i stomacnih tegoba, prouzrokovanih neispravnim mlekom koje je bilo u pireu hrane spremljene u skupstinskom restoranu. A kako je običnim smrtnicima

- zabrinuta SRS se svojevremeno obraćala javnosti , obaveštavajući da se za vreme izbora koriste sprejovi, ili gasiraju prostorije, gde se nalaze pojedini članovi izborni komisija, bez njihovog znanja, da tako budu dekoncentrisani u svome radu.

-medija su u nekoliko navrata prenela, da su bili pohapšeni kriminalci koji su u parkovima, sredstvima javnog revoza, sprejom uspavljivali žrtve, a onda im krali novac (neke od žrtava su preminule). Može se sa pravom zapitati:” A šta tek onda rade moćni mafijaši”. Da li su obezbeđenja provaljenih banaka, pošta, td, tako usporena zato što su prethodno sprejovima, sokovima, cigaretama, ili na neki drugi način, dovedena prethodno u stanje pospanosti?

-prema pojedinim medijima mafijaši su žrtve pljački mučili priručnim aparatom za elektrošokove, koje su izneli iz zatvora (kojima su ranije u zatvorima mučili navodne neprijatelje i lopove).

- zna se da je krajem 90-ih puštan nervni gas na demonstrante na Trgu Republike u Beogradu
- žuta štampa povremeno obznani da je neko nekoga otrovao, stavio mu nešto u hranu, u piće. Što je još jedan dokaz da su ovi otrovni materijali ušli u narod.
- publicistkinja Valentina Šekarić saopštava u njenom tekstu DROGA ZA SILOVANJE ("date rape drug" Flunitrazepam, Gamahidroksibutrična kiselina , Ketamin ,), na široko zastupljenu upotrebu droge za protivvoljno navođenje žene na prihvatanje seksualnog odnosa, stavljanjem u hranu, piće, ili gasiranjem prostorije.
- pripadnici Zemunskog klana su lansirali optužbe jedni protiv drugih, da su bil trovani međusobnim obračunima. A šta su onda mogli činiti , ili šta čine danas nezaštićenim građanima?
- Poznato je da je od otrovne rakije umrlo više ljudi. Već se godinama govori o zagađenosti javnih česmi, hamburgera, sladoleda, hrane, i nema poboljšanja, niti je neko kažnjen zbog toga, sve se nastavlja kao i ranije.
- zna se da je bila uskraćena medicinska nega ranjenim demonstrantima
- setimo se postavljanja julovaca u upravne odbore bolnica, od strane Mire Marković.
- prema izveštajima AI, London, agenti SDB SFRJ su 70-ih godina otrovali više jugoslovenskih političkih emigranata u Zapadnoj Evropi, nekolicina je umrla, ovi agenti trovači su bili pohvatani i osuđeni od tamošnjih sudova (sada se zna da su tajne službe ovih zapadnih zemalja saradivale sa Titovim obaveštajcima ubicama). A zna se da su to isto radili i u Jugoslaviji. Ovakve zloupotrebe, duboko decenijski uvežene navike, su nastavljene i nakon 1990-ih, i posle 2000 godine, sve do danas.
- zar današnja nedovoljno sprečena trgovina drogom, nije masovno metodično trovanja naše dece i omladine? Zna se odakle dolazi droga, sa Kosova pre svega, zar da nas otuda blentave truju? Gde su policija, sudovi, da to zabrane? Očajni roditelji kažu: " Truju nam decu".
- Setimo se tolikih novinskih vesti : davanje injekcije Veruloviću, članu obezbeđenja Đinđića, nakon ubistva Đinđića; ubod injekcijom na javnom mestu sestre pokojnog Đinđića; mučenje medicinom Vuka i Danice Drašković, itd.
- medija su obznani seriju nerazjašnjenih umiranja
- a šta reći o teškoćama hospitalizacije, mitu lekarima, krađi beba, trgovini ljudskim organima, fetusima, nasilnim psihijatrijskim interniranjima.
- -SAD su zaratile as Irakom , navodno zbog stavljanja pod kontrolu iračkih postrojenja za proizvodnju ovakvih otrova.
- u prilog ovakvim konstatacijama idu žalbe velikog broja pojedinaca, od kojih su neki vrlo ugledni intelektualci, da su žrtve medicinskih zloupotreba, da im je neko po kazni naneo štetu zdravlju, od akademika do radnika i seljaka, da navedem samo neke od njih: jedan od najumnijih Srba profesor Pravnog fakulteta u Beogradu dr.Marko Mladenović, pokojni akademik Nikola Milošević, dr.Žarko Gavrilović, Vuk Drašković, i drugi. Oni sami to kažu, da li su oni paranoičari?
- između obaveštajnih službi pojedinih država se vodi istinski rat medicinskim sredstvima, u prilogu sajtovi na kojima s to podrobno opisuje:
<http://cns.miiis.edu/research/cbw/> ; Sredstva za tihe likvidacije
<http://www.apisgroup.org/article.html?id=325> ;Tajne sluzbe Velike Britanije

<http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53> ; Kako CIA ubija
<http://www.apisgroup.org/article.html?id=38> ;Treci metak <http://www.apisgroup.org/trecimetak> ;-
Bivsi ruski obavestajac otrovan u Londonu-<http://www.apisgroup.org/article.html?id=3472> ;-
Hapsenje Skaramele će možda osvetliti ubistvo
Litvinjenka;http://www.rian.ru/defense_safety/investigations/20061224/57705929.html - VOS i
UDBA nisu isto (Od Jalte do Malte) <http://www.apisgroup.org/vosiudba>
Napravimo ankete, narod je izgubio poverenje u lekare, u bolnice se ide
samo kada se mora.

-a šta reći o povremenom javnom trovanju gasom čitavog grada Pančeva
-naši lekari su govoreći o beloj kugi saopštili, što prenosi list Glas javnosti "da su
ginekolozi poslednje tri decenije ubili 3 Srbije" ? Za ovaj nečuven pomor više desetina miliona ljudskih
(nerođenih) bića, je neko odgovoran, neko ga je prouzrokovao? Krivi su oni " mudri rukovodioci", koji
su u našoj zemlji, pod izgovorom modernizacije seksualnih sloboda, praćenja svetskih feminističkih
trendova, oslobađanja žene, zaveli u medijima šund, pornografiju, u svakodnevnom životu ekscesivnu
hedonizaciju. Komunistam je razlabavio porodične odnose, lišio mnogu decu ispravnog porodičnog
odgoja vaspitanja, uništio autoritet roditelja, Crkve, škole, rasklimatao javni moral, stvorio nove
generacije bez usađenih valjanih moralnih i duhovnih vrednosti. Srušio pravni sistem, lišio građane
zaštite pravne države. Ispolitizovao i ideologizovao našu medicinu, osiromašio zemlju. Devojka li mlada
žena u ovakvom spletu oklnosti, olako stupi u odnos, ostane trudna. Šta da radi ? Da rodi dete ne
može jer nije udata, đjak je ili student, nezaposlena. Šta će reci roditelji, odbaciće je. A gde je " otac",
njega baš briga, niko mu ništa nti može, niti će ga obavezati da se brine o majci i detetu. Kako će da
gaji dete kada nema posao, platu, stan, kada je sama?. Jedino što ostaje je ABORTUS. Lekari ginekolozi
pak sa njihove strane nemaju pojma o dubljem političkom kontekstu, okolnostima, da su saučesnici u
užasnom genocidu, oni to ne shvataju.Na delu e genocid.

Gde je akcija pravne drzave da krivce kazni i spreći nove zloupotrebe?

Gde su sanitarne inspekcije, gde su kazne, zasto se to ne spreći? To se govori vec
godinama a nista se ne preduzima, koliko je ljudi, zena, dece, izgubilo zdravlje ,ili zivote?

To se samo moze pretpostaviti. i niko za to ne odgovara. O tome se ne govori, cuti se. A to je
najvaznije. Ko je kriv za ovo? Ko ukriva ovakvo stanje. zasto?

Najcesce krivci ne bivaju kaznjeni.Nastavlja se samourusavanje nacije.

3.Zagadjenje ljudske sredine

Bombe , raspad petrohemije, radoioaktivnost, zagadjen vazduh i voda-su faktori koji oznacavaju
znacajno zagadjenje ljudske sredine. Gradski zavod za zdravstvenu zastitu predocava da je los vazduh
u Beogradu, kvalitet pijace vode opada, reke zagadjene, otpad zatrpava .Potrebna je nova deponija
,preti ekoloska katastrofa, kontejneri pretesni i opasni po zdravlje.

Sznaje se da se kod nas enormno puši .45% odraslih, prednjače medecinske sestre 52%.

Alarmantni nalazi sa javnih česmi, voda nije za piće, u pojedinim gradskim izvorima u Beogradu voda
kvalitetna samo na dva-.Gradski zavod za zaštitu zdravlja. Kvalitet vode u vodovodu Beograda
diskutabilan-G17. Građani pokušavaju da se spasu da piju flaširanu mineralnu vodu, ali ni tu nisu
sigurni jer ima falsifikata i neispravne vode.

Zagadjenost okruzenja je znacajna i sve se vise o tome saznaje.Profesor Dragan
Joksimovic, sa VMA i clan Komiteta za otrove tvrdi da u vazduhu ima otrova..

4. Slabljenje etike medicinske profesije.

U prethodnom periodu je doslo do masovnog i drasticnog slabljenja medicinske etike. Posle 2000
godine poredak nije bio u stanju da ovu pojavu dovoljno suzbije.

Ogromna vecina lekara su bili savesni i u sluzbi bolesnika i verni Hipokratovoj zakletvi, ali je bilo
istinskog lesinarstva i biznisa na stetu ljudskog zdravlja, spone medicine i mafije, nadrilekarstva,
svakojakih vraceva i gatara, bioenergeticara, malverzacija sa humanitarnom pomoci.

Bilo je zalbi na nesavestan rad pojedinih lekara i povodom nerazjasnjenih razboljevanja i smrtnih
ishoda. Na celu zdravstvenih ustanova su se nalazili ne uvek strucnjaci nego cesto politicari . Ima lo
je neprofesionalnog rada, voluntarizma, lazni obecanja, vrsljanja politickih i plemenskih klanova.

Gradjani koji su ividjali, i sad uvidaju da im zdravlje izmice kontroli. i da neko drugi njima gospodari, se obracaju za pomoc svakojakim balkanskim gatarama, prorocicama .Kakvo je stanje sto se tice zdravlja i medecine, svedoci izjava nasih lekara na skupu posvecenom alternativnoj medecini 1999 godine ,kojom prilikom su se usaglasli "da je narod Srbije sto se tice stanja duha i odnosa prema medicini i zdravlju u 17 veku".

Odnos prema starim u nasim bolnicama cesto manjka u humanosti.

Sve je vise zrtava tzv. "kosovskog sindroma" koji oboljevaju od posledica rata.

Beograd nema pravu deponiju za odlaganje otrovnih materija.

5. Politizacija medicine

Zavodjenjem komunizma u nasoj zemlji 1945 godine izvršena je politizacija svih sfera ukljucujuci i zdravstvo i medicinu. Na ključne pozicije u zdravstvu i medicini su izabirani članovi Partije, sudski vestaci i lekari zatvorskih bolnica su bili sluzbenici pravosudja. Sustina cilja politizacije medicine je bila zelja Partije i Drzave da stave pod svoju kontrolu zdravstvo, medicinu, i zdravlje građana.

Vremenom je zdravstvo postalo krajnje politizovano preko politički podobnih i najčešće stručno, etički i moralno intelektualno inferiornih lekarskih kadrova da bi sve ovo dostiglo kulminaciju poslednjih desetak godina kada je bila je izvršena drasticna institucionalizacija nesposobnosti i neodgovornosti na svim nivoima. Ipak, mora se priznati, a je ogromna vecina nasih lekara sacuvala svoj moralni i profesionalni lik za vreme komunizma i nisu izdali Hipokratovu zakletvu. I za vreme S.Milosevica.

Mi smo na ovaj trend ukazali jos pre cetvrt veka, i predvideli sadasnju istinsku kaljugu.

Postojala je MPP(Moralno politicka podobnost,)na rukovodece pozicije,u bolnicama ukljucujuci i sefove bolnicarki je zahtevana pripadnost SKJ. U zatvorima i na drugim mestima i nacinama su vrsene ceste zloupotrebe sa zdravljem "neprijatelja", ljudi su smestani po kazni u psihijatrijske, bolnice, u zatvorima su muceni injekcijama, elektro-sokovima, inficirani injekcijama, muceni hladnocom, gladju, torturirani na razne nacine, gasom u zatvorenim prostorijama bez njihovog znanja. Prethodni poredak se nije libio da truje svoje politicke neprijatelje u emigraciji, te je bilo sudjenja agentima SDB SFRJ koji su bili pohvatani u zapadnim zemljama koji su priznali da su otrovali vise politickih emigranata i dali su hemikalije kojima su to cinili.

Stanje se narocito pogorsalo poslednjih desetak godina kada je do maksimma bila pojacana doktrina "neprijatelja", u upravnim bolnicama su bili lekari članovi JUL-a i SPS-a(jos uvek su mnogi tamo)koji su bili strah i trepet za "neprijatelje". Oni su pretili neistomisljenicima ukoliko im padnu u ruke(ako se razbole). Mnog nisu smeli da idu u bolnice, pre bi da umru nego da padnu u njihove ruke.

Za ovo vreme je bilo tiranije i zloupotreba julovskih medicinskih kadrova, npr, politickih optuzbi na arcun regruta za vreme regrutacije od strane lekara, .demonstranti koji su bili povredjeni nisu mogli dobiti pomoc u Urgentnom centru, u bolnici je bio mucen branci par Draskovic, poznati su brojni slucajevi nerazjasnenih razboljevanja medju opozicionarima, umiranja(isto kao i saobrajki), ucestale su bile zalbe na nesavestan rad lekara koji su nekome po politickoj osnovi unistili zdravlje ili zivot, na demonstracijama je bilo upotrebe suzavca sa bojnim otrovom. donet je Zakon zdravstevnoj zastitui Srbije koji je oznacavao dalju politizaciju medicine, bilo je nenamenske upotrebe medicinskih fondova.

Lekari vojnici, ili policajci su od 1945 godine do danas bili, i jos su uvek ponekad, , velika opasnost po zdravlje pacijenata.Jer vecina od njih je ubedjena da to cini iz nekih visih interesa a ne shvata da je na delu zloupotreba da tako slabe naciju i stvaraju haos i lose procene.

6.. Razno.

U ovome smislu slabljenja zdravlja nacije deluje mentalno stanje nacije, sludjeni i iznureni gradjani ,osiromaseni, nemaju snage da se brinu o sebi, na to deluje i patologija drustva, raspad sistema vrednosti i prelazak na kapitalizam i trzisne vrednosti. Broj pusaca raste, nije retko da se na ulici vide deca koja puse. . Pogrebari strajkuju, prepiru se oko sahranjivanja pokojnika. UNisteni su rekviziti u parkovima i klackalice. Psi napadaju vrlo cesto i ujedaju, (prema nekim procenama oko 4.000 ujeda godisnje u Srbiji). Nadlezne inspekcije nisu preduzele adekvatne i energicne mere da ovu

pojavu sprece. U svetu se vodi intenzivna borba protiv puse, ja, droge, alkoholizma a kod nas sve se vise pusi. Sto se tice ishrane, nasi medecinski strucnjaci tvrde da je nacin i kvalitet ishrane vrlo los, da nasa hrana obiluje masnocomama, sa malo proteina, voca i povrca, i da vodi u bolest. Npr. mi smo pri dnu svetske lestvice po potrosnji mleka i ribe, a pri vrhu u potrosnji alkohola.

V..ZAKLJUČAK

Stanje u zdravstvu, uzroci sadasnje teske i slozene zdravstvene krize, krsenja ljudskih prava i etickih normi, nisu na pravi nacin tretirani od strane organizacija za zastitu ljudskih prava, sindikata, staleskih udruzenja i DOS-a i vlade.

Medecina je bila politizirana i degradirana vec u prethodnom periodu. Naglo se sve pogorsalo poslednjih desetak godina. Sada se stanje ne poboljšava dovoljno iako je pobedio DOS, nazalost. iako to DOS zeli on nije u stanju da stanje popravi..

Zato smo zapali u istinsku kaljugu. Danas zdravlje i zivot coveka coveka tako malo vrede.

VI.Predlog mera:

Ove mere su najvažnije:

-STAVITI NA DNEVNI RED STANJE ZDRAVLJA NACIJE, I UZROKA.

-dati zadatak naučnicima da prouče ovaj dosije od presudnog značaja za naciju i državu

-da prepisu PREDLOG MERA.

Томислав Крсмановић: НА КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈОШ ПРЕ ТРЕЋИНЕ ВЕКА

У прилогу два текста:

1. ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ, САРАЈЕВО, Београд

16.октобар.1978 године.

2. Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ, 1.9.1986 godine

Predmet: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I BORACA ZA LJUDSKA PRAVA

1. ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ Београд 16.октобра 1978.

ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

САРАЈЕВО

Медицинска професија ствара величину и борбеност једне нације. Основи њен задатак је да излечи, спасе живот, отклони бол, да буде у служби човека.

Потребно је борити се против свега што омета медицину да испуни свој основни и суштински задатак.

Лекар пре свега мора имати своју самосталност. Мора бити руковођен својом професионалном екипом,

њему се не смеју наметати никаква упутства, смернице од било кога које га могу ометати у његовој хуманој мисији.

Бирократски утицаји не смеју имати било какве утицаје и последице на однос «лекар» - «болесник». Наименовања,

положаји, у овој професији не могу бити према било ком другом критеријуми сем према стручној, научној и

људској вредности лекара, његовим могућностима да помогне болеснику.

Лекар, пре свега, мора бити руковођен својом професионалном етиком, а тек онда својим личним интересима, идеолошком и социјалном припадношћу. Ако је другачије онда се не ради о медицини и лекару,

Медицина се не може користити у друге сврхе сем да помогне болеснику и човеку. Ако није тако, онда то

није медицина у служби човека и живота, него у служби разарања.

Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у

својој средини, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

Лекари нису упознати у довољној мери са овом чињеницом и како друштвено окружење може утицати на здравље људи, или ако то знају , не реагују из страха, или због личних интереса.

Личност човека, његово здравље, и живот, његов лични, породични и брачни живот, су његова неприкосновена права у једном нормалном и демократском људском друштву.

Употреба медицине у било које сврхе, уколико нарушава ова његова основна и неповредива права је негација саме себе.

Због оваквих појава долази до стерилизације медицине, она почиње да бива надојена механистичким и практистичким духом, њен престижни ниво опада. Медицина онда не може да да оно што нација од ње очекује са свим последицама које из тога проистичу.

Човек је људско биће, а не «људски материјал» или чак «стока» како се према појединцима понекад односе бирократе.

Уколико се ови захтеви не поштују долази између осталог и до опадања угледа медицине у очима грађана и губљења поверења у њу. У питању су углед медицине и земље као једне цивилизоване нације.

Основни правни и морални принципи морају бити поштовани.

У питању су, такође, материјалне штете које је тешко проценити. Потребно је ослободити нашу медицину свих утицаја који могу бити на штету болесника.

Апелује се на Четврти конгрес лекара Југославије да покрене процесе који ће нашу медицину ставити у потпуности на место које јој припада, а то су слава, част и углед југословенске медицине у служби човека и његовог здравља.

2. T.Krsmanovic: Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ 1.9.1986 godine: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I BORACA ZA LJUDSKA PRAVA.

U prilogu podaci o zdravlju 600 osoba.

Lose zdravstveno stanje politickih zatvorenika u jugoslovenskim zatvorima i disidenata, boraca za ljudska prava, svih onih koji se bore za demokratizaciju i postovanje zakona, je sve prepoznatljivije . To je predmet sve vece paznje i brige organizacija i pojedinaca koji se bave zastitom ljudskih prava.

Kada se radi o zdravlju politickih zatvorenika, takvom stanju zdravlja u zatvorima doprinose uslovi i rezim zivota , temperatura pada i ispod nule, obavezan rad, neadekvatna ishrana, ne moze se govoriti o pravom medicinskom tretmanu и nezi, karakteristican je odnos prema politickim zatvorenicima, koji zasluzuje specijalnu paznju, i preispitivanje od strane nadleznih, ima brutalnosti, i raznih zloupotreba, ima tortura i mucenja, kojima se nanosi steta njihovom zdravlju.

Skrecemo paznju nadlezni, drzavnim organima na lose stanje zdravlja zatvorenika i zahtevamo prigodne mere.

Sudovi, biro i za prituзbe i zalbe, sindikati, drzavni organi, i funkcioneri kojima se gradjani zale na povrede njihovih prava ,zapazaju da se kod ovih segmenata stanovnistva zapaza da su losijeg

zdravlja nego ostala ukupna populacija .Tako komisija Veka saveza sindikata SR Hrvatske za zastitu samoupravnih prava radnika upozorava da mnogi gradjani dok traze pravdu oboljevaju , u tolikoj meri i intenzitetu, da to opterecuje zdravstvo i bolnice(Dnevnik, Novi Sada od 25.8.1985 godine).

Oni koji proucavaju fenomen disidencije u savremenom jugoslovenskom drustvu dolaze do zakljucka uvidom u situaciju da takodje u kategorijama gradjana kao tzv"disidenti""borci za ljudska prava""nepodobni"" politicki ne-konformni""peticionasi"(potpisnici peticija), i sl su losijeg zdravlja od ostalih gradjana.

Smatramo da je ovo ne samo medicinski nego i moralni, eticki,i zakonski i politicki, drustveni problem, koji zasluuje narocitu paznju za to nadleznih drzavnihi ,medicinskih i zakonodavnih organa. Dalje ce biti predstavljeni zdravstveni podaci za veci broj ovih osoba, razume se oni kojima mi raspolazemo. Precizni podaci se mogu dobiti jedino uvidom u istorije bolesti ovih osoba, i u zvanicne medicinske nalaze. To nama nije bilo moguće ovoga puta , to bi znacilo rad ekipe strucnjaka interdisciplinarnog

profila, sredstva, vreme, za sta mi nemamo resurse niti podrsku nadleznih.

Mi smo postupili na drugaciji nacin. Anketirali smo nekoliko stotina osoba, i to samu osobu (cadasnjeg ili bivseg politickog zatvorenika,disidenta, borca za ljudska prava, i sl) ili pak njihove srodniike ili prijatelje, poznanike, a koji poznaju u vecoj ili manjoj meri osobu i njeno zdravlje.Vrlo je tesko prikupiti ovakve informacije , osoba nerado govori o svome zdravlju, ("privatnost""intimnost", plasi se svrhe, nepoverenje, i td), tako da je vrlo cesto odbijanje da da ovakve podatke(A sto je vrlo stetno i po samu osobu i druge , jer takvim odbijanjem onemogucava akcije za poboljsanje situacije i otklanjanje uzroka). Takodje ima osoba koje bi trebale da daju podatke o zdravlju ali cesto iste ne poseduje, a sto je jos mnogo cesce sa osobama prijateljima, poznanicima, srodstvenicima..

Veliki problem u ovome istrazivanju je bilo naci spisak populacije ovih osoba .Mogu se u pojedinim izvorima pronaci liste politickih zatvorenika, ali je pitanje koliko su tacne. Sto se tice "disidenata" stvar je laksa, postoje razne peticije, koje su oni potpisivali, radi se o osobama koje su mahom poznate javnosti. Ali se javlja veliki problem kako stupitii sa njima u kontakt , pridobiti njihovo povrenje, i saradnju jer se radi o vrlo specificnom segmentu stanovnika i istrazuje se vrlo intimna i delikatna sfera licnog zivota. Bilo bi najbolje zato postupiti na sledeci nacin, tj posedovati licne podatke sa imenima osoba, I siignaletickim podacima, i za svaku od ovih osoba dobiti tacne podatke o zdravlju iz zvanicnih medicinskih izvora i nalaza.To ovoga puta nije bilo moguće a sto je objasnjeno napred.

Vodeci racuna o prednjem, moze se reci da su dobijeni samo delimicni podaci o zdravlju ovih osoba, saznali smo samo za pojedine bolesti od kojih boluju a ne sliku o ukupnom zdravstvenom stanju ovih osoba koje ce dalje biti navedene. Sto se tice tacnosti datih informacija o zdravlju ovih osoba, s.obzirom na nacin prikupljanja informacija , greske su moguće. Ali mi smo prilikom prikupljanja informacija vodili racuna o tome i sproveli sve raspolozive mere da se mogucnost gresaka svede na sto manju mogucu meru, a sto ne znaci da greske ne postoje. Pogresne informacije su moguće u detaljima, ili neznanju ispitanika nekih drugih bolesti sem navedenih, ili u izvesnim slucajevima, .Ali u opstim linijama ovi podaci odrazavaju realno stanje.koje je vrlo lose.

Politicki zatvorenici vec posle par godina vecina oboljeva, obicno ozbiljno ili tesko.

Sto se tice disidenata i boraca za ljudska prava njihovo stanje zdravlja je daleko losije nego li ostale ukupne populacije (koje je takođe vrlo loše, sa tendencijom rapidnog pogoršavanja)..

Stopa mortaliteta i morbiditeta je visoka. A stopa natalieta niska.i vrlo visoka stopa razvoda, produzenog celibata i udovistva. (То су проблеми који муче целу нацију).

Smatramo dakle, da uprkos ogranicenja i mogucnosti pogresnih procena je dalje data prilicno reprezentativna skala informacija o zdravlju ovih osoba.

Napominjemo da medju ovim osobama ima prilicno starih, (нација стари)ali su vecina sredovecni, ima dosta i mladih, .Dakle, ovako lose stanje zdravlja ovih osoba se ne moze pravdati njihovom navodnom staroscu.

Analiza bracne i porodice situacije ovih osoba dozvoljava da se zakljuci da je kod njih stopa

razvoda, produzenog selibata, udovistva, daleko visa nego li kod ostale populacije, da se kod njih manifestuju dezintegracioni procesi u porodici, braku, zdravlju, licnosti, profesiji.

Dalje su dati podaci o osobama, ime i prezime, odakle je, i raspoloziva informacija o zdravlju. Nismo davali podatke o profesiji, starosti, imenu i lokaciji zatvora, itd, a zato jer smo hteli izbeci mogucnost gresaka a koje postoje onda jos vise vodeci racuna o prednjem nacinu prikupljanja informacija. Takodje, smatramo da se radi o osobama poznatim javnosti kao I da su njihova imena citirana u pojedinjim listama politickih zatvorenika., kao potpisnika peticija, i isl.

Navodimo da je usled ovakvog prikupljanja informacija moguće da se radi o bolesti od koje je osoba bolovala u prosloti.

Vodeci racuna o nacinu prikupljanja ovih informacija , upotrebljeni termini, nazivi bolesti, nisu u skladu sa medicinskim kodeksima, cesto nisu precizni. Tako smo saznali da je osoba "tesko obolela""organski obolela""ruiniranog zdravlja" jer osoba koja daje informacije ne zna vise od toga.

U ovome istrazivanju najvaznije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni .Mi nismo imali drugi nacin prikupljanja informacija, smatrali smo da da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne reci o ovome. Cilj nam je da senzibiliziramo javnosti da privucemo paznju na ovaj razorni trend koji je krajnje opasan.

Vlastodrci misle da tako cineci se obracunavaju sa neprijateljima, cuvaju vlast. Sto je zabluda sa kobnim posledicama. Masovnost i intenzitet ove tendencije razaranja su takvi da to vodi slabljenju nacije, nataliteta, izaziva ogromne troskove i rasipnistva i rusii ekonomiju i vitalnost nacije koja postaje umorna i nesposobna da privredjuje i brani svoje teritorije.

U ovome istrazivanju najvaznije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni. Mi nismo imali drugi nacin prikupljanja informacija, smatrali smo da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne uciniti i reci o ovoj tamnoj i zakolonjenoj sferi. Primenili smo tzv metod"popisa", prikupljanja informacija od osoba cije liste raspolazemo po nacelu "bez izuzetka", tj sve redom po spisku. Mi nismo izabirali one koji su bolesni a izostavljali zdrave, smatramo da ne moze biti korelacija u takvoj meri da to moze poremetiti pouzdanost rezultata izmedju cinjenica da li je osoba bolesna ili zdrava i spremnosti da da informaciju o svome ili tudjem zdravlju.

Napred je dat podatak o zdravlju oko 600 osoba, uprkos pomenutih ogranicavajućih faktora smatramo da je data прилично reprezentativna skala informacija ovih osoba.

Tako da uprkos ogranicavajućih faktora u ovome istrazivanju se moze zakljuciti sa odgovarajućom pozitivnom pouzdanoscu , da je stanje zdravlja ove populacije mnogo losije od stanja zdravlja celokupne populacije.

Mi ne zelimo da pravimo insinuacije o uzrocima ovakvog loseg stanja zdravlja, ovih osoba , osim navedenih uslova zivota u zatvorima i onoga sto same ove osobe kazu. Mnogi se zale na stres, siromastvo, progone, али и на разне намерне злоупотребе са здрављем.

Napominjemo da smo u radu na prikupljanju ovih informacija nailazili na velike treskoce, konfiskacija prepiske, smetnje u kontaktima, i td. iako je nas rad bio u okviru zakona i dobronameran.

Dalje cemo iz nastavka u nastavak navoditi podatke o zdravlju 600 osoba politickh zatvorenika i disidenata.:

-Gojko Djogo, Beograd, cir na dvanaesto-palacnom crevu, kamen u bubregu, saniran tbc proces na bubrezima iz prosloti, nesanica . nervne tenzije ;Ilija Moljkovic, Beograd, oboleo organski, ruiniranog zdravlja, nesanica, tenzije, depresija ;Josip Pemic, Zagreb, oboleo .posledica torture elektro-sokovima po genitalijama ;Davor Aras, Zadar, srce(imao 9 napada srca zatvoru), infarkt, mozdani udar, cir u stomaku, urinarni kanali, nervi, nesanica, bio lecen u Svajcarskoj ;Sadik Sadiku, torturisan u zatvoru, strajkovao gladju, oboleo ;Mica Popovic, Beograd, srce, supruga , supruga obolela od parkinsonove bolesti, njegov sin Jovan otpusten iz vojske zbog loseg zdravlja, ;dr.Gojko Nikolis, Beograd, srce, depresija ;Dobrica Cosic, urinarni organi; dr.Veselin Savic, Beograd, srce, krvni sudovi, vaskularni sistem, psiho-somatski poremećaji ;Curi Dinore, Kosovo, obolela, strajkovala vise puta gladju ;idajet Hiseni, Kosovo, Pristina, torturisan, oboleo ;Halil Alideni, Kosovo, torturisan, oboleo,;dr. Vojislav Seselj, uzdrmano zdravlje zbog tortura u zatvoru i zbog strajka gladju, bio izlozen zloupotrebama nad

zdravljem za vreme boravka u zatvoru u Zenici ;dr.Andrija Gams, rak debelog creva ;Lazar Konfino, srce ;Laslo Sekelj, Novi Sad, nepoznato ;Dobroslav Paraga, Zagreb, visok krvni pritisak, oslabio vid, lumbago, slomljena noga u zatvoru, kostobolja, teska nesanica, bio torturisan u zatvorima, i zloupotrebe nad njegovim zdravljem ;-Smiljan Paraga, Zagreb, otac Dobroslava, organski tesko oboleo ;Arna Paraga, Dobroslavova majka, rođena Laufer iz poznate jevrejske bogate zagrebacke porodice kojoj su komunisti 1945 godine streljali brata i oca sve oduzeli, organski tesko bolesna ;Domagoj Paraga, brat Dobroslava, nesanica, insuficijencija pluca, bio mucen u psihijatrijskim bolnicama ;Ernest Brajder. Zagreb, prijatelj Dobroslava Parage, jevrejske nacionalnosti, nas saborac i saradnik za ljudska prava, po recima Dobroslava ubijen, можда прво отрован гасом у соби, a vlasti kazale da je izvršio samoubistvo;Tomislav Dumancic, Zagreb, umro u zatvoru, bolovao od srca, tbc pluca, kicme, umro u momentu kada mu je odbijena zalba za pomilovanje ;Tomislav Krsmanovic, Beograd, teska nesanica, jake nervne tenzije, problemi sa koncentracijom upotrebom intelektualnog domena, nema organsko oboljenje, na potiljku ima masno tkivo velicine velike jabuke, bio mucen u specijalnim ustanovama, prete mu napadima na zdravlje;Tomislav Jeremic, Obrenovac, tucen, iznuren ;Tomislav Urosevic, Sabac, imao nekoliko infarkata;Dragoslav Mihajlovic, Beograd, imao infarkt, kicma, imao u proslosti TBC pluca, iznurenost; Josip Bubnjar. Zadar, zacepljenje krvnih sudova, imao veliko masno tkivo na potiljku ;dr.Franjo Tudjman, Zagreb, srce. akutni bronhitis, kicma, krvni sudovi, supruga obolela do raka, ima dva sina, oba ozbiljno bolesni, ;jedan od nesanice, upale bubrega, oci, cir na zelucu, a drugi od nerava i srca, cerka od nerava i nesanice, imala proces na plucima ;Matija Beckovic, Beograd, cir na 12 palacnom crevu ;Dragoljub Ignjatovic, Beograd, cir na zelucu, poremećaj metabolizma, teska anemija, astenija, reuma, psiho-somatski poremećaji, teska nesanica, depresija, imao u proslosti tbc proces na plucima, nervi, za vreme boravka u zatvoru mu iznenada ispalilo 18 zuba, za mesec dana koji su ranije bili zdravi, zali se na zloupotrebe medicinom, bakterije, gas ;brat Petar Ignjatovic, Beograd, cir na dvanaesto palacnom crevu, intenzivna nesanica, psiho-somatski poremećaji ;njihov otac Svetomir Ignjatovic, profesor univerzitet a, preminuo, bolovao od apopleksije, srca, bio oduzet 10 godina, embolija, supruga Dara preminula od parkinsonove bolesti, imala u proslosti tbc proces na plucima, takodje oboje patili od intenzivne nesanice;Vlado Gotovac, Zagreb, kaze da je u zatvoru u Velikoj Gradiski bio namerno inficiran zarazenim spricom i bio tesko bolestan od hepatitisa, ciroza jetre, gastritis, supruga obolela od raka materice, cerka nervi i psiho-somatski poremećaji.Zali se na zloupotrebe medicine i gas u prostorijama ;Milovan Danojlic, Beograd, kamen u bubregu, imao operaciju, imao u mladosti zloupotrebu psihijatrije u politicke svrhe;Nikola Novakovic, Sarajevo, srce, lumbago, krvni sudovi, urinarni kanali, kardio-pulmonarni problemi ;Milisav Zivanovic, Stalac, jetra(obolela posle veceg broja injekcija koje su mu bile date nasilno u kaznene svrhe u Pshijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu, kaznjen sto je bio optuzio uticajne za korupciju).Rozacija, tromboza,;zakrecenje krvnih sudova, dva infarkta, srce, zeludac, astenija, zrtva zloupotrebe psihijatrije u politicke svrhe ;Radisav Zivanovic, brat Milisava iz Stalaca,srce, cir na zelucu,prostata, teska nesanica, astenija, depresija, psiho-somatski poremećaji.Zali se na zloupotrebu medicine, subverziju, zali se na policiju koja progona nevine a ne one koji ruse drzavu ;Aspazija Lega, Skoplje, supruga Milisava Zivanovica, bilo joj zapreceno smrću da ne posećuje Milisava u zatvoru, isto I T.Krsmanovicu koji je nekoliko godina posećivao M.Zivanovica jednom nedeljno u CZ -u u Beogradu, bila relativno dobrog zdravlja, umrla iznenada u Skoplju 1983 godine, rodbina urucila zahtev sudu, da se ispita uzrok smrti,navodeci tvrdnju da je neko otrovao, i da joj pustaju bez njenog znanja otrovan gas u stan.;Dusan Vukalovic, Beograd, zali se na tenzije, osećaj straha, pretnje medicinom ;Nikola Barovic, jake nervne tenzije, vrsta astenije, otac Jovan Barovic poginuo u saobracajnoj nesreci(nekoliko dana pre smrti se zalio T.Krsmanovicu на састанку у Хотелу”Москва” da mu prete smrću), majka Dusanka zatim takodje imala saobracajnu nesrecu i tesko povredjena, nepokretan invalid u kolicima, sestra bila pretucena 1968 od udarca policije uleteo joj zub u pluca, jedva ostala ziva. Nikola i Dusanka se zale da su saobracajke bile rezirane; Vladmir Markovic, Beograd, nervne tenzije, iscrpljenost ; -Radoslav Markovic, otac Vladimira, visok pritisak ;Branka Markovic, majka Vladimira, reuma, besika ;Adem Demaci, lose zdravlje; Predrag Palavestar, nepoznato ;dr.Zarko Trebjesanin, nepoznato ;dr.Radovanovic, direktor Kriminoloskog instituta-anksioznost ;Miroslav Radovanovic,

Beograd, srce, bubrezi, nervi, pritisak, secer, krvni sudovi, nesanica, depresija, iscrpljenost ; dr. Svetozar Stojanovic, Beograd, ceste i intenzivne glavobolje, spondiloza, premor ; Dragisa Terzic, preminuo, bolova od srca, vise organskih oboljenja, rak pluca, imao tesku saobracajnu nesrecu ; Bajram Ajeti, Podujevo, posledice po zdravlje od progona injekcijama ; Bedri Ajeti, zdrav ; Djordje Simicic, Lok, ruiniran ; Zink Antun, Zagreb, torturisan elektro-sokovima, po genitalijama, i na razne druge nacine, tesko oboleo ; dr. Nikola Milosevic, Beograd, krvni sudovi ; dr. Vojislav Kostunica, ima problema sa kicmom ; dr. Mihajlo Markovic, Beograd, operisao zuc 1968 godine, operisao masno tkivo na ledjima ; Josip Bilusic, Dalmacija, elektro-sokovi po genitalijama, gas u prostoriji, tesko oboleo ; Dragomir Olujic, organski zdrav ; Pavluska Imsirovic, Beograd, strajkovao gladju, ima problema sa zdravljem ; Jelica-supruga Pavluske, ima takodje probleme sa zdravljem, mala cerkica za vreme sudjenja ocu 1984 godine, i 1985 godine pokazivala znake nervne i psihicke prenapregnutosti i neprilagodjenosti ; Miodrag Milic, zvani Mica doktor, Beograd, krvni pritisak, oboleo organski ; Vladimir Marjanovic, Beograd, nervne tenzije, nesanica, astenija, imao u proslosti probleme sa srednjim uhom, bio tucen u zatvoru ; Ljiljana Marjanovic, supruga Vladimira, ima probleme sa zdravljem ; Gordan Jovanovic, zdrav ; Milan Mikolic, Beograd, strajkovao gladju u zatvoru, ima problema sa zdravljem ; Zlatko Tomicic, Zagreb, infarkt, mozdani udar, imao proces tbc na plucima, 3 cira na zelucu, nesnosna nesanica, problemi sa nogama, supruga, reuma, nesanica, cir u stomaku, pritisak, izgleda da boluje i od leukemije ; cerka: rahitis, reuma, slabasna ; sin: dok je bio u zatvoru je imao proces tbc na plucima ; Manda Paric, Bosna, tesko obolela, imala u zatvoru tesku operaciju ; Marko Veselica, Zagreb, teska nesanica, pritisak, nervi, stomak, depresija, ; supruga: nervi i prema informacijama ima rak dojke ; cerka: nervi ; majka umrla do infarkta posle posete njemu u zatvoru ; dr. Dimitrije Bogdanovic, Beograd, umro od raka na plucima ; Milovan Djilas, Beograd, srce, vene, reuma, imao ranije probleme sa kicmom u blazoj formi ; Stefica Djilas, bubrezi ; Aleksa Djilas, imao zdravstvenih teskoca za vreme sluzenja vojne obaveze sto je izazvalo zabrinutost i sumnje roditelja ; Vukica, cerka Milovana Djilasa, nepoznato ; Akim Djilas brat Milovana Djilasa, nesanica, gastritis, prostata Stojan Cerovic, Beograd, zdrav, u detinjstvu imala porodica progone, imao teskoca sa zdravljem ; Komnen Cerovic, zdrav ; Milka Cerovic, imala u poslednje vreme probleme sa zdravljem, ; dr. Neca Jovanov, srce, reuma, problemi sa nogama, zali se da mu prete zdravlju ; dr. Dragoslav Srejovic, Beograd, nepoznato ; dr. Radovan Samardzic, preplasen za svoje zdravlje ; - dr. Ljuba Tadic, Beograd, reuma, problemi sa bubreznim kanalima ; Boris Tadic, sin Ljube Tadica, zdrav ; Veselinka Zastavnikovic, supruga Borisa, zdrava ; Dragoljub Micunovic srce, infarkt ; Biljana Jovanovic se zali na napade na zdravlje sestre, i porodice pretnje njoj ; - Dragan Lakicevic, Beograd, zdrav ; Dusan Cetkovic, Beograd, ujak Biljane Jovanovic, visok krvni pritisak, srce, nesanica, nervne tenzije, ruiniran, zali se na zloupotrebe sa zdravljem dok je bio u CZ(Centralnom zatvoru), lekovima, hemikalijama, gasom

- - Svetlana Slabsak, Beograd, nepoznato
- - Vladeta Jankovic, Beograd, nepoznato
- - Vladislava Ribnikar, Beograd, nepoznato
- - Srdja Popovic, Beograd, nepoznato
- - Julija Nojman, Beograd, nepoznato
- - Aleksandar Petrov., Beograd, nepoznato
- - Zoran Gluscevic, Beograd, nepoznato
- - dr. Zarko Gavrilovic, nesanica, srcani problemi
- - Alek Vujadinovic, oboleo
- - Ljiljana Sop, nepoznato
- - Vuk Draskovic, povremene jake nervne tenzije i nesanica
- - Radmila Lazic, zdrava
- - Velimir Cvejic, Beograd, tesko bolestan
- - Tanja Petovar, Beograd, nepoznato
- - Branko Copic, depresija, samoubistvo
- - Ivan Prekajski, Beograd, nesanica, depresija, problemi sa jetrom, krvnim sudovima, za vreme hapšenja i zadržavanja u zatvorima oduzimani mu lekovi po kazni, pretili mu da ce ispitivati

majku tesko organski bolesnu i da ce joj na taj nacin izazvati srcani udar, infarkt, tucen u vise navrata, njegova majka: dijabetis, bubrezi, pritisak, alergija; otac : umro do raka, bio u zatvoru .Жали се на злоупотребе са здрављем, гас у стану.

- -Ljiljana Knezevic, Beograd, problemi sa zdravljem
- -Zagorka Pesic, imala problema sa zdravljem poslednjih godina
- -dr.Vesna Pesic, nervne tenzije,
- -Dragan Stanic, srcane tegobe, saobracajka, gas u prostorijama
- -Avdi Latifi, Kosovo, cir na zelucu, zuc, reuma, nesanica, nervi
- -dr.Svetlana Knjazeva, nepoznato
- -dr.Nebojsa Popov, Beograd, reuma
- -dr.Trivo Indjic, Beograd, nepoznato
- -Anton Filcic, Hrvatska, jetra, vene, arterio-skleroza, gas u prostorijama
- -Ante Prpic, Hrvatska, insuficijencija bubrege, cir zeludca, tbc, ruiniramo zdravlje
- -Zvonimir Cicak, Zagreb, dva cira na zelucu, otav Z. Cicka :rak;sestra:nervi;ima tri brata:jedan boluje od infarkta, druga dva takodje organski obolela
- -Nezir Mehmet, Kosovo, zacepljenje vena u nogama, oci, reuma,
- -Mys Musa, lumbago, slomljena noga
- -Halit Osmani, Kosovo, nervi, psihicki, nesanica, cir na zel;ucu
- -Vladimir Persic, Sibenik, posledica elektro-sokova na mozak, ruiniran organski i psihicki
- - Janko Sarajlic, astenijia, cinio vise strajkova g ladju, zatvorima, jetra, oboleo
- -Milos Bogdanovic, Beograd, zdrav organski, bio tucen od organa vlasti
- -Dragutin Spajic, Beograd, problemi sa srcem
- -Milenko Ribic, Beograd, bazedova bolest, srce, ruiniran
- -Snezana Kojic, Beograd, iscrpljena psihicki i organski
- -Vladimir Seks, Osijek, srce, cir u stomaku
- -dr.Alija Izetbegovic, srce, lose zdravlje
- -Antonije Isakovic, Beograd, angina pektoris
- -dr.Dragoljub Micunovic, Beograd, bergerova bolest, srce, reuma
- -Borislav Mihailovic-Mihiz, Beograd, angina pektoris, supruga Milica pogunula u saobracajnoj nesreci
- -Djordje Janjic, Beograd, kicma
- -Vladimir Dedijer, oboleo tesko
- -Nikola Jager, Hrvatska, ciroza jetre, dijabetis, tbc
- -Slavko Vrbanic, Zagreb, infarkt, oci, dijabetris, visok krvnii pritisak
- -Marko Dizdar, Zad ar, arterio-skleroza, pritisak, distrofija, misica, nervi, psihicki, srce, poremećaj ravnoteže
- -dr.Ivan Jankovic, Beograd, nepoznato
- -dr.Kosta Cavoski, zdrav, otac umro od infarkta
- - - Mirko Sunic, Zagreb, kila, prostata, pluca,
- -Vjenceslav Cizek, Hrvatska, oci, mozdani udar, senilnost, ruiniran
- -Jovo Ilic, Bosna, ruiniran
- -Franjo Vidovic, Sarajevo, pluca
- -Franjo Bilandzic, Zagreb, psihicki problemi
- -Branko Hodak, Zagreb, oboleo
- -Stjepan Jankovic, Zagreb, infarkt, visok pritisak, tbc
- -Jovo Juric, Zagreb, premlacivan u zatvoru, bubrezi, mokrio krv, nesanica, cir na zelucu
- -Djuro Krznar, Zagreb, srce, stomak, zapaljenje zglobova
- -Mart Andrija, Zagreb, vrlo lose zdravlje
- -Vinko Martinovic, Vinkovci, premlacivan izbijeni mu zubi iz vilice, elektro-sokovi po genitalijama
- -Zarko Puhovski, Zagreb, lose zdravlje
- -Sime Balen, Zagreb, angina pektoris, srce, infarkt, apopleksija

- -Marko Bolen, sin Sime Balena, od udarca pendrekom u glavu tesko oboleo, supruga Sime Vica Balen tesko obolela, umrla
- -dr.Jure Juras, Zagreb, iscrpljen, dve sestre kao mlade izvrsile samoubistvo
- -Goranko Djapic, Beograd, jetra, gastritis, psiho-somatski poremecaji
- -Jelka Ratkovic, Beograd, zdrava
- -dr.Zarko Trebjesaniin, Beograd, specijalna vrsta melanholiije, depresija
- -Nedjo Maric, Beograd, nervne tenzije
- -dr.Vladan Batic, zdrav
- - Mihajlo Mladenovic, srce
- - -Micki Dragoslav Nikolic, zdrav
- - -JOvan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku
- - -Dusan Boskovic, Beograd, astenija, srce, depresija
- - -Predrag Gajic Kijuk-Beograd, migrena, glavobolje
- - -Predrag Bogdanovic Sci-zdrav
- - -Dusan Bogavac, srce
- - -Jasminka Radetic, Beograd, dijabetes
- - -Obrad Savic, Beograd, zdrav
- - -Lazara Stojanovic, Beograd, nepoznato, Vojislav Stojanovic, Beograd, spondiloza
- - -Momcilo Zivojinovic, Beograd, bubrezi
- - -Djordje Janjic, Beograd, imao vise operacija kicmenog stuba
- - -Marija Kikic, Beograd, imala problema sa zdravljem
- - Bora Kuzmanovic, Beograd, zdrav
- - -Milic Krsmanovic, Beograd, organski zdrav, nervne tenzije, astenija, depresija, , tucen od vlasti
- - -Milic Krsmanovic, Uzovnica, bio obolio od tbc, umro
- - -Krsman Krsmanovic, Uzovnica,preminuo od tbc
- - --prota Sava Bankovic, Vrdnik, runirano zdravlje
- - -prota Milan Bogdanovic, oronuo
- - -Momcilo Selic, Kanada, bio oboleo u zatvoru od tbc
- - -Marko Vidovic, posledice strajka gladju
- - - - Mihajlo Mihajlov, Beograd, lose zdravstveno stan je
- - -dr.Ivo Marinovic, srce, zali se na gas u prostorijama
- - Milic Stankovic od Macve, ima zdravstvenih problema
- - Ivan Stojanovic, nervne tenzije, nesanica
- - Borka Pavicevic, nepoznato
- - dr.Nina Drndarski, nervne tenzije
- - SDB SFRJ je optuzena za ubistva ili pokusaje ubistva vise Jugoslovena u inostranstvu:
- - Branko Busic, hrvatski emigrant "zatvorenik savesti "AI, ubijen u Parizu 1978 godine; Nikola Milicevic, politicki emigrant ubijen u Frankfurtu na Majni 1980 godine; Dusan Sedlar ubijen u Diseldorfu 1980 god; Insat Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 g; Bondus Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 god; Stjepan Durkovic ubijen jula 1983 god na Zapadu; Franjo Goreta ubijen u - SRN decembra 1980 godine; Rasim Zemljaj, ubijen u SRN maja 1981 godine.
-
- -Poznati su slucajevi kidnapovanja Jugoslovena u inostranstvu od strane SDB SFRJ (napred su pomenuti Vlada Dapcevic I Bata Todorovic).Takodje uhvaceni su agenti SDB SFRJ u Nemackoj sa imenima 52 Jugoslovena koje je tamo trebalo da likvidiraju, kod njih su nadjene hemikalije za tu svrhu, otrovi, da stave u stanove ili pica , u obliku tableta , ili gasovitog spreja.Zadnjih godina je bilo sudjenje u Istambulju, Turska, agentu SDB SFRJ koji je imao zadatak da tamo na razne nacine - likividira jugoslovenske gradjane koji tamo zive.
-
- Sa pravom se moze postaviti pitanje:"Ako su organi SDB SFRJ tako drski i opasni sa onima koji im ne konveniraju zbog necega (a razlozi za nekonveniranje u vrlo brojni, cesto iracionalni)i koji zive

u nostranstvu, sta tek cine sa onima ovde u zemlji"?

- -Radomir Radovic, Beograd, u prolece 1984 godine uhapšen zajedno sa grupom posle cega je usledilo famozno sudjenje sestorici, zatim je pusten, i onda nadjen mrtav u svome stanu, vlasti rekly da je izvršio samoubistvo, rodbina optuzila vlasti za ubistvo, povelala sudski proces, takodje javnost slicn tvrdi
- -Ivan Zografski, Sarajevo, ciroza jetre, dijabetis, srce
- -Ivan Pletikosa, Zagreb, nepoznato
- -Luka Prcela, Split, nepoznato
- -Hamza Ashlim, Kosovo, nepoznato
- -Hanetija Avdagic, Bosna, nepoznato
- -Vlastimir Avramovic, nepoznato
- -Milorad Novakovic, Zrenjanin, kila. cir na zelucu, teska nesanica, astenija, depresija, strajkovao gladju vise puta
- -Ruska Slavova Novakovic supruga Milorada Novakovica, politicki emigrant iz Bugarske, bila je po dolasku u SFRJ obilela, imala probleme sa zdravljem i u Bugarskoj, u Zrenjaninu pala sa bicikla, i imala tesku povredu mozga, 1980 g u zatvoru u Krarujevcu je umrla, vlasti tvrde da je izvršila samoubistvo, Milorad pak tvrdi da je ubijena od vlasti
- -Rexhep Belideme, Kosovo, nepoznato
- -Selih Behmen, Bosna, nepoznato
- -Dragomir Stojanovic, nepoznato
- -Dragisa Paunovic, Beograd, bio tucen
- -Zoran Matic, Beograd, bio tucen
- -Eduard Kocbek, Slovenija, preminuo., bio tesko bolestan
- -Vijekoslav Naglic, Vinkovci, razoren organski i psihicki
- -Goran Bjedov, Beograd, diskopatija, gastritis, spondiloza, tucen od vlasti
- -Jovan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku, nesanica
- -Zoran Abramovic, Beograd, nepoznato
- -Dragoslav Dragicevic, Beograd, o njemu se brinuo dok je bo u zatvoru knjizevnik Dragoslav Mihailovoić, iz Beograda, je bolovao od srca i vise organskih bolesti, kao i od raka grla(pricao mi je D.Mihailovic je da je pijan grdio Tita),
- -Milorad Belandzic, Beograd, nepoznato
- -Slobodan Drakulic, Beograd, nepoznato
- -dr.Josip Zupanov, Zagreb, srce, pritisak, nervi, oc , nesanica
- -Milisa Dakic, Beograd, rodjak Radomira Padoviica, sind poznatog cetnickog vodje Dakica, nesanica , жалио се на претње здрављу
- -Branko Pavlovic, Beograd, rak pluca
- -Milisav Zivkovic, Beograd, oboleo organski
- -Zoran Acin, Beograd, nepoznato
- -Mirko Beatovic, Beograd, srce, infarkt, pritisak i druge organske bolesti, rak debelog creva, preminuo
- -Aleksandar Beatovic, Beograd, oboleo
- -Jelena Beatovic, supruga, organski obolela
- - Tanasije Mladenovic, nepoznato
- - -Dinda Petkana Purtic, Beograd, srce, apopleksija, rak debelog creva
- - -Vinko Zec, Marijanci, Slavonija-oboleo, pretucen
- -Marko Zivkovic, Beograd, dijabetis, oboleo organski,
- -dr. Bora Savic, Beograd, srce, nervi, depresija, psiho-somatski poremećaji, gas u prostorijama
- -Golub Bakic, Beograd, cir u stomaku, teska nesanica, njegov brat poginuo u saobraćajnoj nesreci
- -Vera Bljajic Karagic, Beograd, rak dojke, brat srce, otac Dobroslav umro od srca, sin poginuo u saobraćajnoj nesreci , жалио се на претње здрављу, гасом

- -Jovanka Kokotovic, Sibenik, Beograd, infarkt, apopleksija, nesanica, KRVNI SUDOVI, otac ubijen u zatvoru,
- -Veljko Dunjic, umro od srca
- -Jozo Ivicevic, Zagreb, depresija, nesanica
- -Tonci Marinkovic, Hrvatska, migrena, glavobolja, bio tucen pendrecima po glavi
- -Djura Bogovic, pluca, oci
- -Ante Znaor, Hrvatska, tezak oblik cira u stomaku, zeludac
- -Djuro Perica, Hrvatska, torturisan elektro-sokovima po genitalijama
- -Tvrtko Milos, Zagreb, premlacivan, torturisan elektro-sokovima po genitalijama, tbc kostiju, anemija, deca u domu, razbijena porodica, otac politicki emigrant
- -Budisa Drazen, zagreb,cir u stomaku, tbc
- -Goran Dodig, Zadar, oboleo organski
- -Lin Veljko, rak pluca
- -Vasiljka Radicevic, Beograd, depresija, organski obolela
- -Bikicki Djordje, Radinci-Srem, brutalno premlacivan u zatvorima, bruh, prostata, reuma, glavobolja, depresija, nesanica, teska anemija
- -Milic Roman, Novi Sad, nervi, oboleo organski
- -Vladimir Dapcevic, Brisel, oboleo
- -Perovic Mileta, Crna Gora, oboleo organski
- -KULasin Radomir, Srbobran, prostata, pritisak
- -Sepa Svetozar, Novi Sad, premlacivan brutalno, prostata, jetra, srce,
- -Visic Marko, Zrenjanin, teska nesanica, nervi
- -M.Sargin, Novi Sad, umro
- -Zec Nikola, Vojvodina, nepoznato
- -Niazi Koc, Gnjilane, zdrav
- -Lazar Veselinovic, Zrenjanin, premlacivan, teska nesanica, prostata, reuma
- -Vucic Drago, Beograd, nesanica, cir na 12 palacnom crevu, brat poginuo 1979 g u saobracajnoj nesreci
- -Meliha Salihbegovic, Bosna, dr. Veselin Music, Branko Vidovcek, Bosna, nepoznato
- -Jovica Mihajlovic, Beograd, tucen u zatvoru
- -dr. Dragutin Trumbetic, Beograd, nepoznato
- -Franc Miklovsic, nepoznato
- -Mileta Bulat, nepoznato
- -za sledece osobe se ne zna stanje zdravlja:Zvonimir Kisc-Dubrovnik, Miodrag JOKsimovic-Z.Aleksic-,Marija Penic-Karlovac, Ivan Zelembre-Osijiek, Nenad vasic-Beograd, Marko Kovacevic-, Ivan turundzic, Nikodije Nikic, Guni Sulaj, Muhamed S alani, Hasi Maliki, Nedjo Janic-Bosna. Momcilo Janjic, Milomir Asanja-Bosna, Vojkan Nesovic, Muharem Hasanbegoviic, A. Curovac, Mirko Rajcic, Marko jurkovic, Miroslav Cvetkovic, Mihailo Boskovic, Ante Rakic, I - rajnica, Marko Jurakovic, Mirko Rajcic, Kseli Feriti, U Zuli, Skender Hajredin, Sabit Veseli, Daut Rasani, Kadri Osmani.
- ,Hisan Gervala, Sefket Jasar, R.Plana, Avdi Kelendi, Avdil Lebu, Iso DEkaj, Sulejman Kukola
- -Dusan Boskovic, Beograd, srce
- -Dusan Radovic, Beograd, bolovao od raka, umro
- -Natasa Tomic, Beograd, cerka profesora Boska Tomica, elektro-sokovi po mozgu, otac umro, brat Misa pretucen,slomljena kicma, majka tesko bolesna
- -Dusan Vukovic, Beograd, umro 1984 godine, u nama nepoznatim okolnostima
- -Vladimir Bulatovic-Vib, oboleo od vise bolesti, srce
- - -Mira Aleckovic, teska oboljenja u porodici
- -Jovan Lukic, Sarajevo, cir na zelucu, nesanica, nervne tenzije, astenija, srce, posledice progona elektro-sokovima, gas u prostorijama
- -Vera Nikolic, Sarajevo, nesanica, ruinirana

- -brat . Sarajevo, ruiniran
- -Dusan Sarjanovic, Novi Sad, Novi Sad, premlacivan divljački na Golom otoku,u vojnoj bolnici na Kuniscaku u Zagrebu, mucen elektro-sokovima po mozgu
- -Nikola Sarjanovic, otac, Novi Sad, srce, visok pritisak, imao tbc proces na plucima, nesаница, glavobolja, depresija, brat Mato takodje politicki proganjan, poginuo u saobraćajnoj nesreci u Splitu 1971 godine, supruga Nikole obolela organski
- -Radomir Smiljanic, ruiniran
- -Radomir Veljkovic, Krusevac, runiran zdravstveno, imao tbc proces na plucima
- Evo podataka o zdravlju onih koji su 1973 potpisali peticiju za oslobadajnje Radomira Veljkovica ,Krusevac, iz zatvora:
- -Dragan Veljkovic, Krusevac, infarkt, srce, cir na zelucu, nesаница, anemija, astenija, depresija, itd
- -Andjelija Veljkovic, " visok pritisak, oronula
- -Jugoslav Veljkovic, Kanada, lose zdravlje, ispred progona napustio zemlju
- -Ljiljana Sakan, ima probleme sa zdravljem, rak?
- -Radoslav Veljkovic, vise organskih bolesti,
- -Sonja Dasic, ruinirana
- -Radmila Miloradovic, Bela Crkva,tesko obole,a
- -Miodrag Mutavski, Vrsac, srce, cir na zelucu
- -Milen Miladinovic, Krusevac,rak, umro
- -JOvanka Miladinovic, Krusevac, organski obolela
- -Zoran Miladinovic, Krusevac, rak, umro
- -Ljubinka Veljkovic, Krusevac, runirana
- -Radmilo Miliadinovic, Krusevac,pluca
- -Dusan Miladinovic, Krusevac, rak, umro
- -Dragomir Miladinovic, Krusevac, rak na licu
- -Dragica Miladinovic, Krusevac, obolela organski
- -Radoslav Miladinovic, cir na zelucu, ruiniran
- -Zora Nisavic, Bela Crkva, tesko obolela
- -Snezana Miladinovic, Krusevac iznurena
- -Dobriła Miliadinovic, umorna
- -Milija Miladinovic,z drava
- Evo podataka o zdravlju jos nekoliko disidenata:
- -Slobodan Zivkovic, Beograd, nesаница, nervne tenzije,premlacivan u zatvorna, proganjan bio injekcijama,
- -Zivojin Zivkovic, Gladjenovac Valjevo, premlacivan, tortura injekcijama, saobraćajka
- -Zivota Zivkovic, isto
- -Bozidarak Zivkovic, slicno
- -Bozidar Zivkovic, slicno
- -Andreja pekovic, srce, nervi
- -Rastko Zakic, zdrav
- -Mladen Srbinovic, nepoznato
- -Nebojsa Popov, iznuren
- -cerka Nebojse i supruga, nepoznato
- - Andrej Pelikan, iznuren
- - -Milic Stankovic, oboleo
- - Marijana Petkovic, nepoznato
- - -Miroslav Visic, nepoznato
- - -Ivan Stojanovic, ruiniran-brat ubijen
- - Dusan Pokorni, iznuren
- - -Olga Jeftic, iznurena

-- -Milan Dimitrijevic, zdrava
-- -Ljubica Dimnitrijevic iznuren
-- -Mladen Dimitrijevic, iznuren
-- - - Za sledece osobe ne znamo podatke o zdravlju: Dragutin Stepanovic, Serif Aslani, Gofur Loku, Ksavit Barjaktari, Skifiri Mitati, Ebili Lazim, Ksaladin Rustemi, Fadil, Blaki, Shetki shitri, Remzi Ljusi, Hali Ismaili, i Sabri Lusa, Bislim Ahmeti, Daut rasani, (za poslednij 5 zatvorenika uimamo podatke da su bili premlacivani), Iksim hota, bio torturisamn, Bejtulah hatimi
- takodje, dr. Ante Kovacevic , Dragan Bogdanovski, Ismet Kasumagic, Edhem Bicakcevic, Dervis Djurdjevic,

--

- Zakljucak: U prilogu su dati podaci o zdravlju oko 600 osoba, za ogromnu vecinu je data bilo kakva informacija o zdravlju, svesni smo da nismo imali tacne podatke, i da su ovo nedovoljni i nepotpuni podaci.

- Uprkos navedenih objektivnih ogranicenja u prikupljanju podataka o zdravlju ove populacije, sto se tice primenjene metodologije, ipak smatramo da je prikupljeno dovoljno podataka da bi se mogla steci kakva takva predstava o zdravlju ovih kategorija gradjana.

- Jasno je da su skoro svi "politicki zatvorenici" tesko oboleli, da su mnogu umrli u zatvorima ili po izlasku otuda. Sto se tice kategorija " disidenti""borci za ljudska prava" itd, vidljivo je da je i njihovo stanje zdravlja vrlo lose, daleko .losije nego li vecine gradjana.

- Observirajuci podatke o zdravlju ovih kategorija gradjana , zapaza se narocito prisustvo sledecih oboljenja: infarkt i srcana oboljenja, kardiovaskularne bolesti, krvni pritisak, dijabetis, bubrezi, jetra, cir u stomaku, nervne i dusevne bolesti, nesanica, depresija, astenija, anemija, glavobolja, povecan broj tuberkuloze. Ima i daleko vise pojave raka nego li kod drugih. Registruje se drastico veća prisutnost saobracajnih udesa, svakojakih traumatizama, svakojakih drugih udesa, I samoubistava, nego li kod ostale populacije.

- Vodeci racuna o prednjem predlazemo nadleznim drzavnim organima sledece:

- -da stvore jednu drzavnu komisiju

- -ona bi trebala da detaljno ispita stanje zdravlja politickih zatvorenika i uzroke istoga

- -da pokrene postupke da se isto popravi i uslovi zivota i medicinske nege u zatvorima

- -da se omoguci njihovo lecenje

- -da se stavi na dnevni red pitanje zloupotreba sa zdravljem i politizacije medicine i uzmu obzir zalbe mnogih da su im vlasti nanale stete zdravlju zbog njihovig angazmana na unapredjenju ljudskih prava

- Zelimo ovoga puta da ukazemo na duboko uvrezenu predstavu u svesti organa vlasti o politicki nekonformnim osobama koje su vidjene nazalost sasvim pogresno , kao krajnje drustveno opasne i kao takvi stavljeni van zakona, kao "leprozni". To vuce korena jos iz ratnih dana II Svetskog rata i poratnih dana obracuna sa "reakcijom". Nazalost ovde se stanje ne menja. Zahtevamo da se izmeni stav i predstava i postupci prema svim ovim kategorijam,a gradjana.

- Upozoravamo da se nastavlja lakirovka(ukrivanje istine). Ove osobe su dobronamerne najcesce i njihove kritike ukazuju na ono sto ne valja i sto treba poboljsati. To je dragoceni izvor informacija o nesavršenosti drustva. Umesto da to bude usvojeno, njih satiru. Cime se ukrivaju dekadencija i njeni uzroci, i sprecavaju korektivne mere, i ubrzava propadanje na svim nivoima, sto vodi u sve dublju galopirajucu krizu, rastakanje i raspad zemlje i sve moguće tenzije.

-

- NAPOMENA AUTORA(20.3.2010 godine):

-

- Danas je stanje zdravlja vecine vrlo lose, mi smo jedna od najbolesnijih (i najstarijih) nacija ne samo Evrope nego i sveta. Uzroci su prikazani u podacima o zdravlju ovih gradjana- to je uzelo maha.Nacija danas bukta u pozaru losih procena. I zdravlje vecine i dalje propada, mnoge od ovih osoba su prerano umrle. Danas je zdravlje mnogih politicara jos gore nego li onda. Mnogi su umrli ili njihovi srodnici.

www.tomislavkrsmanovic.com

Томислав Крсмановић-

Покрет за заштиту људских права, председник

Тел.3511829, Моб.тел-064-3095176,

www.tomislavkrsmanovic.com

СВИЊСКИ ГРУП- МЕДИЦИНСКИ ИНЖЕЊЕРИНГ У ФУНКЦИЈИ
ОБРАЧУНА СА НЕПОЖЕЉНИМ НАРОДИМА И ПОЈЕДИНЦИМА.

" Најгоре је када неко не зна а учити се не да"-Вук Карацић

А још је горе када неко има нешто корисно некоме да саопшти, а он као слепи робот, импулсивно и не прочита.

Свињски грип и вакцина, потхрањују у Србији масовне сумње у ефикасност здравствене заштите, и у зле намере моћних светских фармацеутских компанија, и тзв.мондијалиста. Психијатри би на ово казали: Србију је запосела генерализована параноидна психоза.

Само до пре једне-две деценије, у Србији је такорећи била јерес и помислити, камо ли рећи јавно, да неко некоме потајно угрожава здравље. А данас цела Србија бруји да је вакцина намерно опасна по здравље.

Ми смо упозоравали јавност и надлежне, још од средине 1975 године, значи пре још три деценије, да се региструје узнемирујући тренд слабљења здравља нације. Тада нас такорећи нико није узимао у обзир: "нетачно", "не може се доказати", "неозбиљно", "непоуздан извор података", или чак и "манија гоњења". Они пак промућурнији мунђароши су се престрашено дошаптавали по буцацама: "ове дворске будале говоре отворено о ономе што паметни ћуте", "петао који рано кукуриче, заврши у лонцу", или су нам надмоћно мудрачки потсмешљиво декламовали мисао великана Иве Андроћа "Ово су смутна времена, где будале говоре истину, паметни ћуте, а фукара се богати". Наводно, ми смо сиромашни занесењаци, стерилни идеалисти, а они мудро ћуте, али се потајно богате (баш их брига што су фукара, важно је да они "мудраци" пуне набрекле бућеларе, а они који се супротстављају пропасти, су према њима занесењаци, скрибомани, процесни кверуланци, стерилни ентузијастички, најобичније будалетине-неспособни сиромаси који погрешно процењују стварност).

Сада цела Србија тврди да јој потајно атакују на здравље. Дакле, цела Србија је побудалила. Да је се оваква колективна свест била створила раније, становници Србије не би данас били једни од најболеснијих и најстаријих на планети.

Суштина је да се каже истина, маколико она била шкакљива, да се народ мобилише, а не да се "мудрачки" ћути. Боље је се ипак осветити икад, него ли никад. Шалабајзери и саботери диктирају ћутологију, управљају медијима, и чине све што је у њиховој моћи, а они су нажалост изузетно моћни, да изолују оне који знају, и који су храбри да проговоре без длаке на језику. А да промовишу оне који улепшавају, или искривљују. Где мачака нема, мишеви коло воде.

О оваквом трагичном стању се сада у распамећеној Србији само шапуће, или ћаска полушалаиво за кафанским столовима; чиме се ствари разблажују, трагедија претвара у лакрдију, уместо да се пред јавност громогласно изађе са јаким чињеницама. И да се захтева од надлежних државних органа да се спроведу рације, и да неодговорни криминалци који баратају овим опасним материјалима буду муњевито и заувек приведени правди.

Циљ овога текста је да управо ову пошаст извлачи испод тепиха, дакле, ово питање тек треба ставити на дневни ред.

Нарочито су поводом грипа и вакцине, распрострањене приче о завери међународне заједнице, према којима, она жели да стави здравље појединца под своју контролу, да пласира невидљиве микрочипове, да преко контролисаног људског мозга претвори земљане у послушне роботе којима ће управљати en distance притиском на дугме; да по

својој жељи контролише туђе здравље. Шире се свакојакe гласине невероватном брзином: светски поредак жели овако да смањи број становника планете; да нарочито подмукло нападне сиромашне земље, да богатији буду још богатији, а сиромашни још сиромашнији. Узмимо као пример Србију, сиромашну земљу растрзану свакојаким слојеним и дубоким кризама, смалаксалу осиромашену Србију којој је живот у носу, која сипљиво кркла, квари, напали је са свих страна, споља и изнутра, бори се да преживи; сада јој је стављен нови камен о врат, мора да се бори против свињског грипа, да набавља вакцине, да улаже огромна средства у превентиву, лечење, а шта ће тек бити када настану масовна разбољевања, боловања, парализе читавих сектора; Србија ће бити притиснута лицем о тло, ко ће да ради, учи, одакле Србији новац, добиће неки кредит, чиме ће постати још зависнија. (Тако је било и за време Тита, на крају нашминкана "просперитетна, моћна СФРЈ, се распала као кула од картона, кредити су били шминка која је укривала деценијско банкротство настало тешким промашајима ондашњег поретка, а мудра међународна заједница увек у отсудном моменту да кредитне успаниченим властодршцима, не да спасе, него да укрије разорне трендове, да бољка још више узме маха. Исто је и данас.). Свугде струје гласине: изнутра слабе државе које желе да неоколонијализују, нпр. Украјину, Србију, итд. Иде се далеко у подозрењима свакојаким узнемираним сумњалица: мондијалисти ће се тако у конфузији и метежу, невидљиво обрачунавати у појединим земљама са националистима, са критичарима, њиховим противницима који оптужују мондијализам за светску заверу (нпр. у Украјини је умрло шест врхних лекара, кажу да су припадали "националистима", а не мондијалистичком тренду). Окуражени тајкуни у потсвести у потаји заверенички, ликују, руминирају пресећни: "Ала ће нам се сада осладити, биће лакше да приватизујемо за ђабе, народ смалаксао". Знају пресретни тајкуни да чим мало захладни већина становника Србије занемогне, ваља се по креветима, шмркће, кашље, мери температуру, пије аспирина, дрхти у страху од запаљења плућа и других компликација- забринута и уморна Србија је за њих најпогоднији миље да вршљају као по Алајбеговој слами. Ах како народ снемоћати-лукави су они. А превејани светски преваранти мондијалисти упрли лукаво светлцаве очи у српске тајкуне, само жмиркају, подмукло их кураже, они су њихови перјаници и главна узданица у пројекту потајног слабљења Србије и њених грађана изнутра. Да онда обореној обеспомоћеној Србији лакше отимају њене територије. Радио Милева је сада цела Србија: гигантске фармацеутске компаније чији су власници тесно повезани са светским владарима, оствариће баснословне зараде, ама свињски грип је најобичнија фама, шарена лажа за наивне-неки то кажу широм Србије. Испредају се свакојакe приче, праве свакојакe спекулације: мондијалисти желе да слабе Србију gripом, да све паралише, да људе изолују, осаме, да се свако бави самим собом, да нема слоге и солидарности, да Србија не може да брани Косово, да се отцепе Војводина, Санџак, југ Србије; лансирају се вести да они имају своје плаћене људе у Србији, у свету мафије, и у здравству, који за њих праве маркетинг, утичу на збуњене грађане да купују вакцине и опрему; па све до таквих екстремних виђења да се Србијом из неких подземних центара подстиче епидемија. Питају се: "А зашто у Србији има случајева грипа, а нема их у Војводини? Кажу- да тако дају адут онима који желе да се издвоје из Србије?"

Чују се и такви забринуте гласови: у нереду који ће настати са појавом пандемије у Србији, могу бити уклоњени или трајно обеспомоћени који неким моћницима сметају, који критикују тајкуне, поједине мафијаше, дилере, трговце белим робљем; многи истински ратују због наслеђа, имовине, новца. Настаће још већи хаос, идеална подлога за бујање асоцијалног накота. Зуцка се нпр. да криминалци претходно задремају, деконцентришу гасовитим материјама продавце, обезбеђење банака, мењачница, бензинских пумпи, чак и полицајце, уснуле путнике возова, у гужви у градском превозу, или оне који дремају на клупи у парку; да могу тако омамити привлачну

младу жену? Медија су у више наврата писала о медицинским обрачунима међу мафијашима, укључујући и оне из Земунског клана.

Сви ми знамо моћ мафијаша, зуцка се да моћни мафијашки кругови који су повезани са својим колегама из других земаља, лако долазе до медицинских материјала, те се тако без икаквих потешкоћа могу обрачунавати са непожељним.

Врло је потресна илустрација немоћи појединца да спасе своје здравље од мафијаша, оно што каже у своме тексту ДРОГА ЗА СИЛОВАЊЕ("date rape drug" Flunitrazepam, Gamahidroksibutriča kiselina, Ketamin,) позната публицисткиња Валентина Шекарић, у коме упозорава на широко распрострањене употребе дроге за противвољно навођење жена на прихватање сексуалног односа, дословце каже:" Масовно се користи додавањем у храну, пиће, или спрејом, или гасирањем просторије. Што доводи до попуштања кочница, смањења отпора, то су супстанце без боје и мириса, укуса. Застрашујућа је чињеница колико је коришћење ових отрова раширено, а полиција и судство ћуте. По правилу то је злочин без казне".

Логично је закључити да свакојаки криминализовани појединци од којих врви Србија, могу лако доћи и до других отровних супстанци које могу употребити за неке друге сврхе, приликом провала у банке, мењачнице, продавнице, у обрачунима са ривалима, онима који сметају, судским судеоничарима, тужиоцима, са онима који захтевају правду, рехабилитацију, обештећење, повраћај одузете имовине, са онима које они желе да покраду, опљачкају, да их олеше пред социјалним и здравственим установама, у вези наслеђа, развода, стављања под старатељства, насилних хоспитализација, на радном месту; или једноставно да се некоме свете због нечега.

Сви знамо да у Србији пламте свакојаки обрачуни: међу сучељеним клановима мафијаша, политичким ривалима, око поделе плена међу тајкунима, дилерима дроге, макроима и подводачима, свакојаким шверцерима; зар нисмо сведоци убистава политичара, новинара, полицајаца, фудбалских навијача, физичких обрачуна, аранжираних саобраћајки, провала, рекета, отимачина. Нису без основа тврдње, међу њима и појединих врло умних људи, да Србија букти у истинском тињајућем грађанском рату, опака непријатељства су јако присутна.

Зашто би се мафијаша обрачунавали са непожељним (али не само они, него и врло бројни криминализовани сегменти све до усамљених неорганизованих појединаца), уз употребу пуцња, (а знамо да су и аранжирани саобраћајке одавно проваљене), који привлачи изузетну пажњу, повлачи за собом ургентну истрагу, лако се докаже, када криминализовани сегменти у међусобним сукобима, ради остварења циља- могу прибећи много ефикаснијем виду обрачуна, хемијским и биохемијским средствима, отровима, то је злочин који је такорећи практично недоказљив. Да се тако обрачунају брзо, дискретно, непрепознатљиво, јефтино. Зашто то не би чинили? Зашто не би посегли за медицинским средствима, јер су она лако применљива, нема доказа, деси се савршен злочин. Ко данас проверава узроке разбољевања, или смрти болесника? А ако то чине пуцњем, или саобраћајком, јавност бурно реагује, то се релативно лако открије, то их одаје.

Савршен злочин није данас тешко остварити. А о њему данас збуњена и слеђена Србија ћути као заливена, уместо да га стави што пре на дневни ред. Зна да тога има, али није свесна параметара тога зла, ко, колико, како, чиме? Површне незналице, врло штетни шалабејзери, преплашени, или плаћени саботери, арлаучу на сав глас:" То се не може доказати, ниси ваљда и ти параноична будалетина, то говоре они неозбиљни, шарлатани који претерују, које нико жив не ферма ни за шта". Да ли су становници Србије који су једни од најстаријих и најболеснијих на планети, доказ шарлатанских тврдњи? Зашто је тако?

Чиме охрабрују починиоце, намерно или из незнања. Где је полиција? Где су судије? Доказа има на претек.

Не заносимо се неком наводном моралношћу, сажаљењем, мафијаши немају ни душе, ни морала, ни сажаљења, психопате немају моћ емпатије (стављања на туђе место), њих само интересује плен.

Неко ће пак рећи , као што су многи тврдили ранијих деценија:" Ама параноичари стално тупе, булазне, стално нешто мешетаре, претерују".

Хтео бих управо о томе да се изјасним , ево чињеница:

-забринута СРС се својевремено обраћала јавности, обавештавајући да се за време избора користе гасни спрејови, или гасирају просторије где су поједини чланови изборне комисије, без знања појединца, да тако буде деконцентрисан у своме раду.

-медија су у неколико наврата пренела , да су били похапшени криминалци, који су по возовима и у парковима спрејом успављивали жртве, а онда им крали новац (неке од жртава су умрле). Може се са правом запитати:" Шта тек онда чине моћни мафијаши?

-према појединим медијима ,криминалци су мучили жртве приручним апаратом за електрошокове који су изнели из затвора.

-зна се да је крајем 90-их година пуштан гас на демонстранте на Тргу Републике у Београду.

-жута штампа повремено обзнани да је неко некога отровао, ставио му нешто у храну, у пиће. Што је знак да су ови материјали ушли у народ.

-припадници Земунског клана су лансирани оптужбе једни против других, да су били тровани у међусобним обрачунама. А шта су онда могли чинити другим, шта сада чине, незаштићеним појединцима?.

-зна се да је била ускраћена медицинска помоћ рањеним демонстрантима.

- сетимо се постављања јуловаца од стране Мире Марковић , у управне одборе болница.

- према извештајима AI, London, агенти СДБ СФРЈ су 70-их година отровали више југословенских политичких емиграната у Западној Европи, неколицина је умрла, ови агенти су били похватани и осуђени од тамошњих судова (сада се зна да су тајне службе ових западних земаља сарађивале са овим Титови обавештајцима убицама). А зна се да су то исто онда радили и у земљи. Овакви криминализовани појединци, " мудре агише", и уврежене навике су се преселиле у време након 1990, опстају све до данас.

- Зар данашња недовољно спречавана трговина дрогом , није масовно методично тровање наше деце и омладине? Где су полиција и судство, зашто неко то не забрани? Очајни родитељ каже:" Трују ми дете".

- сетимо се толиких новинских вести: давање инјекције Веруловићу из обезбеђења Ђинђића, након убиства Ђинђића; увод инјекцијом на јавном месту сестре покојног Ђинђића; мучење медицином Вука Данице Драшковић, итд.

- Медијски вести су спомињале серију неразјашњених умирања

- -а шта рећи о тешкоћама хоспитализације, миту лекарима, о крађи беба, трговини људским органима, фетусима, насилним психијатријским интернирањима.

- -САД су заратиле са Ираком, наводно због стављања под контролу ирачких постројења за производњу оваквих отрова.

-у прилог овој тврдњи иду жалбе великог броја појединаца, од којих су неки врло угледни интелектуалци, да су они лично били жртве медицинских злоупотреба , од академика до радника и сељака, да наведем само неке од њих: један од најумнијих Срба професор Правног факултета у Београду, др. Марко Младеновић, покојни филозоф Никола Млошевић академик, др.Жарко Гавриловић, Вук Драшковић, и толики други. Да ли су они параноидни шизофреничари?

-између обавештајних служби појединих држава се води истински рат медицинским средствима, у прилогу сајтови на којима се то подробно описује:

<http://cns.miiis.edu/research/cbw/> ; Sredstva za tihe likvidacije
<http://www.apisgroup.org/article.html?id=325> ;Tajne sluzbe Velike Britanije
<http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53> ; Kako CIA ubija
<http://www.apisgroup.org/article.html?id=38> ;Treci metak <http://www.apisgroup.org/trecimetak> ;-
Bivsi ruski obavestajac otrovan u Londonu-<http://www.apisgroup.org/article.html?id=3472> ;-
Napsenje Skaramele ce mozda osvetliti ubistvo
.Litvinjenka;http://www.rian.ru/defense_safety/investigations/20061224/57705929.html - VOS i
UDBA nisu isto (Od Jalte do Malte) <http://www.apisgroup.org/vosiudba>
Направимо анкету, многи иду у болнице само када морају. Народ је изгубио поверење у
лекаре.

Овде се морају профилисати снаге кадре да овакве медицинске злоупотребе ставе на дневни
ред, и да их докажу. Ако то не успемо настаће даље невиђене неспутане злоупотребе, а оне већ
данас, нажалост одавно, постоје, са катастрофалним последицама, а шта ће бити даље је врло
тешко предвидети.

Исушимо каљугу док још није касно. Да смо послушали усамљене гласове још пре две три
деценије, не би сада били у фази нестајања.

Предлажемо да највиши државни органи Србије са пуним овлашћењем које поседују, поступе у
оквиру законских прописа који им стоје на располагању. **ЗАХТЕВАМО ОТКРИВАЊЕ
ПРЕКРШТЕЉА, ОДУЗИМАЊЕ МАТЕРИЈАЛА, ХИТНО ПРИВОЂЕЊЕ ПРАВДИ.**

Тражимо да се утврди пуна истина и да се учине законским и јавно одговорним сви они који
директно , и посредно , или непосредно, доприносе појавама оваквих злоупотреба. Те да
адекватним мерама исте онемогуће, и активности мафијаша ставе под контролу демократских
правних институција, и предузму реформе са циљем да се у Србији успостави ред у овој области
и спасу животи невиних и незаштићених грађана.

Томислав Крсмановић, председник

Томислав Крсмановић, 21. децембар 2011 године

Покрет за заштиту људских права , Tel.3511829, Mob.tel. 064- 3095176, Pokret@eunet.rs.

Википедија, www.tomislavkrsmanovic.com

**У СРБИЈИ МАСОВНО УМИРУ И ОБОЉЕВАЈУ ЉУДИ У НЕДОВОЉНО
РАЗЈАШЊЕНИМ ОКОЛНОСТИМА- ЗАХТЕВАМО ХИТНУ ИНТЕРВЕНЦИЈУ
НАДЛЕЖНИХ ДРЖАВНИХ ОРГАНА И ИНСТИТУЦИЈА.**

Свако од нас је сведок данашњих масовних обољевања и честих изненадних умирања, на делу
је застрашујући талас. Овај тренд је у блажој мери регистрован одавно, међутим он добија у
снази такорећи свакодневно. Несигурност за сутрашњи дан се као истинска паника шири међу
забринутим и застрашеним грађанима.: то се може сутра десити свакоме од нас.

Апсолутно је неприхватљиво једнострано и врло упрошћено правдање да су овако изузетно високе
стопе морбидитета и морталитета које се захуктавају, једноставно последица стреса. И готово.

Нико

није крив, крив је стрес.

На делу је покушај гурања овога судбинског досијеа под тепих. И што је још много трагичније,
губи се

драгоцено време, не предузимају се потребне мере.

Уколико је основана тврдња да Србија изумире под дејством синергије разорних узрока
предвођених стресом, истичемо да стрес није дошао сам од себе, зна се ко и како је произвео
стрес у Србији..

Кајишари, тајкуни, енормни богаташи, мафијаша, сви они којима је добро дошла немоћ
остарелог и болесног становништва (а чему су они одлучујуће допринели), поврх свега без
адекватне заштите судства и полиције, су створили у Србији своје царство зла и мржње, да могу
без отпора да обесправљују, да неометано пљачкају, краду, отимају, незаконито приватизују.
Они потајно ликују да тако слабећи већину спашавају себе, слабе или уклањају оне који их могу
оспорити, који би могли угрозити њихове позиције, да их изнуре и осиромаше да их онда не

могу оптужити за ранија почињена недела, да тако тихо уклањају оне који би могли захтевати реституцију, рехабилитацију, обештећење, или лустрацију.

Једноставно, српским тајкунима одговара овакво стање ствари, да би решили ове изузетно сложене друштвене проблеме на "еугенички", абра кадабра начин. Они би хтели да тако народ претворе у крпе, да обаве несметано транзицију и у метежу сачувају status quo , да се енормно обогате.

А по цену истребљења сопственог народа и сопствене државе.

Нашим спољним непријатељима су они јако корисни, јер помоћу њих изнутра слабе Србију, без формалне објаве рата.. Опљачкан и руиниран снемоћао и ископнио народ, није у стању да брани Косово, и спречи даљи распад земље, не може ефикасно да привређује, нити може како треба да се расплођава..

Код ових рушитеља се не ради само о себичности и неморалности, проблем је много сложенији, они погрешно процењују стварност. Тако чинећи руше Србију , а они тога нису довољн свесни, или за то налазе логички неоснована оправдања. Њихови поступци су лишени логике, изопачени су и погрешни.. А упркос поразних чињеница, они су дубоко убеђени да су мудри бизнисмени, новопечени капиталисти који су богатство стекли својим радом и способношћу.

Србија бруји да међу њима има оних који тако раде методично и намерно о глави Србије, да би се тако улизали непријатељском гео-окружењу, и да добију масне напојнице: багателне приватизације, провизије, шверц, итд. Узнемирани људи се питају: откуд онда такве особе тако високо позиционирани? Неко их је изабрао и устоличио, подржао их у разбојништву и пљачки Србије, ко их подржава? питају се они. Други им одговарају да је тај неко гео-окружење, Косово, да они споља владају Србијом преко распамећених, не да би тако њима угодили како неки од њих наивно умишљају, него да их злоупотребе да изнутра подмукло слабе Србију, да је сви заједно дотуку.

Огромну корист имају и страна и домаћа фармацеутска индустрија, и српска медицинска мафија, која је најгора од свих.

Нажалост, наше елите ни овога пута не реагују како треба. Уместо енергичних мера, Србија руминира и цинцулира, заборавља се да је здравље најважније од свега, изнурен народ је тихо онеспособљена жива војна и привредна сила.

Нико од надлежних државних и професионалних органа и инстанци није ову трагедију обелоданио на један стручно валидан начин, нису прецизно установљени узроци, и нису предузети кораци да се овај застрашујући поход смрти на већину породица у Србији предупреди. Скрећемо пажњу државним функционерима и онима на истакнутим друштвеним позицијама, да су они срачунато и злонамерно донекле поштеђени ("Чувајмо се Данајаца када нам и поклоне доносе"), пре свега , су недовољно информисани, истина се од њих лукаво укрива, "да се Власи не досете". Те су отуда лукаво пасивизирани. А сутра ће доћи ред и на њих. А тада може бити касно.

Медија о томе ћуте. Стопа обољевања и смртности међу новинарима је висока, и њихови блиски копне, недорасла медија се баве наводно оним што подиже продају тиража: кафанским певаљкама, ријалити шоу, великим братом, новине се препуне разголићених женских тела, најзгоднијих Mis задњица за време летовања у Турској, причају о школама трбушног плеса за Српкиње у турским летовалиштима које су већ добиле основно образовање у Ријалити шоу, сексуалне афере, ко са ким. Хлеба и игара. Новинари Србије свесно или не, укривају оно што треба рећи, иако и они често деле трагедију већине, збрзани и збуњени наивно секу грану на којој стоје, површно о томе ћуте. А ако би загрмели, лавина би била покренута.

СПЦ је та која је најпозванија да устане у одбрану свога стада. Када се пред почетак Другог светског рата почело да шапуће по Немачкој да су нацистичке власти потајно стерилисале, а подоста потајно угушиле гасом у њиховим просторијама неколико десетина хиљада наводних ментално заосталих и душевних болесника, да би тако очистили аријевску расу, и уштедели на непотребним устима за потребе надолазећег Хитлеровог освајања света, да уклоне" блебетања

лудака против националсоцијалиста", престашена Немачка је муком ћутала. Част ове велике државе и великог немачког народа у том врло тешком и сложеном моменту су сачували немачки католички свештеници. Они су дигли свој глас и јавно осудили нацисте. А онда се у Немачкој радило о неколико десетина хиљада душевних болесника. А у данашњој Србији бројка унесрећених је неупоредиво већа., и све ово траје већ неколико деценија.

Династија Карађорђевић као претендент на трон у Србији, треба да покаже да води рачуна о опстанку свога народа.

САНУ је асоцијација најумнијих људи нашег народа, нажалост САНУ није ништа стварно урадила на овоме плану.

Универзитет ћути, аулама су завладали плаћени и распамећени који из зле намере, или из незнања, скрећу пажњу на споредно.

Сталешке организације презаузете својим цеховским расправама и интересима заборављају да пошаст погађа и њих и њихове блиске, они муче. Ћуте.

Тајкуни ликују, јавно грме да су сналажљиви, да су најспособнији, да су они јаки ген који је преживео пакао транзиције, да су из њега изашли као победници најјачи и најумнији, они јавно иступају са тезом да у бизнису нема морала, да су први милион украли и у Америци пре двестот година, што не би онда и они, да они запошљавају Србију, да инвестирају, итд. А уствари руше Србију и њену економију. А сутра када не буду имали заштиту своје јаке државе, коју они данас слабе и руше, страни мафијаши ће им немилосрдно отети незаконито стечено богатство.

Примитивни извршиоци, то су они обријани што носе дуге цеви са пригушивачима, из торбица им извирују црне и гас маске, спрејеви и свакојаке хемикалије, "експерти владавине без знања грађана", они бучу из све снаге да тако треба, да другачије не може бити, да су они " узвишени", " изабрани", да им је наређено да тако чине, да морају јер су уцењени. А у пракси се острашћени и распамећени изживљавају над незаштићеним грађанима, и енормно се богате. Јавно тврде да морал не постоји, да је егоизам једини њихов лични водич, а да су други за њих безвредни људски материјал. Неки од њих се хвале да када се уруше једно или два људска бића, после све иде рутински, без гриже савести.

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама СМРТ која подмукло као невидљиви снајпериста јуриша скоро на сваки дом у Србији не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрдније односити у својим канцама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих. Њена мета нису појединци, некакви политички неподобни, не, , никако, њена мета је цео већински народ. И мањине страдају, ништа мање, али као колатерална штета.

Огроман притисак на болнице и здравствене установе, ствара енормне трошкове које не би могли поднети ни најбогатије земље. Те безбројне поразбољеване треба лечити, настају огромни трошкови лекова, операција, боловања, абсентизама на радном месту, изнурени људи нису више способни да привређују. А ове трошкове не би могле издржати ни најбогатије државе света. Са једне стране је огроман број болесника, а са друге стране мало болничких капацитета, мало лекара и болничара, недовољна опрема, нема лекова, мале плате особља које због тога није стимулисано нити мотивисано, и особље које неће да се заложе како треба док им се нешто не да..

А народ осиромашео.

Здравство је врећа без дна, здравствени систем Србије је финансијски одавно пукао, буџет државе Србије је због тога у колапсу, одавно колабира .

Данас у Србији бити болестан је највећа казна, или пут за мртвачницу

Србија се може спасити једино ако се се заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат.

На држави Србији је да покуша у последњем минуту националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји. Знајмо, ако се не предузму праве мере, да ће ЗЛОКОБНА ЦРНА ДАМА закуцати чешће и на наша врата.

ЗАХТЕВАМО ОД ДРЖАВЕ СРБИЈЕ И НАЦИОНАЛНИХ ИНСТИТУЦИЈА ДА ОВО ПИТАЊЕ ШТО ПРЕ
СТАВЕ НА ДНЕВНИ РЕД.

-Томислав Крсмановић : ПОРУКА " МУДРИМ ЕУГЕНИЧАРИМА
ТРАНЗИЦИЈЕ"..

Када се пред почетак Другог светског рата почело да шапуће по Немачкој да су нацистичке власти потајно стерилисале, неколико стотина хиљада ментално заосталих и душевних болесника, а подоста угушиле и гасом, да би тако очистили аријевску расу, и уштедели на непотребним устима за потребе надлазећег Хитлеровог освајања света, престрашена Немачка је муком ћутала. Част ове велике државе и великог немачког народа у том врло тешком и сложеном моменту је ипак била спашена, њу су сачували немачки католички свештеници. Они су дигли свој глас и јавно оптужили нацисте.

Данашња Србија копни и ишчезава. Званичници кажу да је то због стреса и тегобне транзиције. Испада да нема кривца.

Ако је тачно да је то због стреса, зна се ко га проузрокује. Али ту поред стреса има и бог зна шта још.

На делу је методичан инжињеринг. Они подмукли и крволочни који иза њега стоје су познати, то су они који су се масно оћарили од транзиције настале од 1990 године.

Србија слеђена од страха ћути, као што је једно време ћутала Немачка пред Други светски рат. А онда се у Немачкој радило о 400.000 душевних болесника. А у данашњој Србији бројка унесрећених је неупоредиво већа, и све ово траје већ неколико деценија.

Позивамо поштене и храбре патриоте да дигну свој глас.

Поручујемо вама који то чините, да то што чините не само да је неморално, то је пре свега монструозан злочин, то је лудило. Али не само то, међу вама има и подоста оних који знају у шта су уплетени, али то чине прорачунато и намерно.

Ви резонујете да се тако чинећи спашавате, слабите или уклањате оне који вас могу оспорити, елиминишете све оне који би могли угрозити ваше позиције, да вас онда не могу оптужити за ранија почињена недела, да не могу захтевати реституцију, рехабилитацију, обештећење, или лустрацију. Хоћете да решите ове изузетно сложене проблеме на "еугенички" начин:

обеспомоћити грађане, истребити што више људи.

Кажете: боље они него ли ми.

А зар ви не видите, да тако чинећи ви стровалисте народ Србије, који је снемоћао и ископнио, па не може да брани Косово и даљи распад земље, не може ефикасно да привређује, нити може како треба да се расплођава.

Србија копни и нестаје.

Те безбројне поразбољеване треба лечити, настају огромни трошкови лечења, лекова, операција, боловања, абсентизама на радном месту, изнурени људи нису продуктивни на радном месту, долази до енормног притиска на болнице и здравствене установе. А ове трошкове не би могле издржати ни најбогатије државе света. Са једне стране је огроман број болесника, а са друге стране мало болничких капацитета, мало лекара и болничара, недовољна опрема, нема лекова, мале плате особља које због тога није стимулисано нити мотивисано, треба плаћати партиципације, набављати лекове, потплатити поједине лекаре и особље кој неће да се заложу како треба док им се нешто не да.

А народ осиромашео.

Зато је здравствени систем пукао. Људи умиру као пацови, завршавају животе као да су од блата. Србија је постала гробница.

Ви сте тако чинећи Србију довели до погибелји.

Код вас се не ради само о себичности и неморалности, проблем је много сложенији, ви погрешно процењујете стварност. Ви тако чинећи рушите Србију и њене становнике. Зар ви то не видите? Ваши поступци су лишени логике, изопачени су и погрешни, тако могу чинити само они који су лишени разума. А ви сте дубоко убеђени да сте мудри бизнисмени, новопечени капиталисти који

су богатство стекли својим радом и способношћу.

Али међу вама има и оних који тако раде методично и намерно, да уништавају свој народ да би се тако улизали гео-окожењу, и да добију масне напојнице: багателне приватизације, провизије, итд, итд.

Откуд онда такве особе тако високо позициониране? Неко их је изабрао и устоличио, подржао их у разбојништву и пљачки Србије, не да би тако њима угодило како неки од њих наивно умишљају, него да их злоупотреби да изнутра подмукло слабе Србију, да је сви заједно дотуку.

Тај неко је гео-окожење. Косово, и други, владају Србијом преко распамећених.

Шта чинити:

1. Обавити научно истраживање да се направи тачна дијагноза кризе, и предложи рационалне мере.
2. Успоставити исправне процене
3. Спровести мирене између унесрећених и они који су их унесрећили, то није немогуће, то је могуће, као што је било у неким другим земљама.
4. Они који су енормно стекли на незаконит начин, то значи прелили од других себи, треба да поведу рачуна о онима који су били жртве транзиције, да их обештете у границама могућности, да испоље разумевања за њих и њихове тешкоће.
5. Треба повратити традиционални систем вредности, морал, културу, испомоћ и разумевање међу људима
6. Развијати осећаје солидарности, сви смо у истом чамцу.
7. Нека свако свој задатак обавља на прави начин.
8. Да заживи правна држава.

-

Томислав Крсмановић: ТИХО УБИСТВО- ДА НЕ ДОБИЈЕМ ОБЕШТЕЋЕЊЕ.

Због мога залагања за демократију, од 1971 године све до данашњих дана према мени је почињено пар стотина кривичних дела, укључујући злоупотребу психијатрије, осуде за вербалне деликте, притварања, одузимање стана, растурање породичне заједнице, покушај убиства 1997 године, заплена свега што сам стварао 2000 године, покушај дефинитивног утамничења 2008. године, све до данашњих претњи, увреда и клевета преко интернета, телефона, блокада употребе компјутера и телефона.

Због чега сам поднео Тужбу за накнаду штете још 1994 године. Судови растежу бесконачно, Виши суд у Београду (2П.бр..2228/2010) је донео 21.01.2011 године одбијајућу Пресуду, упућујући ме на Апелациони суд (коме је Жалба прослеђена 3.2.2011 г), а већ је поступак једном ишао до Врховног суда, са циничним образложењем да тужена (Република Србија) није одговорна за штете нанете од стране претходне (и данашње) државе, поврх свега конфузно тврдећи да ја нисам никада претрпео било какве штете.

Што све поприма одличја вишегодишњег истинског свакодневног разорног терора, како када се ради о мени лично, тако и о мојим најближим сродницима.

Обавештавам да је на делу упорна и методична стратегија изнуривања и разарања здравља. То је покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације без пуцња, да се избегне обештећење, на делу је освета због мога деценијског ненасилног ангажмана за поштовање закона и људских права. И изнад свега што сам припадник већинског народа, кога подмукло слабе и потискују из Србије.

Не ради се само о мени, и мојим сродницима, удружени криминал који је бич страних центара моћи понижава, израбљује и злоставља већину грађана Србије. Србија је оронула и здравствено руинирана неспособна да привређује и брани своје територије.

Одговорност за моје здравље носе наведени починиоци, огромна већина су преминули превремено, али још има ратоборних и острашћених појединаца, иако су махом оболели. Снаге које губе

ће бити закопане. Стојим на располагању да са вама обавим разговор и проследим цео судски предмет.

Покрет за заштиту људских права, председник, Tel.3511829; Моб. тел..064-3095176; Pokret@eunet.rs, Vikipedija.

Господину Борису Тадићу, ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ

Господину Мирку Цветковићу, ПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ

Господину Ивици Дачићу, МИНИСТРУ ПОЛИЦИЈЕ

Господину др.Томици Милосављевићу, МИНИСТРУ ЗДРАВЉА

ФИЗИЧКА ДЕСТРУКЦИЈА- ДА НЕ ДОБИЈЕМ

ОБЕШТЕЋЕЊЕ.

Позивам се на мој допис ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ од 13 априла ове године којим сам надлежне државне органе обавестио о перманентним дугогодишњим ускраћивањима законских права , претњама, уценама, систематским драстичним насртајима на личну безбедност и имовинску сигурност, што све поприма одличја истинског свакодневног терора, како када се ради о мени лично, тако и о мојим најближим сродницима. У прилогу овај допис од 13.4.2010 године.

Од тада нисам добио никакав одговор.

А за то време се настављају, и драстично интензивирају описане врло опасне злоупотребе. Провео сам последње две недеље на одмору у селу Узовница код Љубовије на Дрини, подмукли напади програмирани од стране од званичне власти одметнутих мафијаша, су сустизали са свих страна, циљ је био онемогућити одмор и окрепљење организма.

Циљ описаних злочиначких дела, је изнуривање и рушење здравственог и духовног интегритета, покушај тихе ликвидације без пресуда и пуцња, да не бих могао да остварим обештећење за дугогодишње прогоне, на делу је одмазда за мој вишедеценијски ангажман у борби против оних који крше закон.

Искрено говорећи -изузетно ценим и поштујем наше званичне функционере, за разлику од многих наших грађана који лоше процењују окривљујући их погрешно за пропаст Србије, уместо да виде праве кривце –а то су мафијаша, тајкуни. Будући да сам изузетно добро обавештен, знајући да су најалост наши званични функционери-упркос чињеници да су већином патриоте и експерти, ипак вештим тајкунским прикривањем чињеница онемогућавани да сагледају поразну стварност, обавештавам Вас да се већини грађана Србије стеже омча око врата .

Дакле, не ради се само о мени, и мојим сународницима, тако је са већином грађана Србије. Да не могу да се одупру багателним приватизацијама, да не траже повраћај одузете имовине, да не могу ослабљени да се бране и збаце мафијаше, да не могу да траже обештећење или рехабилитацију -тако рационализују површни мафијаша. А друго је по среди, на делу је инструментализација острашћених распамећених тајкуна: **ДА ИЗНУРЕН НАРОД НЕ МОЖЕ ДА БРАНИ СВОЈЕ ТЕРИТОРИЈЕ, ДА НЕ МОЖЕ ДА ПРИВРЕЂУЈЕ, И ДА СЕ РАСПЛОЂАВА, КОПНИ И НЕСТАЈЕ, СТВАРАЈУ СЕ НЕВИЂЕН ХАОС И ЛОШЕ ПРОЦЕНЕ, ЈЕР УЖАСНО ОГОРЧЕН НАРОД ПОГРЕШНО ПРОЦЕЊУЈЕ ДА ТО ЧИНИ ЗВАНИЧНА ВЛАСТ-СРБИЈА БУКТИ У ТИЊАЈУЋЕМ ГРАЂАНСКОМ РАТУ.**

Одговорност за моје здравље носе наведени починиоци против којих ће бити предузете најенергичније мере, али званична власт је такође у обавези да заштити грађане.

Захтевам од Вас да ме НАЈХИТНИЈЕ позовете тим поводом на разговор.

С' поштовањем

Томислав Крсмановић

Tomislav Krsmanović 13.4.2010 godine

Pokret za zaštitu ljudskih prava, predsednik, tel.3511829; mob.tel.064-3095176; Pokret@eunet.rs, web-www.tomislavkrsmanovic.com; Vikipedija.

-SPECIJALNOM TUŽIOCU ZA ORGANIZOVANI KRIMINAL

- NADLEŽNIM DRŽAVNIM ORGANIMA

- SPC, SANU, UNIVERZITETU, UKS.

-NAUČNIM I DRUGIM NACIONALNIM USTANOVAMA

- POLITIČKIM STRANKAMA, NVO, SINDIKATIMA

-MEDIJIMA , JAVNOSTI.

POKUŠAJ TIHE LIKVIDACIJE

Obaveštavam nadležne državne i druge naslovljene organe, da sam izložen lično , kao i moji najbliži srodnici, svakodnevnim pretnjama, provokacijama, drastičnim uskraćivanjima mojih zakonskih prava, što se tiče lične bezbednosti i imovinske sigurnosti. Na delu su metodično dugotrajno zamaranje, proizvodnja straha i stresa, finansijsko iscrpljivanje, uzimanje vremena i energije. Što u stvarnosti poprima obeležja pokušaja tihe likvidacije- bez uvida šire javnosti.

Zahtevam da ovaj podnesak bude detaljno i pažljivo proučen (njegova dužina je uslovljena obimom počinjenih zloupotreba), i da mi se ŠTO PRE odgovori i preduzmu prave mere da moja prava budu ispoštovana.

Napominjem da ovakvi nasrtaji na moja prava ne dolaze od strane zvaničnih državnih organa, nego od mafijaških struktura koje delaju protiv zakona i države. Predočavam da se radi o krivičnim istovrsnim delima, jednoj permanentnoj, vrlo metodično programiranoj i produženoj seriji, u jedinstvenom paketu, koja traju od 1975 g., i koja čine kompaktnu celinu. Nepobitna je činjenica potkrepljena neborivim dokazima, dokumentima i svedocima, u arhivama sudova (videti dalje), da su ova istovrsna dela metodično koordinirana od istih od zakona odmetnutih segmenata (pripadnika bivše ostrašćene birokratske vlasti, nažalost još potajno ušančenih u pojedinim pozicijama političke moći, koji iz ilegale nastavljaju da daju neformalne direktive protiv interesa pojedinih građana), to čine sa umišljajem, zbog istih razloga kao i ranije, na istom prostoru.

Na delu je udruženi organizovani kriminal.

To mi se čini zato što zahtevam : obeštećenje za pretrpljene decenijske progone od 1975 godine ; zato što sam podneo zahtev za rehabilitaciju; vodim postupak za povraćaj oduzete imovine ocu moje majke pokojnom Vasiliju Popoviću, vrednu nekoliko miliona evra; istupam u javnosti protiv svih onih koji krše zakon, i delaju protiv interesa države i njenih građana. A prvenstveno i suštinski, zato što sam intelektualac, pripadnik većinskog naroda. Da budem otvoren: ovako je sa većinom građana Srbije. Cilj je podmuklo rušenje Srbije, po načelu: osiromašeni, ojađeni, iznureni i ostareli Srbi –tako podmuklo onesposobljeni da brane teritorije, da privređuju, i da se rasplodavaju.. Napominjem da me politika nikad nije interesovala, ljudskim pravima sam počeo da se bavim iz jedinog razloga da se TAKO BRANIM. Energično odbacujem opravdanja-notorne laži za naivne, da sam ja skrivio, da izazivam , itd, itd. Ponavljam ovako se čini većini. Njihova jedina krivica je što su pripadnici većinskog naroda.

ZAHTEVAM OD NADLEŽNIH ORGANA DA OVAJ DOPIS ISPITAJU, PROVERE NAVODE, I ODMAH

PREDUZMU MERE DA MOJA DRASTIČNO POVREĐENA PRAVA BUDU ISPOŠTOVANA. Čime će na delu

pokazati da Srbija teži da postane istinska evropska država, da iskreno želi reformu pravosuđa, da ima čvrstu nameru da se obračuna sa mafijaštvom i kriminalom, i da je Srbija u stanju da se sučeli sa problemima, umesto loših procena i omraza- da sprovede pomirenje.

Nažalost, i posle svrgavanja sa vlasti Miloševića 2000 godine, nastavljaju se nezakoniti postupci prema mojim srodnicima i meni:

I. LIČNI SLUČAJ. 1. Sudstvo već 16 godina razvlači odluku povodom moga Zahteva za obeštećenje (Viši sud u Beogradu, P.br.2228/10), Prvi opštinski sud u Beogradu 1994 godine (XXIV.P.br.688/02, Gž .bp.3472/04;II-br.11426/97; VII.II.br.176/2001). Posle više intervencije iz Kabineta Predsednika Borisa Tadića, od strane gospođe Snežane Malović ministra pravosuđa, Vlade, Odeljenja za nadzor rada sudova, zalaganja gospodina Majića predsednika Prvog opštinskog suda u Beogradu (IV P.br. 7178/08), sudski postupak je pre dve godine krenuo legalnim putem, sudija Dubravka Milošević je redovno zakazivala ročišta, ispoljila visok nivo stručnosti, izvršen je dokazni postupak, određen je sudski veštak dr. Stevan Petrović, psihijatar, da proceni štetu nastalu od duševnih patnji i duševnog bola, što je učinio, ovaj njegov Nalaz je pridodat predmetu u Višem sudu. Ali je sada opet došlo do nepotrebnog razvlačenja, prethodno ročište je održano u Prvom opštinskom sudu septembra 2009 godine, a novo u Višem sudu nije još zakazano, iako je prošlo skoro 8 meseci. Osmog marta o.g, Viši sud je doneo rešenje da poveća iznos naknade za troškove veštaka psihijatra sa 10.000 na 20.000 dinara, uprkos sudu podnetih dokumentovanih dokaza da nisam u stanju da platim ovaj iznos, i uprkos dogovora veštaka dr.Petrovića i mene, da iznos bude 10.000 dinara.

2.Zahtev za rehabilitaciju (Viši sud u Beogradu, reh.br. 82/10) je podnet Okružnom sudu u Beogradu još 2004, ovaj sud od tada nije dao bilo kakav nastavak ovom mom podnesku zasnovanom na zakonu, potkrepljenom neoborivim dokazima i relevantnom dokumentacijom.

3. Zaplena lične i stranačke arhive 22. Drugog Aprila 2000. godine kojom prilikom je došao veliki kamion u naše prostorije Visokog Stevana broj 11 u Beogradu i odneo ogroman materijal, između ostaloga dosijea, nekoliko hiljada primeraka novih knjiga, spise dvadeset mojih neobjavljenih knjiga, veliki broj ličnih neobjavljenih naučnih radova, vrlo bogatu ličnu prepisku sa poznatim ličnostima političarima, naučnicima, književnicima, fotografije, drage uspomene.

Meni je tako oteto sve što sam stvarao ceo život, to je brisanje pamćenja, monstruozan duhovni zločin. Uprkos preduzetih radnji u saradnji sa advokatom, i svih potrebnih zakonom predviđenih blagovremenih i primerenih podnesaka, uz očigledne dokaze i svedočenja svedoka, Prvi opštinski sud u Beogradu (XIXP 2082/2000, XIX P 2083/2000) i Četvrti opštinski sud u Beogradu rastežu sve do danas, arhiva još nije vraćena (IV Opštinski sud Posl.br.I-III-II99/02-VI.cy.1361/04).

4. a.Smetnje u upotrebi telefona i uznemiravanja telefonom. b. Smetnje u prepisci. c.Smetnje u upotrebi faksa d.Smetnje u upotrebi kompjutera i interneta.

Smetnje u upotrebi telefona, uznemiravanja telefonom, i prepiske, su mi bile sistematski pričinjavane za vreme vladavine J.B.Tita i S.Miloševića, u vezi čega sam podnosio veći broj krivičnih prijava, potpisivane su peticije, što je dokumentovano prikazano u arhivama sudova i u mojim knjigama, Oštetnom zahtevu. Nažalost, ove zloupotrebe su nastavljene do današnjih dana (radi se o počiniteljima loših, okoštalih navika, osvetoljubivim), uključujući i opstrukcije korišćenja interneta, kompjutera, ponekad i faksa. Od 2000 do danas je podneto više krivičnih prijava (Drugi opštinski sud u Beogradu. KI.br.2873/07), MUP-u Srbije).Telekom je npr. avgusta 2005 godine ustanovio nekoliko stotina uznemiravanja telefonom, uvreda, pretnji smrću, za mesec dana (dopis Tužiocu TELEKOMA SRBIJA, Izvršna direkcija regije Beograd, Izvršna jedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine-Beograd. Po savetu TELEKOM SRBIJA, Izvršna direkcija regije Beograd, Izvršna jedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine-Beograd,dopis Telekomu Srbija Broj 35063/04 od 20.1.2004 godine).

U poslednje vreme je bilo nekoliko puta isključivanja moga telefonskog aparata iz telefonskog saobraćaja što doživljavam kao provokaciju. Npr. 2 jula 2009 godine sam se obratio nadležnim

državnim organima pritužbom zbog povremenog blokiranja telefonskog aparata , broj telefona-3511829, (svedok Mića Slijepčević, tel.3585246). (Obaveštavam da su mi pravljene smetnje u korišćenju moga mobilnog telefona takođe).

Od 2000 godine od kada posedujem kompjuter, permanentno sam opstruiran u radu na kompjuteru i internetu, što se sastoji u povremenom otežanom funkcionisanju, usporavanju, inenadnom gašenju programa, nestajanju po nekoliko hiljada vrlo značajnih fajlova, nestajale su čitave knjige koje sam pisao po nekoliko godina. Na delu je duhovni zločin. Drugi opštinski sud i nadležni državni organi, Provajder EUNET, MUP Srbije, medija, imaju veliki broj mojih pritužbi ovim povodom (svedok Zoran Dimitrijević. ekspert za kompjuteer tel.8511072).

5. Pretnje smrću, zdravlju, od strane pojedinaca, ili grupe kriminalaca, koji mi prete utamničenjem, smrću, prete zdravlju, fizičkim obračunima, uznemiravaju me telefonom, nasrću na mene, itd. Ovakve pretnje su bile naročito prisutne u vreme vladavine prethodnog poretka (npr. septembra 1997 godine sam ozbiljno povređen, to je bio pokušaj ubistva), videti Oštetni zahtev, Viši sud, P.br.2228/10, ali se nažalost nastavljaju i posle 2000 godine. Primera radi prikazujem nekoliko događaja, napadnut sam fizički i lakse povređen u predelu temena glave, u utorak 14 marta 2000 godine oko 17 casova na setalistu na Dunavskom keju u Donjem gradu na Dorcolu od strane jednog mladica koji ga je ogrebao tankom zardjalom bodljikavom zicom koju je nosio u ruci, uz glasnu pretnju'' strani plaćenik'' . Podneo sam Krivičnu prijavu MUP-u Savski venac jer sam dana 19 marta 2000 godine oko 12 casova bio napadnut ispred apoteke na ulazu u krug bolnica u ul. Doktora Subotica(iz Bulevara JNA) od mladica starog oko 25 godina, mi je ponudio da zameni 100 \$ u dinare, uzeo novcanicu, dao mi jedan deo sume u dinarima (oko 500 dinara,umesto 1.800), i dok sam ja proverio koliko mi je dao on me je fizički napao i pobegao. Primio sam značajan broj pretnji preko interneta, npr. 13 januara 2003 godine, na moj nalog Pokret@eunet.yu sa naloga vesnaeric@rogers.com.:''

-idiot, kreten, vucibatina. olos, idiot, kreten, umobolnik, gubavac, smrad, ubićemo te, zatočiti u ludnicu''. Detaljna dokumentacija, dokazi i svedoci, se nalaze u sudovima, i to: Drugi opštinski sud-XIIK.

br.1376/04, KTR.br.909/04, IV Opštinski sud Posl.br.I-III-II99/02-VI.cy.1361/04). Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, itd. Tako je 24 jula 2001 godine Dragan Zdravković, zvani Tigar, iz Beograda, uputio meni pismo (PTT , 11026, ROO 87 129, od 19.07.2001 godine) kojom prilikom mi je zapretio ubistvom. npr.dobio sam telefonsku poruku smrću u četvrtak 17 maja 2008 g oko 14 časova na telefon broj. 3511829:'' Bićeš ubijen smrću, kako ti je junačko zdravlje i tvojih''.Odmah zatim moj PC i internet su u dobroj meri onesposobljeni za slanje poruka. O ovome su obavesteni MUP, Provider EUNET.YU. Izložen sam provokacijama na javnim mestima, uvredama i pretnjama preko interneta i od strane asocijalnih osoba. Dana 31.7.2009 godine sam podneo Krivičnu prijavu Prvom opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu protiv NN osobe koja me je fizički napala 28 jula 2009 godine, ugrozila moju fizičku bezbzbednost, oko 15 časova sam bio napadnut u prostorijama Pošte u Čika Ljubinoj ulici, na šalteru gde se predaju pisma, dok sam čekao red da predam preporučeno pismo , od strane nepoznate smeđe (PTT 11102, 5757 28.7.09, 14 časova R, PR137659624RS, 181,0). Npr. tokom januara 2008 godine sam dobio nekoliko telefonskih poruka u kojima su izrecene otvorene pretnje zdravlju (završićeš na operacionom stolu, pazi na kvaku, imamo sprejeve za medicinske pacove, završićeš kao Radovićnapomena:

disident koji je otrovan), na moj fiksni telefon broj. 3511829, i mobilni tel.broj-064-3095176 (Telekom je postavio lovca i zna tacan identitet pocinioca,) kao i putem e-mail poruka, koje su prosledjene Drugom opstinskom sudu u Beogradu, MUP-u Srbije, MUP-u Rakovica, Provajeru EUNET.YU. U ovim pretnjama je receno koji zdravstveni poremećaji ce nastati, kako, iz email poruka se sve jasno vidi, a to zna i Telekom. Protiv ovih osoba ciji identitet je ustanovljen se vodi postupak pred Drugim opstinskim sudom u Beogradu- XII.K.br.696/06, sudija Nebojsa Popovic

6. Pretnja policijske uprave grada Beograda da me utamniči na neodređeno vreme, izrečena marta 2008 godine.

Pre nego što predstavim ovu opasnu zloupotrebu, predočavam da naša policija ostvaruje značajne pomake, ovo nije pritužba na Ministra Ivicu Dačića ili protiv MUP-a Srbije, ovo što dalje opisujem je učinak kriminalizovanih pojedinaca, a ne cele ustanove. Policijska uprava grada Beograda je pokušala marta 2008 godine da me smesti na neodređeno vreme u psihijatrijsku bolnicu, obrazlažući tu nameru: da tražim naknadu štete, da pišem stranačka saopštenja, borim za zdravlje građana (nažalost, nekome smeta moj rad na razvoju turizma u rodnom kraju na Drini, na ekonomskom preporodu Srbije- jer sam time opstruiran na tom planu). Ovo abizivno interniranje su pokušale iste osobe, tj. iste ustanove, uključujući i MUP Srbije, koje su to učinile i juna 1975 godine, i kasnije. Policijska uprava Beograda se poziva u faksu

poslatom početkom marta g. Velizaru Pavloviću - predsedniku Odbora za ljudska prava DSS, na nalaz PB L. Lazarević iz 1975 godine i tadašnju falsifikovanu dijagnozu (koja je zvanično oborena pravosnažnim rešenjem Sudskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu), na osnovu koje sam ja bio nasilno interniran

juna 1975 godine, zbog nenasilnog izražavanja mišljenja, upravo od iste ustanove, MUP-a Srbije. Iz ovoga

pokušaja se jasno sagledava da su me kriminalizovani, od zakona odmetnuti pojedinci iz policijskih sfera, progonili kontinuelno od 1975 godine, pa sve do marta 2008 godine. Velizar Pavlović visoki funkcioner DSSa

mi je saopštio (tada je predsednik Vlade Srbije bio dr. V. Koštunica predsednik DSS-a, a ministar policije je

bio g. Jočić, jedan od potpredsednika DSS-a), da iza ovoga abuzivnog pokušaja ne stoji Vlada Srbije, nego da

je to delo pojedinaca iz Policijske uprave Beograda. Bez obzira na ovu tvrdnju, ovo je zvanično poteklo iz Policijske uprave grada Beograda, dakle MUP-a Srbije, naslednika SUP-a i MUP-a iz prethodnog poretka.

Ovakva pretnja je unela ogromno uznemirenje u moj život tužioca, pretrpeo sam strah, radi se o teškom krivičnom delu(bez obtzira na sve ovo izjavljujem da neću zbog toga tužiti MUP Srbije, ili bilo kog pojedinca-zalažem se za mirenje) .

Nažalost, ja sam sve do poslednjih dana bio izložen sličnim pretnjama od strane nepoznatih osoba .

7. Sabotaža razvoja turizma u rodnom kraju-Ljubovija na Drini, Srbija.

Trazeci puta da doprinesem dobrobiti svoje zajednice, ne samo na planu odbrane ljudskih prava sto cinim kao predsednik Pokreta za zastitu ljudskih prava, nego i buduci da sam ekonomista ekspert za marketing, evo vec šesta godina kako radim na razvoju turizma u mom rodnom kraju, u Opstini Ljubovija, srednji tok Drine, Srbija. Ulazem za ovo vreme ogroman rad, energiju, trosim novac, pre svega sam motivisan da doprinesem razvoju ovoga kraja, cime su moje aktivnosti ljudskih prava skoro zamrle; izjavljujem da mene politika nikad nije interesovala, mene su u nju gurnuli moji progonitelji, tako se branim, želim da se povučem u rodni kraj, da ga ekonomski razvijam). Tokom ovih sezona sam ostvario u selu Uzovnica kod Ljubovije poslednje godine preko 800 turista/nocenja(ranijih godina NULA), i 700 jednodnevnih spustova niz Drinu (ranije sem Drinske regate nije bilo takoreci nijednog). Imam podrsku Opstine Ljubovija, gradjana, moj KNOW-HOW, primer i saveti, su inspirisali lokalne turisticke poslenike da se potrudie, i ova regija sada tako dobija novi polet, videci u turizmu mogucu odrzivu sansu razvoja.

Nažalost, iste te osobe me podmuklo ometaju da se bavim turizmom, ali to ukrivaju. Žele da imaju opravdanje zašto uskraćuju moja prava, zašto se bave sa mnom, jer se ja navodno bavim škakljivim temama. Ne nije, tačno, ja se bavim ljudskim pravima da se brani od njih, da nije njihovih zloupotreba nikad se ne bih time bavio. Kriminalizovani centri moći me snažno opstuiraju na razne opisane načine, kako se mogu baviti takvim društveno vrlo korisnim radom, kada svakodnevno živim u uslovima istinskog opsadnog stanja. Žalosno je da izostaje podrška zajednice , jer dosada nisam

dobio bilo kakvu podršku iz sredstava namenjenih za te svrhe, iako ostvarujem rezultate (a neki od tih funkcionera tvrde da sa ja ‘ bavim politikom’’, ako je tako, neka me usmere od politike ka turizmu), Srbija vode mi određuje vrlo visoke takse.

II. Moja sestra NADEŽDA IVANKOVIĆ-KRSMANOVIĆ.

Moja sestra Nadežda Ivanković-Krsmanović (1946) preminula 19 januara ove godine, je kao i cela porodica bila žrtva decenijskih diskriminacija, zakulisanih pritisaka i podmuklih uskraćivanja njenih legalnih zakonskih prava. Ona je delila tegobnu sudbinu poštene patriotske porodice, neopravdano sumnjičene za vreme komunizma, bila je diskriminisana u beogradskoj gimnaziji, pred hajkom je morala da se uklanja 1965 godine u Zagreb, gde je uspela da maturira. Onemogućena zakulisanim direktivama da ostvari san da studira, ili da se zaposli, zavisna od roditelja , se udaje, i sa mužom odlazi u Australiju 1968 godine, odakle se vraća posle par godina, sa ćerkicom Valerijom, razvedeni muž ostaje u Australiji . U Beogradu se nastavlja golgota, ne može dugi niz godina da nađe zaposlenje, , pretrpela je brojna poniženja, ucene, pretnje, da se vidi kako prolaze oni iz nepodobnih porodica. Iznurena i ruinirana decenijskim pritiscima, neprilikama, porodičnim tragedijama, je poslednje dve godine obolela. Umesto da joj se pruži adekvatna medicinska nega koja joj pripada po zakonu, zdravstveni organi odbili su da je hospitalizuju i da joj pruže elementarnu medicinsku negu i zaštitu, loše su se odnosili prema njoj što ću dalje opisati, tražili su otvoreno novac-mito, iako imaju visoke plate. Ona je žrtva flagrantnog nesavesnog lečenja i zle namere inkriminiranih počinitelja, nažalost koji su pustili korene ne samo šire u društvu, nego i u zdravstvu.

Živela je od penzije koja iznosi 5.000 dinara (Autorska agencija joj nije dosada uplatila doprinose za oko petnaestak godina njenog radnog staža-saznali smo da su većina onih mnogih kojima nisu uplaćeni doprinosi umrli, valjda se čeka da svi poumiru), bez stana, inače je osoba koja ima dokazan visok IQ, udovica, ima dve ćerke (starijoj ćerki su kriminalci pre dve godine ubili muža, ćerka je socijalni slučaj, bez zaposlenja sa ćerkicom od 15 godina, bez prihoda). Nada je 1992 godine operisana od karcinoma dojke (dokazano je da je dijagnoza bila pogrešna, da je nepotrebno operisana), bila je potpuno zdrava sve do 2008 godine kada su se pojavile teškoće na jetri. Nisu obavljene precizne dijagnoze, navodno rak jetre. Od tada nastaje njeno stradanje po raznim bolnicama, nigde ne žele da je prime, traže od mene poluotvoreno ili jasno novac. Dom zdravlja, Kućna nega-sve je otkazalo.

Ističem političku pozadinu njenih zdravstvenih tegoba:

-cela moja porodica je bila žrtva zakulisanih pritisaka.

-njoj su isti mafijaši pretili, interesovali se za njeno zdravlje, isti koji su to činili i meni (Drugi opštinski sud XII.K.br.696/06 itd).

-ako je u pitanju decenijski stres kao uzročnik, neko je kriv za isti?

-siromašni i obespravljani nemaju pravo na medicinsku negu i lečenje

Na delu je lešinarstvo, nekrofilja, to su postupci sumanutih osoba pomračenog uma. A koje toga nisu svesne, njih kao takve zloupotrebljavaju protiv pasivne većine, mirnog pastva.

III. A. Moj sin MLAN KRSMANOVIĆ. B. Njegova majka ALEKSANDRA PEŠIĆ-KRSMANOVIĆ

a. Sin Milan Krsmanović (1981), iz Beograda, građevinski tehničar bez zaposlenja, je zbog mene, kao i zbog njegove politički nepodobne majke i roditelja njegove majke (njegov deda, otac majke pokojni Aleksandar Pešić, inženjer, ugledni stručnjak, pravo prezime Fon Saks, nemački Jevrejin, je bio žrtva političkih progona, umro iznenada od infarkta sa 56 godina 1968 godine, majka Aleksandre takođe potiče iz politički proganjane i opljačkane porodice). Milan je bio žrtva diskriminacije u školi, na regrutaciji pre desetak godina mu je rečeno da je ‘ izdajnik’’, sve do otimanja mobilnog, provala i pjački stana, što je kulminiralo naletanjem automobila-bio lakše povređen). Ne može nigde da nađe zaposlenje.

b. Njegova majka ALEKSANDRA PEŠIĆ- KRSMANOVIĆ.(1946) ekonomista u penziji.

Potiče iz politički proganjane porodice, kojoj je povrh svega oduzeta od komunista imovina basnoslovne vrednosti. Bila žrtva diskriminacije u školi, na fakultetu, u profesiji. Ona je penzioner sa penzijom od oko 125 eura mesечно i izdržava i svoga sina, pored mene. Povrh svega ona je u tri navrata pre nekoliko godina bila opljačkana od kriminalaca koji su joj odneli predmete vredne oko

10.000 DEM. Zatim je opljačkana od izvesnog Steve Miljusa koji joj je uzeo oko 8.000 DEM (i koji je to ucinio mnogim gradjanima), i jos nije vratio jer ga stiti IV Opstinski sud, a on njoj preti smrću.

IV. Sestričina VALERIJA DVOKIĆ(1970), srednje stručno obrazovana osoba, bez zaposlenja.

Valerija je imala sličan trnovit životni put kao i njena majka, i cela porodica, njenog muža Bobana Dvokića (1968), su 2008 godine ubili kriminalci na njegovom radnom mestu radnika obezbeđenja u jednoj beogradskoj diskoteci (Boban je bio poznat po svojoj borbi protiv šiptarske mafije). Valerija se od Bobanovog ubistva seli iz stana u stan, bežeći od prijatelja njegovih ubica. Ona je bez zaposlenja, prihoda, ima ćerku učenicu, 15 godina.

V. Brat MILIĆ KRSMANOVIĆ(1939), penzioner srednje stručne spreme. Prošao kroz slična stradanja kao i ja, živi u bedi, mesečna penzija oko 12.000 dinara.

ZAKLJUČAK

Na delu je ne samo flagrantno kršenje mojih prava, nego nesputano nasilje, terorizam, podmukli UDAR NA ZDRAVLJE.

Opisani tretman koji traje decenijama, koji ne prestaje, mada je slabijeg intenziteta od 2000 godine, ali je još uvek razoran, je u pravom smislu reči klanje tupom satarom, svakodnevna zubobolja, mora, iznurivanje, uzimanje energije, novca, vremena, ružniranja zdravlja. Ja sam lisen osnovnog ljudskog prava na zdravlje. Sustina ovih represivnih i diskriminatorских mera koje traju vec decenijama, je potajni udar na zdravlje, vitalnost, kaznjavanje kroz slabljenje i rusenje zdravlja. Ja sam to lakse podnosio ranije dok sam bio mladji, sada kada imam 74 godine, produzena represija deluje loše na moje zdravlje. Na delu je pokušaj tihe likvidacije bez uvida javnosti, bez optužbe, bez legalnog postupka, bez presude, bez pucnja, bez udarca, nevidljivo. ODGOVORNOST ZA MOJE ZDRAVLJE SNOSE ONI KOJI GA RUŠE, I KOJI SAMI TVRDE DA ĆE MI UNIŠTITI ZDRAVLJE.

Većina građana Srbije je izložena sličnim podzemnim metodima iznurivanja i raubovanja, specijalnog rata. Mada to većina od njih ne prepoznaje (što sa mnom nije slučaj, jer imam najviša obrazovanja iz društvenih nauka, ogromno iskustvo). Utoliko je to veći kukavičluk. Ostrašćeni kriminalci imaju opravdanja za to: građani bez vitalnosti im se ne mog suprotstaviti u nelegalnim bagatelnim privatizacijama, pljački, krađama, ne mogu ih odbaciti, smeniti, tražiti lustraciju, optužiti, ne mogu zahtevati povraćaj imovine, da budu rehabilitovani, obeštećeni, neka pocrkaju. Žele da sve ostane većito ovako. Oni blamiraju zvaničnu vlast, destabilizuju državu, njima odgovara produženi haos , u mutnom se lovi. A ustvari se radi o nečemu drugom: na delu je vrlo podmukla i opasna zloupoteba onih ostrašćenih intelektualno siromašnih, koji se tako bogate, a slabe u isto vreme narod, a bolestan, iznuren, ostareo narod, ne može da brani svoje teritorije, da privređuje da se rasplodava.

Mi smo žrtve organizovanog kriminala. Zahtevam od države da me zaštiti. !

Preduzeću najširu akciju obaveštavanja javnosti, svih relevantnih činilaca u zemlji i van nje, mobilisanje građana da se nenasilnim sredstvima suprotstave istrebljenju koje se smišljeno sprovodio pribegavajući konceptu ” organizovani kriminal”.

Ukoliko se ovo sve ne završi OДМАН, ću pokrenuti SUDSKI POSTUPAK PROTIV SVIH POČINIOCA,

makoliko se oni lukavo ukrivali u senovitosti njihovih siledžijskih funkcija .

U nadi da će nadležni državni organi OДМАН postupiti po zakonu.

Tomislav Krsmanović

-Томислав Крсмановић

19.1.2011. г

Покрет за заштиту људских права, Тел.3511829, Моб.тел-064-3095176,

www.tomislavkrsmanovic.com, Википедија

ПРОГЛАС ГРАЂАНИМА СРБИЈЕ

ОТАЏБИНА ЗОВЕ

Устанимо против ИСТРЕБЉЕЊА

ГРАЂАНИ СРБИЈЕ! Јато злокобних птица грабљивица сише вашу крв, здравље и енергију,

зарило је своје окрвављене канце и кљунове у вас, у вашу децу, породице, пљачка и гура у провалију вас и ваше ближње. Ми затечени ћутимо, не бранимо се. Позивамо вас на одбрану, без насиља, смишљено: мудрошћу и слогом. Последњи је моменат, ако се сад не удружимо за спас, већ сутра може бити касно.

У нашој земљи се дешава истинска катаклизма. Погледајте око себе, Србија је облепљена читуљама, видећете болештине, удесе, саобраћајне несреће, нејасне смртне исходе, свакојаке трагедије. То није случајно, неко то чини смишљено да нас уништи.

На делу је опасан потајни крвожедни удар на здравље већине грађана. На сваком кораку свакојаке пошасте, омладина се растаче, нестају породице, цветају дрога, алкохолизам, педерастичност, насиље, отимачине, пљачке. Већина грађана Србије живи у беди, без средстава за преживљавање, лечење, школовање деце. Грађани су остављени на немилост криминалаца, без адекватне заштите полиције и судова. Смишљено се урушавају сви системи државе: војска, полиција, правосудје, медицина, и друго.

Нација убрзано умире, ако се овако настави Срби ће за три деценије бити мањина у Србији. На делу је срачуната завера да би тако слабили Србију изнутра да не може да брани Косово и своје територије. Иза овог злочиначког пројекта ИСТРЕБЉЕЊА стоји гео-окружење и поједине државе из

међународне заједнице. За ту сврху користе острашћене локалне мафијаше и криминалце заслепљене

личним пленом који не виде да тако руше Србију и њене грађане. Мафијаше чине злочине, а необавештен народ погрешно процењује да то чини званична власт. Држава је немоћна да се обрачуна са мафијом, иако то жели, јер иза ње стоје моћне државе.

Позивамо нашу војску, полицију, судове, Председништво, Владу, све странке, НВО, синдикате, СПЦ, Династију Карађорђевић, САНУ, Универзитет, УКС, струковне организације, и све оне који воле свој народ, да ову подлу разорну заверу обелодане и да све учинимо да је зауставимо. У нашој

земљи треба ОДМАХ завести поштовање закона.

ДОМОВИНА ЗОВЕ: позивамо све грађане на будност и миран отпор.

ГРАЂАНИ, СПАШАВАЈМО НАШ НАРОД, СВОЈЕ ПОРОДИЦЕ, НАШУ ДЕЦУ, СЕБЕ САМЕ. Удружимо се !

Tomislav Krsmanović 6 мај 2010 г.

Pokret@eunet.yu;

Lični web-www.tomislavkrsmanovic.com.

SA OVAKO BOLESNIM STANOVNIŠTVOM BI ODAVNO

BANKROTIRALE I EKONOMIJE POJEDINIХ BOGATIH

ZAPADNIХ DRŽAVA. Troškovi zdravstva opustošili ekonomiju.

Dobro su poznati podaci o vrlo lošem zdravstvenom stanju stanovnika Srbije. Srbija je po negativnim zdravstvenim pokazateljima u vrhu evropske, a ponekad i svetske lestvice: što se tiče morbiditeta (stope oboljevanja), mortaliteta (stope umiranja), saobraćajnih udesa, svakojakih nesretnih slučajeva, traumatizama. Ona je u vrhu i po broju invalidskih i starosnih penzionera; demografi i pojedini lekari spominju zastrašujuće brojke abortusa, kažu: čitave Srbije su decenijama društvene raspamećenosti i nebrige otišle pod nož ginekologa. A šta reći o raširenosti droge, alkoholizma, pušenja, o lošoj ishrani, lošim životnim navikama štetnim po zdravlje, o duševnom zdravlju nacije i mladih, o siromaštvu? Ovome treba dodati belu kugu, starenje populacije, Srbija kopni.

Sa jedne strane imamo ogroman, svakodnevno sve veći broj bolesnih i unesrećenih, kojima je potrebna hitna i kvalitetna medicinska nega.

A sa druge strane, su naše zdravstvene ustanove i potencijali koji su krajnje nedovoljni, što

se tiče broja bolnica, bolničkih kreveta, lekara i medicinskog osoblja, opremljenosti medicinskim aparatima i instrumentima, lekova, ishrane, higijene, bolničkog konfora. Siromašna država nema više novca. A bolesnih sve više !

Jednostavno, zdravstveni kapaciteti su odavno postali krajnje nedovoljni, naše zdravstvo je se zagušilo, istinski odavno puklo, na preglede se čeka dugo, do mesta u bolnicama se dolazi teško. A i ako se dobije mesto u bolnici, bolnička nega nije ona kakva bi trebala da bude; nažalost, iako je ogromna većina naših lekara stručna i savesna, verna Hipokratovoj zakletvi, ima ih koji to nisu, široko su se odomaćili pokloni i mito. Ako nema stimulacije, onda bolesnik ponekad može biti lišen ne samo ljudskog, nego i stručnog medicinskog tretmana. A to znači izgubi zdravlje ili život.

Zdravstvo je kolabiralo odavno, bez da je to rečeno javno, to se " mudro"krilo.

Država je osiromašila iznurena svim i svačim, a naročito troškovima "lečenja".

Danas u Srbiji vlada istinsko rasulo u bolnicama i klinikama.

Bolesnici i stanovnici su izgubili poverenje u zdravstvene ustanove. SPAŠAVAJ SE KO MOŽE, KAKO ZNA! Sa svih strana se danas čuje: TEŠKO LI SE ONOME KO ODE U BOLNICU, IDI TAMO SAMO KADA MORAŠ!

PRAVO NA KVALITETNO LEČENJE IMAJU SAMO IMUĆNI!

Ovde su umesna dva pitanja:

1. OTKUD KATASTROFALNO STANJE ZDRAVLJA NACIJE?

2. ZAŠTO DRŽAVA NIJE U STANJU DA DRŽI KONTROLU U OBLASTI ZAŠTITE ZDRAVLJA I MEDICINSKE NEGE?

Analitičari tvrde da su uzroci lošeg zdravlja brojni, a da je vodeći STRES. I kada to kažu smatraju da su skinuli odgovornost sa društva.

A stres nije pao sa neba , neko ga je proizveo?.

A taj koji je stvorio takav intenzivan stres je dobro poznat. To su upravo oni koji su se najviše oćarili tranzicijom, ratovima, krizom, izolacijom, sankcijama, koji "mudro" polujavno ćaskaju, domunđavaju se po mondenskim sastajalištima tajkunskih skorojevića, smeškaju se potuljeno, ubeđeni u njihovu "supermensku" superiornost : ‘ ‘ Ovo su vućja vremena, gde pobeđuje jaći gen, mi smo taj jaki gen, ovo je divlja kapitalistićka utakmica, sve je dozvoljeno da se preživu. I pre

200 godina u vreme prvobitne akumulacije u Americi , prvi milion koji je zaćeo današnje amerićke milionere je

ukraden ili otet. Treba da slabimo narod do kraja, da ga obespomocimo, da mu oslabimo vitalnost, da ne moće da

nam se suprotstavi, da ne moće da nas optuži za ranija zlodela, da nam ne pravi smetnje u bagatelnim privatizacijama, da bude nejak da traži povraćaj oduzete imovine, rehabilitaciju, obeštećenje, lustraciju, šta će nam

toliki broj penzionera koji zaudaraju, slabi gen nestaje, preživuće najjaći’’. Izvale i ostanu živi.

A ne vide da se sprovodi uništavanje sopstvenog naroda. Bolestan narod ne samo da treba lećiti, što stvara ogromne

troškove, nego bolesni pojedinci ne mogu valjano da privređuju (niti da brane državu, da se rasplodavaju). Ko će

danas da radi poletno, kada je većina iznurena, u problemima, ćesta su bolovanja, absentizmi, mnoga predućeća su u

pravom smislu reći paralizovana.

Već decenijama ogroman broj pacijenata hrli ka zdravstvenim ustanovama, ovaj talas je se iz godine u godinu pretvarao u istinski cunami, koji je se prelivao preko naših bolnićkih ustanova i resursa, kadrova, kapaciteta, oborio ih na bok, napravio istinsku pustoš i paralizuju.

Zdravstvo je odavno izgubilo trku, više godina unazad. I to bez svoje krivice.

To su dva divergentna procesa koja nisu kako treba uzeta u obzir još u vreme Tita i Miloševića,

posle je već bilo kasno: sve veći broj bolesnih, i sve siromašnija država. Enormna stopa morbiditeta i druge pomenute pošasti su skupo koštale državu. A ovo iznurivanje države takoreći svakodnevno ekstremno povećavanim zahtevima zdravstva, traje već decenijama, uzemiravajući trend slabljenja zdravlja nacije je registrovan još pre četvrt veka i više. Desila se istinska kataklizma u Srbiji, o kojoj se nije nikako govorilo : već osiromašena država je tonula u živo blato, dok je se batrgala koliko toliko, da ipak finansira sve veće troškove zdravstva. Što je još pre par decenija , i više, sve ubrzanije vodilo u istinski raspad naše ekonomije.

Od prvorazredne je važnosti istaći poznatu činjenicu da su zapadne države davale prethodnoj Jugoslaviji ogromne kredite, i svakojake oblike pomoći, to se nastavlja i dan danas (ali se o tome ne govori javno). Ova pomoć može na prvi pogled izgledati kao gest najbolje volje prema nama, plemenita. To tako izgleda samo na prvi pogled. U stvarnosti je bilo , i danas jeste, sasvim drugačije. Negativni trendovi su tako bili ukrivani ovim kreditima, umesto da budu blagovremeno registrovani, su sve više uzimali maha. Jugoslavija (Srbija) je bivala se više ekonomski ruinirana.

Da budem jasan i otvoren, ovakav pritisak bolesnih na zdravstvo , tj. na budžet države ne bi mogle podneti ni pojedine bogate zapadne države, odavno bi bankrotirale.

Prethodna Jugoslavija, potom Srbija, su zaplivala davljenički bespomoćne u ovoj zdravstvenoj kaljuzi još poodavno, a to nije registrovano na pravi način, nisu preduzete korekcije, u ovoj oblasti treba tražiti jedan od najvažnijih uzroka bankrotstva naše ekonomije.

Rezultat je :RASULO, SPAŠAVAJ SE KAKO ZNAŠ I MOŽEŠ, ZDRAVSTVO JE PUKLO, NEMA NOVCA, NEMA SREDSTAVA, NEMA KREVETA, NEMA INSTRUMENTATA, NEMA LEKARA, OSOBLJA, NEMA ZALAGANJA. KO IMA PARE NEKAKO ĆE SE IZVUĆI, OSTALIMA KAKO IM BOG DA.

Današnja ekonomija Srbije je u kolapsu, tome su u vrlo značajnoj meri doprineli troškovi lečenja i bolesno stanovništvo.

ZAUSTAVIMO SATANISTIČKI PIR U SRBIJI!

Покрет за заштиту људских права

14.7.2009

Тел.3511829, Моб.тел-064-3095176, Pokret@eunet.yu

www.tomislavkrsmanovic.com

НАЈМРАЧНИЈИ ПЕРИОД У ИСТОРИЈИ СРБИЈЕ И СРПСКОГ НАРОДА-КРВАВО ФИНАЛЕ ВЕКОВНОГ ПЛАНА ДОКРАЈЧИВАЊА СРБА.

Србија у поседу западног др.Менгелеа- цела Србија ћелија Хашког суда, медицинског казамата , о каква подлост и кукавичлук, где већини грађана без њиховог знања уништавају здравље, Срби-огледни лабораторијски мишеви.

СРПСКИ ТАЈКУНИ: УБИЈ СРБИЈУ, УБИЈ СРБИНА

Грађани Србије, позивамо вас на побуну, али не насиљем, него смиреношћу, мудрошћу, слогом . Ми

нисмо непријатељи Запада, него је Запад смртни непријатељ Срба и Словена. Не мрзимо их, не прибегавајмо насиљу, онда ћемо се поистоветити са затрованим западним нацистима, победимо их разумом и мудрошћу, мржња је лош савезник.Тако поступајући ћемо бити победници.

Када се створе колективне спознаја и свест о подмуклом скривеном злочину над Србима који досеже

димензије геноцида, онда ће Срби бити непобедиви. Јер колективна спознаја претворена у свест и солидарност, води у неодбрањиве мирнодопске мере и акције невидљивог отпора , које су јаче од атомске бомбе. Сви Срби ће дисати и делати као један. Свет ће тада дрхтати пред Србима и Србијом.

А сада су Срби разједињени и несложни, у магли, непознавању чињеница, лак су плен свакојаким магова и белосветских шарлатана.

Уколико се не освестимо и кренемо у револуцију мудрошћу , нестаћемо!

Научно је доказана чињеница да је Срба у Србији све мање, према анализама стручњака са универзитета, из САНУ, итд, уколико се ништа не предузме, Срби би за четврт века, а можда и раније, били етничка мањина у Србији.

Овакво трагично стање је последица методичних учинака од стране наших непријатеља, који су свима познати. Непријатељи из света су унесрели српски народ подметнутим кукавичјим јајетом

-

комунизмом, на делу је вековна завера, а након завођења наводног вишепартијског система су комунизам надоместили тајкунством и мафијаштвом.

Није стварна власт званична власт, него неформална- тајкунска власт, која вуче све конце из илегале,

а званичну власт је претворила у послушну слушкињу. Тајкунска власт своја злодела укрива неформалним директивама и методима специјалног рата, који обични грађани не препознају довољно. Зло производе тајкуни, а неупућени грађани мисле да то чини званична власт.

Чиме тајкуни руше подло званичну власт и државу Србију. Њима ћар, а на радост наших непријатеља, јер слаба и болесна Србија не може да брани Косово, југ Србије, Војводину, Санцак. Народ пре свега није довољно свестан шта се догађа са његовим здрављем. Види здравствену катаклизму, али не схвата откуд.

САВРШЕН ЗЛОЧИН. ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ А НЕ ВИДЕ ЦЕЛАТИ!

Ако неко каже да је здравље нације подмукло угрожено од наших непријатеља, одмах бива оптужен за

неозбиљну особу, или параноичара.

Да ли је параноја оно што сви знамо: **ДА СРБИМА УНИШТАВАЈУ ТАЈНО ЗДРАВЉЕ У ХАШКОМ**

ЗАТВОРУ. Живот хашког осуђеника генерала Владимира Лазаревића је сада угрожен, према нашим

лекарима он је жртва злоупотреба са здрављем. И здравствено стање осталих- генерала Ојданића и Н.Павковића је све горе, што је последица злонамерних медицинских поступака.Београдски професор

др.Момчило Бабић каже да је у хашком затвору на делу тихо убијање српских затвореника медицином, не само Слободана Милошевића, и В.Шешелја , него и неколико српских заточеника умрлих у нејасним околностима, а још толико их је извршило самоубиство.

Грађани Србије су изнурени, после деценија комунистичке душегупке, и калварија транзиције, после

санкција, ратова, бомбардовања, стресова и изгладњивања, њима опада имунитет. Слабљење квалитета медицинске заштите, расуло у здравству проузроковано сиромаштвом, политизацијом медицине, тајкунизација медицине (назив приватне клинике DECEDRA-на француском значи УМРЕЋЕ), загађење животне средине, крах правне државе, и јавног морала, бомбардовање радиоактивним супстанцама, су само неки од фактора чије дејство на здавље грађана је разорно .

Али здравље већине је угрожемо директно до стране самих распамећених тајкуна и мафијаша.Сетимо

се безброј вести у штампи о примени медицине ради кажњавања: инјекције Веруловићу, телефонски

разговори лекара убијеног Ђинђића са његовим убицама, убод инјекцијом сестре Ђинђића на јавном

месту, мучење медицином Вука и Данице Драшковић, ускраћивање медицинске помоћи демонстрантима, отровни гас на демонстранте без њиховог знања, постављање криминалаца јуловаца

на кључне положаје у здравству, обзнањене бројне злоупотребе спрејовима, серија неразјашњених умирања, трговина људским органима, крађа беба, насилни смештаји нормалних људи у луднице, итд, итд. Безброј је жалби еминентних интелектуалаца ,академика књижевника, све до радника и

сељака, да напоменемо само неке од њих, који тврде да су им лекари-криминалци уништили здравље:

академик Никола Милошевић, Вук Драшковић, др.Жарко Гавриловић, др.Марко Младеновић професор Правног факултета, проф.др.Мирољуб Којовић, инг Ранко Миловановић, Раде Мићић, Милутин Станковић, Зоран Димитријевић, итд. Овакве жалбе су врста закономерности.(Спремни смо да ставимо на увид велики број оваквих жалби).

Против грађана Србије се води хемијско-биолошки рат, исто као као и против српских заточеника у хашком медицинском казамату. Србија је циновска казнена болница, што невини грађани и не схватају..

Како се то чини? То је ствар технике.Нпр.САД су повеле рат против Ирака, прете Ирану, Северној Кореји, јер се, између осталог, плаше њихове производње средстава биолошко хемијског рата.Хоће

само да оне имају та средства, нико више други. Ови опасни материјали су врло бројни, технологија

производње је отишла врло далеко, људски живот и здравље се данас могу оштетити, на такорећи безброј начина. А да особа то и не зна, она не схвата ,ко, како, и зашто јој то чини. У прилогу сајт на

енглеском НЕМИЈСКО I BIOLOSKO ORUZJE: <http://cns.miis.edu/research/cbw/>

Да наведем само неке од њих: отровни гасови, спрејови, намази, нуклеарни материјал, бусчујни револвер који избаци куглицу у тело потпуно безболно (која изазове болест, инфекцију, инфаркт, мождани удар, рак, леукемију, итд.). Ове материје се могу употребити на безброј начина:

неприметан

спреј у градском превозу, или некој скупини, намазати квака стана, ушприцати гас кроз браву у стан,

или кроз водоинсталације, или прозор, зид или плафон, у болници, на медицинском прегледу, кроз храну у ресторану, продавници, руковањем, водоводом, реке, канализације, фабрике, бомбе, јавне чесме, разне хаварије, из авиона који надлеће земљу, звуком, ласером, зраком, итд, итд.

СРБИЈО, ПРОБУДИ СЕ! ПРОГОВОРУИ О УНИШТАВАЊУ ЗДРАВЉА. То је најважније.

Када се створи колективна национална спознаја и свест о томе, сви ће дисати као један, створиће се

невидљива солидарност, која је ефикаснија и јача од АТОМСКЕ БОМБЕ. Нико тада ово неће смети

да ради Србији и Србима.

Информишимо, објаснимо, ПРОСВЕТИМО.

Томислав Крсмановћ, председник

Tomislav Krsmanović 15 .11. 2010 godine

Pokret za zaštitu ljudskih prava, predsednik, tel.3511829; mob.tel.064-3095176; Pokret@eunet.rs, web-www.tomislavkrsmanovic.com; Vikipedija.

NAPAD NA ZDRAVLJE.

Obaveštavam javnost da mi je u poslednjih desetak dana telefonom opet izrečeno nekoliko pretnji zdravlju (tel. 3511829). Iste kriminalizovane osobe su to činile i ranije (Telekom Izvršna direkcija Beograd, Izvršna jedinica 1, broj. 118252/05 od, ima podatke o inkriminisanim osobama), dugogodišnji spor ovim povodom se vodi pred Drugim opstinskim sudom XII.K.br.696/06, sudija Nebojša Popović.

Detaljni podaci o mome dugogodišnjem angažmanu za dobro naše zemlje se mogu videti u gore naznačenom ličnom sajtu, i u Enciklopediji Vikipediji. Dan danas sam izložen svakodnevnim otvorenim, ili zakulisanim pritiscima i opstrukcijama, od 1994 godine traje iznurujući postupak za obeštećenje (Viši sud u Beogradu, P. br.22228/2010), i za Rehabilitaciju za decenijske sudske postupke zbog verbalnih delikata, utamničenja, tortura (Viši sud u Beogradu, Reh.broj 82/10). Povrh svega sam vrlo skromnih primanja, na ivici sam

bankrotstva; izdržavam nezaposlenog 29 godišnjeg sina; nezaposlenu 40 godišnju sestričinu (i njenu 16 ćerkicu), čijeg zaslužnog muža su pre tri godinje ubili kriminalci na radnom mestu; nekoliko godina sam se borio za zdravlje i život moje pokojne sestre Nadežde (1946-januar 2010 g), koja je prolazila ceo život kroz slične neprilike, kao i ja (nigde nisu hteli da je hospitalizuju, lekari su mi otvoreno tražili mito); cela porodica je i dalje na udaru osionih osvetnika (uključujući i moga brata Miliča Krsmanovića – 1939-, čija penzija je svega 12.000 dinara, ceo život je bio žrtva represije) koji su još uvek na pozicijama u neformalnim strukturama vlasti; vodim beskrajne iznurujuće sudske i administrativne sporove protiv počinioca.

Napominjem da ovakvi nasrtaji na moja prava ne dolaze od strane zvaničnih državnih organa, nego od udruženog organizovanog kriminala .To je delo onih koji mi se svete za moj decenijski angažman u odbranu žrtava bezakonja, zato što tražim obeštećenje i rehabilitaciju (Ističem da su pojedini od njih preminuli prevremeno, neki u nejasnim okolnostima, preostali se ratoborne kočopere, ali i oni lično agoniziraju, i njihovi bliski, pritisnuti boleštinama i svakojakim neprilikama, ili istinskim tragedijama).

Permanentni dugogodišnji pritisci, pretnje zdravlju, u današnje vreme kada većina oboljeva u sličnim (nejasnim) okolnostima, udruženi sa životom u siromaštvu i brigama, povrh svega svakodnevni stres, bi bili ubitačni i za mladu osobu, a ja imam 74 godine.

Onima koji mi ovo čime je dobro poznato da povremeno patim od (hronične) nesаницe, što je posledica pretrpljenih dugogodišnjih stresova, kada nema pritisaka san se normalizuje, a kada se pojave opisane intervencije, nastaje drastična nesаницa, praćena intenzivnim psihosomatskim poremaćejima, koji s' obzirom na dugotrajnost opisanih zloupotreba i moje godine, mogu stvarati vrlo pogodnu podlogu za pojavu ozbiljnih organskih oboljenja, ili prevremenu smrt.

Očigledno je da je na delu pokušaj tihe likvidacije, bez uvida javnosti.

Srbija kopni, dobija podmukle udare, nažalost čuti, ne prepoznaje dovoljno, ne reaguje.

Što počinioci samo ohrabruje u njihovom razornom kriminalnom projektu.

Upozoravam da krivicu za eventualni zdravstveni poremećaj, snose oni koji ga izazivaju, i nadležne službe koje ih nisu sprečile u tome.

Upozoravam da je stanje zdravlja nacije blisko katastrofi. Što je posledica brojnih učinaka, ali su ekspertima prepoznatljivi dominirajući činioci metodičnih uticaja na zdravlje, koji se svi mogu podvesti pod jedan zajednički nazivnik" medicinski inženjering" .

Podmukli neprijatelji Srbije su se okomili na zdravlje naroda, skriveno podmuklo, VIDE SE ŽRTVE , A NE VIDE DŽELATI! A sa ciljem slabljenja države i nacije, da zdravstveno ruinirani građani ne mogu da brane teritorije, da privređuju, i da se rasplodavaju. (Videti odvojen podnesak).

U nadi da će nadležni državni organi ODMAH postupiti po zakonu.

Tomislav Krsmanović

Tomislav Krsmanović: KATASTROFALNO STANJE ZDRAVLJA NACIJE.

Stanje zdravlja nacije je blisko katastrofi, što je proizvod brojnih učinaka:

osiromašenje, stres i slabljenje imuniteta, zagađenje sredine, ali naročito zbog kraha medicinske etike, kriminalizacije i politizacije medicine i zdravstva, zbog raspada pravne države. Ekspertima je prepoznatljivo da dominiraju činioci koji nikako ne mogu biti aleatorni (slučajni), jer traju dugi niz godina, izrazitog su intenziteta, razornih posledica. A nisu dovoljno identifikovani, proučeni, niti su preduzete prave mere protiv uzročnika. Postoji sklonost među ovim stručnjacima, da vide ovakvo stanje zdravlja, pre kao posledicu metodičnih uticaja, koji se svi mogu podvesti pod jedan zajednički imenitelj " medicinski inženjering " .

Posledice lošeg zdravlja nacije su: da nije u stanju da brani Kosovo, i druge teritorije, da ne može da privređuje, niti da se rasplodava.

Evo činjenica koje potkrepljuju ovu tvrdnju, ovakva brojnost, i isprepletana prisutnost

štetnih činioca ukazuje, da se ne može raditi o slučajnosti, nego o nečem drugom:

- građani Srbije su jedni od najbolesnijih na planeti, često bez adekvatne zdravstvene nege, do mesta u bolnici se teško dolazi, često treba poplplatiti.
- a šta reći o o krađi beba, trgovini ljudskim organima, prepisivanju citostatika deci radi zarade, skoro svakodnevno se saznaje za monstruozne zloupotrebe, o krađi humanitarne pomoći, u našem zdravstvu su prisutne neviđene afere i malverzacije:
- zar današnja nedovoljno sprečena trgovina drogom, nije masovno metodično trovanje naše dece i omladine?
- medija su obznanila seriju nerazjašnjenih umiranja, žuta štampa povremeno obznani da je neko nekoga otrovao. Što je još jedan dokaz da su ovi otrovni materijali ušli u narod.
- publicistkinja Valentina Šekarić saopštava u njenom tekstu DROGA ZA SILOVANJE (‘‘date rape drug’’ Flunitrazepam, Gamahidroksibutrična kiselina , Ketamin), na široko zastupljenu upotrebu droge za protivvoljno navođenje žene na prihvatanje seksualnog odnosa, kroz stavljanje u piće, ili gasiranjem prostorija.
- setimo se bezbroj sličnih vesti u štampi: davanje injekcije Veruloviću, telefonski razgovor lekara ranjenog Đinđića sa ubicama, ubod injekcijom sestre Đinđića na javnom mestu, mučenja medicinom Vuka i Danice Drašković, uskraćivanje medicinske pomoći ranjenim demonstrantima, postavljanje od M. Marković u Upravne odbore bolnica Julovaca, nasilni smeštaji normalnih ljudi u ludnice.
- ističemo da nije retkost da su prehranbeni i drugi proizvodi, koji se prodaju u prodavnicama zastarelog datuma, ili nehigijenski, slično je ponekad sa hranom u restoranima, što predstavlja opasnost po zdravlje ljudi. Vrlo se raširene crevne i stomačne tegobe.
- medija su u nekoliko navrata prenela, da su bili pohapšeni kriminalci koji su u parkovima, sredstvima javnog prevoza, sprejom uspavljivali žrtve, a onda im krali novac (neke od žrtava su preminule). Može se sa pravom zapitati:’’ A šta tek onda rade moćni mafijaši’’?. Da li su obezbeđenja provaljenih banaka, pošta, i td, tako usporena, zato što su prethodno sprejovima, sokovima, cigaretama, ili na neki drugi način, dovedena u stanje pospanosti?
- prema anketi Pokreta za zaštitu potrošača mleko koje se prodava u prodavnicama u Beogradu nije uvek ispravno.
- nije onda čudo da su stomačna oboljenja i dijareja tako česti. Ako Pokret za zaštitu potrošača kaže da je mleko neispravno, to se onda loše odražava na stomake i zdravlje potrošača. A slično je i sa drugim prehranbenim artiklima.
- medija povremeno prenesu da su se pojavile žutica ili salmonela u dečijim vrtićima i školama. Pre nekoliko godina je se, prema medijima 50 poslanika Skupštine Srbije razbolelo od dijareje i stomačnih tegoba, prouzrokovanih neispravnim mlekom koje je bilo u pireu hrane spremljene u skupštinskom restoranu. A kako je običnim smrtnicima?
- zabrinuta SRS se svojevremeno obraćala javnosti , obaveštavajući da se za vreme izbora koriste sprejovi, ili gasiraju prostorije, gde se nalaze pojedini članovi izbornih komisija, bez njihovog znanja, da tako budu dekoncentrisani u svome radu.
- prema pojedinim medijima mafijaši su žrtve pljački mučili priručnim aparatom za elektrošokove, koje su izneli iz zatvora (kojima su ranije u zatvorima mučili navodne neprijatelje).
- zna se da je krajem 90-ih puštan nervni gas na demonstrante na Trgu Republike u Beogradu.
- pripadnici Zemunskog klana su lansirali optužbe jedni protiv drugih, da su bili trovani u međusobnim obračunima. A šta su onda mogli činiti, ili šta čine danas nezaštićenim građanima?

-poznato je da je od otrovne rakije umrlo više ljudi.. Već se godinama govori o zagađenosti javnih česmi, hamburgera, sladoleda, hrane, i nema pravog poboljšanja, niti je neko kažnjen na pravi način zbog toga..

-zna se da je 90-ih godina bila uskraćena medicinska nega ranjenim demonstrantima.

-Prema izveštajima AI, London, agenti SDB SFRJ su 70-ih godina otrovali više jugoslovenskih političkih emigranata u Zapadnoj Evropi, nekolicina je umrla, ovi agenti trovači su bili pohvatani i osuđeni od tamošnjih sudova (sada se zna da su tada tajne službe ovih zapadnih zemalja saradivale sa Titovim obaveštajcima ubicama). A zna se da su te zloupotrebe počinjavali i u Jugoslaviji. Ovakve zloupotrebe, duboko decenijski uvrežene navike, su nastavljene i nakon 1990-ih, i posle 2000 godine, sve do danas.

-a šta reći o povremenom javnom trovanju gasom čitavog grada Pančeva

-naši lekari su govoreći o beloj kugi saopštili, što prenosi list Glas javnosti "da su ginekolozi poslednje tri decenije ubili tri Srbije"? Za ovaj nečuven pomor više desetina miliona ljudskih (nerodenih) bića, je neko odgovoran, neko ga je prouzrokovao?

-vrlo veliki broj građana se žali na slične, ili mnogo teže zloupotrebe sa njihovim zdravljem, od akademika do radnika i seljaka, da navedem samo neke od njih :jedan od najumnijih Srba dr.Marko Mladenović, profesor Pravnog fakulteta ; akademik Nikola Milosević tvrdi da su ga pogrešno lečili, namerno uništili; dr.Miša Đurić, Desimir Vujinić, dr.Žarko Gavrilović; profesor dr. Miroljub Kojović; ing Ranko Milovanović-predsednik Stranke ekonomskog napretka; Rade Mičić,urednik časopisa Država; Milutin Stanković, izdavač iz Beograda; Zoran Dimitrijević, biznismen iz Grocke, ing.Momčilo Oparnica, dr. Novica Rasulić, Nikola Fuks, Batrić Jovanović, ing Mlađa Dimitrijević, dr.Obren Cicović, pisac Kosta Dimitrijević, dr.Branislav Pavlović, Lilijana Šenk, itd.

Radi se o istinskoj zakonomernosti, većina građana je zdravstveno ugrožena, u okolnostima koje nisu dovoljno razjašnjene.(Spremni smo da dostavimo podatke o vrlo velikom broju žalioca).

U prilogu sajtovi: <http://cns.miis.edu/research/cbw/> ; Sredstva za tihe likvidacije<http://www.apisgroup.org/article.html?id=325> ;Tajne sluzbe Velike Britanije <http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53> ; Kako CIA ubija <http://www.apisgroup.org/article.html?id=38> ;Treci metak <http://www.apisgroup.org/trecimetak> ;- Bivsi ruski obavestajac otrovan u Londonu-<http://www.apisgroup.org/article.html?id=3472> ;- Hapsenje Skaramele će možda osvetliti ubistvo .Litvinjenka;http://www.rian.ru/defense_safety/investigations/20061224/57705929.html - VOS i UDBA nisu isto (Od Jalte do Malte) <http://www.apisgroup.org/vosiudba>

Srbija kopni i nestaje. Bez saznanja o uzrocima, bez odbrane. Očigledno je da država treba da preduzme mere da ustanovi o čemu se radi, i da zaštititi opasno ugroženo zdravlje građana.

Tomislav Krsmanović.

-

Томислав Крсмановић: О уништавању кадровских ресурса, живе силе.

Западне државе су оствариле данашњу водећу улогу у савременој цивилизацији, зато што су ставиле у први план људске ресурсе, оне су одавно схватиле да је најважнија креативност појединца који је стимулисан да слободно тежи одређеном циљу. А што се заснива на сазнању да је свака особа власник свог живота, да се друштва тако подешава да допринесе оптималној процвату стваралачких поетнцијала индивидуе. Појединац својом промишљеном акцијом остварује свој лични интерес и процват , право на властиту личну својину, и да остварује добити својим акцијама. Тако поступајући појединци остварују не само свој лични, него и општи, колективни интерес друштва..

Суштина је да се створи духовно, душевно органски што здравији човек, такав state of minde, стање духа, који ће бити поврх свега стимулисан и мотивисан да максимално оствари своје

потенцијале, своје личној интересу, а тако ће допринети и заједници у којој постоји. Своди се на то како створити такав друштвени систем, који ће ову замисао остварити у пракси.

Пре

свега овде се ради о условима живота, становању, исхрани, медицинској нези, физичкој рекреацији и

разноди. Доказало се у пракси да квалитетне ресурсе не стварају само наведени материјални услови,

и отклањању сиромаштва, акценат се такође ставља у првом лану на домаће васпитање, образовање,

културни развитак, креирање таквог стања духа које ће тежити личној усавршавању, здравој стваралачкој утамици, непрестаној тежњи што већим остварењима.

Тако је пресудила историја.. У поређењу са западном Европом од само пре два века, животни стандард Европљана је повећан до незамисливих висина.. Потсетимо се речи Бернштајна: данас се заборавља да је Западна Европа с краја 18 века, стењала под јармом феудалне аристократије, и била истом положају као данашње земље Трећег света-исцрпљена глађу, епидемијама куге, неоисвештвом.

Али више. Уважавање људских ресурса је створило неизмерно богатство и снажно повукло човечанство напред, прогрес, у свим областима, и у космос.

Западна Европа је створила поредак који ствара чудесну продуктивност. Овај систем ослобађа умове стимулише најамбициозније људе из града, иновирају, стварају, невој изуме, иа да на тај начин унапређују благостање и срећу свих људи.

Зашто све ово предочавам? Да потсетим како се код нас односи према људским ресурсима, и да смо заправо због тога сада пред провалијом.

Међудржавни односи су засновани пер свега не суровој утакмици где побеђује мудрији и јачи. То с западњем државама одавно схватиле. Зато су у својим државама фаворизовали знање, учење, рад, експертизу, да створе мошне државе. Нажалост, оне државе које данас то нису схватиле авојер, или срљају у деценију, тензије, ратове, тону беду и сиромаштво.

Претходна СФРЈ Југославија је у почетку по завршетку другог светског рата, се трудила да устолочи просвећивање, искорењивање неписмености, отварање школа и универзитета, али је с та почетна еуфориа у следећим деценијама до краја истрошила. Не само да је се утихнула, него еј настао период кадровских расипништва. Заведена је тзв, МПП, сам чланови СКЈ су имали право на остварење својих потенцијала, остали су били ограничени на преживљавање, или вегетирање. Лакавиа, Шира јавност је већ прилично упозната са сведочењима или притужбама да су затворске власти без икаквог законског основа или ваљаног разлога лишила живота поједине политичке затворенике. У својем рапорту за 1988. годину Amnesty International наводи неке политичке затворенике који су према тврдњама сродника изгубили животе у југословенским затворима у последње време у сумњивим околностима.

Још од 1970-их година па до данас органи СДБ Југославије су оптужени за око двадесетак убистава политичких емиграната из Југославије у Западној Европи, У својем рапорту за Југославију

из 1982. године, организација АИ наводи више таквих случајева: Бруно Башић је убијен августа 1978. године у Паризу, Никола Милићевић убијен у Франкфурту фебруара 1980. године.

Југословенске власти су као и обично овакве оптужбе оповргавале али су овакве оптужбе против СДБ Југославије у више наврата биле доказане, тако је 23. јула 1981. године регионални суд у Диселдорфу осудио А. Лапчевића и Д. Барача на казне од тринаест и четрнаест година затвора због убиства у децембру 1980. године политичког емигранта Горете бившег агента СДБ, а зашта су добили 100.000 марака. Прошлых година је био осуђен од једног суда у СР Немачкој агент СДБ СФРЈ који је тамо ухваћен са списком од 52 имена емиграната које је добио задатак да ликвидира и са хемикалијама за ту сврху, неке је успео да отрује. Једно слично суђење је било агенту СДБ у Инстанбулу, Турска. (који је тамо тровао политичке емигранте).

Потврђено је да су неки југословенски грађани киднаповани из иностранства од стране СДБ

Југославије. Владимир Дапчевић је отет 1975. године за време боравка у Букурешту, Румунија и допремљен у Југославију. В. Чижек је отет новембра 1977. године у Милану, Италија. Познати су и

други слични терористички акти СДБ СФРЈ.

Ово показује да се убиства неистомишљеника не обављају само ватреним оружјем него и уз употребу медицинских средстава. Трагична је грешка југословенских бораца за људска права и дисидентата што као политичка убиства узимају обзир само убиства ватреним оружјем, а не и саобраћајкама, и злоупотребом врло широког арсенала медицинских средстава.

Што охрабрује злочиниоце.

Сасвим је умесно запитати се како се органи СДБ понашају у земљи према незаштићеним грађанима ако су тако дрски изван граница СФРЈ? Како свемоћне западне државе дозвољавају да се овако нешто дешава? У одговору на ово питање би хтели да наведемо неколико жалби на сличне поступке СДБ у земљи.

Адвокат Јован Баровић из Београда, познат по одбрани политичких криваца, је пре неколико година изгубио живот у саобраћаној несрећи у сумњивим околностима и са различитих страна стижу терећења СДБ да је то она урадила. Априла 1984. године, после хапшења у Београду двадесет осам интелектуалаца учесника сеанси „Слободног универзитета“ био је ухапшен и Радомир Радовић (познат по својим дисидентским активностима), затим је нађен мртав, речено је да је извршио самоубиство тровањем, а што је изазвало масовна сумњичења или оптужбе против СДБ за умешаност у његову смрт. У сличним околностима је изгубио живот и загребачки студент

и близак пријатељ Доброслава Параге, познати дисидент Ернест Брајдер, који је био хапшен и испитиван новембра 1980. године када и Д. Парага који је том приликом био осуђен на вишегодишњу казну робије. (Видети извештај о увиђају поводом смрти. Е. Брајдера од 27.11.1980. године у списима Д. Параге Кио-3188/1980. стране 97, 938, 239 и 240). Службена верзија је да је извршио самоубиство. Д. Параги су у истрази у више наврата претили убиством и говорили да ће завршити као и Е. Брајдер. Д.Парага такође тврди да је био у полицији присиљаван да потпише срочену изјаву којом је требало изјавити да Е. Брајдера после хапшења није видео у згради полиције на суочењу, а што није тачно, па то Д. Парага заједно са осталим околностима истиче као оправдану тезу о сумњи у самоубиство Е. Брајера (Видети текст Д. Параге „Ернест Брајдер“).

Ђорђе

Стојановић (1937), радник из Југославије на раду у Бриселу, Белгија иначе активан у Новој комунистичкој партији у иностранству је био близак по томе опредељењу Владимиру Дапчевићу који је такође живео у Бриселу као политичку емигрант, заједно је са овим последњим дошао у Букурешт, Румунија, августа 1975. године. Том приликом је од СД СФРЈ (9.8.1975) киднапован В. Дапчевић и допремљен у Југославију, а према сведочењу очевидца В. Дапчевића тада су на листу места пред његовим очима убијени од стране југословенске СДБ Ђ. Стојановић и А. Опојевић који је 1948. године емигрирао у Румунију. Иван Стојановић, економиста из Београда сада прикупља материјал да покрене судски процес и оптужи СДБ за убиство брата.

Сумњичења, жалопојке, жалбе, или отворене оптужбе против СДБ за сличне злочине су толиког броја и заступљене у различитим срединама да се може говорити да су једна појава која је све присутнија широм земље. Они наводе убиства ватреним оружјем, аранжирани саобраћајке, тровања, инфекције, итд.

Ми не можемо тврдити и не тврдимо да су у питању политичка убиства из простог разлога јер зато немамо никакав поуздан правни доказ. То се и не може добити у једној држави где не постоји независно судство и правосуђе. Али узимајући у обзир масовност оваквих сумњичења, поготову јер долазе неретко и од особа у које се може имати поверења, постоји оправдана претпоставка да се у појединим случајевима, то и десило. Поготову такав један закључак је ваљан јер се најчешће ради о особама које су пре тога биле навукле на себе озбиљно подозрење и притиске СДБ, сметале су им својим политичким активностима. Дакле, ни у ком случају се не може

прихватити тврдња званичника да се увек ради о нервно уздрманим особама „параноичарима”, или о неоснованим оптужбама.

Зато вам се обраћамо дубоко узнемирени оваквим све чешћим сумњичењима. Оно што нарочито забрињава то је што властодршци на овакве сумње или оптужбе уопште не одговарају. Свака сумња, поготову она коју нико не настоји да отклони, буди још веће подозрење. Ћутање надлежних може само охрабрити евентуалне прекршиоце јер остају не само анонимни него и некажњени. Овакво стање у друштву изазива све већи страх и озбиљну несигурност грађана и знак је недостатка правне сигурности. Овакви се случајеви могу свести на одсуство истинске владавине права у овој земљи. Реч је о тзв. револуционарном волунтаризму који се руководи начелом: „Све је допуштено ономе који дела у духу револуције“. Иако чак и масе уочавају да су идеали револуције и њени прокламовани циљеви уступили место кризи морала у друштву и безочном егоизму и грамзивости арогантних властодржаца, они који указују на то бивају осуђивани или једноставно страдају а на шта желимо да укажемо овога пута.

Предочавамо манипулације са политичким убиствима. Пажњу јавности привлаче пре свега убиства ватреним оружјем. Али има учесталих оптужби на аранжирани саобраћајке. Нарочито су честе сумње, које се такође позивају на напред изнете извештаје АИ ,да СДБ угрожава животе грађана медицином. ,које се јављају као врло честе притужбе очајних грађана ,да је њихов сродник убијен медицинским средствима ,отровима, инфициран у затвору шприцем, или чак и у болници.,жале се на поједине лекаре режимске доушнике. Истиче се отуда теза, да су политичка убиства ватреним оружјем присутна, али ретка, да су много чешћа аранжираним саобраћајкама. Према ови изворима, убиства ватреним оружјем имају за циљ заплашивање. Али су далеко најчешћа, честа, убиства злоупотребом медицинских средстава. Ако су органи СДБ тако дрски да политичке опоненте ликвидирају у иностранству медицином, што тврди наведена међународна организација, онда се може претпоставити шта чине овде. Јавност ћути јер се наводно не може доказати, ко то спомене тврде да је параноичан, а све то охрабрује некажњене починиоце .Борци за људска права ово питање неће да ставе на дневни ред.

Овде се морају профилисати снаге кадре да овакве медицинске злоупотребе ставе на дневни ред и да их докажу. Ако то не успемо настаће невиђене неспутане злоупотребе у овој области са последицама које је врло тешко предвидети.

Исушимо каљугу док још није касно.

Предлажемо да највиши државни органи Југославије са пуним овлашћењем које поседују поступе у оквиру законских прописа који им стоје на располагању и предузму мере да се испитају све овакве жалбе и јавност обавести о налазу. Тражимо да се утврди пуна истина и да уколико се то захтева учине се законским и јавно одговорним сви они који су посредно допринели или створили ситуацију у којој је тако нешто било могуће и да се такви незаконити поступци органа СДБ адекватним мерама онемогуће и активности СДБ ставе под контролу демократских правних институција и предузму реформе са циљем да се у СФРЈ успостави правна држава.

У име Комитета за

заштиту људских права

Томислав Крсмановић 12.10.2010 године

Покрет за заштиту људских права, председник, Tel.3511829; Моб. тел..064-3095176;

Pokret@eunet.rs,

Wikipedija.

Господину Борису Тадићу, ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ

Господину Мирку Цветковићу, ПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ

Господину Ивици Дачићу, МИНИСТРУ ПОЛИЦИЈЕ

Господину др.Томици Милосављевићу, МИНИСТРУ ЗДРАВЉА

ТИХО УБИСТВО- ДА НЕ ДОБИЈЕМ ОБЕШТЕЋЕЊЕ.- ВИДЕТИ attachment са детаљима

Позивам се на моје дописе : ТИХО УБИСТВО ос 28.8.2010 , ФИЗИЧКА ДЕСТРУКЦИЈА –ДА НЕ ДОБИЈЕМ ОБЕШТЕЋЕЊЕ од 29.6.2010 године, и ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ од 13

априла ове

године, којим сам надлежне државне органе обавестио о перманентним дугогодишњим ускраћивањима законских права, претњама, уценама, систематским драстичним насртајима на личну безбедност и имовинску сигурност, што све поприма одличја истинског свакодневног разорног терора, како када се ради о мени лично, тако и о мојим најближим сродницима.

Обавештавам Вас да се наставља упорна и методична стратегија изнуривања и разарања здравља. То је покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације без пуцња, зато што тражим обештећење, на делу је освета због мога деценијског ангажмана за поштовање закона и људских права. И изнад свега што сам припадник већинског народа, кога подмукло слабе и потискују из Србије.

Од тада нисам добио никакав одговор. Дакле, не ради се само о мени, и мојим сродницима, тако је са већином грађана Србије. Да не могу да се одупру багателним приватизацијама, да не траже повраћај одузете имовине, да не могу ослабљени да се бране и збаци мафијаше, да не могу да траже обештећење или рехабилитацију - тако рационализују површни мафијаша. А друго је по среди, на делу је инструментализација острашћених распамећених тајкуна: ДА ИЗНУРЕН НАРОД НЕ МОЖЕ ДА БРАНИ СВОЈЕ ТЕРИТОРИЈЕ, ДА НЕ МОЖЕ ДА ПРИВРЕЂУЈЕ, И ДА СЕ РАСПЛОЂАВА, КОПНИ И НЕСТАЈЕ, СТВАРАЈУ СЕ НЕВИЂЕН ХАОС И ЛОШЕ ПРОЦЕНЕ, ЈЕР УЖАСНО ОГОРЧЕН НАРОД ПОГРЕШНО ПРОЦЕЂУЈЕ ДА ТО ЧИНИ ЗВАНИЧНА ВЛАСТ-СРБИЈА БУКТИ У ТИЊАЈУЋЕМ ГРАЂАНСКОМ РАТУ.

Одговорност за моје здравље носе у ранијим поднесцима наведени починиоци против којих ће бити предузете најенергичније мере, али званична власт је такође у обавези да заштити грађане. Захтевам од Вас да ме НАЈХИТНИЈЕ позовете тим поводом на разговор.

С' поштовањем
Томислав Крсмановић
ПОДМУКЛИ УДАР НА ЗДРАВЉЕ
ВЕЋИНЕ.
Srbija je paralizovana bolestinama-POZIV
NA ODBRANU!
Pogledajte oko sebe, videćete bolesti, udese, smrtne ishode, patnju, muku, jad.
Tako nešto ne dolazi samo od sebe, to neko čini.
To je proizvod tajkunske zavere: navodno, da narod oslabimo, da obespomoćenim možemo lakše otimati, privatizovati, da ne mogu tražiti obeštećenje, rehabilitaciju, povratak oduzete imovine, da nas ne mogu tužiti, da tako lakše sačuvamo vlast, pozicije, da se učvrstimo. A posle biće med i mleko.
A ustvari se radi o nečemu drugom: cilj je oslabiti Srbe da ne mogu da brane svoje teritorije, da ne mogu da privređuju, da ne mogu da se rasplodavaju.
Na delu je zloupotreba raspamećenih mafijaša tajkuna, da budaletine lakome na pare, zaslepljene basnoslovnim ćarom, budu navedene da slabe (uništavaju) svoj narod, navodno da ostvare neke svoje "uzvišene" sciljeve, a ustvari da spadala frankenštajni tako budu navedeni na genocid sopstvenog naroda.
Tomislav Krsmanović
NAJVEĆA ISTORIJSKA PREVARA SRBA I
SRBIJE- Katastrofalno stanje

zdravlja nacije.

Stanje zdravlja nacije je blisko katastrofi. Srbi su jedan od najstarijih i najbolesnijih naroda na svetu. Ako se kriza energično ne predupredi, Srbi bi za četvrt veka mogli postati manjina u Srbiji i Crnoj Gori, a za pola veka nestati sa ovih prostora. Iznureni građani nisu u stanju da kako treba privređuju, da brane teritorije, da se razmnožavaju, umorni ili bolesni političari nisu u stanju da energično i racionalno vode narod i državu.

O lošem zdravlju nacije se ne govori na pravi način, to je vrsta tabua. Mi smo ovu temu stavili na dnevni red još pre trećine veka, videti u attachmentu naša dva priloga. Iako nova ekspertska, patriotska, vlast, čini energične napore da stanje popravi, u tome je nažalost opstruirana od vinovnika – a to su upravo kriminalizovane mafijaške sfere neformalne vlasti.

Prepoznatljivo je da je ovakvo stanje zdravlja proizvod brojnih uzroka, slučajnih ili zlonamerno programiranih sa strane, sa ciljem slabljenja zemlje. Ovome doprinose : osiromašenje, raspad pravne države , slabljenje medicinske etike , zagađenje sredine, politizacija medicine i zdravstva, stres. Naročito ističemo u prvi plan suštinski uzrok sveopšte krize, i posebno lošeg zdravlja nacije- to su kriminalizacija i mafijaštvo koji opstaju i dalje.

Stvorilo se široko javno mnjenje da iza ostrašćenih kriminalaca-vinovnika zaslepljenih momentalnim čarom, stoji geo-okruženje, koje ih instrumentalizuje, da slabi Srbe i Srbiju.

Predočavamo da još nije uspostavljena preciznija dijagnoza stanja zdravlja nacije i uzroka istoga. Postoje različiti podaci u zavisnosti od izvora. Što je još jedan dokaz da se u bilo koje statistike o zdravlju nacije ne može pouzdati dovoljno. Verni svome angažmanu, želimo da ovo pitanje stavimo na dnevni red, da pozovemo zdravstvene ustanove, državne organe, medija, političke, stranke, staleške organizacije, sindikate, NVO, i sve pojedince i ustanove koje se time bave, da učine što mogu, da se ovaj istinski tabu rasvetli, i preduzmu mere ozdravljenja nacije i našeg posrnulog zdravstva.

Ukazujemo na stanje zdravlja, i na uzroke. I zaključujemo da svi trebamo da se ovim pozabavimo kao zadatkom broj 1, da spašavamo svoju naciju, sebe same i naše srodnike. Dok ne bude kasno. Svi smo u opasnosti i ugroženi. Poslednji je momenat da to uradimo, sutra već može za mnoge od nas biti kasno. Svesni smo da postoje snage i pojedinci koji ce pokušati da ovaj nas poziv obezvrede predstavljajući nas da preterujemo, ili čak da smo paranoični.

Pozivamo na podršku i hrabrost.

Šta bi sa našom zdravom seljačkom vrlo vitalnom nacijom, koja je imala visoku stopu nataliteta? Sada razvijene zapadne države imaju najzdravije stanovništvo. Ranije smo bili seljačka nerazvijena država, ali zdrava i vitalna nacija, a sada smo siromašni, ali postadosmo i bolesni, najstariji. Ko nam ovo napravi? Šta se desi?.

Zašto je stanje zdravlja nacije na ivici katastrofe, koji su uzroci toga, ko stoji iza toga, zašto je tako, zašto nije

urađena analiza , i obznanjena, zašto nisu otklonjeni uzroci, zašto nisu obznanjeni vinovnici, privedeni pravdi,

zašto, se dozvoljava uništavanje zdravlja većine, omladine, dece, zašto se ne predzumu mera da se spasu životi i

zdravlje ljudi?

Na ova pitanje nema odgovora već dugi niz godina. Zahtevamo od nadležnih organa i instanci da ovo pitanje izvuku ispod tepiha, da ga stave na dnevni red.

Tomislav Krsmanović

Томислав Крсмановић 2.2. 2010 године

Покрет за заштиту људских права, председник

Tel.3511829 ; Mob tel-064-3095176 ; Pokret@eunet.yu;

Лични web-www.tomislavkrmanovic.com.

ГОСПОДИН Томица Милосављевић, Министар,

МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА СРБИЈЕ

ВИ НЕ ПОЗНАЈЕТЕ СТВАРНО СТАЊЕ, Вас замавају по потемкиновим болницама и статистикама. Вама

треба рећи истину.

Борећи се против безакоња и лажи, увек сам се трудио да као научни радник будем објективан, да исправно процењујем, да доносим непристрасне закључке. Обраћам Вам се у духу овога начела, желим овом приликом да Вам предочим стање здравља грађана Србије, а на основу података којима

барата освешћена и пробуђена јавност. Изволите наћи у прилогу детаљну анализу стања у здравству:

НИЈЕ СТРЕС КРИВАЦ ЗА ЗДРАВСТВЕНУ КАТАСТРОФУ- КРИВИ СУ ОНИ КОЈИ

ПРОИЗВОДЕ

СТРЕС И БОЛЕСТИ.

Потсећам Вас, да сам Вам се, као грађанин, и председник Покрета за заштиту људских права, обратио

последњи пут дана 24.9.2009 године, у вези несавесног лечења моје сестре Надежде Иванковић.

Од Вас

нисам добио никакав одговор. Устав Србије, гарантује сваком грађанину право на заштиту здравља,

да се обраћа државним органима својим поднесцима, и да добије одговор. Добро Вам је познат Закон о

здравственој заштити, који гарантује право на здравствену заштиту (члан 1), обезбеђује се начело правичности (IV, Члан 2), V, Члан 1, Члан 2. позивам се на Право на приговор

Ви нисте испоштовали ове законске одредбе.

Моја сестра је преминула, јер није лечена како треба.

Ви сте министар здравља Србије, чије је становништво врло лошег стања здравља. А не предузимају се праве мере, што је најгоре не постоје ни тачни подаци. Ви треба ове трагичне чињенице да узмете к' знању, и да трагате за решењем.

У јавности се одавно и увелико расправља о Вашој личној одговорности за овакво стање здравља. Трудећи се да будем објективан, указивао сам да су узроци лошег здравља изузетно сложени, да је то скоро у потпуности ван компетенција Вас лично, и Вашег министарства, објашњавајући да било ко да је на Вашем месту, не би могао нешто више учинити. Дакле, нико ко се разуме у ову материју, не може Вас лично окривљавати за здравствено копчање Србије.

Једноставно, Ви сте потпуно немоћни пред свемоћним тајкунским починиоцима-прекршиоцима. Али сам у исто време истицао, да се од наших политичких функционера истина укрива (делимично познавање је опасније од никаквог познавања), њима су дати лагодни услови живота, без стресова и неприлика (тзв. синдром КОФИ АНАН и БАРАК ОБАМА- њима двојици је добро, они мисле: "свим црнцима је добро", што је потпуно нетачно, а Срби нису ипак Црнци), као што је то случај са већином. Онда је њихова оштрица перцепције отупљена, да их тако пасивизирају. Да се не побуне. А за то време сређују већину, касније ће неминовно ударити из све снаге и по њима.

Господине министре: **ИСТИНА ЋЕ ВАС ПРВО УЖАСНО РАЗЉУТИТИ, А ОНДА ОСВЕСТИТИ.**

Ова

максима је применљива на оне који имају минимум самосвести и самокритичности. Нажалост, таквих није много. Када сам ја био по казаматима крајем 70-их година прошлог века, борећи се за демократију чији сте Ви сада добро стојећи министар, Ви сте још онда били лагодно удаљени од стварних чињеница, будући да сте тада били партијски секретар на Медицинском факултету

у Београду. (Ваши истомишљеници су ме онда оспоравали, и проглашавали за непријатеља, агента Запада, а они су сада највеће западне скутоноше у Србији). Коцкице се могу сагледати и сложити: онима којима одговара наслеђена стратегија слабљења Србије, ће увек ићи на такву кадровску опцију, која ће промовисати оне, употребљиве, чији окоштали ментални склоп је формиран још ранијих деценија, када је закувавано увелико све ово што се данас дешава. (између осталог, такве појединце одликује нарочита психологија-повремена непријемчивост на логичке поставке).

Није моје да заговарам Вашу оставку, то је Ваша лична ствар, (јер било ко да дође не би могао учинити било шта против воље оних који стоје иза садашњег трагичног стања ствари).

Али Вас треба информисати: Вас замавају по потемкиновим болницама и статистикама. Дакле, Вама

треба рећи истину, да схватите стварност, и да покушате да стање поправите. Иако јавност бруји "

да се Ви правите мутави", убеђен сам да Ви иако знате подоста, ипак нисте у довољној мери свесни нестајања _____ Србије. Јер да је тако, Ви би ваљда, упркос драстичних ограничења- - иако је Ваша лична

ситуација лагодна- ипак нешто предузели. Логично је дакле закључивати, да ако би Ви знали стварно

стање, онда би могли предузимати ефикасније мере. Вас и држе у информационој блокади, управо због тога.

Зато Вам се обраћам овога пута са намером да Вам проговорим о здравственом пропадању Србије. Изволите проучити анализу у прилогу. Нешто треба предузети, да се спашавају болесни, и они који ће

због оваквог стања неминовно обољевати све више.

Србија копни. А не предузимају се праве мере. Одговорност је на свима нама.

У прилогу детаљи о трагедији моје сестре-ЧИЊЕНИЧНИ ПОДАЦИ, она је жртва несавесног лечења

корумпираног и морално отупелог здравства на чијем сте Ви челу. Она је једна од безбројних жртава,

за милионе сиромашних нема права на медицинску негу и заштиту .Погледајте собе лекара препуне

поклона, које онда они носе кући и продају испод цене у продавницама. А да не говоримо о миту и корупцији, од мене су полуотворено тражили да им платим. А лекари имају осетно надпросечне плате.

Наше здравство, на чијем сте Ви челу је морално ругло Србије, лешинарско легло.(Ипак, славу наше

медицине спашавају већина наших лекара који су упркос свега очували колико толико свој морални

лик, уз напомену да и њих постепено захвата микроб поткупљивања и нестручних поступака- РАСУЛО).

Србија изумири, то треба да знате А не знате довољно, јер је Вама лепо, имућни сте, сит гладног не разуме, од Вас укривају истину.

Да ли се осећате одговорним? Да ли Вас гризе савест због милиона сиромашних који се разбољевају, а

немају могућности да се лече јер не могу да плате оне који већ добијају једну плату?

Томислав Крсмановић

ЧИЊЕНИЧНИ ПОДАЦИ О МОЈОЈ ПОКОЈНОЈ СЕСТРИ НАДИ ИВАНКОВИЋ-Крсмановић.

Моја сестра Надежда Иванковић (1946) пензионер са пензијом од 5.000 динара (што је последица политичке дискриминације, иначе је особа која има доказан висок QI), удовица, мајка две ћерке је 1992 године оперисана од карцинома дојке (доказана погрешна дијагноза), без последица, била је потпуно здрава све до пре годину и по дана, када је почела да слаби,

појавила се вода у стомаку. Обраћала је се ради прегледа појединим здравственим установама у Београду. Као што ће се видети даље, према њој су се лекари и медицинско особље односили крајње немарно, понекад и набусито, очекивали су поклоне, или мито, прегледана је на брзину, површно, нестручно, чак и фрљоке, никад ништа није урађено темељито, понекад на застарелим апаратима, или од недовољно стручних сарадника, њој је олако и без довољних поузданих провера изречена дијагноза МЕТАСТАЗА НА ЈЕТРИ, наводно последица карцинома дојке. А није ни обављена поуздана анализа да ли има жаришта у дојци. Њој се вода накупљала у стомаку, надлежне здравствене установе су одбијале пунктирање, остављајући је да се буквално гуши у највећим мукама, одбијају прегледе, хоспитализацију, када је приме ништа не говоре, не дају савете како да се понаша, нити које лекове да узима, нити адекватну помоћ даје Дом здравља коме припада, Кућна нега нема основне медицинске потрепштине, нити довољно стручан и мотивисан лекарски кадар, Хитна помоћ одбија да је превезе иако је скоро непокретна. Ево хронолошким редом:

- дана 29.4.2008 године се обратила Ургентном центру , гастроентеролошка амбуланта, (број протокола 52484, др.Оливера Матејић, ЕГДС), утрађен је ЕХО,речено јој је кратко да се јави на онкологију.

- дана 20.8.2008 године прегледана на Стоматолошком факултету, центар за радиолошку дијагностику (јер нигде на другом месту није могла обезбедити преглед), ЦТ абдомена са ЦТ контраста,

- обављен преглед у болници Драгиша Мишовић, (без датума) ЕХо абдомена, др.Перовић.

- дана 12.9.2008 године прегледана на Институту за радиологију и онкологију Србије , број историје болести 1471/94. Наводим да је још једном касније прегледана на овој клиници, речено јој је да је њена историја болести" загубљена у Винчи", треба да је пронађу, онда да јој закажу преглед, још до данашњег дана нису пронашли њену историју болести.

- дана 18.6.2009 године РТГ плућа и срца, др.Ставрић (нечитак назив болнице, вероватно Драгиша Мишовић), ЕХО абдомена, др.Перовић.

- 18.6.2009 године Драгиша Мишовић, Биохемијска анализа крви-

- дана 22.6.2009 године КБЦ"др.Драгиша Мишовић", број протокола 6178, др.Станојевић, само обављен разговор, обављен РТГ плућа и срца стојећи

- 21.6.2009 године КБЦ Звездара, захтевали ртг трбуха

- -22.6.2009 године, Драгиша Мишовић, ртг срца и плућа стојећи

- дана 13.7.2009 године Институт за онкологију и радиологију Србије , прегледана од др.Снежане Шушњар, (1471/94),захтевани ртг лобање, целе кичме у два правца, и карлице, за конзилијум, да претходно закаже преглед. Опет је Нади речено да се загубио досије у Винчи. Напомињем да је Нада у неколико наврата обављала свакојаке ртг прегледе, и да има довољно налаза, ртг прегледи је јако замарају, сувишна зрачења. Питам се зашто се тражило опет оно што је већ од ртг урађено, где је њен досије, зашто га не нађу? (Видеће се мало касније, када је она обавила захтеване додатне ртг, др.Шушњар која је захевала те прегледе их је узела, али ништа даље опет није било. Зашто је онда захтевала ртг?).

- 8.9.2009 године јој је обављена пункција у КБЦ Звездара, једва смо тамо то обезбедили неће нико то да ради, (али су следећу пункцију одбили, такорећи су отерали моју сестру из болнице, која се гушила од воде).

- 17.10.2009 године, КБЦ Звездара, преглед

- 11.11.2009 г, КБЦ Звездара одбили пунктирање једва смо нашли на ВМА, где је такође обављен преглед биохемија, лекар био коректан .

- -2.11.2009 обављен захтевани преглед ртг лобање и друго, у ДЗ Раковица, што је за њу било крајње напорно, једва је издржала, болничарка која је обављала преглед је била врло груба, врећала је цело време, док је моја сестра јаукала.

- следећих дана су однети др.Шушњар захтевани ртг налази, али ова клиника није ништа предузела у вези њеног здравља.

- дана 18.11.2009 годнне обављен преглед УС ЦПА и ЦД СОНО ЦТ абдомена у приватној установи УЛТРАМЕДИКА.

- почетком децембра ове године била је неколико дана у Првој хируршкој клиници где јој је стављен дренаж, да отиче вода из стомака, отпуштена је кући, али је то урађено нестручно, то су онда извадили, јавила се инфекција целе трбушне дупље, број леукоцита се јако повећао. Вршена је анализа воде из стомака, није било малигних ћелија. Она је лежала код куће без потребног лекарског надзора и неге. Питам Вас: зашто је моја сестра морала за неколико дана боравка у овој клиници да свакодневно даје скупе поклоне лекарима, и то очигледно, лекари само слажу пуне кесе, ништа не крију? Тако је у целој Србији, када заврше "официну", они онда носе поклоне у торбама у продавнице, да их замене за новац. Имају мале плате, али тако се отварају врата миту. А ипак лекари имају солидне плате у односу на већину.

- имамо доказе да јој је 1992 године издата погрешна дг карцинома дојке

- да ли је садашња дг исправна?

- 8 јануара 2010 је смештена у КБЦ Звездара, Геријатријско одељење, видели смо по њој гамиже буба шваба, у собу је улетео голуб, она није ишла четири дана у ВЦ, нису јој благовремено обавили клистирање,

- дежурни лекар је казао, то сам чуо:" Немојте да им дајете чишћење да непрестано серу". Није могла да се храни, нису је хранили, није могла да се покрива ноћу, смрзавала се, када еј имала столицу нису јој мењали покривке целу ноћ и пола дана, она је назебла.

- Она је пребачена у приватну клинику, где је преминула 19 јануара од последица несавесног лечења.

Истичем политичку суштину здравствених тегоба моје сестре. Рецимо ако је у питању пад имунитета услед стреса (али под условом да је дг тачна), она је кроз цео живот била жртва незаслужених тешких прогона, само зато што је припадница већинског народа Србије (сада, када више не може то да се укрива, сви ми видимо да је тако било са већином), она је делила тегобну судбину поштене патриотске породице неоправдано сумњичене у време комунизма, била је дискриминисана у београдској гимназији, пред хајком је морала да се уклања 1965 у Загреб, где је успела да матурира. Ономогућена закулисаним директивама да оствари сан да студира, или да се запосли, зависна од родитеља, се удаје и са мужем одлази у Аустралију 1968 године, одакле се враћа после пар година са ћеркицом, разведени муж остаје у Аустралији. У Београду се наставља голгота, не може дуги низ година нигде да се запосли, а има малу ћеркицу. За ово време је претрпела бројна понижавања, уцене, претње, угрожавања личне безбедности, да се види како пролазе "неподобни", 80-их година је радила у Ауторској агенцији петнаестак година, њој власница ове фирме мафијашица није уплатила стаж, упркос редовних доприноса од плате, те због тога јој је пензија свега 5.000 динара. Њен старији брат у оваквим околностима напушта земљу 1958 године (остварио је бриљантан успех, постао је биохемичар међународног реномеа, професор Универзитета у Француској, сада у пензији, академик-члан САНУ); један од браће, писац овог текста је боравио у егзилу у Белгији од 1965 до 1971, прошао је у земљи кроз свакојаке облике најтежих прогона укључујући хапшења, осуде, боравке у специјалним установама, физичке обрачуне, истеривање из радног односа. (Само зато што је Србин, али е то било укриван наводном политичком неподобношћу. Ваљда већ схватате да данас већину истребљују да буде што мање Срба? То се до Вас не досеже, Вама је лепо). И трећи брат је доживео сличан погром. Надина старија ћерка Валерија је имала сличну трновиту судбину, поврх свега, њој су мафијаши убили 2008 године мужа Бобана Двокића, који се борио против шиптарске мафије, Валерија под хајком мафијаша се сели из стана у стан, она је без посла и прихода. Млађа ћерка професор музике је у потрази за спасом годинама живела у Аустрији.

Нада јер умрла са 63 године, без посла, стана, њена пензија је износила свега 5.000 динара, виде се ужасни услови у којима живи.

Не може се очекивати од оних који пливају у изобиљу, који су док је кован данашњи мртвачки сандук Србије живели лагодно, далеко од стварности, и који су и данас завезаних очију, да схвате милионе сиромашних људи.

Болест моје сестре је последица зле намере, методичног изнуривања и злоупотреба. Постоје непобитни докази предати судовима. Тајкуни су ми годинама претили здрављу, и мојим сродницима, и лично Нади, телефоном, преко интернета, што је предато суду. У нашој архиви постоји безброј сличних сведочења ојађених и унесређених појединаца. (има више поднесака суду, нпр. Други општински суд XII.К.бр.696/06,), МУП-у Србије, и на разне друге адресе. Писац ових редова врло добро познаје тајкунске злоупотребе са здрављем, још од времена Тита и Милошевића.

Зар да се тако поступа са њом? Зар да се овако поступа са већином грађана Србије? Зар да се тако поступа према мени који сам се деценијама борио за демократију, уместо признања се спроводи фронталан истребљивачки обрачун.

Зар су нашим државницима очи испале да не виде о чему се ради? Село гори а баба се чешља, нација копни и нестаје, док доносиоци одлука удаљени од стварности шенлуче са подмуклим странцима у Потемкиновим селима (у које су их они одвели), прежимајући масне залогаје. ГЕНОЦИД—то је блага реч. На крају да Вам предочим, овако нестаје већина грађана Србије. Од Вас се истина укрива, што се тиче опсега катастрофалног морбидитета, а нарочито о узроцима. Наши политички функционери су жртве злоупотребе, њима су дати лагоднији услови живота, без стресова и неприлика, као што је то случај са већином, да им тако отупе оштрицу перцепције, да их тако пасивизирају. Да се не побуне. А за то време сређују већину. А касније ће ударити из све снаге и по њима. Изволите у прилогу детаљна анализа стања у здравству- НИЈЕ СТРЕС КРИВАЦ ЗА ЗДРАВСТВЕНУ КАТАСТРОФУ, УЗРОЦИ СУ СЛОЖЕНИ, КРИВИ СУ ОНИ КОЈИ

ПРОИЗВОДЕ СТРЕС И БОЛЕСТИ.

На делу је нешто много горе од геноцида- лешинарство, некрофилија, индустрија смрти, то су поступци суманутих особа помраченог ума. А које тога нису свесне, њих злоупотребљавају против већине.

Огромна већина наших лекара су часни и поштени, одани Хипократовој заклетви, проблем није у њима, него у тајкунско-мафијашким структурама. Најужаснији од свих су медицински тајкуни, доктор менгеле ја у поређењу са њима анђео, преко њих се споља слаби нација да не може да се брани, да чува Косово, Војводину.

Томислав Крсмановић

Томислав Крсмановић 25 мај 2009 године

Покрет за заштиту људских права, председник

Tel.3511829 ; Mob tel-064-3095176 ; Pokret@eunet.yu;

Лични web-www.tomislavkrsmanovic.com; Web DRINA-http://solair.eunet.yu/~tom

ТАЈКУНИ УБИЦЕ ЂИНЂИЋА, УГРОЖАВАЈУ

ЖИВОТЕ МОЈЕ СЕСТРЕ И МОЈИХ

БЛИЖЊИХ.

Мишковићу-ОДГОВОРАН СИ ЗА ЗДРАВЉЕ МОЈЕ СЕСТРЕ!

Упозоравам тајкуне, који инструментализују мафијашки отпад Србије против српског народа (да би

га тако плаћенички слабили, да не може да брани своје територије), да ће у случају да се нешто иоле

озбиљније деси здрављу моје сестре, што они одавно прете, за шта постоје докази. (у суду),сносити

реципрочне последице. (Нити се могу бранити, нити доказати). Такође су исти починиоци убили пре

две године супруга моје сестричине, сада јој криминалци психопате које тајкуни инструментализују,

уцењују, прете јој, она је због тога принуђена да бежи, принуђена да се сели. (Неки од њих су наркомани, или алкохоличари, неки су настрадали у саобраћајкама, или неразјашњеним удесима, један од њих је покојни Драган Здравковић, звани ПАНТЕР, Високог Стевана 11 из Београда убијен

на улици). Овај досије ће бити предат МУП-у.

Тајкуни пројектанти из сенке су у нашем дурбину, уједно их обавештавам да уколико се ова ескалација одмах не обустави, мој животни програм ће из корена бити заувек измењен, **МОЈ ВЕЧИТИ ЖИВОТНИ ЦИЉ ЋЕ БИТИ- РАЗОТКРИТИ НЕФОРМАЛНЕ ЦЕНТРЕ МОЋИ И МОБИЛИСАТИ**

ДРЖАВУ И СВЕ ДРУГЕ ДА ИХ УКЛОНИМО. Они блокирају мој рад на развоју туризма на Дрини, у

шта сам уложио много труда, а трубе наивнима да сам ја особа која "свашта прича". Уствари ме гурају у политику, али ће им се то овога пута олупати о главу. Они не дају мени Србину да радим на развоју туризма на Дрини, а тамо доводе странце, неке чак обилато финансирају.

Зна се ко су неформални владари Србије, то су најбогатији грађани ове земље, они владају плаћенички из сенке преко мафијаша криминалаца, уз подршку западних држава, да тако слабе Србију изнутра. Погледајте списак 100 најбогатијих Срба, то су они.

Један од њих је као функционер тајне полиције у претходној Југославији деценијама прогонио писца

ових редова, и његове наведене сроднике, као наводног западњака, а он је био наводно комуниста, а

уствари је био западни шпијун. Убирао је тајно улизички западне поене на прогонима српских интелектуалаца.(Интелектуалци су главна сметња, бедем против стране пенетрације). Он је држао десет година у ЦЗ (Централном затвору у Београду), свог земљака невиног Милисава Живановића из

родног села Бошњане код Крушевца, борца за правду, да се тако улиже својим страним западним налогодавцима. (Како по њиховом налогу прогони виђене и ваљане Србе). Он већ 20 годна држи у лудници свога земљака из родног села Бошњана пуковника ЈНА у пензији Радомира Вељковића изузетно луцидног човека , само зато што је био обелоданио титоистичке саботаже ЈНА на Косову и

далматинским острвима (Људски отпад денунцира своје земљаке, улизује се суседима који нас мрзе).

Ова иста морална и људска наказа, је инсценирала по пројекту измене ИМИЦА, РЕНОМЕА, страних

експерата, наводну отмицу, платио је више милиона уцену (од туђих покрадених пара), а тиме је стекао велику корист: **ОД ТАЈКУНА ЛОПУЖЕ ЈЕ У ЈАВНОСТИ ПРИКАЗАН КАО НЕВИНА ЖРТВА!** Оно што је најтрагичније у свему овоме, је што је вишемилионска сума новца за откуп дата

члановима Земунског клана искоришћена да ојачају, да тако убију Ђинђића.

ТАЈКУНИ СУ УБИЛИ ЗОРАНА ЂИНЂИЋА.

Моја породица и ја нисмо Зоран Ђинђић, али ова банда психопата има за задатак да убије већину Срба, пре свега интелектуалце и борце за овај народ. Мишковић је острашћени психопата, осветољубив, његова психопатска омраза према мени и мојој породици траје деценијама.

Мишковићу , нећеш моћи више да то радиш.

Поручујем им да ће овога пута платити врло високу цену за све, што ће они сами лично осетити и њихови ближњи.

А мој живот се из корена мења заувек : ОД ДАНАС ВЕЧИТА БОРБА, ТУЖБЕ ПРОТИВ СВИХ ПОЧИНИТЕЉА ПОСЛЕДЊИХ 4 ДЕЦЕНИЈЕ, ПРЕ СВЕГА КРИВИЧНЕ ПРИЈАВЕ ПРОТИВ МИРОСЛАВА

МИШКОВИЋА И ДРУГИХ ТАЈКУНА.

ЗАХТЕВАМО ПОПИС ЊИХОВЕ ИМОВИНЕ, ПРОВЕРЕ ПОРЕКЛА.

ДРЖАВО СРБИЈО! ПОКАЖИ ПЕСНИЦУ ТАЈКУНИМА. ИЛИ ЋЕ ТЕ ОНИ РАЗОРТИ.

ПРИВЕДИМО

ПЉАЧКАШЕ И УБИЦЕ ТРОВАЧЕ ПРАВДИ!

Евентуална штета здрављу моје сестре ће вас скупо коштати!

Здравствуйте, Shal..!

Polkovnik, Colonel

Томислав Крсмановић 25 мај 2009 године

Покрет за заштиту људских права, председник

Tel.3511829 ; Mob tel-064-3095176 ; Pokret@eunet.yu;

Лични web-www.tomislavkrmanovic.com; Web DRINA-http://solair.eunet.yu/~tom

ШЕФУ ЗЛОЧИНАЧКОГ УДРУЖЕЊА НЕФОРМАЛНЕ

(ТАЈНЕ-ТАЈКУНСКЕ) ВЛАСТИ СРБИЈЕ.

Обраћам Вам се не само у моје лично име, и у име моје паћеничке породице, него и као деценијски борац за права мученика и страдалника, већине грађана наше земље, дакле говорим у име свих : већинског народа, али и мањина Србије.

Дошла је погодна прилика да Вам Србија каже : Ви уништавате већину грађана Србије.

Народ добро зна ко сте ви. Србијом влада стотинак најбогатијих појединаца, који су богатство стекли на нелегалан начин. (Ко су они, се може видети из званичне листе најбогатијих људи Србије). Ви сте одавно проваљени. Владате уз подршку читаве скаламерије богатих људи и њихових мафијашких помагача , лопова и пљачкаша, примитивних психопата убица и разбојника, циновске отровне људске депоније остале иза претходних деценија разорне мржње, заверенички утканих и удружених на свим нивоима у Србији, све до најмањих пора друштвеног ткива.

Вашу злочиначку организацију је инсталирало иностранство, не ваша способност, они сада користе вас недорасле, роботе, као што зупчаници покрећу машину, Ви који сте већином Срби, сте починили монструозан злочин, уништили сте милионе невиних и незаштићених суграђана за време Тита и Милошевића, све до данашњих дана, укључујући и безброј старих, жена, деце. Јасеновац и Дахау су шала према Вашим злочинима. Утолико је ово већи злочин, јер је учињен прикривено.

Лукаво сте премостили транзицију, и поново се паразитски метастатично угнездили у тело и крв Србије.

Ви сте јато злокобних птица грабљивица које сише крв, здравље и енергију народу Србије, које је зарило своје

окрвављене канце и кљунове, у нас, нашу децу, породице, пљачка и гура у провалију већину грађана. Србија је

облепљена читуљама, болештине, удеси, саобраћајне несреће, нејасни смртни исходи, свакојаке трагедије. На сваком

кораку свакојаке пошасте, омладина се растаче, одлази, нестају породице, цветају дрога, алкохолизам, педерастича,

инцест, насиље, отимачине, пљачке. Већина грађана Србије живи у беди, без средстава за преживљавање, лечење,

школовање деце. Грађани су остављени на немилост криминалаца, без адекватне заштите полиције и судова. Смишљено

се урушавају сви системи државе: војска, полиција, правосуђе, медицина, и друго. Још није враћено што је одузето,

невине жртве нису рехабилитоване, нити обештећене, већини није гарантована лична безбедност и имовинска сигурност, влада масовна незапосленост, буја корупција. Док већина живи на ивици сиромаштва или врло скромно, у неизмерној збѣи, дотле раскалашна скоројевићка мањина живи на високој нози, створен је слој богаташа који пије крв, пљачка тиранише, приватизује за багателу. Србија је позорница неспутаног дивљања свакојаким асоцијалних психопата(из редова неформалне тајкунске власти) сниженог коефицијента интелигенције, подржаваних споља. На делу је опасан потајни крвожедни удар на здравље већине грађана.. Грађани Србије без обзира на веру и етничку припадност, су гурани у провалију, пропаст и нестајање .

Ако се ништа не предузме, Срби би за пар деценија могли бити мањина у Србији, а за пола века нестати, а много раније пре тога би могли бити у мини енклавама у њиховој Србији, као што су данас Срби на Косову. Изгубили смо ратове и територије, Крајину, делове Босне и Херцеговине, прети отимање Косова, отцепила се Црна Гора, слично се може десити са Војводином и Санџаком, југом Србије.

На делу је срачуната инострана завера, да би тако преко тајкуна и мафијаша слабили Србију изнутра, да не може да брани Косово и своје територије.

Огромна већина тајкуна , са њихове стране, заслепљена својим ћаром, нема појма у шта су уплетени, да су распамећени инструментализовани, да су они лично саучесници геноцида над сопственим народом. Укључујући и аутогеноцид над њима самима и њиховим породицама.

Онда сте тако обеспомоћеној нацији отели незаконито имовину, спровели сте невиђене крађе, преваре, отимачине, сатирања, гигантска разбацивања људског материјала. Тако чинећи сте се правдали да наводно желите свесно да слабите народ, да би лакше сачували власт, лакше приватизовали за багателу, јер нема отпора од снемоћалих.

А нисте препознали да вас споља подржавају у вашим злочинима, управо они који злоупотребљавају ваше незнање и недораслост, (а међу вама има и саботера који свесно уништавају милионе да би се оћарили на њима), да би тако руинирали народ, да изнурен не може да брани своје територије, да не може да привређује и да се расплођава.

Овлашћен сам да Вас упозоравам да Ви то не можете чинити некажњено, тероризам, ма како био подмукао је неминован бумеранг. Ако не знате, сазнаћете врло брзо ко ме је овластио. Нико није свемоћан, планета није у власти једне силе. Ви то колико толико знате.

Ја Вас сада подучавам. Узупоравамо Вас, кажем МИ, јер ово не говорим само ЈА, да ћете сносити реципрочне последице, маколико Ви умишљали Вашу имагинарну свемоћ. Они примитивни извршиоци мафијаша, тајкуни, који су уплетени у злочине, и не знају откуд њихове патње и трагедије. Рећи ћу им: ЗЛОЧИН ЈЕ БУМЕРАНГ. Само будала удари два пута палцем у исти камен у своме дворишту.

Не узимате у обзир ноторне чињенице да иако је Србија данас у прећутној планетарној слози да буде држана у изопштености и разапета, да ипак Србија и Срби имају изузетно моћне пријатеље, који нас подржавају, а чекају тренутак разведравања, ветар ће дунути у наша једра, наш брод ће кренути. Ви сте изузетно моћни јер вас штите поједини сегменти планетарне власти. Не штите Вас што сте ваљани , него обратно, злоупотребљавају вас да преко вас руше народ Србије и државу Србију. Али и нас

штите исте тако моћне планетарне структуре, ви ударите на нас и наше, они ударе на вас и ваше. Ви сте ирационални, острашћени, отуда недорасли. Превага је на нашој страни. Ви сте усплахирени, преплашени, у исто време изузетно острашћени и сујетни, охоли. Нарцисоидна импулсивност је врло лош савезник разума. Уједно је симптом кукавичлука. На међународној ваги има тежину ваш властелински чин, то нико не оспорава, али ваша мањкава интелектуална и људска вредност је ваша рак рана. Ви се уздате у страну подршку великих западних држава које су вас устоличиле још након завођења комунизма, све до данашњих дана. Али постоје и други моћници на планети, сем ваших заштитника, који подржавају Србе и Србију, и поједине Србе, који такође имају њихове чинове. Као што Ви имате Ваш чин. Ваша ексцентрична фараонска екстремност ће Вам се олупати о главу онда када се најмање надате. Ко ферма безвредне острашћене фанатике психопате. Један наш, 10 ваших. Знате добро раније трагичне последице због Ваших непромишљених и неодмерених фараонских поступака. Извучите поуке. Снажни су разумни и помирљиви, острашћене кукавице су сујетни и надувени. Али их болне чињенице приведу разуму, када осете бол, онда спласну као надувана мешина. Ми смо снажни и разумни, зато смо одмерени и помирљиви. На Вама је да повучете мудар, а не емотиван импулсиван аутодеструктиван потез. Уместо што призивате гавранове и вране на свеже хумке скорих сахрана ваших, нека у Вама сопствени Живот победи сопствену Смрт. Шта Вам је важније, надувана мешина немоћне охолости, или жеља за Животом? Не ради се о нашој моћи, него о нечему другом, ми смо сви овде ситни пиони. А Ви уобразили да сте фараон. Да ли вас неко може због тога ценити, Ваш интегритет? Не, али ће Вас користити за штете. А невине жртве нису ни свесне шта се са њима дешава, нити им је било дато право на одбрану. Наш народ је остао без икакве адекватне реакције и подршке споља, напротив били сте подмукло споља подстицани у сумануто уништавање сопственог народа. Преплашена, више него ли десеткована, снемоћала српска интелигенција, са своје стране није ову катаклизму чак ни обзнанила, поготову не предупредила на прави начин. Против Вас и Ваше издајничке злочиначке шпијунске организације дубоко имплантиране у поре друштва у Србији, треба да се удруже наша војска, полиција, судови, Председништво, Влада, све странке, НВО, синдикати, СПЦ, Династија Карађорђевић, САНУ, Универзитет, УКС, струковне организације, и сви они који воле свој народ, да подлу разорну заверу обелодане и да све учинимо да је зауставимо. Дементном мафијаштву вештачки одржаваном у животу споља, без моћи емпатије за страдања милиона, треба отсећи крила, исећи му екстремитете, гурнути га у протезе, исисати му срце бај пасом, просути мозак на кривини, исећи органе на хируршком столу, гурнути катетере, исећи дојке и материце, сатрти сатанистички накот. Ако им то не учини Србија, они ће то учинити њој, а то се већ дешава увелико, уз злочиначку подршку србофоба из Приштине, Тиране, и тд. Вас треба приземљити, ви ћете сносити последице за геноцид над Србима. Казна ће бити равна злочину. Многи од вас су осетили дно понижења и патње, ми то знамо добро, без икакве наде да се спасу, нити да докажу ко им, како, то све чини. Неки су починили самоубиства. Тероризам, ма како био софистикован, је на крају бумеранг. Зашто их нису заштитили страни босови? Они то не могу увек.

Да ли Ваш спас, Ваших најближих може доћи из вас самих? Уколико не победите сами себе, победиће Вас други.

ОВО ВАМ ЈЕ МОЈА ПОРУКА.

Треба Вам рећи кратко и јасно: Ваши поступци су аморални, и лишени разума, Ви сте на странпутици, у јендеку, ушли сте у забрањен правац. Ако нисте, врло брзо ћете схватити. Србија има данас какву такву демократску патриотску званичну власт, Тадић и Коштуница, и већина наших политичара, су истинске патриоте, желе добро Србији и свим њеним грађанима без обзира на етничку припадност. Али њих на сваком кораку опструирају и саботирају Ваши тајкуни и мафијашаши (који чак чине значајне напоре да се инфилтрирају где год могу и у званичне структуре). Неформална власт руши подмукло и тајно Србију, облепила је гробарски Србију читуљама.

Неупућени грађани не препознају ко то чини, многи мисле да је то дело званичне власти, те тако бивају гурани у погрешне процене, тако чинећи неформална власт потура ногу званичној власти, подло је руши, ствара хаос, и пометњу.

Методично изазива народ против власти. Мафијашаши методично бламирају поштене званичне лидере земље. Своје саботаже приписују њима. Желе да најзад одумре држава, да завладају асоцијални, да Србија постане место интегралног лудила и свеобухватне сатанистичке деструкције од стране тајкуна и мафијаша.

Зато држава треба да им муњевито покаже убитачну гвоздену песницу, да их згроми. Или ће они уништити државу.

Операција САБЈА је била потпуно недовољна.

Морате узети у обзир освешћујућу садржину ове поруке. Несхватање може бити кобно по све нас. ЈАСНО!

Ви, заједно са појединим сегментима међународне заједнице понижаваате Србе и Србију, тврдите да су Срби лош народ, а Ви сте већином Срби, кажете да имају власт какву заслужује, да је власт лоша јер је народ лош. Уствари је обратно, неформалну власт у Србији чини антрополошки отпад каквог нема на планети. Вас су селекционарале стране научничке лабораторије en distance, на основу избора на основу типа личности, (психопатски структурирана личност), сниженог коефицијента интелигенције, без икаквих моралних скрупула, подвргли их научној индоктринацији, модификацији личности, обуци, заплашили, дали могућност да се енорно богате, уградили лажни идентитет супермена. Створени су клонирани монструми из епрувете, непријемчиви на било какву логику, којима они изван земље управљају даљинским управљачем. Вама се може говорити у бескрај да су $2+2=4$, Ви ћете увек казати уместо 4, да је 5. Слеп човек не може да чита, глув не може да чује, нити неразуман да разуме. Основац када каже да је $2+2=5$ добија двојку! 5 добијају вечити студенти, неки догурају тако процењујући све до пензије. А има ретардираних којима наместе највише резултате на тестовима интелигенције, све до чланства у МЕНСИ, да будалетинама тако стварају лажни идентитет супермена, да их усмере да почињавају нечувене глупости мислећи да је то мудрост нивоа МЕНСЕ. Ви ипак треба да чујете глас мудрости: Није народ лош или недорастао, него мафијашка власт, Ви сте према већини грађана Србије недорасла, ментално интелектуално закржљала бића. На делу је демонски антрополошки експеримент- како устолити психопате и преко њих уништавати Србију и Србе. Доказ овој тврдњи је да вас гурају у гигантска разбацивање људског материјала, злочине, садистичка изживљавања, а ви то беспоговорно прихватате. Наводно морате,

заплашени сте. Зашто онда претерујете? Надуваним фараонима уствари прија осећај свемоћи. Док милиони нестају, ви се енормно богатите.

Ви сте монструозни злочинци, аморалне психопате смањеног коефицијента интелигенције, тежак случај клиничке идиоције.

Зато Вас и ваше мафијаше треба НАЈХИТНИЈЕ предупредити у рушењу наше државе и нашег народа.

Вас су страни научници научили САВРШЕНОМ ЗЛОЧИНУ. Ви сте истинска тајкунска подземна империја, владате нетранспарентно, из потаје, почињавате нечувене злочине према овоме јадном народу. А то лукаво укривате. Ви владате и уништавате народ Србије из позадине, издајете неформалне директиве вашим људима у судовима, установама, предузећима, спорту, култури, здравству, војсци, полицији, ганговима, итд, иза којих не остаје никакав писани траг, ни доказ. Нпр.: неко је убијен у саобраћајној несрећи, -"технички удес"; или ватреним оружјем, премлаћен на улици, децу тиранишу нахушкани гангови наручене провале у станове-"дело непознатих криминалаца"; или у психијатријску болницу-"да се лечи". Неко бива смештен у затвор –починио је (непостојеће) кривично дело; ко критикује неког тајкуна, бива кажњен за увреду, судије суде по директиви, све је по закону; истерају са радног места – "нерадник"; приватизује за багателу "све је легално", опструирају запослење- "влада незапосленост"; деца лоше уче у школи-"лења". Надзор станова"булажњења параноичара".Контрола телекомуникација: најгоре је што могу зауставити поједине позиве(заузето, нико се не јавља, шуштање, пуца веза), итд, блокирати факс, или интернет поруке, надувати телефонски рачун, покрасти време у мобилном, у компјутерском систему неке установе тајно уписати погрешне податке, (порез, висина дажбина, пензије, банковни рачун, итд). Не претерујемо, деценијска разрађена машинерија опстаје-понекад све до кућних настојника, који могу тајно контролисати електричен уређаје, телефонске табле, или су истински калаузаши.. Ту су и конобари, медицински лаборанти, оператори скенера, ултра звука, ренгген апарата, итд, па и улични заводници. Посебну пажњу заслужују злоупотребе са здрављем грађана, јер за то задуженим инфратруктурама тајкуна стоје на располагању лекари, технологије, процедуре, (безбројне су жалбе на злоупотребе са здрављем, тајкуни се не либе да нападну највиђеније интелектуалце, нпр.професора Правног факултета др.Марка Младеновића, покојног академика Николу Милошевића, итд. Могу нечије дете када је ван куће гурати у дрогу, хомосексуалцима, малолетницу недолжан живот, прате супружнике, чак желе да подешавају породичне или интимне односе по њиховој жељи.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ, НЕ ВИДЕ СЕ ЦЕЛАТИ!

Фараони психопате ликују победнички :ПРОНАШЛИ СМО САВРШЕН ЗЛОЧИН! Рационализују да

су суперинтелигентни, уградили су заверенички уз страну подршку, на сваком кораку, невидљиве окове, уствари заслепљени садистички разбацују људски материјал.

Ви ликујете простачки, победнички:"Прејебали смо народ Србије".

Међународна заједница вас је злоупотребила да преко вас спроведе превару широких размера, по наш народ и државу кобних последица. На овај начин је међународна заједница осигурала ефикасну репресију над српским народом, споља, са растојања, преко вас. Муке српских патриота су тешко замисливе, њих у њиховој сопственој Србији тако скривено и подло прогоне странци, преко тајкуна..

У Србији облепљеној читуљама, потсвесно мислећи на свој ћар, цинично кличу:" ЖИВЕЋЕ ОВАЈ НАРОД".

Умеју поштедети оне на истуреним позицијама, јер их они могу оспорити, или су незналице, без милости су према "безвредној" већини.

Нема свести о завери, нема отпора. Обеспомоћени грађани, мирно стадо у ноћи незнаја, окружени крволочним урлицима разјарених вукова, очекују светлост са далеких звезда, не знају шта се са њима дешава, нити умеју да се бране.

Влада преплашена ћути.

Последица : Срби су један од најстаријих и најболеснијих народа света, немоћни губе територије , могли би за пар деценија бити мањина у Србији.

Ви се усуђујете да угрожавате здравље и животе мојих најближих сродника. Та Ваша фараонска неприземљена намера је врло непромишљена и бременита врло опасним последицама по Вас.

Ваши

бојовници, истинске ноторне пијандуре и наркомани, се у последње време усуђују да прете мојој Сестри , покушавају да спроводе злоупотребе са њеним здрављем, годинама је малтретирају, злостављају и муче психички, руше јој имунитет, она је била жртва политичких прогона, без стана је,

њена пензија је 5.000 динара, претходни мучитељи сада покушавају да јој наметну нетачну дијагнозу

органошког здравља. Њу злоупотребљавају ваши подређени бојовници , да тако манипулишу најординарнијим злочинцима психопатама будалетинама мафијашима, обријаним, остацима претходне власти:" Још увек данданас, ми свемоћни кажњавамо наше раније противнике, и Њу". Да тако завађају Србе, јачају мафију и неред.

Ви сте лично одговорни по начелу командне одговорности, и сносићете од данас па надаље Ви лично и Ваша породица последице, за све евентуалне лоше исходе са њеним здрављем. Ја Вам не претим насиљем са моје стране, нити да ћу некога платити да се са Вама обрачуна. Ја се тиме не бавим. Ви врло добро знате на шта мислим.

Знате ли Ви ко је моја Сестра, она је врло интелигентна и духовно ваљана особа. За Вас је Она са великим словом С.

А ко сте Ви?

Они који надзиравају Србију умишљају да су супер интелигентни, да је народ марва којој треба бич и стега. Стварност је потпуно другачија, необорива је чињеница да оно што они чине, види се јасно њихов злочиначки учинак, а то је слабљење већине и нестанак Срба и Србије, је ирационално, асоцијално, широм Србије се ствара конзенсус , чак и у забаченим селима, да је то дело асоцијалних психопата сниженог коефицијента интелигенције, тј , ментално ретардираних клиничких идиота.

Злочиниоци треба да буду свесни ових чињеница. Зар Ви умишљате да ћу ја дозволити да ноторне психопате некажњено уништавају моју Сестру. Она је за њих Супермен, а не обратно. Ваше тајне формације које из сенке подмукло уништавају већину, нису никакви супермени, него су злочинци кукавице и слабићи смањене урачунљивости, они су према нашем народу безвредан споља злоупотребљен антрополошки отпад.

Зар да ја дозволим да најобичније ментално ретардиране особе на мојој Сестри зарађују признања од њихових страних босова, да добијају повластице, да приватизују за багателу, да добијају бенефиције што муче још једног ваљаног припадника српског рода. Који ће иоле ваљан човек дозволити да злочинци психопате уништавају његове ближње.?

Ако су они неурачунљиве будале, шта мислити о Вама њиховом вођи?

Срби нису сами, упркос свега они имају моћне заштитнике , и заштита ће бити све ефикаснија. Погледајте здравствене билтене Ваших сарадника и ближњих. Сви смо у истом чамцу. Ово су мрачна и тешка времена за све нас, уличних борби за сваку српску кућу.

У нади да ћете исправно разумети овај допис, убеђен сам да су Ваша резонувања ипак на вишем нивоу , него што је то случај са Вашим подређеним, и ОДМАХ обуставити обострану ескалацију, и ову злоупотребу, у обостраном реципрочном интересу.

Pokret za zastitu ljudskih prava 30.9.2008 godine

Tel.011-35911829; Mob.tel-064-3095176

Pokret@eunet.yu

SUBVERZIJA –SRBIJA, TEORIJA I PRAKSA ZAVERE

Pojam”subverzija” bi se mogao shvatiti kao “tajno svrgnuce “nekeg rezima, tajno slabljenje neke nacije. Ustvari je kaleidoskop vrlo razlicitih znacjenja, to je podmukao, tajni napad na vlast i dominantnu kulturu bez objavljivanja rata. Istinska subverzija se moze javiti u vrlo suptilnim formama, ali koje mogu biti

neuporedivo opasnije od otvorenog brutalnog terorizma, kao npr.: podmuklo prikriveno razaranje pravnog sistema, obrazovanja, zdravstva, vojske, ekonomije, porodicnih i medjuljudskih odnosa, izvorne narodne muzike, obezvređivanje izbora, politicara, razvijanje defetizma i prezira prema sopstvenom narodu, sirenje

svakojakih patologija, i sl. Tako na neki nacin iniciramo teoriju i praksu zavere. Dok je terorizam konzervativan, otvoreno brutalan (npr. to bi u nasim okolnostima moglo biti ubistvo Djindjica, Stambolica,

Ibarska magistarala, provale, pljacke, i td), naivan, vidljiv, obznani se, bori se protiv njega; nasuprot njemu

subverzija je perfidna, suptilna. Utoliko je ekstremno opasnija i razornija.

Jos pre toliko vekova Kinezi su saopstavali da je najefikasniji nacin da se neka zemlja stavi pod kontrolu, umesto otvorenog ratnog napada, da se u tu zemlju puste virusi bezakonja, korupcije, mita, kriminala, rusenja tradicije, itd.

Srbi su takoreci nepobedivi u otvorenom ratu, ali su vrlo ranljivi na lukavstva. Ovo je danas aktuelnije nego

bilo kada kada. Izvucimo pouke!

Da je neko 1945 godine kazao da damo Kosovo Albancima, izbio bi krvav rat. Ali je Kosovo podmuklo metodico

otimano decenijama uz podrsku nedoraslog poretka, sve pod izgovorom da je to svrsishodno zbog nekih visih

nacionalnih dugorocnih ciljeva. U ime osavremenjivanja modernih mondijalistickih trendova, u patrijarhalnoj

zemlji je naglo stvaran novi vid ekstremne liberalizacije polnih sloboda. Sto je udruzeno sa slabljenjem zdravlja i

starosne strukture, osiromasenjem, imalo za tragicnu posledicu slabljenje porodice i drastican pad stope nataliteta. Dok kod Muslimana (Albanaca i Bosnjaka) ovakvi pogubni uticaji zvanične državne politike u ovoj

oblasti nisu mogli pustiti dublje korene jer su bili zaustavljeni verskim i drugim kanonima i zabranama.

Sa Kosova (i drugih strana) u Srbiju se dopremaju ogromne kolicine narkotika, cveta trgovina drogom, sve

do skolskih dvorista. Mafijasi se enormno bogate, svi cute potplaceni ili zastraseni. Cilj je pogodjen, to je nasa omladina. Na slican nacin se sprovodi tzv. modernizacija armije, vojska se slabi, a svi cute. Haski sud stvara nove etnicke zavade, ovekovecuje perfidno subverzivno balkanizaciju (A navodno se bore za mir).

Evropski sud za ljudska prava tvrdi netacno da u Srbiji ima malo povreda ljudskih prava, cime u Srbiji ohrabruje svakojake prekrsioce, nastavlja da slabi Srbiju iznutra (a navodno se zalaze za ljudska prava u Srbiji). Na slican nacin su instrumentalizovani nepravico sudstvo, korupcija, navodna denacifikacija, medicina i zdravlje, bujanje orijentalne muzike, regionalizama, odlazak mladih van zemlje, ubistvo Djindjica

je destabilizovalo drzavu, ojacalo mafije.(to je bio prevashodni cilj, nije bio Djindjic neka narocita smetnja).

Komunizam spolja koncipiran kao i Samoupravljanje, Nesvrstana politika su iznutra podlo doveli nasu zemlju u sadasnji ambis.

Mi smo se neuki i zateceni uvalili u istinsku kaljugu (nazalost to je istorijski proces), a da se jos nismo dovoljno osvestili. Ukoliko to ne ucinimo, vec sutra moze biti kasno za sve nas. VREME JE! Dajmo rec naucnicima, osvestimo i prosvetimo narod, a pre svega politicare. Oni treba da znaju istinu, da bi je pretocili

u mudre spasonosne drzavnicke odluke. Izvucimo pouke!

Tomislav Krsmanovic, predsednik

РОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА

С/О Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090-Београд

Тел.011-3511829;Моб.тел.-064-3095176; Pokret@eunet.yu;

<http://solair.eunet.yu/~pokret/pokret.html>

КАТАСТРОФАЛНО СТАЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ- ПРОИЗВОД МЕТОДИЧНИХ УЧИНАКА. Да

болестан и стар народ не може да брани своје територије, да привређује и да се расплођава.

Pokret za zastitu ljudskih prava 25.1.2008 godine

Tel.3511829; Mob.tel-064-3095176; Pokret@eunet.yu

POVODOM GODISNJICE SMRTI АКАДЕМИКА НИКОЛЕ МИЛОСЕВИЧА: UBILI SU GA !

U sredu 23 januara, na godisnjicu smrti akademika Nikole Milosevica, odrzan je pomen u Crkvi Sv.Nikola na

Novom groblju u Beogradu, na kome su se pored najblizih srodnika okupili i prijatelji i postovaoci ovog zasluзnog gradjanina. (On je bio i jedan od lidera i narodni poslanik DSS-a).

Pokojni N.Milosevic je lecen nekoliko meseci navodno od tuberkuloze, dijagnoza je bila pogresna.

Pogresnom

terapijom mu je bio potpuno unisten imunitet, navodno je na kraju umro od raka. Da je dijagnoza bila tacno

postavljena, njegov imunitet bi bio sacuvan da se bolje bori protiv opake bolesti, blagovremena intervencija

protiv raka bi imala vise sansi da vodi ozdravljenju. Da li je se rak pojavio kasnije usled pada imuniteta, mozda je

i ova dijagnoza bila pogresna.

Nekoliko nedelja pred smrt on je telefonom saopstio Tomislavu Krsmanovicu :” Pogresno su me lecili nekoliko

meseci, unistili su mi potpuno imunitet, ne mogu do telefona, to su namerno uradili”.

To je saopstio i dru ugima. Na pomenu se culo nekoliko glasnih povika:”UBILI SU GA”.Slucaj pokojnog akademika Milosevica nije usamljen, danas vecina gradjana tvrdi da im neko ugrozava zdravlje. Spremni smo da

stavimo na uvid podatke o vrlo velikom broju ostecenih osoba. Svako ovo moze prepoznati, neka prouci svoje

okruzenje. Kao sto znamo, stanje zdravlja nacije je blisko katastrofi, sto je proizvod brojnih ucinaka: osiromasenje, stres i slabljenje imuniteta, zagadjenje sredine, ali narocito zbog zbog raspada pravne drzave,

kraha medicinske etike, kriminalizacije i politizacije medicine i zdravstva.

Zahtevamo od nadleznih i odgovornih:

-Da se ustanove okolnosti u kojima je doslo do pogresnog lecenja, da se ODMAN stavi na dnevni red stanje

zdravlja nacije, da se preduzmu najenergicnije mere da se ono popravi.

SAVET Pokreta za zastitu ljudskih prava

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА

С/О Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090-Београд

Тел.011-3511829;Моб.тел.-064-3095176; Pokret@eunet.yu;

<http://solair.eunet.yu/~pokret/pokret.html>

ПЕТИЦИЈА- МЕДИЦИНСКА ДЕКЛАРАЦИЈА

ЗДРАВСТВЕНА КАТАСТРОФА- НАС УНИШТАВАЈУ- СРБИЈА И ЦРНА ГОРА

У ЧИТУЉАМА-НАЦИЈА КОПИ И НЕСТАЈЕ. БРАНИМО СЕ! ПОЗИВАМО

ДРЖАВУ И МЕЂУНАРОДНУ ЗАЈЕДНИЦУ ДА ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ЗАШТИТЕ

ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ.

ПРЕДСЕДНИК ДРЖАВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ Светозар Маровић

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ Борис Тадић

ПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ, Др Војислав Коштуница

ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ Др Миролуб Лабус

Вук Драшковић, МИНИСТАР СПОЉНИХ ПОСЛОВА

МИНИСТАР ОДБРАНЕ СЦГ
Расим Љајић, МИНИСТАР ЗА ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА
ДИРЕКЦИЈА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ- Слободан Орлић, Директор Дирекције за
информисање Савета министара СЦГ
Проф. др. Зоран Шапи, ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ ДРЖАВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ СРБИЈА И
ЦРНА ГОРА
Посланички клуб ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА СРБИЈЕ
САВЕЗНИ СУД, Мирослав Врховшек, председник
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ СРБИЈЕ, Зоран Стојковић, министар
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА СРБИЈЕ, Драган Јочић, министар
МИНИСТАРСТВО ЗА НАУКУ И ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, Александар Попови
министар
МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА, Томица Милосавчевић, министар
ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ, Предраг Марковић
УСТАВНИ СУД СРБИЈЕ, Слободан Вучетић, председник
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ, Сова Бркић, председник
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО, Слободан Јанковић
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО, Сеад Спаховић
ЊЕГОВОЈ СВЕТОСТИ ПАТРИЈАРХУ СРПСКОМ ПАВЛУ-СПЦ
ЊЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ ПРИНЦУ ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКУ АЛЕКСАНДРУ
КАРАЂОРЂЕВИЋУ
САНУ
УНИВЕРЗИТЕТУ, ОБРАЗОВНИМ УСТАНОВАМА
ПОЛИТИЧКИМ СТРАНКАМА
НЕВЛАДИНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА
СТАЛЕШКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА
СИНДИКАТИМА
МЕДИЈИМА
ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА
Њ. ПРЕОСВЕШТЕНСТВУ . ВЛАДИКИ ЛАВРЕНТИЈУ
Дијаспори
УКС
ПРЕДСЕДНИКУ ЈЕВРЕЈСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ СЦГ
ПРЕДСЕДНИКУ ИСЛАМСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ У СЦГ
НАМЕСНИКУ КАТОЛИЧКЕ ЦРКВЕ
МЕЂУНАРОДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА
АМБАСАДАМА СТРАНИХ ЗЕМАЉА У БЕОГРАДУ
НВО
СИНДИКАТИМА
МЕДИЈИМА
СВОЈОЈ БРАЋИ И СЕСТРАМА СРБИМА ШИРОМ СВЕТА
ПРЕДСЕДНИКУ ОРГАНИЗАЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА
ЕВРОПСКОЈ ЕКОНОМСКОЈ ЗАЈЕДНИЦИ
НАТО ПАКТУ
ПРЕДСЕДНИКУ САД
ПРЕДСЕДНИКУ ЕНГЛЕСКЕ
ПРЕДСЕДНИКУ РУСИЈЕ
ПРЕДСЕДНИКУ ФРАНЦУСКЕ
ПРЕДСЕДНИКУ ИТАЛИЈЕ
ПРЕДСЕДНИКУ ИЗРАЕЛА
ПОГЛАВАРУ КАТОЛИЧКЕ ЦРКВЕ –ВАТИКАН

Берти АХЕРН, Т. Д., Председништво Европског Савета, Европски Парламент,
Његово Величанство Краљ Спаније Хуан КАРЛОС И,
Јоханес РАУ, Федерални Председник Ф. Р. Немачке,
Волфганг ТХИЕРСЕ, Бундестагспрәсидент дер Бундесреспублик Деутсцхланд
Председништво Европског Савета
Европском суду за људска права у Стразбуру
ХАШКОМ СУДУ

РЕЗИМЕ

Обра}мо Вам се поводом става здравца нације које је, као {то је то ве} познато, блиско катастрофи. Срби(и Црногорци) су један од најболеснијих народа на свету.

Србија и Црна Гора су у Читуцама, погледајмо око себе, препозна}емо призор патѢи и страдаѢа, истинску визију катаклизме, боле {тине, смртне исходе, удесе, свакојаке дру {твене патологије и девијације, беду, нема {тине.

Овакво ставе здравца је резултат неЧијег уЧинка, уЧинка неких цудских и других фактора. За {то, ко, како, то Чини, управо желимо овде да разјаснимо.

Српски(црногорски) народ је у врло дубокој и сложеној кризи. Ако се криза енергично не предупреди Срби (и Црногорци) би за Четврт века могли постати машина у СЦГ- Србији и Црној Гори, а за пола века нестати са ових простора. А то је управо последица , и главни циц слабцева здравца нације.

Иако нова демократска власт од октобра 2000 године чини искрене и енергичне напоре да стање поправи, није способна да направи истинске помаке , јер је опструирана од узрочника и виновника оваквог стања-то су криминализоване мафијашке сфере неформалне власти.које подржавају поједини непријатељски сегменти-пре свега из гео-окурења, и други..

Није од мафија угрожен само већински народ, него и етничке и верске мањине. Јер тамо где влада криминал, где се

масовно и драстично крше права, су управо угрожени највише они који су најмање заштићени, најслабији, а то су

разне мањине, (етничке, верске, расне) као и деца, стари, жене, болесни ,немоћни.. Отуда ,треба сви да се боримо

за поштовање закона, без обзира на веру и нацију.

Суштина кризе се састоји у немоћи граана, већина су болесни, уморни, руинирани, смањене виталности, у апатији, депресији.. Најва@нији ресурс једне нације и др@аве су њени цуди. Овај на { главни ресурс је сада драстично здравствено, и на друге начине угро@ен, зато није у ставу да привре\ује, да брани своје територије и да се размно@ава., политичари који су уморни или руинирани здравствено ,духовно и морално , нису у ставу да енергично и рационално воде народ и др@аву.

[то злоупотребавају други народи или др@аве, да нас снемо]але угро@авају, уцешују, отимају нам територије.

О ло[ем здравцу нације се не говори, то је врста табу теме..Нису јавно речени прецизни подаци о ставу здравца, и узроцима истога, нити су дати и спроведени ефикасни предлози мера оздравцева.Ми смо пого\ени тамо где смо најранцивији. А о томе]утимо, и не бранимо се, лак смо плен . Не умемо да прескочимо ову замку.

Овакво катастрофално здравце нације је производ бројних узрока.:осиромас[ење, распад правне др@аве , слабцева етике медицинске

професије, зага\ewe гудске средине, .политизација здравства и медицине. Једном речју, то је последица [ире дру[твене криминализације. [то је трајало деценијама, нарочито последњих петнаестак година, И изнурило ве]ину, то је те[ко подно[вив стрес, притисак, изнуривање, до[ло је до масовног слабчења имунитета гуди, отворило врата масовном разорном продору свакојаким разорним дру[твених патологија И девијација, ду[евно И органско здравче многим пуца, нација убрзано копни нестаје., настало је истинско масовно разбацавање гудског материјала, процветала је индустрија смрти И болести. Су[тина здравствене кризе је у криминализацији и мафија[тву који нису демонтрани, они опстају и даче., и чине неформалну власт која је др@ава у др@ави.

После ру[евина комунизма остали су не само беда, смрт, боле[тине, распад земче, пропаст нације, др@аве, него и огромна мр@ва, неизмерне ло[е процене. Комунизам је перфидно и врло опасно позава\ао локалне народе, и саме Србе ме\усобно.

Настали су свеоп[та конфузија и хаос., остра[]ености, мр@ва, склоност обрачунима.

Наиме, у земци се води истински тивају]и гра\ански рат изме\у различитих скупина, сегмената, појединих политичких странака, невладиних организација, националних и верских групација, регија, кланова мо]них појединаца, гангова криминалаца, итд. Нација је наследила политичку крајњу остра[]еност, царују ло[е процене, нетолеранција, мр@ва, деструктивне емоције. [то све погодује тензијама, сва\ама, или истинским обрачунима.

Сада @авемо плодове. Ми нисмо у стању да превази\емо остале нагазне

мине комунизма, замке, а оне су свугде. Постоји огроман комуникациони јаз, неразумевање, изме\у оних

“којима је било добро” и оних”који су били страдалници”. Уместо да се исправно процењују, они су се закрвили, и остра[]еност све ви[е узима маха.

Препознатљиво је да ови сучељени субјекти нису у стању да разреше сукобе својих личних инетреса на један разуман и рационалан начин. Из чега, уместо споразума, срљају у лоше процене, тензије, свађе или истинске обрачуне, често

скривене, али ништа мање бремените опасним и разорним последицама по ову земљу и њене грађане Ово је врло погодно

тле за појаву самовољног узимања власти у своје руке, пошто нема адекватне заштите судства и полиције, настаје

криминал. Пошто нема судск заштите, онад сви желе да узму власт у своје руке, бујају криминалци на све стране, месије,

заштитници нације. Већина грађана нема везе, знање, инфраструктуру, да се успешно удружује у гангове, али то имају они

који су раније били махом у власти. Тако незаштићена већина постаје лак плен организованих криминалаца мафијаша.

Дакле, јасно је да из ових неспоразума буја даља криминализација друштва и консолидација мафија..

Многи од њих екстремно остра{}ених у свеоп{тој конфузији @еле, или мисле, да се обра^унавају са непријатецима, а уствари се обра^унавају са српском (црногорском) ве}ином. Или пак @еле да буду “врховне судије

“неприкосновене вође “којима се сви морају беспоговорно клавати. “ Ко дирне у мафија[ки клан -заклан “.

Као такви су предмет специјалне пажње, дискретне подршке свих оних ,наро^ито из на[ег гео-окру@ева, којима је стало да их злоупотребе да преко вих наставе, и убрзају дестабилизацију земце.,дефинитивно слаб@ewe нације.

Остра[]ени криминалци не бирају средства. Предва^е психопате сни@еног прага толеранције и коефицијента интелигенције.Они се не либе обра^уна, брзо импулсивно процењују, а имају зна^ајне позиције у неформалној власти коју звани^на власт није у стању да демонтира., и где су делегирани од оних који их инструментализују. Мисле]и да се боре за Нацију и Православце, или пак безобзирно за свој]ар, они су кадри да прибегну екстремним ^естим ка@ваваима “мондијалиста””ривала” оних који им због нечега не конвенирају, ривала, неистоми[реника, оних које @еле да опдчкају или о[тете, прибегавајући субверзивним методима. А они их познају јер су ^есто били у структурама претходне власти где су добро испекли занат. Њима се сервирају разне лажи да се оправдају разлози актуелне страданије, да не препознају да праве историјске погрешке: наводно неопходно је то све иако је нехумано, да они сачувају власт, да се учврсте, док прође транзиција, да приватизују за багателу, да се богате. А касније ће када се учврсте да се све поправи и буде мед и млеко. Што је грешка са кобним последицама, њих варају да их охрабре у погрешном смеру. тако је говорено од 1945 године, чине се неке лоше ствари” да се преживе тешка времена”, после ће бити боље. Видимо где смо дошли због таквих заблуда прошлости. Понављање грешки води у даље пропадање нације и државе. А мало касније криминалцима ће све отети.

Овакви мафијашки обрачуни су врло чести, масовни.

Ради се, да будемо отворени о постојању једног истинског специјалног медицинског ин@иверинга који је развила управо мафија., да се тако дискретно али врло ефикасно, без казне ,обра^унава.са многим гра^анима. које види као своју сметњу, циљ, или интересни сегмент.

Како се криминалци обра^унавају са непријатељима?

На делу је субверзивни и подземни карактер обра^уна. То су ре^е убиства ватреним ору@јем, ^е[е су ре@иране саобра]ајке, али су наро^ито ра[ирени субверзија и обра^уни дискретним-скривеним ,али масовним врло опасним нападима на здравце, о ^ему управо овде сада говоримо. .У Србији и Црној Гори се води истински тињају]и гра^ански рат у коме се организовани криминалци ,или криминализовани сегменти ,скривено, И без законске казне обра^унавају медицином (хемикалијама, бактеријама, и на разне друге на^ине) са многима. Сваки дан пада огроман број @ртава. Звани^на власт то види али се пла[и .да се томе јавно супротстави. Зло^иниоце наро^ито охрабрује понегде увре@ено ми[реше у органима власти И јавности, да се овакве тврдве не могу доказати, или да су параноја, Напротив, треба препознати заверу, енерги^но је предупредити. Властодр[ци су на неки на^ин по[те^ени,недостаје им мо]емпатије (ставцава на ту^е место), те отуда немају довољан мотив да се овоме супротставе.

Постоје врло бројна крајње опасна и софистикована средства да се индивидуи, или ве]им скупинама, ^итаваим нацијама, или расама, нанесе [тета здравцу. Да наведемо само неке од вих:отровни гасови, антракс, заразне болести, сида, епидемије, пти^ији грип, спрејови, намази, бактерије, вируси, нуклеарни материјали, водице, слатки]и,

околаде, бомбоне, пика, бескујни револвер који избаци куглицу у тело(која изазове болест, инфекцију, инфаркт), зраци, итд,итд. Да поновимо, оваквих средстава има безброј.

Ове материје се могу употребити појединцу на такође безброј начина: спреј у градском превозу иза лева, или у некој скупини, намазати квака, брава, усприцати гас у стан кроз браву, или прозор, зид или плафон, дати материјал кроз храну(у кафани, ресторану, итд), ставити у воје, поврје, артикал у продавници, у болници, рукавом, водоводи, реке, канализација, есеме, разне хаварије(вагони, камиони, итд) ,ваздух, итд, удеси у фабрикама, кроз ињекцију, безгласним револвером, у ваздуху, итд.,итд. Може се тајно деловати на читаве народе, милионе. Они који поседују оваква оружја поседују огромну моћ владава судбинама људи, виховим здрављем и животима. Најалост, ова опасна оружја су дана недораслим, криминалцима. , да их тако недорасле злоупотребе да слабе ову нацију и државу.

Оно [то је овде најбитније је да је ово оружје врста савременог оружја , којим се може поинити савремен злоин. Неко се може разболити, или убити, а да јединка ,или њени блиски, никад не помисли да јој је то неко учинио, или ако посумња то је врло тешко доказати. Отуда у демократским државама владе строго и крајње ефикасно контролишу овакве могуће мафије. да би тако сачувале здравље и животе својих грађана. Код нас то није случај, званична власт нема контролу над мафијама.

Ово крајње опасно оружје је нарочито значајно за разне групе криминалаца и мафија.,које тако покушавају да казне или елиминирају све оне који им на неки начин сметају. Они често мисле да се обрачунавају са “непријатељима””ривалима” а уствари се обрачунавају са српском(црногорском) војском.

Можемо рећи потпуно отворено и јасно, прецизно и са доказима, да су мафије код нас врло моћне, да су јапане и оснажене, подржане од гео-окупације, снабдеване субверзивним медицинским средствима , да казне “непријатеље” медицином., са циљем дестабилизације наше земље, да представљају такву моћ да су држава у држави, врста паралелне власти, одметника. Дакле, држава нема потребну контролу над њима. Врхуша мафија са овим опасним средствима су ван било какве контроле државе. Докле год власт не поведе енергичну акцију и не оспори све хепове и отстрани медицински криминал нема препорода ни спаса.

Позивамо државу да ову област стави под своју контролу.

Наш народ је по природи мудар. Али после пола века истребљивања , слабљења,, лошег образовања, одлива мозга, права мозга, наша нација је снемјала физички и интелектуално. Наши људи не виде јасно ову опасну заверу против нашег народа., најалост и поједини политици, и [то је најважније немају снаге да направе рационалан закључак, резиме-дијагнозу и да дају ефикасан предлог мера. Сто још више охрабрује поинице да нас још убрзаније слабе.

Зато предлажемо:

-Истину о стању здравља не треба укривати, ма колико она била болна и трагична, нити се неоправдано плашити од наводног узнемирења јавности. Треба рећи истине.

-Треба завести постојећег закона, енергично се обрачунавати са

криминалцима и мафијама у дру[тву и здравству , деполитизовати здравство, створити прави^но судство, санирати посрнуло здравство, оја^ати га економски, опремом, кадровски...,спровести корените реформе у овој области.

-спре^ити брзо и енерги^но настављање пројекта обра^уна са Србима и Црногорцима који се спроводи медицинским мафија[ким обра^унима и заме[атецством.

-оснивање комисије која би требала ову област да истра@и.Овај табу ставити на дневни ред, разјаснити., предузети мере оздрављења нације и на[ег посрнулог здравства.

-позивамо све да се иза[е пред нацију и саоп[те прецизни и дета[ни параметри о стању здравља, морбидитету, морталитету, ду@ини @ивота, итд.

-Извр[ити нау^ну анализу узрока

- Захтевамо од државних органа као надле@них и одговорних:

а.Да иза[ете пред нацију и да саоп[тите прецизне и дета[не параметре о стању здравља, морбидитету, морталитету, ду@ини @ивота,итд.

б.Да извр[е анализу узрока

ц.-Да предо^е [та су предузели да спасу нацију од нестајања и боле[тина које су је нападе са свих страна

д.Да обавесте [та кане предузети

-привести зло^инце правди, за[титити хитно гра^ане

ИНТЕГРАЛАН ТЕКСТ

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

И.Увод.

Обра[амо Вам се поводом става здравља нације које је, као што је то ве] познато, блиско катастрофи. Добро је позната свима нама чињеница , да је српски народ у врло дубокој и сложеној кризи, да је један од најстаријих и најболеснијих народа на свету, осиромашен, потхравен, неадекватно одевен ,обувен, без неопходних садр@аја забаве и одмора, без адекватне медицинске неге и заштите, у дубокој кризи идентитета, да је изложен неспутаној деструкцији свакојаким морбидним појавама и девијацијама, под догоди[вим врло интензивним разорним стресом, у апатији и депресији. . Нација је уморна, биоло[ки ослабљена и здравствено руинирана.

Поврх свега је лишена институција правне државе, позавађана међусобно, гурана у тензије са суседима, етничким и верским мањинама, са међународном заједницом, потискивана у изолацију , да губи територије, и да убрзано копни и нестаје. Дру[тво је криминализовано, гра^анима није гарантована лична безбедност и имовинска сигурност.

Су[тина данаш[ве кризе је немо] , смањена виталност ве]ине гра^ана.

Најва@нији ресурс једне нације и др@аве су њени људи. Овај на[главни ресурс је сада драстично здравствено угро@ен,зато нација драстично ослабљене виталности није у стању да привређује, да брани своје територије и да се размно@ава., уморни или руинирани здравствено ,духовно и морално ,политичари, нису у стању да енергично и рационално воде народ и др@аву.

Треба још једном поновити познату чињеницу, да према прогнозама наших еминентних научника ,ако се

сад не предузму праве мере, нешто што би могло радикално изменити ствари на боље, Срби(и Црногорци) би

могли за четврт века постати етничка мањина у Србији односно Црној Гори, а за пола века нестати. Србија је сада смањена, претходна Југославија је нестала, Срби су изгнани са Косова, из Крајина, из делова Босне и Херцеговине, прети отцепљење Црне Горе, ситуација је затегнута и бремениста по нашу земљу тешко предвидивим исходима на југу Србије, у Рашкој -Санцаку, па чак и у Војводини.Изнурени Срби су заплашени у својој сопственој држави да бране своје интересе, а друге нације које желе да им отму територије су охрабриване..

Зашто је стање здравља нације на ивици катастрофе, који су узроци тога, ко стоји иза тога, зашто није урађена анализа , и обзнањена, зашто нису отклоњени узроци, зашто нису обзнањени виновници, приведени правди, зашто, се дозвољава уни[тавање здравља већине, омладине, деце, за[то се не предзума мера да се спасу животи и здравље људи?

На ова питања нема одговора већ дуги низ година. Истинска је трагедија да је здравље нације врло лоше, да она такоре]и изумире,а о томе се ћути. Предочавамо да је стање здравља најжалост табу тема о томе се још није проговорило на прави начин.Још није успостављена прецизнија дијагноза стања здравља нације и узрока истога. Нити је дат било какав предлог ефикасних мера.. Истину о стању здравља не треба укривати, ма колико она била болна и трагична, нити се неоправдано пла[ити од наводног узнемирења јавности. Треба ре]и чињенице. и дати предлог мера

Узроци оваквог катастрофалног стања у здравству и медицини, су бројни и сло[ени. Су[тина је у свеоп[тој кризи која је почела пре ви[е деценија, да би врхунац своје разорности имала последњих петнаестак година, која је изнедрила истински колапс у здравству и медицини. ,руинирала здравље гра\ана.

Све је почело у медицини и здравству да се ру[и онда када су Тито, Кардеџ и Бакари] следе]и Титову доктрину "да се судије не др@е закона ко пијан плота" и да се подобност и верност Партији уведу свугде, па и у медицину. Ми данас беремо отровне плодове претходне погрешне политике..

Ра[илено је уверење да је овакво стање нације производ различитих фактора и дејстава ,од којих су према различитим изворима, многи методично програмирани из једног или ви[е центара, а са циљем да сви заједно онеспособљују већину гра\ана. СЦГ-Србије и Црне Горе.А да би нам тако ослабљеним могли лак[е отимати територије, комадати на[у др@аву.,потискивати нас са ових простора.

Иако нова демократска власт од октобра 2000 године чини искрене и енергичне напоре да ставе поправи, није способна да направи истинске помаке , јер је опструирана од узрочника и виновника оваквог стања-то су криминализоване сфере неформалне власти.које подр@авају непријатељски сегменти-пре свега из гео-окру@ева..

Није од мафија угрожен само већински народ, него и етничке и верске мањине. Јер тамо где влада криминал, где се масовно и драстично крше права, су управо угрожени највише они који су најмање заштићени, најслабији, а то су разне мањине, (етничке, верске, расне) као и деца, стари, болесни ,немоћни.Освртимо се на међуетничке и друге сличне конфликте, регистроване тензије,

графите, новинске чланке, књиге, или физичке и друге облике обрачуна. Сви грађани, без обзира на веру и нацију, деле заједничку тешку судбину. Отуда ,треба сви да се боримо за поштовање закона, без обзира на веру и нацију.

Истина се не мо@е сакрити. . Сваки гра\анин мо@е препознати трагедије које га пога\ају и вегове бли@ве..Нека погледа око себе, нека прецизно проу^и своје окру@ewe: најбли@е сроднике, породицу, ро\аке, пријатеце, познанике, колеге са радног места, [колске другове ,колеге са факултета, суседе. Ве]ина]е открити на своје велико запрепа[]ewe призор патви и страдава, ако буду методи^но проу^или своје окру@ewe, без изоставцава, сазна]е да су многе од тих особа из окру@ewa,имале у последве време разбодевава ,у^естали су смртни исходи, умиру не само старији, него и средове^ни и мла\и, сазна]е за велике незгоде, трагедије, несретне слу^ајеве, саобра]ајне несре]е, или да су имали падове , да се породице распадају, узима маха дрога, алкохолизам, инцест, хомосексуалност, самоубиства, свугде несре]а и јад и беда.

Погледајмо око себе.Виде]емо :

-кра\е, провале, отима^ине,пца^ке

-[верц белог робца, цигарета,

-продаја дроге, ули^ни дилери, и сл.

-отима^ине,пца^ке,провале,кра\е,масовне судске злоупотребе

--[ирewe педофилије

-[ирewe хомосексуалности

-свакојака узурпирава ту\их права.

-производва порнографског материјала, појединих филмова са насицем, појединих пло^а и зву^них касета са екстремном оријенталном музиком,

-организација [унд и ки^ емисија у медијима, [ирewe извитопереног система вредности, ^име кр]е правила културног пона[ава и закон

-хепарewe, отима^ине од деце патика, мобилних телефона, итд

-корупција, мито

-нелегалне приватизације.

-, повреда права из радног односа

-увреде, клевете,претве, уцене

-сметве у употреби телефона, факса и интернета, преписке

-угро@авawe ту\ег здравца

-уцене девојака И @ена

-насице у породицама

-вр[цава макроа, подвода^а,

-киднаповава

--дивцава фудбалских навија^а

Запа@амо око себе драсти^ну криминализацију целог дру[тва која се манифестује на врло бројне разли^ите на^ине:

---судске неправде. Судије и даце ^есто суде неправи^но и расте@у

судске одлуке у недоглед.За[то то ^ине? Зато јер су судије ^есто бив[и

комунисти^ки, социалисти^ко- јуловски кадрови, који јо[нису

развла[]ени, који су се придру@или мре@и неформалних кланова власти са

цицем да тако са^увају мрвице власти и мо]и, привилегија, поло@аје,

могу]ности добијава мита, кроз корупцију, да спре^авају све оне који

их могу опту@ити, да казне ривале, да посе@у за ту\ом имовином , ту\им

правима, да [тите криминалце из својих кланова

-угрозавawe ли^не безбедности. од стране криминалаца и мафија[а - које

се огледа кроз драсти^не и ^есте насилни^ке врло опасне акте : убиства; рававава; физи^ке нападе, ре@иране саобра^ајке, угро@авава ту^е безбедности на било који на^ин, ; разне уцене, претве, изнуде, запла^ивава, притиске, провокације, отима^ине ту^е имовине, ,кра^е, који могу постати врло организован мафија^ки терор, [то многима @ивот претвара у мору и свакодневни страх, стрес, и виховим породицама -, [то мо@е бити малтретираше суседа, или ^ак и ^ланова породи^не заједнице , подре^ених на радном месту, асоцијалан поступак према особама супротног пола, вр^ава локалних квартовских силехија, [иканирава војника, терор мла^их и слабијих ^ака, итд.:

-угро@авава имовинске сигурности., [то се манифестује кроз.:угро@авава имовинске сигурности, прибегавава провалама, кра^ама, отима^инама; рекетираше; [врец; црно тр@И[те; корупција; нелегалне приватизације; смаивава вредности фирми; отима^ине станова; надзор инсталација у становима; монополски поло@ај на тр@И[ту; малверзације са становима, наследствима, и друго.

-злоупотребе са здравцем-било је много @алби на злоупотребе са спрејовима, [прицевима, намазима, отровним гасом, у вези конобара, ,кувара, лабораната, кафе куварица, итд

-породица, брак, интимне сфере @ивота. Региструје се данас једна истинска агресија, напад, на приватни @ивот појединца, на његову интиму или ^ак и породицу, брак, односе са другим полом. Они који то ^ине умеју насрнути на појединца тамо где је најранцивији, то су породица и брак, интима..ли^ни и породи^ни интегритет. Ове злоупотребе се јављају данас у многим облицима, [то је за познаваоце наставак ранијих комунист^ких злоупотреба, само данас у другом контексту и са другим образло@ешима. Ове злоупотребе се јављају као: [иреше порнографије, ки^а, [унда, наво^еше на проституцију, дрогу, алкохолизам, подво^ева; [иреше хомосексуализма (ми се строго зала@емо за права хомосексуалаца, али предла@емо мере да се та аномалија не [ири) [иреше инцеста, педофилије, ру^еше аутенти^ног система породи^них вредности, злоупотребе са приватним и интимним @ивотом појединаца, породицама, ру^еше култа породице и брака, ауторитета родитеља, кампава против ра^ава деце, искривљава модерних концепата о улози @ене, брака, породице, љубави, секса, са циљем уру^авања вековних цивилизацијских норми морала, претварава људи и @ена у крдо, , деловава преко ескадрона љубави, надзор породице, љубавних односа, уцене @ена, квареше односа ме^у половима, итд. Крајњи резултат и циљ-су слабеше породице и наталитета

Лекари и статисти^ари када би то проу^или би установили да је у^есталост оваквих морбидитета и морталитета, социјалне патологије, изузетно пове^ана изнад нормале.

Гра^ани презаузети својим бригама и страдањима у јагми да се спасу и да пре@иве, и не запа@ају да се то не де^ава само њима.

Ра^илено је увереше да је овакво стање нације производ разли^итих фактора и дејстава ,а који сви заједно онеспособљују ве^ину гра^ана, на радост и злурадо ликоваве, или допринос томе, свих оних којима одговара слабеше на^е нације и др@аве.

То је, сра^унат атак на нацију . Упркос демократске власти коју ^ине експерти и патриоте, јо[није до^ло до зна^ајних промена на боде , ве^ина је и даде угро@ена , и настава се убрзано давно запо^ети

процес растакава др@аве и нације.

Кривац за то није звани^на власт, него групе криминалаца и мафије ,као и судство. Свакодневно нам се обра]ају многи гра^ани, зову нас, цвиле, ,на@алост ве]ина гра^ана је угро@ена, не од звани^не власти, него од криминалаца , мафија и судства ,као и раније.

Др@ава је немо]на на@алост. да за[тити гра^ане.

Мафије и судије су злоупотребљени од на[их непријатеља, дискретно али врло сна@но охрабривани и ја^ани да онемогу]е пројекат изласка из кризе.и да окове комунизма замене новим , да нас тако дефинитивно дотуку и претворе заувек у робље, \убри[те.

На[народ је по природи мудар. Али после пола века истребљивава, слабљења , ло[ег образовава, одлива мозгова, права мозга, на[а нација је снето]ала физи^ки и интелектуално. На[и ђуди не виде јасно ову заверу против на[ег народа., и [то је најва@није немају снаге да направе рационалан закључак, резиме-дијагнозу и да дају ефикасан предлог мера. [то јо[ви[е охрабрује по^иниоце да нас јо[убрзаније слабе.

Позивамо све оне који воле свој народ ,који могу да му помогну, да ову подлу убила^ку заверу обелодане и да све у^инимо да је зауставимо. Понављамо,. су[тина судбине на[е нације је у виталности, и здрављу, а [то је ве]ини становника СЦГ озбиљно доведено у питање. Уморни, или болесни гра^ани нису у стању да обезбеде снагу и функционисање заједнице..

ИИ. .Стање здравља нације.

Подаци о здрављу нације су разли^ити у зависности од извора, питање је који је извор и у којој мери веродостојан. Према неким информацијама само 5 % је здраво ? Питање је колико је овај податак та^ан, и да ли је уоп[те могу]е на]и та^ан податак.

Исти^емо да је после октобра 2000 до[ло до извесних побољшања захваљују]и напорима демократске власти, али овај негативни здравствени тренд није изокренут у довољној мери набоље, то захтева време и мере..

У драсти^ном порасту су многе болести и ђудски век је скра]ен. У Србији и Црној Гори се све ви[е умире-оне су у ^итуџама, умиру средове^ни и млади ђуди. Све се мање ра^а. [ије се као епидемије пу[ење, дрога ,алкохолизам, и разне друге аномалије и пороци, по здравље и виталност нације опасне појаве. .Према независним медијима ,НВО, и другим разним изворима, неке здравствене анализе и истра@ивања су на[ле да је само неколико постотака гра^ана здраво, у драсти^ном порасту су многе болести, све је ви[е самоубистава , изузетно много и необјашњиво су у^естали трауматизми. Према подацима Републи^ког завода за здравство сваки десети кревет у болни^ким установама је пре извесног времена био заузет од болесника услед последица трауматизама: падова, поврељивања, разли^итих удеса, саобра]ајних несређа, итд. Лекари не могу да на]у ваљано објашњење за овакав изненадни и огроман пораст поврељивања. Нага]ају да је по среди непа@ва, стрес, ло[а концентрација, попу[тање дисциплине на оним местима где мо@е до]и до повреда, пад имунитета, услед стреса, али има и друга^ијих интерпретација. Изненадно је порасла и стопа самоубистава и поку[аја самоубистава . У време хладних зимских дана и врло ниских температура и поледице било је много поврељивања. Они који су пали,

или који су избегли падове, тврде да управо у моменту када је потребна највећа пажња и концентрација на клизавим теренима, управо у то време долази до појаве замагљивања очију, слабљења концентрације, [то је довољно да пажња ослаби и да дође то пада. Узроке ових трауматизама би требало испитати и установити о чему се ради.

Све је више оболелих од туберкулозе, малигних обољења, тумора код младих., дијабетиса, кардиоваскуларних обољења., деца се рађају лакше, има гушавости, недовољног раста и развоја. Деца су тровања лековима, има трихинелозе од зараженог меса. У порасту су инфективне болести, туберкулоза, Гбц.. Према болничким изворима јако су раширени дијареја и цревна обољења, стомачне заразе. Лекарима тврде да знајан постотак грађана има црну столицу повремено. Имунитет који је опао јако, здравствено стање нације је врло лоше. [то погодује епидемијама. У зимским месецима када се јаве епидемије грипа, гробари запању да се јако увећа број сахрана. Иако се стање побољшава има нездраве хране у продавницама и ресторанима. Објављено је да постоје на контаминираним подручјима радиокативне изотопе опасне по здравље које се шире. Према лекарима из Гинеколошко-акушерске клинике при Клиничком центру Србије стање са трудницама је алармантно, висок постотак порођаја су ризици, висока стопа спонтаних и превремених порођаја, отцењања плода, труднице су често болесне [то отежава процес рађања, висок постотак хируршких интервенција и царског реза, скоро 60% порођаја је проблематично. Расте број деце са аномалијама. Болница Свети Сава у Београду је преоптерећена, драстично расте број пацијената, сваки други има [лог. Према организацији инвалида "Из круга" сваки пети становник Србије је инвалид (која се позива на статистишке податке), [то је јако забрињавајућа бројка. Према светским статистицима СФРЈ је у врху светске лествице по броју инвалидских пензионера, [то је још једна илустрација катастрофалног стања здравља нације. Према УНИЦЕФ-у из Београда деца у СЦГ су најугроженија у Европи, све је лошије здравље жена, деце и старих, неухрањеност се повећала, анемија код жена и деце, знајан постотак деце има искуства са пушењем, алкохол, дрогом, наркоманија, [ири се сида, знајан постотак младих пре 16 година је имао сексуалне односе., све је више наркомана, [ири се инцест, педофилија, педерастичност, импотенција и стерилност младих. Све је више инфекција, становништво је све старије.

Према нашим психијатрима, стање душевног здравља нације је врло лоше. Грађани застрашени оваквом здравственом катастрофом, и немогуће да заштите своје здравље, се окрећу алтернативној медицини, цветају видари и [арлатани, према нашим лекарима народ је се духом [то се тише на њих лежење вратио у 17 век.

[та би са нама здравом сећањем врло виталном нацијом, која је имала високу стопу natalитета? Сада развијене западне државе имају најздравије становништво. Раније смо били сећања неразвијена држава, али здрава, и витална нација, млада, а сада смо још сиромашнији, али постадосмо и болесни., и најстарији. Ко нам ово направи? [та се деси?.

Позивамо се на право на самоодбрану., имамо право да се бранимо.

ИИИ. Узроци лошег здравља нације

а. Осиромашење и распад система

Пре свега @елимо да ка@емо да је огромна ве]ина на[их лекара по[тена и верна Хипократовој заклетви. Али има на@алост и изузетака. Иако се беле@и осетно побољ[ава од 2000 године, ипак нема зна^ајних побољ[ава Драсти^но је смањен квалитет здравствених услуга због сиромаштва, и због санкција, рата, распада земље, преласка на тр@и[не механизме, претходне ви[едеценијске политизације медицине., краха институција правне др@аве и продора корупције и криминала у здравство. А [то се огледа у пла]еним партиципацијама, за услуге и лекове, неста[ицама лекова и санитетског материјала, енергената и хране у болницама, немогу]ности пра]ева иновација и светских трендова. Ра[ирана је потхрањеност, ло[е грејање у становима у ло[а ли^на и колективна хигијена, ло[а оде]а и обу]а, мање се одлази на одмор и бави спортом и рекреацијом. Слу@ба Хитне помо]и нема доводно средстава за рад, Градска ^исто]а за одр@авање ^исто]е, драсти^но је опала ефикасност рада санитарних и других инспекција, намирнице су ^есто нехигијенске и затарео им је рок употребе, храна у ресторанима тако^е ^есто не одговара захтевима хигијене. Увозе се ^есто намирнице [тетне по здравље. Гра^ани иду на прегледе само када морају, нема ви[е систематских обавезних прегледа, редовних одлазака код зубара и о^ног лекара, нема медицинских анализа као раније.

Врло сна@но је допринело сиромаштву ^ишеница [то је медицина била политизована и [то је довело до те[ко замисливих расипни[тава здравствених фондова у полити^ке сврхе и присвајање од стране полити^ара. Јо[у здравству има спона кланова здравствених радника из претходног поретка, који јо[др@е зна^ајне позиције у својим рукама.

Када се ради о сиромаштву, економска криза проузрокована претходним поретком и низак ниво зараде која представља основу за обра^ун доприноса за здравствено осигурање, су осиромашили дру[тво и ли[или га најнеопходнијих средстава за функционисање овог осигурања ради подмиривања основних потреба осигураника. Најве]и број гра^ана због високих тро[кова @ивота у односу на примања, не мо@е да [теди за потребе подмиривања неопходних здравствених услуга.

Услед недостатка средстава из обавезног здравственог осигурања не мо@е се обезбедити финансирање рада јавних здравствених установа у потребном обиму, [то води истинској парализи рада здравствених установа..

Многи болесници су обавезни да пла]ају услуге ле^ева. Поједине здравствене установе то не могу пружити ако осигураник сам не обезбеди потребан медицински материјал и не плати цену услуге. Пове]ане су партиципације и поготову када се ради о скупим интервенцијама и операцијама болесницима су потребна зна^ајна средства којих они нај^е[]е немају.

Неста[ице, сиромаштво, нема лекова, ло[а медицинска нега, ло[а исхрана, хигијена, оде]а и обу]а, страх и стрес, неизвесност, осиромашени уранијум, промена климе, нехигијенска храна, су само неки од ^иниоца који поспе]ују ло[е здравље .

Врло су актуелне неста[ице лекова., ^ега је сада мање, али их има и даље. Њих нема, или ако их има скупи су.

Болнице су без доводне опреме, лекова.

Здравство се још није ослободило у довољној мери полити^ких кланова и подобности, још има надрилекара, има корупције.

Услед неста[ице новца медицински апарати у клиникама и болницама су ^есто у квару. Немају основна средства за рад. У Београду @иви преко 250.000 инвалида и имају велике проблеме наро^ито [то се ти^е превоза и за[тите.

Све су присутније нове партиципације у здравству

Слу^ајеви ме^ународне помоћи у лековима и апаратурама су били врло корисни.

Здравство опстаје зајхваљујући ети^ности ве]ине лекара.

б..Распад правног система

Још увек нема адекватне казне за прекр[ице закона, те онда они бивају охрабрани у својим аморалним поступцима на [тету болесника и здравца ђуди..

Познати су слу^ајеви лекара који су нанели [тету здравцу болесника, нај^е[је не одговарају у довољној мери за то. [тампа је пренела да су осу^ени криминалци који су баратали спрејовима по клупама у парковима, аутобуским и @елезни^ким станицама, возовима., те тако отимали новац гра^анима (неки су умрли, или им је здравце трајно о[те]ено). Нама је познато да је ова злоупотреба ра[ирана, продају се сузавци за одбрану @ена, за запла[ивање напада^а, ту се сва[та мо@е протурити, услед краха институција правне за[тите казна неретко изостаје а многи о[те]ени и не сазнају о ^ему се ради. СРС је издала пред изборе саоп[тење -Упутство за своје контролоре и да могу бити изло@ени спреју да тако задремају ,или добију дијареју, а да за то време друга страна покраде гласове и листи]е. Изостаје акција судова и полиције. Ухва]ени су разбојници који су радили са електро-[ок апаратом да запла[е @ртве..Ухап[ен је трова^ Михајло Петрови] (59) који је злоупотребљавао спреј(гас)и отрове које је стављао у пи]е @ртвама које је затим онесве[]ене пча^као (1 особа је умрла).

Познато је да је од отровне ракије умрло ви[е ђуди.Ве] се годинама говори о зага^ености јавних ^есми, хамбургера, сладоледа, хране, и нема зна^ајних побољ[ања, нити је неко кажњен строго због тога, све се наставља као и раније.

Санитарне инспекције сада ревносније раде. Али исти^емо да су прехранбени и други производи који се продају у продавницама још увек неретко застарелог датума, нехигијенски, сли^но је са храном у ресторанима, што представља опасност по здравље људи.Али то већина не региструје и масовно се продају производи који нису хигијенски. Врло су раширене цревне и стома^не тегобе.Инспекције не реагују. на прави на^ин.

Наши лекари су говорећи о белој куги саопштили, што преноси лист Глас јавности "да су гинеколози убили три Србије", неколико десетина милиона нерођених људских бића. Како се то могло догодити? Да ли је неко одговарао за то?

Познато је да је се је према медијима 50 посланика Скупштине Србије разболело од дијареје и стома^них тегоба, проузрокованих неисправним млеком које је било у пиреу хране спремљене у скупштинском ресторану..А како је оби^ним смртницима?

Смењен је на незаконит на^ин директор ВМА генерал Станковић.

Где је акција правне државе да кривце строго казни и спреми нове злоупотребе?

Најешће кривци не бивају кажњени. Наставља се самоурушавање нације. ц. Загаљене људске средине

Бомбе, распад петрохемије, радиоактивност, загаљен ваздух и вода-су фактори који означавају значајно загаљене људске средине. Градски завод за здравствену заштиту предлаже да је лош ваздух у Београду, квалитет пијаће воде опада, реке загаљене, отпад затрпава. Потребна је нова депонија, прети еколошка катастрофа, контејнери претесни и опасни по здравље.

Сазнаје се да се код нас еноормно пуни 45% одраслих, предлаже медицинске сестре 52%. Алармантни налази са јавних чесми, вода није за пиће. Градски завод за заштиту здравља тврди да је квалитет воде у водоводу Београда дискутабилан. Грађани покушавају да се спасу да пију флаширану минералну воду, али ни ту нису сигурни јер има фалсификата и неисправне воде.

Загађеност окружења је значајна и све се више о томе сазнаје. Професор Драган Јоксимовић, са ВМА и члан Комитета за отрове тврди да у ваздуху има много отрова.

Према Заводу за здравствену заштиту Београда ваздух у Београду је лошији него ли раније.

Посебан и врло горући проблем је загађеност окружења и хране, нездрава и по здравље

опасна храна у продавницама и ресторанима. Депоније су посебан проблем. У контејнерима се могу наћи игле и прицеви бањени из болница. Слабљење етике медицинске професије.

У претходном периоду је дошло до масовног и драстичног слабљења а медицинске етике. Нова демократска власт није још у стању да ову појаву довољно сузбије.

Огромна већина лекара су савесни и у служби болесника и верни Хипократовој заклетви, али их је било који су примали мито, имало је истинског лешинарства и бизниса на штету људског здравља, споне медицине и мафије, надрилекарства, свакојакних врачева и гатара, биоенергетика, малверзација са хуманитарном помоћи.

Иако је победила демократија, поражене снаге у борби да сачувају позиције и привилегије се повезују и консолидују. Ова појава је велика опасност за санацију наше медицине. Уколико ове снаге не буду елиминисане они ће наставити по старом и онемогућити опоравак нације. Ове снаге су злоупотребљаване од оних формација којима је стало да се наша земља не изведе из кризе које их усмеравају и подржавају, _____јају.

Мада још увек нема званичних статистиких података о димензијама приватног здравства, искуство грађана, који су све чешће принуђени да траже лекарску помоћ у приватним ординацијама, указује да је он прилично развијен и да је квалитет услуга у овом сектору у целини узев, можда на далеко вишем нивоу него у највећем броју установа јавног сектора. Власници приватних здравствених установа потрудили су се да набаве нову и савремену опрему и ангажовали су као консултанте и сараднике најбоље струке из јавних здравствених установа. Али према СЛФС било је у приватном сектору неетичких рекламирања, алтернативаца, ненаука медицина потсикује науку,

туристичке фирме организују скупа леђења у Русији а која се могу и овде обавити, имало је ординација које воде трговци који не знају лекарску етику који унајмљују лекаре да раде за њих, обављају се бесплатни офтамолошки прегледи од неструџака.

Било је алби на несавестан рад појединих лекара и поводом неразјављених разбојева и смртних исхода. Најезу здравствених установа су се налазили не увек струџаци, него често политичари. Имало је непрофесионалног рада, волунтаризма, лажних обејава, врџава политичких и племенских кланова.

Грађани који су увиђали, и сад увиђају да им здравце измије контроли. и да неко други има господари, се обрађају за помоћ свакојаким балканским гатарима, пророцима. Како

је ставе [то се тије здравца и медицине, сведожи изјава најих лекара на скупу посвећеном алтернативној медицини 1999 године ,којом приликом су се усагласили "да је народ Србије [то се тије става духа и односа према медицини и здравцу у 17 веку".

Однос према старим унајим болницама често мања у хуманости. Азбестно насеће наставља да односи своје жртве, треба га раселити али нема

станова. Све је виђе жртава тзв. "косовског синдрома" који обојевају од последица рата.

Београд нема праву депонију за одлагање отровних материја.

Има свакомеу лекарима, тензија.

Често се истије да се увозе неисправне намирнице, да цвета огроман бизнис у коме криминалци огромно зарађују, добијају по јефтиној цени из гео-политичког окружења нездраву храну коју продају онда у земљи и остварују огромне зараде. А страда здравце грађана. Нема доводних акција царине, инспекција, здравствених установа. Има и увоза сумњивих лекова.

е. Политизација медицине

Завојем комунизма у нашој земљи 1945 године извршена је политизација свих сфера укључујући и здравство и медицину. На кључне позиције у здравству и медицини су били изабирани љанови Партије, судски вејтаци и лекари затворских болница су били слуџбеници правосудја. Суштина циља политизације медицине је била жеча Партије и државе да ставе под своју контролу здравства и медицине, и здравце и грађана.

Временом је здравство постало крајје политизовано преко политички подобних и најезе стручно, етички и морално интелектуално инфериорних лекарских кадрова да би све ово достигло кулминацију последњих десетак година када је била је извршена драстична институционализација неспособности и неодговорности на свим нивоима.

Ипак, мора се признати, да је огромна вејина најих лекара саувала свој морални и професионални лик за време комунизма и нису издали Хипократову заклетву. И за време С.Милојевија.

Ми смо на овај тренд указали још пре четврт века, и предвидели садашњу истинску каџу.

Постојала је МПП (Морално политичка подобност,) на руководеје позиције у болницама укључујући и ефове болничарки је захтевана припадност СКЈ. У затворима и на другим местима и наинима су вршене жесте злоупотребе са здравцем "непријатеља", џуди су смеђтани по

казни у психијатријске, болнице, у затворима су му^ени ињекцијама, електро-[оковима, инфилтрирани ињекцијама, мучени хладноћом, глађу, тортурисани на разне начине, гасом у затвореним просторијама без њиховог знања. Претходни поредак се није либио да трује своје полити^ке непријатеље у емиграцији, те је било суђења агентима СДБ СФРЈ који су били похватани у западним земљама који су признали да су отровали више полити^ких емиграната и дали су хемикалије којима су то ^инили.

Ако су тако ^инили ван земље, како то ^ине данас острашћени криминалци овде?

Стање се наро^ито погоршало последњих десетак година од октобра 2000 године, када је до максимума била поја^ана доктрина "непријатеља", у управним одборима болница су били лекари ^ланови ЈУЛ-а и СПС-а(још увек су многи тамо), који су били страх и трепет за"непријатеље". Они су претили неистомишљеницима уколико им падну у руке(ако се разболе). Многи нису смели да иду у болнице, пре би да умру него да падну у њихове руке.

Медицина и здравство и дан данас нису у довољној мери деполитизовани. Политизација медицине и здравства се данас јавља у другим појавним облицима: нема више идеолошке политизације (^ланство у СКЈ), него се ради о повезивању развлашћених, или пак група и кланова зарад ли^них професионалних и економских интереса , ћара, остварења интереса појединих организација, полити^ких странака, удружња, сли^но.. И дан данас масовно грађани имају страх од болница и лекара, иду њима само када морају, жале се масовно на погоршања здравља "када им падну у руке..".

За ово време је било тираније и злоупотреба јуловских медицинских кадрова, нпр, полити^ких оптужби на ра^ун регрута за време регрутације од стране лекара, демонстранти који су били повређени нису могли добити помоћ у Ургентном центру, у болници је био му^ен бра^ни пар Драшковић, познати су бројни слу^ајеви неразјашњених разболевања међу опозиционарима, умирања(исто као и саобраћајки), у^естале су биле жалбе на несавестан рад лекара који су неке по полити^кој основи уништили здравље или живот, на демонстрацијама је било употребе сузавца са бојним отровом. Био је донет Закон о здравственој заштити Србије који је озна^авао даљу политизацију медицине, било је ненаменске употребе медицинских фондова.

Недавно је сестра З. Ђинђића била нападнута шприцем!

Лекари војници(припадници војске), или полицајци су од 1945 године до недавно били, и још су увек понекад, велика опасност по здравље пацијената. Јер већина од њих је била убеђена да је то ^инила из неких виших интереса а није схватала да је на делу била злоупотреба да тако слабе нацију и стварају хаос и лоше процене.

Проблеми у здравству се могу решити једино коренимом друштвеном реформом и деполитизацијом медицине.

После победе демократије у 2000 години о^екивало се да ће доћи до зна^ајних промена и у овој области. што се уопште није десило у довољној мери. Стари кадрови и превазиђена схватања су дубоко уврежени и снажно се одупиру променама, да би тако са^ували своје позиције и привилегије. Криминал у здравству и медицини и даље опстаје..

Криминалци и мафија нису никако демонтирани, они постоје и даље, и ^ине неформалну власт која је држава у држави. У земљи се води истински тињајући грађански рат између разли^итих скупина, сегмената, Старог(развла[]ених) и Новог, изме\у Националиста и Мондијалиста, Реформатора и Конзервативаца, Леви^ара и Десни^ара, Радикала и Демократа, Легалиста и оних који то нису, Националиста и Европљана, оних за Јединствену државу и Сепаратиста. , појединих полити^ких странака, невладиних организација, националних и верских групација, регија, кланова моћних појединаца, гангова криминалаца, итд. Нација је наследила политичку крајњу острашћеност, царују лоше процене, нетолеранција, мржња, деструктивне емоције. Нација је дубоко подељена и позавађана. Што све погодује тензијама, свађама, или истинским мржњама и обра^унима.

Настали су свеопшта конфузија и хаос., лоше процене, острашћености , мржња ,склоност обра^унима.

После ру[евина комунизма остали су не само беда, смрт, боле[тине, распад земце, пропаст нације , др@аве, него и огромна мр@ва и неизмерне ло[е процене. Комунизам је перфидно и врло опасно позава\о локалне народе, и саме Србе ме\усобно. Довео је једне насилно на власт, вима дао имовину развла[]ених., новац, ку[е, земцу. Довео је једне на власт, а ве]ину полити^ки обесправио, завео клицу сумви^ења, ло[их процена, хајки, ве]ину претворио у непријатеце, @ртве. Те тако самоуру[ио себе, нацију, др@аву, ве]ину ојадио и завио у црно. Подстакао привилегије, самовла[]е, непотизме ,трибализме, нероне, фараоне.

И унео клицу опаке мр@веи неповерева.

Сада @аваме плодове. Ми нисмо у стању да превази\емо остале нагазне , касетне мине,

замке, круса, а они су свугде. Постоји огроман комуникациони јаз, неразумевање, изме\у оних

“којима је било добро” и оних”који су били страдалници”.

Нама су потребни мудрост, опрезност, одмереност, објективност, исправне процене. Лавиринт је крајве сло@ен , да би се прона[ао прави пут потребна је велика интелигенција. А сви нису тако мудри. Треба слу[ати мудре.

Препознатљиво је да ови сучељени субјекти нису у стању да разреше сукобе својих личних интереса на један разуман и рационалан начин. Из чега ,уместо споразума, срљају у лоше процене, тензије, свађе или истинске обрачуне , често скривене, али ништа мање бремените опасним и разорним последицама по ову земљу и њене грађане Ово је врло погодно тле за појаву самовлашћа, самовољног узимања власти у своје руке, пошто нема адекватне заштите судства и полиције, има их који узимају у своје руке своју судбину, туђе судбине , настају самовлашће, криминал. Већина грађана нема везе, знање, инфраструктуру, да се успешно удружује у гангове, али то имају они који су раније били махом у власти. Тако већина постаје лак плен. Дакле, јасно је да из ових неспоразума буја даља криминализација друштва и консолидација мафија..

Они мисле да се обра^унавају са непријатецима, а уствари се обра^унавају са српском (црногорском) ве]ином.

Као такви су предмет специјалне па@ве свих оних ,наро^ито из на[ег гео-окру@ева, којима је стало да их злоупотребе да преко вих наставе, и убрзају дестабилизацију земце.

Локалне мафије су врло агресивне, пости@у изузетно велике профите, грабе за себе имовину, @еле да владају, наме]у своју вољу другима,

врло су богате ,бројне, имају велике везе, мо], посе@у за ту\ом
мовином, правима. Дакле , имају отуда врло сна@ну потребу да спрече
казне свакога онога ко им се супротставља, да га запла[е, казне, или
ли[е здравља, @ивота, да га ране, убију, итд. (Нпр.група произво\а^а
дрогe у подруму у једној згради, се не либи да “разболи_____” онога у
згради ко им у томе смета.)

Остра[ени криминалци не бирају средства. Предва^е остра[цени
криминалци, ^есто психопате сни@еног прага толеранције и коефицијента
интелигенције.Они се не либе обра^уна, брзо импулсивно процевују, а
имају зна^ајне позиције у неформалној власти коју звани^на власт није
у стању да демонтира.Мисле]и да се боре за Нацију и Православље, или
пак за свој]ар, они су кадри да прибегну екстремним ^естим
ка@ваваима “мондијалиста” “ривала” прибегавају]и субверзивним методама.
А они их познају јер су ^есто били у структурама претходне власти где
су добро испекли занат.

Како се криминалци обра^унавају са непријатељима? На делу је
субверзивни и подземни карактер обра^уна.

То су ре\е убиства ватреним ору@јем, ^е[е су ре@иране саобра]ајке,
али је наро^ито ра[ирана субверзија и обра^уни диискретним-скривеним
,али масовним врло опасним нападима на здравље, о ^ему управо овде
сада говоримо. .У Србији и Црној Гори се води истински тињају]И
гра\ански рат у коме се организовани криминал ,или криминализовани
сегменти, нека@вено и скривено обра^унавају медицином(хемикалијама,
бактеријама, и на разне друге на^ине) са многима. Сваки дан пада
огроман број @ртава. Звани^на власт то види али се пла]и .да се томе
јавно супротстави. Како]е Ко[туница ,или неки други полити^ар, да
контроли[е ко му даје кафу и храну у др@авној установи, у ресторану,
продавници, или ко га ле^и приликом посете здравственој установи, итд,
итд, где су од кафе куварица до обезбе\ева, лабораната, и на другим
местима , махом ранији кадрови? Само се ^овек разболи, или умре, и
ни[та. Многима су криминалци претили да]е им ослабити здравље, или
их уни[тити. И тако је и било, .и ником ни[та.

Добро је познато колика опасност прети свакој земци од евентуалне
недозволене употребе хемијског и биоло[ког ору@ја.Нпр.САД су
образло@иле свој напад на ИРАК наводном @ежом да спре^е производњу
отровног по , па ^ак опасног и по безбедност појединих др@ава,
хемијског и биоло[ког материјала.

Ови опасни материјали су врло бројни, технологија производње је оти[ла
врло далеко, ђудски @ивот и здравље се данас могу о[тетити на
такоре]и безброј на^ина, а без традиционалног на^ина, а који је пуцањ
из ватреног ору@ја. У прилогу сајт на енглеском ХЕМИЈСКО И БИОЛО{КО
ОРУ@ЈЕ: [хттп://цнс.миис.еду/ресearчх/цбw/](http://цнс.миис.еду/ресearчх/цбw/)

Постоје врло бројна крајње опасна и софистикована средства да се
индивидуи, или ве]им скупинама, ^итавим нацијама, или расама,
нанесе [гета здраву. Да наведемо само неке од вих:отровни гасови,
антракс, заразне болести, сида, епидемије, врапчији грип, спрејови,
намази, бактерије, вируси, нуклеарни материјали, водице, слатки]и,
^околаде, бомбоне, пи]а, бес^ујни револвер који избаци куглицу у
тело(која изазове болест, инфекцију, инфаркт), итд,итд. Да поновимо,
оваквих средстава има безброј.

Ове материје се могу употребити појединцу на тако\е безброј на^ина:

спреј у градском превозу иза леа, или у некој скупини, намазати квака, брава, у[прицати гас у стан кроз браву, или прозор, зид или плафон, дати материјал кроз храну(у кафани, ресторану, итд), ставити у во]е, повр]е, артикал у продавници, у болници, руковањем, водоводи, реке, канализација, ^есме, разне хаварије(вагони, камиони, итд) ,ваздух, итд, удеси у фабрикама, кроз ињекцију, безгласним револвером, у ваздуху, у становима, звуком, итд.,итд.

Они који поседују оваква ору@ја поседују огромну мо] владава судбинама қуди, виховим здравцем и @ивотима. На@алост, ова опасна ору@ја су дата недораслим, криминалцима. , да их тако недорасле злоупотребе.

Оно [то је овде најбитније је да је ово ору@је врста савр[еног ору@ја , којим се мо@е по^инити савр[ен зло^ин. Неко се мо@е разболити, или убити, а да јединка ,или вени блиски, никад не помисли да јој је то неко у^инио, или ако посумња, то је врло те[ко доказати. Отуда у демократским др@авама владе строго и крајње ефикасно контроли[у овакве могу]е мафије. да би тако са^увале здравце и @ивоте својих гра^ана.

Ово крајње опасно ору@је је наро^ито зна^ајно за разне групе криминалаца и мафија.,које тако поку[авају да казне или елимини[у све оне који им на неки на^ин сметају. Они мисле да се обра^унавају са “непријатељима” а уствари се обра^унавају са српском(црногорском) ве]ином.

Мо@емо ре]и потпуно отворено и јасно, прецизно и са доказима, да су мафије код нас врло мо]не, да су ја^ане и осна@иване, подр@аване ,снабдеване субверзивним медицинским средствима , [ти]јене од иностранства, са циљем дестабилизације на[е земце, да представ[у такву мо] да су др@ава у др@ави, врста паралелне власти, одметника. Дакле, др@ава нема потребну контролу над њима. И да ка@вавају “непријатеље “ медицином.

Овде код нас постоји један истински медицински ин@иверинг који је развила мафија.Његова последица је да смо ми један од најболеснијих народа света. То није слу^ајно.То је резултат нечијег учинка, учинка неких фактора, ви[е фактора. [то @елимо овде да разјаснимо.

Вр[ава мафија]а са овим опасним средствима су ван било какве контроле др@аве. Докле год власт не поведе енерги^ну акцију и о^исти све хепове и отстрани медицински криминал, нема препорода ни спаса. Позивамо др@аву да ову област стави под своју контролу.

ф. Разно.

У овоме смислу слаб[ења здравца нације делује ментално стање нације, слу^ени и изнурени гра^ани ,осиромашени, немају снаге да се брину о себи, о своме здравцу, на то делује и патологија дру[тва, распад система вредности и прелазак на капитализам И тржишне вредности.. Нпр. ми смо при дну светске лествице по потрошњи млека и рибе, а при врху у потрошњи алкохола.

г..ЗАКЉУ^АК

Грађани СЦГ су једни од најстаријих и најболеснијих на свету, Срби и Црногорци прете да у СЦГ буду мањина за ^етврт века, а за пола века да нестану са ових простора, ако се не предузму праве мере. Грађани СЦГ укљу^ујући и државнике и полити^аре, су ослабљене виталности, нису у стању да на прави на^ин привређују, раде, бране своју државу, рађају, и обављају државни^ке дужности. Што користе они који желе да нам отму

наше.

Катастрофално стање здравља је производ разли^итих околности, утицаја ,који су настали игром коинциденција, али су у исто време програмирани из за то задужених центара ,који прибегавају субверзивним средствима на деловање здравља грађана без њиховог знања, са циљем да масовно слабе здравље , нацију и државу, да би могли да је комадају.

Суштински узрок тешке и сложене дубоке здравствене медицинске кризе је у сфери осиромашења, пада система вредности, моралне кризе, криминализације друштва , и пре свега у политизацији медицине-тињајућег грађанског рата у коме настају ^ести и опасни обра^уни између бројних су^ељених крајње острашћених групација, које не бирају средства да се међусобно обра^унавају, ^есто прибегавајући и медицинским. Они миисле да се обра^унавају са непријатељима, ривалима, а суштина је да се тако слаби српска (црногорска) већина.

Резултат је не само субверзивни обра^уни су^ељених кланова, него пре свега дестабилизација и слабљење нације и државе, рушење медицине и здравства, .које уместо да ле^е постају неефикасни, или пак медицинска средства бивају злоупотребљавана за уништавање здравља..

Данас је препознатљиво да су овакве скупине криминалаца злоупотребљаване, ја^ане од свих оних којима је стало до слабљења наше заједнице.

Указујемо на стање здравља, и на узроке. И закљу^ујемо да сви требамо да се овим позабавимо као задатком број 1, да спасавамо своју нацију, себе саме и наше сроднике,

Док не буде касно. Сви смо у опасности и угрожени. Последњи је моменат да то урадимо, сутра већ може за многе од нас бити касно.

Свесни смо да постоје снаге и појединци који ће покушати да овај наш позив обезвреде представљајући нас да претерујемо..Позивамо на подршку и храброст.

Стање у здравству, узроци садашње тешке и сложене здравствене кризе, кршења људских права и ети^ких норми, нису на прави на^ин третирани од стране државних органа, организација за заштиту људских права, синдиката ,сталешких удружења, и других..

Зато смо запали у истинску каљугу. Данас здравље и живот ^овека тако мало вреде.

ф.Предлог мера:

1.. а..Предла^емо оснивање комисије која би требала ову област да истра^и.Овај табу ставити на дневни ред, разјаснити. Верни своме анга^ману @елимо да ово питање ставимо на дневни ред, да позовемо медија, полити^ке, странке, стале[ке организације, синдикате,НВО,и све појединце и установе које се тиме баве, да учине што могу да се овај истински табу расветли, и предузму мере оздрављења нације и на[ег посрнулог здравства.

б.Позивамо све да се иза^е пред нацију и саоп[те прецизни и детаљни параметри о стању здравца, морбидитету, морталитету, ду@ини @ивота, итд.

ц.Извр[ити нау^ну анализу узрока

д.. Захтевамо од др@авних органа као надле@них и одговорних:

-Да иза^ете пред нацију и да саоп[тите прецизне и детаљне параметре о стању здравца, морбидитету, морталитету, ду@ини @ивота,итд.

-Да извр[ите анализу узрока

-Да предо^ите [та сте предузели да спасете нацију од нестајава и боле[тина које су је нападе са свих страна
-Да обавестите [та каните предузети
Истину о стању здравља не треба укривати, маколико она била болна и траги^на, нити се неоправдано пла[ити од наводног узнемирења јавности.
Треба ре]И ^ишенице.

2..

Треба завести по[товање закона, енерги^но се обра^унати са криминалцима и мафијама у друштву и здравству , деполитизовати здравство, створити прави^но судство, санирати посрнуло здравство, оја^ати га економски, опремом, кадровски...,спровести корените реформе у овој области. Спре^ити брзо и енерги^но настављање пројекта обра^уна са Србима и Црногорцима који се спроводи медицинским мафија[ким обра^унима и заме[атељством.

а.. Донети нови Закон о здравственој за[тити, нови Закон о здравственом осигурању и нови Закон о лекарској и фармацеутској комори.

б.. Кроз нове Законе координираним радом Министарства здравља, лекарске и фармацеутске коморе, успоставити ефикасну организацију здравства. Оп[тинама, градовима и регионима вратити одговарајуће надле@ности.

ц.Извр[ити детаљну анализу мре@е здравствених установа.

д. Спровести сталну контролу пла]ава доприноса за здравствено осигурање, преиспитати на^ин пла]ава доприноса појединих категорија осигураника и не дозволити да неко буде ослобо^ен од пла]ава овог доприноса.

е.Сагледати могу]ност реалног у^е[]а осигураника у тро[ковима здравствене за[тите (партиципације) у складу са медицинским, социјалним и економским принципима.

ф...Спровести ригорозне мере [тедње, рационализације и стандардизације на свим нивоима здравственог система

г.. Спровести сталну контролу целокупног пословања здравствених установа.

х. Средства за инвестиције (изградњу гра[евинских објеката и набавку медицинске опреме) централизовати у реалној мери.

и. Преиспитати постоје]а права из области здравственог осигурања и прилагодити их материјалним могу]ностима.

ј.Успоставити контролу над приватном лекарском и апотекарском праксом.

к. Апсолутно деполитизирати здравство и здравствене установе и на руководе]а места истих поставити оуде по критеријумима стру^ности и етике.

л. Успоставити ред и рационализацију у фармацеутској индустрији, набавци и расподели лекова и санитетског материјала.

љ. Законским ре[ењима омогу]ити да локална самоуправа организује слу@бу у слу^ајевима масовних повре^ивања у току рата као и у току великих елементарних и других непогода.

к. Сагледати реалне могу]ности, сврсисходност и модалитете транзиције (приватизације)

у здравству.

итд.

ПЕТИЦИЈА ОТВОРЕНА ЗА ПОТПИСИВАЊЕ- ПОЦЕТНИ СПИСАК ПОТПИСНИКА
ПЕТИЦИЈЕ

Име и презиме Адреса Потпис

1. Милан Зивковиц, Лоле Рибара 37, Арандјеловац 19. Милан Зивковиц
2. Наталија Зивковиц, Лоле Рибара 37, Арандјеловац Наталија Зивковиц
3. Звездан Миливојевиц, Мосе Пијаде 6, Лазаревац 22. Звездан Миливојевиц
4. Маринко Брциц, Рузвелтова 11 М.Брциц
5. Оливера Вукчевиц, Николе Тесле 6, Цента 25, Оливера Вукчевиц
6. Љиља Ненадов, Београд, Розе Луксембург бр. 11 Љиља Неандов
7. инг.Михајло Павлица, Крајских бригада 62, Банатски Деспотовац20 Михајло Павлица
8. Миле Димитријевиц, Кладурево, Позаревац 21- Миле Димитријевиц
- 9.. Нада Јоновиц, Милутина Бојица 7, Београд 29. Нада Јоновиц
10. МИладин Саловиц, Јурија Гагарина 75, Нови Београд30. Миладин Саловиц
9. -Блазо Поповиц, председник Удружења подстанара Југославије Блазо Поповиц
10. -Слободан Петровиц, предс. Удр. остецених девизних стедиса Србије Слободан Петровиц
11. Милосав Алексиц, Кијево, 17 октобра 80 Милосав Алексиц
12. др.Обрен Цицовиц, Златиборска 4, Београд34 др.Обрен Цицовиц
- 13..Петар Бјелановиц, Валентина Водника 3, Београд Петар Бјелановиц
- 14.-Младен Димитријевиц, председник Радикане странке уједињења Младен Димитријевиц
- 15.Мирослав Костиц, председник Свесрпског савеза Мирослав Костиц
- 16.Ноле Лекај, председник Демохристанске странке Југославије Ноле Лекај
- 17.Велизар Марковиц, Стевана Супљикца 145, Панцево Велизар Марковиц
- 18.Милица Богдановиц Сарацевиц, Партизанска 79,Београд Милица Богдановиц- Сарацевиц
- 19.Томислав Крсмановиц, Станка Пауновица 70, 11090-Београд Томислав Крсмановиц
- 20.-Ранко Миловановиц, председник Странке занатлија Ранко Миловановиц
21. Томислав Глувиц, Рипањ Томислав Глувиц
22. Мила Павловиц, Љубе Вуцковица 11, Београд Мила Павловиц
23. Љубица Димитријевиц, Николе Спасица 3, Београд Љубица Димитријевиц
24. Младен Димитријевиц, председник Радикане странке уједињења Младен Димитријевиц
- 25.инг Момцило Опарница, Сарајевска бр , Београд инг М.Опарница
- 26.Видоје Јеремиц, Р. Тадица 22, Бајина Баста В.Јеремиц
- 27.Александар Алемпијевиц, Господар Јевремова улица, Београд А.Алемпијевиц
- 28.Егггг! Reference source not found.Зивојин Бузанкиц, Мокриње, Неготин
- 3.Бузанкиц
- 29.Миса Опарница, Војводе Супљикца 34, Београд Миса Опарница
- 30.Слободан Зивковиц, Огладјеновац С.Зивковиц
- 31.Зивојин Зивковиц ,Огладјеновац З.Зивковиц
32. Милутин Станковиц, Воје Илица 2, 11000 Београд- М.Станковиц
- 33.проф. др Марко Младеновиц, Правни факултет , Београд проф др.Марко Младеновиц
- 34.Дјодје Прудников, сликар, Стеве Тодоровица 1 , Београд Дј.Прудников
- 35.др.Бранислав Павловиц, зубар, председник Напредне странке др. Б.Павловиц
- 36.Јанко Дуциц, адвокатКнеза Милоса 58, Београд Ј.Дуциц
- 37.др.Миса Дјуриц, председник Синдиката пензионера “НЕЗАВ”, Париска број 20 др.Миса Дјуриц

38. Раде Мицић, уредник часописа ДРЗАВА, Омладинских бригада 51, Нови Београд Р.Мицић
39. др. Јован Гуцић, физицар, професор факултета, Авде Карабеговица 2, Београд др. Јован Гуцић
40. др. Зарко Гавриловић, прав. протој., писац и проф факултета, пред СССС-Српске .СветоСавске
Странке, Максима Горког 37, Београд др. Засрко
Гавриловић
42. др. Дјорђе Васић, лекар, Свајцарска др. Дј. Васић
43. -Миле Јефтић, екон у пензији, цлан Упр одбора НР –Народне радстранке М. Јефтић
44. Лилијан Сенк, пензионер, Нови Београд Љиљана Сенк
45. Милутин Милојевић, инжењер, Интернационалних бригада 25 А, Београд Милутин
Милојевић
46. Пенелопа Милојевић, политиколог, “ Пенелопа Милојевић
47. Полка Павловић, Војводе Мисица 1, Љиг Полка Павловић
48. др. Зика Вуковић, Винца др. Зика Вуковић
49. мрр Олга Јефтић, магистар психологије, Зидарска број 2, Београд Олга Јефтић@
50. Петер Хајду, Николе Тесла 62, Нови Бецеј Петер Хајду
51. Мица Миловановић, Пљевљанска 40, Београд Мица Миловановић
52. Гордана Благојевић, Браце Јерковић број 1126, Београд Гордана Благојевић
53. Зорица Павић, Милована Глисица 24, Крагујевац Зорица Павић
54. Оливера Несковић, Голсвортијева, Београд Оливера Несковић
55. Јованка Гиздовић, Јована Стојицевица 25, Земун Јованка Гиздо виц
56. инг Слободан Рацић, инжењер, Озренска 13, Београд Слободан Рацић
57. Дара Рацић, професор, Озренска 13, Београд Дара Рацић
58. Мискица Рацић, Озренска 13, Београд Мискица Рацић
59. Бато Рацић, Озренска 13, Београд Бато Рацић
60. Сека Рацић, домаћица, Озренска 13, Београд Сека Рацић
- 61. Вида Илић, Триесе Канцлеровица 10, 11000-Београд.....Виад Илић
- 62. Даница Мицић, Омладинских бригада 51, Нови Београд-.....Даница Мицић
- 63. Милена Власки, Крунска 80, 11000-Београд.....Милена Власки
- 64. др. Милан Младеновић, писац и председник Конзервативне странке.....Милан
Младеновић
- 65. Слависа Дјорђевић, 12304 РановацСлависа Дјорђевић
- 66. Даница Дјорђевић, 12304 Рановац.....Даница Дјорђевић
- 67. Катарина Митровић, 12304 Рановац.....Катарина Митровић
- 68. Милица Флорановић, Рановац.....Милица Флорановић
- 69. Горан Зарић, Рановац.....Горан Зарић
- 70. Боба Бадзић, Рановац.....Боба Бадзић
- 71. Милена Кринуловић, Рановац.....Милена Кринуловић
- 72. Сања Кринуловић Рановац.....Сања Кринуловић
- 73. Драгољуб Кринуловић, Рановац.....Драгољуб
Кринуловић
- 74. Тања Кринуловић, Рановац.....Тања Кринуловић
- 75. Сладјан Матејић, Кладурево.....Сладјана Матејић,
- 76. Недељка Ристић КладуревоНедељка Ристић
- 77. Лалица Петрановић, Рановац.....Лалица
Петрановић
- 78. Зивота Кринуловић, Рановац.....Зивота Кринуловић
- 79. Лелица Зарић, Рановац.....Лелица Ранић
- 80. Драгиса Радивојевић, Рановац.....Драгиса Радивојевић
- 81. Витомир Пауновић, Здрело.....Витомир Пауновић
- 82. Зивадин Стојановић, Расанац.....Зивадин Стојановић
- 83. Сладјана Стојановић, Кладурево.....Сладјана Стојановић

- 84.Ангел Адријана , Рановац.....Ангел Адријана
- 85.Миодраг Стојановиц, Кладурево.....Миодраг
Стојановиц
- 86.-Љубиса Стефановиц, Рановац.....Љубиса Стефановиц
- 87.Лепосава Стојановиц, Кладурево.....Лепосава Стојановиц
- 88.адвокат Рељиц Миодраг, Петровац на Млави, ул. Вука Караџица 12.....Миодраг Рељиц
- 89.Михаило Максимовиц, Лаовски пут бб.....Михаило
Максимовиц
- 90.Олгица Николић, насеље Кљуц бр 4, Петровац на Млави.....Олгица Николић
- 91.Вицентије Стефановиц, Рановац.....Вицентије
Стефановиц
- 92.Ивановиц Сава, Каона.....Сава Ивановиц
- 93.Предраг Ивановиц, Каона.....Предраг Ивановиц
- 94.Мирјана Ивановиц, Каона.....Мирјана Ивановиц
- 95.Ненад Ивановиц, Каона.....Ненад Ивановиц
- 96.Милена Песиновиц, Каона.....Милена Песиновиц
- 97.Дејан Траиловиц, Каона.....Дејан Траиловиц
- 98.Јасмина Траиловиц, Каона.....Јасмина Траиловиц
- 99.Надица Огњановиц, ХВ Мајевицке бригаде 1, Крагујевац.....Надица Огњановиц
- 100.Церовина Бранка, Спасеније Цане Бабовиц 3/1-29 Крагујевац.....Церовина Бранка
- 101.Милосевиц Сладјана, Вињисте.....Милосевиц Сладјана
- 102.Мирјана Вујаниц, Краља Петра И 3/15, Крагујевац.....Мирјана Вујаниц
- 103.Миливоје Станојевиц, Атинска 14/30 Крагујевац.....Миливоје Станојевиц
- 104.Снезана Ристиц, Црвеног крста 18/11, Крагујевац.....Снезана Ристиц
- 105.Милорад Максимовиц, Војводе Путника 3/26, Крагујевац.....Милорад
Максимовиц
- 106.Зиројевиц Љубиса, Крагујевацког октобра 80/11, Крагујевац.....Зиројевиц Љубиса
- 107.Миљковиц Александар , Даницаца 33, Крагујевац.....Миљковиц
Александар
- 108.Саса Дјордјевиц, Мокрањцева 29, Крагујевац.....Саса Дјордјевиц
- 109.Снезана Недељковиц, Воје Никетица 15, Крагујевац.....Снезана
Недељковиц
- 110.Љубиса Гавриловиц, 34321 Десимиrowац, Опорница.....Љубиса
Гавриловиц
- 111.Мирјана Тодоровиц, Триглаvsка 4, Крагујевац.....Мирјана
Тодоровиц
- 112.Миксиц Нада, Бранка Радицевица 20/13 , Крагујевац.....Миксиц Нада
- 113.Драгица Стевовиц, Јосифа Сперсола 2/1/36, Крагујевац.....Драгица
Стевовиц
- 114.Зорица Новиц, Милована Глисица 24, Крагујевац.....Зорица Новиц
- 115.Бобан Уросевиц, Суворовска 3/2-24, Крагујевац.....Бобан Уросевиц
- 116.Иванка Станисиц, Дусана Дугалица 40, Крагујевац.....Иванка
Станисиц
- 117.Александар Миљевиц, Лепенички булевар 31/43, Крагујевац.....Александар
Миљевиц
- 118.Иван Филиповиц, Словенска 3, Крагујевац.....Иван Филиповиц
- 119.Бранко Петковиц, П.Стојановиц 12, Крагујевац.....Бранко Петковиц
- 120.Ненад Вуцевиц, Краља Петра И 26, Крагујевац.....Ненад Вуцевиц
- 121.Драган Јаковљевиц, Теслина број 3, Крагујевац.....Драган
Јаковљевиц

- 122.Стевица Јовицевиц, П.Стојановца 9/6, Крагујевац..... Стевица Јовицевиц
- 123.Калина Нинковиц, Саве Ковацевица ½ Крагујевац..... Калина Нинковиц
- 124.Милосав Алексиц, 17 октобра 80, Кијево----.....Милосав Алексиц
- 125.Себесанин Зарко, Банатски Деспотовац.....Зарко Себесанин
- 126.Јосип Себесанин, “.....Јосип Себесанин
- 127.Убовиц Мирослав, “.....Мирослав Убовиц
- 128.Периц Младен, “.....Младен Периц
- 129.Сладјан Кринуловиц, 12304 Рановац.....Сладјана Кринуловиц
- 130.Дусанка Јевремовиц, Милана Ристица 17, Петровац на Млави.....Дусанка Јевремовиц
- 131.Миодраг Модрлановиц, 12304 Рановац.....Миодраг Модрлановиц
- 132.Слободан Јовановиц, Манастирица, 12304.....Слободан Јовановиц
- 133.Дејан Јовановиц 12304 Манастирица.....Дејан Јовановиц
- 134.Вера Јовановиц . “.....Вера Јовановиц
- 135.Стојана Јовановиц, “.....Стојана Јовановиц
- 136.Анета Миловановиц, Светогорска бр.43, 11000-Београд.....Анета Миловановиц
- 137.Оливера Јурисиц, Голсвортијева 2, 11000-Београд.....Оливера Јурисиц
- 138.Марина Јурисиц,Голсвортијева 2, 11000Београд.....Марина Јурисиц
- 139.Персида Поповиц, Голсвортијева 2, 11000-Београд.....Персида Поповиц
- 140.Милован Радисављевиц, Лепосаве МИхајловиц бр.14, Зарково.....Милован радисављевиц
- 141.Вукосава “ “ “.....Вукосава Радисављевиц
- 142.Горан “ “ “.....Горан Радисављевиц
- 143.Павле Адјански, Местровицева број 13, Београд.....Павле Адјански
- 144.Периса Гркуловиц, Рановац.....Периса Гркуловиц
- 145.Мила Гркуловиц, Рановац.....Мила Гркуловиц
- 146.Славица Гркуловиц, Рановац.....Славица Гркуловиц
- 147.Вукица Гркуловиц, Рановац.....Вукица Гркуловиц
- 148.Станисав Јовановиц, Кладурова.....Станисав Јовановиц
- 149.Редиц Видосава, Манастирица.....Редиц Видосава
- 150.Сузица Петровиц, Манастирица.....Сузица Петровиц
- 151.Саса Петровиц, Манастирица.....Саса Петровиц
- 152.Мица Рајковиц, Манастирица.....Мица Рајковиц
- 153.Јовиц Вера, Манастирица.....Вера Јовиц
- 154.Драган Милосављевиц, Манастирица.....Драган Милосављевиц
- 155.Синиса Бициц, Манастирица.....Синиса Бициц
- 156.Бикица Јовановиц, Манастирица.....Бикица Јовановиц
- 157.Добрика Јовановиц, Манастирица.....Добрика Јовановиц
- 158.Јован Јокиц, Манастирица.....Јован Јокиц
- 159.Горан Јокиц, Манастирица.....Горан Јокиц
- 160.Пантелија Јокиц, Манастирица.....Пантелија Јокиц
- 161.Младен Бесарабиц, Манастирица.....Младен Бесарабиц
- 162.Саса Дјорђевиц, Манастирица.....СасаДјорђевиц
- 163.Љубиса Јанковиц, Манастирица.....Љубиса Јанковиц
- 164.Бранислав Јанковиц Манастирица.....Бранислав Јанковиц
- 165.Мирко Петровиц, Манастирица.....Мирко Петровиц
- 166.Гордана Петровиц, Манастирица.....Гордана Петровиц
- 167.Велибор Петровиц, Манастирица.....Велибор Петровиц
- 168.Косана Јовиц, Манастирица.....Косана Јовиц
- 169.Томислав Јовиц, Манастирица.....Томислав Јовиц
- 170-Драгиса Рајиц, Рановац.....Драгиса Рајиц

- 171. Јелисавета Раниц, Рановац.....Јелисавета Раниц
-172. Лела Молер, Рановац.....Лела Молер
-173. Александар Рајиц, Рановац.....Александар Рајиц
-174. Зивојин Љубисављевиц, Трговацка бб Петровац на Млави.....З.Љубисављевиц
-175. Надја Тодоровиц, Мелница.....Надја Тодоровиц
-176. Сладјан Лазаревиц, Луговска 16, Петровац на Млави.....С.Лазаревиц
-177. Јовица Јовановиц, Каменово, Пертр на Млави.....Ј.Јовановиц
-178. Небојса Антонијевиц, Милана Ристица 8, Петр на Млави.....Н.Антонијевиц
-179. Иван Бадзиц, Стамница.....Иван бадзиц
-180. Лазаревиц Никола, Петра Добрњца 158, Пет на Млави.....Н.Лазаревиц
-181. Ненад Тодоровиц, Сетоње.....Н.Тодоровиц
-182. Урос Трисиц, Крепољин.....У Трисиц
-183. Томислав Симиц, Кладурово.....Т.Симиц
-184. Дусица Симиц, Кладурово.....Д.Симиц
-185. Милорад Павловиц, Здрело.....М.Павловиц
-186. Далибор Ристиц, Кладурово.....Д.Ристиц
-187. Слободан Зивотиц, Батуса.....С.Зивотиц
-188. Слободан Колеровиц, Рановац.....С.Колеровиц
-189. Предраг Павловиц, Табановац.....П.Павловиц
-190. Радиса Петровиц, Угрина Бранковица 25, Куцево.....Р.Петровиц
-191. Сордјан Дјордјевка, Каона.....С.Дјордјевка
-192. Томислав Макуљевиц, Каона.....Т.Макуљевиц
-193. Славица Стефановиц, Каона.....С.Стефановиц
-194. Светислав Стојадиновиц, Куцајна.....С.Стојадиновиц
-195. Стојадиновиц Бранка, Куцајна.....Б.Стојадиновиц
-196. Дуско Јаносевиц, Каона.....Д.Јаносевиц
-197. Драган Крстиц, Крављи дол.....Д.Крстиц
-198. Бора Стојадиновиц, Куцајна.....Б.Стојадиновиц
199. Милан Зивковиц, Војводе Путника 37, Арандјеловац.....МИлан Зивковиц
-200. Наталија Зивковиц “ “-----Натаља Зивковиц
-201. Слободан Зивковиц “ “-----Слободан Зивковиц
-202. Љиљана Зивковиц “ “-----Љиљана Зивковиц
-203. Томислав Ралиц, Енгелсова 13 “-----Томислав Ралиц
-204. Слободанка Ралиц “ “-----Сл.Ралиц
-205. Зиворад Дојиц Војводе Путника 33 “-----З.Дојиц
-206. Милутин Обрадовиц Бора Кидрица 6 “-----М.Обрадовиц
-207. Милкица Обрадовиц “ “-----Миликица Обрадовиц
-208. Десанка Гавриловиц Војводе Путника 29, “-----Д.Гавриловиц
-209. Драгиса Лазиц, Босуца “-----Драгиса Лазиц
-210. Зивана Лазиц “ “-----З.Лазиц
-211. Надезда Лазиц “ “-----Н.Лазиц
-212. Драган Гавриловиц “ “-----Др.Гавриловиц
-213. Милојка Бабиловиц Врбица “-----М.Бабиловиц
-214. Дјордје Стевановиц “ “-----Дј.Стевановиц
-215. Милена Стевановиц “ “-----М.Стевановиц
-216. Ратко Станиц “ “-----Р.Станиц
-217. Мира Станиц “ “-----Мира Станиц
-218. Радосав Станиц “ “-----Р.Станиц
-219. Драган Станиц “ “-----Д.Станиц
220. Нада Младеновиц Врбица “-----Нада Младеновиц
221. Дорбрица Целовиц, Буковик “-----Д.Целовиц

- 223.Милан Дјаловиц “ “-----М.Дјаловиц
224.Радоје С такиц “-----Р.Стакиц
225.-Сека Стакиц “-----С.Стакиц
-226.Дусанка Миросављевиц Врбица-----Д.Миросављевиц
-227.Сретен Миросављевиц “-----С.Миросављевиц
-228.Милорад Миросевиц ,Николе Пасица 93, Арандјеловац-----М-Миросевиц
-229.Милан Балтиц, Гарасанина бр 20 “-----М.Балтиц
-230.Бранка Јаницијевиц Косовска 56, “-----Б.Јаницијевиц
-231.Ј Јаницијевиц “ “-----Ј.Јаницијевиц
-232.Иван Јаницијевиц “ “-----И.Јаницијевиц
-233.Амир Николић 27 марта 19.....А.Николић
-234.Митровиц Павле, Косовска 49 “-----П.Митровиц
-235.Драган Велицковиц, Косовска 80, “-----Д.Велицков иц
-236.Милица Велицковиц “ “-----М.Велицковиц
-237.Драган Батиц Илие Гарасанина 20, “.....Д.Батиц
-238.Зиванка Батиц “ “-----З.Батиц
-239.Милена Деспотовиц Гарасаниња 34, “-----М.Деспотовиц
-240.Радојица Гавриловиц Гарасанина 24 “-----Р.Гавриловиц
-241.Миколина Гаврловиц “ “-----М.Гавриловиц
-242.Здравка Карадиновиц Гарасанина 29 “-----З.Карадиновиц
-243.Боза Карадиновиц “ “-----Б.Карадиновиц
-244.Мија Зафировиц “ “-----М.Зафировиц
-245.Бозица Илић, Путникова 2 “-----Б.Илић
-246.Иванковиц Томислав, Мокрањц ева 8 “-----Т.Иванковиц
-247.Ивковиц Зивота “ “.....З.Ивковиц
-248.Ивковиц Дусан “ “-----Д.Ивковиц
-249.Ивковиц Зорка “ “.....З.Ивковиц
-250.Горан Стојковиц Мокрањцева 20 “-----Г.Стојковиц
-251.Саса Стојковиц “ “-----С.Стојковиц
-252.Дусан Недељковиц “ “-----Д.Недељковиц
-253.Радмила Недељковиц Јеловик.....Р.Недељковиц
-254.Љубица Недељковиц “-----Љ.Недељковиц
-255.Радмила Недељковиц “-----Р.Недељковиц
-256.Дусан Мацура Орасац-----Д.Мацура
-257.Дјорђе Цоловиц Буковик-----Дј.Цоловиц
-258.Зорка Мацура Орасац-----З.Мацура
-259.Драган Тодоровиц ЈМБГ 2911957721818-----Д.Тодоровиц
-260.Радивоје Стевановиц Арандјеловац.....Р.Стевановиц
--261.Ненад Јаносевиц, 12315 Дубоцка.....Ненад Јаносевиц
-262.Верица Путановиц, 12 240 Каона-----Верица Путановиц
-263.Стојадин Јовановиц, 12315 Расковац-----Стојадин Јовановиц
-264. Милиц Крсмановиц, Суматовацка 34. Београд-----Милиц Крсмановиц
-265.Милена Крсмановиц, Каленицева бр.6, Београд.....Милена Крсмановиц
-266.Мира Лазаревиц “ “-----Мира Лазаревиц
-267.Милан Крсмановиц, Војво Степе 68, 11000 Београд-----Милан Крсмановиц
-268.Надезда Иванковиц, Канарево брдо 60-----Надезда Иванковиц
-269.Александра Крсмановиц-Песиц , Војводе Степе 68, 11000-Београд-----Александра К.Песиц
-270.др.Јасна Јовановиц, Николе Тесле 20, 11080-Земун-----др.Јасна Јовановиц
-271.Љубица Стојаковиц, Француска 46- 11000- Београд-----Љубица Стојаковиц
-2272.Снезана Миливојевиц “ “-----С.Миливојевиц
-273.Љиљана Петковиц, Луњевица, Горњи Милановац-----Љ.Петковиц

- 274. Мирјана Солајиц, Филипа Филиповица 22, Цацак-----М.Солајиц
- 275.-Иванка Станисиц, Д.Дугалица 40, Крагујевац-----И.Станисиц
- 276.Павиц Дусан, Д.Дугалица 40, Крагујевац-----Д.Павиц
- 277.-Боско Миливојевиц, Скерлицева бр 11, Крагујевац-----Б.Миливојевиц
- 278.Драган Миливојевиц, Скерлицева 11, Крагујевац-----Д.Миливојевиц
- 279.Зага Ристовиц, Мирка Стојисављевица 2, Крагујевац-----Зага Ристовиц
- 280. Љиљана Мрдаковиц, Краља Петра И , 3/2, Крагујевац-----Љ.Мрдаковиц
- 281-Зденка Миловановиц, Драг.Петровица 42, Крагујевац-----З.Миловановиц
- 282.Велмар Димитрије, Крагујевац-----Д.велмар
- 283.Снезана Зрениц, Краљевацког батаљона 25, Крагујевац-----С.Зрениц
- 284.-Миливоје Мисовиц, Мил. Глисица бр 21, Крагујевац-----М.Мисовиц
- 285.Рузица Стевановиц, Савска 5, Крагујевац.....Р.Стевановиц
- 286.Дусан Петковиц, Радничка 19/17, Крагујевац-----Д.Петковиц
- .-287.Раде Даниловиц, Воје Радица бр.5, /3, Крагујевац-----Р.даниловиц
- 288.Љубица Тимко, Цапајева 4, Крагујевац-----Љ.Тимко
- 289.-Вера Гемин, Д.Туцовица 35, Крагујевац-----Вера Гемин
- 290.Мирјана Мајатовиц, Јосифа Снерсона 6/ИИ, Крагујевац-----М.Мијатов иц
- 291.Милорад Кузмановиц, Рудничка 21, Крагујевац-----М.Кузмановиц
- 292.Синиса Исаковиц, Т.Р.12,Крагујевац-----С.Исаковиц
- 293.Стевиц Милорад, Јагодинска бр 9, Крагујевац-----М.Стевиц
- 294.Мицин Љиљана, Милана Лазаревиц 6, Крагујевац-----Љ.Миц ин
- 295.Мирослав Копривица, 26 октобар 31, Крагујевац-----М.Копривица
- 296.-Љиљана Ненадов, Розе Луксембург 11, Београд-----Љилла Ненадов
- 297.Марија Ненадов, Розе Луксембург 11, Београд-----Марија Ненадов
- 298.Ненад Ненадов, Розе Луксембург 11, Београд-----Ненад Ненадов
- 299.Натаса Ненадов, Розе Луксембург 11, Београд-----Натаса Ненадов

Tomislav Krsmanovic 24.9.2009 godine

Predsednik, Pokret za zastitu ljudskih prava, Tel.3511829; Mob.tel-064-3095176

Licni web-www.tomislavkrsmanovic.com, DRINA-http://solair.eunet.yu/~tom , Pokret@eunet.yu

Gospodin TOMICA MILOSAVLJEVIC, Ministar

Ministarstvo zdravlja Srbije

Postovani gospodine MILOSAVLJEVICU,

Obracam Vam se licno u vezi zdravlja moje sestre Nade Ivankovic-Krsmanovic (1946), a i u ime miliona gradjana Srbije kojima je njihovo zdravlje ugrozeno bez njihove krivice, i koji su cesto liseni prava na adekvatno lecenje. Moja sestra je zrtva flagrantnih zloupotreba, iako joj je potrebna hitna medicinska nega, koja joj je uskracena, od nje traze takoreci otvoreno evre. Izvolite u prilogu u attachmentu (pri Vasoj email adresi) detaljni podaci o njoj i njenom zdravlju. Razumem nemoc zvanicnih drzavnih organa pred mafijama i tajkunima, jer tajkuni ovde imaju najveću moc, zvanicnici su cesto samo glumci-statisti, ili puke robotske transmisije. Tajkuni ruse Srbiju i njene gradjane, ukljucujuci i lose zdravlje nacije, a vecina gradjana to ne razume. Umesto da shvati ko je krivac, neosnovano okrivljuju zvanicnu vlast i njena ministarstva. Tako tajkuni podlo ruse drzavu i njene organe. Shvatam da ste i Vi licno iako ulazete znacajne napore, u mnogo cemu ograniceni u Vasim inicijativama. Zdravlje nacije nije u rukama nasih lekara i zdravstvenih radnika, nase drzave koja se zalaze za demokratiju, nego u rukama mafijasa.

Bez obzira na sva ova ogranicenja, Vi ipak mozete nesto da ucinite za moju sestru-da BUDE SMESTENA U NEKU BOLNICU, da budu proverene ranije dijagnoze da li je bolesna od raka, i metastaze, sto prihvatam sa vrlo opravdanim sumnjama, da joj se obave nove dijagnoze, ima vodu u stomaku,

lezi dugo, pojavio se dekubitis, ona je vrlo siromasna. Napominjem da je moj brat dr. Velibor Krsmanovic, akademik, clan SANU, profesor Univerziteta u Lionu, Francuska u penziji, godinama dopremao iz Zapadne Evrope znacajnu humanitarnu pomoc nasim bolnicama, klinikama, u Beogradu i sirom Srbije. A tako se ponasaju prema njegovoj sestri? Ocekujuci Vas brz odgovor i podrsku da Nada bude sto pre smestena u neku pogodnu bolnicu.

S' razumevanjem i postovanjem

Tomislav Krsmanovic

Tomislav Krsmanovic

Tel.3511829 ; Mob tel-064-3095176 ;

www.tomislavkrsmanovic.com

SMRTNA KAZNA- DVOLICNOST I CINIZAM

Evropska unija smatra smrtnu kaznu okrutnom i nehumanom kaznom, koja predstavlja neprihvatljivo negiranje ljudskog dostojanstva i integriteta, kaže se u saopštenju Evropske komisije, prenele su agencije. Evropska unija, koja ističe da se bori za svet bez smrtne kazne, smatra svojim velikim uspehom donošenje rezolucije Generalne skupštine UN o moratorijumu na primenu smrtne kazne. "Prihvatanje rezolucije o moratorijumu na smrtnu kaznu u Generalnoj skupštini UN važan je korak u našim naporima na jačanju trenda koji vodi prema aboliciji smrtne kazne. ", poručila je evropskikomesar za spoljnu politiku Benita Ferrero-Valdner. Ona je dodala da se moraju koristiti sva dostupna sredstva - diplomatski kanali i podizanje javne svesti da bi se zajedno radilo u tom cilju.

ЕКОНОМИСТИ ИЗВЕЛИ ЗАБРИЊАВАЈУЋУ РАЧУНИЦУ ДОСАДАШЊИХ МЕРА ВЛАДЕ

4,5 милиона Срба гладује

Економисти извели биланс економских мера Владе Србије и дошли до алармантног податка да чак 65 одсто грађана Србије живи испод границе сиромаштва

Драгаш: Незапослених је око 800.000, око 300.000 деце гладује, 700.000 инвалида такође живи испод границе сиромаштва, а око 300.000 запослених не примају плату. Од 1,6 милиона пензионера, 80 одсто је сиромашно

Рајић: Према званичним подацима, Србија спада у првих пет најсиромашнијих земаља Европе. Глад је последица политике која се води седам година уназад

Сваки пети грађанин у Србији гладује, званичан је податак који је изнела невладина организација „Банка хране“. Међутим, тај број је, према мишљењу економиста, чак три пута већи, а расте из дана у дан због погрешне економске политике Владе и нових задуживања.

Тако економиста Бранко Драгаш сматра да чак око 65 одсто грађана Србије гладује. Он је казао да од око 7,5 милиона становника у Србији, 1,6 милиона чине пензионери, од којих је око 80 одсто са веома ниским, готово минималним примањима. Драгаш је подсетио да је број незапослених у нашој земљи око 800.000, да око 300.000 деце гладује, те да на те податке треба додати још око 700.000 инвалида који такође живе испод границе сиромаштва и око 300.000 запослених који не примају плату.

– Када се све бројке саберу, сигурно је око 65 одсто становништва материјално угрожено. Око 20 одсто људи, односно, око 1,5 милиона је на самој граници сиромаштва. Код само пет одсто становништва нема никаквих проблема, за њих се може рећи да су богати. Осталих десет одсто спада у такозвану средњу класу – рекао је Драгаш.

Портпарол Уније послодаваца Драгољуб Рајић казао је да је глад последица политике која се води седам година уназад.

– Власт није успела да развије економију, градови Србије су различито развијени и новац је само у Београду, Новом Саду и још неколико места,

док у осталим градовима влада велико сиромаштво и глад. Ако би део политике био усмерен на развој малих и средњих предузећа, били би далеко богатији, а глад не би ни постојала. Према званичним подацима Србија спада у првих пет најсиромашнијих земаља Европе – казао је Рајић. Како је рекао, глад ће се повећати уколико дође до повећања ПДВ-а и скока курса динара.

Саговорници Правде наводе и да нова задуживања, па и кредит од ММФ-а, за који верују да ће бити одобрен нашој земљи, додатно утичу на пораст сиромаштва.

Бранко Павловић, председник Иницијативе за нормалну Србију, истиче да ће кредит ММФ-а бити одобрен, како би се бранио курс динара, јер висок курс не одговара светским банкама.

– Интерес страних банака је да не долази до скока динара. Уколико не би било новца за одбрану динара, дужници не би могли да враћају кредите западним банкама и упали би у хипотекарну кризу која им не одговара. И гувернер Јелашић зна да ће новац стићи, јер је он потребан за одбрану страних банака. Да нема страних банака, видели би како би се одбранио курс – навео је Павловић и додао да је на дужи рок курс динара неодржив, што ће довести до још већег сиромаштва.

Ј. Велиновић – П. Јеремић

Srbija tempirana bomba: Svaki drugi ima neke simptome depresije

Svaki četvrti građanin Srbije ima neku vrstu psihičkog poremećaja, pokazuju najnovija istraživanja. Prema podacima Svetske zdravstvene organizacije, 450 miliona ljudi u svetu ima neki mentalni problem za koji su potrebne dijagnoza i terapija. U Srbiji je najveći problem depresija, od koje pati čak svaki drugi građanin

Ono što ohrabruje je to što se Srbi sve lakše odlučuju da potraže stručnu lekarsku pomoć. Doktor Dragiša Randelović, direktor bolnice „Laza Lazarević“, kaže da se ljudi mnogo lakše odlučuju da se obrate stručnjaku, ali da je stid i dalje prisutan, zbog toga „šta će da kaže okolina“. Kada bi ljudi koji imaju psihičke probleme bili komotniji, slobodniji i češće se javljali lekarima, sigurno bi mnoga ozbiljnija stanja mogla da se preduprede i svedu na normalu.

- Ljudi koji imaju psihičke probleme sve češće traže lekarsku pomoć, ali ne i dalje u onoj meri u kojoj bi trebalo. Na svesti građana po tom pitanju ima još mnogo da se radi. Mentalno stanje nacije nije loše, ali određeni poremećaji su u porastu. Pre svega, to su depresija i agresivnost, o čemu svedoči i porast huliganstva. Ne smemo da zabadamo glavu u pesak, već na takve stvari moramo da reagujemo, rešavamo probleme i poboljšamo kvalitet života - kaže direktor specijalne bolnice za psihijatrijske bolesti „Laza Lazarević“.

Srbija je već dugi niz godina zemlja sa teško narušenim mentalnim zdravljem nacije. Istraživanje koje je pre dve godine sproveo Institut za javno zdravlje „Batut“ pokazalo je da polovina stanovništva pati od depresije. Statistika pokazuje da od psihičkih poremećaja vezanih za strah pati 23,6 odsto Srba, od agresije 26,1, paničan strah ima 10, a posttraumatski stres 18 odsto građana Srbije.

Takvu mentalnu sliku Srbije stručnjaci karakterišu kao posledicu svega onog što nam se dešavalo poslednje dve decenije - od ratova, sankcija, NATO bombardovanja i tranzicije, pa do aktuelne finansijske krize i visoke stope nezaposlenosti i siromaštva.

Neki su skloni da ignorišu problem do momenta kada postanu „tempirana bomba“, a onda mogu da budu opasni po sebe, ali i po okolinu. Činjenica je da najbrutalnije zločine počine osobe sa psihopatskim poremećajem koji nije adekvatno lečen, a statistika pokazuje da je šizofreničara, za sada, samo jedan procenat.

Psihoterapeut Dragana Nalić kaže da čak 75 odsto ljudi u svetu barem jednom u životu ima epizodu lošeg raspoloženja i da zbog toga niko ne bi trebalo da se stidi da zatraži pomoć stručnjaka. Ona napominje da je mnogo više onih koji se javljaju stručnjacima nego onih koji problem ignorišu. Važno je

na vreme prepoznati simptome jer se već posle šest meseci od prvih znakova javljaju ozbiljnije psihičke smetnje.

Kad da se javite lekaru:

Pojačana napetost koja zamara i izaziva gubitak energije, lupanje srca, utrnulost delova tela, promene raspoloženja, gubitak ili preteran apetit, često neraspoloženje bez opravdanog razloga, zanemarivanje čak i lične higijene

- Kad vas boli zub, ne čekate, već idete kod zubara. Isto tako bi trebalo da se ponašate i kada imate neki psihičku smetnju. Podsetiću da je jedno istraživanje od pre nekoliko godina pokazalo da je u Srbiji depresija bila na četvrtom mestu liste rasprostranjenosti bolesti u Srbiji. Ipak, naš narod ima dobru mentalnu strukturu, s obzirom na to da živimo u stresnom okruženju. Jedan od razloga je i što se reakcija na stres trenira. Ako znate da će vam se desiti neka stresna situacija, možete na to da se pripremite. Imamo tu blagodet, za razliku od mnogih drugih zemalja, da ljudi mogu besplatno u domovima zdravlja da dobiju pomoć psihijatra i neuropsihijatra. Toga se ne treba plašiti jer se i psihičke bolesti leče, nekada kraće, a nekada duže. Prolaze, pre ili kasnije - objašnjava ona.

Naši sagovornici savetuju da bi svi koji osećaju pojačanu napetost koja zamara i izaziva gubitak energije, lupanje srca, utrnulost delova tela, promene raspoloženja, gubitak ili preteran apetit, često neraspoloženje bez opravdanog razloga trebalo da se jave psihijatru, jer su to neki od znakova da je potrebna psihijatrijska pomoć.

A

<http://www.revija92.rs/code/navigate.php?>

Trovanje Milosevica. u haskom zatvoru.

Spomenka Deretic izvestava o trovanju Milosevica hranom u haskom zatvoru. To nas nimalo ne iznenadjuje. To samo potvrđuje ono što stalno govorimo: glavni i najmasovniji obracuni danas su zloupotrebom medicinskih sredstava da se rusi zdravlje pojedinaca, citavh plemena, nacija, rasa i kontinenata.

Evo odgovora zasto su Srbi najbolesniji narod na svetu i sto ce za par decenija biti etnicka manjina u Srbiji i Crnoj Gori. Nas ovde vec dugi niz godina tihou vrlo podmuklo, skriveno, slabe i unistavaju.

Ispravimo se. Slozimo se. Dosta sa losim procenama..Titoisticki I Milosevicev rezim su slabili(trovali) Srbe misleci da se obracunavaju sa stranim placeniciam i izdajnicima. Evo sta su napravili. Sada ovde truju navodne mondijaliste, itd, itd. Clj je isti:otrovati Srbe i Srbiju i Crnu Goru. Srbe podmuklo zavadjaju.

Tomislav Krsmanovic 2 novembar 2009 g.

Pokret za zastitu ljudskih prava, predsednik, Tel.3511829 ; Mob tel-064-3095176 ; Pokret@eunet.yu; Licni webwww.

tomislavkrsmanovic.com.

KAKO TAJKUNI TAJNO UPRAVLJAJU SRBIJOM, I KAKO NEPREPOZNATLJIVO I NEKAZNJENO TIRANISU

OBESPOMOCENU VECINU. Tajkuni ujedno podmuklo nahuskavaju narod Srbije protiv zvanicne vlasti .Vide

se zrtve, ne vide se dzelatati. Narod misli da aktuelnu propast cini zvanicna vlast, a ustvari je to delo dzelata tajkuna.

Januara 1977 godine 230 eminentnih cehoslovackih intelektualaca ukljucujuci i kasnijeg predsednika Ceske

Vaclava Havela je obznanila Povelju 77 o stanju u Cehoslovackoj, koja je postala svetski poznata. Ova Povelja je odigrala vrlo znacajnu ulogu u pobedi demokratije u Istocnoj Evropi. U ovoj Povelji se kaze: Masovna krsenja ljudskih prava i zakona omogucava drustveno-politicki sistem u kome sve nacionalne

institucije i organizacije podlezu politickim direktivama i odlukama koje dolaze iz mocnickih centara nepoznatih javnosti i gradjanima. Ustav i zakoni, ne regulisu sadrzinu i primenu ovih direktiva i odluka, obicno su davane usmeno, njihova sadrzina je nepoznata javnosti, koja ih ne moze ni saznati ni proveriti, niti uticati na njih; nalogodavci su odgovorni jedino njima samima i njihovim sopstvenim hijerahijama ; ovi

centri moci imaju odlucni uticaj na donosenje odluke izvrsnih organa vlasti, vlade, pravosudja, policije, vojske, preduzeca, socijalnih ustanova, obrazovanja, ministarstva, itd. Kada pojedinci i organizacije interpretirajuci njihova prava dodju u konflikt sa takvim direktivama, ne mogu dobiti nikakvu zastitu od bilo koga nadleznog legalnog organa.

Isto ovako je bilo i u prethodnoj Jugoslaviji, ali uprkos formalne pobede demokratije, uprkos sto nova demokratska, patriotska i ekspertska vlast ulaze iskrene i velike napore, nije doslo do znacajnijih poboljsanja

u Srbiji, jer nije doslo do diskontinuiteta. Oni kriminalizovani segmenti (neformalni centri moci) koji su kao

i u CSR ranije krsili ljudska prava zaobilazeci zakon, su se snazno konsolidovani u novim uslovima nedovoljno spreceni od jos od njih zaziru ce neocvrle zvanicne vlasti, nastavljaju da budu kao i ranije drzava

u drzavi. Ojacali decenijama , umesto da budu kaznjeni za kataklizmu koju su proizveli, su nagradjeni od svemocnog geo-okruzenja neizmernim bogatstvom, zele da ovekovece svoju vlast, svoje neizmerne privilegije,

da oplodjuju svoj enormni imetak, da budu novi bogatasi-milioneri, mlijarderi, svemocni gospodari, da ovde

vladaju vecito istim metodima kao i ranije, zele da bude vecito sve isto, da nastave da rade na sveopstoj propasti, ocekujuci nagradu od okruzenja –vecito opstanjanje na vlasti, enormno bogacenje.

Dok zastrasena zvanicna vlast pokusava da vlada transparentno, dotle su tajkuni istinska podzemna imperija, izdaju neformalne direktive svojim svugde prisutnim ljudima u sudovima , ustanovama, preduzecima, sportu, kulturi, medijima, obrazovanju, zdravstvu, gangovima, iza kojih ne ostaje nikakav pisani trag ni dokaz. Neko je ubijen u saobracajnoj nesreci- "tehnicki udes". Ili vatrenim oruzjem, premlacen na ulici, decu tiranisu nahuskani gangovi, narucene provale u stanove -"dela nepoznatih kriminalaca". Neko biva smesten u zatvor- pocinio je (nepostojece) krivicno delo, ili u psihijatrijsku bolnicu-“da se leci”, ko kritikuje nekog tajkuna-biva kaznjen za uvredu, sudije sude po direktivi-sve je po zakonu, isteraju sa radnog mesta- 'neradnik", privatizuju za bagatelu-"sve je legalno", opstruiraju zaposlenje- "vlada nezaposlenost"; deca lose uce u skoli-" lenja". Odaju se drogi, podvodacima- delo nepoznatih kriminalaca. Nadzor stanova-“bulaznjenja paranoicara”. Kontrola telekomunikacije, najgore je sto mogu pojedine pozive zaustaviti, (zauzeto, niko se ne javlja, sustanja, itd), blokirati faks, ili internet poruke, naduvati telefonski racun, pokrasti vreme u mobilnom, u kompjuterskom sistemu neke ustanove tajno upisati pogresne podatke, (porez, visina dazbina, penzije, itd.). Ne preterujemo, decenijska razradjenja masinerija opstaje -ponekad sve do kucnih nastojnika koji mogu tajno kontrolisati elektricne uredjaje, telefonske table, ili su istinski kalauzasi. Tu su i konobari, bolnicki laboranti i tehnicari, pa i ulicni zavodnici. Posebnu paznju zasluuju zloupotrebe sa zdravljem gradjana jer za to zaduzenim infrastrukturna tajkuna stoje na raspolaganju lekari, tehnologije, procedure (bezbrojne su zalbe na zloupotrebe sa zdravljem pojedinaca). Mogu necije dete kada je van kuce gurati u drogu, homoseksualcima, maloletnicu u nedolican zivot, cak ponekad zele da podesavaju porodice, ili intimne odnose ljudi po njihovoj zelji.

Na delu je prevara sirokih razmera, kobnih posledica. Cilj-je osigurati efikasnu represiju, ukriti je. VIDE SE ZRTVE

A NE VIDE SE DZELATI. Divljaju balubizirani narcisoidni tajkuni, skriveni snajperisti , u potrazi za dominacijom

muce “en distance “, ne moze se braniti, ne zna se ko to cini, kako, zasto. Faraoni-psihopate likuju pobednicki , pronasli su SAVRSEN ZLOCIN , racionalizuju da su superinteligentni , ugradili su zaverenicki uz stranu podrsku na svakom nivou nevidljive okove, ustvari zaslepljeni sadisticki razbacuju ljudski materijal. U Srbiji oblepljenoj cituljama, potsvesno misleci na svoj car, cinicno klicu:” Zivece ovaj narod”. Umeju postediti one na isturenim pozicijama jer ih mogu osporiti (ili su neznalice), bez milosti su prema “bezvrednoj”vecini. U drustvu je prisutna klima nesigurnosti, velikom broju porodica je dandas nametnuto lagano umiranje. Nema svesti o zaveri, nema otpora. Obespomoceni gradjani , mirno stado u noci beznadja, okruzeni krvolocnim urlicima razjarenih vukova, ocekuju svetlost sa dalekih zvezda, ne znaju sta se desava, niti umeju da se brane. Vlada preplasaena cuti. Posledica: Srbi su jedan od najstarijih i najbolesnijih naroda na svetu, nemocni gube teritorije, mogli bi za par decenija biti manjina u Srbiji. Zbog toga i podrzavaju spolja tajkune, da slabe Srbiju, da ne moze da se brani. Ozlojedjeni gradjani ne prepoznaju o cemu se radi, mnogi pogresno procenjuju da to cine Predsednistvo, Vlada, Ministri, MUP, itd. Zbog cega ce danasnje stranke na vlasti drasticno gubiti glasace, neupucene zrtve pogresno misle da im to cini policija, pa nasrcu na neduzne policajce. Predlazemo: Prosvetiti, osvestiti, staviti na dnevni red zaveru neformalne vlasti eksponenta neprijateljskog okruzenja, koje preko nje destabilizuje zemlju. Uklonimo nevidljive kontrolore, uklonimo snajperska gnezda !. ISUSIMO OGROMNU MOCVARNU ANTROPOLOSKU DEPONIJU.! Zvanicna vlast treba da shvati da ih tajkuni muntaju i prave magarcima. Najstrasnije je kad imate da ispricate nesto vazno nekome, a on nerazuman nece da cita.

Tomislav Krsmanovic

ПОВОДОМ НАЈАВЉЕНЕ ОСТАВКЕ МИНИСТРА ЗДРАВЉА Томице Милосављевића-
Ко ЈЕ МИНИСТАР ЗДРАВЉА

ГАТРОЕНТЕРОЛОГ Милосављевић:

АУТИСТИЧНИ руководиоцац ПОТЕМКИНОВОГ
САНАТОРИЈУМА СРБИЈА, ИЛИ ДОКТОР
ФРАНКЕНШТАЈН?

Већина грађана Србијеј кубури са здрављем, било личним, било њихових ближњих, а знају они добро да нису могли да се лече како треба. Тиња деценијама огромно незадовољство, јер свако има право на заштиту здравља, а живимо у Србији где је то право најалост већини сиромашних оспорено. А богатшима је лако, они могу да се лече и у земљи и ван ње.

Озлојеђени грађани стављају на дневни ред командну одговорност, оптужују министра здравља.

Да ли су у праву? Ко је др. Томица Милосављевић, доктор гастроентеролог? Да ли је он један од криваца за здравствену катастрофу грађана Србије? Или једноставно није могао да ствари исправи, јер су узроци били ван његових овлашећења?

Борећи се против незакоња и лажи, увек сам се трудио да као борац за људска права и научни радник, будем објективан, да исправно процењујем, да доносим непристрасне закључке. Тако чиним и овога пута, са намером да проговорим о стању

здравља у Србији, и о одговорности надлежних.

Али овога пута то чиним нарочито из моралног дуга према мојој покојној сестри Надежди Иванковић (1946-2010), која је преминула јануара ове године због драстичног несавесног лечења, отвореног условљавања хоспитализације митом, она је била жртва злоупотреба кажњивих по закону. Као дугогодишњи борац за поштовање закона сам се обраћао у вези ње министру здравља Томици Милосављевићу, који ме није удостојио никаквим одговором, а био је на то обавезан по закону. Због чега по начелу командне одговорности и он сам би требао да сноси одговорност за њену трагедију, као и када су у питању трагичне судбине безброј оболелих који нису могли добити потребну медицинску негу, која им је била неопходна, и на коју имају право по закону.

Не треба овога пута да наводим детаљне податке о стању у нашем здравству, јавност је упозната, нација здравствено копни, људи се масовно злоупате, разбољевају и умиру без потребне медицинске неге, у здравственим установама се јако тешко добија место за операцију или стручан свеобухватан преглед, многи лекари скоро отворено траже мито, скоро свакодневно сазнајемо за монструозне злоупотребе, у нашем здравству су присутне невиђене афере и малверзације. А сазна се само понешто. Срби су један не само од најстаријих, него и најболеснијих народа света, грађани су изгубили поверење у лекаре, у болнице иду само када морају, наше здравство, на чијем је челу био гастроентеролог Томица Милосављевић је морално ругло Србије, лешинарско легло. (Ипак, срозани углед наше медицине спасавају већина наших лекара који су упркос

свега очували колико толико свој морални лик, уз напомену да и њих постепено захвата микроб поткупљивања и нестручних поступака-шири се РАСУЛО).

Узимајући у обзир објективну анализу организације здравствене заштите, и катастрофалног стања здравља грађана Србије, намеће се недвосмислен закључак: нису предузете праве мере да се стање санира, не само то, нису извршене ни анализе узрока. Оно што је најтрагичније у свему је то, што надлежни органи који су то требали да учине, уместо праве акције, су се утркивали да укрију трагичну реалност, да правдају оно што треба осудити и санирати, изгледа, да тако скину одговорност са себе, а заборављали су да тако чинећи онемогућавају болесне да се лече, смање патње и бол, уместо да их спасу од превремене смрти, гурали су их у безнађе, према гробљима.

А неко је то морао да учини, зна се ко. То су надлежни органи који нису испоштовали законске одредбе.

У јавности се одавно и увелико расправљало о личној одговорности министра здравља за овакво стање у здравству наше земље.

Трудећи се да будем објективан, увек сам указивао да су узроци лошег здравља изузетно сложени, да је то у много чему скоро у потпуности ван компетенција др.Милосављевића, објашњавајући да било ко да је на његовом месту, не би могао нешто много више учинити. Дакле, нико ко се разуме у ову материју, не може искључиво лично окривљавати министра здравља за здравствено копњење Србије. Једноставно, министар је у много чему био немоћан пред свемоћним тајкунским починиоцима-прекршиоцима. Али сам у исто време истицао, да се од наших политичких функционера истина укрива (делимично познавање је опасније од никаквог познавања), њима су дати лагодни услови живота, без стресова и неприлика (тзв. синдром КОФИ АНАН и БАРАК ОБАМА- њима двојици је добро, они мисле: "свим црнцима је добро", што је потпуно нетачно, а Срби нису ипак Црнци), као што је то случај са већином. Онда је њихова оштрица перцепције отупљена, да их тако пасивизирају. Да се не побуне. А за то време сређују већину, касније ће неминовно ударити из све снаге и по њима. (Оставка Милосављевића је доказ да је и он пао најзад под удар).

Медаља има и другу страну. Када сам ја био по казаматима крајем 70-их година прошлог века,

Томица Милосављевић је још онда били лагодно удаљен од стварних чињеница, будући да је тада као студент био партијски секретар на Медицинском факултету у Београду (његови партијски истомишљеници су ме онда оспоравали, и проглашавали за непријатеља, агента Запада, а они су сада највеће западне скутоноше у Србији). Коцкице се могу сагледати и сложити: онима којима одговара наслеђена стратегија слабљења Србије, ће увек ићи на такву кадровску опцију, која ће промовисати оне, употребљиве, чији окоштали ментални склоп је формиран још ранијих деценија, када је закувавано увелико све ово што се данас дешава. Између осталог, такве појединце одликује нарочита психологија-повремена непријемчивост на логичке поставке, неспособност емпатије (стављања на туђе место), итинска аутистичност, безосећајност .

Да ли је министар Милосављевић био необавештен? Или заплашени конформиста, или поткупљен? Или од фактора из непријатељског окружења заврбован да на тако одговорном месту саботира здравље грађана Србије, да изнурени и болесни грађани не могу да бране своје територије, да привређују да се оплођавају? Да ли је здравство у функцији лечења, или је претворено у цветајући бизнис најпрофитабилније трговине људским здрављем и животима, у најпрофитабилнију погребну индустрију. У Србији се не производи опрема за бебе, него цветају погребна предузећа. У Србији се више води рачуна о опстанку паса него ли о здрављу беба. Више се води рачуна о мањинама него ли већинском народу(ово кажем без икакве одбојности према мањинама у Србији, али сви треба да буду равноправни. Бука око мањина, а тишина о нестајању Срба избеглица са Косова, из Босне, Хрватске, који живе у Србији. Да ли је он припадник злогласних недодирљивих тајних владара франкенштајна?

Нека се маестро гастроентерологије бави својим ћошкарским занатом, његова специјализација тако потсећа на злогласног колегу гатроентеролога француског министра франкенштајна Бернара Кушнера, пријатеља Тачија, иза кога су остајали лелеци осакаћених Срба. Лекари треба да лече, поготову они "Без граница", а не да сакате људске органе и дебела црева. Откуд оваква коинциденција, да ли је она случајност?

Одговор није лако дати, потребна је ригорозна објективност, лична морална савест одговорност. До истине није лако доћи.

Министар Милосављевић је будући да се налазио на тако одговорном месту морао бити свестан ове трагичне чињенице узети к' знању, и да трага за решењем. Са друге стране, неспорно је да тајкунска неформална власт све чинила да државне функционере обмањује, да их замајава овога пута по потемкиновим болницама и статистикама. Министру здравља и Министарству здравља су упркос држања у информационој изолацији и блокади , били на располагању необориви докази и подаци о здравственом копњењу Србије.

А министар Милосављевић уместо да предузме мере да наше здравство буде санирано, то није чинио.

Могао је одавно да поднесе оставку? Зашто то није учинио? Ако је преплашен, уцењен од медицинских тајкуна, а они су истински франкенштајни, могао је се повући. Ако је имао иоле савести, зашто није указао на стварне проблеме нашег здравства? Зашто је стално ствари улепшавао? Он је потпуно нетачно тврдио да је узрок катастрофалног стања здравља нације СТРЕС, и када је то казао мислио је да је одговорност скинута. А ко је произвео стрес? Он је у више наврата јавно саопштио да је криза лекарске етике и здравља својствена и западним развијеним државама. Што је потпуно нетачно, становници западних држава су најздравији на свету, за најмањи законски прекршај се изричу врло строге казне. Овако искривљујући ствари он је шири дефетизам, изгледа да је хтео да убеди народ да је овакво стање потпуно нормално, иако је сасвим ненормално. Зашто он то чини, да ли то ради по нечијој директиви, по чијој? Изгледа да је њему била важнија његова парадерска функција, од здравља нације. Да ли је тако поступао јер је био руковођен привилегијама, он је имућан , откуд то? Или су

у питању неки други разлози?

Србија изумире, а надлежни ћуте, јер не само да беже од истине, гурају главу у песак као ној, јер је њима лепо, имућни су, трују безброј деце цитостатицима, да би се богатали, сит гладног не разуме. Ако се сагледа објективно трагично стање нашег здравства и здравља нације, и узроци истог, не може се избећи поразан закључак: нису установљени узроци, нису предузете мере, јер тако неким одговара, да би се лично богатали.

АЛИ НАРОЧИТО ИСТИЧЕМ: ОЧИГЛЕДНА ЈЕ ЗЛА НАМЕРА, ДА СЕ ТАКО РУШИ ЗДРАВЉЕ ВЕЋИНЕ,

ДА НЕ МОЖЕ ДА БРАНИ ТЕРИТОРИЈЕ, КОСОВО, ВОЈВОДИНУ, ЈУГ СРБИЈЕ, РАШКУ, ДА ПРИВРЕЂУЈЕ, ДА СЕ РАСПЛОЂАВА.

Да ли се надлежни осећају одговорним? Да ли их гризе савест због милиона сиромашних који се разбољевају, а немају могућности да се лече јер не могу да плате оне који већ добијају једну плату?

Да ли је др. Милосављевић шеф ресора који би требао да лечи, или је наше здравств у рукама најцрњег антрополошког отпада - медицинских тајкуна, а они су најбогатији од свих, они су национални непријатељ број 1.

Најављена оставка др. Милосављевића ће бити добра ствар, али она неће ни за длачицу покренути ствари на боље. Ко ће доћи на његово место? Да не дође неко ко ће наставити исто шти и он, или ће то бити неки подмукли корумпирани саботер делегиран од најцрњег подземља-злогласних медицинских тајкуна? Може бити још горе.

Предлажем:

- избор праве особе на место министра здравља
- ставити на дневни ред стање здравља нације
- установити научним методом стварно стање, узроке.
- преписати предлог мера

Томислав Крсмановић

-SAVRSEN ZLOCIN NEFORMALNE VLASTI (mafija, kriminalaca).

Ovde ne vlada zvanicna , nego neformalna vlast. Ova neformalna vlast se masovno obracunava sa vrlo velikim brojem gradjana..Pre svega preko sudstva , a zatim preko kriminalaca.

Ranije za vreme komunizma ova tajna neformalna vlast je za svrhe obracuna koristila zvanicne strukture titoisticke i milosevicevske vlasti..Navodno to je cinjeno sa izdajnicima i stranim placenicima, vremenom se lepeza svakojaskih nepijatelja, sumnji vih licnosti, sirila do neslucenih dimenzija. Krajem 2000 –ih vecina gradjana je padala pod udar.

Uvidelo se da je na delu, u pitanju, slabljenje ili unistavanje vecine, slabljene nacije i drzave, metod icna . sabotaza sirokih razmera.

Posle 2000 godine, ove neformalne izdajnicke zlocinacke strukture zele da nastave slabljenje-unistavanje nacije. To ne mogu da cine preko zvanicne vlasti kao ranije, jer je zvanicna vlast demokratska, nece protiv svoga naroda.

Ali za to zloupotrebljavaju nepravicno sudstvo.A najcesce mafijase, krimin alce.

Neformalna vlast to cini masovno, ali se ne prepoznaje jer to cini skriveno, diiskretno.

Kako?

Ovako:

- daju nalog sudijama da ne sude po pravdi
- ..privatizuju nezakonito
- nekoga premlate, ubiju, zgaze, smeste u ludnicu.,razbole, otruju
- navedu na drogu, alkohol, prostituciju
- kontrolisu stanove
- onemogucavaju zaposljavanje, profesionalno ostvarenje
- intervenisu u obrazovnim ustanovama,
- rasturaju porodice i brakove
- navode na prostituciju, pederastiju, incest

-tiranisu, slabe, zamaraju, stresiraju, itd
itd, itd.

A daju obrazlozenja onima koj to cine, koji su nedorasli, obmanjuci ih(to s sorosevci, hoce ad isporuce Mladica, izdajnici, kritikuju SRS, ili pak to su srpski nacionalisti, itd, sve po potrebi, zavisno od pocinioca).

Nacija kopni, nestaje.

VIDE SE ZRTVE, NE VIDE DZELATI!

Spasavajmo se!

SRPSKI SALABAJZERI UNISTAVAJU MILIONE-NAVODNO JER TAKO MORA BITI.

A OVAMO SE ENORMNO BOGATE, I IZZIVLJAVAJU.

Svi mi vidimo da je na delu projekat unistavanja Srba i Srbije.Srbi ce za dve decenije biti manjina u Srbiji,

ako se nista ne preduzme energicno, a za pola veka bi mogli nestati.

Mnogi koji to prepoznaju, .zahtevaju od lokalnih pocinioca koji to cine po stranom nalogu, da nesto ucine da se ovaj narod spase.

Njima lokalni janicari, kapoi, odgovaraju da tako mora da bude, da drugacije ne moze biti, da je zacrtano da Srbi, Rusi, Sloveni,. nestaju.

Ukoliko je to tacno, kako onda objasniti ,da dok milioni bivaju slabljeni,. nestaju, kopne, dotle cvetaju enormni bogatasi, koji sticu bogatstvo na krvi i suzama miliona obespomocenih gradjana, kojima je navodno zapisano da nestanu. Ako je zapisano da vecina nestane, da nacija nestane, kako onda smeju ti segmenti da se tako bogate? Zasto se izzivljavaju nad nemocnim nezasticenim gradjanima?

Pogledajmo enormne bogatase, tajkune, oni su zadrigli od snage, a ogromna vecina gradjana nema pravo na zdravlje!

Mi ne prihvatamo ovakvo obrazlozenje.

Pozivam naciju na Sveti rat ! Pre svega politicke stranke, zvanicnu vlast.

SPASAVAJMO SE.

VLADAJUCE NACIJE SVETA ZRTVUJU SVOJE DA ZAVARAJUKOBNA
POGRESKA SRPSKIH SALABAJZERA..

Vladajuće nacije sveta su olicenje moci, bogatstva, obrazovanja, mudrosti..Njima nije tesko izaci na kraj sa lokalnim, salabajzerima(i slicnim “rivalima” sirom planete)..Zar 11 septembar koji je krajnje naivna stvar za iole politicki mudrije ljude, AL Kaida, itd, ne prolaze kod pojedinih segmenata u svetu.

Ono sto prolazi ovde u Srbiji, u Rusiji, npr, je lukava igra sa zrtvovanjima pripadnika svojih nacija,(gurnu

ih u zatvore ,osude, rane, ili cak i razbole, ubiju, itd, itd). Da tako vecinski narod misli “Evo mi smo ovde vladari,. a ne tudjinmci, cim ovako kaznjavamo njihove pripadnike”.

Na delu je prevara naivnih. Velike nacije zrtvuju svoje pojedince, zarad kolektivnih interesa, da ovladaju ovde jos vise, da izvaraju naivne..A kasnije ce zahvaljujuci zrtvovanjima svojih, jos vise ovde zavladati.

Upozoravamo srpske salabajzere, tajkune, enormne bogatase, mafijase, kriminalce, da dobro znaju az ovu prevaru. Vasa osionost, je veliko neznanje. Ovde ne stradaju samo Srbi, nego i pripadnici nekih etnickih grupa koje su vladari sveta.

I vi ste krivci za stradanja tih etnickih grupa ovde. Vi sticete vase bogatstvo, pozicije, i preko njihovih stradanja.

Znajte da cete za to biti surovo kaznjeni..Sve ce vam oteti, dati drugima, zavrscete u krvi, porazbljevace vas, poubijati vase bliznje.

Ipak mozete se spasiti? Okrenite se izgubljenoj ljudskosti. Tako cineci spasicete sebe, svoje.i druge.

ПРЕТЊА СМРЋУ ПРЕКО ИНТЕРНЕТА.

Pederu jedan, sad si najebao. Posto si naterao onog naivka gospodina Grujica da me onako ofira pred svima, doselio sam se malo blize tebi. Toliko sam ti blizu da te gledam celi dan. Ne da cu da te napenalim, nego ces da se proseres od muke, jebo li te ko te napravi.

Ne znas s kim si se uhvatio u kostac. Nisam se bojao ni siptarskih divljaka

da bih se bojavao tebe, bedo jedna pederska. Nece ti pomoci ni sva bratija sa Havaja i okoline. A nece bogami ni pajtasi iz tvog okruzenja. Jebo si macku majku. Ima nas dovoljno kljastih da te sjebemo nacisto, nulo jedna.

Da zacepis i da te vise niko ne cuje inace ces da progovoris kroz dupe posto ti je vec dovoljno otvoreno. Pederu jedan.

I sjasi s mirnih ljudi vec jedanput jer ako te ja uzjasem, ni Savaot ti nece pomoci. Ako zelis da te neko stalno nadrazuje, odi tamo gde si se sretao s pederima. Bice ti lako. Navikao si. Nulo jedna.

Nakljukaj se svojim tabletama slobodno. Nemoj krisom da ih uzimas. Niko to nece da ti zabrani. Tako si bar miran, pederu jedan.

Ako zelis da se sretnemo, stavi cvetic za uvo. Volim pedere se cveticem. A mene ces lako prepoznati. Kotrljam se. Tada ces videti kako Musa dere jarca, nulo jedna.

Hajde popij lekove, pisaj i spavaj. Ako sutra izlazis, prvo pogledaj uz i niz ulicu. Mozda ces me videti. Onda se bolje vrati kuci.

Хостинг@Mail.ru - надёжно, выгодно, удобно!

<http://r.mail.ru/cln2729/hosting.mail.ru/>

-.-

Pokret za zastitu ljudskih prava 18.5.2007 godine

Tomislav Krsmanovic , predsednik

Tel.3511829; Mob.tel-064-3095176; Pokret@eunet.yu

PRETNJA SMRCU

Obavestavamo da je Tomislav Krsmanovic, dobio telefonsku poruku smrcu u cetvrtak 17 maja oko 14 casova na

njegov telefon broj.3511829:” Bices ubijen smradu, kako ti je junacko zdravlje i tvojih”.(Telekom nadzorava

njegov telefon, moze dati podatke o pociniocu). Odmah zatim njegov PC i internet su u dobroj meri onesposobljeni

za slanje poruka (Opstrukcije su vrlo pojacane poslednje dve nedelje).. O ovome su obavesteni MUP, Provider

EUNET.YU. Krsmanovic je izlozen provokacijama na javnim mestima, nepravdi i pretnjama sudija, (Prvi opstinski

sud, -sudija Majic-od 1994 g odbija da uzme u razmatranje njegov zahtev za obestecenje, IV Opstinski sud odbija da

vrati oduzetu arhivu 2000 godine, II Opstinski sud stiti one koji prete), uvredama i pretnjama preko interneta i od

strane asocijalnih osoba..

Iza ovih nasrtaja stoje oni kojima smeta zalaganje Krsmanovica , koji zagovara preporod Srbije, jacanje zakonitosti,

sputavanje kriminala i ekonomski preporod Srbije. (Krsmanovic je ostvario poslednje dve godine zavidne rezultate

u razvoju turizma na Drini, Opstina Ljubovija, ove godine zahvaljujuci njegovom svakodnevnom visecasovnom

radu vec nekoliko meseci, je pokrenuo nove istinske talase turista, usled telekomunikacione blokade njegov rad je

sada potpuno paralisano od strane nadleznih policijskih sluzbi). Ovo ce samo ohrabriti Krsmanovica koji vrlo brzo

zapocinjne STRAJK GLADJU da obznani sve sto zna o neprijateljima ove drzave i naroda.. Zahtevamo od MUP Srbije

da postupi u duhu propisa, od medija da ovo obznane i od drzavnih nadleznih organa da preduzmu akcije u

okviru njihovih ovlasčenja i kompetencija. Enormni bogatstvi stvarni vladari Srbije i njihov antropološki otpad kriminalaca koje podržavaju nasi spoljni neprijatelji žele sve da nas dotuku. Recimo im NE! Srbija ima pravo na opstanak. Vuk Karadžić: "Ako svako do nas uradi koliko može narod će biti spašen". Sledimo primer Krsmanovića, neke svako uradi svoj zadatak: POLICIJA, MEDIJA, DRŽAVNI ORGANI. Sve će procvetati.

SAVET POKRETA

Pokret za zaštitu ljudskih prava 18.5.2007 godine

Tomislav Krsmanović, predsednik

Tel. 3511829; Mob. tel. 064-3095176; Pokret@eunet.yu

ВЕРБАЛНИ ДЕЛИКТ И СУДСКА ПСИХИЈАТРИЈА

(I део: Кривични поступак)

Томислав Крсмановић - 1 јуни 1990 године

Захваљујући сведочењима бивших заточеника и напорима све бројнијих појединаца и група који се

нарочито од 1980-их година све успешније залажу за имплементацију демократских начела и људских

права у Југославији, у јавности се сазнало за већи број особа које су због изражавања својих мишљења биле смештене по казни уместо у затвор у психијатријске болнице где су остајале обично

више година.

Amnesty International је изванредан број од њих прихватила као «затвореника савести», навео бих оне најпознатије: Владимир МАРКОВИЋ (1952), слободни новинар без запослења из Београда,

Вукасовићева 21, коме је решењем Другог општинског суда из Београда број К. Б. 1901/78 од 23. 2.

1979. године стављено на терет да је извршио кривично дело ширења лажних вести из чл. 218 Кривичног законика СР Србије (зато што је узео интервју од др. Ф. Туђмана са непријатељском садржином и даље га умножавао). У истрази је био послат на психијатријско посматрање од стране

психијатара Казнено – поправног дома – болнице, Неуропсихијатријско одељење (КП Дом - болница) у

Београду, Бачванска 14, познато у јавности као Психијатријска болница Централног затвора у Београду, који су утврдили да је он починио инкриминисана дела у стању душевне неурачунљивости, па му је стога изречена психијатријска мера безбедности из члана 63.

Кривичног

законика СФРЈ (КЗ СФРЈ) обавезног чувања и лечења у затвореној психијатријској установи неограниченог времена трајања, до излечења. Речено је у налазу да је својим речима опасан по околину (друштво). Провео је у наведеној установи од 23. маја 1979. године до 2. априла 1983. године;

Милисав ЖИВАНОВИЋ (1911) пензионер из Панчева, садашња адреса 4. јула 34, Зрењанин, коме је 3.

10. 1976. године Решењем Окружног суда у Панчеву број К. Б. 88/76 стављено на терет кривично дело повреда угледа државе и њених органа из чл. 174 КЗ (жалио се на незакониту конфискацију породичне куће његове супруге од стране савезног јавног тужиоца и других функционера...).

Претходно је био послат на неуропсихијатријску експертизу у Психијатријску болницу «Вршац», где

је проглашен неурачунљивим душевним болесником неспособним да схвати значај својих дела и на

основу чл. 63 КЗ СФРЈ му је изречена поменута психијатријска мера безбедности. Боравио је по том

основу у београдској затворској психијатријској болници од осуде до јуна 1986. године; Радомир ВЕЉКОВИЋ (1926) пензионисани потпуковник ЈНА из околине Крушевца, садашња адреса:

Хасана Бркића 48, Сарајево, коме је 20. 3. 1973. године Решењем Окружног суда у Сарајеву број К. Б.

153/73 стављено на терет кривично дело непријатељска пропаганда и повреда угледа државе и њених органа (зато што је написао критички текст у форми оптужног предлога против Јосипа Броза

Тита). Иако поседује више психијатријских налаза издатих од еминентних југословенских психијатријских установа из тога времена који сведоче да је психички потпуно здрав, он је од стране

лекара београдске затворске болнице био оцењен као душевно неурачунљива особа несвесна одговорности за почињена дела и као таквом му је изречена психијатријска мера безбедности из чл.

63 КЗ СФРЈ, као особи која је својим поступцима опасна по друштво, и да је то проузроковано болешћу, те га шаљу на неодређено време на чување и лечење у болницу где је боравио од марта 1973. до 17. 4. 1988. године;

Ђорђе СИМИЧИЋ (1935), радник из Лока код Новог Сада, садашња адреса: КП Дом - болница, Неуропсихијатријско одељење у Београду где је смештен решењем Окружног суда у БР. К. Б. 63/77.

и њему је било стављено на терет кривично дело непријатељске пропаганде из чл. 118 КЗ СФРЈ зато

што је у Локу растурао један летак са непријатељском садржином. Томе је претходила психијатријска експертиза на Психијатријској клиници Медицинског факултета у Новом Саду, где су психијатри закључили да је деликт учинио у стању душевне неурачунљивости, да је неким својим

.поступцима опасан по околину, па како је то дело опасно по друштво, које чини услед болести, примењен је и над њим члан 63. КЗ СФРЈ и послат на чување и лечење у затвореној психијатријској

болници да би се излечењем одстранила наведена болест, која је узрочник кршења закона од стране

њега;

Вијекослав НАГЛИЋ (1949) из Винковаца, Хрватска, бивши радник који је пре смештаја у болницу

живео са родитељима у Шведској, садашња адреса; Психијатријска болница «Др. Иван Барбот» Поповача, код Загреба, Судски одјел, коме је од војних власти било стављено на терет дело непријатељске пропаганде почињене за време служења војног рока, у истрази је био испитан од војних психијатара из Сарајева који су казали да је дело учинио у стању душевног растројства, решењем Војног суда у Сарајеву од 18. 6. 1975. године било му је стављено на терет поменуто вербално

ненасило дело, али као наводно неурачунљивој особи му је по чл. 63. КЗ СФРЈ изречена психијатријска мера безбедности, чувања и лечења и од осуде до септембра 1985. године је боравио у

београдској болници, а затим је смештен у горе наведену болницу;

Владимир ПЕРИШИЋ (1950) бивши незавршени гимназијалац и радник из Шибеника, Далмација, садашња адреса: Владе Перана 3, Шибеник, коме је решењем Окружног суда у Шибенику број К:19/82 од 14. 10. 1982. године било стављено на терет кривично дело непријатељске пропаганде и повреда угледа државе и њених органа али је претходно био проглашен од екипе психијатара загребачке затворске психијатријске болнице на челу са др. ..., који су изјавили да је прекршај учинио у стању душевне неурачунљивости, да је као такав опасан по друштво па мора да се лечи да би

се та опасност отклонила, па му је изречена на основу члана 63. КЗ СФРЈ психијатријска мера безбедности као и наведеним особама, па је до 1984. године боравио у загребачкој затворској болници,

а од тада до августа 1988. године у болници у Поповачи;

Душан ЋЕТКОВИЋ (1926) бивши функционер из Београда, садашња адреса : Господар Јованова 26,

коме је решењем Окружног суда у Београду бр. К. Б. 833/78 од 24. 4. 1979. године стављено на терет

кривично дело непријатељске пропаганде и повреде угледа државе и њених органа у сличним околностима је била изречена психијатријска мера безбедности из чл. 63. КЗ СФРЈ и боравио је у београдској затворској болници до 1984. године;

Иво МАЛЕШ (1943) из Блата на острву Мљет код Дубровника, коме је решењем Окружног суда у Дубровнику 14 Су-122/81 било стављено на терет дело непријатељске пропаганде (написао текст политичке садржине и залепио га на зиду своје куће) па му је као и осталим поменутих особама изречена мера безбедности из чл. 63 КЗ СФРЈ, те борави на Судским одељењу Психијатријске болнице на отоку Угљан од фебруара 1981. године.

Овом приликом не желим да истичем друге бројне особе, али указујем да нам је познато још прилично сличних случајева.

Конфинирање у психијатријске болнице вербалних починитеља за које се каже да су деликт учинили у стању душевне неурачунљивости се обавља по чл. 63. КЗ СФРЈ који гласи: (1) «Учиниоцу

који је дело учинио у стању неурачунљивости или смањене урачунљивости, суд ће изрећи меру обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, ако утврди да је опасан по околину и да је ради отклањања ове опасности потребно његово лечење и чување у таквој установи».

Према професору кривичног права са Правног факултета из Београда, др. Д. Атанацковићу, суд може

изрећи ову меру само ако утврди да је учинилац кривичног дела опасан по околину да је, ради отклањања ове опасности, потребно га упутити на психијатријско лечење и чување у здравственој установи. Због тога што ова мера није везана за кривицу учиниоца, већ за потребу његовог лечења и

чувања, њено трајање се унапред не одређује, тако да се она спроводи све дотле док особа не оздрави и

тако се отклони и опасност да учинилац убудуће врши кривично дело. У том смислу закон прописује

да ће суд ову меру обуставити када утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем учиниоца у

здравственој установи « (лист «НОН» од 15. 5. 1988.)

Кључни појам у чијем тумашењу у примени на дате случајеве долази до великих злоупотреба са кобним последицама је појам опасности по околину. Према др. К. Чавошком, научном саветнику Института друштвених наука из Београда (видети даље његов текст «Прелиминарни извештај о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе» од 15. 2. 1985. године упућен Одбору за одбрану слободе

мисли и изражавања из Београда у коме има 19. чланова, од тога 12. чланова Српске академије наука

из Београда, а поводом документације у вези 40 сличних случајева, коју сам му проследио), :“на основу стилизације и језичког значаја ове законске одредбе, мислим да се ова опасност искључиво односи на непосредну физичку опасност по околину (убиство, телесна повреда, силовање, паљевина,

итд). Како реч и мисао, чак и у устима душевно оболеле особе не могу бити никаква опасност ни за

људе, ни за имовину, сасвим је очигледно да починитељи вербалних деликата независно од тога у кавом су стању душевног здравља, уопште не могу бити опасни по околину, људе или материјална добра».

На основу мога богатог искуства од скоро двадесет година из ове области и познавања већег броја случајева, познато ми је да је ређе да се у судским решењима оваквим починитељима наводи да

су опасни услед својих речи у физичком смислу (мада има случајева где се покушава учиниоцу пребацити на терет и таква могућност или пак агресивно понашање без да је то доказано), обично се

казе «опасан по околину» без да је прецизирано о каквој се опасности ради. Или се, пак, тврди да је

починитељ «друштвено опасан» својим речина, писаним текстовима.

То је омогућено недовољно прецизним законом у вези појма «опасност по околину». У Коментару Кривичног закона СФРЈ од 1983. године (који је још на знаји) стоји: «садржај опасности по околину

је вероватноћа да ће починилац поновити кривично дело било које врсте због душевне неурачунљивости. У огромној већини цивилизованих земаља под појмом «опасност по околину» се

мисли на физичку опасност. Оваква широка дефиниција појма омогућава да се под то подведу и ненасилни вербални деликти и отвара могућности злоупотребама о којима говоримо овде.

Ми смо у нашој дугогодишњој борби указивали да неурачунљива особа нема довољну луцидност да би могла починити *delict d'opinion*. То тврди и др. К. Чавошки: «далеко је од здраве памети и помислити да реч у устима душевно неурачунљиве особе може да угрози нечији углед, поготову државе, јер таква особа не поседује довољну луцидност за то, не само психијатри него и обичан човек

са улице препознаје о чему се ради и речи такве особе не узима озбиљно».

Али, пошто судски органи у њиховим решењима тврде у исто време да је учинилац починио *delict d'opinion*, онда они сами признају да је био у стању да то уради. Али затим, тврде да је доказано да је

душевно неурачунљив а што је нелогично и контрадикторно, јер душевно неурачунљива особа нема

довољну луцидност да почини вербални деликт.

Већ поодавно с' обзиром на овакве недоследности и коришћење психијатријских вештачења над особама за које се сумња да су душевни болесници само зато што се нису сложили са званичним ставовима, како је у међувремену јавност сазнала за велики број оваквих случајева, са различитих страна стижу оптужбе да се психијатријска вештачења злоупотребљавају да се уместо временске казне починилац упуту у лудницу и да се психијатријске болнице у Југославији могу користити за изолацију политичких преступника.

У овоме смислу се залагао и Одбор за заштиту човека и његове околине Удружења књижевника Србије који је својим дописом државним органима од 15. 4. 1987. године захтевао да се члан 63 КЗ СФРЈ измени да би се онемогућиле овакве злоупотребе, а које су према овоме Одбору врло честе.

Док

Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања из Београда својом петицијом државним органима од

6. 1. 1986. године захтева, такође, измену овога чл. 63. и «да се онемогући да било ко буде смештен у

лудницу због онога што мисли и говори «. Значајан допринос расветљавању ове материје су дали и др.

Веселин Савић, (познат као "српска мајка"), др. Јанез Ругељ, светски угледни психијатр из Љубљане,

професор др. Војин Димитријевић, професор др. Јоже Локарј, београдски адвокат Никола Баровић,

књижевница Биљана Јовановић, чланови одбора за људска права САНУ и УКС- Удружење књижевника Србије, београдски борци за људска права, и из других југословенских република, професори универзитета у Београду (“праксовци”), православни протојереј др.Жарко Гавриловић,

залагао се у том смислу и македонски борац за људска права Илија Илијевск, психолог, осигурани адвокат Владимир Шекс (који је 1986 године на фамозном судском процесу ШЕСТОРИЦИ у Београду бранио српске дисиденте) и познати борац за људска права из Загреба Доброслав ПАРАГА, (кога су бранили САНУ и УКС –Удружење књижевника Србије) који у своме тексту у листу «Младина» бр. 40/ од 20. новембра 1987. године предочава да је неопходно према закону, да би се могао починити деликт мишљења, директан умишљај од стране починитеља, а што захтева постојање свести о последицама инкриминисане радње, а за што болесна психа није способна « (видети члан 133 КЗ СФРЈ).

Ми смо све наведене приступе и објашњења већ и раније пре др.Косте Чавошког, В.Шекса и Д.Параге износили у нашим саопштењима о овој материји.и дали сво значајан допринос анализи и раскривању ових злоупотреба.

Овакви случајеви и непрецизни закони који то омогућавају су доказ да се југословенско законодавство може користити у одређеним случајевима, који су, према наведеним изворима чести,

тако да учиниоце насилно смештају у психијатријске болнице само зато што су искористили своје људско право изражавања својих мишљења о стању у домовини и то на један ненасиљан начин. Да наведем и то да са растућом плимом демократских захтева у југословенском друштву је послато већи број петиција државним органима у којима се захтева измена чл. 63. КЗ СФРЈ и привлачи пажњу на злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, нпр. преко сто угледних југословенских интелектуалаца се обратило 4. 4. 1986. године Законодавном одбору Скупштине СФРЈ са једним таквим захтевом. О овоме је писала у више наврата последњих година југословенска штампа. Све већи број угледних научника из земље, чак и из државног и партијског апарата диже свој глас против неадекватног коришћења психијатрије у овој земљи. Др. Звонимир ШЕПАРОВИЋ,

професор Правног факултета из Загреба и председник Светског виктимолошког друштва је изјавио да је овакве злоупотребе психијатрије омогућио закон и да је погажен принцип медицине која треба да лечи, а не да шкоди, ова казна пошто значи социјалну смрт, равна је и самој смртној казни». (лист «НОН» од 15. 5. 1988. године). Сада се и од стране званичника признаје да има таквих случајева и о омогућности да се измени члан 63. КЗ СФРЈ.

На крају да истакнем и то да се сада у југословенском друштву спроводе дебате да се елиминише вербални деликт из закона као нецивизацијски. Ово утолико пре важи када се ради о починиоцима за које се каже да су душевно неурачунљиви.

Пошто сам покушавао да објасним појам «опасност по околину» из чл. 63 КЗ СФРЈ сада бих хтео да кажем о једном другом суштинском садржају ове законске одредбе. То је његова медицинска индикација., каже се да је починитељ учинио вербални деликт јер је болестан, те отуда његова друштвена опасност потиче од душевне болести, па га по овоме члану шаљу у затворену болничку установу на чување (да се онемогући да даље чини прекршаје закона) и на лечење да се оздрављењем елиминише болесно стање које га нагони да чини прекршаје закона опасне по друштво. Када буде оздравио и престане његова опасност по околину, потреба за лечењем, биће отпуштен.

Према мојим сазнањима овакви прекршитељи често иду у затворске болнице, али није ретко да их смештају и у судска одељења цивилних болница. Ја бих овде нарочито хтео да се зауставим на стању у затворским психијатријским болницама у Југославији. Ове затворске установе се налазе под старатељством Савезног секретаријата за правосуђе и општу управу, а не здравства, лекари су функционери правосуђа, функционисање ових болница је регулисано Законом о извршавању кривичних санкција (ЗИКС-ом). Режим живота и третман пацијената је у много чему сличан ономе у затворима. О овим болницама се почело говорити у јавности тек од 1980-их година, када је стављено на дневни ред питање положаја психијатрије у друштву (а о чему је требало проговорити много раније, јер такве злоупотребе су старе колико и ово друштво). У поменутом тексту у листу «НОН» од 15. 5. 1988. године др. Јоже Локарј, угледни психијатар и професор Медицинског факултета из Љубљане каже «постојање затворских болница у Београду и Загребу (вероватно их има још и у неким другим местима, али у друштву где је принцип јавности још увек врло мало заступљен о томе се недовољно зна), није у складу са медицинском етиком и демократским начелима, лекари су службеници правосуђа уместо здравства. Хтео бих да узгред кажем неколико речи о историјату борбе против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе у Југославији. Дана 30. 4. 1981. године је у Београду покренут први југословенски одбор за заштиту људских права, а против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, који се звао Акција против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, у коме је био угледни београдски психијатар, бивши професор Медицинског факултета из Београда, др. Веселин САВИЋ, поред мене, песника Д. Игњатовића, правника Г. Бакића, филолога И. Прекајског, касније су нам пружили подршку велики број грађана и одбора из Београда и других градова. АКЦИЈА је децембра 1986. године прерасла у Комитет за заштиту људских права, који је проширио делатности и на друга подручја, а на дан 29. 11. 1988. године је покренут Одбор против специјалних психијатријских болница (затворских) «Анатолиј Корјагин» који анимира Д. Парага. Велики допринос у овоме смислу је дао и ОДБОР ЗА ОДБРАНУ СЛОБОДЕ МИСЛИ И ИЗРАЖАВАЊА САНУ из Београда, као и велики број грађана који су се обраћали по овоме питању државним органима. Тако се око 80 југословенских интелектуалаца 24. 3. 1986. године, заједно са сродницима утамничених вербалних преступника у београдској затворској психијатријској болници, обратило Секретаријату за правосуђе Србије (под чијом надлежношћу је ова установа) предочавајући недовољну загрејаност поросторија и у правом смислу смрзавања у зимским месецима пацијената ове установе. Нисмо добили никакав одговор, ситуација до данашњег дана нимало није побољшана. Наш Комитет за заштиту људских права се у више наврата обраћао надлежним државним органима у вези тешких услова живота и медицинског третмана који је испод свих медицинских норми и стандарда у београдској и загребачкој болници: 17. марта 1987. године, и три петиције од 29. 8. 1988. године, достављен је и један детаљан рапорт о стању у београдској затворској болници на основу сведочења великог броја бивших заточеника и њихових сродника. Иако се београдска затворска психијатријска болница налази на 25 минута тролејбусом од центра града, зграда администрације и седишта Српске академије наука и

Удружења књижевника Србије, та болница је још увек удаљена од увида јавности, ништа се не мења.

Према поузданим информацијама «затвореника савести» АИ који су тамо били неки и по 15 година, чак је о томе писала и ревијална штампа, у њима је не само зими несносно хладно, него су и

пренатрпане, без довољних санитарија, даље се истиче једнолична исхрана, лоша одећа и обућа, болесници обавезни да раде и кулече, медицинска нега и заштита не испуњавају ни минимум медицинских прописаних стандарда. Они указују нарочито на тежак положај вербалних и других политичких преступника који су измешани са психопатама и неурачунљивим убицама које против њих потстичу несавесни службеници, онемогућавани су да се баве стручним интелектуалним радом и

да врше религиозне обраде, праве им се тешкоће у контактима са породицама и пуномоћницима, изолују их у односу на друге болеснике, уцењују их и излажу психолошким притисцима. Нису ретке

жалбе на неиндициране апликације медикамената и инјекција или електро шокова (у загребачкој болници). Тако да се за њих боравак у болници, према овим изворима, претвара у сурово насиље и одмазде.

У саопштењу Одбора против специјалних психијатријских болница «Анатолиј Керјагин» од 29.

11. 1988. године се истиче да су у СССРу овакве болнице изузете испод старатељства правосуђа и дате

у надлежност здравству, а да то још није случај у Југославији. Нарочиту пажњу заслужује то да се у

свим болницама примењују врло сличне дисциплинске и казнене мере и средства принуде, као и у затворима. Поменути В. Марковић је протурио из ове београдске установе 1981. године писмо емигрантском листу, због чега му је за више месеци био продужен боравак. Да ли је писмо емигрантском листу медицинска или политичка индикација? Миле ГВОЈИЋ, вербални преступник је

за време посете дотурио сродницима писмо у коме се жалио на злоупотребе са политичким кривцима

које је било ухваћено од страже, он одмах одведен са посете, његова соба испражњена, он везан ланцима за кревет, претучен од групе милиционера палицама, ногама, летвама, затим бачен на дуже

време у самицу, одакле је изашао после дужег времена и оболео. Да ли је једно овакво писмо политичка или медицинска индикација? Према сведочењима Владимир Перишић «затвореник савести» АИ је кад год би тражио Библију у загребачкој болници, или свећеника, био тучен од стражара Ацана и слат на електро-шокове.

Неприхватљиво је са законске тачке гледишта и супротно медицинској етици третирати на сличан начин затвореника и наводног болесника, затвореницима се изражава прекор, док болеснике

треба лечити.

Према нашим поузданим информацијама у овим установама није могуће лечење, већина излази органски руинирана и оболела у горем стању него када је ушла.

Овим желим да укажем да се медицинска индикација из чл. 63. КЗ СФРЈ у оваквим установама не може остварити Постојање оваквих установа ствара широк простор за разне и бројне злоупотребе,

па је зато да би се то предупредило, потребно их изузети из надлежности правосуђа и ставити под надзор здравства, а све садашње пацијенте ових установа заштити и предузети одмах мере да се отуда отпусте.

Желим овога пута да истакнем да до сличних, по моме познавању и чешћих злоупотреба, долази са чланом 65 КЗ СФРЈ, који регулише насилну хоспитализацију оних који су починили кривично дело

под дејством алкохола, једноставно се каже да је особа вређала државу, Тита, итд. Јер је била пијана

(то је олакшано тиме јер је у Југославији висока бројка алкохоличара, а поготову оних који воле каљицу мало више).

Велики је број жалби да су поједине особе биле смештене у психијатријске болнице по члану 63 КЗ СФРЈ уз лажну оптужбу за неко асоцијално понашање. Нарочито је у јавности постао познат случај браће ЖИВКОВИЋ, из подгорског села Оглађеновац код Ваљева, који су често хапшени, премлаћивани, деца киднапована, зато, што «одржавају тајне верске састанке», «читају Библију и верску литературу», «васпитавају децу и супруге и настраном верском духу», али је то све било вешто

укривано наводним отпором властима и асоцијалним понашањима и конфликтима са околином. Последњих година су их држали дуже у психијатријским болницама као потпуно неурачунљиве болеснике од параноидне шизофреније, а када је јавност петицијама потписиваним од великог броја

особа оптуживала власти за злоупотребе психијатрије, онда су их намах смештали у затворе, сада се

налазе у ваљевском затвору осуђени на временске казне затвора као «потпуно психички здрави».

(И

обичан човек а не само психијатар зна да неко данас не може бити болестан од параноидне шизофреније, а сутра потпуно здрав).

Сматрам, стога, да члан 63 КЗ СФРЈ који је једна широка и недефинисана недовољно прецизна законска формулација, омогућава арбитрарне и субјективне интерпретације који дозвољава да се под

овај закон подведе било какво понашање за које неко може у датом моменту наћи да је нецелисходно

политички. Изгледа да је предлагач хтео да овако формулише овај закон да би се омогућило да се под

њега подведу и ненасилни и политички деликти и на тај начин у психијатријску болницу сместе и изолују они који нису по ћуди овог или оног локалног арбитра.

Овакво стање је супротно Уставу СФРЈ, медицинској етици, међународним обавезама Владе СФРЈ.

Члан 63. КЗ СФРЈ је изразито нехуман па и због тога га треба мењати.

ВЕРБАЛНИ ДЕЛИКТ И СУДСКА ПСИХИЈАТРИЈА

(II део: Грађански.ванказнени поступак)

Томислав Крсмановић, 1.6.1990

(Напомена: Стање у законима је најжалост и сада у 2004 године слично као и 1990 године).

У првом делу овога рада «КРИВИЧНИ ПОСТУПАК» анализорана је материја насилне хоспитализације починиоца вербалних деликата која се обавља по члану 63 КЗ СФРЈ (тзв. чиста психијатријска мера безбедности за оне који су дело починили у стању душевне неурачунљивости)

и

чл. 65 КЗ СФРЈ (тзв. алкохоличарска и наркоманска психијатријска мера безбедности за оне који су

кривична дела починили у стању душевног обољења изазваног зависношћу од дрога или алкохолизма).

Овога пута бих хтео да саопштим моја сазнања о интернирањима у психијатријске болнице учинитеља вербалних деликата којима то није било стављено на терет као кривично дело.

Ова област је регулисана параграфима који регулишу ванказнени поступак присилне хоспитализације психичких болесника.

Са процесима демократизације у југословенском друштву који су нарочито били активирани кризом која се све жешће манифестује од 1980-их година сазнало се за већи број грађана који су били

смештени у психијатријске болнице само зато што су били на ненасиљан начин изразили њихова мишљења или због неког другог разлога политичке природе. АКЦИЈА ЗА БОРБУ ПРОТИВ ЗЛОУПОТРЕБЕ ПСИХИЈАТРИЈЕ У ПОЛИТИЧКЕ СВРХЕ конституисана 30. априла 1981. године

чији сам и ја био један од оснивача, је била први југословенски одбор основан за заштиту грађана жртава злоупотребе психијатрије и таквих политичких прогона. Као што јој је било у имену уписано,

бавила се питањима злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Поред залагања за већи број оних

који су били смештени у психијатријске болнице по члановима 63 и 65 КЗ СФРЈ, трудили смо се да

прискочимо у помоћ и конфинираним у психијатријске болнице по Грађанском-ванказненом поступку. Илустрације ради наводим неке од њих.

Милица БОБИЋ (1950) наставница из Београда је 10. 9. 1984. године смештена против своје воље у

Психијатријску болницу «Лаза Лазаревић» у Падинској Скели код Београда, где је остала до 19. 11.

1984. године. То јој је учињено зато што је на свом радном месту изразила своја верска убеђења на потпуно друштвено прихватљив начин. У отпусној листи ове болнице број 2897 стоји дијагноза, назив

терапије коју је примала, као разлог насилне хоспитализације се наводи «примљена на лечење јер је

била упадљива својим понашањем на радном месту» (Изостала са наставе на дан своје Крсне славе Светог Јована).Писала и Његовој Светости Патријарху СПЦ.

Милица ТОДОРОВИЋ (1935.) професорка једне средње школе у Чачку (сада као и М. Бобић повучена

из наставе и ради на радном месту библиотекарке) дакле ван струке, је била одведена против своје воље у Психијатријску болницу «Др. Драгиша Мишовић» у Чачку на дан 19. 2. 1985. године, где је боравили до 18. 3. 1985 године. Разлог насилне хоспитализације је био њен разговор са професором

физичке културе којом приликом је она на врло луцидан и смирен начин критиковала реформу усмереног образовања и стање у школству. У Отпусној листи из ове болнице бр. 2377/85 је уписана

дијагноза, тврди се да је доведена санитетским колима као хитан случај због изазваног сукоба на радном месту и испољавања немира, осећа се дискриминисана јер је премештена на радно место ван

струке, библиотекара, доминирају идеје непризнавања стручности за латински и параноидне идеје прогањања, сматра да је смештена у болницу да јој се нашкоди.

Вера БЉАЈИЋ-КАРАГИЋ (1926) инвалидски пензионер из Београда је због изражавања њених мишљења (између осталог написала је један текст, књигу, у којој разматра материју парapsихологије, и залаже се за плуралистички политички систем) била смештена у

Психијатријску

болницу «Лаза Лазаревић» и «В. Вујић», Вешти прогонитељи из крила Службе државне безбедности

су лукаво исконструисали њен наводни сукоб са суседима и тако обманули психијатре код којих су је

довели. Први пут је била интернирана у П. Б. «В. Вујић» од 5. 3. 1981. године, у Отпусној листи П. Бр.

5146/81 о 6. 5. 1981. године стоји дијагноза, примљена терапија. Други њен боравак у П. Б. «Л. Лазаревић», од 29. 6. до 27. 9. 1985. године, Отпусна листа садржи сличне податке.

Драгиша МИЈАТОВИЋ (1939) ЛЕКАР ИЗ Београда је због жалби на политичке прогоне на своме

радном месту и шире у друштву био у два наврата киднапован из свога стана од стране органа СУП-а и болничког особља које су они били довели. Први пут је одведен у П. Б. «Л. Лазаревић» 31. марта где је боравио до 6. априла 1978. године, а други пут је у истој болници боравио на сличан начин од 28. 8. до 4. 9. 1979. године.

Зоран СТАНКОВИЋ (1940) , наставник из Београда се налази од 21. 4. 1989. године у П. Б. «Л. Лазаревић» у Падинској скели код Београда зато што се жалио годинама на онемогућавање запошљавања, стални надзор и узмемиравања тајне полиције и њихове злоупотребе.

Павле ПОЉАНСКИ (1931.) инжењер који је још 1965. године добио отказ политички мотивисан, од тада нигде не може да нађе никакво запослење, је био због својих жалби на политичке прогоне у шест наврата смештан насилно у психијатријске болнице у Београду.

Домагој ПАРАГА (1959), комерцијалиста из Загреба, брат познатог борца за људска права Доброслава Параге, је у својим младалачким данима био насилно смештен на више месеци у једну загребачку психијатријску болницу само зато што је изрекао вербалну увреду на рачун једног државног функционера (Ј.Б.Тита-није био оптужен за то).

Штампа је у више наврата писала о сличним присилним хоспитализацијама, да наведем само случајеве ужичког професора Р. ГОЈШИНЕ, доктора наука из Кобарида Петера Жемве, инжењера из Београда. Р. РАДОЈЕВИЋА.

Нама је познато, и за њих смо се залагали, стотинак сличних особа које су биле смештене у психијатријске бониче по ванказненој законској процедури.

Децембра 1986. године неколико лица окупљених око Акције за борбу против злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе је оформило Комитет за заштиту људских права. Овај Комитет се 15. 1. 1988. године обратио једном петицијом државним органима и Удружењу психијатара Југославије са предлогом да се измени Закон о ванпарничном поступку СР Србије, глава II «Задржавање у установама лица која нису починила никакво кривично дело него што то захтева њихово стање здравља. “У овој петицији смо тврдили да су злоупотребе по овоме закону далеко чешће него ли по Кривичном поступку, презентирали неколико случајева и указали на путеве како да се спроведу реформе и промене закона. Октобра 1988. године смо ову петицију проследили Форуму за људска права СССРЈ из Београда. Овај Форум је 1988. године публиковао једну анализу ове материје која је у много чему била слична нашим закључцима.

Иако се о злоупотребама психијатрије у политичке сврхе код нас почиње говорити тек од 1980-тих година, ипак су се југословенски психијатри присталице анти-психијатријског таласа који је надолaziо у свету бавили на овајли онајначин и положајем и стањем са нашом психијатријом. и раније.

Уређење изванзаконске хоспитализације у Југославији спада у законодавну надлежност република и покрајина. У свим републикама и покрајинама, изузев СР Босне и Херцеговине и СР Хрватске, те обема покрајинама, то је учињено прописима о изванпарничном поступку. Законом СР Србије о ванпарничном поступку из 1982. године (ЗУПСР), Законом СР Македоније за ванпроцесна

поступања из 1979. године (ЗУПМ), Законом о ванпарничном поступку САП Косова из 1986 (ЗУПК); Законом СР Словеније о неправедном поступку из 1986 (ЗНПСЛ), Законом о ванпарничном поступку Црне Горе из 1986. (ЗВПЦГ); Законом о ванпарничном поступку САП Војводине из 1986. (ЗВПВ). У СР Босни и Херцеговини и СР Хрватској релевантан правни извор за уређење института су у основи правна правила предратног Закона о ванпарничном поступку из 1934. године. Правни извор за уређење института су правне норме старе Југославије, тј. параграфи 193, 194 и 195 Закона из 1934 године. Занимљиво је напоменути да су ова три законска параграфа у потпуности идентична са аустроугарском царском наредбом број 207 од априла 1916 године. Трећа глава ове наредбе под називом «Судски поступак по пријему у затворене заводе» има 9 чланова који су потом сажети у три члана у закону из 1934. године. У 1966. години је донет Нацрт новог закона СР Србије, априла 1982. године се није отишло битно даље од закона из 1934. године. Према нашим психијатрима ови правни прописи су у пракси сувише компликовани да их је немогуће спроводити, те да се онда они и не примењују и да се више ради по личном нахођењу. Они кажу да су просто неодрживи и да су неопходне промене. То тврде и стручњаци поменутог Форума који истичу да на овом подручју није дошло до еволуција које се налажу у регулисању материје изванзаконске присилне хоспитализације. Нарочите тешкоће имају психијатри при насилним хоспитализацијама, кажу да просто не знају шта да раде и како да поступе, да је ситуација у пракси у правом смислу речи хаотична. У своме раду савесни и поштени психијатри, а што је огромна већина наших психијатара, се сналазе у недостатку исправног закона придржавајући се Хавајске декларације-етичког водича за психијатре целог света. У њој се налазе у 10 тачака прецизне норме и начела којих се мора придржавати сваки психијатар. Ситуација је нарочито отежана због све чешћих душевних обољења, све већег броја болесника у стационарним установама, фреквенције пријема и отпуштања која је огромна, скраћено је време хоспитализације, подељени су послови по установама, све су чешћи интермитентни боравци. Дакле, ова материја није прецизно дефинисана законима. Ови закони су неадекватни и неприменљиви у пракси, они су нејасно формулисани, психијатри их могу интерпретирати по своме нахођењу, закон не обавезује психијатре да га поштују, не следи санкција за поступке уколико закон није стриктно поштован. Овакво стање у нашој психијатрији отвара широк простор за све могуће субјективизме, арбитрарности и самовоље, волунтаризме. Признаје се да код нас има и изгредника. Колико их има је јако тешко проценити у једној оваквој кофузној и правно недефинисаној ситуацији у овој области. Према нашим сазнањима стеченим са стотинама особа за које смо се залагали које су биле смештене због издржавања својих неконформистичких мишљења у психијатријске установе, по овим законима овде су злоупотребе на делу честе.

Према стручњацима Форума за људска права (професор др Војин Димитријевић), психијатријске болеснике у одређеним случајевима треба хоспитализирати против своје воље. То би се могло учинити да би се лечили (тзв. медицинска индикација), или зато да би се

друштво заштитило од њих (тзв. социјална индикација), односно да би их заштитило од сопственог

понашања (витална индикација – самоубиство).

Док се у случају насилне хоспитализације починилаца кривичних дела ради о заштити друштва од њих јер су болесни и болест их наводи да чине кривична дела, разлози изванказнене хоспитализације

су одређени постојањем одговарајућег здравственог стања које као такво представља одређену опасност по друштво или самога болесника. Лечење осим у изузетним случајевима се не може наметнути против своје воље него се као разлог узима социјална и/или витална индикација.

Што се тиче разлога принудне хоспитализације по поменутиим законима она би се могла спровести само у случају тзв. социјалне и/или виталне индикације. У српском, црногорском, косовском и војвођанском закону су формулисани на један неодређен начин: особа се задржава када је

обог природе болести неопходно да та особа буде ограничена у своме кретању и општењу са спољним

светом. Могло би се претпоставити да би хоспитализација била допуштена и када би томе ишла у прилог и само тзв. медицинска индикација. Закон Словеније је далеко прецизнији и одређенији јер насилну хоспитализацију условљава тзв. социјалном и виталном индикацијом.

Слажемо се са ставовима Форума и залажемо у том смислу већ годинама да би «разлози правне сигурности захтевали да се нејасни и неодређени закони замене прецизним и контролабилним условима».

Досијеа великог броја жалиоца која нам стоје на располагању и за које смо се залагали, дозвољавају да се констатује да до нарочито тешких злоупотреба долази са појмом ОПАСНОСТ ПО

ДРУШТВО. (тзв. социјална индикација). Овај појам законским текстом уопште није прецизно дефинисан и интерпретира се по нахођењу. Није нам познат текст закона који објашњава овај појам у

законима који регулишу изванказнене хоспитализације, али када се ради о чл. 63 и 65 КЗ СФРЈ, под

појмом ОПАСНОСТ ПО ОКОЛИНУ мисли се на било коју опасност, не само физичку (агресивност),

него и друштвену (од речи). Овакво стање духа опстаје и у овим законима о којима је овде реч.

Овакво стање омогућава да се вербална критика особа за које се тврди да су душевни болесници подводи под опасност по друштво од речи, од политичке критике.

Сасвим је умесна примедба да душевно оболела особа нема довољну луцидност да својим речима нанесе штету угледу државе и идеологији. Данас милиони критикују врло оштро, у друштву се захтева

да се вербални деликт укине као превазиђен и нецивизацијски, утолико би пре требало све ово да

важи када се наводно ради о душевно болесним починиоцима. У случају наставнице М. Бобић изостајање са наставе на дан Крсне славе Светога Јована и мирно образложење да је верница и православка, без ремећења јавног рада и мира, њени захтеви да због тога не буде повучена из наставе,

су створили политички проблем у њеној школи и општини. Њена опасност по друштво није била физичке природе (агресивност), нити је била опасна по саму себе, њено стање здравља не може имати

никакве везе са испољавањем верских убеђења и православног идентитета. Њена опасност је била

друштвене природе јер се на луцидан начин залагала за поштовање верских слобода и изражавања свога националног идентитета. Сличан је и случај професорке Милице Тодоровић из Чачка. Њене критике реформе усмереног образовања које су биле врло умесне, се нису свиђале директору и партијској организацији школе, па су је зато против њене воље одвели у лудницу. Дакле, опасност по

друштво од луцидних речи се подводи под наводно душевно обољење и болница тако субституише

затвор. У одређеним случајевима се политички мотив покушава вешто укрити наводним асоцијалним понашањем. В. Б. Карагић која је жртва политичких прогона од 1945. године, је написала текст који смо споменули, али је као разлог принудне хоспитализације наведена њена наводна свађа са суседима, а што је била монтажа тајне полиције.

Када је реч о принудним хоспитализацијама укривање политичког разлога се правда понекад медицинском индикацијом, тако је за др. Мијатовића речено да се жали на прогоне у стању пијанства, за инг. Пољанског је наведено да је скитница и паразит, неће да ради, итд. Има и поремећених породичних односа где је родбини стало да њен сродник буде у психијатријској болници

због неког разлога и не залаже се довољно за њега (због наслеђа, и др.).

Без обзира која индикација се истиче као разлог принудне хоспитализације (медицинска, социјална, витална) наводи се да је особа болесна и да је шаљу у психијатријску болницу на неодређено време да се излечи и да се тиме елиминише њена опасност по друге или себе. Јавности је добро познато стање у појединим југословенским психијатријским болницама, нарочито у појединим, не само у судским одељењима, него и ван њих. Из штампе се сазнало да је често

хладно зими, лоша храна, сиромаштво, а што ствара велике тешкоће да се спроводи адекватна медицинска нега и заштита. Посебан проблем је правни положај психијатријских болесника, о чему

је напред било говора. Увид у велики број случајева нам дозвољава да закључимо да је нарочито тежак случај особа које су смештене у психијатријске установе због неког политичког разлога .

Ове

особе су предмет нарочитог надзора, изложене често нарочитом третману, жртве су лишавања њихових права, излагане понижавањима и шиканирањима. Тако да се за ову категорију пацијената боравак у овим установама често претвара, уместо у опоравак, у сурову одмазду, и отуда излазе, уместо опорављени, болесни и руинирани здравствено.

М. Бобић се жалила на шта има право по Закону, али су све њене жалбе завршавале у кошу, због тога је узимајући то као разлог погоршања болести добила 16 инјекција празине за 5 дана, инјекције

dero moditen За цело време боравка је била шиканирана и понижавана. Њене жалбе на верске прогоне православке су од психијатара објашњаване као манија гоњења (параноја). Сигурно да међу

пацијентима има прилично и параноичара али много и стварно прогоњених. Истини за вољу мора се

признати да је психијатрима јако тешко разлучити параноичаре од стварно прогањаних, поготову јер

свугде присутна Служба државне безбедности врло вешто онемогућава психијатре да тачно процене и

заплашује их. Изашла је из ове установе болесна, а ушла је, према поузданим подацима којима располажемо, далеко бољег стања здравља.

Слично се поступа и са осталим особама које су тамо биле смештене због неког политичког разлога, у просеку оне из болница излазе далеко лошијег здравственог стања него што су биле у моменту уласка.

Гледано у овоме светлу медицинска индикација, главни разлог принудне хоспитализације

оваквих пацијената се уопште не остварује у нашим психијатријским болницама, напротив «политички» излазе болеснији. А ово сведочи о великој шупљини наведених закона чији је главни смисао и циљ лечење.

Такви неадекватни закони отварају могућност великим грешкама и злоупотребама. Нарочито треба привући пажњу на злоупотребе од стране СДБ са психо-социјалним контекстом комуницирања

на релацији ПСИХИЈАТАР-ПАЦИЈЕНТ. Друштвено-политичко окружење у Југославији је суштински различито од истог у грађанским друштвима. Ово друштвено-политичко окружење може

утицати на психијатра без да је он тога свестан, омести га у процени и навести на погрешну дијагнозу

на један врло смишљен начин. Психијатрима се стављају на увид изјаве, документа, све подешено по

њиховој вољи са циљем да представе пацијента како то њим одговара. Наши психијатри уопште немају могућности, времена, снаге, ресурса, нити храбрости да у довољној мери проверавају истинитост добијених података. Они, такође, често имају поверења у изјаве њихових колега, а што увек не мора бити тачно. Треба истаћи, нарочито, да и сам «пацијент», уколико је дуже изложен притисцима, или пак и злоупотребама, чега има као што је познато, може бити здравствено оштећен.

(Форум за људска права у својим документима тврди да прогањани грађани често обољевају).

Онда је

он неспособан да се представи психијатру како треба, објасни своје тешкоће и узроке истих.

Поготову

када се ради о пацијенту просечних, или испод просечних интелектуалних способности.

Психијатар

види пред собом оштећену особу, а нема могућности да установи зашто је то тако и шта се крије иза

свега тога.

Настају масовне лоше процене и нетачне дијагнозе са кобним последицама.

Огромна већина наших психијатара су верни Хипократовој заклетви и у служби здравља пацијената.

Али има места и неким саветима. Наши психијатри, иако компетентни, и није ретко да увиђају ову замку, не могу ништа учинити из разлога који сам напред навео, јер је за њих немогуће да разлуче шта је утицај политичког окружења, а шта инхерентно идивидуи независно од директног политичког

утицаја окружења. Корисно је овде истаћи стање духа појединих наших психијатара који су и данас

склони да сваку жалбу на политичке прогоне које су у одговарајућим случајевима сасвим оправдане,

потпуно неоправдано аутоматски и унапред третирају као знак параноје. Ово већ спада у таква ригидна и неаутентична понашања, поготову када се ради о психијатрима са ознакама политичке моћи и утицаја, која се могу сврстати у предрасуде и нетрпељивост оних који лече према другачије политички мислећим. Поједини пак психијатри резигнирано резонују да политика треба да буде резервисана за политичаре, а њихово је да лече, али је и то фатална заблуда, јер се политика и медицина тако мешају. Психијатри су и под принудом, сматрају да не могу ионако ништа учинити сем

да навуку на себе гнев моћника, они су и традиционално аполитични (Сматрам да је психијатрија политичка област «rag excellence» и да би баш због тога наши психијатри били први који би требали

да се више едуцирају политички).

Овакав утицај друштвено_политичког окружења на процене психијатара онемогућава примену

научног метода у психијатрији у нашим условима. Може се говорити о истинским злоупотребама психијатара, а не само психијатрије.

Према стручњацима Форума за заштиту људских права упоређење републичких закона дозвољава констатацију да сви закони, осим словеначког, не садрже критеријуме за оцену способности задржаног да изрази своју вољу. Није јасно дефинисано законима ко је овлашћен да одреди и спроведе смештај болесника, ко ће спроводити контролу таквог задржавања и донети дефинитивну одлуку о томе, ко ће пратити развој здравственог стања болесника и донети дефинитивну одлуку о отпуштању; није довољно дефинисан ни статус хоспитализираних, њихова права, услови живота и рада. На основу свих закона се изводи закључак да суд одлучује о присилној

хоспитализацији. Сви закони одређују рок за доношење одлуке о задржавању, који од закона до закона варира, између осам, петнаест дана или три недеље до тридесет дана. Према Закону о ванпарничном поступку СР Србије постоји обавеза да се у року од три дана пријави сваки случај насилне хоспитализације суду на чијој територији се налази болница, да се опише природа обољења,

суд је дужан са друге стране када о задржавању једне особе добије пријаву да одмах поведе поступак

и по потреби саслуша приведеног. Према стручњацима Форума за заштиту људских права здравствене установе врло ретко и са закашњењем пријављују суду случајеве присилне хоспитализације, о продужењу задржавања суд се готово никад не обавештава, као ни о отпуштањима пре рока. Према Форуму, судови показују велику небригу у обављању својих послова.

Не проводе контролу здравствених организација, споро реагују на пријаве (према истраживањима проф. Ж. Хорватића на Општинском суду у Загребу -1986 у 80% случајева у којима је тај суд обавештен о присилној хоспитализацији, саслушању хоспитализираних особа се приступило након истека рока од месец дана, поступак је редуциран само на попуњавање три обрасца.).

Психијатри истичу да би се проблем можда могао решити увођењем у психијатријским установама истурених судских одељења, али кажу да је и то неизводљиво у пракси.

Према овим законима задржани мора бити прегледан од два лекара који ће дати налаз, задржани има право на жалбу. Према поменутих истраживањима др. Ж. Хорватића вештачења здравственог стања поверавају се једном лијечнику и по правилу ономе ко је привремено задржавање одредио.

Стручњаци Комитета за заштиту људских права су урадили једну анализу која се односила на стотинак случајева који су били насилно хоспитализирани по овим законима, а који су нам се обратили жалећи се да им је то било учињено због изражавања њихових политичких мишљења или

верских, филозофских или моралних уверења.

Скоро све ове особе се жале да описана законска процедура уопште није била поштована. Њих обично нису прегледала два лекара, нико их није никада хтео саслушати како треба, немају појма о било каквој правној-судској процедури, неки су се жалили и жалбе су завршавале у корпи за отпатке,

прављене су им сметње у контактима са сродницима и адвокатима. Ове особе тврде да су психијатри

одбијали да разговарају о њиховим жалбама да су жртве прогона и да априори такве жалбе процењују

као параноидне реакције, иако то не мора често бити тачно. Жале се да су, када су се жалиле, по казни

биле подвргаване појачању фармацеутског третмана, инјекција или електро шокovima..

Разлози оваквог хаотичног стања у пракси су бројни и сложени: и могу се свести на један заједнички именоватељ, тј. НЕПОСТОЈАЊЕ ПРАВНЕ ДРЖАВЕ у Југославији.

Овакво стање са овим законима се користи, да будемо отворени, да се под њих подведу било која понашања која властодршци могу наћи за нецелиходна и штетна по њих у датом моменту и

околностима.

Предлози и размишљања експерата Форума за људска права су врло мудри, али се не дају упутства како их треба спровести у дело. Ми смо у нашој петицији државном органу и Удружењу психијатара од 15. 1. 1988. године предложили да се оснује једна КОМИСИЈА која би радила на реформи закона о психијатријској служби у Југославији. Сматрамо да би у састав ове Комисије поред

оних који оптужују државу да врши описане злоупотребе (чланови Комитета и Покрета за заштиту људских права у Југославији и Одбора А. Корјагин: др.Веселин Савић, др.Коста Чавошки, Т. Крсмановић, Д. Парага, др. Ј. Ругељ; као и др.В.Коштуница, адвокат В. Шекс, др. Д. Кеџмановић, представници других југословенских одбора који су се бавили овим питањима), требали да уђу и представници државе.).

Положај психијатрије у Југославији је горуће питање и треба приступити његовом решавању што пре и на што ефикаснији начин. Није излишно напоменути да status quo у овој области и покушаји да се ово стање још вештије укрије од увида јавности изазивају велико подозрење у искреност намера властодржаца да желе демократске реформе. Зато рапорт Форума за људска права

публикован недавно видимо као знак наговештаја да ће и у овој области доћи до отопљавања и побољшања.

У Београду, 1 јуна 1990 године

Крсмановић Томислав Карађорђева 50/III, Београд 1.3.1975.

Биро за притужбе и жалбе Општине Савски венац Београд

Позивам се на члан Устава СФРЈ бр. 157 и на чланове 180 и 198. улажем жалбу у прилогу.

У периоду 1971. до данас сам имао два незаконита отказа као политички неподобна особа, тј. са образложењем да немам довољно политичких квалитета за радно место у питању. Иако су моје образовање, струка и искуство јако тражени, нигде не могу да нађем посао, тамо где сам инсистирао

да ми се каже зашто нисам примљен када испуњавам све услове далеко више од примљених кандидата, отворено су ми рекли да су интервенисали државни и политички органи и захтевали да ја

не будем примљен. Скоро цело ово време сам био незапослен, без прихода стана, егзистенције.

Напомињем да је моја струка дефицитарна и врло тражена на тржишту кадрова у Београду. Због мојих жалби предузећима где сам радио, у предузећима где сам на незаконит начин био онемогућаван

да се запослим, зато што сам о томе причао сродницима и пријатељима, износио то на јавним трибинама, био сам политички малтретиран.

Овакви поступци према мени су акт политичке дискриминације и репресије и у супротности су са члановима 154 и 160 Устава који гарантују једнакост свима, као и доступност свих радних места и функција у друштву сваком грађанину без разлике.

Завршио сам Економски факултет у Београду 1963. године, у Брислу, Белгија, сам завршио 1969. пост-дипломске студије из истраживања маркетинга (статистичка, математичка, социолошка,

психолошка и мотивациона истраживања тржишта) при Католичком институту за високе комерцијалне студије, одслушао сам часове Института за маркетинг менаџмент из Брисла (ниво пост-

дипломских студија) али нисам положио јер сам се вратио у земљу јула 1971. године. Припремао сам

докторат из економске пропаганде, али га нисам успео одбранити услед свега онога што је настало мојим повратком у земљу. Говорим течно француски и служим се енглеским и руским. Имам искуство од неколико година из маркетинга у Брислу, Белгија, и бриљантне референце мојих тамошњих послодаваца. Стручњаци маркетинга су јако тражени, упркос свега онемогућава ми се запослење под лажним изговорима, ради се о бруталној самовољи бирократије. Ја нисам никакав

политички непријатељ, прилажем мишљење о мени које је издао конзул СФРЈ при Амбасади у Брислу, Жарко Милутиновић, у коме се најбоље изражава о мени као човеку и патриоти, и о моме лојалном држању за време боравка у Брислу од 1965 до 1971. године.

Напомињем да сам за време служења војне обавезе у Краљеву 1963-1964. био изложен политичким прогонима (официри су ми рекли да је дошло упутство из Београда, да је у питању моје социјално и породично порекло) после периода обуке од три ипо месеца остатак војне обавезе сам провео најчешће на ноћној стражи, преко дана сам био обавезан да обављам тешке физичке радове,

био сам испитиван од војних власти, дисциплински кажњаван, држан у затвору касарне, шиканиран

и заплашиван. Од тада сам почео да патим од несанице која се временом појачала. У војску сам ушао

потпуно здрав, од ближе и даље породице нико никада није имао проблеме те врсте.

Овакав став према мени је неправеден и незаконит. Све ово је и крајње замарајуће, крајње штетно по здравље које је почело попуштати. Молим вас за помоћ. Уколико не добијем помоћ у земљи

обратићу се међународним телима за заштиту људских права.

С поштовањем (својеручни потпис).

ОСНОВАНА ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ У Београду, 1. 3. 1975.

Данас је одржан састанак Иницијативног одбора Директне акције за самозаштиту чији главни задатак треба да буде заштита угрожених права оснивача и свих грађана који нам се обрате захтевом

за заштиту, у вези њихових права из радног односа, стана, онемогућавања запошљавања, пред судовима, у образовним установама, или када се ради о угрожавању личне безбедности, а због ненасилног изражавања или социјалног порекла, и сл. Акција за самозаштиту је неформална асоцијација која ће обављати своје активности кроз издавање петиција, саопштења, билтена, интервенције пред судовима и у социјалним установама и на друге пригодне начине. Нећемо подржавати оне који заговарају насиље као пут разрешавања својих проблема са властима или који

испољавају било какав облик нетолеранције (политичке, верске, националне, и сл). Када исцрпимо интерне могућности жалбе у земљи обраћамо се међународним организацијама за заштиту људских права.

Људска права се у Југославији крше све више, масовно и систематски, што је знак кризе која се приближава, а што изазива огромно незадовољство и тензије, који би могли водити, уколико се не

отклоне, свим облицима конфликта (политичких, националних, регионалних) и бујању дезинтеграционих процеса, побуне грађана против тираније, грађанском рату и распаду земље.

Један

од наших главних циљева је стварање предуслова за настанак вишепартијске државе у Југославији.

У Београду, 1. марта 1975. године

Чланови иницијативног одбора: Томислав Крсмановић, Душан Вуковић, Миша Томић, Александар Карагић.

Господину ЈОСИПУ БРОЗУ ТИТУ, Председнику СФРЈ 1 јуна 1975. године
Треба регистровати и отклонити урзоке криза – треба завести демократију

Ваша Екселенцијо,

Директна акција за самозаштиту је основана 1. марта ове године од стране групе београдских интелектуалаца да заштити њихова угрожена права. То је неформална асоцијација грађана

угрожених у њиховим правима, који су изложени прогонима због изражавања некомформних мишљења, или због њихових моралних, филозофских или верских убеђења, због породичног или социјалног порекла. Ми се залажемо за дијалог са онима који крше наша права и противимо се насиљу као средству борбе за остварење права.

Дозволите да Вас обавестимо да се људска права у нашој земљи крше масовно, што је знак кризе која се приближава, што изазива огромне друштвене тензије које, уколико се не буду уклониле,

би могле водити свим могућим облицима конфликтних ситуација, бујању дезинтеграционих процеса,

побуни грађана против тираније, грађанском рату и распаду земље.

Наша је грађанска обавеза и патриотски задатак, да Вам предочимо, са најбољим намерама, да је последњи моменат да се спречи галопирајућа и разорна криза која је сваким даном све присутнија, али се не препознаје, о њој се не говори довољно, или никако. Уместо да се друштво анализира да би

се открили проблеми, све је присутнија «лакировка» (улепшавање).

Људска права се крше масовно, систематски и фрагрантно, али се јавно и званично тврди да је наша

земља шампион света у поштовању људских права и узор за друге земље. Овакво укривање је не само

демагогија, него је и врло штетно по нацију и државу. Масовно непоштовање људских права је у значајној мери довело до гушења функционисања начела способности, природне селекције најбољих,

поштовања закона, моралних норми, економских и тржишних законитости и општих људских вредности.

Услед оваквог стања настала је масовна друштвена патологија, лишавање друштва својих највитаљнијих снага, неискоришћавање ресурса, расипништва, отуђивање народног богатства, разни

облици паразитизма, девијантна и асоцијална понашања, крајње низак ниво пословних одлука, менаџмента у нашим предузећима. Оваква расипништва не би могле поднети ни много развијеније државе.

Промене у свету су врло брзе и захтевају прилагођавања, ми не региструјемо благовремено ове промене и не прилагођавамо се на њих, настају застаревања на свим нивоима. Други нас престижију, ми заостајемо. Долази услед тога до погрешних капиталних одлука у политици и планирању економског и сваког другог развоја.

Слободни смо да саопштимо да су политичке, правне, економске, друштвене чињенице сложеније него ли раније, самим тим задаци појединаца, стручњака и субјективних снага. Све се више

поставља захтев за рационалним пословним одлукама у економској сфери у државној унутрашњој и

спољној политици, допринос науке и стручњака, квалитетан менаџмент и маркетинг, оријентација на

тржишну логику и стимулацију креативности субјективних снага. Други су у овоме далеко одмакли,

док ми тапкамо у месту, нема такмичарског духа и иновација, те отуда заостајемо технолошки и на друге начине. Због овога ће нас нације, које су то схватиле, победити у будућности.

Ови захтеви су код нас почели да се јављају све више још 1960-тих година, али нису били препознати и удовољени. Постоје снаге које се опиру сагледавању узрока назируће кризе, које спречавају да се сагледа истина и погрешке исправе.

Ове снаге се правдају да су постигнути изванредни и изузетни резултати, и да само непријатељи и разбијачи СФР Југославије тврде да има недостатака, истичу стандард маса, запосленост, а заборавају да треба пратити стање у другим државама, вршити поређења, јер

поједине западне европске државе , које су пре Другог светског рата биле мање развијене од наше државе, су сада много развијеније. Треба водити рачуна о локалном контексту добијања страних кредита и помоћи, што замагљује сагледавање истине, даје лажну представу и гуши функционисање економских законитости, те нас тако охрабрује и гура у погрешну процену стања и у привид богатства и технолошког и другог развоја. То нас води у зсамозадовољство и илузију.

Истичемо да је политика продрла у све поре друштва, чак и у приватни живот грађана. Политика је завладала и економијом, иако ова друштвена грана не трпи превише политичких ингеренција, него је заснована на факторима привређивања и креативности.

Овакав курс који је узело југословенско друштво, масовна кршења људских права, гушење демократије, пригушујући све више креативност маса, је довео до расипништва ресурса, све је то гурало привређивање на споредни колосек, исцрпљивало привреду, све су више маха узимали процеси који су онемогућавали оптимално функционисање друштвених и привредних механизма. У овој разини треба тражити узрок кризе која надолazi, и ако се њени узроци не региструју и отклоне, у годинама које наилазе запашћемо у опасну кризу, тензије и конфликте, грађански рат и распад земље.

Излаз видимо у поштовању закона и људских права, окретању тржишној логици и у завођењу демократије.

Молимо Вас да се заложите Вашим ауторитетом да наша права буду испоштована и да нас државни органи не прогоне.

Обавештавамо Вас да смо ми почели да се бавимо људским правима да би се бранили. Наш органи власти прогоне, а тврде да ми нисмо прогањани, него да измишљамо и делујемо разбијачки.

Нека нас бирои за притужбе и жалбе саслушају и пруже нам правну и другу заштиту.

С' поштовањем, грађани Томислав Крсмановић и Миша Томић.

21. јуни 1975. године - Насилан казнени смештај у психијатријску болницу-Запис из Дневника - Т. Крсмановић

21. јуна 1975. године увече смо се сусрели у Клубу просветних радника у центру Београда, Др. Драгиша Мијатовић, 40-годишњи лекар, др. Јован Гуцић, 45 година, Миодраг Перовић, инжењер, Наталија – службеница, др. Н.Н , и ја. Сви већ средовечни људи.

др.Мијатовић и ја смо одлучили смо да разгранамо активности наше неформалне и незваничне организације за заштиту људских права. Закључили смо да нас власти прогоне без стварног разлога и повода са наше стране, онемогућавају запослење, истерују нас из радног односа као неподобне, све то укривају неким наводним дисциплинским прекршајима или професионалним недостацима.

Пођох кући. Лифт је кренуо, а онда се нагло зауставио у међуспрату. Помислио сам да су се врата отворила, и почех да их затварам. Истога момента се из приземља зачуо мени познати глас гардероберке: «То је он». Лифт је опет кренуо. Онога момента када се спустио и када сам отворио врата, на мене је скочио снажан и повисок средовечан милиционар, и оборио ме гурањем на столицу и псујући мајку ставио ми лисице. Почео сам гласно да протестујем и да тражим објашњење, тврдећи да је забуна. Одмах је ушао у просторију испред гардеробе један инспектор у цивилу, коректног, али озлојеђеног израза лица , који ми је суво и кратко казао «Оптужени сте да сте исписивали кључем по зидовима клуба и суседних зграда да је црвена звезда једнака кукасти крст. Дајте ваш кључ.». Дао сам

му кључ. Тог момента су се отворила врата и из лифта су почели да излазе моји претходни саговорници, били су узнемирени и збуњени, шокирани. Очигледно је да их је моје хапшење заплашило. Касније сам и схватио да је један од главних циљева био да се заплаше и други и да се разбије наша група.

Милиционер ме је извео из просторије на улицу, са лисицама на рукама, преко пута улице са друге стране се видела марица и испред ње један млад светлокос и витак висок милиционер, интелегентног и коректног израза лица. Отворио ми је врата и показао ми је где да уђем. У марици постоје два одељења, оно напред одмах иза кабине возача, има једно мало прозорче кроз које може да

се гледа кроз прозор возача. А ова просторија позади, лошија, у којој сам се ја налазио, има само мали

прозорчић на крову кроз који сам само видео небо и звезде. Била је топла ведрата летња ноћ, чак и спарна помало.

Питао сам се који је директан повод хапшења, знао сам да је по среди моја активност људских права, претпостављао сам да је то казна за стварање одбора за људска права. Није ми било довољно

јасно оно о кључу и петокраки звезди. Помислих на писмо Председнику Титу, и да је ово казна. За неколико минута сам био у ГСУП-у Београда у 29. новембра, тамо је ме саслушао инспектор М учтив повисок црномањаст човек средњих година, коректан, али строг, и интелегентног

израза лица. Делује поштено, и забринуто. Он ми је, затим, саопштио да је установљено криминалистичком експертизом кључа, да сам ја писао оно за шта сам оптужен.

Одвели су ме у подрум где се налазе ћелије, где се остаје креће и чека даљи трансфер у неки од затвора. Преноћио сам на дрвеним даскама. Био сам забринут да ли су моји родитељи били обавештени где сам.

Осећам у ћелији неки чудан мирис, и одмах затим настаје појачано и учестало мокрење, знам да је то дехидратизација. А што значи слабење, губитак воље, снаге, контроле. Знам да имају у ћелијама интерну ТВ, прислушне уређај, и ко зна шта све још. У ћошку ВЦ чуचाвац и чесма. Чим почне дехидратизација ја јурим и пијем воду, и тако стално, да надокнадим губитак воде.

Наједном

бат цокула ка ћелији и глас милиционера «Зашто пијеш воду сваки час»? «Један сам», одговорих. «Једном се напи и прекини после» рече он кратко и строго. Ако не пијем, изнуриће ми организам. Ујутру, све до по подне нико не долази, затим се појављује млад човек у цивилу, смејући се пријатељски и са симпатијама, нудећи се да му дам паре да ми купи нешто за јело, што ја и чиним. Али, плашим се да ми не стави нешто у храну. Свестан сам да они то могу учинити на друге начина,

па ја сам у њиховом поседу, могу да раде шта хоће. Чудим се како они лоше процењују, како их нахушкавају на поштене патриоте које им лажно представљају?. Ипак схватам да се испод строгости

крије симпатија, виде да сам исте горе лист, као и они. Али су преплашени. Неки су пак сурови.

Пролази још једна ноћ. Пролази следеће јутро, ништа се не дешава, пред подне улази милиционер и каже ми «Идемо». Одвео ме је у чекаоницу, где се добијају исправе. Мислио сам да ће

ме пустити да идем кући. Дата ми је лична карта и повео ме је један милиционер ка излазу. Али, уместо

да ме пусти кући, он ме је одвео према марици поново овога пута, што ме је јако узнемирило и створило велико неспокојство и страх чак. О чему се ради? Где ме воде?

Кроз прозорче комбија у возњи сам виде куполу Савезне скупштине која је на супротној страни. Можда ме воде у Централни затвор. Али је и та претпоставка била демантована, јер је марица кренула надесно према реци Сави. Возе ме у Савезни или РСУП у Кнеза Милоша улици, помислих, јер баш тога момента промакну високо купола Генералштаба и управних зграда у томе

делу града. Возило успори, стаде, а онда настави скрећући нагло у лево. Ништа се више није видело сем неба. Марица зашкрипа и стаде. Тишина пар минута, затим шкрипа кључа и отварање марице. Милиционер ми рече да изађем. Чим сам провирио главу видео сам око себе зелено дрвеће и неке старе зграде и преда мном велика похабана капија на којој је великим ћириличним словима писало:

Психијатријска болница Лаза Лазареви-Губеревац.

Одмах сам схватио да су ме довели у психијатријску болницу, да желе моје активности одбране мојих

легалних права да подведу под психијатрију, да ме представе као душевног болесника. Ова помисао

ме јако узнемири и у исто време уплаши. Зар је њихова дрскост догурала дотле? Крајње цинично? Ово је као у СССР-у.

Исти милиционер који ме је ухапсио ме поведе у пријемно одељење где ме уведе у једну собу где су ме спремно чекала три лекара. Било ми је јасно да је акција била унапред припремљена.

Лекар 1 :» Ви сте доведени овде на лечење јер сте болесни, треба да се одморите и излечите, ви сматрате да вас власти прогоне, вас нико не прогони, што би вас неко прогонио, ви нисте никаква важна личност, за ваше тешкоће које имате вам није крива власт, него ви сами»

Ја: «Оштро протестујем поводом мога привођења и хапшења од стране полиције за које нисам дао стварни повод, никакве кукасте крстове нисам исписивао. А ви сада спомињете моје жалбе на прогоне власти. Јесу ли у питању кукасти крстови или моје жалбе ?»

Лекар 2: Ви сте писали кукасте крстове и да су они исто што и петокрака, у знак протеста против ове праведне, несврстане и самоуправне државе која је шампион поштовања људских права у

свету, која је створила најхуманије друштво на свету. Ви је неправедно блатите, када је цео свет хвали. Жалите се да вас неко прогони, што уопште није тачно, вас нико не прогони, ви имате проблеме са самим собом. Очигледно да са вама нешто није у реду, треба да се лечите».

Ја: «Писање да је петокрака једнака кукастом крсту нема везе са психијатријом, то је за судије, то је

вербални писани деликт. Ја ништа не уображавам, ја сам онемогућен упутствима полиције да се запослим, имам

квалификације, факултет, пост дипломске студије у Брислу, Белгија, припремљен докторат, знам француски,

енглески и руски, имам вишегодишње искуство, изванредне референце белгијских послодаваца, на више места

где сам конкурисао, су ми казали да је стигло из полиције наређење да ме не приме».

Лекар 3: А што би власти баш вас дискриминисале, ви нисте никаква значајна личност, ви сте обичан мали

човек, ви мислите да наша полиција има времена да се бави вама»

Ја: «То питање треба поставити онима који то чине, а не мени, ја сам невин, и ништа нисам нажао учинио

власти, али уосталом, то се не ради само мени, него и многима другима, за свако иоле значајније место је

потребно бити члан СКЈ.»

Лекар 1.» Ви идете корак даље, оснивате одбор за заштиту људских права, ово није СССР, ово је самоуправна Југославија, најслободнија земља на свету. Пишете провокативна писма Председнику Титу. Нећете

добити на Западу никаву подршку, нас тамо цене, а не вас. Дружите се са проблематичним особама. Др. Драгиша

Мијатовић је био овде најбољи студент на Медицинском факултету, али када је отишао у Немачку да ради запослио

се у Хитној помоћи при америчкој војној бази, одао се блудничењу и алкохолу, изменио се, када се вратио овде

почео је да критикује власт.

Лекар 3 : «Треба да се одморите неколико дана».

Ја «Ја ћу о овоме обавестити стране новинаре у Београду, ОУН, али и друге међународне организације,

лично ваша имена ћу им доставити».

Лекар 2: «Можете да претите колико хоћете, ви сте параноичар, болујете од параноидне шизофреније. Шта

да се ми боримо са вама и да бришемо ваше написе по зидовима».

Ја: »Писање тих знакова по зидовима је за судије а не за психијатре. То не угрожава било чију безбедност

у физичком смислу. ».

Пришла су три снажна болничара очигледно вични борилачким вештинама који су ме одвели у једну

велику просторију са више кревета. Болничар ми је казао: Нема довољно кревета за сваког посебно, можете

неколико ноћи да делите кревет са још једним болесником». То је био неки средовечни црномањаста кувар хотела,

из неког приморског места, Далматинац, звао се Шиме, увидео сам одмах да је хомосексуалац и то сам саопштио

болничару. После више разговора дат ми је засебан кревет.

Сутрадан сам изашао у двориште, био сам запрепашћен, болеснице су уринирале стојећи у дворишту,

прљавштина, нестручност, непрофесионалност.

После три дана су ме одвели у аутобус и спровели у П. Б. «Лаза Лазаревић» у Падинској Скели, тридесет

километара ван Београда. Опет слични разговор и надмудривања са психијатрима. Мој лекар је био др.који је

деловао уљудно и професионално, хумано чак, саслушао ме је пажљиво и учтиво, али се видело да је крајње

преплашен. Чим је чуо да говорим о политици почео је да се учтиво удаљава.

Схватио сам да међу лекарима има острашћених активиста режимских људи, али ипак и поштених који то

раде јер им је то наређено. Ко зна шта су казали овоме лекару, можда ме погрешно процењује?

Настављена је

администрација лекова, много лекова сваки дан за смиривање, и у исто време инјекције-депо које делују више

недеља.

Упознао сам у овој болници више пацијената који су, како сам сазнао, тамо били смештени због политичких разлога, без да су опасни по околину, што ме је зачудило. И потврдило моју тезу да мој случај није

усамљен, да у СФРЈ, као и у ССС-у има злоупотреба психијатрије у политичке сврхе.

Животни циљ-упознати свет са тим и да у СФРЈ се то чини.

Познајем из студентских дана бившег првака Југославије у боксу у тешкој категорији, горостасног Трифуновића, Црногорца који је милиционар. Видим и њега, каже ми:»Томо, сместили ме овде због алкохола». Чак

и милиционера сместе у лудницу ако се опире некоме моћнику - помислих. Али не знам о чему се ради.

Родитељи су били обавештени о мојој насилној хоспитализацији, уз објашњење да сам писао кукасте

крстове и да сам се асоцијално насилно понашао. То ми је саопштио отац за време кратке посете, када ми је донео неке моје личне ствари. Дакле, моје родитеље су дезинформисали да би укрили стварне мотиве недела. Али, чим сам им казао схватили су о чему се ради. То је за њих био велики шок. И губитак поверења у власт. Они су раније били конформисти, скромни људи који се не баве политиком и никада не критикују власт, преплашени. И знали су понешто о власти, али су имали лепу представу колико-толико. Ово са мном је за њих било освешћивање. Власт изазива народ против себе својом осиношћу – закључих. Самоурушавање. Каква силничка ступидност и аутодеструкција. Они због нечега подбуњују грађане против себе? Сазнао сам врло тужне приче и случајеве злоупотребе психијатрије у политичке сврхе док сам био у овој болници. Одмах сам двојицу препознао. Оба су били моји школски другови, каква чудна коинциденција, већ су разговарали, и када су ме препознали одмах су ми пришли осмехујући се радосно, али и врло забринути, деловали су врло уморно, сусрет са мном их охрабри, почеше да разговарају са мном. Било ми је јасно да сам под дејством јаких доза лекова, осећао сам огроман замор, језик се једва одваја, не може да се говори, поспаност, безвољност, тешко се крећем, губи се дах. Некако смо измењали мисли. Један од њих је био шофер једног генерала, човек који је некада био изузетне лепоте, још увек су се назирали остаци лепих црта лица, и врло снажне грађе. Објаснио ми је да је био у реду за електрошокове, да му је то чињено већ неколико пута. Генерал чији је он био возач је имао сестру која се у њега безнадежно заљубила, али је он био склон љубавним авантурама са другим женама, а генерал је преко војне полиције то сазнао и када год би то урадио, он га је кажњавао слањем на електро-шокове, да му то огади и да га одучи. Очигледно да у томе није успевао, јер га је опет ухватио у прељуби, и опет га послао на шокове. То више није био онај стари, то је био руиниран човек, упалих образа, испијених, уморних очију, назирала се негде из црта лица нека претходна лепота. Други школски друг је био инжењер, испричао је своју причу. Био је запослен у једној фирми у Новом Саду, која је производила сточну храну, као шеф службе истраживања тржишта. Његова канцеларија где је седео са још три сарадника је била украшена сликама домаћих животиња, крава, свиња, оваца и кокошака. Директор му је донео слику Јосипа Броза Тита и саопштио да је одлучено да она треба да стоји у свакој канцеларији и да он треба да је стави на одговарајуће место на зиду, што је он учинио. Сутрадан је на радном месту ухапшен са образложењем да је намерно слику друга Тита ставио близу слике вола, што уопште није било тачно, нити је то

била његова намера. «А зашто ти је то учињено» упитих да га ја. Он одговори: «То је интрига, ја сам као шеф
Службе истраживања тржишта указао да фирма губи тржишне позиције и предложио мере
корекције, што се није
свидело директору, нисам знао за једну колегиницу да је био бацио око на њу, она је почела да ме
салеће. Он је био
политички моћан, а ја то нисам, он ме прогласио за непријатеља самоуправљања, техноменаџера,
либерала. И
злоупотребио је то са сликом да ме овде смести.»
Немам приступ телефону. Желим да обавестим стране новинаре и дипломате о моме насилном
интернирању. Знам напамет број телефона италијанског новинара који се зове Менкачи,
симпатичног средовечног
смећег проседог, насмејаног човека средњег раста, чија је канцеларија у Браће Југосвића, испод
Народног
позоришта. Видим службенице књиговодства у управној згради. Пратим када је пауза. Улазим у
празну канцеларију
и окрећем његов телефон. Он се јави. Каква коинциденција. Рекох му где сам, откад и зашто?. Он
се чуди и каже да
ће јавити свима новинарима и дипломатама.
Пуштен сам из ове болнице 1. јула 1975. године. Али, без отпусне листе. Врло уморан, не могу да
идем, у
депресији, задихан сам. Знам зашто?. Због инјекција депо које трају по неколико недеља или дуже,
да смире
душевног болесника, да не буде агресиван. Дакле моја агресивност се састоји у мојој борби на
смирен и
интелектуалан начин за моја права.
Пијем много млека сваки дан да очистим отрове.
Тражим упорно Потврду о боравку, одбијају. Знају да ћу то искористити да се жалим. О томе
обавештавам
све, иако сам уморан. Кренем од стана у згради Хотела «Бристол» у Карађорђевој улици број 50 ка
центру
Београда, и сваких неколико метара седнем на неке степенице да се одморим. Дакле, желе да
укрију трагове, да ме
изнуре, узму време, енергију, и да ми прикаче на леђа компромитујућу дијагнозу да ме тако
дискредитују јавно и
међу познаницима. И као борца за људска права.
Морам се борити да то предупредим. И да свет обавестим да у СФРЈ постоји пракса злоупотребе
психијатрије у политичке сврхе.
Не идем на посао, на боловању сам.
Н а п о м е н а: Ова насилна хоспитализација је имала врло значајне последице не само по
мој живот, него и по углед званичне психијатрије и поретка. Ја сам морао да се борим против
нетачне
психијатријске дијагнозе која је била обзнањена и наносила ми велике штете у каријери, јавном
животу па све до личног и приватног живота. Одлучио сам да се борим врло енергично и
методично.
Пошто су власти свугде тврдили да сам ја психијатријски случај, а не жртва политичких прогона
да у
СФРЈ нема злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, усмерио сам своје акције да докажем да
сам
душевно здрав и да у исто време пронађем што више сличних случајева психијатријских
злоупотреба.

Што сам и успео. Тако је настао истински вал, покрет против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Не желим да будем нескроман или претенциозан, али је чињеница да су овакве злоупотребе постојале и пре мога насилног интернирања, а о томе није било говора. Већина акција у овоме смеру су потекле од мене, што је потстакло и друге. СФРЈ је била оквалификована након тога као држава која злоупотребљава психијатрију у политичке сврхе, због чега је губила углед у свету. Дакле, они властодршци који су ме сместили у лудницу су постигли супротно од онога што су желели. Само су ме

потстакли .Или су то и хтели. L,homme fort sur le trone de paon

Писмо Комитета за борбу против специјалних психијатријских болница у СССР-у ,Париз, Француска
15.4.1977

Драги господине Крсмановићу,

Упознали смо се са Вашим писмима и садржајем телефонске поруке. Потребни су нам документи из

којих се види да су у вези ваших тешких професионалних проблема у питању политички мотиви.

Наш

комитет није комисија експерата која може спроводити експертизе о нечијем здрављу, него комисија

која се искључиво бави питањима злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.

С, поштовањем

Писмо Уједињених нација , Ценатр за људска права ОУН 1.11.1977 године

Господине, част ми је да вас информишем да смо примили Ваше писмо које ће бити третирано према

прописаној процедури, Ваше писмо и жалба ће бити достављени Влади СФРЈ, да ли се са тиме слажете?

с'поштовањем

Извештај Лекара специјалиста Војне медицинске академије у Београду, Неуро-психијатријска клиника-за Томислава Крсмановића

.Број 854548. Datum:24.10.1977 године

Резултати, Лабораторијски тестови, Ртг: Пацијент испитиван месец дана, Неуролошки налазз:уредан;

Извршена психолошка експлорација личности.Узета социјална анамнеза

Мишљење:Пацијент је детаљно експлорисан у овоме институту од стране психијатра, психолога, и социјалног радника, па се на основу добијених резултата може са доста великом дозом сигурности тврдити да у тренутку испитивања не постоје знаци менталног обољења или поремећаја

.Дијагноза:

SINE MORBO PSYCHIATRICO

Пуковник, др Стеван Петровић, психијатар

АКЦИЈА ЗА БОРБУ ПРОТИВ ЗЛОУПОТРЕБЕ ПСИХИЈАТРИЈЕ И МЕДИЦИНЕ У ПОЛИТИЧКЕ СВРХЕ

30.4.1981 године.

Акција за борбу против злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе је слободна, неформална и хуманитарна

асоцијација, чији је циљ , како је назначено у називу, борба против злоупотребе медицине и психијатрије у политичке сврхе

супротне здрављу и оздрављењу.

Оснивачи су десетак грађана , лекара, правника, професора, економиста, ннжењера, итд, који су сами били жртве таквих

злоупотреба ,неки од њих су познати по својим залагањима за унапређење људских права.

Наш програм у прилогу је добио подршку многих, универзитетских професора, лекара, итд, надамо се да ће наша организација добити у интензитету, и да ћемо ми чак и у скромној мери, допринети добробити већине.

Ми се нарочито залажемо за следеће случајеве злоупотреба:

-насилне и незаконите смештаје душевно нормалних ,или урачунљивих људи у луднице по казни, издавања

фалсификованих дијагноза ради компромитовања политички неконформних појединаца

-помоћ појединцима који су се разболили због прогона

Наше активности ће се састојати у прикупљању документације о таквим случајевима, контактира са државним органима,

здравственим установама, послодавцима и породицама, расправама и тражењима решења, координацији активности,

обавештавању јавности, и кроз различите облике подршке жртвама.

Овом приликом предочавамо јавности следеће случајеве:

-Владимир Марковић, 29 година, новинар из Београда, који се налази већ две године у

Психијатријској болници

Централног затвора у Београду као наводни неурачунљив душевни болесник, ради се о невиној жртви и душевно

уравнотеженој особи која је тамо по казни.Он је изложен злоупотребама, жртва је политичких манипулација(жртвени јарац),

потребна је хитна помоћ.

-Павле Пољански, 51 година, незапослени инжењер из Београда, последњих десетак година је у више наврата био

смештан насилно по казни у психијатријске болнице, уз прибегавање фалсификованим дијагнозама, последњих пет година

је био ухапшен 33 пута, више пута дивљачки премлаћиван, незапослен је од 1963 године, без прихода и стана.Он је невнн и

жртва гео- политичких манипулација(наводни потомак Белог Руса, отац му је дошао у Југославију из Русије после

Октобарске Револуције).

-Голуб Бакић, 40 година, правник из Београда, недавно смештен насилно у психијатријску болницу, Централног затвора у

Београду, истеран годинама из радног односа, испитиван, хапшен, етикетиран нетачном компромитујућом дијагнозом,

оболео је, прогоњен је што се бори против корупције у друштву.

-Томислав Крсмановић, 45 година, економиста из Београда, је пре неколико година био смештен насилно по казни у

психијатријску болницу зато што се супротставио кршењима људских права у друштву

-Драгољуб Игњатовић, 45 година, писац из Београда, био два пута у затвору због критике негативних појава, бранио га

познати адвокат Срђа Поповић, други пут недавно због публикаовања часописа ЧАСОВНИК, заједно са Милованом Ђиласом

и Момчилом Селићем, узет му пасош, испитиван, забрана публикаовања, изложен изузетно деструктивним притисцима,

озбиљно оболео,његов живот је у опасности.

Бићемо вам захвални за вашу пажњу и да обзнаните ове податке и подржите ове особе и нашу борбу.

У име Акције за борбу против злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе

Драгољуб Игњатовић, Голуб Бакић и Томислав Крсмановић

ИЗЈАВА Драгољуба Игњатовића, у Београду 15.3.1984 године

Ја доле потписани Драгољуб Игњатовић из Београда, ул Хусињских рудара бр.3,тел.770448, изјављујем да су ми органи Републичког секретаријата унутрашњих послова из Београда рекли приликом мога задњег притварања и испитивања пре отприлике годину дана (марта 1983 године)и задржавања од више часова у просторијама милиције Чукарица , следеће:”ВАШЕГ ПРИЈАТЕЉА ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЋЕМО УНИШТИТИ”.

Ову изјаву дајем под пуном кривичном и моралном одговорношћу а на захтев Томислава Крсмановића.

Напомињем да ми нису рекли како мисле да га униште.Али ја могу претпоставити.

Молим Вас да овој изјави одобрите пуну пажњу ,ради се о значајном сведочанству о праксама локалних власти.

Желим на овај начин да помогнем Томиславу Крсмановићу да се његов случај разреши на један легалан и јаван начин.

У Београду, 15.3.1984 године Драгољуб Игњатовић, својеручно Томислав Крсмановић, Реплика листу “Вечерње новости”-3. 2. 1986. г.

Г..... новинар

«Вечерње новости», Београд

Трг Маркса и Енгелса бр. 7

Позивам се на Закон о штампи, у циљу истинитог информисања јавности молим ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ и Вас да објавите овај допис. Изричито наглашавам да евентуалне модификације текста

је неопходно да ја одобрим, разуме се уколико текст буде објављен. Наиме, у Вашем листу од 31. јануара и 1. фебруара ове године, изашла су два чланка реаговања Вашег листа на петицију «Одбора

за одбрану слободе мишљења и изражавања « о могућностима и жалбама у вези злоупотребе психијатрије у политичке сврхе код нас. У више наврата сам ја помињан (пуно име и презиме). Наводи се да је питање злоупотребе психијатрије у политичке сврхе код нас предмет спора још од пре

10 година «када је Томислав Крсмановић и сам жртва то питање изнео у јавност». Даље се за мене каже» «У емигрантском листу «Наша реч» из Лондона др. К. Чавошки, један од потписника петиције

је написао прелиминарни извештај о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе. Припремио сам га,

навео је др. К. Чавошки, на основу докумената које је Одбору ставио на располагање т. Крсмановић.

Он је уложио изузетно велики труд да дође до података о 24 случаја, где су појединци прогањани, лишавани слободе и пословне способности. За добар део је прикупио све потребне списе и податке. О

неколико пак има само штура обавештења која указују на озбиљност ситуације али не пружају много

основа за релативно поузданије закључке...». Говори се даље о великом публицитету ове петиције у

свету, дају информације о 5 особа о којима говори петиција. Затим се улаже много напора и позива се

на мишљења тима неуропсихијатара КП Дом болница, да се докаже да су ових 5 особа заиста душевни

болесници, неурачунљиве особе и да се никако не ради о злоупотреби психијатрије него о помоћи «несрећницима».

У свету је обичај да када се о некоме говори јавно да му се да право одговора. Нажалост, ово

право се често не поштује у нашем друштву. Примера ради породица Николе Познића из Банатског

Пландишта један од 40 случајева који су предочену Одбору, 100 његових сродника, пријатеља, су покренули петицију 7. 7. 1983. г. адресирану на шефа државе а у вези жалби да се над његовим члановима породице спроводе злоупотребе психијатрије. ПОЛИТИКА од 5. 11. 1983. г. је објавила вест да је Н. Познић обмануо потписнике «да су потписали празан лист». 21. 11. 1983. г. исти потписници пишу нову петицију у којој тврде да нису обманути али ПОЛИТИКА од 24. 12. 1983. г.

поново тврди да је Н. Познић обмануо потписнике, подметнуо празан лист. 25. 12. 1983. истих 100 грађана пишу трећу петицију у којој поново пружају пуну подршку Н. Познићу и тврде да их он није

обмануо. ПОЛИТИКА и други листови су одбили да је објаве. Може се слично десити и са написима В.

Новости овога пута..

Такође се каже да скупштина СФРЈ и СРС нису примиле петицију одбора! Како је то могуће када је Одбор исту послао? Где је ту слобода преписке?

Што се тиче мене, В. Новости и мене представљају као жртву злоупотребе психијатрије и стављају у исти кош са осталима. Али се не дају никаква објашњења о мени. Оставља се читаоцима

да из сервираних информација и интегралног текста, а који, нажалост, не оперише увек са чињеницама, сами извлаче закључке. Најодлучније протестујем против оваквих инсинуација у вези

мога здравља. Ја сам жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Ако то В. Новости тврде морају дати и објашњења. Уколико В. Новости ми не пруже сатисфакцију и објаве овај допис ствар

ће се расправити пред наложеним судом. Шта сам претрпео и због чега се може видети из даљих информација, спреман сам да презентирам и документацију.

Наима, 28. 4. 1977. г. ГСУП, Београд, бр. 156 поднео је против мене судији за прекршаје СО Раковица захтев за покретање прекршајног поступка из чл. 2, ст. 1 т. 5 прекршаја јавног реда и мира,

преношење лажних вести и узнемиравања грађана, изазивање револта и нерасположења радника у Фабрици Рекорд, Раковица где сам тада био запослен. на ардном месту”шеф Службе маркетинга”Био

сам смењен са вишег на ниже место, смањена плата и изложен шиканирању по основи «морално-политичке неподобности» (А која је сада се јавно признаје не-уставна. Дакле, био сам невин.) Ја сам

јавно протествовао и то рекао 1. 9. 1977. г. Овај судија је донео Решење ИИ-Уп. Бр. 1613/77 г. којим ме

проглашава на основу налаза психијатара Завода за ментално здравље примаријуса дри др.....(од 1973. г. био сам неколико пута у овој установи због несанице, жалио сам се на раније

отказе и сличне поступке као и у Рекорду а због сличних разлога), да сам оболео од шизофреније (295.

ст. 9), да сам неурачунљив, предложено је систематско лечење у затвореној установи. (али није прихваћено). Цео месец октобар 1977. г. одмах сам био експлорисан од стране тима стручњака Војне

медицинске академије: психијатар др., пуковник, социјални радник, психолог, помоћно особље,

амбулантно, више пута недељно (тамо сам дошао са упутом др.....). 24. 10. 1977. г. бр. 854. 548 је издат

Налаз «sine morbo psychiatrico», Психички здрав. Мишљење: пацијент је детаљно експлорисан од

стране психијатра, психолога и социјалног радника, па се на основу добијеног резултата може са доста

великом сигурношћу тврдити да у тренутку испитивања не постоје знаци менталног обољења или поремећаја». Познато је какво је тешко обољење шизофренија. И да није могуће да неко буде 1. 9. 1977. болестан од те болести, а само месец и 24 дана после тога буде потпуно здрав!. Напомињем да ме

је ВМА најдетаљније експлорисала од свих болница.

22. 6. 1981. г. је против мене поведена истрага због наводног вербалног политичког деликта (а који се састојао у жалбама на повреде мојих права). Спроведено је психијатријско вештачење пред Судско-психијатријским одбором Медицинског факултета у Београду. Ова установа је издала 20. 4.

1981. г. бр. 35/81 Психијатријски налаз да сам психички урачунљив, свестан одговорности, исправно

оријентисан у времену, простору, према другима, аутопсична оријентација уредна, пажња правилно

усмерена, упамћивање и памћење нису оштећени, интелектуални ниво изнад просека. Одаје утисак углађене и коректне особе».

Дакле, и овај налаз је супротан Решењу судије за прекршаје СО Раковица од 1. 9. 1977. г. и налазу лекара ЗМЗ из Београда!

21. 6. 1975. г. сам био ухапшен због сличних разлога као што је напред описано од стране ГСУП-а, сутрадан сам насилно смештен у П. Б. «Л. Лазаревић», Падинска Скела где сам остао десетак

дана. За ово интернирање нисам дао повода, било је незаконито, није ми била дата помоћ адвоката, није била информисана општина, био сам приморан да конзумирам велике количине контраиндикованих лекова. Изашао сам са дијагнозом «параноидна реакција» (291.9).

За време Конференције УНКТАД у Београду јуна 1983. г. сам имао више контаката са појединим особама учесницима ове конференције. Због тога сам био више пута хапшен и најзад насилно смештен у П. Б. «В. Вујић» и одмах отпуштен, али обавезан да сваки дан док траје УНКТАД

долазим у ову клинику на «регистровање».

Контраиндикације и нелогичности су очигледне.

У налазу Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета из Београда од 20. 4. 1982. г. се каже да сам се жалио на отказе, смењивања, хапшења, прогоне, констатује се на основу тога идеја прогањања код мене! Ја поседујем документацију из које се неоториво може видети да сам ја све то

претрпео и да су мотиви прогона били политичке природе. Дакле, не ради се о идеји прогона него о

стварним чињеницама. Каже се даље у овоме Налазу да сам се супротставио прогонима, да сам почео

да се борим за своја права и касније уопште за људска права, да се залажем за демократизацију друштва и обраћам за помоћ страним хуманитарним организацијама, професионалним, констатује се

да је присутна и идеја величине код мене због тога! Дакле, борити се против прогона је и имагинација

прогона и идеја величине! Толики људи широм света се данас боре против неправди, да ли су они ментални болесници?

Завршио сам Економски факултет у Београду, пост дипломске студије из психолошких, социолошких, статистичких и истраживања тржишта CИFEM-ICHEC, Брисел, Белгија (где сам боравио 1965-1971 г.) са одличним успехом. Знам течно француски и добро енглески и руски. Објавио

сам више десетина научних и стручних радова, признат сам стручњак у својој области. Није логично да душевно оболела особа придобије поверење угледних академика, познатих психијатара из света,

хуманитарних и професионалних организација.

У тексту се спомиње да се страна пропаганда ангажовала и да се манипулише са СФРЈ и душевним болесницима.

Напомињем да врло добро знам ових 5 особа као и осталих 40 који су предочени Одбору, и да је често ситуација и код њих слична мојој. Уосталом, неки од њих ће Вам се јавити.

Код нас је у задње време покушана легализација злоупотребе присхијатрије, пројекта закона о образовању који је предвидео слање неподобних професора «на психијатријски преглед!». Домаћа штампа је у више наврата писала о злоупотребама психијатрије код нас задњих година.

Познаваоци

тврде и констатују «растући тренд» жалби на злоупотребе психијатрије у СФРЈ. (А тренд означава појаву а не појединачне случајеве).

Тврдња лекара КП Дом болница да су спремни да омогуће увид у документацију и контакт са ових 5 особа (и другима) еминентним психијатрима је демократски став. Али, то једино могу бити страни непристрасни психијатри, нпр. делегирани од стране Светске асоцијације психијатрије.

СССР је познат по овој пракси, али СССР није до сада признао ни један случај злоупотребе психијатрије. Психијатрија је погодна средства да се контролишу грађани: политички кривац је затворен у психијатријској болници, а не у затвору, регистрован је као душевни болесник, иако је, уствари, политички затвореник. На тај начин се укрива политичка репресија и смањује број политичких затвореника. Јавност за оваква суђења обично и не сазна, нема неугодног публицитета као у случају политичких суђења, околина се покушава да убеди да је у питању «болесник», конвенира да се сломе «тврди», време боравка је неограничено (казна затвора је временски одређена), има мучења електро шоковима, и тд. Услови живота у КП Дом болница су врло тешки.

И

потпуно психички здрав човек оболи после извесног времена. То је прави затвор а не болница.

Стојим на располагању за прегледе од било кога, где и када. Такође сам спреман да обавим разговор са новинаром.....Прилажем текст «Бекство од моћника» (Дневник, Н. Сад, 25. 8. 1985. г.

који констатује да људи услед прогона «често психички обољевају».

Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања 9.6.1986

Иван Стамболић

Председик

Председништво СРЈ СРбије

Београд

Поштовани друже Стамболићу,

Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања већ дуже времена прима притужбе да поједини службеници Службе државне безбедности без икаквог ваљаног разлога и законског основа узнемиравају, вређају и малтретирају Томислава КРСМАНОВИЋА, са станом у Новом Београду, Ул.

Похорска бр. 15.

То се нарочито огледа у безразложном легитимисању на улици, незаконитом улажењу у његов стан када није у њему, вулгарном вређању и претњама којима се нарушавају његова елементарна права и лично достојанство.

Томислав КРСМАНОВИЋ је, иначе, један од оних који су се годинама залагали за укидање, злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.

Молимо вас да се у овој ствари лично заузмете како би се одмах предупредило и обуставило злостављање којем је изложен Томислав КРСМАНОВИЋ.

Београд, За Одбор за одбрану слободе

9. јуни 1986. мисли и изражавања
Мића Поповић, члан САНУ,
Студентски трг 19,
11000 Београд

Чланови одбора за одбрану слободe мишљења и изражавања

др. Војислав Коштуница

Академик проф. др Љуба Тадић

др. Коста Чавошки

Академик Матија Бећковић

Академик, др Младен Србиновић

Академик Проф. Др. Димитрије Богдановић

Академик Добрица Ћосић

Проф. Др. Неца Јованов

Академик Проф. Др. Михаило Марковић

Академик Др. Др. Драгослав Михајловић

Академик проф. Др. Никола Милошевић

Академик Др. Гојко Николиш

Академик проф. др Предраг Палавестра

Академик проф. др Радован Самаржић

Академик проф. др Драгослав Срејовић

др. Иван Јанковић

Борислав Михаиловић Михиз

Танасије Младеновић

Академик Мића Поповић

Академик Младен Србиновић

За Савет Покрета за заштиту људских

Права у Југославији

Томислав Крсмановић

Генерални секретар

ЧЕТВОРОМЕСЕЧНО ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ КРСМАНОВИЋ СА
ЦЕРАКА П НЕ ПРЕСТАЈЕ-НЕВОЉА ЗБОГ ИМЕНА-«Новости» од 11. 3. 1990 године)

□ Најлогичнија подударност мог имена са једним политичким дисидентом може бити прави узрок
невоља, јер сам ја

аполитична особа – прича нам Томислав Крсмановић, са Церака П

НЕСПОРАЗУМ, нечије неслане шале или непријатан стицај околности – на све се од вога може
помислити кад је у питању четворомесечно телефонско терорисање породице Томислава Ж.

Крсмановића са Церака. Даноноћне телефонске претње и чудна итересовања за њихово здравље је
велика невоља ове петочлане породице, јер превазилазе сваку меру. Поготово што не памте да су
се

ма коме замерили.

У Београду постоје у телефонским именицима три Томислава Крсмановића, од којих је један све
познатији на новом небу наше алтернативне политичке сцене. Али то није антијунак наше приче,
кога је синоћ посетила ноћна екипа «Новости», у његовом стану, уз једину молбу да не објавимо
његову тачну адресу, јер му је таквих невоља преко главе.

□ на почетку сам мислио да се неко неумесно шали, јер сам ја аполитична личност, па нисам
схватио претње у стилу да ће ме

неко убити, као и моје политичке циљеве – објашњава редом своју муку «наш» Крсмановић – Како
је ова појава била све

учесталија схватио сам озбиљност ситуације, поготово што поред супруге, у стану са мном су и
моја три малолетна синчића.

Ја сам свим тим изненадним саговорницима објашњавао да је у питању неспоразум.

Каже да су се људи јављали из целе Југославије: Чачка, Градишта, Пожаревца, Сарајева, Сиска, а да је најупорнија била једна жена са острва Крка и да је наглашавала како је занимају чисто економски проблеми. Међутим, никад није ближе објашњавала о чему се заправо ради.

□ Најтеже ми пада што узнемиравају децу кад нисмо код куће – објашњава нам Зорица, Томиславова супруга – Некад се само јаве очигледно љутити повишени тонови на језику који не разумем. Једна комшиница која је случајно подигла слушалицу, код нас у стану, каже да је то албански језик, ја то не могу да тврдим. Ми иначе живимо веома мирно, тако да не видим ни један разлог да неко специјално нас, овако, малтретира.

Њихове комшије потврђују нам ове речи. Како телефонирање овакве природе не јењава Томислав се жалио и СУП и ПТТ, па очекује да ће проблем ускоро решити заменом телефонског броја. Често дешава да се он и супруга раније враћају са посла јер се њихова малолетна деца све више плаше да сами остају код куће.

□ Најлогичније је да та подударност са именом и презименом тог политичког алтернативца могло је бити прави узрок ове невоље, прича даље Томислав – Политику не коментаришем, чак ни уз кафу, а једино када се породично «празникујемо» је ватрено навијање за «Црвену звезду» али то нам може бити само врлина!

□ Надајмо се да ће надлежне службе којима се Томислав обратио убрзо решити не мали проблем његове породице и повратити добро расположење и стабилност кућног мира, по коме их комшије и пријатељи, како нам рекоше, одувек познају.

□ Н.Вуковић

Томислав Крсмановић добио признање Evox Award
Часопис ISIL-a Freedom Network News- no.55, March/April 1999
ISIL-Међународно друштво за индивидуалне слободе, Сан Франциско-
Резиме. Копенхаген, Данска, 19 марта 1999 године.

“Томислав Крсмановић српски дисидент је други добитник признања ИСИЛ-а Evox Award које му је уручено 19 марта 1999 године у Парламенту Данске у Копенхагену.” (Статуа, без икаквог новчаног износа).

“Овогодишње признање је уручено врло храбром човеку, који је посветио цео свој живот борби за људска права. Он наставља сваки дан да говори у име истине и правичности, против злоупотреба и корупције.” казала је у име ISIL-а Mary Lou Gutscher. Ово признање је установљено 1977 године у знак признања истакнутим појединцима који су се борили за слободу и нису никад прихватили поклоне од стране влада и државних органа. Bruce Evox је истакнути борац за индивидуална и људска права и он је оставио своје завештање да се ово Признање додељује. Прво признање су добили 1997 године Винцент Милер председник ISIL-а и Јим Елвуд, а затим Томислав Крсмановић, сва тројица одређени унапред од стране Бруса Евоја пре његове смрти .

Крсмановић(1936) је добро познат борцима за људска права широм света. Његова борба почиње од његовог детињства и траје до данас. Упркос демократских процеса у Југославији он је и даље

изложен кршењима његових права. Оптужен је лажно за издајника и страног плаћеника.
Крсмановић

је аутор књига о људским правима и добио је више међународних признања. Верује да је пут ослобођења света у просвећивању и образовању. Томас, љубитељи слободе широм света те поздрављају!”

МИНИСТАРСТВУ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ

На служби обавезе у ЈНА сам боравио од 29.11.1963. до 10.10.1964. године у Краљеву. Потичем из патриотске српске породице, за време II светског рата усташе су убиле 20 блиских сродника моје мајке, а неколико сродника је изгубило животе за време II Светског рата на солунском фронту или пак од стране Аустроугара. Моји преци су одувек били познати као борци за слободу српског народа.

Ово предочавам да бих вас обавестио да сам за време служења војног рока у Краљеву био изложен жестоким репресалијама и прогонима са образложењем да сам „српски националиста“ „верник“, либералног схватања“ „западњак“ и слично. Овакве оптужбе су нетачне. Прогони су се састојали у дисциплинским кажњавањима без повода са моје стране, осудама на боравак у затвору касарне, присиљавањима да обављам најтеже и понижавајуће радове, дискриминаторским поступцима у свакодневном животу у касарни, после обављања обуке од 3 и по месеца у Рибници у Краљеву сам пребачен на аеродром Краљево где сам скоро непрестано био на ноћној стражи противно закону о војној обавези а преко дана сам морао да обављам уморан и неиспаван тешке физичке послове. Официри морално-политичког васпитања и војне безбедности су ме често испитивали и вршили притиске нада мном оптужујући ме да мрзим Шиптаре и муслимане што је најобичнија измишљотина. Они су против мене систематски подстицали војнике Албанце који су ме по неколико њих тукли а мени је ускраћена заштита. Дошло је до поремећаја здравља која су се огледала у појави несанице, замору, нервnoj напетости, астенији и друго а војна медицинска служба је одбила да ми пружи адекватну медицинску заштиту.

Одговорни за овакве репресивне мере према мени за које нисам дао повода и не постоји правни основ су капетан ЛАЗИЋ и БАНОВИЋ као и командир гарнизона ВУЧКОВИЋ. Они су ми казали да је

дошло упутство из Београда (Генералштаб, Немањина улица). Захтевам од вас да се спроведе истрага и установи зашто сам био прогањан за време служења војне обавезе и ко је дао за то наредбу, да кривци буду кажњени, да ми се омогући медицинска нега јер ми је здравље од тада озбиљно уздрмано, пре тога сам био потпуно здрав и бавио се спортом.

У нади да ћу добити ваш одговор.

У Београду, 01.12.1964. г. Томислав Крсмановић економиста

Карађорђева 50, Београд

ДИРЕКТОРУ ПРЕДУЗЕЋА „СЕМЕ“ Експорт-импорт

Београд

У предузећу „Семе“ Експорт-импорт, Адмирала Гепрата број 10 у Београду сам се запослио од 20.11.1964. године на радном месту „референт за план и анализу“ после завршеног Економског факултета у Београду и одслужене војне обавезе (1963-1964. године).

Ја сам до данашњих дана изложен дискриминаторским поступцима који се састоје у недавању задатака, понижавањима и малтретирањима од стране руководиоца предузећа, недавању стола и столице, изолацији и различитим облицима оговарања и интригама. На овакве поступке сам Вам се већ жалио, а Ви ми нисте још одговорили. Шеф магацина и секретар партијске организације ми је казао да постанем члан СКЈ или ако нећу да напустим предузеће и одем код брата у Белгију (мој брат тамо живи од 1958. године). Захтевам од Вас поново да ми се омогући да обављам свој посао и да се то не условљава уласком у СКЈ и да се на мене не врше притисци да се иселим из земље. Мени се у неформалним разговорима пребацује да сам „непријатељ“ али без образложења зашто сам ја „непријатељ“. Захтевам од Вас да ми кажете у чему у моји недостаци да бих исте исправио.

Не могу да разумем зашто сам „непријатељ“ јер ја то нисам нити било ко од мојих.

У очекивању Вашег одговора.

Са поштовањем дипл. екон.

У Београду 06.01.1965. год. Томислав Крсмановић, реф. плана и анализе

ОДЛУКА бр. 91/ЛВИ-1 ОД 15.3.1977 (Препис)

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, дипл. ецц се са радног места „Шеф службе маркетинга“ распоређује на

радно место „самостални истраживач тржишта“. Ова одлука ступа на снагу кад постане коначна.

О б р а з л о ж е њ е

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ је одлуком овог Савета број 17/ЦВВИИИ од 16. ИИ. 1976. године изабран по конкурс за радно место „шеф службе маркетинга“. Приликом заснивања радног односа именовани је попуњавајући службене упитнике и тестове ПГП „Рекорд“ био дужан да унесе истините податке о себи.

Пратећи и анализирајући рад именованог као шефа службе маркетинга је утврдио да је наступила неусклађеност између њега и радника у служби што не даје никакве гаранције да служба може одговорити задацима који стоје пред њом а што је одраз његових индивидуалних карактеристика. Из тих разлога стручна служба за заснивање радног односа извршила је преглед целокупне његове документације коју је дао као и податке које је унео у службене упитнике приликом ступања на рад па је установио:

У психотесту Cornell index на ред бр. 42 именовани је унео нетачне податке да никада није тражио савет од специјалисте за нервне болести док је несумњиво утврђено да је он евидентирани пацијент Завода за ментално здравље од 1973. год.

Овај орган сматра да су подаци које је именовани нетачно дао у смислу претходног става, битни приликом одлучивања за пријем у радни однос на радно место на које је именовани примљен. Код овакве чињеничне ситуације стекли су се услови да именованом престане радни однос у смислу чл. 211. став 2. тачка Закона о удруженом раду али овај орган сматра да именовани може у оквиру својих стручних квалификација обављати послове унутар службе под условом да не обавља послове шефа службе односно да није у ситуацији да руководи радницима у служби и да успоставља контакте са лицима ван радне организације.

На основу свега изнетог и донета је одлука као у диспозитиву.

Одлуку доставити Кадровској служби, ООУР „Рекорд комерц“ и именованом.

Поука о правном леку:

Именовани има право подношења захтева за заштиту својих евентуално угрожених права Збору радника ООУР „Рекорд комерц“ у року од 30 дана од дана пријема ове одлуке.

Председник радничког савета

ПРЕПИС)

01.09.1977.

ИИ-Уп.бр.1613/77

Судија за прекршаје општина Раковица у прекршајном поступку против окр. Крсмановић Томислава, из Београда, због прекршаја из чл. 2. ст. 1. тачка 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима против јавног реда и мира, па је на основу чл. 153 ст тачка 2 а у вези чл. 8 ст. 1 Закона о прекршајима СР Србије донео је дана 01. 09. 1977. године следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Обуставља се прекршајни поступак против окр. Крсмановић Томислава из Београда ул. Карађорђева бр. 50, услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај.

О б р а з л о ж е њ е

Градски Секретаријат за унутрашње послове града Београда - ВИ Одељење УЗСК под бр. 156 од 28.4.1977. год. поднело је захтев за покретање прекршајног поступка против Крсмановић Томислава због прекршаја из чл. 2, ст. 1, тачка 5. Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима против јавног реда и мира и због доношења гласина лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у фабрици гумених производа „Рекорд“.

Судија је дана 16.5.1977. год. као и 25.5.1977. год. саслушао Крсмановића Томислава и сведока Петровић Божидара па је такође на основу увида у прекршајне списе нашао да се ради о окривљеноме који је под стањем трајног душевног обољења - шизофренија. Судија је претходно, дана 08.08.1977. добио од тужилаштва списе натраг уз оверен потпис Завода за ментално здравље из Београда - диспанзер за одрасле, Палмотићева бр. 37 под бр. 233.00 од 28.6.1977. издатог од примаријуса др. Томислава Седмака и примаријуса др. Н. Дамњановића из кога произилази „да Крсмановић Милана Томислав, рођен 1936., са станом у Карађорђевој 50, је пацијент Завода од 1973 Последњи пут се јавио лекару завода 4. И. 1977 год лично а после тога телефоном и писмено. За све ово време пацијент се није прикладно лечио и може се само претпоставити да је повремено узимао лекове, и то вероватно задњи пут током пролећа 1976. г.

На основу непотпуних података које пацијент даје и по тимској процени, мишљења смо да пацијент болује од психијатријске болести.“

У клиничкој слици доминирају идеје утицаја, деловања са даљине, психичких притисака који претежно условљавају несаницу, осећање страха и неприлагођено понашање. Пацијент сопствене патолошке доживљаје тумачи тако што себе сматра здравим али прогоњеним.

По дијагностичком процењивању пацијент припада групи шизофренија (295. тач. 9).

Сматра се да пацијент није свестан своје болести, нити да је способан да процењује значај својих поступака или исходеће последице. Може се претпоставити да би систематско лечење допринело побољшању психичког стања пацијента.

Судија је имајући у виду све напред изложено са тога разлога и обуставио прекршајни поступак против Т. Крсмановића а у смислу наведених прописа.

Против овог решења може се најавити жалба Већу за прекршаје Скупштине града Београда. Жалба се подноси у року од 8 дана по пријему решења.

Решено дана 01.09.1977. год. под Уп. бр. 1613/77

Судија за прекршаје

Чедомир Маљковић

Веза Уп.бр.1613/77

(Препис, оригинал нечитак)

СУДИЈИ ЗА ПРЕКРШАЈЕ ОПШТИНЕ РАКОВИЦА

за

ВЕЋЕ ЗА ПРЕКРШАЈЕ СКУПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

БЕОГРАД

- Жалба Крсмановић Томислава из Београда, ул.

Карађорђева бр. 50

Против Решења Судије за прекршаје општине Раковица бр. II-Уп.бр.1613/77 од 01.09.1977. године, кога сам примио на дан 03.09.1977. године у законском року подносим Већу за прекршаје

Скупштине града

Ж А Л Б У

Побијаним Решењем обуставља се прекршајни поступак против мене услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај.

Из образложења побијаног Решења сазнајем: Да је Градски секретаријат за унутрашње послове града Београда ВИ Одељење УЗСК под бр. 156 од 28.04.1977. поднело захтев за покретање прекршајног поступка због прекршаја из чл. 2. ст. 1. тач.5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима јавног реда и мира, због проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у фабрици гумених производа „Рекорд“.

Поводом поднете пријаве и поведеног прекршајног поступка ја сам на дан 16.05.1977. и 25.05.1977. године саслушан код судије за прекршаје те сам у своме исказу указао да нема места вођењу оваквог поступка против мене јер сам ја као радник Фабрике гумених производа „Рекорд“ на збору радних људи износио неправилности појединаца и указивао на неправилан став према мени њих као радника и човеку. Наиме, радило се о преиспитивању одлуке о моме смењивању са дужности радног места Шефа службе маркетинга и распоређивања на друго радно место. Као

последница ових несагласности је на крају дошло да сам ја затражио споразумни раскид радног односа што је и усвојено, тако да ја и нисам више у радном односу у фабрици „Рекорд“.

Критика и расправе око утврђивања материјалне истине унутар радне организације на збору радних људи, где сам ја бранио свој став и указивао на неправилности и злонамерне поступке појединаца нису могли никако бити предмет представљеног прекршаја а најмање „проношења лажних вести и изазивање револта и нерасположења радника запослених у фабрици“ па стога не бих ни могао бити одговоран за прекршај из чл. 2. став 1. тач. 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима против јавног реда и мира. Збор радних људи је управо место где се самоуправно такве ствари и расправљају и изналазе и одговарајућа решења. Због тога сам сматрао и сматрам да не могу бити одговоран за представљено дело прекршаја.

Но, оно што је битно и што ме је приморало да се жалим и обратим томе већу је образложење побијаног решења, чија садржина дубоко вређа мене као радника и човека јер ми се истим импутира једно својство - трајно душевно обољење које уистини не постоји или је постојало. Наиме, из образложења побијаног решења којим се обуставља прекршајни поступак против мене наводи се да је судија за прекршаје утврдио да сам ја као окривљени дело починио у стању трајног душевног обољења - шизофренија. Судија за прекршаје се при оваквој констатацији позива на извештај Завода за ментално здравље - Диспанзера за одрасле из Београда датог под бројем 223.000 на дан 28.06.1977. из кога се утврђује да сам био пацијент Завода од 1973. и да сам последњи пут био на саветовању на дан 04.01.1977. године лично и да сам се јављао и телефоном. Чињеница је да сам ја у 1973. години се обраћао Заводу за ментално здравље за савет и лекове јер сам у том периоду имао несаницу, болове и психичку узнемиреност услед које је дошло до нервне напетости. После узимања одговарајућих лекова и потребног одмора ово пролазно стање је санирано и ја више нисам ни имао тегоба па ни потребе да се јављам лекару. Једно што је непојмљиво, је чињеница која се изгледа погрешно одомаћила код неких људи је да особа која се обрати овој здравственој установи се прогласи ментално болесном, те да јој се приписују особине којих она нема. Сматрам, а то је и обичај код људи да се у случајевима нервних напетости, несаница и других тегова слободно обраћају оваквим установама за савете, помоћ и ради смирења своје нервне напетости или лабилности а без икакве бојазни да ће им се приписати ментална болест која га може деградирати као радника и човека, као што је то сада конкретан случај. Сва моја настојања и уверавања да сам ја психички потпуно здрава особа која је у једном периоду свог живота имала тегобе у виду нервне напетости и те тегобе се не могу и не смеју злоупотребљавати и мени приписивати својства и чак тешка ментална обољења као што је шизофренија, тумачити као болест које ја нисам свестан јер себе упркос наводној болести сматрам здравом особом.

Да ли је стога потребно да посебно наглашавам у какав се положај стављам као радник и човек са овако олако изреченом дијагнозом. Да ли се је неко уопште упитао неће ли се овом човеку нанети таква неправда да ће он бити онемогућен у свом даљем животу да напредује у каријери, ради и доприноси општим друштвеним циљевима.

Ако је неко чак посумњао да сам ја особа која није ментално здрава у најмању руку били су дужни да пре изрицања овакве тешке осуде упуте мене на стручни преглед код било које лекарске комисије која би стручно и савесно извршила свој задатак и дала своје стручно мишљење. Ја сам управо спреман на сваки преглед у једном тешком настојању да докажем да је неко услед своје несавесности мени приписао такве менталне особине и својства која ме практично онемогућавају да више егзистирам као човек и стручњак у своме послу.

Овако олако проглашавање једног човека и радника за ментално болесног учинило је да сам у овоме тренутку сазнања колектива у коме радим био принуђен да исти напустим (изнуђени отказ). Но невоља није само у овој поразној чињеници, јер ће ме нема сумње ова осуда сада пратити и даље у моме раду и животу.

Нико од учесника у овоме поступку о овоме није водио рачуна и судија за прекршаје поред тога што је све саопштио мом досадашњем радном колективу ишао је и даље те је информисао моју вереницу те којој је саопштио да сам ментално болесна особа и саветовао јој да раскине са мном,

што је она привремено и урадила под туђим утицајем и преплашена. Да ли је се судија за прекршаје на овај начин огрешио о своју судијску дужност и неовлашћено умешао у мој лични и породични живот? На жалост, поред свих насталих околности које су условиле нужност да напустим своју радну организацију ја сада трпим и даље последице јер се чак и одговорна лица као што је то судија за прекршаје умешао у мој лични и породични живот. Ја сам у оваквој ситуацији чак принуђен да бирам речи јер ако бих казао да се је судија огрешио на тај начин што ме је својом одлуком прогласио ментално болесном особом и себи дозволио да ме и у личном животу прогони, може протумачити, као што је то у побијаном решењу и наведено, ја имам манију гоњења. Но, пажљивом анализом чињеница нема сумње да ми се то чини и да сам овако олако изреченим обољењем прогнан и из радне организације, истина на посредан начин и сада у своме личном и породичном животу.

Ради предњег, ја подносим ову моју жалбу Већу за прекршаје Скупштине града Београда са молбом да се иста пажљиво размотри а посебно да се испитају околности које су узроковале доношење једног оваквог решења, односно да се наложи упућивање на преглед ради оцене и давања стручног мишљења о мојој здравственој ситуацији и то преко Стручног одбора за медицинска питања Београда или било које друге здравствене установе а потом одлучи о мојој евентуалној одговорности за постављено дело прекршаја.

Београд, 10.09.1977. Томислав Крсмановић

Карађорђева 50/III, Београд

ПЕТОМ ОПШТИНСКОМ СУДУ

Б Е О Г Р А Д

Истражно одељење

Вашиим решењем Кри. р. 208/81 од 21.12.1981. године одредили сте неуропсихијатријско вештачење душевног стања окр. ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА. Вештачење је поверено Судско-

психијатријском одбору Медицинског факултета Универзитета у Београду, а односи се на кривично дело ширења лажних вести из чл. 218 ст. 1. КЗ СР Србије. Поставља се питање урачуњливости окр. Томислава Крсмановића у периоду од 01.01.1981. године па на даље. У пропратном акту, који је послат заједно са судским списима истиче се да је окр. Томислав до сада био лечен у Заводу за ментално здравље и у Војно-медицинској академији. Завод за ментално здравље је дао налаз по коме је окр. Томислав душевно болестан, да болује од Схизофреније (295.9), а ВМА је нашла да је окр. Крсмановић здрав, тј. да не болује од неке душевне болести. Од Судско-психијатријског одбора (СПО) се тражи да изврши увид у медицинску

документацију, а да се пре давања мишљења, изврши и преглед окривљеног.

Из кривичне пријаве против Томислава Крсмановића, која је поднета V Општинском јавном тужилаштву, види се да је Томислав економиста, рођен 1936. године у Прешеву, стално настањен у Београду. Он је у два наврата нелегално растурао примерке листа „Истина“, који је сам писао и штампао „у циљу да објективно анализира друштвену стварност и да путем истине допринесе побољшању у хуманизацији друштва“. У том листу „За хуманитарну теорију и праксу“ он је писао

о значају догађаја у Пољској, а догађајима на Косову, о насилном смештају нормалних људи у луднице, о узроцима економске и друштвене кризе код нас и сличне чланке, у којима је износио црну слику о нашем друштвеном животу и политичком систему.

Укупно је издао три броја поменутог листа. Осим тога, написао је неколико чланака који су објављени у страним штампи, а давао је и изјаве страним новинарима. Повезао се и са другим људима, који су осуђивани због непријатељске делатности.

Поступајући по захтеву суда позвали смо опт. Томислава ради прегледа. Он се редовно одазивао на те позиве и прегледан је ван седнице СПО од стране 3. члана поменутог Одбора и том приликом су од њега добијени следећи анамнестички подаци: Одмах у почетку разговора он наглашава да је жртва садашњег система и поретка. Он се труди да то и докаже, па је донео пуну

торбу са чланцима које је сам писао или у којима су други писали о њему, а у жељи да лекари што боље сагледају његову личност. Одаје утисак углађене и коректне особе, расположен је да води бесконачне дијалоге о свему и свачему, а највише о „прогањањима којима је изложен“. Тада га је тешко зауставити у излагању, а набрајајући ко га све и како прогања, укључује у то и лекаре, „оне који су се ставили у службу режима, па хоће да га прогласе лудим и сместе у душевну болницу. Не подижући глас ни тон, он не преза и од претње да ће сви који „допуштају да се психијатрија користи у политичке сврхе бити оцрњени у светској штампи и компромитовани због кршења људских права и основних деонтолошких принципа“. Да би те своје претње и аргументовао, он је појединим члановима СПО доставио фотокопије писама разних међународних и других организација. Уствари, то су одговори на његова ранија писма, у којима их је обавештавао о својој ситуацији, како је он види, односно сагледава. Међу тим писмима, налазе се одговори Одељења заштити права човека и Службе за међународне правне норме Организације уједињених нација, као и Америчког психијатријског друштва. Такође је приложио и фотокопију једне странице емигрантског листа „Наша реч“, а у коме се пише о њему и, како она каже, другим дисидентима. У току разговора, а затим и писмено, опширно излаже своја кретања у служби у последњих десетак година, од како се вратио из Белгије. По њему, променио је шест радних места, објашњавајући то да је увек бивао премештан на ниже функције или су му давали отказ. Описује како су га често легитимисали, хапсили и на друге начине „прогањали“ органи власти, па је, између осталог, једно време био присилно смештен у Психијатријској болници у Падинској Скели. Овакви поступци према њему „штетно су деловали на његово здравље“, па сада пати од несанице, стално је нервно напет, постао је стерилан итд. Пре него што су почеле његове муке у нашој земљи, он је од 1965-1971. године боравио у Белгији. Тамо је завршио последипломске студије из своје струке, а успешно је сарађивао и са нашим властима. Био је веома активан у Удружењу наших грађана који живе у тој земљи, па су хтели да га изаберу за председника тог удружења. Нажалост, чим се вратио у земљу, он се разочарао, није крио своје разочарење, па га је то учинило „политички неподобним“, почели су да га прогањају, он је реаговао на таква прогањања и његова ситуација се све више погоршавала. Он себе не сматра болесним, поготово не психичким, а о томе поседује и Уверење, које му је издала угледна установа - ВМА.

Уз остала писма и документа које је доставио, приложио је и фотокопију извештаја лекара специјалисте из поликлиничке службе ВМА. У том извештају се констатује да „долази на преглед по договору“, неуролошки налаз је био уредан, извршена је психолошка експлорација личности и узета социјална анамнеза. Није унет никакав налаз, али је дато мишљење у коме дословно стоји: „Пацијент је детаљно експлорисан у овом Институту од стране психијатра, психолога и социјалног радника, па се на основу добијених резултата може са доста великом сигурношћу тврдити да у тренутку испитивања не постоје знаци менталног обољења или поремећаја“. Постављена је дијагноза: *Sine morbo psychiatrico* (без психијатријског обољења). Печат и потпис су недовољно читки, али се приближно може прочитати да је потпис др Стевана Петровића.

Из списка се види да се опт. Т. Крсмановић лечио у Заводу за ментално здравље почевши од 6.03.1973. године (Диспанзерски картон број 33800) Ординирајући неуропсихијатар је био Прим. др Томислав Семак, а у тој установи је закључено да Т. Крсмановић болује од душевног обољења из групе шизофреније (295.9).

Током 1975. године испитивање у Падинској Скели је трајало свега седам дана, а отпуштен је са дијагнозом. Параноидна реакција (297.9).

Дискусија на седници СПО.

После прегледа који су обавили поједини чланови СПО, а након упознавања чланова са подацима из судског списка и медицинске документације, Т. Крсмановић је приказан осталим члановима СПО

на седници која је одржана 25. марта 1982. године. Седници су, осим чланова СПО присуствовали и пук. др Стеван Петровић (ВМА), затим Прим. др Томислав Седмак (Институт, раније Завод за ментално здравље). На седницу је позван и Прим. др Владета Јеротић (КБЦ „Дедиње“), јер су од опт. Т.К. добијени подаци да се он сада лечи у тој установи и код тог лекара. Међутим, прим. др В.

Јеротић се извинио да не може присуствовали седници, али је у дугом телефонском разговору са Председником СПО изнео свој став, који је у потпуности сагласан са мишљењем које је прихватио СПО.

На поменутој седници СПО усаглашени су сви ставови. Наиме, пук. др Стеван Петровић је изјавио да је извештај лекара специјалисте од 24.10.1977. године, који је он потписао, дат без познавања судског предмета, чак и без сазнања о ранијим поступцима и лечењу опт. Т. Крсмановића. Уосталом, др С. Петровић је подвукао да се у поменутом извештају наглашава да се констатација о непостојању менталног обољења односи на (тренутак испитивања) „како је то изричито и написано у свом извештају специјалисте.“

Прим. др Т. Седмак је члановима СПО приказао обимну медицинску документацију Завода за ментално здравље из које се види да се Т. Крсмановић, још пре лечења у нашим психијатријским установама лечио код психијатара у Белгији „због осећања премора и прогањања од стране шпијунске организације“. Он се сам јавио на лечење у Завод за ментално здравље, а и податке о лечењу у Белгији је сам дао. Од Завода за ментално здравље је тражено мишљење о урачунљивости Т.К., јер се тада противу њега водио поступак због цртања кукастих крстова. Т. Крсмановић је тада изјавио да му је још 1953. године присилно дата нека ињекција, „од које му се променила личност“.

Овакве и сличне изјаве су учиниле да је тим лекара у заводу за ментално здравље дошао до закључка да Т. Крсмановић болује од Схизофреније. Међутим, пошто је поново видео Т. Крсмановића и добио информације о понашању Т.К: после престанка лечења у Заводу за ментално здравље, Прим. др Томислав Седмак је прихватио могућност да је тадашње стање Т.К. било психотично-параноидна епизода, као што је то закључено у Психијатријској болници у Падинској Скели.

Психички статус: Приликом прегледа на седници СПО, као и претходних прегледа појединих чланова СПО, вербални контакт са опт. Крсмановићем се брзо и лако успостављао. Међутим, то није исти случај и са психичким контактом, јер је очигледно да он приступа прегледу са неповерењем према лекарима. Он је исправно оријентисан у месту, времену и према личности, а и аутопсихичка оријентација је уредна. Пажњу правилно усмерава. Упамћивање и памћење нису оштећени. Интелектуални ниво је изнад просека. У мишљењу и даље постоји обиље параноичних (суманутих) идеја прогањања, а такође и идеја величине. Он сматра својом дужношћу да се бори за демократизацију нашега друштва, па сматра сасвим логичним и оправданим да се у тој борби обраћа за помоћ и међународним организацијама, нашој и страниј јавности. Овакве идеје су се појавиле још док је живео у Белгији, па због тога треба одбацити могућност да су оне последица извесних поступака власти (легитимисање, хапшење), као реакција на његово, како сам каже, припадање „дисиденској групи“ (Ђилас, Туђман, Владимир Марковић, Михајло Михајлов, Пољански и други).

Афективно реаговање је адекватно, а нису установљени поремећаји у области опажања, ни у домену вољне делатности. Анамнестички постоји снижење сексуалног нагона.

На основу обављених прегледа, увида у медицинску документацију и друге документе из судских списа, Судско-психијатријски одбор даје следеће

М И Ш Л Ђ Е Њ Е

1. Прегледани ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ је параноидно структурисана психопатска личност, склон повременим психотичним епизодама. Једна таква епизода је регистрована 1973. године у Заводу (данас Институту) за ментално здравље, а према анамнези слична психотична епизода је била неколико година раније, док је боравио у Белгији.
2. Међутим, Т. Крсмановић се сада не налази у акутно-психотичној фази, а нема података, ни да је у таквој фази био у време вршења дела због кога сада одговара, тј. од 01.01.1981. године.
3. Према томе, он у потпуности може да схвати да су дела због којих одговара недозвољена по нашим законима. Његова способност управљања поступцима такође је очувана.
4. Његове изјаве дате у разговорима са лекарима указују на вероватноћу да ће он и у будуће

наставити сличну делатност.

ПРЕДСЕДНИК

СУДСКО-ПСИХИЈАТРИЈСКОГ ОДБОРА
МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА
У БЕОГРАДУ

Томислав Крсмановић 14.7.1985. год.

ул. Похорска 15/V спрат стан бр. 23

Нови Београд (код Стане Ивковић) тел. 011/604-051

Професор доктор..

психијатар

Председник Судско-психијатријског одбора Медицинског
факултета у Београду, ул. Пастерова 2

Београд

Поштовани професоре ..

Дана, 07. 01. о.г. сам добио најзад од стране Судије за прекршаје СО Вождовац Ваш допис
V општинском суду Београд од 20.4.1982. бр. 35/81, налаз вештачења Ваших психијатара нада
мном.

Хтео бих да Вам захвалим што ми нисте изrekli меру безбедности обавезног смештаја и
третмана у затвореној психијатријској установи неограниченог времена трајања. Хвала на
људскости и разумевању за моје проблеме, чак и финесе контекста у коме живим. Када ово кажем
претпостављам да сте имали увид у текстове мојих исказа датих у прекршајном поступку као и
остале информације које ме објективно представљају, које су довољне.

Данас поготову, има мало људи који су спремни да се заложу за другог, да себи због тога стварају
тешкоће.

У психијатријском вештачењу у вези мене је учествовало више врло еминентних
психијатара. Сматрам искрено да нисам заслужио такву пажњу. Извињавам се што сам им узео
време и труд.

Ја немам право никоме да замерам за његов конформизам у односу на његове
претпостављене, па ни психијатрима. Али, када се ради о мени лично принуђен сам да о томе
изнесем свој став и одбрану.

Ваш Одбор је заузео став да ја у потпуности могу да схватим природу дела због кога
одговарам, да та дела нису дозвољена локалним законима, да је реална вероватноћа да ћу и
убудуће наставити сличне делатности.

Сматрам да на тај начин Ваш Одбор промовише законитост. Ако неко чини политички
деликт треба га судити за тај деликт а не то третирати као менталну девијацију. Ја се за један такав
законит однос борим већ годинама. Захтевам од стране надлежних, да уколико сматрају да
кршим закон, да ме суде по закону, судски гоне и ако утврде да сам крив да ме казне по закону.

Уместо судског гоњења, суђења уз увид јавности, локалне власти које сматрају да ја чиним
кривично дело бранећи се од повреда мојих права гарантованих Уставом прибегавају прогонима.

Наиме, поред судског поступка, формалне правне процедуре, смештаја у затвор, затворен простор
и сл. постоје и други заобилазни облици прогона. Власти и даље упркос Вашег јасно заузетог
става, настављају да нада мном примењују заобилазне и не формалне прогоне. Не ради се ни о
каквим хуманитарним преокупацијама. Политичка полиција СДБ сматра да на такве начине може
оне који им се не свиђају неутралисати ефикасно (или ефикасније) него ли затвором. И то врло
дискретно, без суђења која привлаче пажњу, стварања случајева. Жели се на тај начин укривати
политичка репресија. Што се тиче тога који су то заобилазни облици прогона, то захтева једну
посебну анализу. Они су врло бројни, мучки, навешћу неке најбаналније: откази, смењивања,
онемогућавања запошљавања, напредовања, у области плате, стана, угледа, дисциплински
поступци, хапшења и испитивања, често без икаквог документованог трага, у области образовања,
разна онемогућавања а што све може попримити облике једне разорне стратегије замарања и
исцрпљивања).

Претпостављам непотпуно и необјективно информисање о мени. Али сам убеђен да сте Ви у довољној мери сагледали суштину мојих тешкоћа. Дозвољавам себи закључак да елементи које су штетни по мене у Вашем налазу нису у потпуности аутентично дело чланова Вашег одбора (у даљем тексту СПО) него и одраз конформизма.

На страни 5 Мишљења, став 1 се каже за мене „параноидно структурирана личност психопатска, склона повременим психопатским епизодама“.

Може се претпоставити узнемиреност једне особе која је квалификована на такав начин од званичних психијатара. Ја сам принуђен да се браним од једне такве психијатријске квалификације која је у ствари једна наручена етикета. Мени ће бити жао ако увредим психијатре али молим за разумевање. За особу коју психијатри кажу да је „психопата“ у једном таквом званичном документу то значи много тешких последица.

Каже се да су на седници СПО од 25.3.1982. г. усаглашени сви ставови. Тако се наводе врло различита мишљења и дијагнозе за мене: доктора Томислава Седмака из Завода за ментално здравље Београда, дијагноза „параноидна шизофренија“, доктора Стевана Петровића, пуковника ЈНА, психијатра војно-медицинске академије из Београда, налаз „без психичког обољења“; налаз Психијатријске болнице „Лаза Лазаревић“ Падинска Скела, др. Томашек, „параноидна реакција“; налаз др. Владете Јеротића из болнице „Драгиша Мишовић“ на „афективни тип понашања“, и напред наведени налаз СПО. Такође судија за прекршаје СО Раковица, Ч. Маљковић ми је после вишемесечног суђења изрекао налаз „параноидна шизофренија“ 1.9.1977. год. Напомињем да сам ишао код разних психијатара због проблема сна и имам још различитих дијагноза. (Напомињем да су најдетаљније и најдуже инвестирације обављене од стране др. С. Петровића са ВМА).

Како је могуће да више еминентних психијатра имају тако различите дијагнозе о једној особи? Шта то значи „усаглашени су сви ставови“? Ако је неко болестан од једне болести ствари се

не могу усаглашавати, истина је једна, она се не може „усаглашавати“ „подешавати“ „договарати“? Где је ту научни метод?

Дозвољавам себи да кажем да Ваш налаз врви од контрадикција и нелогичности. Ја не желим да повредим Ваше психијатре, овако не би било могуће разговарати са психијатрима неке друге установе. Али ја бих и њима исто ово рекао. Др. С. Петровић, психијатар са ВМА ме је са тимом стручњака прегледао у времену од 1 месеца, више пута недељно, тим: психијатар, психолог, социјални радник, и помоћно особље (септембра-октобра 1977. год), налаз је дат 24.10.1977. год „без душевног обољења“. Наведене су напред дијагнозе појединих лекара и установа датих пре овога мишљења. Подсећам да сам 01.09.1977. само месец дан пре прегледа у овој установи (ВМА) проглашен судски од стране Судије за прекршаје СО Раковица да сам болестан од „параноидне шизофреније“ дат је предлог мере безбедности обавезног лечења у психијатријској установи. Како је могуће да 01.09.1977. год. ме судски прогласе за „параноидна шизофренија“ (на основу налаза Завода за ментално здравље) а 24.10. исте године ме ВМА прогласи потпуно психички здравим? Како је могуће да неко од такве болести оздрави за месец и по дана? Параноидна шизофренија је изузетно тешко обољење. Напомињем да моје тешкоће, а самим тим и здравствено стање су октобра 1977. год. биле негативније него ли неколико месеци пре тога. Како су могуће такве разлике у проценама? Како је могуће да једна особа коју СПО процењује као „психопату“ је успела да створи утисак и наведе еминентног психијатра ВМА на дијагнозу која је наводно погрешна? Јер др пуковник С. Петровић тврди да је стекао такав утисак. Др. С. Петровић каже да је дао мишљење без познавања судског поступка, без сазнања о ранијим поступцима и лечењу. Зар за време толико дуго времена и толиких прегледа од њега и разних специјалиста ВМА се они толико преваре да особу која је званично дијагностицирана 1.9.1977. год. као „параноидна шизофренија“ прогласе потпуно душевно здравом? Ту очигледно има ствари које се не могу никако објаснити на рационалан начин. Др С. Петровић наводи констатацију о непостојању менталног обољења „у тренутку испитивања“. Не само психијатар него и иоле образованији човек зна да особа која је 1.9.1977 г. боловала од параноидне шизофреније не може

бити потпуно здрава 24.10.1977. г. Напротив ја тврдим да сам октобра 1977 г. имао много више политичких тешкоћа а што се одражавало на здравље и стање здравља се деградирало у односу на 1.9.1977 г. Зашто је дијагноза „параноидна шизофренија и душевно обољење“ јавно речена на збору запослених у предузећу РЕКОРД, Раковица 1977. год.? Зашто је судија за прекршаје Општине Раковица Ч. Маљковић из Београда грубо повредио закон комуницирајући Александи (ондашњој мојој вереници, касније супрузи од које сам се развео, агроекономисти, 1946. г. запосленој у предузећу Рекорд) судске списе и поменуту дијагнозу и на тај начин се умешао у мој лични и приватни живот? Захтевао је од ње да раскине са мном, да сам болестан од наследне неизлечиве психијатријске болести, да не смем да имам децу. Зашто су руководиоци Рекорда захтевали од ње да се разведе од мене наводећи као разлог психијатријску дијагнозу и политичке недостатке? На крају зашто др. С. Петровић није поштовао устаљену методологију при извођењу психијатријске експертизе надамном? Зато што је стекао утисак да сам психички здрав.

Што се тиче примаријуса др Т. Седмака из Завода за ментално здравље, обратио сам му се 1973. год, због несанице и нервних тензија. (У исто време сам се обраћао и више других психијатра у Београду, код неких сам ишао и више пута него ли код др. Томислава Седмака, изузимајући др С. Петровића са ВМА). Био сам без посла, прихода, стана, под пресијама, етикетан као „политички неподобан“. То сам покушао да му објасним, он када је чуо о чему се ради није хтео да слуша, преплашио се. Рекао ми да ми не може ништа помоћи, да ми само може дати лекове. У међувремену сам упознао боље др Т. Седмака, имам утисак да се ради о поштену психијатру, али конформистички настројеном из страха. Он није хтео да разговара о условима живота, био је врло кратак, брз, само је преписао лек. Тако да није разумео контекст, како се то одражава на здравље. Ја сам му 1977. год. на врхунцу кризе, писао више писама, сва су се враћала неотворена, јављао сам се телефоном, говорио ми је да не телефонирам, да не може ништа да учини. Дакле услед страха и не поседовања довољно информација о мени, уследила је и погрешна дијагноза. Тачно је да сам др Т. Седмаку рекао да сам одлазио код психијатра у Бриселу, Белгија где сам боравио од 1965-1971. г. Није се радило ни о каквом психијатријском третману, психијатар ми је само давао благе седативе за спавање (не сећам се више тачно имена седатива). Уствари потичем из врло здраве (са медицинске тачке гледишта) породице, нико никада раније није био болестан нервно или психички. Несаница ми се појавила у блажој форми после војне обавезе у Краљеву 1963-1964. г. Био сам изложен казним мерама (рекли су ми да је то захтевала „карактеристика“ која је стигла из Београда). Највећи део војне обавезе ми је прошао на ноћној стражи, преко дана сам обављао тешке мануелне послове, против мене су вођени дисциплински поступци, кажњаван сам, био у локалном затвору касарне, шиканиран и заплашиван. У исто време сам видео војнике из политички привилегованих породица како не иду (или иду врло ретко) на стражу, док ја идем на стражу они иду у лов или риболов са официрима, на игранке, изласке, допусте, добијали су најлакше задатке, све могуће олакшице. То ме је бацило у дубоко незнање, потичем из патриотске породице која је вековима давала војнике. Нисам могао да верујем да је ЈНА тако трула, пре тога сам имао врло лепо мишљење. То је било 1963-64. г. сада је ситуација по својој прилици много гора по овом питању. Вулгарна је лаж да сам ја рекао др. Т. Седмаку да сам био код психијатара у Белгији „због премора и прогона од стране шпијуна“. То не верујем да је рекао др Т. Седмак него неко од чланова СПО. Мене нико није прогонио у Белгији, то је демократска држава, слободна, тога тамо нема. Што се тиче наводне изјаве да ми је 1953. г. дата ињекција од стране УДБ-е, сведочења људи у чије се изјаве може имати поверење, извештаји разних хуманитарних и политичких организација из света, чак и Владе појединих држава, страна штампа, говоре све више о злоупотреби психијатрије и медицине у СФРЈ, чак су на Западу била суђења агентима СДБ који су нпр. били ухваћени у СР Немачкој са именима људи које је требало ликвидирати и хемикалијама да се то уради, познато је да је СДБ киднаповала Југословене у иностранству, постоје оптужбе да је неке ликвидирала или то припремала. Уколико је СДБ тако дрска ван каква је тек овде? У том светлу треба посматрати и ту моју изјаву. Тачно је да сам 19 ухапшен под лажном оптужбом (да сам играо фудбал са капом милиционера који је био наводно

затворен у једном дворишту). Одведен сам у Станицу милиције на Железничкој станици, Београд, тучен брутално, испитиван, дато ми је на крају да нешто попијем, речено да не смем ништа рећи никоме ни родитељима. И ја никоме ништа нисам никада рекао. Осећао сам се после тога дуже време здравствено лоше. Ма како ово што кажем, изгледало чудно нажалост је истинито. Ја немам никакав доказ. Не тврдим да ми је здравље извесно време било лоше због тога што сам попио, али ја не знам шта су ми дали и што су ме присиљавали на то. (Нисам због тога ишао ни код

једног лекара).

Што се тиче присилног смештаја у П.Б. „Лаза Лазаревић“ јуна 1975. г. ухапшен сам под оптужбом да сам писао кукасте крстове. Уколико је то тачно то је политички прекршај, какве то везе има са психијатријом? Понекад у свету пишу кукасте крстове па их не смештају у луднице. Све

је више у свету литерата, филозофа, интелектуалаца који стављају знак сличности (или чак и једнакости) између кукастог крста и петокраке (или српа и чекића). Ја никада у животу нисам направио испад, познат сам као мирољубив човек, као дете се нисам тукао, био сам помирљив, нпр. мене је моја бивша супруга неколико пута ошамарила, ја нисам узвратио. Познат сам као кооперативан, за дијалог, договор, попуштање. Нисам добио никакав документ у вези боравка у овој болници (добио сам тек касније отпусну листу са врло сиромашним подацима). Приликом пријема сам једино имао разговор са психијатром (др Томашек), пар минута, и више ни са једним лекаром до краја мога боравка. Једино ми је болничар давао сваки дан више пута пуну шаку лекова да пијем. Понашао сам се смирено, помагао особљу, болесницима, са свима се лепо односио. Упркос свега сам изашао са дијагнозом „параноидна реакција“ (политички деликт је оквалификован као параноидна реакција). био сам по изласку из ове болнице више месеци у лошијем (знатно) здравственом стању. Предузеће БИП где сам тада радио је било информисано о моме боравку и дијагноза обзнањена и морао сам напустити ово предузеће. Дијагноза је комуницирана и предузећу Рекорд и Галеника где сам сада запослен.

Што се тиче др В. Јеротића он је изузетно компетентан и поштен психијатар. Он ме добро познаје и контекст живота. Али ја не могу ни од њега очекивати да се жртвује за мене. Он је хтео да ми помогне. Код њега одлазим од 1983. г. због проблема сна. Циљ његове комуникације телефоном са др. М. Штернићем је био да ме представи тако да избегне затвор (невин, жртва, исцрпљен, лошег здравственог стања) а да елиминише у потпуности лудницу (потпуно урачунљива и луцидна особа) Др. В. Јеротић је дао изјаву др. М. Штернићу пре „усаглашавања“ ставова од 25.3.1982. г. Према томе изјава др М. Штернића да је „др В. Јеротић изнео свој став који

је у потпуности сагласан са мишљењем које је прихватио СПО“ не стоји. Оваква презентација др М. Штернића је тенденциозна, измишља сагласност др В. Јеротића да сам ја „психопата“ што он уопште не мисли.

Зашто особе које су оптужене за вербалне политичке деликте у СФРЈ обично шаљу на психијатријску експертизу?

У ствари овде се додирује гео-политички положај СФРЈ, а што се одражава на положај и улогу психијатрије у друштву. Нпр. и у СССР и у СФРЈ, говорити о прогонима, супротстављати се властима може бити квалификовано као ментална девијација. Репертоар психијатријских ознака које се употребљавају у две земље против „политичких“ је исти (или сличан): идеје величине, демократизације друштва, истеривање правде, реформаторстава, месијанства, важне мисије, итд. На страни 1 и 2 Налаза се наводе моји инкриминисани деликти. Какве везе они имају са психијатријом?

Тврдња да ја уображавам да сам прогањан, да сам жртва, да ме прогоне и лекари, да сам мењао предузећа, био смењиван, добијао отказе, легитимисан, хапшен, насилно смештан у психијатријске болнице и сл. се могу проверити. Ја имам званична документа која ово неоториво потврђују. И то што је изнето о прогонима које сам ја претрпео је само врло бледа слика мојих патњи, било је много више и много тежих ствари. СПО доноси паушалне и произвољне закључке

који нису базирани на чињеницама него су плод субјективне процене (тј. по диктату претпостављених).

Каже се даље да су наводно овакви поступци лоше деловали на моје здравље, па да патим од несанице, нервних тензија, стерилитета, и сл. (стр. 3 при дну.) Прилажем текст „Бекство од моћника“ дневник од 25.8.1985. г., преноси се изјава Комисије Већа Савеза синдиката Хрватске за заштиту самоуправљања и права, између осталог се каже да „многи људи, док траже правду, постају психички болесници, да је то у таквом опсегу да оптерећује болнице и здравство.“ Познато је да услови живота, поготову тешки, стресови, се одражавају негативно и на здравље. Шта онда има чудно у тој мојој изјави? Моје здравствено стање је проузроковано стресовима изазвано насиљем које је трајало годинама.

Зар тврдња да је неко прогањан значи да се ради о душевно оболелој особи? У локалној штампи се често пише у задње време о жалбама грађана на прогоне, повреде њихових права, бројке оних који се жале су толике да је то застрашујуће. каже се да је већина жалби оправдана, али да правда најчешће остаје незадовољена. такође да се само мали део оних чија су права повређена жали. Већина престашена ћути! Да ли су ове особе које се жале на прогоне „сумануте“ параноичари? Мислим да је је један такав психијатријски приступ и третман особа које се жале на прогоне прегажен временом. (Код нас, али не у СССР-у и у Источној Европи). На стр. 5 стоји „у мишљењу и даље постоји обиље параноидних (суманутих) идеја прогањања“. Ја не уображавам да сам прогањан, то су чињенице, имам документа која то недвосмислено показују, то знају многи људи.

Разлоге зашто су моја права и права толиких грађана угрожена је врло тешко објаснити, и за то је потребна једна посебна анализа.

Износи се на више места у налазу идеја да ја претендујем да се борим за реформе друштва, за људска права, демократизацију, да сам ангажовани интелектуалац, повезан са важним светским политичким и професионалним организацијама и значајним личностима, да сам у Белгији имао важан положај међу Југословенима тамо, и сл. Циљ овакве једне тенденциозне презентације је намера да се докаже у мишљењу присуство „идеје величине“. А што се на крају и потврђује формалном квалификацијом у вези овога.

Овакав став СПО најблаже речено није коректан, чак се може рећи да садржи у себи елементе покушаја деградације на један начин који не доликује лекарима, поготово професорима психијатрије.

У вези овога бих хтео да кажем следеће: обесправљеност мене и моје породице датира још од 1945. год. Појачала се 1950. год., затим мене лично 1963-1964 (војска), затим када сам се по први пут запослио у предузећу СЕМЕ, Адмирала Гепрата бр. 10, Београд, због чега сам и отишао у Брисел, Белгија код брата....., затим по повратку из Белгије 1971. год., до данас. До 1975. год. се

нисам жалио. Тада сам одлучио да се жалим, исцрпео сам све интерне могућности жалбе, нико није хтео да ми помогне. како су ми здравље и егзистенција били угрожени, обавестио сам надлежне да ако ми не помогну да ћу спас тражити ван. Рекли су ми да радим шта хоћу, спомињали су неке „политичке грехе родитеља“ (нису рекли које, ја знам да су моји родитељи крајње скромни и поштени људи, аполитични, патриоти, као и већина грађана и да је то лаж)..

Тада је у сличној ситуацији био и мој брат Милић (1939. г, књиговођа) сестра Нада (1946. г. службеница) сви смо били без посла, прихода, стана, живели смо у једнособном стану од скромне пензије мога оца (1908. г. ње стручне спреме). Када сам се вратио из Белгије 1971. г. имао сам сувише квалификација (Економски факултет у Београду, Пост дипломске студије из психолошких, социјалних, статистичких и истраживања тржишта у ИСНЕС-СИФЕМ, Брисел, такође одслушан али не

полагане испите из маркетинг менаџмента - ниво пост дипломски, у ИСНЕС-у сам постигао одличан

резултат знање језика, искуство у страниој земљи и специјализације у областима које су биле врло тражене овде, маркетинг. Све ово што тврдим се може проверити.) а мало политичких квалитета

(нисам члан СКЈ, потичем као што и саме власти кажу из политички невољене породице). Сметала им је промоција једне такве особе, прогласили су ме политички неподобним и елиминисали на напред изнете начине. Треба отворити стране новине, погледати у друштвене договоре, правна документа о кадровској политици предузећа, поједине законе па јасно сагледати да постоји политичка дискриминација у друштву. То су бруталне чињенице опште познате а не свет параноичара. Ја сам почео да се браним од прогона такве врсте, дискриминације. То је изазвало погромашку реакцију власти. У СФРЈ се нема право на одбрану својих права, то је политичка опозиција, супротставља се властима. Мотивације моје борбе за угрожена права нису биле филозофске природе него је било у питању како се то каже „кожа и желудац“. Преживљавајући на својој кожи све то стекао сам моћ препознавања таквих пракси у друштву. Видео сам много особа у своме животном окружењу (међу сродницима, школским друговима, колегама са факултета, у предузећима где сам радио, међу старим пријатељима итд.) у сличном или много тежем положају него ја. Почели смо да се заједно боримо за спас. Ту не може бити говора ни о каквој идеји величине (или неком називнику из болшевичке кухиње) него о манифестацији инстинкта живота. Основне мотивације моје борбе у почетку су биле егоистичне: своји интереси и породице. Али као што се то види то се временом трансформише у једну ширу акцију. То је најчешће како неко и зашто постаје борац за људска права. Борба за боље, хуманије друштво се такође не може ставити, сем тенденциозно, ни под један називник болшевичке терминологије у психијатрији. Тврдња да се код мене ради о идеји величине је један психолошки одбранбени механизам чланова СПО врло ниског културног и људског нивоа. Из учтивости га нећу навести. Нажалост, психијатри, професори Универзитета, су наведени на неаутентичан начин (манипулисани) на изрицање таквих баналних и плитких квалификација.

Захваљујући мојој борби, која је временом постајала све ефикаснија, моја лична и здравствена ситуација се побољшавала и сада се приближава нормалном стању. Моје активности уперене против обесправљивања мене и нашег народа ће добијати све више у интензитету док та обесправљеност не престане. Они који ћуте, не боре се њима је исто или горе. Значи да сам на добром путу. Уосталом не треба бити егоиста, помажући друге побољшава се лична ситуација. То није идеја величине ако се други помажу, то је велика идеја.

Људи су се од памтивека борили за боље. У старој Југославији су се жалили СССР-у (ишли су тамо на школовање, помагани на све могуће начине, СКЈ је била телекомандована од СССР-а) понашали су се пред судовима на егзибиционистички начин, правили демонстрације, оснивали партије, тајне групе, тероризам, па их нико није проглашавао лудацима, грандоманима. Радило се о борби за власт и злоупотреби СКЈ која није знала у шта је увучена.

Данас се милиони потлачених у Југославији, СССР-у, Источној Европи, Латинској Америци, Јужној Африци итд. боре за своја права. болшевици такве особе у својим државама сатиру без суђења (или их стављају под етикете које и Ви користите). А исте такве борце у овим другим земљама глорификују. Видимо борце за људска права у Чилеу, Јужној Африци итд. како говоре на ТВ, демонстрирају пркосно. Ко би то код нас урадио био би уништен, или у најмању руку психијатризиран. Ко ме се обраћати за помоћ ако не прогресивном човечанству?

Ја никада нисам замишљао да сам нека значајна личност, него скроман, грађанин, жртва.

Ја управо не тврдим да сам ја нека необична личност, него да се овакве ствари (насиље) као мени дешавају толиким другим грађанима. А они ми то кажу. Онда су и они грандомани! Ја нисам никаква специјална личност, ја сам масован феномен у овоме друштву, чак спадам у већину грађана. Онда већина Југословена су значајне личности. Не само чланови СПО него и држава СФРЈ

мора схватити да је сваки Југословен значајна личност. И да међу нама већином има неупоредиво више способнијих, виталнијих. Не уображавам да сам „Туту“, „Валенса“, „Рудолф Валентино“ „Солжењин“ итд. Циљеви моје борбе су врло практични, егоистични пре свега. А онда борба и за наш напаћени народ, ближњег свога. У овоме друштву је манија величине за многе грађане претензија на професију, стан, друштвени положај, породицу! Представљати жртву обесправљености као грандомана или Јана Палаша је врло неумесна и не доликује нивоу чланова

СПО.

Што се тиче жеље да непрестано причам о прогонима, а што је присутно и у овом писму, то је нормална реакција особе која нема могућност да заштити своја права и да се изрази јавно. Појава пред психијатрима је могућност да се каже оно што се мисли. Јер насиље као зубобоља се усели у сваку пору личности, постане опсесија, особа само на то мисли. Поготову је стимулативна ситуација да особа то каже тамо где је оптужују да чини кривични деликт а она је у ствари жртва. И то још кажу психијатри професори Универзитета!

СПО спомиње моје претње да ћу се жалити иностранству на прогоне. Дакле бранити се од прогона, смештаја у лудницу, затвор, то је за СПО претња. Ја сам СПО отворено рекао да ћу уколико ме сместе у лудницу се жалити на злоупотребу психијатрије вани. То није претња то је мој

став. Ја нисам психијатар да анализирам њихов речник, али је врло чудно да они то доживљавају као претњу!

Што се тиче мора боравка у Белгији 1965-1971. г., налаз врви неистинама у вези овога периода: „успешно сарађивао са нашим властима“, био је веома активан у Удружењу Југословена, предложен за Председника“. Ја нисам сарађивао ни са белгијским ни са југословенским властима, нити ме је било ко на то наговарао. Одлазио сам као лојалан грађанин повремено у амбасаду СФРЈ (ретко), да продужим пасош, за државни празник, нисам се дружио са емигрантима (нити су ме икада контактирали, „врбовали“ и сличне глупости, никада нисам чуо да неко СФРЈ грди, или хвали, уопште не говоре ништа, ни у штампани). Сретао сам у пролазу чланове амбасаде, јавио им се повремено, некима сам био симпатичан нпр. Жарку Милутиновићу, конзулу. (Он ми је дао Мишљење где се врло похвално изражава о мени као човеку и патриоти, а што је у супротности са тврдњама СПО). Мој живот у Белгији је био тежак, напоран. Иако сам потицао из прогањане породице то нисам никоме причао. Надао сам се да када се вратим у земљу, да ће бити боље. Две године сам обављао разне послове и учио језик, а онда сам завршио пост-дипломске студије и добио посао у својој струци. Радио сам 1970. г. у предузећу „СООР“ при Социјалистичкој партији Белгије као „истраживач тржишта“ (СПБ има супермаркете, продавнице, банке, осигурање, туризам). Жарко Милутиновић ми је рекао да се у сали мога предузећа одржавају састанци Југословена у Белгији „Пријатељство Југославија-Белгија“ и замолио да дођем. Да га не повредим прихватио сам, али ме то уопште није привлачило. Он ме је предложио за Председника или потпредседника овога удружења, (не сећам се тачно то је било 1970 г.. Сматрао сам да је то нескромно и прихватио да будем члан Одбора. (Ово се може проверити код Ж. Милутиновића у Савезном секретаријату иностраних послова). Иначе касније моје активности у овоме Удружењу су

биле врло слабе.

Према томе уопште не стоји да сам био врло активан у овоме Удружењу, сарађивао и сл.

Шта тиме жели да каже СПО? Очигледно има неке своје манипулирајуће циљеве.

Што се тиче мога наводног разочарења по повратку у земљу, „које ме је учинило неподобним“ то је напред описано. Моје разочарење је настало услед лошег прихватања, чак прогона по повратку у земљу. Не из неких имагинарних разлога који су ме навели на поступке који

су иритирали власти, учинили ме „политички неподобним“. мене су разочарали прогони, јасно?

Што се тиче тврдњи да сам се лечио код психијатара у Белгији „премор и шпијунска организација“, то сам објаснио напред. Али зашто се психијатри упуштају у политичке ингинације и нетачности?

На страни 5 се каже да осећам за дужност да се борим за људска права, да се обраћам за помоћ иностранству (и да је то прећутно то идеја величине и да се то појавило још у Белгији. Изјава Жарка Милутиновића, конзула СФРЈ у Белгији каже да сам се понашао врло лојално и патриотски у Белгији? Где један човек који је био дисидент, борац за људска права ван може у земљи бити окарактерисан од званичне личности као лојалан? (Ж. Милутиновић је колико сам чуо амбасадор). Према томе ја се нисам борио за људска права у Белгији и тврдња СПО да се моја

„манија величине“ појавила у Белгији не стоји. Моје здравствено стање се деградирало после војске нарочито, затим по повратку у земљу 1971. г. (Описано је зашто). Дакле, жели се пребацити одговорност на прилике у другој земљи за моје тешкоће у СФРЈ. Или се тврди да манија величине се појавила јер сам се дружио са групом дисидената (М. Ђилас, Владимир Марковић, Ф. Туђман, М. Михаилов итд).

Ја се у Белгији нисам ни на кога жалио, било је тешко, егзистенција, странац, учење језика, пост-дипломске студије, интеграција, социјализација, акултурација. Мене тамо нико није прогањао на било који начин. Али сам био третиран као и остали странци из Југославије и сличних земаља. Однос се изменио после завршених пост-дипломских студија и одличног успеха. Активностима људских права сам почео да се бавим тек 1975. г. у контексту који сам напред објаснио.

Оно што СПО назива „идеја величине“ а користећи бољшевичку терминологију, што остави у пракси значи моје активности одбране од прогона, а које су се временом трансформисале у шире активности борбе за људска права, се нису дакле појавиле у Белгији, као ни здравствене тешкоће него у СФРЈ. А у контексту који је јасно објашњен. Што се тиче припадности напред наведеној групи дисидената, В. Марковића и његове родитеље знам врло дуго и интимни смо пријатељи, био сам пар пута код М. Ђиласа из радозналости да видим како он види повреду људских права у СФРЈ али то су били изоловани контакти без икаквог плана и програма, врло ретки, измена мисли. Туђмана никад нисам видео. М. Михајлова сам видео једном када је изашао из затвора, сматрам да је изузетно поштен човек и жртва.

На стр. 6 се спомиње нека „психијатријска епизода у Белгији“. То ни у ком случају не стоји јер једноставно тога није ни било. То је чиста лаж чланова СПО.

Да ли СПО ове информације у вези мога боровка у Белгији износи што је дезинформисан или свесно искривљује чињенице? Зашто СПО се толико бави мноме и придаје ми толику пажњу коју ја сматрам искрено да не заслужујем? Да ли СПО толико политизирајући једну психијатријску

ствар (мислим у смислу да је реши на један хуман начин, да проблеме једне особе која се жали на повреду својих права и има доказе за то, жали се да се то одражава на здравље, покуша да реши на начин како то прописује лекарска етика, да буде у служби човека и здравља) не почиње да се идентификује са манипулантом (политичком полицијом), уствари покушава да манипулише са мном и другима којима овај налаз доспе у руке? Тј. жели да ме претвори у објект својих манипулација, да ме поствари, а ове манипулације су јалове и плитке, не доликују професорима Универзитета, поготово лекарима. Они су у служби политичког система и морају сарађивати. Али основни културни и етички захтеви би морали бити поштовани барем када се ради о њима. Психијатри у затворским болницама су полицајци, нешто су мање при судским одељењима грађанских болница многи сарађују и при грађанским болницама, многи су преплашени, већина не препознаје да се ради о политичком прогону (када је он у питању) јер их обмањује и манипулише политичка полиција. Ја верујем да би ме други психијатри сместили у лудницу. Али да и јавно мњење и страх да се не створи случај као В. Марковића који је већ био афирмисани борац за људска права када је смештен у лудницу, а што је имало негативне ефекте по углед СФРЈ у свету.

У налазу се спомиње моје неповерење према лекарима. То је сасвим разумљиво када се зна шта сам од њих претрпео. То је неинтелигентно од стране СПО да кажу. Ја знам неколико особа које су сада у психијатријским болницама због вербалног политичког деликта, знам многе који су били годинама због тога. (Знам и оне које су поједини чланови СПО „психијатризирали“). Али и чланове СПО треба разумети, уколико они то не раде особама за које добијају наређења да им то раде, онда ће они бити прогањани. Чланови СПО имају минимум људскости и коректности. А што је врло ретко са осталим психијатрима. (Осетно је боље у Словенији, нешто боље у Хрватској).

Што се тиче мишљења СПО о мојој интелигенцији, напомињем да је врло тешко процењивати једну особу која живи у тако тешким и нељудским условима. Терор који сам трпео

годинама ме је у правом смислу речи „смањо“, „кастрирао“ (физички, интелектуално). То је све кулминирало 1980. год. нешто је било боље у моменту посматрања од стране СПО. (Сада је много боље али још врло далеко од нормалног стања располагања својих стварних интелектуалних физичких способности). У таквим условима је особа онемогућена да буде оно што би могла да буде. Шта је у особи аутентично, а шта не, у једном оваквом контексту је врло тешко проценити. Такође живимо у времену у знаку „ПСИ“ (психијатрија, психологија).

Чини ми се да су чланови СПО испољиви извесну површност у сагледавању дубљег контекста и шта се иза свега крије.

На пример начин на који сам ја описан у налазу СПО ствара утисак не само у болесној душевно особи, него и о површној, плиткој, наивној, интелектуално и духовно сиромашној. То је у супротности са изреченим судом о интелигенцији. Да ли се овде не крију нека понижења политичког неистомишљеника, потрага за доминацијом, супериорношћу која се може достићи једино када се противник понизи?

Такође се између редова налаза као нит провлачи порука политичке природе које на дискретан начин (ја бих пре рекао ТРАПАВ) желе да ипак прикажу да се ради о прогањаној особи а

не о психијатријском случају. Ове поруке су намењене појединим сегментима СДБ у чије руке падне овај налаз. Политичка полиција зна да сам ја у Бриселу постигао одличан резултат. То је хтела да искористи за своје манипулације. Претходно ме кастрирала „смањила“ терором (интелектуално, физички) а онда приказивала појединим структурама СДБ: „Ево тај бедник је на Западу био међу најбољима, видите да сте бољи од њега“. А ове структуре СДБ нису биле у стању да сагледавају „смањеност“ и манипулација је обично успевала. Уствари овим додирујем питање политичке и психијатријске индоктринације кадрова апарата. Власти желе да буду најбоље, од свих, у свему. Такав идентитет жели да креира својим кадровима. Тешко ли се ономе ко их угрози, ко не пошаље жељени одсјај претерано лепе представе о себи?

СФРЈ је такође, чак и више него већина земаља уплетена у међудржавна и међублоковска надметања. У тај ковитлац су увучени и многи обични анонимни грађани. СПО греша ако мисли да ја нисам свестан тога контекста. Али треба јасно сагледати. Масовне повреде људских права у СФРЈ не праве „Марсовци“ него локалне власти. Политичка полиција пошто је то њен посао и боље познаје овај контекст од СПО, а осећа се угрожена од чланова СПО интелектуално, а то тешко подноси, жели да то злоупотреби, да манипулише члановима СПО: То је потрага за имагинарном супериорношћу по сваку цену (Психолошки одбрамбени механизам „Ми знамо а они не знају“), Политичка полиција је толико препотентна да жели да буде и бољи психијатар од професора психијатрије! Чланови СПО су психијатри они могу проценити о каквој се

психологији и личностима ради?

У налазу се употребљава израз „Т. Крсмановић је приказан осталим члановима СПО 25.3.1982. г.“ Приказују се објекти, звери („Каква сам ја то ретка звер да ме приказују“?) Речник СПО је званичан, ван медицинских и етичких кодекса. То је реч која на свој начин приказује постваривање људи од званичника, тумбања, менталитет бирократије која људе доживљава као свој „продужетак“ и средство за манипулације. За такве манипулације се усуђује да користи и професоре чланове СПО. Нажалост чланови СПО показују висок степен познавања политичких манипулација и тиме су више преокупирани него ли медицином. живимо у јако политизираном свету. Али то је претерано. Мишљења таквих психијатара о политичким неистомишљеницима морају бити прихваћена са резервом.

Никако се не могу сложити са мишљењем да сам психопата“. Они који ме знају схватају мишљење СПО као неаутентично. Ни по очевој ни по мајчиној линији нико није раније био болестан од нерава или психички. Сада је то масовно међу родбином, пријатељима, школским друговима, у предузећу где радим. Откуд то у друштву? Мене који знају виде као особу смирену, толерантну, која јасно процењује социјалне догађаје, реакције других, коригује се, уме да се стави на место других, награђујућа“ је, афилијативна, поштена и поштује свакога, за братство, испомоћ

(инвалидима, болеснима, по лудницама, затворима, без посла итд). Ове моје особине природне су ми се делимично вратиле али тек у задње време и још не потпуно. Ја за сада једино имам конфликте са бирократијом и мојом бившом супругом (која је у много горем здравственом стању него ја а услед истих разлога). Сматрам да Ви психијатри треба да се позабавите менталним стањем бирократије, зашто они прогоне људе на такав садистички начин а они им често за то нису дали прави повод?

Сматрам да је СПО поред конформизма наведен и на клизав терен полу-истина и често лажи, паушалних оцена, да није имао времена да испита ствари дубље. Ја чланове СПО молим за емпатију, они ипак виде да ја нисам „психопата“, виде шта се дешава у друштву и да слично мени тврде многи. Замолио бих СПО да ме „погледа“ и елиминише реч „психопата“? Уколико то није могуће ствар ћу истерати преко суда. Уколико суд не помогне обратићу се политички неутралним психијатрима из неке слободне и демократске земље. Овакво мишљење о мени може бити употребљено по потреби за психијатризаацију. Може бити схваћено и као ниска побуда, израз жеље nanoшења бола, увреде, понижења. У налазу се каже „стерилан“ (стр. 3) „снужен сексуални нагон“ (стр. 5), ја сам тада био ожењен (отац сина рођеног 26.2.1981. г.).“ Како је могуће бити отац неко је стерилан“? Да није импотентан, рогоња“? и сл. СПО изриче квалификације које грубо вређају интимност и људско достојанство. Јер можда желе да то комуницирају структурама СДБ и апарата које ме доживљавају погрешно као затрованог политичког непријатеља. Или заплашују друге? Ипак се не може отети утиску да СПО се упушта у распривање политичке мржње појединих структура СДБ повлађујући њиховој жељи, јер они налазе задовољство у психолошком мучењу и понижавању оних које доживљавају као политичке непријатеље, може се рећи да је степен њихове мржње психопатски, чак некрофилан. На тај начин СПО постаје „продужетак“ политичке полиције и учествује у политичко-психијатријској дебилизацији и бабубизацији структура државног апарата и СДБ, ствара заваде међу људима. Где је ту медицина? И на Западу су интелектуалци политизирани, па у извесној мери и лекари. Али су етика и деонтолошки принципи професије поштовани, културан однос према човеку, поштује се закон и норме једног цивилизованог друштва.

СДБ покушава да мене користи као „жртвеног јарца“, жели да ме представи као појединачан случај, особу која због такве пажње уображава, има манију величине. СДБ и СПО добро знају да ја мислим супротно, тј. да нисам уникат него масован феномен у друштву, једна од безбројних жртава. Помоћу мене између осталог желе да креирају и предимензирану представу својих кадрова о самима себи. Они који то раде људима, који их прогоне, постварују, полуђују, тумбају као са стварима, су грандомани, диносауруси, фосили којима је откуцао сат. Мада се они копрцају, СПО може сад опет изрећи да ја имам идеју величине јер процењујем њих саме. Молим их да ме оставе на миру. И да ми издају нов налаз који ће бити озбиљан и научан, да се елиминише реч „психопата“. Време је да шарлатанизму уступи место наука и објективност.

И поред свега изражавам поштовање СПО и молим да поступи

СУДИЈИ ЗА ПРЕКРШАЈЕ СО ВОЖДОВАЦ

Б Е О Г Р А Д

На основу чл. 141. ст. 3. Закона о прекршајима стављам
ЗАХТЕВ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

Против

КРМАНОВИЋ ТОМИСЛАВА, из Београд, ул. Војводе Степе број 68, улаз II стан број 6, рођеног 20.7.1936. године у Прешеву, од оца Милана и мајке Зоре рођене Поповић, Србина, држављанина СФРЈ, економисте, запосленог у фабрици лекова „Галеника“, ожењеног, отац једног детета, писменог, са завршеним Економским факултетом у Београду, одслуженом војском од 1964. године у Краљеву, води се у ВЕ СО Вождовац, без непокретности, са личним дохотком од око 12.000.- динара, неосуђиваног,

ШТО ЈЕ

Дана 3. септембра 1981. године, у Београду, износио лажне вести и тврдње, којима се изазива нерасположење и узнемирење грађана, тако што је написао и умножио у 50 примерака

напис који је назвао независним листом за друштвена питања и хуманистичку праксу под називом „Истина“, а затим га растурао другим лицима, у којем је у вези са догађајем на Косову изнео тврдњу да су ти догађаји социјалне природе проузроковани тешким условима живота већине, а да државни органи заобилазећи ту истину прибегавају манипулацији јавног мњења тако што дају оцену да су ти догађаји шовинистичке природе и на тај начин се користи традиционална нетрпељивост Срба и Албанаца по девизи завладај па владај, износио тврдње о насилном смештају нормалних људи у луднице у СФРЈ у којој се много примењује тзв. ментална тортура као посебна врста савременог тероризма а грађани и не знају да им се то ради злоупотребом разних медицинских, хемијских, психијатријских и сличних средстава, те обољевају и не знају зашто је до тога дошло, а затим је изнео и тврдње о томе да је Југословенско друштво засновано на обмани и тиранији, експлоатацији већине од стране мањине које може да опстане до једног момента, нивоа а онда настаје декаденција, те тврдње да корумпиране и разуларене структуре власти у СФРЈ доводе до тога да Југословенско друштво добија тирански и мањински карактер, због чега СФРЈ губи углед на међународној сцени, а будућност ће показати да једно такво друштво губи корак и заостаје,

....

О б р а з л о ж е њ е

Из кривичне пријаве Управе службе државне безбедности СП 5671 произилази да је пријављени Крсмановић Томислав у току 1981. године започео да издаје написе које је назвао независним листом „Истина“, у којима је износио тврдњу описану у диспозитиву овог захтева. Како је у току истражних радњи истражном судији Петог општинског суда у Београду потврдио овакве наводе, детаљно објашњавајући на који начин је умножавао свој лист и наводећи и то да га је растурао, мишљења сам да се у његовим радњама стичу сва битна обележја прекршаја.

Молимо Вас да нам примерак ваше одлуке доставите.

НАПОМЕНА: По својим опредељењима сам хуманиста, за толеранцију и споразумевање међу људима без обзира на разлике међу њима. залажем се за братство међу свим људима а нарочито када се ради о Југословенима. Моју југословенску оријентацију власти упорно покушају да изврну,

изокрену и представе је да браним друге нације а на штету Срба. А са циљем да ме дискредитују у јавности и у Србији и уопште међу Србима. Тако покушавају и у овоме документу. Као што се види

даље ја се залажем и за жртве психијатријских злоупотреба других нација. То не значи да се ја слажем у свему са њима, поготову уколико испољавају националистичка понашања. Али чак и у таквим случајевима ја се залажем за њих јер полазим од тачке гледишта да ако су криви треба да иду у затвор а не у болницу. Више особа Срба за које се ја овде залажем су били лажно оптужили за српски национализам. Ја то покушавам да објасним.

А у т о р

Крсмановић Томислав 17.9.1982. г., Београд

Војводе Степе 68/II улаз

11000 Београд, тел. 475-467

Судија за прекршаје СО Вождовац

З. Стојановић

ул. Боже Јанковића бр. 14, с. 39

Београд

Изволите наћи у прилогу моју написану одбрану, у вези Захтева за покретање прекршајног поступка, услед прекршаја из чл. 2. ст. 1. тачка 5. Закона о прекршајима против јавног реда. Молим вас да ми омогућите што се тиче времена и процедуре судског поступка да изнесем своју одбрану.

Напомињем да задњих дана сам имао нагло погоршање здравственог стања, појавиле су се наједном врло јаке несанице, замор, имао сам и неке друге здравствене тешкоће (са зубима) тако

да то у битној мери отежава припремање моје одбране и сам мој наступ пред судом, о узроцима мога здравственог стања сам детаљно објаснио у тексту у прилогу СЛУЧАЈЕВИ ПРОГОНА, случај број 1.

Из описа репресивних мера које сам досада претрпео, а које су изнете у поменутом тексту се види:

- да сам ја жртва насиља једног правог терора који траје већ годинама, да све слободе, права човека и грађанина гарантована Уставом СФРЈ (глава III) су у мом случају грубо повређена: члан 154 који гарантује једнакост грађана, ја поседујем више докумената, који сведоче да сам прогањан што нисам политички подобан, тј. нисам члан СКЈ; члан 155 право на самоуправљање у радној и животној средини, поседујем врло детаљну документацију која показује сасвим супротно: члан 157 Устава који гарантује право да се може жалити државним органима и обавезно добијати одговори а што у мом случају се није никако дешавало; члан 159 који гарантује право на рад, прописује услове како и када се може добити отказ, бити смењен, итд. видели сте шта сам ја све доживео; члан 160 који каже да су сви грађани једнаки што се тиче запошљавања на било коју функцију или радно место, а ја сам као што се види дискриминисан: члан 161 који гарантује услове

рада који обезбеђују личну, физичку и моралну сигурност, а што ни у ком случају није било са мном; чланови 166, 167, 169, који се односе на слободу мишљења и опредељења, изражавања, јавног иступања, изражавања путем штампе, слобода научног и уметничког стварања, као што се види из описа мојих тешкоћа и ови чланови Устава су брутално повређени; члан 176 гарантује неповредивост личног, породичног и брачног живота је у мом случају такође тешко повређен; члан 177 гарантује незаконито лишавање грађана слободе, ви знате да сам ја био чак, и у лудници, више пута произвољно и незаконито притваран; члан 178 који каже да се притвараним лицима морају дати писмена решења, да против овог решења грађанин има право жалбе, право на адвоката, ово Уставно право најчешће није поштовано у мом случају а за шта имам документа; члан 179 гарантује слободу и поштовање људске личности и достојанства у кривичном и сваком поступку, да ли је премлаћивање на улици, насилан смештај у лудницу, проглашавање лудим (а Центра за судску психијатрију ме је прогласио одговорним за своје понашање, психички нормалним, марта ове године), администрирање опасних лекова, тортура, стратегија замарања и исцрпљивања итд. поштовање овог члана Устава; члан 180 гарантује сваком једнакост права и поступака пред судом, право жалбе, помоћ адвоката. Видели сте из описа мог случаја да сам због коришћења права тужбе био премлаћен 4.8.1977. год. да сам под притисцима одустао од тога, и у каснијим судским поступцима овај члан Устава уопште није поштован: члан 182 гарантује право на

одбрану а ова права су ми у свим досадашњим поступцима била онемогућена, нисам никада саслушан, није ми било омогућено да се браним, изнесем свој став, приликом смештаја у лудницу, проглашавањим лудим није било никакве експертизе. Општина није била обавештена, није ми био дат адвокат. Нажалост није лако наћи адвоката који ће да брани када је у питању политички деликт, поготову код судије за прекршаје, мој адвокат је Срђа Поповић али је он отпутовао у САД на четири месеца, кажу да су адвокати који се таквим деликтима баве погинули, умрли, оболели, не желе да прихвате кажу отворено да се плаше, да им се финансијски не исплати, нашао сам адвоката В. Кнежевића, прихватио је да ме брани, био је са мном прошли пут, помагаће ме саветима и административно, али одбија да изађе на суд, каже ми отворено да се плаши, да му је забрањено. Члан 184. гарантује неповредивост стана, мени је више пута улажено у стан, али само једном сам добио писмену потврду; члан 185 гарантује тајност преписке, могућности средстава комуницирања, ја немам право да примам писма из иностранства, жалио сам се Пошти без одговора, телефонски разговори су ми прекидани, телефон искључиван, одузета ми је књига коју сам написао; члан 186 гарантује право на здравље: ја сам изложен годинама правој хајци, стратегији замарања, исцрпљивања, пресија, стресова (жалио сам се и покојном Секретару за здравље и социјалну политику Беловском) са циљем разарања здравља, лекари не могу да ми

помогну јер треба елиминисати прогоне, а они су ту како кажу немоћни, видите да и погоршање мога здравља коинцидира са суђењем а што снажно умањује ефикасност моје одбране, али то је наивно и провидно, врло штетно за углед оних који то раде, да ли знате шта значи када је нормалан човек проглашен лудим? Члан 188 каже да су мајка и дете под заштитом, а увид у садашњу ситуацију са мојом супругом и сином, као и све оно што се раније дешавало говори супротно; члан 190 гарантује слободу рађања деце, као што видите ја сам био стерилан услед прогона и то једном врло смишљеном акцијом упереном на рушење здравља стресовима и другим начинима, а што је мрачњашво.

Влада СФРЈ је потписала хелсиншке договоре, обавезала се да их поштује, члан је ОУН, потписала је Општу декларацију о људским правима, разне међународне конвенције из ове области, али као што се види ни једно право у мом случају није поштовано, нажалост и врло бројних грађана.

Не желим да указујем на повреде права као што су: једнакост грађана, из области професије, права на учествовање одлука и у јавном и културном, научном животу, права слободе мишљења, изражавања, нажалост ова права нису поштована и у многим ван-европским земљама. Али се у мом случају ради о нечему другом, ја сам лишен и таквих фундаменталних права као што су: право на здравље, право на породицу, брак, право да живим у условима достојним људског бића, на миру, без тортуре и стресова, разарања и угрожавања живота, немам никакво право одбране, од мене се захтева да трпим и ћутим, да будем разаран а да ништа не предузимам да то спречим, мој инстинкт живота, једна интелектуална и рационална одбрамбена реакција организма и мозга изложеног разарању се жели огласити повредом закона, анти-државном делатности!

Нажалост тако је у СФРЈ са врло бројним грађанима, истина избија на видело, најжалосније је што за то не знају функционери и СУП, правосудни органи.

Јасно се види из предњег да сам ја жртва тероризма врло специјалног, добро координираног, смишљеног, виде се циљеви, стратегије аутора, јасно је да ја за то нисам дао никакв стварни повод.

- с обзиром на овакав садистички третман сам одлучио да се браним а на начин прописан законом, нико ми није одговорио, заштитио живот, здравље, ја сам у мојим обраћањима функционерима (имам документа) питао зашто сам прогањан, да ми се каже да то више не бих радио, шта треба да радим да то престане, нико ми није одговорио. Јасно је да сам ја недужна жртва прогона, али да ме желе другачије представити и изазвати против мене СУП и судство.

- како ми нико у земљи није хтео помоћи, а како ми је здравље и живот био угрожен одлучио сам да се браним обраћањем иностранству, али као лојалан грађанин сам о томе обавестио државне органе, ни тада нису хтели да ми помогну, онда сам ја урадио то што сам наумио, тако се постаје дисидент, активист људских права. Дакле ове моје активности су последица а не узрок мојих тешкоћа. Сматрао сам да ћу обраћањем јавности и изношењем мога случаја и многих других то деловало на аутора терора да смање притиске јер је то ново разоткривање, та стратегија се једино показала успешном у извесној мери али делимично, терор и даље траје али је блажег интензитета.

Дакле, није тешко закључити да су моје инкримисане активности, у овом случају самиздат ИСТИНА, било моја одбрана од разарања, обраћање јавности. Како се другачије бранити у једном оваквом друштву, ја сам против насиља, тајних организација, значи жели се овог пута неби судити праву на одбрану, ућуткати... Ја то никада нећу прихватити, то је крајње прљаво и деградирајуће, наивно, провидно.

Ја сам овог пута оптужен за покретање листа ИСТИНА, за узнемиравање грађана и ремећење јавног реда и мира. Али није то у питању, ради се о стратегији и манипулацији аутора репресије нада мном, специјалних центара моћи „у сенци“. Њима не смета Истина, него друге моје активности: моји интервјуи изашли у штампи ... , Бангладеша, Шри Ланке, Непала, Ирске итд.

у емигрантској штампи као ... РЕЧ, Енглеска и многим другим, покретање АКЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ ЗЛОУПОТРЕБЕ ПСИХИЈАТРИЈЕ И МЕДИЦИНЕ У ПОЛИТИЧКЕ СВРХЕ, спашавања политичких

случајева из психијатријских болница и информисање иностранства о овим праксама, обраћање и УН, Унесцу, А.И. итд. контактирање страних амбасада несврстаних земаља где имам доста пријатеља, многи су моје текстове послали својим Владама, контаката са страним новинарима, са Комитетом за помоћ демократским дисидентима, за ... и заједничке акције са дисидентима у СФРЈ, што сам написао књигу ЗЛОУПОТРЕБЉЕНА ПСИХИЈАТРИЈА итд. Ово су далеко тежи прекршаји него ли покретање саиздата Истина, у пар десетина примерака, а моје интервјуе је читало милиони људи тамо где је СФРЈ најзаинтересованија да креира ИМИЦ. Али не желе да ме изведу пред редован суд него пред судију за прекршаје, не ради се ни о каквој ... него о стратегији, а која је кратковида и провидна: плаше се да не изнесем јавно ужасе које сам доживео, да не позовем сведоке, јавно их раскринкам, не желе публицитет, политичке случајеве, код судије за прекршаје је све дискретно, иде брзо, нема се могућности да се све изнесе, објасни, јавност није информисана.

Да се ради о врло прљавим стварима а у исто време крајње наивним ... о томе што сам ја и даље изложен стратегији замарања и исцрпљивања ... (био разведен, донедавно сам живео са супругом у заједничком стану да ће се ситуација побољшати (објашњен је контекст који је довео

до развода ... смо изложени и даље притисцима, у кући је нервоза, пакао, власти одбијају да дају налаз Центра за судску психијатрију од марта ове године о мом здрављу а хтеа Брачно саветовалиште Завода за ментално здравље где смо се били обратили за помоћ, тамо код њих у мом картону је уписана дијагноза ПАРАНОИДНА ШИЗОФРЕНИЈА а што онемогућава третман, моја

супруга и ја смо се због тога и завадили. Она је услед притисака оболела, има мало дете, бе средстава за живот, ја сам на улици, без стана, изложен сам провокацијама, позивају ме телефоном и говоре како су ме развели, лишили стана, ради се о провокацијама, здравље ми је због ... трајног третмана оштећено, под судским сам и милицијским притисцима, на радном месту сам изолован и гурнут у страну као човек и стручњак, иако сам проглашен психички нормалан не даје ми се то уверење а онда не могу да демантујем раније нетачно, етикетиран сам, онемогућен у сваком погледу, моја мајка је ... једне ноћи добила срчани напад и тешко оболела, сутрадан су ми телефонирали да је у сличној ситуацији као и ја, цела моја породица живи у амбијенту страха тензија, дакле ја сам још увек под врло јаким притисцима, јасно је да моје ... код судије за прекршаје није искрена жеља и хуманост него једна стратегија, такође се СУП и судски органи обмањују, не виде ове притиске, испада ... да ја дражим власти, или чак да уображавам (да сам луд) да мене неко прогони).

Остављам проницљивости СУП-а и судских органа у чије поштење имам поверење да то процене. Жели се унети завада, нација поделити, развити мржња апарата према појединцима, масама.

Водећи рачуна о предњем ја захтевам да ми се омогући одбрана, детаљно објашњавање мога случаја, ја захтевам кривично гоњење ако сам направио неки законски прекршај а против се и борићу се све више против илегалних прогона који су описани у мом случају. Уколико ови илегални прогони а чији је циљ моје неутралисање без јавног суђења пред редовним судом, не престану изјављујем да ће се моје активности људских права појачати и да ћу направити политички деликт који ће довести до јавног суђења. Срамота је и кукавички од аутора обрачунавати се са људима на такав начин, поготову када су често у питању и жене, стари, млади. Прогони су често гори од кривичног гоњења, многи моји пријатељи би били сретнији да буду у затвору него ли прогањани на тај начин, изгледа да је суђење у СФРЈ привилегија! Ја не желим да постанем ..., ја желим да престане терор, желим и другима да помогнем и то ћу радити и даље. ја желим да се мој случај јавно расчисти и увиди у чему је ствар.

Што се тиче покренутог судског захтева против мене а због прекршаја реда и мира, из чл.

2, ст. 1. тач. 5 Закона о прекршајима против јавног реда и мира, изјављујем да то није разлог покретања поступка, али ипак дајем следећу одбрану - по мом мишљењу не ради се о прекршају против јавног реда и мира а због следећих разлога:

- ја сам написао овај текст сам, у мом стану, ту нема никаквог ремећења мира и реда,

- овај текст сам извукао у приватној фото-копирници, особа која је то радила није ни видела о каквом се тексту ради

- самиздат је извучен у малом броју примерака пар десетина, подељен двадесетак мојих пријатеља у њиховим становима (овде је немогућ поремећај реда и мира) или на улици приликом сусрета, шетње, начин давања, разгледања текста је био такав да нико није застао нити је на било који начин привучена било каква пажња. Пар примерака сам дао особама које знам из виђења (у околини Медицинског факултета), на сличан начин.

- презентација, естетика, стил и начин куцања, квалитет хартије итд. су..веприроде и нивоа, да битно умањују комуникациони импакт, поготову ако се узме у обзир мали број, многи нису ни прочитали. Шта је то према милионима читалаца напред поменутих земаља?

- самиздат литература цвета и у таквим земљама као што су СССР и Кина а мало се то гони, чудно је да тога нема у СФРЈ, и да се то тако гони!

- напомињем да Захтев за покретање прекршајног поступка према мени није довољно јасан ни комплетан, није наведено ко су те особе које су дале ИСТИНУ властима, ово отежава моју одбрану, молим да се ово узме у обзир. Напомињем да отежава одбрану и проблем са адвокатом а затим и моје садашње здравствено стање (премореност несаницама, узроци су познати, уосталом речени и у ИСТИНИ)

- што се тиче садржаја ИСТИНЕ сматрам да ни то не представља прекршај против реда и мира а зато јер:

о сви моји пријатељи који су прочитали кажу да нисам рекао ништа ново, већина то зна, да се чак многе ствари од тога данас јавно кажу, неки нису ни читали, нису га давали другима да читају

о чињеница је да се о таквим стварима данас готови и јавно, али разуме се једним другачијим речником. Речи које сам употребио су оштре, прејаке, а зато што сам био огорчен, исцрпљен, револтиран прогонима, такође мој речник се разликује од званичника јер ја не радим посао новинара, дакле ради се и о психосоцијалним и лингвистичким аспектима међуљудског комуницирања, речи немају исто значење за све, нпр. реч СЛОБОДА, има потпуно другачије значење у СФРЈ, Швајцарској, Јужно-афричкој унији, Уганди итд. Коју ће реч неко употреби да изрази своја осећања и мишљења зависи од масе фактора, нпр. званично гласило ће рећи „долази до одвајања бирократије од базе“, а ја ћу то рећи на другачији начин.

о наводим да је једна од главних мотивација покретања овог самиздата та да привучем пажњу органа власти на мој случај да би се он пред судом рас..тио, да дам повод за кривично гоњење и да онда ми се да могућност слободе изражавања, да им објасним коме год сам се обраћао неће да ме саслуша, рекао сам власти желе да ме елиминирају без суђења, дискретно на напред описани начин. Напомињем да је за мене боље кривично гоњење, уз јавни, правични судски поступак него ли разарање прогонима.

о моје поруке у овом самиздату су добронамерне али признајем неадекватно лингвистички формулисани, ја се борим за права грађана и народа, за поштовање става, за несврстаност, признајем руководећу улогу СКЈ али се не слажем са привилегијама и монополем, сматрам да је то врло штетно за све, па и СКЈ. Ја сам за систем а против девијација. Уосталом текст на првој страни листа ИСТИНА, бр. 1 каже: „Ово гласило има за циљ да путем објективне анализе друштва и путем истине побољша и хуманизује друштво“.

- су феномен, и ово што кажем могу доказати, молим да се провери све што сам рекао за особе у приложеном тексту, сад нема времена да напишем сто особа али сматрам да оно што сам рекао нису лажне вести и тврдње и да тај елемент оптужбе не стоји:

- што се тиче тврдње о насилним смештајима у луднице нормалних људи у СФРЈ наводим

следеће. Ја сам био насилно смештен у психијатријску болницу, проглашен лудим а што је све показано као нетачно налазом Центра за судску психијатрију од марта ове године, ето једног доказа. Наводим и случај В. Марковића који је био 3 године у психијатријској болници а који је сведочио прошли пут, он је постао познат у целом свету као жртва психијатријске репресије у СФРЈ, др Вукосављевић из Ц.З. сам признаје његовом оцу да је он нормалан и ми то сви знамо, о њему је писала штампа многих земаља, спомињале га Амнести интернационал, УН итд. Наводим и случај Голуба Ракића, правника Института страних језика који је мој добар пријатељ, иако нормалан психички био насилно смештен у психијатријску болницу, покренуо са мном Акцију против психијатријских злоупотреба, имам његову изјаву потписану у вези тога. Наводим и случајеве браће Живојина и Слободана Живковић из села Оглађеновац код Ваљева који су у више наврата били смештани у луднице, Живојин је био чак 3 године, иако су нормални а због проповедања Јеховине религије (имам њихову жалбу Председништву СФРЈ) и о њима је страна штампа писала, ја сам доставио. Наводим и случај Милисав Живановића, пензионера из Панчева, 70 година који је већ 6 година у П.Б. ЦЗ због политичког прекршаја иако је нормалан, његов брат Радисав и ја смо се жалили иностранству и већ је дошла интервенција, Међународна асоцијација психијатара предлаже да њихов конзилијум испита здравље Милисав и да они сматрају да се ради о злоупотреби. Ових дана је писала ПОЛИТИКА о случају насилног смештаја професора ГОЈШИНЕ из Т. Ужица, пре неколико година новинар Д. Голубовић је писао о сличном случају, наводим и случај др. Д. Мијатовића, лекара из Галенике, 43 године, који је два пута био насилно смештен у лудницу у репресивне сврхе, у тексту СЛУЧАЈЕВИ ПРОГОНА има више описа насилних

смештаја а са пуним податцима а што се може проверити, наши психијатри то признају, један врло угледан ми је рекао да је за време КЕБС-а у Београду у болници Ј. Лазаревић била интернирана већа група дисидената на одређено време. О овоме је писала и А.И као и многе друге светски познате организације, листови итд. Дакле имам доказе да се у СФРЈ то ради.

- сама чињеница да овакве праксе постоје у СФРЈ потврђује и постојање менталне тортуре (зар смештај нормалног човека иза решетака луднице није тортура?), а и употребу у репресивне сврхе медицинских и психијатријских средстава, јер је насилан смештај у исто време и злоупотреба и медицине и психијатрије. Многи грађани знају за ово, према томе изношење једне овакве чињенице већину не може шокирати ни узнемирити (нпр. у Илустрованој политици задњих дана је био наслов БАЛКАНСКИ ЛЕТ ИЗНАД КУКАВИЧИЈЕГ ГНЕЗДА, то је далеко веће узнемирење него

Истина).

- што се тиче моје тврдње да постоји ментална тортура у овом друштву, зар то не показује на тако еклатантан начин мој случај, као и сви бројни случајеви у тексту СЛУЧАЈЕВИ ПРОГОНА, ја само

у мом малом свету знам 100 таквих особа (међу сродственицима, школским и факултетским колегама, на радном месту, међу дугогодишњим пријатељима), овако прогањане особе постоје и око других особа, масован ћу Вам ускоро доставити много већи број, са свим детаљима, податцима. Прочитајте тај текст и видећете ужасе какве доживљавају грађани а без кривичног гоњења него путем илегалних и неформалних (или неправичних) поступака!

- што се тиче употребе хемијских средстава изјављујем да сам ја за време боравка у психијатријској болници примао пилуле са врло разорним дејством и да сам месецима трпео дејство. То тврде и браћа Живковић (имам документ), М. Живановић (имам документ), познати књижевник Д. Игњатовић (имам документ), многи лекари психијатри, грађани. Ових дана је била велика афера у Паризу у вези покушаја тровања средством које изазива инфаркт а што никаква анализа не може утврдити двојице румунских књижевника од којег једног лично познајем (ПОЛ ГОМА), том приликом такви листови као ФИГАРО, ЛЕ МАТИН, енглески ТРИБУНЕ итд. износе тврдњу а која је позната југословенским властима да то оне користе у обрачуну са људима који им се не свиђају. Ово тврде многи грађани, чак и по нашим селима сељаци кажу: „Ставе нешто па човек оболи“, мајке говоре деци „чувај се могу ти ставити дрогу“. Изнети овакву тврдњу у једном

медију као што је Истина не може значити поремећај јавног реда и мира. Напротив сматрам да изношење оваквих пракси је друштвено врло корисно, за све, да је безакоње рак рана друштва и извор свих могућих криза.

- што се тиче моје оцене стратегије наших политичара у вези догађаја на Косову мотивисан сам добром намером, ја сам у Бриселу, Белгија завршио постдипломске студије из маркетинга, нажалост овде услед прогона сам почео да се бавим људским правима и упознајем и политички маркетинг, стратегије у СФРЈ. Изречене тврдње о Косову су у исто време плод добрих намера и мојих научних сазнања, користим уставно право да грађанин износи своја мишљења и суделује самоуправно у опште друштвеним питањима. Ја се не слажем да је у питању претежно шовинизам иреденте, него да је то све много сложеније, уосталом оваквих мишљења је било и у штампи, сматрам да су јако присутни и социјални узроци, ово је најнеразвијеније подручје, муке и тешкоће које муче целу земљу су овде најизраженије, ово је и врло богато подручје сировинама, природом, нажалост у свим вишенационалним зајдницама, мање нације се осећају угрожене од највеће, мисле да то само њих погађа и да су криви Срби (то често мисле и Хрвати) али нажалост када би знали шта трпи српски народ имали би другачије мишљење о свему. Сматрам, добронамерно изјављујем да су наши политички стратежи погрешили таквом званичном интерпретацијом догађаја на Косову, пре свега требало је спречити да до тога не дође, значи ствари су биле потцењене, лоше процењене. Ако већ није спречено требало је анализирати то све на један научан и рационалан начин, чини ми се да је поступљено на брзину, олако, мислило се представићемо се као заштитници Срба, смањити незадовољство њихово као највеће нације, привући њихове симпатије, скренути пажњу са тешкоћа. Износим моје стручно и лично мишљење да је ово било погрешно за све нас јер нпр. муслимани су већином на страни Шиптара, па чак и Хрвати, изазвана је тешка мржња између Срба (када би им неко дао дозволу направили би масакр на Косову) и Албанаца који никада неће заборавити то, стварају се нове поделе, мржње, страсти, регионализми, национализми, а то има врло негативне последице: пре свега економске, политичке итд. Време ће рећи шта је било исправно.

- што се тиче моје тврдње да је ово друштво засновано на обмани и тиранији, експлоатацији већине кад мањином, признајем да се ради о прејаким речима а што сам напред објаснио. Али та тврдња није лажна, то исто кажу наша средства информисања, разуме се на друштвено прихватљив начин и језик, као нпр. „суштински раскораци између прокламација и праксе“, „отуђивање дохотка од радничке класе“, „вршљања бирократије и кланова“, итд. Поткрепљујем ову моју тврдњу следећим чињеницама: члан Устава СФРЈ, 154, каже да су сви грађани једнаки, члан Устава 160 каже да је сваком грађанину под једнаким условима приступна свака функција и радно место у друштву. Али чињенично стање је сасвим другачије, нпр. студија Института друштвених наука из Београда из 1974. г. ДРУШТВЕНИ СЛОЈЕВИ И ДРУШТВЕНА СВЕСТ

налази да је 92% руководећих места у предузећима и ван њих заузето од стране чланова СКЈ, да су они најзаступљенији и у органима самоуправљања. А 1974. г. у СФРЈ је било свега 5,6% чланова СКЈ! Затим: 95% судија удруженог рада су чланови СКЈ (Извор: Савезни завод за статистику, Београд), 99% активних и 83% резервних официра су чланови СКЈ, званично гласило ФОКУС (недавно укинута) каже, број 8, страна 22 од 1981. г. „постало је правило да се не може бити функционер, директор, шеф, шефчић, пословођа, ако се нема црвена књижица“. У листу Нин број 1613 од 29.11.1981. г. стр. 22 се каже да чланови СКЈ брже и лакше долазе до посла, стана, веће плате, да имају боље услове школовања. У часопису ФОКУС, број 8/1981 г. се каже да је просек личних доходака чланова СКЈ већи, часопис СОЦИОЛОШКИ ПРЕГЛЕД, Института друштвених наука

из Београда у чланку „ОСВРТ НА ПРИМЕЊЕНУ МЕТОДОЛОГИЈУ ИСТРАЖИВАЊА СТУДИЈЕ ДРУШТВЕНИ СЛОЈЕВИ И ДРУШТВЕНА СВЕСТ“ каже да политичка припадност снажно утиче и на

брачно питање, стопу развода, продужени целибат, слогу у браку, наталитет итд (број часописа мислим 1 или 2 1980. г.)

Довољно је погледати огласе по новинама и видети свугде да се тражи политичка подобност не само за директорска него и за многа друга радна места, захтев за политичком погодношћу је уписан у многе законе, друштвене уговоре, у статуте радних организација итд. Часопис ФОКУС 8/1981. год. каже „хтели ми или не, у пракси се морално-политичка подобност поистовећује са припадношћу СКЈ“. Ја сам у времену од 2 и по године урадио анкету на узорку од 600 Београђана службеника (не радника), узорак алеаторан извучен таблицом случајних бројева, резултати истраживања потврђују све напред наведене констатације политичка припадност дубоко маркира, чланови СКЈ стоје боље од не-чланова по свему и чак и по успеху у учењу, здрављу, људској срећи, морталитету итд.

Јасно је да је политичка мањина у бољем положају, а то се може рећи и да је привилегована, да има монопол, да политичка припадност дубоко маркира све аспекте личног, јавног, политичког, економског, културног живота, да они који нису чланови СКЈ су у већини случајева грађани II и III реда „тиха бећина“ наћи да чланови СКЈ имају привилегије на рачун не-

чланова, а то може значити и да их експлоатишу. А разлика између експлоатације и тираније је лична субјективна процена, на крају многи прогањани грађани, а којих има у свим друштвеним срединама су у огромној већини не-чланови, значи они су погођени и свим тиранијама а којих најжалост има доста у друштву, а што се и сада признаје. Привлачим Вашу пажњу на текст СЛУЧАЈЕВИ ПРОГОНА, зар то није тиранија, дајте да то проверимо.

Зар није обмана ако се једно каже а друго ради, ако се позива на Устав а он се не поштује, ако се каже да идемо ка друштву једнакости а социјалне разлике из дана у дан веће, каже се да у овој земљи влада радничка класа и ниједан функционер неће да му дете буде радник, од радника се узима њихов доходак да би једна елита живела у изобиљу, обести, градила виле у иностранству, на мору, гомилала богатство, да ако затреба за црне дане да се са „благом негде кидне“. Каже се да влада комунистички морал и хуманост а корупција, напотизам без... , привредни криминал, су опште присутни и зна се ко су носиоци тих није разулареност ако функционер згази човека и не одговара (то тврди судија Врховног суда М. Перовић, је ли Ви мислите да су такве појаве у овом друштву изузеци?).

Што се тиче инкриминисане тврдње да постоји корумпирана и разуларена бирократија наводим ФОКУС број 182, 6. 1981. стр. 43 „основни проблем нашег друштва је наша корумпирана и за слободу и интерес појединаца и правде, народа, опасна БИРОКРАТИЈА“. Исти лист даље каже

(стр. 44) „СФРЈ данас по броју посредничких институција, правних норми, у односу на број становника заузима прво место у свету“. Лист каже да се прописи не примењују, да постоји потпуна обезвређеност и неефикасност права и потпуни правни волунтаризам, чак и мали паланачки правник, бирократа, добија привилегију да арбитрарно „тумачи“ основна права грађана, каже да вербални терор малих чиновника и правника у многим радним срединама утишао самоуправни говор до потпуне тишине и резигнације. Лист даље каже: „Ево орвеловско-тоталитаристичке мисије формално правних норми, нарочито ... намењених понашању људи, које се увећавају у толикој мери да простора за самоуправљање нема, ако би се самоуправљање у пракси и применило како то прописује то би више личило на понашање програмираних робота а не људи. Цитат даље наставља: „бирократија се повезује везама, привилегијама, напојницама, по принципу ЈА ТЕБИ ТИ МЕНИ, размењује се право на запослење за право на упис, локација за градњу за дозволу за увоз аута, о миту и корупцији и да не говоримо, однос бирократије према законима је „растељив“ непрецизни прописи ... рај за те бирократе који их интерпретирају како њима одговара. Даље лист ставља „бирократија полако али упорно једе и државу и политику, и привреду, за њу су сви други непријатељи, а нарочито критички расположена јавност. Из овога што каже ФОКУС, званично гласило, кога су читали милиони грађана утврђују се моје инкриминисане тврдње, али ја сам то рекао оштрије а ФОКУС лингвистички начин у духу званичних естетских канона.

Јавно се признаје криза, па и декаденција, па то и ја тврдим, потребни су енергични

заокрети, радикални захвати, ако се овако настави нема побољшања, напротив биће све горе. уосталом Ви ће те то и видети.

Што се тиче тога да СФРЈ губи углед на међународној сцени и који су узроци тога то су опште познате ствари: несташице, редови, инфлација, презадуженост незапосленост, непоштовање начела, криза морала, безакоње, корупција, непотизам, привредни криминал, све се више пише и о непоштовању права човека у СФРЈ, много више него раније, то тврде и наша јавна гласила. Ја нисам изнео никакву ..., то су опште познате ствари. Јасно је да се ствари неће исправити и да ће корак ако се овако настави, престиће нас многе земље из Азије, Африке, Латинске Америке, које су иза нас сада. Знају се који су узроци. Да ли ово... а што се јавно признаје

и каже значи пореметити јав....

.... предње тврдње изнео са добрим намерама, борим се за људска ... Уставом и принципима система, али која се нажалост не прим.... то радим из одбране, генезе моје борбе за Устав и самоуправљавање напред објашњена.

Захтевам да се мој случај испита детаљно, да ако сам учинио неки прекршај за кривично гоним и казним али да ми се омогући одбрана, захтевам да илегални прогони престану, поручујем ауторима злодела нада мном и мојим сродственицима, пријатељима, у крајњој линији над нашим народом, да њихов терор нада мном није само мени нанео штету него и угледу државе на чији рачун они живе у изобиљу и разуларености, и на тај начин јој наносе врло опасну штету. Моје одбрамбене активности су нанеле велику штету угледу тих који то раде, перманентно их демаскирам и разоткривам. Ако буду наставили а што се види из садашњих њихових осоионих провокација ускоро ће мој случај изаћи пред редован суд а што ће то и Ви сазнати и увидети.

Судија за прекршаје општине Стари град у Београду, у прекршајном поступку против окривљеног КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВА.... из чл. 2. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима против јавног реда и

мира, на основу чл. ..., 80. и 203. Закона о прекршајима доноси дана 17.3.1983. године

Р Е Ш Е Њ Е

Окривљени КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВ, од оца Милана, рођен 20.7.1936. године, у Прешеву, дипл.

економиста, разведен, сам живи, месечни приходи 15.000 динара, из Београда, Војводе Степе бр. 68

ОДГОВОРАН ЈЕ

Што је дана 31.8.1982. године, око 0,45 часова, код пешачког прелаза на Тргу Републике, у Београду, на јавном месту говором омаложавао социјалистичко-патриотска осећања грађана на тај начин што је рекао „да је против овог друштвеног система и да је он следбеник Ђиласа“.

Чиме је учинио прекршаје из чл. 2. став 1. тач. 7 Закона о прекршајима против јавног реда и мира, па се:

К А Ж Њ А В А

НОВЧАНОМ КАЗНОМ У ИЗНОСУ ОД 2.500 Д И Н А Р А .

Новчана казна има се платити у року од 15 дана од дана пријема решења у противном иста ће се казна заменити у казну затвора у трајању од 25 дана.

О б р а з л о ж е њ е

Станица саобраћајне милиције Г.СУП-а Београд, дана 31.8.1982. године под бр. 172 поднели су пријаву против окривљеног Крсмановић Томислава због прекршаја ближе описаног у диспозитиву решења.

Окривљени је изјавио да је критичном приликом био од стране саобраћајног милиционара јер је прешао улицу док је на семафору било упаљено црвено светло. Није имао да плати казну и био је веома нерасположен и депримиран, јер су му дете и супруга били болесни, а касније се и развео. Био је нервозан па је милиционер погрешно протумачио његове речи. Само је цитирао изјаву председника Врховног суда Југославије Миливоја Перовића, који је рекао да је неки функционер прегазио човека и није одговарао, а од њега који је сиромашан тражи се да плати

новчану казну. Додао је да је више пута добијао отказ у радним организацијама и да је низ година провео без посла, јер су се погрешно тумачиле његове изјаве и ставови.

Милиционери Стевановић Верослав и Илић Илија, су изјавили да су критичном приликом вршили контролу пешака, па су том приликом зауставили и окривљеног због саобраћајној прекршаја.

Потврдили су да је окривљени рекао да је против овог система и да је следбеник Ђиласа.

Милиционер Стевановић Верослав, приликом суочења са окривљеним своје наводе је потврдио.

Милиционер Илић Илија, није суочен са окривљеним јер окривљени није приступио дана 22. II 1983. године у 08,00 часова ради суочења, иако је позван усмено на записнику дана 27. I. 1983. године.

На основу брижљиве оцене сваког доказа посебног и свих доказа заједно као и на основу резултата целокупног поступка стекао се утисак да је окривљени извршио прекршај за који се терети на начин ... у изреци овог решења. Сведоцима се поверовало а приликом суочења њихови искази међусобно поклапају и допуњују.... усмерена на умањену одговорност.

Окривљени је оглашен од..... јер је оцењено да је прекршај извршио у посебном психичком стању

које је било проузроковану његовим несређеним личним приликама.

Окривљени није у обавези да плати трошкове поступка обзиром на његово слабо имовно стање.

Против предњег решења незадовољна страна може изјавити жалбу Већу за прекршаје града Београда, у року од 8 дана од дана пријема истог а преко овог судије.

Решено код судије за прекршаје СО Стари град у Београду, дана 17.3.1983. године.

СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ

Ратомир Перовић

УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ 12.9.1987.

Одбор за заштиту уметничке слободе

Јулија Најман, др Владислава Рибникар, Љиљана Шоп,

др Светлана Слапшак, Алек Вукадиновић, Зоран Глушчевић,

Слободан Ракитић, др Владета Јанковић, Душан Вукајловић,

др Александар Петров, Гојко Ђого

Томиславу Крсмановићу

Поштовани другови,

Молимо вас да одмах престанете са штрајковањем глађу и са ризиковањем сопствених живота.

Ваши ставови о људским правима и поштовању интегритета личности су нам не само блиски, него управо оно што нас руководи у реаговању.

Ипак, једини начин да подаци који су вас навели на очајнички чин заиста постану доступни јавности, јесте да их ви сами и даље заступате - а зато сте неопходни ви живи и здрави. И даље ћемо се трудити да са својим малим моћима упознајемо јавност са кршењем уметничке слободе: зато немојте тај узак простор још сужавати уништавајући себе.

Очекујући вашу даљу сарадњу, још једанпут вас молимо да зауставите своју самоубилачку акцију.

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

ЧУСТЕНДИЛСКА 4

БЕОГРАД

МОЛИМО ВАС ДА ОДМАХ ОБУСТАВИТЕ АКЦИЈУ КОЈА УГРОЖАВА ВАШЕ ЗДРАВЉЕ И ДА НАМ СЕ

ПРИДРУЖИТЕ У ДАЉОЈ САРАДЊИ

ОДБОР ЗА ЗАШТИТУ УМЕТНИЧКЕ СЛОБОДЕ УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ

Томислав Крсмановић

Ћустендилска 4, Београд, тел. 781-525

УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ

Одбор за уметничке слободе

Француска 7

Београд

У име седам особа које су штрајковале од 1 до 18 септембра захваљујем на вашем људском разумевању за наш протест, писменој подршци. Иако нас је овај акт који је био за нас нада исцрпео, ми ћемо и даље наставити са још већом упорношћу да следимо наду да ћемо ипак једног дана пронаћи правду и мир.

Посебно нас радује да ви очекујете нашу даљу сарадњу. Свесни смо да услед премора и онога што из тога следи и како се одражава на здравље и интелектуалне перформанце често нисмо могли бити довољно убедљиви, концизни, сажети, што се тиче језичког стила. Трудимо се да наше здравље побољшамо да би имали више интелектуалне енергије и диспозиције и учинили наше акције ефикаснијим. То није питање образовања или писмености него чист медицински (и репресивни) феномен.

Дебате које су биле организоване на трибини Удружења књижевника Србије у касним пролећним месецима су биле прилика да се много каже о вербалном политичком деликту и да се покрену са тим у вези значајна друштвена питања.

Одазивајући се на ваш позив за даљу сарадњу дозвољавам себи да предложим вашем Одбору једну сличну расправу у Француској 7, а ванзаконским инструментима политичке репресије (у области професије-откази, смењивања са вишег на ниже место, онемогућавања професионалне промоције, сметње на нивоу плате и стана, напади на углед, рад ван струке, рад у тешким радним условима, шиканирања; затим онемогућавање запошљавања; забрана рада у образовним установама; државној управи, адвокатури, новинарству, култури; избацивање из чланства СКЈ по казни; кампање у средствима јавног информисања без права на одговор; забрана књига; онемогућавање публикавања; одузимање путних исправа, конфискација преписке и сметње у телефонирању; изолација шире у друшву и цензура свих видова јавних активности; чак има све више жалби на мешања у породицу и брак; шиканирања деце и чланова породица политички непожељних особа у школи, на радном месту и шире у друштву; полицијска шиканирања без осуде на казну затвора, употреба психијатрије и медицине у политичке сврхе, разне злоупотребе, итд.), Суштина оваквих пракси је да су раширене, да умеју бити врло опасне и разорне, заморне и да угуше као и затвор а нигде нису регистроване као политичка репресија. Дакле узимају боју окружења, може се рећи да је ситуација у друштву таква да се виде жртве а не види ко то ради. Овакве праксе постоје од постанка овога друштва, али су временом све се усавршавале и потискивале затвор, данас присуствујемо истинском продору. По мени се ради о крајње актуелној и горућој теми која наноси штете многим људима. А о томе се мало говори.

Сматрам да је то врло штетно и неоправдано запостављање да се покрену дебате о томе.

Јавности је управо потребно да се ове праксе демистификују и сматрам да би то био значајан допринос вашег Одбора идеалима за које се бори.

Са захвалношћу и поштовањем

РАДНИЧКОМ САВЕТУ РО „ГАЛЕНИКА“

ИЗВРШНОМ ОДБОРУ СИНДИКАЛНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ГАЛЕНИКЕ

РАДНИЧКОМ САВЕТУ ООУР-А ГАЛЕНИКА МАРКЕТИНГ

Сходно Уставу, позитивним законским прописима и самоуправним општим актима Галенике покрећем следећу иницијативу:

1. да се из самоуправних општих аката Галенике који регулишу кадровску политику елиминишу политички захтеви и критеријуми за радна места са посебним овлашћењима. Захтевање политичких квалитета за ова радна места је у супротности са Уставом СФРЈ и законом и потребно је иста што пре ускладити са законом.
2. увидом у чињенично стање и одговарајућим поузданим проверама проучити стамбену ситуацију сваког радника Галенике, а са циљем да буду регистровани они који имају 1, 2 или више станова или кућа на територији Београда а поред тога су добили друштвени стан на коришћење од Галенике, а то значи мимо Критеријума Правилника о стамбеним односима и на незаконит начин, захваљујући рођачким и пријатељским везама са онима на утицајним политичким и пословодним положајима. Овако незаконито стечене станове вратити одмах у стамбени фонд предузећа и дати исте на коришћење онима који на њих имају више право и потребу. У Галеници према

информацијама има око 1.700 запослених без стана, на овакав један начин би се вероватно битно умањила стамбена криза у Галеници. У вези овога предлажем да се оформи једно радно тело у коме ће бити и специјалисти за анкетирање и социјална истраживања које ће на методолошки и објективан начин под контролом свих запослених обавити провере.

Молим да у вези ове два предлога поступите по закону и да ме информишете о томе шта сте предузели.

У Земуну, 26.12.1987. Томислав Крсмановић

Дипл. екон. Виши стручни сарадник истраживања
тржишта

Комитет за заштиту људских права 1.март 1988. године

СКУПШТИНИ СФРЈ

КОМИСИЈИ ЗА НАДЗОРАВАЊЕ РАДА

СЛУЖБЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

ВАНЗАКОНСКИ ИНСТРУМЕНТИ ПОЛИТИЧКЕ РЕПРЕСИЈЕ

Политичка репресија у савременом југословенском друштву се не обавља само по члану 133 ривичног законика (КЗ СФРЈ) и другим параграфима КЗ него и прибегавајући рафиниранијим видовима.

Без намере да извршимо свеобухватну анализу врло широког спектра ових ванзаконских инструмената политичке репресије који се примењују над онима који су оцењени као политички штетни на било који начин, истичемо само оне које сматрамо да су нарочито заступљени и значајни:

1. у области запошљавања и професије: откази или онемогућавања запошљавања или обављања појединих професија; што се тиче професионалне промоције; смењивање са вишег на ниже место; остављање стручњака без задатака; рад ван струке; рад у тешким условима што се тиче: температуре, влаге, буке, изложености утицајима хемикалија, атмосферилија; по питању стана; на нивоу плате; казнени дисциплински поступци; напади на углед и част; изолација; разни облици шиканирања; насилна пензионисања.
2. полицијска малтретирања: легитимисања; испитивања; притварања; претреси стана; одузимања докумената, итд.
3. одузимање путних исправа.
4. забрана публиковања, јавних наступа и делатности, цензура свих видова јавних активности.
5. избацивање из чланства СКЈ
6. кампање у средствима јавног информисања без права на одговор или деманти.
7. конфискација преписке
8. изолација и заплашивање сродника и познаника да пружају подршку и друже се са појединцем или породицом у политичкој немилости.
9. жалбе за разне злоупотребе које је врло тешко доказати али зато њихова учесталост указује да требају да буду испитане. Јавности су постале познате жалбе сродника против органа власти да су изазвале смрт адвоката Јована Баровића и синдикалисте Радомира Радовића из Београда и загребачког студента Ернеста Брајдера. Нама је познато више сличних случајева жалби. Са разних страна допиру жалбе грађана на разне злоупотребе: монтиране судске оптужбе и процесе; коришћење судова и различитих административних процедура (приликом имовинско-правних спорова, наслеђа, развода, пензија, дозвола за рад приватника, итд) да се нанесе штета политички непожељним особама. Напомињемо да је број сличних жалби што се тиче појавних облика оваквих злоупотреба велики.
10. политичка дискриминација над политички неприпадном већином. Званичници признају да је најчешће неопходно да би се био и најмањи шеф, шефчић, пословођа, а не само директор или функционер, имати партијску књижицу. (Видети часопис „Фокус“ бр. 8/81 стр. 22). Званични извори признају да чланови СКЈ лакше долазе до посла, брже напредују, да у просеку више зарађују од нечланова, брже долазе до стана, а самим тим и благовременије и на бољи начин решавају питање заснивања породице и биолошке репродукције. Импакт политичких

квалитета на друштвени положај је тако снажан да се ради о истинској обесправљености већине, о опресији.

Што се тиче овога инструментаријума, понекад се примењују поједини од ових поступака. Али се може радити о методично дозираним и координираним акцијама које могу трајати врло дуго, бити интензивног дејства. И самим тим могу бити опасне или врло опасне у појединим случајевима.

Суштина ових инструмената је да они субституишу затвор. Обезбеђује се ефикасна репресија и без стављања у затвор. Нема тако неугодних по власти политичких суђења која привлаче велику пажњу јавности и имају велики публицитет у јавности. Овакви поступци иако су по својој бити политичка репресија нигде нису регистровани као такви.

Политичка репресија која би требала да се обавља пред судовима уз примену формалне правне процедуре и увид јавности, се обавља у предузећима или појединим друштвеним микро структурама и срединама где јавност нема увида и контроле.

Обично нема никакве правне процедуре (нпр. када је у питању професионална промоција).

Политички мотив се вешто укрива (нпр. у случају професионалне промоције се истиче да су други способнији а када се да отказ тврди се да је по среди прекршај дисциплине или закона. У случајевима када има правне процедуре наводе се други разлози, нпр. прекршај дисциплине или закона.

Нема оптужбе, одбране, суђења, доказног поступка, права жалбе.

Упутства за примену оваквих мера се дају усмено од стране органа власти који су непознати особи на коју се односе и измичу увиду и контроли јавности. Најчешће нема никаквог писаног трага ни доказа.

Због овакве њихове природе ове повреде права је тешко не само препознати него и доказати и упознати јавност са њима.

Ствар је утолико сложенија што су у питању врло специфичне мотивације политичких прогона које

могу на први поглед изгледати ирационалне. Не падају под удар само непријатељи него и друге категорије грађана: у питању је тзв. превентивна репресија која има за циљ да угуши потенцијалне непријатеље пре него што они постану стварни непријатељи: потрага за жртвеним јарцима и особама којима ће се заплашивати други, јачати кохезија у групи, на које ће се бацити кривица за тешкоће; због моралних, филозофских убеђења; честе су хајке на непокорне, другачије; и због многих других разлога.

У јавности се због још недовољно сазреле климе у друштву не говори довољно о оваквим праксама. Овај феномен је запостављен и не истиче се када се говори о стању са људским правима. Ова област је неистражена од друштвене науке. власти о томе никад не говоре. нема контроле над онима који то раде.

У јавности када се оперише са индикаторима политичке репресије и деликвенције се узима у обзир само број политичких затвореника а ови облици репресије се запостављају. А што је кобна заблуда са тешким последицама. Док се спроводе протести демократке јавности поводом забране публикавања књига, позоришних представа, поводом суђења појединцима због вербалних деликата (а што је такође врло значајно) дотле та иста јавност остаје потпуно нема и не реагује скоро никако на понекад врло опасне прогоне грађана путем ванзаконских инструмената.

Овакво стање духа у друштву и недостатак познавања света се користе од стране филијала власти за то задужених да се овакви нелегални и опасни поступци укривају. Ради се, да будемо отворени, о потрази рафиниранијих и заобилазнијих метода који не би доводили у питање демократску фасаду.

Слични незаконити поступци а који су све присутнији у друштву, а што се жели укрити по сваку цену, су последица не само хипокризије, него и несклоности владајућих кругова да конституционализују и ограниче јавну власт којом располажу и да је ставе под делотворну и трајну

контролу слободне јавности и оних у чије име владају. Овакав приступ људским правима вуче

своје корене из тзв. револуционарног волунтаризма („Све је допуштено ономе који ради у духу револуције“).

Овакви случајеви и околности и услови који до тога доводе значе одсуство истинске владавине права у овој земљи, Политичка репресија у једној правној држави се обавља над прекршитељима који су за то дали оправдан разлог путем за то прописаних законских параграфа уз примену непристрасног суђења где је обезбеђен увид јавности.

То је у исто време знак и доказ крајње олаког поигравања са судбинама великог броја људи и породица, који су у правом смислу речи ван закона. У друштву је присутна клима недостатка личне

сигурности где су грађани остављени на немилост властодржаца.

Овакво стање је у супротности са Уставом СФРЈ, Општој декларацијом о људским правима Уједињених нација, Хелсиншким договорима.

У прилогу достављамо преглед карактеристичних случајева са циљем да илуструјемо наша излагања. Ми познајемо неколико стотина сличних случајева у средини у којој свакодневно живимо.

Позивамо се на уставно право грађана да се могу обраћати државним органима и покретати иницијативе, те захтевамо да овај наш допис буде испитан у томе смислу.

У име Комитета за заштиту људских права

Драган Вељковић

Миленко Рибич, политиколог

Голуб Бакић, правник

Вукан Миливојевић, политиколог

др Иво К. Мариновић, Вања, лекар

Томислав Крсмановић, економиста

Радомир Вељковић, пензионисани потпуковник ЈНА

Вук Оклетач, економиста

Душан Стефановић, филмски радник

Миљисав Живановић, јавни радник

Петар Бјелановић, службеник

Никола Познић, службеник без запослења

Вера Николић, медицинска сестра

Вибок Лујза, пианисткиња

Јанош Вибок, пензионер

Урош Букумира, професор

Милош Богдановић студент.

ПРИКАЗ КАРАКТЕРИСТИЧНИХ СЛУЧАЈЕВА

1. МИЛЕНКО РИБИЋ, политиколог без запослења (1949) из Осијека је због деликта мишљења на основу пресуде Окружног суда из Осијека провео у затвору годину дана (од 1985. до 1986. године). У затвору је оболео озбиљно. Од 1983. године не може нигде да нађе посао као политички неподобан. Изложен је повременим судским процесима, легитимисањима и разним полицијским и административним малтретирањима. Под пресијама и без егзистенције напустио је Осијек и сада живи у селу Ердевик у крајње тешким условима и беди. Њему је одузет и пасош. Жали се на изолацију и заплашивање људи да га контактирају, конфискацију преписке, сметње у телефонирању, да га људи избегавају и да је сатеран у својерсно прогонство у мало село далеко од Београда, далеко од особа сличних интереса и које би му могле бити од користи. У оваквим условима живота онемогућен је да заснује породицу. Његово здравствено стање је све лошије мада је већ и раније био руиниран. Он је недавно предложио да се оснује Грађанска политичка партија.

2. др БОГДАН АНТИЋ, лекар, рођен 1955 је на основу пресуде К.217 од 3.11.1986. био осуђен од стране Окружног суда из Тузле на казну робије због вербалног деликта осуђен на 4 године затвора. Др Антић је добио отказ, у међувремену је имао тешку саобраћајну

несрећу, сада се лечи од последица исте. Супруга, такође лекар је била искључена из Партије јер је одбила да осуди понашање свога супруга и да се разведе од њега. Др Антић не може нигде у Југославији да нађе посао, отворено му кажу да је то због тога што је био осуђен за политички деликт. Он је етикетиран као српски националиста а што је лажна етикета. Др Антић живи код родитеља недалеко од Сарајева који га издржавају а супруга живи у Зворнику.

3. УРОШ БУКУМИРА, професор (1936), Јанка Лисјака 19, Земун је услед тога што се замерио бирократији у Иванграду, Црна Гора, трпео различите прогоне: избачен је из свога стана на улицу, узурпирана његова имовина, малтретиран од стране директора у гимназији у Иванграду, против њега изазивани његови ученици, његова деца прогањана у школи, супруга на радном месту, подстицана против свога супруга, био је више пута оптуживан, предмет судских процеса, хапшен и испитиван. Да би се одбранио од бирократске самовоље професор Букумира је штрајковао глађу 1987. године. Од септембра 1987. године до јануара 1988. године је покушао да ради у својој школи али услед шиканирања је био принуђен да напусти. Породица живи у Београду изложена страдањима, гладовању, струја им је искључивана више пута јер немају новца да плате, изложени су различитим облицима шиканирања. Професор Букумира је озбиљно оболео. Сада је породица у Београду где је избегла да се спасе од црногорске бирократије из Иванграда.

4. ДОБРОСЛАВ ПАРАГА, студент, (1960) из Загреба, боравио је у затвору од 1980 до 1985. године услед вербалног деликта где је озбиљно оболео (висок крвни притисак, несаница итд), није могао да се упише на Загребачки универзитет после тога, фебруара 1986. године је позван на преглед у војној болници у Загребу где је иако је био болесник изложен шиканирањима као наводни државни непријатељ и сарадник усташа. Иако оболео био је послат на служење војне обавезе где је оболео и пребачен у Војну болницу у Сплиту где је био изложен нељудском третману и притисцима. На крају је био избачен са инвалидским колицима на улицу али је најзад враћен на психијатријско одељење иако му тамо није место. После тога је имао судски процес. Услед сталних шиканирања у Загребу је отишао да живи са својом супругом у Љубљану.

5. ДОМАГОЈ ПАРАГА, комерцијалиста (1959) из Загреба, брат Доброслава Параге је изложен већ више година полицијским малтретирањима онемогућавањима на радном месту, био је смештен као дечак насилно у психијатријску болницу због вербалне увреде на рачун једног функционера где је био изложен неиндицираном фармацеутском третману, За време служења војне обавезе у Гњилану (1979) је био изложен казненом третману, из војске је изашао озбиљно оболео. Отац Домагоја и Доброслава Смиљан, адвокат је упоредо са својим синовима прогањан и сам као и цела породица. Власти су у време суђења сину Доброславу бити растерали сву клијентелу, било му је прећено да ће му забранити да обавља своју професију, био је прогањан и раније још од 1945. године као и његова супруга.

6. ЕРНЕСТ БРАЈДЕР, студент из Загреба, пријатељ Доброслава Параге и био ухапшен у исто време када и Д. Парага, рођен 1949., пре смрти становао у Загребу, ул. Бригаде Бр. Радића, који је био ухапшен и испитиван од органа власти приликом хапшења Доброслава Параге 1980. године, иначе одличан пријатељ овога последњег. После серије испитивања и притисака нађен је мртав. Према тврђењу Доброслава Параге, њеовог брата Домагоја и њихових пријатеља власти су казале да се Е. Брајдер сам убио. Према Д. Параги постоје две верзије, једна је да се отровао а друга да је скочио кроз прозор. Д. Парага тврди да је Е. Брајдер био стабилан и да никада није спомињао самоубиство и да је цела ствар крајње сумњива и чудна. Оптужбе на убиство је тешко доказати али је могуће. СУП Одељење за сузбијање криминалитета из Загреба број 18/6-07-К-1095/80 од 27.11.1980. г. у 8.05 сати у Записнику о увиђају тврди да је Е. Брајдер извршио самоубиство скакањем кроз прозор на плочник и наводи шта је нађено, међу осталим стварима и предмети који су својина Доброслава и Домагоја Параге. Е. Брајдер је био дисидент.

7. ПЕТАР ЈЕНЕИ, машинбравар(1953) из Новог Сада, је био нераздвојан пријатељ Јаноша Вибока из Новог Сада који се налази од 1971. године у КП Дом Београд, Бачванска 12. Петар Јенеи и његова мајка најбоља пријатељица Вибок Лујзе, пианисткиње, мајке Вибока Јаноша, су упорно тврдили да је Вибок Јанош невин смештен од 1971. године у затвор да се ради о политичком обрачуну који је камуфлиран лажном оптужбом Ружа Јенеи је тврдила да је Вибок Лујзу силовао Вучина Павловић здравствени техничар београдског затвора и да је плачкао породицу Вибок читавих 10 година. Петер Јенеије свугде причао да је Вибок Јанош невин и да дело које њему приписују је уствари поступак власти, оптуживао је власти за прогоне људи и криминал. Мајка Петра Ружа Јенеи у своме писму Amnesty International од 1983. године тврди да је њен син био убијен од стране СУП-а Нови Сад на дан 5.1.1982. године у 22 часова и 45 минута испред кафане „Ариана“ у Новом Саду испред саме зграде СУП-а. Власти су рекле да је он извршио самоубиство, она тврди да то није тачно да њен син није склон томе да су то урадиле власти које су пре тога упорно претиле њој и њеном сину да ће их уништити.

8. МИЛОРАД НОВАКОВИЋ, професор у пензији, (1928) из Зрењанина, који је због вербалног деликта боравио у КП Дом Сремска Митровица од 1979 до 1984. године. У затвору је озбиљно оболео, штрајковао је више пута глађу. По изласку из затвора нигде није могао наћи посао као политички неподобан, преведен је против своје воље у инвалидску пензију која је минимална и живи у беди. Одузет му је пасош а што онемогућава његову жељу да оде на Запад. Онемогућено му је лечење и изложен је полицијском подозрењу и надзору, изолацији. Док је био у затвору његова бивша супруга Раска Славова, лекар (1936) од које се развео у условима прогона, која је била такође политички прогањана особа, одузет јој пасош, испитивана од органа власти због њених наводних изјава датих приликом путовања на Запад где је контактирала своје земљаке Бугаре (она је емигрирала из Бугарске), је била ухапшена 1980. године и по речима професора Новаковића је нађена мртва у затвору у Крагујевцу, власти су изјавиле да је извршила самоубиство. Професор Новаковић износи тврдњу да је то сумњива ствар коју поткрепљује изјавама новог супруга докторке Славове и познаника докторке Славове, да она није особа која се лишава свога живота, да се жалила на крајње опасне претње власти. Она ниједном није посетила професора Новаковића док је био у затвору, нити му писала, слала пакете. Њихов син Игор (18 година) је после смештаја у затвор и смрти своје мајке смештен у дом за незбринуту децу у Зрењанину где је и сада. Он ниједном није посетио оца у затвору, није му писао. По изласку из затвора када је професор Новаковић дошао по сина он је одбио да се види са њим нападајући оца да је издајник и народни непријатељ. То су исто рекли професору Новаковићу и његови васпитачи који индоктринирају Игора и изазивају га против оца. М. Новаковић се жалио организацији Уједињених нација где каже да су му власти пренеле отворено да се ради о казни и да желе да га онемогуће да васпитава свога сина у духу својих верских, филозофских, политичких и моралних убеђења.

9. ДЕСИМИР МИТРОВИЋ, пензионисани радник (1917) из села Узовница код Љубовије на Дрини, Србија, он је после рата био изложен политичким прогонима због тога што је његов брат био четник, и он сам је био 2 године у четницима. Био је притваран, испитиван, суђен, малтретиран на разне начине. Његов брат Милорад (1908-1984) је био осуђиван у више наврата на казну затвора због вербалног деликта. Његов син Миодраг, земљорадник (1952) је провео у психијатријској болници од 1971. до 1981. године. Отац Десимир и сродници су упорно тврдили да се радило о политичкој казни. Десимир Митровић је изгубио живот несретним случајем 21. јула 1981. године у селу Узовница када је пао са моста на планинској речици Грачаница, том приликом му је сломљена кичма.

10. БОЖИДАР ТОДОРОВИЋ, професор, (1931) из Београда, Хаџи Рувимова број 2 је 1977. године добио отказ у IV Београдској гимназији као политички неподобан, од тада до 1985. године био без посла и без сталних прихода, социјалног осигурања, издржавао се тако што је обављао физичке радове. 1985. године је био осуђен на казну затвора од 40 дана због

вербалног дела. Божидар потиче из политички прогањане породице, његов отац професор (1904-1975) из Чачка је био осуђен на вишегодишњу казну затвора због вербалног дела (Отац погинуо несретним случајем 1975. године у Чачку у саобраћајној несрећи), његова сестра Милица Тодоровић, професор (1935) је такође жртва политичких прогона у школи где ради (Смењена је са места професора на место библиотекара, школски органи покушавају да је преведу у пензију иако она то не жели и не постоје законски основи за такву меру). Професор Тодоровић сада ради као ноћни чувар у Народном музеју у Београду. Он је озбиљно оболео, нарочито му смета тежак ноћни рад и дежурства, жали се на претње органа власти и шиканирања на радном месту, да му млађи чувари охрабривани од својих претпостављених прете физичким обрачуном.

11. Др МИКА АНДРИЋ, доктор ветеринарских наука (1935) запослен у Галеници као стручни сарадник, због својих залагања за ствар људских права у Галеници и шире у друштву (он је написао и један запажен приручник за одбрану повређених права) је био више пута хапшен и испитиван од органа власти, суђен и осуђиван, слат на психијатријску експертизу (где је проглашен психички здравим), о њему је у више наврата писала домаћа штампа. У Галеници је изложен шиканирањима и онемогућена каријера. Др Андрић се жали на упаде органа власти у стан, претресе, претње, надзор, контролу преписке. Др Андрић је озбиљно органски оболео.

12. Др МИЛАН АНДРИЋ, доктор правних наука (1932-1986), познати борац за синдикална и људска права, брат др Мике Андрића. Др Мика Андрић у својим жалбама државним органима, а које је изнео и на трибини у Удружењу књижевника у Француској број 7, оптужује отворено и директно власти да су криве за смрт његовог брата Милана који је умро изненада од можданог удара 6. јуна 1986. године. Др Милан Андрић не жели да пружи детаљнија објашњења о томе како он сматра да су власти то урадиле, он истиче да је његов брат жртва злоупотреба и прогона, специјалног третмана.

13. ВУКАН МИЛИВОЈЕВИЋ, политиколог (1949) из Вршца, Омладински трг број 5, који је после једне познате политичке афере у Вршцу био лажно оптужен и осуђен на казну затвора од стране Вишег суда у Панчеву од 16.7.1978. године, број 49/78, провео је у затвору Сремска Митровица од 1978. до 1985. године. У затвору је штрајковао глађу, по изласку из затвора нигде није могао наћи посао, речено му је да је то зато што није политички подобан, сада ради као физички радник са платом од 8 старих милиона месечно. Изложен је полицијским малтретирањима, претњама да се не жали и не пише књигу о боравку у затвору (Он тврди да му власти прете да ће га убити, запалити кућу, да знају где деца прелазе улицу итд). Према тврђењу В. Миливојевића који је врло озбиљна особа у чије се речи може имати поверења док је био у затвору његове ствари и намештај су распродати на јавној лицитацији врло јефтино, да је сада њихова вредност милијарда старих динара, није му дато никакво обештећење.

14. Др ЈОВАН ГУЦИЋ, доктор физичких наука (1931) из Београда, је имао досада отказе као политички неподобан, 1976. године његова кандидатура за професора Грађевинског факултета у Суботици је одбијена, јер није политички подобан јер је политички неактиван. Пресудом К.б.3-84 од 4.05.1984. године осуђен је од стране Окружног суда Ниш на казну затвора од 1 године дана због наводног одавања пословне тајне. (Приликом напуштања предузећа „ЕИ“ Ниш где је био запослен и дошао у конфликт са руководиоцима који га оптуживали за политичке грехове му је на капији чувар нашао његова пословна документа, а што је искоришћено да се подигне оптужница и да буде осуђен). Касније се др Гуцић жалио вишим инстанцама и пресуда је укинута као неоснована. Он се жалио и Унесцу 1986. године, представник Владе СФРЈ при Унесцу је био обећао да ће ствар бити сређена. Он је ускоро био ослобођен казне. Али су се онемогућавања на радном месту наставила. Др Гуцић је био остављен без задатака у Институту „Кирило Савић“, добијао је само трећину плате, изложен шиканирањима. Његов брат др Драгољуб Гуцић, лекар се такође жали на политичку дискриминацију. Њихова мајка Иванка Гуцић (1906) је у прошлости

била изложена политичким злостављањима. 17.9.1984. године када је њен син био у затвору је нападнута од провокатора који је премлатио (добила је потрес мозга) говорећи јој да јој је син издајник, да одаје пословну и војну тајну. Њен брат др Војислав Јовановић, правник (1895-1956) је био осуђен због деликта мишљења и боравио је у затвору од 1950. до 1956. где је умро од туберкулозе бубрега. Породица Гуцић се жали да је био премлаћиван, држан стално у самици, без довољно хране у влази, хладноћи, изолован, да му је одбијена лекарска нега на шта је имао право. Осуда др Гуцића на казну затвора и разлог су били објављени у листу „Политика“ а што је нанело штету угледу др Гуцића. Др Гуцић је услед прогона напустио СФРЈ и сада живи у САД.

15. ДРАГОЉУБ ИГЊАТОВИЋ, песник (1936) из Београда, је био осуђен 1974. године у познатом судском процесу услед свога иступа на скупу социолога на Дивчибарама. Септембра 1979. г. заједно са М. Ђиласом и М. Селићем је покренуо часопис „Часовник“ због чега је био осуђен на казну затвора од 1 месец. Покренуо је априла 1981. године заједно са Т. Крсмановићем Акцију против злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе, један је од покретача Комитета за заштиту људских права децембра 1986. године. Њему је одузет пасош, често хапшен и испитиван, под полицијским надзором, забрањено публикување, више пута му је претресан стан, одношени документи, одузет му је гештетнер. Он се жали на прогоне деце, да им школски органи и власти говоре да им је отац државни непријатељ и криминалац, да децу прогоне у школи, жали се на притиске на бивше супруге са захтевом да га денунцирају и не пружају подршку. Његова бивша супруга преплашена од полиције је била написала против њега кривичну пријаву наводећи да је он опозиционар. Жали се на онемогућавање преписке и телефонирања, да је сатеран у својеврстан затвор на слободи. Тешко је оболео органски и живот му је у опасности. Његов брат Петар Игњатовић (1940) службеник је био запажен у студентском покрету 1968. године, био је више година без посла као политички неподобан, сада се жали на шиканирања на радном месту.

16. ЈОВАН ЛУКИЋ, инвалидски пензионер (1935) из Сарајева. Он је 1964. године добио отказ са места пословође продавнице текстилних производа, а зато што је критиковао корупцију и малверзације директора и његове групе. Од тада је без запослења и сталних прихода, због његових жалби на неправду је био више пута хапшен и суђен и осуђиван прогања серумом истине и електро-шоковима. Упркос упутства Председника Тита да се његов проблем реши на праведан начин до тога није дошло. Његова супруга се жали државним органима (Њена изјава од 8. јуна 1967. г.) да је била приморавана да напусти брачну заједницу и не пружа подршку Јовану и да јој је прећено да ће над њом спровести насилан абортус уколико не испуни захтев власти. Својом изјавом од 22.4.1982. године она објашњава како је на њу вршио притисак државни орган да се разведе од Јована. У своме допису Центру за социјални рад Сарајево од 21.2.1983. г. његова ћерка Лукић Снежана, студенткиња се жали да су је државни органи изазивали против оца и завађали. Јован Лукић је преведен против своје воље у инвалидску пензију.

17. ИВАН ПРЕКАЈСКИ, филолог, (1948), Македонска 11, Београд, без запослења од завршетка студија, био је више пута хапшен, под истрагама, подвргаван судским поступцима као борац за људска права. 1968. године је био врло активан у студентском покрету због чега је избачен са Стоматолошког факултета у Београду. Органи СУП-а су му приликом испитивања претили, захтевали да се са њима налази по кафанама, претили су његовој мајци која је стара и болесна њему говорили да ће је малтретирати и да ће се потрести због тога и имати срчани удар. 1979. године је био претучен у Студентском граду у Београду од провокатора полиције специјализованих за сличне обрачуне који су му рекли да ће га масакрирати ако настави дисидентске активности. Оболео је органски. Жалио се више пута органима власти, њему онемогућавају запошљавање отворено говорећи да је то због политичких разлога. Његов отац је био у послератном периоду хапшен и осуђиван на дужу временску казну затвора због својих политичких активности. Умро је од рака и срца.

18. АЛЕКСАНДАР КАРАГИЋ, филолог (1952) из Београда, Кумодрашка 144, је лишен права на пасош због политичке изјаве, нема стални посао, без стана. Потиче из политички погањане породице, његов деда, отац и други су били прогањани од 1945. године као и његова мајка која је по основу политичке казне преведена насилно у инвалидску пензију.

19. Др САВО ПЛАМЕНАЦ, лекар (1921-1980) из Београда, био запослен у предузећу „Галеника“ где је био изложен прогонима и шиканирањима, онемогућавању да добије стан, дисциплинским поступцима, био је етикетиран као политички неподобан, судио се са Галеником. Умро је од инфаркта 24.10.1980. године док је имао реч на семинару, симпозијуму лекара у Сомбору.

20. МИЛИША ДАКИЋ, професор, (1947) из Батајнице, син угледног четничког официра (али и рођак народног хероја Дакића) је онемогућен већ годинама да добије посао због свога породичног порекла.

21. ПЕТАР УРОШЕВИЋ, пензионер, (1925) из Београда, Чингријина 32. Као дечак 1941. године је био заведен четничком идеологијом, 1945. године заробљен од партизана, 1948. године и био оптужен и осуђен на казну затвора од 6 година због наводног чланства у Националном комитету спаса, робију провео у Сремској Митровици. Имао доста тешкоћа да нађе посао, 1965. године после отказа напустио земљу и живео у Бриселу, Белгија на раду од 1965. до 1968. године када се вратио у земљу и од уштеђевине отворио приватан ауто-сервис. 1977. године забрањено му је да обавља приватну делатност као морално-политички неподобном јер је морао да прибави уверење да није осуђиван, а што није било могуће јер је период 1948-1954. провео у затвору као политичку осуђеник. Упорно се жалио, 1979. године је на пешачком прелазу у Бранковој улици био оборен од камиона у пуној брзини, био је више часова у коми, једва је остао жив. П. Урошевић се жали на прекршај саобраћајних прописа од стране шофера. Одмах после тога је отишао у инвалидску пензију.

Комитет за заштиту људских права у Београду, 19.4.1988.

ПРЕДСЕДНИШТВУ СФРЈ ЈАВНОСТИ

- Још увек врло велики број политички проscribeваних породица и појединаца.

Желимо да иницирамо проблем политички проscribeваних породица као једну изузетно значајну појаву у савременом југословенском друштву. И да предочимо јавности и недовољно упућеним функционерима присуство у друштву још увек врло великог броја политички обележених породица чије поједине области живота су због тога стављене под забрану у већој или мањој мери.

Обраћамо пажњу на тајновиту операцију координирану од стране политичких и административних структура и организација које из сеновитости својих функција стоје иза инсценираних неформалних и нелегалних поступака којима се врло често крше законска права грађана без довољно увида јавности. И који за потребе ових дискриминаторских и репресивних поступака манипулишу са подацима које црпу из њима доступних архива и информационих система у које немају увид ни јавност ни већина функционера. На тај начин добијеним информацијама алиментирају злогласне процедуре стављања политичких етикета и репова појединим грађанима.

Жалосна је чињеница да се југословенско друштво приближава 21 веку а у ту еру улази са тешким наслеђем и теретом. Јер је још увек врло велики број породица и појединаца, упркос свих еволуција и догађаја у земљи и свету, изложен подозрењима, лишавањима или ограничавањима њихових грађанских права (у области професије и запошљавања, плате, стана, образовања и стручног усавршавања, изолација итд) и различитим повредама њихових људских права, предмет су разних сметњи, притисака. За врло велики број грађана и породица савремено југословенско друштво је маколико се то вешто укривало, оквир у коме они доживљавају страдања и калварије. У друштву је још увек присутна клима недостатка личне сигурности у коме су бројне категорије политички непожељних грађана и проscribeваних породица у правом смислу речи остављени на

немилоост осиионих моћника без икаквих обзира или моралних кочница. Ове особе су људи ван закона може се слободно рећи.

Оваква тешка судбина ових особа и породица (и уопште врло тешко стање са људским правима) се врло вешто укрива од увида и препознавања домаће и стране јавности.

Наиме, грађанска права су гарантована Уставом СФРЈ; законима и међународним обавезама Владе СФРЈ, још од 1948 године улажу се изузетни напори да се створи утисак демократичности у југословенском друштву који би био у складу са прокламованим самоуправним одређењима и несврстаном политиком и представом која се хтела створити, у питању је била и жеља да се укрију све присутнији раскораци између онога што се каже и што се радило.

Желимо да кажемо да за разлику од видљиве стаљинистичке девијације коју карактерише груба самовоља, лични обрачуни и освете, неконтролисане бенефиције и привилегије, масовна убиства, а све то у име тобожњег социјалистичког морала (што је био случај у прошлости са СССР-ом и Источном Европом), у самоуправном друштву се јавила једна друга девијација, а до које долази пре свега злоупотребом форми самоуправљања и правда се самоуправљањем. Бар донекле та девијација не доводи до тако тешких последица. Ипак она је веома опасна. Јер се тиме ствара један рафиниранији вид самовоље и повреда људских права.

Политика, репресија у савременом југословенском друштву се увела у клановска вршљања, самовољу моћника, „поремећене међуљудске односе“, има и честих жалби на разне злоупотребе. Уместо да се обавља пред судовима уз примену формалне правне процедуре и евоцирање политичког мотива, са правом на одбрану и уз увид јавности, репресија се спроводи у предузећима и установама или појединим друштвеним или административним срединама и организацијама где јавност нема увида и контроле, најчешће без икакве формално правне процедуре. Аутори оваквих мера дају директиве обично усменим путем, иза њих не остаје никакав траг.

Тако нпр. приликом политичких отказа се монтира лажна оптужба (прекршај дисциплине или закона); приликом онемогућавања запошљавања се каже да има кандидата који су погоднији; када се тиче професионалне промоције каже се да су други способнији; други добију пре стан јер „имају више бодова“; деца лоше уче у Школи“ јер су лења“; особе доживљавају изолацију или имају проблеме „зато јер се лоше интегришу“; политички кривац је смештен у лудницу „да се лечи“. А што рећи о жалбама као у случају синдикалисте Радовића или адвоката Баровића? Прибегавање оваквим методима је мотивисано жељом да се осигура ефикасна репресија а у исто време сачува демократска фасада.

На овај начин су изиграна права и слободе која „постоје само на папиру“.

Репресија је постала само мање видљива али ништа мање опасна.

Ради се о односу према овим грађанима недостојном једног цивилизованог друштва а за шта се представља СФРЈ. У друштву још увек најалост дају тон особе чија осећања према суграђанима које они сматрају да им било чиме не конвенирају политички, се одликују крајњом нетолеранцијом и политичким предрасудама, затрованошћу и побудама реваншизма. Упркос тога што су времена рата и сурових обрачуна са непријатељима давно прошла, што су се у друштву десиле толике промене као и у свету, упркос тога што је дошло до смене генерација и многи кадрови су рођени после рата, ради се често о образованим људима, који уживају све благодети савремене цивилизације, живе у богатству и привилегијама, њихово стање духа се није значајније променило. Политичка затрованост се преноси са старијих путем обучавања и индоктринације, конзервира се.

Овакав однос према овим категоријама грађана је утолико више за осуду јер се обично ради о, са рационалне тачке гледишта, потпуно невиним људима који ништа не чине против државе, нису поштеђени ни стари, деца, жене. Најважније је да тријумфује цинична обстинација и самовоља деструктивних бирократа која не може подлећи иоле озбиљној логичкој провери. Није ретко да грешке родитеља, „класних непријатеља“ сnose данас њихова деца, унуци и прауници.

О овоме се ћути у друштву јер је то једна операција која се обавља на начин да би се то укрило, ради се о врло специфичној природи ових мера, друштво је затворено, грађани су још

преплашени и још није створена демократска клима која би омогућила да се овакве праксе разоткрију. Ова људска бића притиснута патњама и мукама, пресечене енергије и узнемиреног духа, или пак ниске свести или недовољног образовања, под строгим контролом власти, преплашени, или пак не могу да схвате да би им неко то могао радити „јер нису ништа урадили против државе“ нису у стању да сами оптуже власти за недела. Они нису (довољно) свесни да им то неко уопште ради, невоље која их је снашла, шта је по среди, ко то ради, како, зашто. Завера закулисаних целата уме бити врло перфидна и подла. Уколико то не препознају саме жртве онда ће утолико теже то препознати окружење, јавност, поједини поштени функционери. Посебно забрињава то што се у савременом југословенском друштву нису јавиле још снаге кадре да ову тајновиту област обзнане јавности. У друштву нема свести о раширености ових пракси, о тешким последицама по многе од тога, ко то ради, како, зашто. Стога се обраћамо са молбом и предлогом да се овакве масовне и тешке злоупотребе ставе на дневни ред и стане на пут масовним, систематским и флагрантним повредама људских права на овакав начин. Овим особама би требало омогућити да живе у миру и да уживају права на која имају право по закону. Време је да се овај табу демистификује. Ове породице треба рехабилитовати и скинути забране са појединих области њиховог живота. Оваква ситуација са овим грађанима је знак непостојања правне државе у СФРЈ. СФРЈ се још увек са упорношћу залаже за права других народа а то није урадила у својој земљи. Она тражи свугде у свету помоћ да би превазишла тешкоће у којима се налази али ово питање људских права жели тврдоглаво да заобиђе и да настави са овим злоупотребама. Апелујемо на јавност и поштене функционере да покрену јавне дебате по овом изузетно важном питању. Међународна заједница народа би требала да услови своју помоћ и прихватање СФРЈ степеном поштовања људских права и да захтева да се овакве варварске праксе из друштва уклоне.

У име Комитета за заштиту

људских права

Драган Вељковић

др Богдан Антић, лекар

Вукан Миливојевић, политиколог

Миленко Рибич, политиколог Вера Николић, медиц. сестра

Милош Богдановић, студент, Вибок Јосепх, пензионер

Томислав Крсмановић, економиста Вибок Лујза, пианисткиња

Душан Стефановић, филмски радник Петар Бјелановић, службеник

Урош Букумира, професор Никола Познић, службеник

др Иво К. Мариновић-Вања, лекар

Радомир Вељковић, пензионисани потпуковник

Голуб Бакић, правник

Јован Лукић, јавни радник

Милисав Живановић, пензионер.

1.МИНИСТАРСТВУ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ Београд, 1.12.1964. г.

На служби војне обавезе у ЈНА сам борао од 29.11.1963. до 10.10.1964. године у Краљеву.

Потичем из патриотске српске породице, за време II светског рата усташе су убиле двадесет блиских сродника моје мајке, а неколико сродника је изгубило животе за време Првог светског рата на Солунском фронту или пак од стране Аустроугара. Моји преци су одувек били познати као борци за слободу српског народа. Али су увек поштовали права других народа и вера.

Ово предочавам да бих вас обавестио да сам за време служења војног рока у Краљеву био изложен жестоком репресалијама и прогонима са образложењем да сам „српски националиста“ „верник“, либералног схватања“ „западњак“ и слично. Овакве оптужбе су нетачне.

Прогони су се састојали у дисциплинским кажњавањима без повода са моје стране, осудама на боравак у затвору касарне, присиљавањима да обављам најтеже и понижавајуће радове, дискриминаторским поступцима у свакодневном животу у касарни, после обављања обуке од три

и по месеца у Рибници у Краљеву сам пребачен на аеродром Краљево где сам врло често био на ноћној стражи противно закону о војној обавези а преко дана сам морао да обављам уморан и неиспаван тешке физичке послове. Официри морално-политичког васпитања и војне безбедности су ме често испитивали и вршили притиске нада мном оптужујући ме да мрзим Албанце и Муслимане што је најобичнија измишљотина. Они су против мене систематски подстицали војнике Албанце који су ме по неколико њих тукли а мени је ускраћена заштита. Био сам осуђиван без основа на казну затвора од неколико дана у касарни.. Дошло је до поремећаја здравља која су се огледала у појави несанице, замору, нервnoj напетости, астенији и друго, а војна медицинска служба је одбила да ми пружи адекватну медицинску заштиту.

Одговорни за овакве репресивне мере према мени за које нисам дао повода и не постоји правни основ су капетани као и командир гарнизона Они су ми казали да је дошло упутство из Београда (Генералштаб, Немањина улица). Захтевам од вас да се спроведе истрага и установи зашто сам био прогањан за време служења војне обавезе и ко је дао за то наредбу, да кривци буду кажњени, да ми се омогући медицинска нега јер ми је здравље од тада уздрмано, пре тога сам био потпуно здрав и бавио се спортом.

У нади да ћу добити ваш одговор.

У Београду, 01.12.1964. г. Томислав Крсмановић економиста

Карађорђева 50, Београд

ДИРЕКТОРУ ПРЕДУЗЕЋА „СЕМЕ“ Експорт-импорт 6.1.1965. год

Београд

У предузећу „Семе“ Експорт-импорт, Адмирала Гепрата број 10 у Београду сам се запослио од 20.11.1964. године на радном месту „референт за план и анализу“ после завршеног Економског факултета у Београду и одслужене војне обавезе (1963-1964. године).

Ја сам до данашњих дана изложен дискриминаторским поступцима који се састоје у недавању задатака, понижавањима и малтретирањима од стране руководиоца предузећа, недавању стола и столице, изолацији и различитим облицима оговарања и интригама. На овакве поступке сам Вам се већ жалио, а Ви ми нисте још одговорили. Шеф магацина и секретар партијске организације ми је казао да постанем члан СКЈ или ако нећу да напустим предузеће и одем код брата у Белгију (мој брат тамо живи од 1958. године). Захтевам од Вас поново да ми се омогући да обављам свој посао и да се то не условљава уласком у СКЈ и да се на мене не врше притисци да се иселим из земље. Мени се у неформалним разговорима пребацује да сам „непријатељ“ али без образложења зашто сам ја „непријатељ“. Захтевам од Вас да ми кажете у чему у моји недостаци да бих исте исправио. Не могу да разумем зашто сам „непријатељ“ јер ја то нисам нити било ко од мојих. Уколико тако не поступите, подносим отказ због одласка из земље у Белгију. 1.9.1965 године. У очекивању Вашег одговора.

Са поштовањем дипл. екон.

У Београду 06.01.1965. год. Томислав Крсмановић, реф. плана и анализе

Мoj susret sa J.B.Titom- 6. Septembar 1976 godine

Moja posiljka u debelom velikom zutom kovertu koja je sadrzavala moje zalbe na postupke organa vlasti, sto se tice prava iz radnog odnosa, privodjenja i drugih zloupotreba nada mnom i mnogim drugim gradjanima ,koja je bila poslata predsedniku SFRJ J.B.Titu je se vec vise od godinu dana uporno i u vise navrata vracala od strane poste sa naznakom" nepoznat ".. Odlucan da ova posiljka stigne do primaoca sam otisao licno sa postanskom dokumentacijom u Marsalat na Dedinju koji je primao prituzbe i zalbe gradjana i bio primljen od jedne prave" partizanke Mare",neljubazne i arogantne zene srednjih godina, srednjeg rasta, i snazne konstrukcije, smedje kose, tipicnog birokrate, ali koja nije bila preteca. Saslusal me je , shvatila o cemu se radi, i kratko mi rekla : " Gradjanine, ostavite taj koverat, bicete obavesteni".I pokazala ka vratima.

Mislio sam da od odgovora kao i toliko puta nece biti nista. Razmisljao sam o vlastima, zasto su tako losi prema mnogim gradjanima? Verovatno jer ih lose procenjaju, misle da su oni to zaslužili, da su krivi, da su neprijatelji nacije i drzave. A znao sam da su to bili posteni patrioti. Shvatio sam jos onda kolika je to provalija, i komunikacioni jaz, lose procene, ko to radi, ko seje zavade, zasto? Komunistii,

mislio sam, da tako cuvaju vlast. Ali cime cuvaju vlast, ti ljudi im ne bi nista uciniti. Sve je blo nejasno, cudno,..pa oni tako ruse vlast, seju nezadovoljstvo, slabe gradjane. Ali neko im puni glave obrazlozenjima da je to potrebno, korisno. Navodi ih na lose postupke. Kako da oni takve cudne stvari prihvataju da cine? Iz zablude, onda im treba objasniti, osvestiti ih.? Nije lako ljude osvescivati, ali to treba uciniti. setih se izreke:” Usadjivanje вида onima koji nemaju oci”.To je tezak posao.Ali vreda to ciniti. Ili svesno cine zla, placeni da cine zlo svme narodu?

Jednog dana je zazvonio telefon. Bio je to Marsalat, bio sam pozvat na razgovor .. Zena koja me je prvi put primila sada je bila sasvim drugacija, vesela i ljubazna , smejala se, uvela me je u jedan hol kao sahovska tabla, iz koga se iz daljine sigurnim i samouverenim koracima priblizavao visok i krupan preplanuo covek, sporstkog izgleda, koji mi je kratko kazao:"Gradjanine Krsmanovicu, primice vas predsednik Tito" i poveo me ka pocetku hola u obliku polja sahovske table..Bio sam vrlo iznenadjen, na prvi pogled prijatno, ali preplasen da nije neka zamka, hapsenje kao ranije. Cudilo me jako da to zele, zasto, otkud sada najednom to,dosada nisu hteli da razgovaraju sa mnom ni sefovi biroa za prituzbe i zalbe, sada najednom sef drzave?!

Predsednik Tito je izasao sam iz jedne sporedne prostorije, bio je to on, na neki nacin onakav kakvim sam ga video prvi puta davne 1941 kada sam bi malo dete od samo pet godina, godine u planinama Zapadne Srbije za vreme Prve neprijateljske ofanzive. Iako je bio mnogo stariji, jos se drzao, to je bio on. Nije bio onako sjajan kao na televiziji, izgledao je manji , umorniji, naboraniji. Rukovao se sa

mnom i kazao kratko:"Gradjanine Tomislave, procitao sam vase spise, vi ste lojalan gradjanin , idite spokojno kuci i spavajte bez brige, sve ce biti u redu". Nisam stigao ni da mu se zajhvalim, on je klimnu glavom i otisao. Covek koji me je dopratio me je izveo ljubazno do izlaza a onda me je preuzela zena iz Biroa za prituzbe i zalbe.

Tu noc nisam mirno spavao, sledecih dana je bilo isto ili gore, misli su se rojile:"Zasto me je primio J.B.Tito? Sta se iza toga krije? Zasto posiljka nije stizala nego su je uzeli u obzir tek kada sam licno otisao?

Kako su imali poverenje u mene,"opasnog neprijatelja"i pustili me lice u lice bez straze i obezbedjenja u lice sa sefom drzave? Zasto je on obecao da ce biti bolje a nije bilo bolje? Kako moze sef drzave tako nesto olako da kaze? Ili je hteo da me se otarasi, sta je onda po sredi? Da me nisu njemu lazno predstavili, kazali da sam nategnutih nerava? Ukoliko je tacna predstavka da su mu kazali da sam nategnutih nerava, kako to da takvog uznemirenog coveka puste tako blizu sefa drzave?"? I jos mnoga razmisljanja.

Uvideo sam vremenom da su rukovodioci drzave drzani u nekoj vrsti otsecenosti od autenticnih informacija o stanju u drustvu. Moja pretpostavka je bila da J.B.Tito nije znao STVARNO STANJE u drustvu. Do slicnih zakljucaka sam dolazio susrecuci se sa funkcionerima Drzavne bezbednosti, JNA, drzavne uprave. Duboko su bili ubedjeni da sam ja kriv, da sam zaslužio necim, da sam protivnik, i td. A ja sam znao da me politika nikad nije interesovala, i da se branim. Ali to je njima bilo tesko dokazati. Jos tada sam zakljucio da su indoktrinirani i otseceni od informacija, i da je glavni zadatak disidenata i boraca za ljudska prava da ih objektivno informisu. Ali sam uvidjao da je to krajnje tezak posao, da neko to sistematski smeta. Ko?Zasto?

Jos od tih vremena datiraju moja redovna vidjanja jednom mesecno po jedan sat sa pokojnim Milovanom Djilasom. Do istoga zakljucka sam dosao u razgovarima sa njim. A to je udaljenost lidera od baze, od problema masa, neopoznavanje drustva, M.Djilas je imao svoja vidjenja o drustvu koja su bila drastico drugacija od mojih narocito sto se tice krsenja i nepostovanja ljudskih prava.M.Djilas je bio duboiko ubedjen da je ondasnja SFRJ bila autoritarna, stroga ,ali nikako plolicijska ili totalitarna drzava, dok su moja vidjenja bila sasvim drugacija. Djilas je smatrao da nije bilo masovnih krsenja ljudskih prava, nego pojedinacnih, a ja sam znao da su povrede bile masovne. I tvrdio mi je da se drzava obracunava sa svojim neprijateljima i da nema razloga da to cini sa nevinim ljudima, sto sam ja upravo tvrdio.,

- РЕШЕЊЕ (ПРЕПИС) 01.09.1977.

П-Уп.бр.1613/77

Судија за прекршаје општина Раковица у прекршајном поступку против окр. Крсмановић Томислава, из Београда, због прекршаја из чл. 2. ст. 1. тачка 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима против јавног реда и мира, па је на основу чл. 153 ст тачка 2 а у вези чл. 8 ст. 1 Закона о прекршајима СР Србије донео је дана 01. 09. 1977. године следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Обуштавља се прекршајни поступак против окр. Крсмановић Томислава из Београда ул. Карађорђева бр. 50, услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај.
О б р а з л о ж е њ е

Градски Секретаријат за унутрашње послове града Београда – VI Одељење УЗСК под бр. 156 од 28.4.1977. год. поднело је захтев за покретање прекршајног поступка против Крсмановић Томислава због прекршаја из чл. 2, ст. 1, тачка 5. Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима против јавног реда и мира и због доношења гласина лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у фабрици гумених производа „Рекорд“. Судија је дана 16.5.1977. год. као и 25.5.1977. год. саслушао Крсмановића Томислава и сведока па је такође на основу увида у прекршајне списе нашао да се ради о окривљеноме

који је под стањем трајног душевног обољења - шизофренија. Судија је претходно, дана 08.08.1977. добио од тужилаштва списе натраг уз оверен потпис Завода за ментално здравље из Београда - диспанзер за одрасле, Палмотићева бр. 37 под бр. 233.00 од 28.6.1977. издатог од примаријуса др. и примаријуса др. из кога произилази „да Крсмановић Милана

Томислав, рођен 1936., са станом у Карађорђевој 50, је пацијент Завода од 1973 Последњи пут се јавио лекару завода 4. I. 1977 год лично а после тога телефоном и писмено.

За све ово време пацијент се није прикладно лечио и може се само претпоставити да је повремено узимао лекове, и то вероватно задњи пут током пролећа 1976. г.

На основу непотпуних података које пацијент даје и по тимској процени, мишљења смо да пацијент болује од психијатријске болести. У клиничкој слици доминирају идеје психичких притисака који претежно условљавају несаницу, осећање страха и неприлагођено понашање.

Пацијент сопствене патолошке доживљаје тумачи тако што себе сматра здравим али прогоњеним. По дијагностичком процењивању пацијент припада групи шизофренија (295. тач. 9).

Сматра се да пацијент није свестан своје болести, нити да је способан да процењује значај својих поступака или исходеће последице. Може се претпоставити да би систематско лечење допринело побољшању психичког стања пацијента.

Судија је имајући у виду све напред изложено са тога разлога и обуштавио прекршајни поступак против Т. Крсмановића а у смислу наведених прописа.

Против овог решења може се најавити жалба Већу за прекршаје Скупштине града Београда. Жалба се подноси у року од 8 дана по пријему решења.

Решено дана 01.09.1977. год. под Уп. бр. 1613/77

Извештај Лекара специјалиста Војне медицинске академије у Београду, Неуро-психијатријска клиника-за Томислава Крсмановића

.Број 854548. Datum:24.10.1977 godine

Резултати, Лабораторијски тестови, Ртг: Пацијент испитиван месец дана, Неуролошки налазз:уредан;

Извршена психолошка експлорација личности.Узета социјална анамнеза

Мишљење:Пацијент је детаљно експлорисан у овоме институту од стране психијатра, психолога, и социјалног радника, па се на основу добијених резултата може са доста великом дозом сигурности тврдити да у тренутку испитивања не постоје знаци менталног обољења или поремећаја

.Дијагноза:

SINE MORBO PSYCHIATRICO

Пуковник, др Стеван Петровић, психијатар

Извештај Америчког Хелсиншког посматрачког одбора 1983 године:
ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, економист, рођен јула 1936. године, адреса Војводе Степе 68/II
11000 - Београд,
Југославија, САДАШЊЕ СТАЊЕ: Крсмановић је под континуелном полицијском пратњом и
надзором. 3. децембра
1981. полиција је извршила претрес његовог стана и конфисковала сва његова документа
укључујући и рукопис
књиге «ЗЛОУПОТРЕБЉЕНА ПСИХИЈАТРИЈА». Одведен је у полицијску станицу где је био
испитиван од полиције и
јавног тужиоца и судије. 7. децембра је био опет испитиван и оптужен за покретање Акције против
злоупотреба
психијатрије у политичке сврхе и за контакте са М. Ђиласом и Михајлом Михајловим.
Крсмановић је основао са
другима Акцију у априлу 1981. г. у намери да обзнани злоупотребе психијатрије у политичке свхе.
Он је прикупио и
обрадио извештај број случајева са потребним документима. Контактирао је стране новинаре и
друге жалећи се на
отказе и смештај у психијатријску болницу. ИСТОРИЈАТ: 26. јуна 1975. г. Крсмановић је био
насилно смештен у
психијатријску болницу и задржан упркос медицинске потврде о своме добром менталном
здрављу. (Био је
оптужен за исписивање парола по зидовима). 1. септембра 1977. године судије у Раковици су га
прогласили за
болесног од параноидне шизофреније. 1978. г. Војна медицинска академија у Београду је издала
дијагнозу да је
Крсмановић ментално здрав. Крсмановић се жали на насилно абсорбовање лекова са штетним
ефектима и
нељудским третманом, док је био интерниран у психијатријској болници. ПРОФЕСИОНАЛНЕ И
ЛИЧНЕ
ИНФОРМАЦИЈЕ: Крсмановић је публикувао један чланак у листу ДУГА 1978. АЛИ МУ ЈЕ САДА
ОНЕМОГУЋЕНО
ПУБЛИКОВАЊЕ. Ожењен је, отац сина.
Комитет за заштиту људских права у Београду, 10.1.1989. год.
СКУПШТИНИ СФРЈ
ЈАВНОСТИ
Оптужбе за политичко убиство
Шири јавност је већ прилично упозната са сведочењима или притужбама да су
затворске власти без икаквог законског основа или ваљаног разлога лишила живота поједине
политичке затворенике. У своме рапорту за 1988. годину Amnesty International наводи неке
политичке затворенике који су према тврдњама сродника изгубили животе у југословенским
затворима у последње време у сумњивим околностима.
Још од 1970-их година па до данас органи СДБ Југославије су оптужени за око двадесетак
убистава политичких емиграната из Југославије у Западној Европи, У своме рапорту за
Југославију
из 1982. године, организација АИ наводи више таквих случајева: Бруно Башић је убијен августа
1978. године у Паризу, Никола Милићевић убијен у Франкфурту фебруара 1980. године.
Југословенске власти су као и обично овакве оптужбе оповргавале али су овакве оптужбе против
СДБ Југославије у више наврата биле доказане, тако је 23. јула 1981. године регионални суд у
Диселдорфу осудио А. Лапчевића и Д. Барача на казне од тринаест и четрнаест година затвора
због убиства у децембру 1980. године политичког емигранта Горете бившег агента СДБ, а зашта су
добили 100.000 марака. Прошних година је био осуђен од једног суда у СР Немачкој агент СДБ

СФРЈ који је тамо ухваћен са списком од 52 имена емиграната које је добио задатак да ликвидира и са хемикалијама за ту сврху, неке је успео да отрује. Једно слично суђење је било агенту СДБ у Инстанбулу, Турска. (који је тамо тровао политичке емигранте).

Потврђено је да су неки југословенски грађани киднаповани из иностранства од стране СДБ Југославије. Владимир Дапчевић је отет 1975. године за време боравка у Букурешту, Румунија и допремљен у Југославију. В. Чижек је отет новембра 1977. године у Милану, Италија. Познати су и

и други слични терористички акти СДБ СФРЈ.

Ово показује да се убиства неистомишљеника не обављају само ватреним оружјем него и уз употребу медицинских средстава. Трагична је грешка југословенских бораца за људска права и дисидентата што као политичка убиства узимају обзир само убиства ватреним оружјем, а не и саобраћајкама, и злоупотребом врло широког арсенала медицинских средстава.

Што охрабрује злочиниоце.

Сасвим је умесно запитати се како се органи СДБ понашају у земљи према незаштићеним грађанима ако су тако дрски изван граница СФРЈ? Како свемоћне западне државе дозвољавају да се овако нешто дешава? У одговору на ово питање би хтели да наведемо неколико жалби на сличне поступке СДБ у земљи.

Адвокат Јован Баровић из Београда, познат по одбрани политичких криваца, је пре неколико година изгубио живот у саобраћајној несрећи у сумњивим околностима и са различитих страна стижу терећења СДБ да је то она урадила. Априла 1984. године, после хапшења у Београду двадесет осам интелектуалаца учесника сеанси „Слободног универзитета“ био је ухапшен и Радомир Радовић (познат по својим дисидентским активностима), затим је нађен мртав, речено је да је извршио самоубиство тровањем, а што је изазвало масовна сумњичења или оптужбе против СДБ за умешаност у његову смрт. У сличним околностима је изгубио живот и загребачки студент

и близак пријатељ Доброслава Параге, познати дисидент Ернест Брајдер, који је био хапшен и испитиван новембра 1980. године када и Д. Парага који је том приликом био осуђен на вишегодишњу казну робије. (Видети извештај о увиђају поводом смрти. Е. Брајдера од 27.11.1980. године у списима Д. Параге Кио-3188/1980. стране 97, 938, 239 и 240). Службена верзија је да је извршио самоубиство. Д. Параги су у истрази у више наврата претили убиством и говорили да ће завршити као и Е. Брајдер. Д. Парага такође тврди да је био у полицији присиљаван да потпише срочену изјаву којом је требало изјавити да Е. Брајдера после хапшења није видео у згради полиције на суочењу, а што није тачно, па то Д. Парага заједно са осталим околностима истиче као оправдану тезу о сумњи у самоубиство Е. Брајера (Видети текст Д. Параге „Ернест Брајдер“).

Ђорђе

Стојановић (1937), радник из Југославије на раду у Бриселу, Белгија иначе активан у Новој комунистичкој партији у иностранству је био близак по томе опредељењу Владимиру Дапчевићу који је такође живео у Бриселу као политичку емигрант, заједно је са овим последњим дошао у Букурешт, Румунија, августа 1975. године. Том приликом је од СД СФРЈ (9.8.1975) киднапован В. Дапчевић и допремљен у Југославију, а према сведочењу очевидца В. Дапчевића тада су на листу места пред његовим очима убијени од стране југословенске СДБ Ђ. Стојановић и А. Опојевић који је 1948. године емигрирао у Румунију. Иван Стојановић, економиста из Београда сада прикупља материјал да покрене судски процес и оптужи СДБ за убиство брата.

Сумњичења, жалопојке, жалбе, или отворене оптужбе против СДБ за сличне злочине су толиког броја и заступљене у различитим срединама да се може говорити да су једна појава која је све присутнија широм земље. Они наводе убиства ватреним оружјем, аранжирани саобраћајке, тровања, инфекције, итд.

Ми не можемо тврдити и не тврдимо да су у питању политичка убиства из простог разлога јер зато немамо никакав поуздан правни доказ. То се и не може добити у једној држави где не постоји независно судство и правосуђе. Али узимајући у обзир масовност оваквих сумњичења, поготову јер долазе неретко и од особа у које се може имати поверења, постоји оправдана

претпоставка да се у појединим случајевима, то и десило. Поготову такав један закључак је ваљан јер се најчешће ради о особама које су пре тога биле навукле на себе озбиљно подозрење и притиске СДБ, сметале су им својим политичким активностима. Дакле, ни у ком случају се не може

прихватити тврдња званичника да се увек ради о нервно уздрманим особама „параноичарима”, или о неоснованим оптужбама.

Зато вам се обраћамо дубоко узнемирени оваквим све чешћим сумњичењима. Оно што нарочито забрињава то је што властодршци на овакве сумње или оптужбе уопште не одговарају. Свака сумња, поготову она коју нико не настоји да отклони, буди још веће подозрење. Путање надлежних може само охрабрити евентуалне прекршиоце јер остају не само анонимни него и некажњени. Овакво стање у друштву изазива све већи страх и озбиљну несигурност грађана и знак је недостатка правне сигурности. Овакви се случајеви могу свести на одсуство истинске владавине права у овој земљи. Реч је о тзв. револуционарном волунтаризму који се руководи начелом: „Све је допуштено ономе који дела у духу револуције“. Иако чак и масе уочавају да су идеали револуције и њени прокламовани циљеви уступили место кризи морала у друштву и безочном егоизму и грамзивости арогантних властодржаца, они који указују на то бивају осуђивани или једноставно страдају а на шта желимо да укажемо овога пута.

Предочавамо манипулације са политичким убиствима. Пажњу јавности привлаче пре свега убиства ватреним оружјем. Али има учесталих оптужби на аранжиране саобраћајке. Нарочито су честе сумње, које се такође позивају на напред изнете извештаје АИ, да СДБ угрожава животе грађана медицином, које се јављају као врло честе притужбе очајних грађана, да је њихов сродник убијен медицинским средствима, отровима, инфициран у затвору шприцем, или чак и у болници, жале се на поједине лекаре режимске доушнике. Истиче се отуда теза, да су политичка убиства ватреним оружјем присутна, али ретка, да су много чешћа аранжираним саобраћајкама. Према ови изворима, убиства ватреним оружјем имају за циљ заплашивање. Али су далеко најчешћа, честа, убиства злоупотребом медицинских средстава. Ако су органи СДБ тако дрски да политичке опоненте ликвидирају у иностранству медицином, што тврди наведена међународна организација, онда се може претпоставити шта чине овде. Јавност ћути јер се наводно не може доказати, ко то спомене тврде да је параноичан, а све то охрабрује некажњене починиоце. Борци за људска права ово питање неће да ставе на дневни ред.

Овде се морају профилисати снаге кадре да овакве медицинске злоупотребе ставе на дневни ред и да их докажу. Ако то не успемо настаће невиђене неспутане злоупотребе у овој области са последицама које је врло тешко предвидети.

Исушимо каљугу док још није касно.

Предлажемо да највиши државни органи Југославије са пуним овлашћењем које поседују поступе у оквиру законских прописа који им стоје на располагању и предузму мере да се испитају све овакве жалбе и јавност обавести о налазу. Тражимо да се утврди пуна истина и да уколико се то захтева учине се законским и јавно одговорним сви они који су посредно допринели или створили ситуацију у којој је тако нешто било могуће и да се такви незаконити поступци органа СДБ адекватним мерама онемогуће и активности СДБ ставе под контролу демократских правних институција и предузму реформе са циљем да се у СФРЈ успостави правна држава.

У име Комитета за

заштиту људских права

ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО 1-12.1989 г.

Слободана Пенезића 17А

Београд

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

Против групе непознатих починиоца Службе државне безбедности за учињена кривична дела повреде тајности и одузимање преписке, онемогућавање телефонирања, и повреде стана и оштећење ствари из КЗ СРС.

Образложење

Од стране више прималаца из земље и иностранства годинама примам жалбе да писма која им шаљем не стижу до њих или пак сазнајем да нисам примио писма која су ми они послали. Провером извесног броја (мањег) послатих писама преко Управе ПТТ саобраћаја путем потражница установио сам да већи број писама није уопште стигао до дестинатера.

ДОКАЗИ: моје писмо послато 4.10.1988. г. пријемна пошта 11102 Београд, број пошиљке 3210, прималац лист ТРИБУНА, Љубљана датум рекламације 18.10.1988, ПТТ Љубљана 61100, Чопова 11, обавештава 20.10.1988. да писмо није приспело у одредиште; писмо послато 4.10.1988. г., пријемна пошта 11102 Београд, број пошиљке 3209, прималац лист МЛАДИНА, Љубљана, датум рекламације 18.10.1988. г. ПТТ Љубљана, Чопова 11, дана 20.10.1988. г. обавештава да пошиљка није стигла у одредиште: писмо послато 30.8.1988. г, пријемна пошта Београд 11102 број пошиљке 082, прималац др Неуропсихијатријска клиника 21060 Нови Сад, датум рекламације 18.10.1988. г., Пошта Нови Сад дана 7.12.1988. г. обавештава да писмо није стигло у одредиште; писмо послато 23.08.1987. г., пријемна пошта 11102, Београд, број пошиљке 1171, прималац Председништво СФРЈ Нови Београд, датум рекламације 12.10.1987. Пошта Београд 11171 обавештава 21.10.1987. године да писмо није приспело у одредитше; писмо послато 16.1.1988, број пошиљке 389, прималац УНЕСЦО, Парис, датум рекламације 8.2.1988, Пошта Парис 07 од 16.2.1988. обавештава да два моја писма нису стигла а да је једно уручено; писмо послато 4. јула 1986, пријемна пошта Београд 11102, прималац Унесцо, Парис, Пошта Буреау де Парис 07 обавештава даном 26.11.1986 да моје писмо није стигло; писмо послато 24.09.1986. г, пријемна пошта Београд 11102, бројпошиљке 890, прималац Centre pour les droits de l'Homme Geneve, OUN, Suisse, пошта Генева 1211 дана 28.10.86. обавештава да моје писмо није стигло до дестинатера; писмо послато 28.10.1985. године из поште Београд 11102, број пошиљке 16071, прималац Devision des droits de l'homme OUN Geneve, Suisse, датум рекламације 7.1.1986. године, пошта Генева 1211 дана 28.1.1986 ме обавештава да моје писмо није стигло; писмо Унесцо, Парис, пријемна пошта 11102 Београд, број пошиљке 3366, прималац Unesco, Paris, датум рекламације 7.1.1986, Пошта Paris rue CLER дана 23.1.1985. године обавештава да писмо није стигло на назначену адресу. Истим писмом је стигло и обавештење Поште Paris CLER да три моја писма за која сам правио рекламације (на посебном картончићу) није било могуће пронаћи да су стигла у Unesco, Paris у периоду 10.11.1985. до 20.1.1986. године; писмо послато 4.7.1986. године, пријемна пошта Београд 1102, број пошиљке 408, прималац Унесцо, Парис, Пошта Парис 07 дана 27.10.1986. ме обавештава да писмо није стигло; писмо послато 7.02.1985. пријемна пошта 11070 Београд, број пошиљке 3446, прималац М. Михајлов, Siegen Durchwahl, DBR, пошта SIEGEN дана 17.5.1985. ме обавештава да писмо није стигло примаоцу; писмо послато 24.5.1985. године, пријемна пошта 11110 Београд, број пошиљке 14860, прималац I.Sorensen Kerteminde Danemark, датум рекламације 6.09.1985, пошта Картеминде 24.9.85. обавештава да писмо није стигло; писмо послато 1.01.1984, пријемна пошта 11101 Београд, број пошиљке 099, прималац Amnesty International, пошта Довер 5. јуна 1984. године обавештава да писмо није стигло, писмо послато 3.4.1984, пријемна пошта 11141 Београд, број пошиљке 7636, прималац American Association of Psychiatry, пошта New York дана 6.8.1984. обавештава да моја пошиљка није уручена; писмо послато 1.01.1984, пријемна пошта 11101 Београд, број пошиљке 101, прималац CIEL, Paris пошта Парис 07 Но.2138 да писмо није стигло; писмо послато на адресу Estudios del tercero mundo Mexico city, Mexico, пошта 11101 Београд ми је исплатила оштету узела решену потражницу прилажем УПУТНИЦУ о исплати оштете; Пошта 11101 где правим потернице ми условљава давање решених потражница али тада немам право на оштету, три пута сам у прошлости наплатио оштету али зато ми нису дали решене потражнице, прилажем три УПУТНИЦЕ доказ да ми је исплаћена оштета за још три загубљена писма а што се може проверити на основу овога документа.

Многе позитивно решене потражнице нисам ни чувао, више пута су ми познаници се жалили да нису добили моја писма или ја њихова, прилажем моје писмо РО ПТТ саобраћаја Београда од 7.1.1986, видети подвучено. Последњих дана више особа ми тврде да нису добили

моја писма или ја њихова, нпр: Илија Илијевић, Струмица, Леџинова ул. бр 2; Војо Војводић, Расточине 3/1 Ријека; Љубљана, Цесто у Шмартно 38, итд.

Понављам да сам проверавао само мањи број послатих писама и да је сасвим умесна претпоставка да када бих проверавао већи број писама да би број установљених неиспоручених писама био пропорционално већи.

Често је да ми се повратнице уопште не враћају или се враћају непотписане, понекад већ сутрадан их нађем у моме поштанском сандучету. Прилажем у вези тога мој допис РО ПТТ саобраћаја Београд од 17.8.1981. године. Поседујем документацију из које се може видети да су моје пошиљке често стизале са великим закашњењем, оштећене или загубљеног садржаја. Услед оваквог стања са мојом преписком ја сам принуђен да свако писмо сада шаљем препоручено и са повратницом, што је јако скупо.

Може се говорити о загубљивању неколико пошиљки а што овде није случај јер је нестизање или непримање од моје стране писама често.

Прилажем сва наведена документа као и петицију Председнику Председништва СФРЈ од 19.5.1986. године потписану од седамдесетак београдских интелектуалаца, међу њима и мене, којом се СДБ оптужује за конфискацију преписке која садржи податке о повредама људских права.

II

Већ десетак година ја се жалим надлежним државним органима, РО ПТТ, Градском телефону и јавности на сметње приликом употребе телефона. Упркос мојих честих обраћања наведеним установама ове сметње нису елиминисане него су сада интензивније него ли било када раније. Тако ми је 1. јула 1989.г., по ко зна који пут потпуно искључен телефонски апарат из употребе и мени онемогућено телефонирање које ми је неопходно будући да сам ја јавни радник а што подразумева честа комуницирања путем телефона.

Сметње у употреби телефона се састоје у следећем: Повремено ми је као што је то и сада случај телефон у потпуности искључен, то је било више пута, понекад и по неколико дана или недеља, обично краће надлежни којима сам се жалио ништа нису могли учинити да мој телефон буде поново укључен; прекидање телефонских разговора; увреде и претње преко телефона; звоњење ноћу или често преко дана а када се дигне слушалица нико се не јавља; пошто ме често буди служба буђења Градског ПТТ саобраћаја дешавало ми се у више наврата да закасим на посао, јер ме нису пробудили како сам ја наручио; не чује се довољно глас саговорника; установио сам већи број пута да сам звао некога телефоном и да је он био код куће и његов телефон исправан а да се веза уопште није добијала, као и да су мене други звали када сам био код куће и мој телефон био исправан а да се нико није јављао; добијам често телефонски број који не тражим; у више наврата ми је био испоручен астрономски висок рачун за телефон, а број разговора са моје стране је био у просеку ранијих месеци, итд.

Ове сметње нису повремене него учестале, повремено су таквог интензитета да у јакој мери онемогућавају употребу телефона или као сада телефон је искључен. То се не може оправдати застарелом инсталација, или зато што је телефон на коме сам био покварен, или двојник, јер сам последњих година променио више пребивалишта и телефона и свугде сам имао исте проблеме. Уосталом мени су органи СДБ приликом бројних саслушавања отворено рекли да је то њихово дело и да ми се то чини јер се бавим активностима заштите људских права.

Прилажем неколико од већег броја мојих дописа наведеним установама у вези сметњи у употреби телефона: Градском телефону од 12.6.1984. године, Секретару Савезног секретаријата унутрашњих послова, Секретару Градског секретаријата унутрашњих послова, од 12.6.1984. на исту

адресу 21.5.1984. г, РО ПТТ од 7.2.1983. г. Достављам и петицију седамдесетак београдских интелектуалаца и мене међу њима, адресирану на Председника Председништва СФРЈ од 19.5.1986. године у којој се тврди да се од стране СДБ чине наведене злоупотребе са телефонима и многима грађанима праве сметње у употреби телефона.

III

Последњих година је прилично учестало да када се вратим кући са посла да затичем моју писаћу машину покварену и у неупотребљивом стању иако сам је када сам напустио стан оставио у потпуно исправном стању. Учестали кварови писаће машине се састоје у следећем: одлемљивање слова, повлачење слова на горе (одједном по неколико) ломљење цугштангле (кратке и дуге), пуцање цугбанда, деформисање тастатуре и тастер полуга, кварење механизма окретања траке, замене исправних неисправним тракама и запетљавање траке итд. Мени улазе у стан станодавци..

ДОКАЗ: потврда радне организације ТЕХНИКА
од 10.5.1989. године

Радницима радне организације ТЕХНИКА за поправку писаћих машина сам већ добро познат по честим доласцима на поправке писаће машине и по мојим жалбама на кварење. Они су ме испитивали у више наврата да ли у стану има неко мало дете или нека друга погодна особа која би могла да то ради јер је и њима јасно да до кварова не долази услед неког објективног разлога инхерентног самој писаћој машини него да је у питању насилно кварење. У вези тога сам се обратио власницима стана где станујем као подстанар домаћици који су ми потврдили да они то не раде, али да су долазили неки из Општине или СУП-а, распитивали се за мене, и захтевали од њих да ми дају отказ јер се бавим активностима људских права. Овакви кварови су нарочито чести када сам ја слободан и имам намеру да користим писаћу машину за писање жалби у корист грађана жртава повреда њихових права: за време викенда, празника итд.

Очигледно је да је то дело мени непознатих органа СДБ. Због мојих залагања у корист унапређења људских права и заштиту грађана који су жртве бирократске самовоље ја сам од 1975. године до данас више пута привођен, саслушаван, оптуживан, суђен и осуђиван, изложен малтретирањима на радном месту као и моји сродници, вршени су упади у стан, претреси, одношене ствари, писаћа машина је стојала годину дана у просторијама ГСУП-а, више пута сам био испитиван у стану без остављања било какве потврде, више пута су вршени претреси стана без сведока и било каквог писаног трага.

Ово ми се све чини јер сам секретар Комитета и Покрета за заштиту људских права у Југославији, зато што се залажем за права српског и других југословенских народа, делама из патриотских побуда и у оквиру законских и уставних овлашћења.

Моје пошиљке садрже обично податке и документа о жртвама прогона бирократије претежно са територије СР Србије, одузимање ових пошиљки има за циљ да не онемогући да такве случајеве обзнаним јавности и међународним организацијама. Исти циљ гушења наших ПРЕДСЕДНИШТВУ СФРЈ ЈУГОСЛАВИЈЕ 8. септембра 1990. године.

Захтев да се прекине са масовним, систематским и
флагрантним кршењима људских права српског народа

Мало је у новијој историји било момената, не само у мирнодопском него и у ратном стању, да је српски народ био у овако критичној ситуацији. Погрешна политика националним питањем коју је водила странка на власти од 1945. године до данас, је јако пореметила међунационалне односе и српски народ претворила у свеопштег кривца. Он страда на Косову и у другим деловима земље од бројније нације а у исто време је обесправљен и угњетаван од стране привилеговане политичке мањине у Србији и Београду.

Они који лију крокодилске сузе за Србима на Косову и у другим деловима земље и представљају им се као заштитници од друге нације, уствари, тако скрећу пажњу са тешког положаја српског народа у Србији, желе да сачувају своје фотеле и да укрију своја злодела. Захтевамо поштовање људских права српског народа, било где да се налази и од било кога да се крше.

Крајње је време да се ово судбоносно питање стави на дневни ред и разобличи лажи и преваре странке на власти. Уједно, захтевамо, поштовање људских права у целој Југославији. Истичемо следеће наше захтеве:

- да се одмах стави на дневни ред питање положаја српског народа на Косову, у Санџаку, Хрватској, Босни и Херцеговини и Војводини, као и у суседним марксистичким државама;

- да се моментално обуставе прогони великог броја српских породица од стране комунистичких власти које су још увек под специјалним надзором УДБЕ, али што се вешто укрива, различите области њиховог живота стављене су под контролу, често им наметнуто лагано умирање;
- да се ставе на увид јавности, тајни досијеи и црне листе са подацима о обележеним породицама;
- да се изврши увид у архиве СУП-а, милиције, судова и јавних тужилаштава, психијатријских болница, општина, центара за социјални рад, ЈНА, друштвено-политичких организација, управних и административних организација и тсл.;
- да се направи округли сто о људским правима на коме би узели учешћа представници државе и опозиције;
- да се оформи у истом саставу комисија која би имала за задатак да истражи стање људских права у Србији;
- да се створи једно тело које би временом прерасло у Министарство људских права,
- да се српским опозиционим странкама омогуће равноправни услови у предстојећој предизборној утакмици;
- да се покрене питање историјске и личне одговорности починилаца недела.

У Београду

8. септембра 1990. године.

ТРЕЋЕМ ОПШТИНСКОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ 28.8.1991. године

У БЕОГРАДУ

БЕОГРАД

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

Дана 28. јуна ове године штампарија „АБЦ-Глас“ из Београда је послала преко Поште 11200 Београд пошиљке са примерцима листа ЉУДСКА ПРАВА који издаје наш Покрет. Ми смо регистрована политичка странка РЕШЕЊЕМ Републичког секретаријата за правосуђе и управу од 21.8.1991, године под бројем 00-34/90-07, а наш лист је уписан у регистар Секретаријата за информације Србије од 8.3.1991 године под бројем 632-03-70/91-01, прилажемо оба решења. Да је штампарија „АБЦ-Глас“ то урадила види се из ЛИСТА ПРЕДАЈЕ новина од 28.6.1991. године у прилогу. Укупно је отпремљено 1205 примерака листа. На основу телефонских провера обављених последњих дана већи број прималаца није био још примио послату пошту иако је од дана отпреме прошло скоро два месеца.

КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ ПОДНОСИМО ПРОТИВ:

Поште 11200 Београд која није испоручила све предате примерке листа број 2, чиме је починила кривично дело из члана 72, став 3, КЗ Србије повреда тајности писама и других пошиљки, као и њихово одузимања или уништавање.

Као доказе за то прилажемо наведена документа и имена свих оних којима је пошта послата и проверама код њих се може видети колики број од њих и који су то који нису примили примерке листа.

У име Покрета за заштиту људских права

у Југославији

Томислав Крсмановић

генерални секретар

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА 17.6.1991. године

У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд,

Југославија

Телефакс

ПРЕДСЕДНИШТВУ СФРЈ

СКУПШТИНИ СРБИЈЕ

МУП-у СРБИЈЕ

Јавном предузећу ПТТ „СРБИЈА“

Наш Покрет се већ годинама обраћа надлежнима поводом честих заплена преписке и сметње у употреби телефона. Ми поседујемо већи број позитивно решених жалби издатих од бироа за рекламације Управе пошта СФРЈ из којих се недвосмислено види да наша пошта као и пошиљке нама послате од других често не стижу до дестинатера. Нама се обратио велики број грађана Србије жалбама, петицијама потписаним од стотина грађана међу којима има и врло угледних интелектуалаца, који се жале на сличне злоупотребе.

Овакве жалбе су недвосмислено доказане и не могу се ничим побијати нити то било ко покушава да уради од стране надлежних служби.

И ово је доказ изванредне ситуације у Србији и Југославији, распада правног система и дезинтеграције земље и државе и њених званичних институција и самог ПТТ система.

Ми смо се због оваквих недела обраћали судовима али они нису нашли за сходно ни да одговоре на наше кривичне пријаве што је доказ да је судски систем у распаду и нагрижен рак бољком безакоња и корупције.

На овакве описане начине наш Покрет је онемогућен у своме раду и комуницирању са чланством и базом иако је легална политичка странка. Наше везе са другим странкама и државним органима и са међународним организацијама су такође јако пригушене.

Будући да је у земљи стање хајдучије и безакоња ми ћемо се обратити међународним организацијама.

Савет Покрета за заштиту људских права
у Југославији

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА 17. јуни 1991. године

У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд,

Југославија

СКУПШТИНИ СРБИЈЕ

Заплена професионалне и личне документације Т. Крсмановића

Између 4. и 5. јуна док Т. Крсмановић наш генерални секретар није био у његовој канцеларији број 518 у Главној управној згради Галенике однета је његова професионална и лична документација. У овој документацији су се налазили сви његови истраживачки пројекти и студије обављене у Галеници и у другим предузећима где је био запослен, анализе и методологије, научни чланци и домаћи и страни часописи у којима су они били објављени, дипломе, похвале и признања, већи број жалби радника Галенике на дискриминацију и малверзације, страначка документација. Да је документација нестала приметиле су чистачице и колеге са радног места. Т. Крсмановић је нестанак пријавио надлежним органима у Галеници, милицији и СУП-у Земун. Упркос свега надлежни нису предузели правне радње прописане законом, није обављен увиђај нити је оштећеном дат било какав записник о увиђају нити било какве објашњење. У питању је документација непроцењиве вредности.

Ова отимачина је урађена да би Т. Крсмановић био лишен аргумената за намеравану експертизу његове стручности јер је померен на лошије радно место од стране генералног директора Уједно је лишен неопходног средства за рад јер су одузети списи садржавали све

податке и сазнања о Галеници до којих је Т. Крсмановић дошао за време од четрнаест година колико је запослен у Галеници, нестала су сва његова забележена знања, сажета и акумулирана деценијама рада. У буквалном смислу речи њему је ампутирана меморија и дугогодишње сазнање сажето на једном месту. Нестали су докази о прогонима радника Галенике и малверзацијама и злоупотребама у које су уплетени руководиоци предузећа. Онемогућен је у његовом научном раду и отети су његови научни радови и незаконито је присвојена страначка документација која онемогућава даље функционисање Покрета.

Откуд оваква нетолеранција директора према Крсмановићу? Ради се о лошим, погрешним

проценама, они погрешно виде у Крсмановићу “ изрода”, отпадника од вере и нације, издајника, “белгијског ђака”(зато што је живео шест година у Белгији, тамо завршио пост-дипломске студије, неки га увредљиво називају”Чомбе”). И овај случај показује колико је нација позавађана, колико тоне у погрешне процене, политичке острашћености.Крсмановић управо у овоме види глани узрок продужене кризе и тињајућег грађанског рата. Он се цео живот бори за исправне процене, помирње, праштање, слогу и сарадњу.

Т. Крсмановић је поднео Кривичну пријаву IV општинском јавном тужилаштву дана 14. јуна против..... и других одговорних у Галеници за кривична дела из чл. 166 (крађа) и 242 КЗ Србије

(злоупотреба положаја). Овај дрски акт тероризма којим се јавно хвале у Галеници директори је директан акт политичке репресије према једној опозиционој странци. Захтевамо од вас да пре него што се обратимо иностранству одмах интервенишете кодда Т. Крсмановићу врати одузете документе.

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА 4.10.1991. год.

У ЈУГОСЛАВИЈИ

АПЕЛ ДА СЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ СПРЕЧИ

ГРАЂАНСКИ РАТ

Генералној Скупштини ОУН

ЕЕЗ

Југославији прети општи грађански рат који може почети сваког тренутка, а то би значило масакр и огромне људске жртве које је сада тешко и замислити и претворило би ове просторе у кланицу сличну оној у Другом светском рату.

Препознајући овакву могућу еволуцију и сценарио властодржаца који су спремни на огроман број жртава да би сачували нетакнут status quo, обраћамо се свим заинтересованим странама које могу пружити своју добру услугу ,да то ураде док још није касно. Такоређи последњи је тренутак да се спречи један бесмислен рат који представља неизмерну опасност по наше народе ,али и за међународни мир и сигурност. Позивамо Генералну скупштину Уједињених нација и Европску економску заједницу као и владе појединих држава да се заложу да до рата не дође ,да од владалаца Југославије захтевају да уколико не желе или нису способни да овакву еволуцију зауставе, одмах пошаљу мировне војне снаге које би се ставиле између зараћених страна. На вама лежи огромна одговорност и мере са ваше стране би сачувале наш народ и спречиле ескалацију сукоба који могу довести до општег метежа и рата ширих међународних размера.

Могући рат је последица мржње и политичких подела који су опочели још 1941, затим 1945 године, који су бујали из године годину, из деценије у деценију, нажалост овде је деценијама подржавана асоцијална власт, која је довела својим ирационалним поступцима до садашње кризе,. били су подржавани асоцијални, на штету разумних.Могући рат и нове жртве и разарања могу бити спречени ако буду услышени гласови разума, а не политичке мржње. Ми немамо подршку ,него они који гурају нацију и СФРЈ у амбис. У овој кризи која може да експлодира има више”отаца”, у земљи и ван ње.

Савет Покрета за заштиту људских права

у Југославији

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА 15.10.1991. год.

У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд,

Југославија

ГЕНЕРАЛНОМ ДИРЕКТОРУ ГАЛЕНИКА

Б Е О Г Р А Д

„Галеника“

Поштовани Господине,

Обавештени смо да је на незаконит, самовољан и насилан начин отета лична и страначка документација Вашем раднику г. Томиславу Крсмановићу, секретару Покрета за људска права Југославије.

Уколико је то тачно, молимо Вас да се заложите својим ауторитетом да се ова неправда отклони.

Исто тако молимо Вас да г. Томислава Крсмановића не излагате Ви или Ваши сарадници дискриминацијама због његовог политичког рада и уверења, пошто смо обавештени да тога има. Пре него ма шта друго предуземо код надлежних за заштиту људских права у земљи и иностранству, молимо Вас да нас дописом обавестите шта је у свему томе тачно, па ако дискриминације стоје, да ли сте вољни да их на цивилизован начин разрешите, јер наш народ каже да прљав веш не треба износити из куће.

Све ово чинимо крајње добронамерно.

Примите израде нашег поштовања.

Председник

12. јуна 1991. год. Главног одбора Српске светосавске странке

Београд Др Жарко Гавриловић, протојереј

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА 22.4.1991. г.

У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, пошта 38, 11060 Београд

Одбору за заштиту права детета

Добили смо ваше Саопштење бр. 2 од 13.3.1991. године на чему вам захваљујемо.

Пружамо подршку вашој иницијативи против злоупотребе деце у политичке сврхе. Наш Покрет је познат по ангажману у овоме смислу и често смо предузимали акције у корист деце и малолетника који су били жртве сличних злоупотреба од странке која је била и још је увек на власти. У таквим случајевима смо се позивали на међународне обавезе владе СФРЈ, потписнице међународних уговора којима су гарантована људска права као и дечија.

Пружајући вам подршку, потписујемо ваш Кодекс о заштити деце од политичких злоупотреба, али са резервом и нашим предлогом.

Подсећамо вас на оно што и сами знате, да је комунистичка идеологија била управо та која је у нашој средини починила највеће злоупотребе над децом и тиме се заувек огрешила о универзални цивилизацијски захтев да дете буде дете. Бошко Буха, курир пете чете, деца хероји и жртве за друштво у коме се дешава оно што нам је свима познато, није ништа друго до злоупотреба деце за сврхе освајања власти од аморалних појединаца и политичких групација. Још увек је образовање идеологизовано и води политичкој индоктринацији деце и младих. У законима из образовања још увек су уписани политички критеријуми и процедура селекције кадрова. У уџбеницима, учионицама још увек се налазе идеолошки симболи и поруке. Образовне установе су место где се репродукује друштвени status quo и где обично морају бити најбољи ученици не они који би то требало да буду увек, већ који потичу из политички добростојећих породица. Прилично наставног кадра још увек је сувише импресионирано политичким статусом родитеља ученика и према таквој деци се односе другачије него према осталима. Добро нам је познато да су још увек чести политички дискриминаторски поступци према деци из политички обесправљене већине, а још увек има и честих шиканирања и прогона. Многи дечаци и девојчице од малих ногу стичу тако поданички менталитет и послушност и постају заувек маркирани, ојађени

и оштећене психе. Дакле, потписујемо ваш Кодекс под условом да буду узете у обзир наше напомене. Уколико пак наше примедбе не уважите, изволите образложити и назначити зашто наш потпис вашег Кодекса није прихваћен.

за Савет Покрета

Томислав Крсмановић, генерални секретар

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА 13.5.1991. г.

У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, пошта 38, 11060 Београд
СОЦИЈАЛИСТИЧКОЈ ПАРТИЈИ СРБИЈЕ
ПОСЛАНИЦИМА ОПОЗИЦИЈЕ У СКУПШТИНИ СРБИЈЕ
ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ - ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР НАШЕГ ПОКРЕТА
СВУГДЕ ИСТЕРИВАН ИЗ СТАНОВА

Наш генерални секретар Т. Крсмановић је практично цео живот подстанар и сели се из стана у стан као и други подстанари. Упоредо са његовим политичким активностима и притисцима којима је био изложен власти су све више укључивале све могућности које им стоје на располагању да му се свете или да пригушују његове активности. Последњих година је нарочито постао предмет злоупотреба његовог подстанарског статуса.

Од 1984. до 1986. године је становао у Похорској 15 на Новом Београду, од септембра 1986. до септембра 1989. године у Ћустендилској број 4 у Београду, од септембра 1989. до марта 1990. године у селу Кумодраж код Београд (нигде у Београду није могао наћи стан), од 1. марта од 5. фебруара 1991. године у Гарсије Лорке 32 у Београду, а од 5.2.1991. станује у, Београд. У поменутих становима је био малтретиран од станодаваца, разуме се и други подстанари су изложени самовољи и зловољи станодаваца, али је Т. Крсмановићу скретана пажња да су долазили органи СДБ и захтевали да буде исељен, искључивани су телефони, испоручивани огромни телефонски рачуни, астрономске кирије јер су га станодавци тако уцењивали, крађа докумената, упади у стан, претреси, провокације и претње станодаваца. Он се због тога обраћао у више наврата против таквих аморалних станодаваца сарадника полиције судовима али су судови увек били на њиховој страни а против њега.

Он се доселио на поменуту адресу 5. фебруара ове године и склопљен је уговор на две године, право употребе телефона и да плаћа цео износ. Већ после неколико дана власници стана којима је претходно Т. Крсмановић испричао све о себи, а они су то знали и од раније, су му казали да је била полиција и захтевали да се одмах исели. затим су кирију повећали са 4.000 на 4.500 динара што је пола његове плате. Учестале су провокације станодаваца, кварење осветљења, чесме и санитарија, лупања ноћу, захтеви скоро свакодневни да се исели. Сада је повећана кирија на 5.500 динара што је са телефоном скоро две трећине његове плате. Иако плаћа цео износ телефона, власници када га неко зове кажу „не станује више овде“.

На овакав начин Т. Крсмановић је онемогућено да се мирно посвети свом хуманом раду и анимирању покрета који је легална политичка странка. Он је финансијски јако оштећен и сада нема средстава за трошкове Покрета. Честа сељакања узимају много времена, новца, енергије,. Настају због свега овога сметње у комуницирању са чланством које је обесхрабрено када види шта власти чине са челником странке од које они очекују заштиту.

Социјалистичка странка тврди да су опозиционим странкама омогућени услови рада и да им се чак дају и просторије за рад. А нашем челнику се онемогућава да има свој стан. На делу је очигледна превара СПС и комуниста и отворено гушење једне опозиционе странке на крајње дрзак начин.

Захтевамо од вас да одмах дате налог да се прекину прогони Т. Крсмановића и да не буде више истериван из станова, изложен самовољи станодаваца подстакнутих против њега и заштићених од органа СДБ, да се прекине са притисцима над станодавцима да му не дају стан. О овоме ћемо обавестити међународну јавност и организације за заштиту људских права.

САВЕТ Покрета за заштиту људских права у

Југославији

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 10.03.1992. год.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

Секретару ГСУП-а Београда

У суботу 7 марта око 12 часова испред зграде Народне банке Југославије на Булевару

револуције у Београду за време одржавања скупа девизних штедиша наш генерални секретар

Томислав Крсмановић је без икаквог повода са своје стране и без правног основа био нападнут од групе особа у цивилу подржаване од органа милиције СУП-а Палилула, којом приликом је ударен од стране засад неидентификоване особе у пределу горњег десног дела чела. Он је одмах отишао у Ургентни центар где је извршен преглед и дат је Извештај лекара специјалисте број 022632 од 7.03.1992. год. са дијагнозом „Contusio capitis reg. fontalis.dex“ (лакша повреда мекшим предметом“).

Органи милиције СУП-а Палилула и присутни инспектори ГСУП-а су у више наврата били обавештавани о агресивним поступцима једне групе која је захтевала да се скуп растури али није ништа предузето да се спречи насилничко понашање до кога је дошло. Милиционериз СУП-а је одбио да узме податке од особе која је ударила Т. Крсмановића, а члан нашег Покрета Вук Павловић који је фотографисао агресиван испад над нашим генералним секретаром је био приведен противзаконито а филм заплешен. Сведоци су били и присутни новинари Борбе, Вечерњих новости, Радио Политике и РТВ Београда.

Напомињемо да се у исто време догодио један лакши саобраћајни инцидент којом приликом је један од демонстраната био ударен благо у ногу али су органи реда одбили да узму податке од таксисте који је то учинио.

Упозоравамо вас да је на делу терористички акт према шефу легалне странке људских права, да се ради о флагарантном кршењу закона и међународних обавеза Владе СФРЈ и Србије. То није ништа друго до политички реваншизам и заслепљеност политичком мржњом јер је Т.

Крсмановићу речено да му је то учињено зато што је на митингу људских права одржаном 2. марта на Тргу Републике у Београду захтевао смену врхова полиције, оптужио правосуђе за тешко стање у Централном затвору у Београду и у судству.

Најоштрије протествујемо против овога терористичког акта и захтевамо од Вас да у границама Ваших овлашћења предузмете праве мере да Т. Крсмановићу буде што пре дат идентитет починитеља, и онога ко му је дао налог, ради вођења кривичног поступка. Захтевамо да и ви казните кривце и спречите да у будућности до таквих испада више не долази.

АНТИСЕМИТИЗАМ НИЈЕ ОСОБИНА СРПСКОГ НАРОДА

У последње време је регистровано више појединачних антисемитских иступа. Штампане књиге „Протокол Сионских мудраца“, неколико вербалних напада на Јевреје у штампи, на радију или телевизији, колико су малобројни иступи толико више забрињавају и захтевају да се запитамо о чему се заправо ради?

Добро је познато да су Срби и Јевреји одувек на овим просторима живели у слози и да антисемитизам није особина српског народа.

Неумесна је тврдња да су за то криви Јевреји јер они наводно захтевају санкције против српског народа, јер се санкције не примењују против српског народа него против једне политике групе политичара, а има доста Јевреја који протествују против санкција у односу на Србију.

Склонији смо да иза овог видимо једну званичну политичку стратегију која има за циљ конфронтације са међународном заједницом, сатанизацију српског народа кроз његово завађање са свим својим пријатељима да би га тако осамили и изоловали у свету и лишили подршке, завадили га међусобно и са својим суседима. И тако га претворили у статисти и лакше владали овим просторима и чували status quo који су завели још 1945. године. Или је у то умешано гео-окожење? Уједно се Јевреји представљају не само путем медија него и на разне друге начине, путем гласина, препричавања и сл, као владари Новог светског поретка, да желе да господаре Православцима и Словенима, да су им Срби сметња, а да би тако мобилисали Србе да се боре за њих и да штите њихову преживелу идеологију. На радост србофоба из гео-окожења. који су у прошлости манифестовали анти-семитизам, а Срби никада. Желе да Србима избаце из руку значајан адут.

Убеђени смо иако знамо отровну заводљивост и моћ медија, да српски народ неће пасти под утицај лажи и да антисемитизам овде не може пустити корене. јер га међу Србима није никад ни било.

за Покрет за заштиту људских права

Момир Марковић , председнику ICN ГАЛЕНИКА 1994 г.

ЈАВНОСТИ

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ (1936) председник Покрета за заштиту људских права и познати борац за заштиту законитости, је и даље, упркос свих промена у земљи и свету, жртва политичке дискриминације шире у друштву и у ICN Галеника, где је запослен као економиста на радном месту „стручни сарадник истраживања тржишта“.

Уместо да му буде одато поштовање и признање за допринос општој ствари, група директора на челу са послове се просто утркује како ће му више напакостити. Њему одбијају да дају стан на који има право по закону изговарајући се „да се плаше да ће га користити за страначке сврхе“. А онда су му доделили, кад више нису имали где пред критикама запослених у јавности, стан, али који није усељив. А последица је финансијско исцрпљивање, губљење времена по судовима, нервирање. Док се он и даље потуца по ћумезима, руководиоци ICN Галеника су подавали станове „својима“ преко реда и мимо закона. У претходном периоду је био годинама ван радног односа као „неподобан“ управо зато што се залагао за поштовање људских права. Сада га у ICN Галеника поново кажњавају јер му то време одбијају да признају у стаж за добијање права на кредит за стан.

Крсмановић је као и стручњак игнорисан и искључен. Он има дипломе југословенских и белгијских високо-школских и пост-универзитетских установа, искуство од 30 година у струци, учествовао је врло успешно у бројним пословним пројектима, написао је више десетина стручних радова објављених у престижним домаћим и страним часописима, члан је неколико угледних домаћих и страних сталешких удружења, говори неколико страних језика, има изврсне референце од својих белгијских послодаваца где је провео шест година. Упркос свега он је систематски остављан без задатака а његове иницијативе спутаване иако су његови стручни радови верификовани од стране експерата као врло професионални и корисни. У претходном периоду је да би био деградиран представљан у Галеници као „болесник“ али када се расправљало о додели станова он је увек био сврстан у категорију „потпуно здравих“. „стан треба дати болесним“ Устајемо у одбрану права Т. Крсмановића и овакав однос према њему видимо као ступидни инат неупућених појединаца који тако чинећи сеју поделе и фабрикују непостојеће непријатеље и укривају праве кривце.

Уједно изазивају јавно мњене и сеју конфузије и покушавају да деморалишу грађане и запослене ICN Галеника да не траже своју правду.

Захтевамо од пословодног органа ICN Галеника да права Т. Крсмановића буду испоштована и од средстава информисања да обавесте јавност о малтретирањима лидера странке људских права.

-др.Жарко Гавриловић, председник СССС(СрпскеСветоСавскеСтранке)

-др.Војислав Коштуница, председник ДСС

-проф.др.Иван Ковачевић, члан Управног одбора СПО

-Горан Јовановић, члан Управног одбора ДС

-др.Бранислав Павловић, председник Напредне странке

-Михајло Младеновић, председник СРБ-Српског ројалистичког блока

-др Милан Младеновић, председник Конзервативне странке

-мр Милорад Стевановић, председник СРС-Старе радикалне странке

-Милосав Јовановић, председник Радничке партије

-Мило Ђукановић, Геенералн секретар НСС-Независног синдиката Србије

-Видоје Божић, члан УО Српске либералне странке

-Мирољуб Бојичић, члан УО ДС Давидовић Грол

-Иван Прекајски, члан УО ПУСЦГ(Покрета за уједињење Србије и Црне Горе)

-Мр Небојша Ђелошевић, председник ПУСЦГ

-Драгослав Николић Мицки, члан УО НРС

-професор др Љубо Протић, члан УО СРС- Старе радикалне странке

-Миле Јефтић, члан УО НРС-Народне радикалне странке

-Млађа Димитријевић, члан УО РАСУ-Радикалне странке уједињења
-др.Марко Ушћумлић,члан УО Равногорског покрета
-Зоран Ђокић, председник странке Нова Србија
-Мр Мирослав Костић, председник ССС-СвеСрпскогСавеза
-Боба Јањетовић, члан УО НС-Народна странка
-Александар Спасић, члан УО Равногорског покрета
-Душан Грујић, Удружење девизних штедиша
-Милан Николић, председник Удружења незапослених
-Милош Богдановић, председник Удружења подстанара
-Владимир Марјановић, председник ДС Давидовић Грол
-Вука Ђермановић, председник Српског пољопривредног друштва

-
-

У Београду 1995.

ПРЕВЕДЕНЕ КЊИГЕ ИСИЛ АУТОРА НА НАШ ЈЕЗИК

Наш Покрет је остварио запажену сарадњу са ISIL(Међународно друштво индивидуалне слободе) чије је седиште у Сан Француску, САД, на превођењу књига аутора окупљених око свога удружења. (Циљ друштва је унапређење индивидуалних слобода и ограничавања улога државе, јачање тржишта и приватизација). Јуна прошле године, изашла је из штампе књига уз нашу сарадњу, „Авантуре Џонатана Галибла“ аутора Кена Скуланда, професора универзитета на Хавајима, САД, а октобра прошле године „Исцељење нашега света“ ауторке др Мери Руварт, познате америчке научнице и хуманисте.

„Авантуре Џонатана Галибла“ је књига која је преведена на више језика, између осталог на руски, пољски, ускоро ће бити издата на македонском, хрватском и словеначком језику. Предговор је написала Јелена Срећковић, која је уједно била и преводилац (сам аутор је обавестио да је врло задовољан преводом, честитамо Јелени).

Књига је два пута добила много похвала и признања из целог света, од Јапана преко Русије па све до западних земаља као изузетан допринос да младима помогне да лако и брзо дођу до сазнања о свету одраслих у коме живе, намењена деци и омладини али и одраслима. Изванредно је штиво и образовни материјал за децу. Кен Скуланд је професор универзитета на Хавајима и члан управног одбора ISIL-а, познати борац за индивидуалне слободе и унапређење квалитета образовања.

„Исцељење нашег света“ је такође књига која је преведена на више светских језика, ускоро ће бити публикована и на македонском и словеначком. Предговор је написао др Жарко Гавриловић, свештеник и председник Српске светосавске странке, и познати борац за демократију и еминентни интелектуалац. Ова књига проповеда пријатељство уместо мржње, и њен главни мото је да „други не стварају унутрашњи мир и срећу, него да управо наше реакције према другима одређују нашу судбину“. Ауторка др Мери Руварт која је једна од престижних америчких научница (и чланица Управног одбора ISIL-а) уједно и политичарка, успоставља једну глобалну дијагнозу проблема савременог човека, и уједно указује на путању спаса. А то је разумевање и дијалог, уместо мржње и свађе. Ова књига је према неким часописима у САД проглашена за „књигу деценије“.

НАШ МОТО ЈЕ: „ЖИВИ И ПУСТИ И ДРУГЕ ДА ЖИВЕ“

!Овде, слика број 28, борци за људска права на Годишњем скупу ИСИЛ-а у Атини, 1 октобра 1995 г, с лева на десно: Илија Илијевски из Струмице, Рада студенткиња из Никшића, Радмило Рачић студент и Београда, и Томислав Крсмановић).

Часопис „Српска реч“ од 13.2.1995. год.

ПРЕДСЕДНИК БЕЗ ПРАВА

Томислав Крсмановић, председник Покрета за заштиту људских права, у легално добијени стан не може да уђе већ трећу годину, због циничног става београдског правосуђа да се он „не

меша у политику“.

Решењем од 16. новембра 1992. године, Томиславу Крсмановићу, по струци економисти, запосленом у Холдингу „Галеника“ на месту сарадника за истраживање тржишта, додељен је стан у улици Велизара Косановића бр. 45 у Београду. Стан је власништво поменуте фирме а њен радник

Крсмановић, дугогодишњи подстанар, на основу шеснаест година проведених у „Галеници“ и осталих услова из Правилника, стекао је законско право на решење стамбеног питања. Кориснику стана остављен је рок од петнаест дана да закључи уговор о становању, у противном ће се сматрати да је именовани одустао, а стан ће се доделити следећем са ранг-листе.

Али, лакше је то било рећи него учинити. У стану на наведеној адреси Крсмановић затичекоја му саопштава да већ извесно време ту живи као подстанар, по уговору који је закључила саИспоставило се да је претходни носилац станарског права била мајка

покојна Крсмановићу после безуспешних покушаја да уђе у свој стан уз помоћ СУП-а, не

преостаје друго него да се тужбом обрати суду. То и чини, па је прво рочиште одржано 29. априла 93. године у Трећем општинском суду у Београду. За Крсмановића ствар је апсолутно чиста и доказива, на основу два документа; његовог решења о додели стана и уговора из кога се види да је пок..... стан у Велизара Косановића 45 користила сама. Кћерка се нигде не помиње.

Тужена

је своја одбрану заснивала на чињеници да се управо разводи од супруга са којим је до тада живела на Дедињу, као и да јој је дете хроничан болесник, па из тих разлога мора да издаје „мајчин стан“?!

Суд на аргументе једне и друге стране реагује „непристрасно“, иако су се по мишљењу адвоката и самог Крсмановића још тада стекли услови за доношење привремене мере којом би се извршило иселење тужене, до окончања судског поступка. Нимало увиђено, судија тада Крсмановићу даје до знања да се добро зна ко је он. А то „ко је он“ знају и други педантнији пратиоци политичких збивања код нас у протеклих неколико година успостављеног вишестранацја. Крсмановић је, наиме, на челу Покрета за заштиту људских права. И сам један од жртава, Томислав Крсмановић је годинама организовао јавне протесте против политичког прогона у Југославији, још од средине седамдесетих. Покрет је користио све дозвољене облике политичког деловања; учествовао на демонстрацијама, прикупљао потписе на петицијама којим је тражена потпуна рехабилитација политичких затвореника, обраћао се домаћој и међународној јавности, судовима, политичким форумима и хуманитарним организацијама.

Али, оно што је у овој земљи годинама на папиру било дозвољено, повлачило је собом не мале ризике чак и у време декларативног раскида са тврдом бољшевичком праксом. Крсмановић је само један од бројних чланова Покрета за заштиту људских права који је то лично искусио. У више наврата насилно је упућиван у душевне болнице - због чега је и данас једна од крупнијих акција Покрета залагање против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Режим је на тај начин свесно маргинализовао појединце, па и у тој чињеници Крсмановић види разлог приличне медијске блокаде у којој се деловање Покрета све време налази.

Било како било, у предмету заведеном под редним бројем П 3960/93 (Крсмановић против.....) променило се у протекле две године неколико судија. Сваки од њих, међутим, врло је предусретљив према туженој (Крсмановић то не може другачије да објасни до њеним утицајним политичким залеђем), одуговлачењем поступка унедоглед. Једном се рочиште одлаже због неодазивања тужене на позив, други пут је изостао неки од предложених сведока итд. На последњем одржаном рочишту, 24. јануара ове године, судија је удаљила Томислава Крсмановића из суднице, због непоштовања суда. Сам Крсмановић каже да га суд финансијски исцрпљује, сталним захтевима да плаћа додатне судске таксе (а свака је по 30-40 динара), као и то да више није у стању да плаћа адвоката, па се на суду појављује без њега. Истовремено, истиче Крсмановић, настављају се непријатности којима је од раније изложен: искључивање телефона,

заплењивање преписке Покрета, па чак и физички насртаји непознатих лица на његовог председника.

Наредна сеанса судске тортуре над Томиславом Крсмановићем заказана је за једанаести април.

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 24. мај 1995. г.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

ЈАВНОСТИ

Суђење Томиславу Крсмановићу због вербалног деликта

Против Томислава Крсмановића, председника наше организације се води кривични поступак пред Трећим општинским судом у Београду због кривичног дела клевета и повреда угледа из чл. 93 КЗ РС зато што је у току процеса који води пред поменутиим судом ради остваривања права да користи стан који му припада по закону, казао за судије да су споре, да развлаче и да навијају за другу страну, и да је судство партијско и корумпирано.

Т. Крсмановић није ни вређао нити клеветао судије него је као оштећена странка у спору и председник Странке људских права критиковао незаконите поступке органа власти и изразио своје мишљење о приликама у земљи.

Устајемо у одбрану нашег председника. Уместо да му се додели стан који му припада по закону њега додатно малтретирају. Такође, ово суђење има политичку позадину. Циљ му је да фабрикује лажне непријатеље да би тако укрио праве, да сеје конфузије и политичке омразе. Уједно се желе заплашивати грађани да не критикују званичну политику. На делу је прогон изражавања мишљења а све је више прогона због вербалног деликта који се укривају наводним прекршајима, клеветама и увредама органа власти.

Крсмановић је својевремено указивао на растући тренд кршења људских права. Да су такви слабаши гласови били саслушани и спроведене корекције, несумњиво да би били елиминисани узроци свеопште садашње кризе. Уместо тога форсирано је улепшавање и „лакировка“ што није било ништа друго него ли, свесно или несвесно, укривање узрока декаденције и њено појачавање и убрзавање.

Крсмановић и многи други који су указивали на овај опасни тренд били су излагани притисцима, сметњама и прогонима и представљани као непоуздан извор информација, да претерују, да би тако ове жалбе биле дискредитоване и обесхрабрани у сви други који су критиковали пропусте власти.

Захтевамо да се овај срамни судски процес одмах обустави и да се Крсмановићу стави на располагање стан који му припада по закону.

за Покрет за заштиту људских права

др Љубиша Благојевић, потпредседник

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 25. маја 1996. г.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

ПРОВАЛА У СТАН ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА, ПРЕДСЕДНИКА ПОКРЕТА ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ

ПРАВА

ОРУЖАНА ПЉАЧКА У СТАНУ ЊЕГОВОГ СИНА И МАЈКЕ

У уторак 21. маја између 17 и 21 час непознате особе су продрле у стан Т. Крсмановића, Мажурановићева бр. 3 у Земуну, када није био у њему (Крсмановић је дошао у стан око 21 час и затекао врата широм отворена и кључ у брави). Патрола милиционера МУП-а Земун се задржала само неколико минута, одбила је иако закон на то обавезује, да позове екипу криминолога да обави увиђај и сними отиске. Дежурни у МУП-у Земун није хтео да прими Крсмановићеву представку и кључ којим су провалници отвори врата стана.

Користећи подстанарски стан Крсмановића за страначке сврхе, запазили смо у последњих неколико месеци, да у стан улазе непознате особе, када у њему никог нема, да нам нестају документа, новац, да ломе писаћу машину и телефонске инсталације. Поднели смо неколико кривичних пријава против особа које су долазиле у зграду где станује Крсмановић и лепиле плакате по зидовима, убацивале летке у сандучиће станара, клеветале нас, угрожавала нашу сигурност, али надлежни судови ништа нису предузели да их спрече у њиховим насилничким поступцима.

Само два дана касније, у четвртак 23. маја око 9 часова и 30 минута, два младића су ушла насилно у стан на адреси Војводе Степе 68 у Београду, у коме станује син Милан Крсмановића (ученик, 16 година који је тада био у школи) са својом мајком без запослења, који преживљавају издавајући игрице за компјутере (картрице). Уперивши револвере, ударцем су оборила на под несретну жену лошег здравственог стања, у року од неколико минута су обавили преметачину, купили сву опрему Сега клуба, узели девизе и динаре, златан прстен и крстић (све у вредности од око 4000 ДЕМ) и брзо нестали. Да се ради о професионалцима види се по томе што су све обавили брзо и ефикасно, јасно је да су добро познавали жртву и њен стан. Престрашена жена је доживела шок нагло јој се погоршало здравствено стање и органи ГСУП-а уместо да је охрабре, су је заплашили још више и бацили у безнађе, говорећи јој да је могла бити убијена и да је тешко открити виновнике-последњих месеци је украдено из овог Сега клуба више скувих реквизита и ГСУП зна ко су лопови, али није предузео мере да се власници врати покрадено, и да кривци буду кажњени, па је и ово индикативно у смислу откривања стварних пљачкаша.

Иза ових пљачки се налази садашња власт и имају политичку позадину.

Директни извршиоци су примитивни деликвенти, незпродукт болесног друштва, „тајни агенти“, „мафијашки“, наводни”заштитници Вере и Нације”(борци”бела техника”), циљ им је лак плен који деле са онима из редова полиције (који им дају све потребне податке и логистичку и другу подршку),наводно се обрачунавају са” издајницима” , а уствари пуне џепове(Лисице у кокошарнику).. Мало рафиниранији полицајци мисле да треба казнити наш Покрет који „критикује

власт“ и „државни је непријатељ“. Нешто виши ниво и шема размишљања су поједини манипуланти из редова Тајне полиције који стварајући завере и хајке на све присутне непријатеље, укључујући и наш Покрет, себи стварају радне задатке и оправдавају своје тезе а тиме и плате. Уствари прави мотиви се налазе у главама вештих манипуланата, који из сеновитости својих office-а са дистанце праве сличне сценарије, рањавају сујете и потхрањују омразе, подстичу племенске поглавице једне на друге. Само наивни и неупућени, а њих нажалост још има много, па и у полицији и државном апарату, могу помислити да је наш Покрет сада, или да је било када раније био било чији опасан непријатељ. Ми нисмо имали за циљ власт него одбрану од прогона. Ови манипуланти желе да оваквим угрожавањем наших челника потхрањују инфантилизме и да кроз наслађивање њиховим мукама, сеју злобу и мржње, и позивају на нове политичке заваде и поделе.

Обраћамо се независним средствима информисања да ове бруталне нападе на имовинску сигурност и личну безбедност обзнане, који поготово добијају у тежини јер је у питању председник Покрета за заштиту људских права. Захтевамо од опозиционих странака и организација за заштиту људских права подрже Крсмановића у одбрани његових права. за Покрет за заштиту људских права

Владан Поповић

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

27.9.1996. г.

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

:

ПРОВАЉЕНЕ И ОПЉАЧКАНЕ НАШЕ СТРАНАЧКЕ ПРОСТОРИЈЕ

У среду 25. септембра око 21 час непознате особе су извршиле провалу и опљачкале наше

страначке просторије (стан који за ту сврху користимо) на адреси Мажуранићева број 3 у Земуну. том приликом су поломљени писаћа машина, електрична инсталације и опрема, односно је око 3.500 потписа прикупљених за предстојеће савезне изборе, око 500 предизборних плаката (МЕДИЦИНСКА ДЕКЛАРАЦИЈА) и 200 примерака књиге „ИСЦЕЉЕЊЕ НАШЕГ СВЕТА“ америчке

ауторке др Mary Ruwart.

Увиђај је обавила екипа криминолога ГСУП из Београда уз евентуално потребну помоћ у подацима очевидаца комшија-сведока.

Крајње узнемирени овим дрским разбојништвом, обраћамо се пре свега независним медијима, као и јавности и опозиционим странкама, обавештавајући их да је на делу бруталан обрачун са нашом странком, да нам је нанета велика материјална штета, и да смо онемогућени да користимо наша права учествовања на изборима, јер је наш двомесечни труд однет од лопова. Овај разбојнички акт је утолико флагрантнија репресија, јер је до сличне пљачке дошло 21. маја ове године, а надлежни судски и полицијски органи нису предузети ништа, да пронађу и казне починиоце. Нажалост, на овакве атакe који се умножавају према појединим политичким странкама, организацијама за заштиту људских права, не реагују ни домаће легалне инстанце, нити међународни форуми, чиме свесно или несвесно охрабрују деликвенте и криминалце. Иза ове пљачке се уствари крије једна суптилна манипулација, која има за циљ да судске и полицијске органе доведе у лоше процене, конфузију, да ствара хаос. Да је наш Покрет било чији „непријатељ“ и да је он то био било када, могу помислити само наивни или неупућени. Сличним провокацијама у прошлости ми смо на силу усмеравани да се жалимо на незаконите поступке појединих органа власти, да би одмах затим били произвођени у „задрте непријатеље“. Тако се скреће пажња на споредно и укривају прави непријатељи, завађа народ и власт, сеју омразе и планови реваншизама, нуди органима власти наслађивање мукама „противника“ по девизи да „комшији цркне крава“ те се тако подстиче острашћеност, уместо смирености која нам је сада најпотребнија. Екстремисти тако себи изналазе радне задатке, правдају своје постојање и назадне и застареле тезе.

Грешке из претходног периода које су разориле претходну СФРЈ се очигледно понављају у својој још драстичној форми, јасно је да се жели исто што и раније. А то је слабљење садашње наше државе. Острашћени „јастребови“ у паници за своје фотеле и превазиђене и ексцентричне тезе, Србију потпаљују у пожар мржње. За ту сврху, желе као и у прошлости, да користе и наш Покрет. Захтевамо од средстава информисања да ове податке обзнане.

Зашто смо се борили, ако се понавља све оно што је било и раније? Грешке које су урушиле СФРЈ, комунизам, СКЈ, ЈНА, нашу државу, се понављају. То чине незналице које злоупотребљава неко (гео-окружење) да помоћу њих настави самоурушење државе и нације.

за Покрет за заштиту људских права

Томислав Крсмановић, председник

за Покрет за заштиту људских права

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 30.8.1996. год.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

БРУТАЛАН ОБРАЧУН СА НАШОМ СТРАНКОМ

Иако смо ветерани борбе за поштовање људских права, легална политичка странка која је учествовала на свим досадашњим вишестраначким изборима и покренули бројне корисне иницијативе за унапређење демократије у нашој земљи, упркос што смо врло активни и залажемо се за велики број грађана који су жртве недемократских поступака власти, ми смо изложени осмишљеној и врло ефикасној блокади и спречени смо да заживимо и дамо наш допринос да наше друштво изађе из кризе

Наши челници и активисти су жртве сурових обрачуна, наши напори да добијемо просторије су паралисани од стране моћника, они који су хтели да нас помогну на било који начин су заплашени да то не ураде, наш лист ЉУДСКА ПРАВА је заплењен на пошти, отета страначка документација, над нама се спроводи методична ПТТ као и апсолутна медијска блокада.

Нарочито смо били пригушени на свим досадашњим вишестраначким изборима. Поврх свега власти сеју интриге, блате нас иза наших леђа и завађају са другима, без права на деманти и реплику.

Званичници већ годинама обмањују јавност представљајући нас као групу „маргиналаца“, екстремиста без икакве подршке у народу и свету.

Али у исто време тај исти поредак нас већ деценијама дражи и провоцира, брутално погони, да би онда наше оправдане реакције и жалбе да се крше наша људска права, оквалификовао као „непријатељство“. Нажалост, наша трагања за путањом спаса су злоупотребљена за сејање лоших процена и завада међу Србима, за измишљање лажних непријатеља, да би се укрили они прави, да би нашим примером заплашивали друге, да би осиони „апаратчики“ себи изналазили радне задатке. Наша страдања су приказивана СУП-у, Милицији, итд., да виде како пролазе непријатељи,

да се наслађују нашим мукама, чиме је охрабривана мржња и завада и сејано семе рата и распада земље.

Желимо да кажемо ИСТИНУ! Ми нисмо никада били било чији непријатељи. Ми смо невинне жртве, као и већина грађана. Ми смо почели да се бавимо људским правима (политиком) само да би се бранили.

Позивамо на промишљеност и умереност, на помирење и праштање, слогу, међусобно и са другим народима. Осуђујемо насиље и мржњу. Усмеравајући овакве поруке властодршцима, захтевамо од њих да их узму у обзир, и према нама почну да се односе реално процењујући стварност и нас саме.

Нема промена на боље.

за Покрет за заштиту људских права

Томислав Крсмановић, председник

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 30.8.1996. г.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

ПТТ БЛОКАДА НАШЕ СТРАНКЕ

Обавештавамо јавност да у последње време наилазимо на све израженије тешкоће у употреби нашег ТЕЛЕФАКСА и телефона. Иако је наш телефакс нов и под гаранцијом, ретко га можемо користити јер нам са друге стране јављају да наша порука није стигла, или да је нечитка, копија се прекида на пола, без икаквог техничког разлога се пали црвени сигнал (знак да нешто није у реду), телефакс поруке које нам други шаљу уопште не стижу итд. Сличне сметње имамо у употреби телефона, тешко се добија веза, не чује се друга страна, прекида се разговор, други не могу да нас добију иако смо поред телефона, има и узнемиравања и претњи или пак честих периода када је телефонска линија без разлога „мртва“ (искључена).

У више наврата Дирекција ПТТ Србија испоручила је астрономски високи нереално обрачунат рачун за телефон, као и многим другим грађанима.

Неколико наших писама које смо послали у последње време нашим људима у појединим местима Србије са изборном документацијом уопштен нису стигла до дестинатера.

Ове сметње су перманентне и врло интензивне, нарочито се појачавају за време избора, а исто се дешава и сада. Ми смо у правом смислу речи лишени основних достигнућа људске цивилизације. То је врло цинично, и знак врло чудне ситуације у земљи, да ми не можемо да користимо наш нов телефакс.

Обраћамо се Савезној изборној комисији и надлежним органима ПТТ захтевом да одмах прекину ПТТ блокаду наше странке. На делу је брутално кршење основног људског права на комуницирање и размену информација путем ПТТ. Захтевамо од средстава информисања да овакво стање обзнане, поготову јер се то дешава многим грађанима наше земље. Дешава се истински слом ПТТ система.

за Покрет за заштиту људских права

Томислав Крсмановић, председник
ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 12.7. 1997.
ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ
Поштански фах 72, Пошта 38
11060 Београд

ИЗВРШЕНА ПРОВАЛА У ПРОСТОРИЈЕ НАШЕ СТРАНКЕ

Дана 10. јула између 8 и 17 часова су проваљене наше просторије на адреси Станка Пауновића број 70, I спрат, стан бр. 3 у Раковици (стан Т. Крсмановића), којом приликом су непознате особе поломили нов телефакс, писаћу машину, однеле печат странке и део архиве, и оставиле иза себе још једном, као више пута раније, пустош у стану.

Ово разбојништво има политичку позадину и иза њега стоји поредак, циљ је застрашивање и стварање конфузије и ванредне ситуације. Утолико више добија на тежини јер се дешава управо у време припрема за изборе.

Предочавамо да органи МУП-а и судови, досада нису ништа предузели да открију починиоце, да их приведу правди, да нас заштите и обештете, иако смо редовно о томе обавештавали, обављане су експертизе, уз очигледне доказе и изјаве више сведока.

Док смо ми изложени линчу, као и поприлично аутентичних националних снага, дотле на медијима парадиралу појединци који то заслужују мање од нас.

Ћутање тзв. независних медија о нама и нашим проблемима, као и о нашим тврдњама да се људска права у Србији крше масовно, систематски и флагрантно, и да се то скрива, не може бити оправдано образложењем као: „мала странка“, „ванпарламентарна странка“, „маргиналци“, „неубедљиви“ и сл. Да ли су наши ставови по овим питањима исправни или не једино може проценити јавност, а не да нам се пресуђује у затвореним редакцијским круговима. Тако се само ствара погрешна слика и фаворизује лажни систем вредности и промовише неретко „орвеловска лажна елита“.

Ми трпимо терор, и већина грађана наше земље, а нама се не дозвољава да се о томе изјаснимо. Биће врло жалосно и противно нашим начелима да требамо да будемо толерантни и сложни у борби за демократију, да на следећим изборима за које се убрзано припремамо, да уместо да оштрицу нашег незадовољства уперимо на праве виновнике (странку на власти), оптужимо тзв. независна медија за медијски обрачун са нашим Покретом за заштиту људских права, за укривање истине о људским правима. У нади да ћете нам омогућити да комуницирамо са јавношћу и поради да се слажемо и сарађујемо у општем интересу.

за Покрет за заштиту људских права

Томислав Крсмановић, председник
ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 23.9.1997. год.
ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ
Поштански фах 72, Пошта 38
11060 Београд

РАЊЕН ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СТРАНКЕ

У четвртак 18. септембра око 12 час 30 минута по повратку са последње страначке промоције на Радио Југославији, рањен је у своје стану на адреси Станка Пауновића 70, стан бр. 3 у

Раковици од стране две мушке особе тридесетих година и то у пределу горњег дела горње вилице. Крсмановић је успео после десетак минута уз помоћ суседа сав обливен крвљу која је шикљала из пресечене вене по зидовима и подовима стана и ходника, да позове хитну помоћ чије возило је стигло у року од десет минута (др Данијела Јефтић, број 74918),.

Крсмановић је у Ургентном центру чекао код неурохирурга двадесетак минута у ходнику иако је крв текла (мање него раније), затим је обављен два пута рентгентски снимак повреде (оба пута нејасан). Крсмановић је затим упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где му је рана зашивена (број

протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да саслуша довољно Крсмановића, изјавио је да

снимак нејасан. Сутрадан је Крсмановић примио у ДЗ Б. Кидрич (Ломина улица, др Мартиновић) ињекцију против тетануса и антибиотике, и упућен је на даљи третман у клинику где је примљен. Крсмановић је изгубио много крви и повреда је врло деликатна, да је ударац био сантиметар више исход би био кобан.

На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером Покрета за заштиту људских права, управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада у његов стан у току предизборних активности, стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона.

Да је Крсмановић било чији непријатељ могу мислити само неупућени и наивни. Овакав један насилнички акт је утолико острашћенији, јер је Крсмановић управо био тај који је у својим порукама позивао на смиреност, слогу и помирење. Ово је јасан знак да се праштање кажњава, а подстиче острашћеност и мржња. Нашим примером желе да заплаше друге, његовим сродницима су учестале сличне претње, жели се стварати хаос и ванредна ситуација, сејати мржња. Измишљају се лажни непријатељи да би се укрили прави, ово просипање крви се показује острашћеним апаратчицима, да се тако подстиче наслађивање патњама „непријатеља“ и тако Срби међусобно завађају и позивају на обрачуне међусобно. Чиме се охрабрују силе мрака којима одговара да буде што горе, уместо боље. Њима су потребни непријатељи да би оправдали потребу за њима, своје плате, своје застареле тезе, да иза бескрајне етикете свакојаким непријатеља укрију обрачун са већином.

На први поглед ово може изгледати као нека политичка манипулација, а иза свега се укрива мржња оних који су то починили, који недостатак личне способности надокнађују неизмерном енергијом прогањања грађана. Уместо да манипулишу људима на један интелигентан начин ови манипулант, а у исто време и торсионери, тумбају људе и штете их, те доказују да неко не може бити у исто време и манипулант (политичар) и торсионер. Овакве особе су главни кривци за кризу,

те позивамо учтиво међународну заједницу да ово светско ругло уклони. Поднећемо кривичну пријаву против надлежних власти, а захтевамо од опозиционих странака да подрже Крсмановића, а од независних медија да му омогуће да комуницира са јавношћу.

Очигледно да је на делу злоупотреба острашћених, њихово подстицање против разумних, јачање кримналаца и мафија, а све са циљем њихове злоупотребе да руше правни систем и наставе дестабилизацију, и грешке које су урушиле државу нацију. Овај терористички напад на Крсмановића је приказиван ганговима кримналаца у неформалним мафијама, полицији, судству, развшћеним, да се наслађују патњама оних које они погрешно виде као њихове смртне непријатеље, да се радују по девизи “да комшији цркне крава”, да се стварају лоше процене, хаос и конфузија.

Инструментализација незналица се наставља.

Јанко Петровић

!Ovde,slika broj 30

УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ

ASSOCIATION OF WRITERS OF SERBIA

Француска бр. 7, 11000 Београд

Југославија

Тел: 381 11 626-081, 626-278

Факс: 381 11 626-278, 635-979

С А О П Ш Т Е Њ Е

Одбор за људска права УКС са забринутошћу указује јавности да се већ четири године пред првим Општинском судом у Београду суди господину Томиславу Крсмановићу, председнику Покрета за заштиту људских права због кривичног дела „увреде суда и судија“ по члану 93. КЗ Србије, зато што је у просторијама Трећег општинског суда у Београду у спору око стана који му је

доделила његова радна организација ICN Галеника изјавио да је „суђење споро, да судије

развлаче и навијају за другу страну, те да у судству има корупције“.

У складу са процесом демократизације свих државних органа власти и сумња у регуларност судских спорова свакако мора добити валидну санкцију отворене и јавне провере. Наравно да и изузећа судија морају бити исказана у правној форми.

Наш став је исказан већ неколико пута раније да рад судија и суда треба да подлеже сталној верификацији јавности и да овај процес против Томислава Крсмановића због умешаности дневне политике у њега треба свакако обуставити зато што добија тонове политичког из времена које је одавно за нама.

Одбор за људска права УКС

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 3.4.1998. године

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

Председнику Општине Вождовац

Виши суд за прекршаје

Предмет: притужба на недоличан поступак судије за прекршаје Општине Вождовац (VI-70

Ул. бр. 113554/97)

Дана 31. марта око 11 часова сам се обратио судији за прекршаје Општине Вождовац поводом усменог позива урученог мени преко два милиционера Станице милиције Раковица.

Учтиво сам јој саопштио да позиве које ми је суд слао уопште нисам добио, да се могло видети из позива који су се враћали непотписани. Она ми је на то казала да сам „скот један“ а када сам јој је испровоциран узвратио да не знам довољно о чему се ради, казала ми је дословце: „Море, марш у пизду материну“.

Напомињем да ми је овај исти судија казао за време рочишта 21. јануара, да ме зна од раније, и да сам ја један од оних који су скривили кризу.

Захтевам од Вас да поменутог судију позовете на дисциплинску одговорност. Њен недоличан поступак је утолико већи прекршај, јер сам заслужан грађанин, човек од 62 године који је живот уложио у борбу за интересе нације, поврх свега председник Покрета за заштиту људских права.

Што се тиче инкриминисаног дела лепљења Медицинске декларације на местима која за то нису предвиђена, треба проћи Кнез Михајловом, Теразијама и видети на истим местима плакате разних организација СПС и ЈУЛ-а. А жели се казнити публикавање Медицинске декларације која обзнањује тешко стање здравља нације и узроке истога. Тако ја сам поднео више прекршајних поднесака против оних који су ме вређали, клеветали, угрожавали моју личну безбедност и имовинску сигурност, и противзато што су на врата мога стана и зидове зграде где станујем

излепили плакате са увредљивим порукама. Судије за прекршаје нису ништа предузеле овим поводом.

Иза овога фабриковања лажних и масовних непријатеља, што се сада дешава у Србији, се налазе преживеле формације, које желе да скрећу пажњу са правих непријатеља, са Косова, Крајине, Славоније, Босне и Херцеговине, са лопова и криминалаца, са оних који крше закон и руше правни поредак. Они тако себи измишљају радне задатке, правдају потребу за њиховим услугама, сеју лоше процене и заваде међу Србима, стварају хаос и укривају иза бескрајних етикета свакојаким сумњивих личности обрачун са већином, са народом. А све по начелу СЛАБА СРБИЈА-СЛАБО СРПСТВО-СЛАБО КОСОВО-СЛАБА СЛАВОНИЈА-СЛАБА КРАЈИНА-СЛАБ САНЦАК-

СЛАБА ВОЈВОДИНА. Све ово је дело заклетих непријатеља нашег народа, или незналица које они

злоупотребљавају, да под фирмом наводних државних непријатеља, у Србији угуше све они који би могли спасити нацију и државу.

У нади да ћете исправно тумачити ове поруке и поступити по

закону.

за Покрет за заштиту људских права

Томислав Крсмановић, председник

! Ovde,slika broj 31

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 21,1.1998. год.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

:

Судија за прекршаје Општине Вождовац гони Крсмановића

прекршајно зато што је обзнанио Медицинску декларацију

Саслушање заказано за 21.1.1998. год. у 12 часова (Боже Јанковића 14, соба 39, предмет VI-70

Уп.бр. 113554/07)

Најновија судска потерница за Томиславом Крсмановићем, председником Покрета за заштиту људских права је издата од стране Општинског судије за прекршаје Вождовац, саслушање је заказано за среду 21. јануара у 12 часова. Крсмановићу се ставља на терет „да је током 1975.

године обзнањивао Медицинску декларацију Покрета за заштиту људских права тако што је устврдио да поредак угрожава здравље већине грађана и да је само неколико процената грађана здраво, и да је плакат са текстом Медицинске декларације излепио по Кнез Михајловој и другим улицама Београда, и да је ове плакате излепио на местима која за то нису предвиђена“.

Колико је овај прекршајни поступак бесмислен може се видети по томе што су зидови Кнез Михајлове улице и других улица града препуни плаката разних странака а њих не позивају на саслушање. Крсмановић је ово писмено изјавио у своју одбрану и заједно са три плаката скинута са зидова зграда у Кнез Михајловој улици то приложио у писарници Суда (и плакат СПС са ликом.....).

Судија је према Крсмановићу била арогантна и увредљива и ликујући и сијајући од задовољства му казала: „Знам ја Вас од раније када сте били оптуживани и када сте доводили стране новинаре. Ви сте скривили и Вама слични садашњу кризу“.

Покрет за заштиту људских права предочава јавности да се поредак после најновије изборне „победе“ све више обрушава, на наше активисте и нашег челника, чиме жели да наставља манипулације са борцима за људска права, да ствара лажне непријатеље да би укрио праве да ствара лоше процене и нове омразе и да завађа народ. Нису кривци за кризу борци за људска права него они који су кршили закон, омогућавали корупцију и безакоње. Иза овога узнемиравања стоје снаге мрака и хаоса које желе да помоћу нас стварају нове конфузије и да нашим примером заплашују друге и тако руше СР Југославију и Србију по рецепту већ раније примењеном на СФРЈ.

Уместо да се суди онима који флагрантно крше права Крсмановића и многих других грађана суди се лидеру бораца за људска права. захтевамо од независних медија да ове податке обзнане и Крсмановићу омогуће да изнесе своју одбрану и своја виђења стави на суд јавности за Покрет за заштиту људских права

мр Мирослав Костић

Чланак Демократија 09.6.1997.

ЉУДСКА ПРАВА ЛИСТ ПОКРЕТА ЗА ЗАШТИТУ БЕОГРАД, АПРИЛ 1998.

ЉУДСКИХ ПРАВА БРОЈ 6, ГОДИНА IX

ОПАСНО УГРОЖЕНИ ЗДРАВЉЕ И ОПСТАНАК НАШЕГ НАРОДА- ЗЛОУПОТРЕБА

МЕДИЦИНЕ У СВРХЕ

ОБРАЧУНА СА ГРАЂАНИМА

I УВОД

Према званичним изворима само неколико процената грађана је здраво, у драстичном порасту су многе болести, а осетно је скраћен људски век. Опасно су угрожени здравље и опстанак нашег народа. У Србији више умире него што се рађа, изнурен и биолошки ослабљен српски народ није у стању да брани Косово, Крајину, Источну Славонију, Босну и Херцеговину. Ако се овај

тренд настави, Србија ће бити сведена на некадашњи Београдски пашалук, а према подацима САНУ за две до три деценије Срби би могли бити мањина у Србији.

Упозоравамо да је овакво стање здравља нашег народа последица смишљене стратегије.

Верни своме ангажману одбране људских права, указујемо на УЗРОКЕ и уједно позивамо све зреле друштвене патриотске субјекте да ово питање ставе на дневни ред и спаси наш народ
II УЗРОЦИ

1. Свеопште осиромашење, распад здравствених и других система

Драстично је смањен квалитет здравствених услуга због кризе, санкција, распада земље, преласка на тржишне механизме у здравству. А што се огледа у плаћеним партиципацијама за услуге и лекове, нестацицама лекова и санитетског материјала, енергената и хране у болницама, новца за плате особља, хигијене у болницама, немогућност праћења иновација и светских трендова. раширена је потхрањеност, лоше грејање у становима и лична и колективна хигијена, лоша одећа и обућа, мање се одлази на одмор и бави спортом и рекреацијом. Служба Хитне помоћи нема довољна средства за рад, Градска чистоћа за одржавање чистоће, драстично је опала ефикасност рада санитарних и других инспекција, намирнице су често нехигијенске и застарео им је рок употребе, храна у ресторанима такође често не одговара захтевима хигијене. Увозе се често намирнице штетне по здравље. Грађани иду код лекара само када морају, нема више систематских обавезних прегледа, редовних одлазака код зубара и очног лекара, анализа.

2. Распад правног система

Нема казне адекватне за прекршиоца, онда су они охрабрени у својим лошим поступцима на штету здравља људи. Недавно је од отровне ракије умрло више људи, а слично се десило и пре пар година, штампа је забележила злоупотребе спрејева да успавају или отрују грађане, учестале су жалбе на појединце или установе да су нанеле штету здрављу грађана., узорци сладоледа су махом нездравни. Најчешће се до правде не долази, правни систем је у распаду.

3. Слабљење етике медицинске професије

Упркос тога што је огромна већина наших лекара поштена и у служби здравља, има лекара који примају мито, има истинског лешинарства и трговина људских здрављем, споне медицине и мафије, уносног бизниса на штету људског здравља, има малверзација са хуманитарном помоћи, има жалби на несавестан рад лекара и неразјашњених обољевања и смртних исхода, на челу појединих здравствених установа се налазе политичари уместо стручњаци хуманисти. Има непрофесионалног рада, волунтаризма, лажних обећања, вршљања политичких кланова и политичких манипулација здрављем појединих пацијената док се налазе у болницама. Грађани који увиђају да им лекари не могу често помоћи окрећу се свакојаким балканским пророчицама и гатарам и врачевима. Недавно су наши лекари закључи да „је народ Србије духом у 17. веку“.

4. Политизација медицине

Политизација медицине је достигла такав ниво да је на делу истинска злоупотреба медицине у сврхе слабљења биолошке виталности већине грађана. Изабирају се на кључне позиције политичари уместо стручњака, здравством и болницама владају политички кланови, има упутстава од стране центара моћи да се преко ових структура делује на здравље појединих пацијената. Познато је да демонстранти ЗАЈЕДНО који су били повређени нису могли добити помоћ у Ургентном центру, да је у болници мучен брачни пар Драшковић пре неколико година, познати су случајеви неразјашњених разбољевања и умирања опозиционара, учестале су жалбе да је поредак појединим „непријатељима“ разорио здравље, на демонстрацијама је било употребе сузавца са отровом, појединци угледни грађани су се жалили да им пуштају гас у станове, итд, итд.. Нови Закон о здравственој заштити означава даљу бирократизацију и политизацију ове области и жељу државе да све подвргне контроли, па чак и здравље, а што означава корак ка тоталној медиализацији друштва и претварање медицине у програмирано средство друштвене контроле. Стање у затворским болницама и амбулантама је катастрофално, лекари у затворима и судски вештачи су под надзором правосуђа уместо здравља, министар здравља је члан СПС. Има интернирања „непријатеља“ у луднице, мучења „непријатеља“ електрошоковима, несаницом, изгладњивањем, хладноћом, инфичирањима и тровањима. Има ненаменских трошкова

здравствених фондова у сврхе СПС. Посебан вид злоупотребе је избор на кључна места у апарату особа склоних изливима мржње (изабира се одговарајући психолошки тип личности). Над читавом нацијом се спроводи скуп нарочитих субверзивних процедура (осиромашење, изгладњивање, застрашивање, изолација, кидање референци итд.) са циљем да буде претворена у скупину немоћних (прање мозга). Наша земља је претворена у страховит пожар манифестација деструктивности за шта се посеже за медицином, не да би се лечила, него да се наноси штета здрављу људи.

5. Разно

У овоме смислу делује и распад правног система, ментално стање нације, слуђени грађани, осиромашени немају снаге да се брину о себи, на то делује и патологија друштва, распад система вредности и прелазак на капитализам и тржишне законитости.

6. Закључак

На делу је злоупотреба скупа средстава и процедура медицинских и других, које имају за циљ утицање на здравље грађана и биолошко слабљење нације. А све по девизи СЛАБА СРБИЈА - СЛАБА САВЕЗНА ДРЖАВА - СЛАБО КОСОВО - СЛАБА КРАЈИНА И СЛАВОНИЈА - СЛАБА БОСНА И

ХЕРЦЕГОВИНА. Уједно на овај начин владајућа коалиција се обрачунава са својим ривалима из редова опозиције и других, на један крајње аморалан и монструозан, менгелеовски начин, без судског процеса, крајње дискретно, без увида јавности. Тако се чиста политичка убиства укривају наводним обољевањима грађана. Ове праксе се показују дискретно појединим недовољно освешћеним и зрелим државним структурама „да виде како пролазе непријатељи“ чиме се сеју лоше процене, Србе завађају међусобно и сеје хаос и конфузија по девизи „ШТО ГОРЕ ТО БОЉЕ“.

“да комшији цркне крва”. Позивамо опозиционе странке, организације за заштиту људских права и све добронамерне појединце да ово питање ставимо на дневни ред. Оштро осуђујемо оне који то одбијају изговарајући се да се ради о претеривањима, или пак да се то не може доказати, “ не желимо да будемо проглашени за параноичаре”, чиме само охрабрују починиоце у својим злоделима. Да је ово питање раније стављено на дневни ред не би имали садашњу ситуацију нечувене КАЉУГЕ, кошмара, претварања наше земље у посед инквизиције и сатанизма. Многи би били живи, или здрави. Предлажемо оснивање КОМИСИЈЕ која би ставила на дневни ред питање положаја наше медицине. Обраћамо се Међународној заједници да овде подржи прагматичаре уместо екстремиста-каријериста који зарад својих каријера гурају милионе људи у страдања и патње. Ми смо увек били на бранику Европе и она треба да нас подржи уместо оних који чине зло нашем народу. Спречимо дивљање асоцијалних психопата, спасимо наш народ. Позивамо независне медије да ове поруке обзнане.

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА

Томислав Крсмановић добио признање Evox Award

Часопис ISIL-a Freedom Network News- no.55, March/April 1999

ISIL-Међународно друштво за индивидуалне слободе, Сан Франциско-

Резиме. Копенхаген, Данска, 19 марта 1999 године.

“Томислав Крсмановић, српски дисидент је други добитник признања ИСИЛ-а Evox Award које му је уручено 19 марта 1999 године у Парламенту Данске у Копенхагену.” (Статуа, без икаквог новчаног износа).

“Овогодишње признање је уручено врло храбром човеку, који је посветио цео свој живот борби за људска права. Он наставља сваки дан да говори у име истине и правичности, против злоупотреба и корупције.” казала је у име ISIL-а Mary Lou Gutscher. Ово признање је установљено 1977 године у знак

признања истакнутим појединцима који су се борили за слободу и нису никад прихватили поклоне од стране влада и државних органа. Bruce Evox је истакнути борац за индивидуална и људска права и он

је оставио своје завештање да се ово Признање додељује. Прво признање су добили 1997 године Винцент Милер председник ISIL-а и Јим Елвуд, а затим Томислав Крсмановић, сва тројица одређени

унапред од стране Бруса Евоја пре његове смрти.

Крсмановић(1936) је добро познат борцима за људска права широм света. Његова борба почиње од његовог детињства и траје до данас. Упркос демократских процеса у Југославији он је и даље изложен кршењима његових права.Оптужен је лажно за издајника и страног плаћеника.

Крсмановић

је аутор књига о људским правима и добио је више међународних признања. Верује да је пут ослобођења света у просвећивању и образовању. Томас, љубитељи слободе широм света те поздрављају!"

KONCEPT LJUDSKIH PRAVA U FUNKCIJI RUSENJA DRZAVE U SFRJ I SRJ.(2000)

Kao borci za ljudska prava i poznavaoци ove materije zelimo da iznesemo nasa saznanja i vidjenja ove oblasti. Narocito zelimo da analiziramo kakvu je ulogu igrao koncept ljudskih prava u rastakanju prethodne SFR i sadasnje SRJ.

Cesto se cuje da su ljudska prava instrumentalizovana od strane pojedinih mocnih država sa ciljem da se mesaju u unutrašnje stvari pojedinih zemalja, da ih destabilizuju i steknu uticaj, ili vlast nad njima.

Ovakva jedna tvrdnja stoji, ali samo u tolikoj meri koliko pojedine države to dozvole svojim postupcima.

Vrlo karakteristican primer je nasa zemlja. Ona je zapala u sadasnju krizu, raspala se, izgubili smo nase teritorije, upravo zato sto je pala na planu postovanja ljudskih prava.

Prethodna FNRJ, zatim SFRJ i sada SRJ su od 1945 godine krsile masovno, sistematski i flagrantno ljudska prava i time oslabile državu naciju, i na taj nacin urusile same sebe, obavile jednu vrstu samounistenja.

Potrebno je ovu oblast analizirati i objasniti. Sto cemo sada pokusati da ucinimo.

Ovde se moze postaviti vise pitanja: Kako je moguće da jedna država bude tako iracionalna da sama sebe urusi? Zar nije bilo ljudi kojoi su mogli da ukazu na takve zablude i pogreske? To mi činimo već trećinu veka. Zasto bi država masovno krsila prava gradjana?

Kada je nova vlast dosla na ključne pozicije 1945 godine odmah je sprovela surov obracun sa mnogima oduzela imovinu vrlo velikom broju gradjana, SPC, Dinastiji Karadjordjevic i pocela da krsi prava vecini gradjana, i sve to "u ime naroda". Svesni smo danas da to nije bilo u ime naroda, nego da je ta imovina prisvojena od ondasnjih i danasnjih vlastodrzaca za njih licno i za njihove porodice.Nastali su progoni "reakcionara", izdajnika, stranih placenika, burzuja, razvlascenih kapitalista, saradnika okupatora, eksploatora radnika i seljaka, kulaka, informbirovaca, vernika, srpskih nacionalista, cetnika, monarhista, i td, sve do danasnjih dana lepeza neprijatelja se sirila i dobila neslucene razmere.

Narocito se ovo manifestovalo od 1990 godine do danas. Vecina gradjana je postala zrtva bezakonja, pljacke deviza, plata, penzija, provala, imovine, kradja, i td. I pretvorena u sumnjive licnosti, narod je postao opasan po vlast, i vlast je pocela da ga besomucno potkrada, sumnjici, kinji, mucu, iznuruje.

Sada bi hteli da odgovorimo na nekoliko bitnih pitanjsa, prvo
ZASTO JE DRZAVA KRSILA LJUDSKA PRAVA?

Zato jer je mislila da se obracunava sa neprijateljima, da ih kaznjava, da cuva sebe. Sto je bila velika zabluda kao sto se vidi od 1945 godine do danas.

Zar su neprijatelji devizne stedise, penzioneri, deca i potomci cetnika, oni koji ne misle isto, koji su drugaciji, mirni vernici, zar je moguće da vecina gradjana postane zrtva i neprijatelj vlastodrzaca ?

Ocigledno da su napravljene velike i istorijske pogreske sa konceptom ljudskih prava i da su krivi za to vlastodrsци.

Zatim da odgovorimo na pitanje **KAKO JE DRZAVA URUSENA POMOCU LJUDSKIH PRAVA?**

Na vise nacina:

-prvo tiranijom, raubovanjem, i masovnim progonima je nacija oslabljena ekonomski, osiromasena, ruinirana zdravsteveno, i onda nije mogla da se brani, da cuva svoje teritorije

-nacija je bila pozavadjana po politickoj osnovi(i na druge nacine) onda nema sloge, drzava gde nema sloge propada

-dugogodisnja tiranija je razbila moral, veru u Boga, kulturu i identitet nase nacije, uvedeni su nepotizam ,korupcija, prevare, i bezakonje, takve zloupotrebe stvaraju los nacionalni moral i ruse drzavu i naciju

-stvorena su zarista tenzija, mrznje, konflikata, koji su se od 1990 godine pretvorili u oruzanu pobunu, ratove, demonstracije, obracune, vidljive i nevidljive.

-drzava se nije bavila onim cim treba nego obracunima sa navodnim neprijateljima, nije se radilo, nego politiziralo, stetocinarilo.

-drzava je gubila ugled u svetu

-vecina gradjana je postale nazdovoljna

-uruseni su pravosudje, obrazovanje, informacija, privreda, i svi drugi sistemi

Ocigledno je da je drzava napravila katastrofalne pogresek sa konceptom ljudskih prava. Zasto? Iz neznanja, a koje je bilo zloupotrebljavano od strane pojedinih drzava.,geo-okruzewa Umesto da prestanu da progone gradajane i da krse njihova prava, vlasti su to cinile arogantbno sve vise i vise, i tako stvarale negativne efekte koji su ih urusili. Vlasti su ispoljavale veliki stepen neznanja i nedostatak politicke mudrosti .

Krivi su vlastodrsци, koji umesto da su saslušali gradjane zrtve bezakonja i umesto da su postovali njihova prava, su ih tiranisali i plajcakali. Cime je drzava sama sebe urusila.

Mi smo na samoprozdiranje i samounistenje drzave ukazivali od 1975 godine, zbog cega smo bili proganjani, umesto da su nase analize bile uvazene. Cime je drzava pokazala da nije bila na nivou.

Napominjemo da nisu izvucene pouke iz prethodnog perioda i da se uprkos pobede DOS-a stanje sa ljudskim pravima vecine ne popravlja. Sto treba sve nas da navede na traganje za resenjima.

ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА 21.1.1999.

Мутапова 12, 11000 Београд, Тел/Факс-381.11-3911829,
емаил=покрет@eunet.yu

<http://solair.eunet.yu/~pokret/pokret.html>

ВЛАДА СРБИЈЕ ПРОГЛАСИЛА ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА ЗА СТРАНОГ ПЛАЋЕНИКА

Влада Србије је издала саопштење, које су уз велику медијску помпу огласили др према коме су дошли у посед званичног документа ЦИА, тврдећи да су САД доделиле значајна средства српским опозиционим странкама, нарочито концентрисаним у савезу за промену и организацијама за заштиту људских права, са циљем да руше Србију и издају српски народ. У групу наводних страних плаћеника и издајника је сврстан и Покрет за заштиту људских права под својим пуним називом.

Покрет за заштиту људских права саопштава да је на делу дрска лаж и примитивна увреда, јер никада од свога постанка 1975. године до данас, ни од кога из земље или иностранства, није примио било какву иоле значајнију финансијску или материјалну подршку. Челници наше организације су сви заредом врло сиромашни људи без икакве покретне и непокретне имовине, који су поврх свега обавезни да троше своја скромна примања да покрију трошкове организације, и да плаћају разне намете и отимачине од стране поретка. Наша организација је без просторија, инфраструктуре, без икаквих средстава, иако обављамо врло велики опсег послова, ми то чинимо волонтерски, и трошкове плаћамо од скромних личних прихода.

Позивамо Владу Србије да изађе са доказима да смо ми добијали новац од ЦИА. Захтевамо да се оформи КОМИСИЈА НЕЗАВИСНИХ ЕКСПЕРАТА која ће установити имовно стање наших челника,

као и имовно стање наведених чланова Владе, и свих других функционера Владе и Коалиције на власти, и да о томе обавести јавност. Откуд њима новац?

Ми смо, позивајући се на Закон о јавном информисању, послали исправку великом броју медија која су пренела ову лажну информацију, захтевајући да је објаве. Обавештавамо јавност да ћемо против починиоца поднети, на основу одредби Закона о јавном информисању, тужбе надлежним судовима.

Оваква једна лажна квалификација је упућена пре свега недовољно информисаним органима власти, са циљем стварања лоших процена и завада, и није ништа друго у садашњој тешкој и нејасној политичкој ситуацији, него ли позив на линч. А то може имати последице и по нашу личну безбедност. Уједно, ово је још једна добро оркестрирана секвенца у масовној пропагандној кампањи производње лажних издајника и страних плаћеника и њихове инструментализације у сврхе друштвене контроле (скретање пажње са правих виновника, лоше процене, заваде, политичка хомогенизација).

Позивамо независна медија да позову наше представнике на разговор, и да им омогуће право на одбрану, и да изнесу податке о имовном стању и криминалним радњама оних који њих лажно квалификују, и о стању људских права у нашој земљи. Захтевамо од независних медија да нам дају право да комуницирамо са јавношћу, и да износимо наша виђења на суд јавности, и да не дозволе да нас наведене особе дрско клевећу и дезинформишу јавност.

за Покрет за заштиту људских права

Томислав Крсмановић, председник

Борба, 15.5.2002.

Покрет за заштиту људских права предлаже оснивање Комисије

Угрожени здравље и опстанак народа

- Према извештајима медицинских установа и организација, здравље већине грађана је драстично угрожено. У драстичном порасту су многе болести и људски век је осетно скраћен, све се више умире а све мање рађа, каже Томислав Крсмановић, председник Покрета за заштиту људских права.

Верни своје ангажману Покрет жели да ово питање стави на дневни ред, да позове медије, политичке странке, сталешке организације, синдикате, НГО и све појединце и установе које се тиме баве, да учине што могу да се ова област расветли, и предузму мере оздрављења нације и посрнулог здравства.

- Што се тиче узрока лошег здравља и кризе здравства они су следећи:

- Осиромашење. Држава нема новца за здравство јер је Југославија са осамсто долара међу најсиромашнијим земљама на свету. Издвајања Југославије за здравство сада су дванаест пута мања него ли 1989/90. године, за петнаест пута мање него што издваја Турска. Опрема у здравству је застарела, резервних делова нема, пуно тога је покрадено, здравствени доприноси су покрадени. Здравство опстаје пре свега захваљујући етичности већине лекара, примећује Крсмановић.

Заведене су делимичне партиципације, владају несташице лекова и санитетског материја, енергената и хране у болницама и домаћинствима. Грађани иду на прегледе само када морају, нема више систематских обавезних прегледа. Највећи број грађана због високих трошкова живота у односу на примања, не може да штеди за потребе подмиривања неопходних здравствених услуга.

Распад државе и правног система се врло разорно одразио на положај здравства и подстакао у њему до максимума кризу која је и раније била врло присутна.

Загађење људске средине. Бомбе, радиоактивност, загађен ваздух и вода, нечиста храна, страх и стрес су фактори који означавају значајно загађење људске средине.

- Предлажемо оснивање комисије која би требало ову област да истражи. Треба донети нови закон о здравственој заштити, нови Закон о здравственом осигурању и нови Закон о лекарској и фармацеутској комори, спровести потребне анализе и рационализације и пронаћи изворе финансирања и донаторе, каже председник Покрета за заштиту људских права Томислав Крсмановић.

На недавној међународној конференцији у Београду је било речи о „отварању тајних досијеа“. Поред страних гостију који су поздравили и добро оценили ову иницијативу говорили су у сличном

тону и представници МУП-а. Али су појединци који су видели своје досијее изнели и неке замерке.

Предочавамо да је наводно отварање тајних досијеа се показало као тенденциозна манипулација која је имала пре свега за циљ да створи утисак демократизације и ослобађања злоупотреба из прошлости. Али не да и стварно исте отклони једном заувек.

Пре свега злоупотребе се настављају. Врло велики број грађана се и даље жали да је изложен подозрењима или незаконитим поступцима пре свега судија али и других органа власти, или од стране неспутаваних група криминалаца. Што је јасан деманти тврдњи МУП-а и званичника

да више нема злоупотреба.

Само је врло мали број грађана који имају своје досијее исте видео. Из разлога што им је то било онемогућено лукавом манипулацијом органа МУП-а и судства.

Пре свега информација је била недовољна, бројеви телефона на које се требало јавити су били врло малобројни, нашим људима је нпр. требало две-три недеље да звоне на телефон који је био заузет да би добили најзад везу. Многи наши познаници су нам казали да су одустали јер нису могли добити везу. Начин на који је био приказан овај поступак у јавности је огромну већину оних који су хтели да виде своје досијее страшно преплашио јер је било речено да досијее имају само они који су спадали у категорије тзв. опасних државних непријатеља. Из страха нису ни хтели

да се јаве на телефоне.

На крају они који су се јавили и који су били жртве деценијских прогона често су одбијени речима да немају досијее. А како и ко, на основу чега их је погонио и њихове сроднике? На крају је

наведена смешно мала бројка оних који су видели свој досијее која је безначајна у односу на број стварних поседника досијеа из доба СФРЈ и СРЈ, постоје изјаве званичника МУП-а да је на стотине

хиљада грађана имало своје досије. А зна се да је још много више било евидентирано на разне друге начине.

Покрет за заштиту људских права се не залаже за освете и хајке на оне који су сумњичили или дискриминисали милионе невиних грађана. Али је наше становиште да оно што је чињено треба обзнанити и осудити и прекинути заувек такве злоупотребе, жртве рехабилитовати и обештетити их у границама могућности.

Разумемо страх бивших функционера од одговорности. Свесни смо добро да су огромна већина функционера који су кршили туђа права и прогонили грађане то чинили мислећи да се тако обрачунавају са сумњивим личностима и непријатељима државе и нације. Ваљда сада виде да су били у заблуди и да су грешили. И треба да се ограде од тога и освесте, покају, да доживе катарзу. Али је тужна чињеница да има још увек много оних који су кршили туђа права и желе то да наставе и даље, уместо да се покају они настављају раније злоупотребе.

Оваква манипулација са тајним досијеима неће поправити ствари, неће очистити нечије савести, нити ће укинути безаконје, него ће напротив охрабрити починиоце који ће мислити да су преварили још једном и да могу да наставе по старом. Уједно ће грађани бити обесхрабрани гурани у безнађе и апатију да никад неће моћи остварити њихова права.

Залажемо се за раскидање са прошлошћу, праштање, помирење и слогу. Али овакав поступак неће водити у томе правцу, него насупрот томе ће охрабривати нове злоупотребе. И водеће даљем рушењу правног система и државе. Зато захтевамо да се пропусти исправе.

Томислав Крсмановић, председник

Pokret za zastitu ljudskih prava: Do sada prikupljeno 280 potpisa. (2003

г)

ПЕТИЦИЈА

Predmet: Predlazemo Tomislava Krsmanovica, predsednika Pokreta za zastitu ljudskih prava za funkciju "OMBUDSMAN"

Skupstina Srbije

dr.Vojislav Kostunica, predsednik SRJ

dr.Zoran Djindjic, predsednik Vlade Republike Srbije

dr.Vladan Batic, Ministar pravde

Mi dole potpisani gradjani, Vam se obracamo predlogom da Tomislav Krsmanovic, predsednik Pokreta za zastitu ljudskih prava bude naimenovan na funkciju OMBUDSMANA, narodnog pravobranitelja.

Образложење

1. Tomislav Krsmanovic je vec nezvanicno skoro trecinu veka borac za prava gradjana ispred njegove organizacije, i kao takav je poznat od gradjana nase zemlje.. On to radi besplatno, sa jednim ciljem da podrzi zrtve bezakonja, da obznani stanje ljudskih prava, i da unapredi postovanje zakonitosti. I to u krajnje teskim uslovima.

Uprkos objektivnih ogranicenja Krsmanovic je pomogao mnogima, svakome se trudio da izađe u susret svestan da je vrlo tesko ostvariti pravdu, doprineo je raskrinkavanju zloupotrebe psihijatrije i medicine, i upoznao je gradjane sa teskim stanjem ljudskih prava i potstakao milione da se bore za njihova prava.

2. On nije pravnik, ali je završio Ekonomski fakultet u Beogradu i post-diplomske studije iz drustvenih nauka u Brislu Belgija, i pripremio doktorat tamo, imao je predmet "pravo", boreci se vec decenijama on je stekao velika znanja iz oblasti pravnih nauka, ima ogromno iskustvo .Dakle, on ima potrebne strucne kvalifikacije za tu funkciju.

3. On je vrsni poznavalac materije i postupaka zalbi, zalioca,

njihovih navika i psihologije, sa njima zivi i saradjuje vec vrlo dugo vremena., uziva njihovo veliko poverenje.

4. On je posten i beskompromisan borac, sam je bio zrtva bezakonja vrlo dugo, i on ce taj zadatak obavljati na opste zadovoljstvo i efikasno. Vreme je da mu se pruzi mogucnost da da svoj doprinos. Necemo dozvoliti da na tu funkciju dodju oni koji su ranije ziveli lagodno, ili cak krsili tudja prava, OMBUDSMAN treba da bude onaj ko je sam bio ugrozen i ko zeli energicno da se obracuna sa svima onima kojima krse zakon. Jer "Sit gladnog ne razume". A to je Krsmanovic. Upravo zbog svoga beskompromisnog zalaganja za stvar ljudskih prava on je vec dugi niz godina zrtva kampanja i intriga sa ciljem da bude kompromitovan i diskreditovan kao licnost i borac za ljudska prava. Napominjemo da je narod s'pravom nezadovoljan i odbija da izadje da glasa, jer smatra da je izneveren, bezakonje se nastavlja. Sustina danasnje krze su nepostovanja ljudskih prava koja se nastavljaju. U nadi da cete uslisiti nas zahtev i naimenovati Krsmanovica na tu funkciju i ispostovati nacelo "PRAVI COVEK NA PRAVO MESTO". Krsmanovic ce, budite uvereni, pomoci zalocima i da u nasoj zemlji najzad pocnu da se postuju zakon i ljudska prava. To je u interesu svih nas.

(Напомена: следе потписи 280 грађана).

Pokret za za[titu qudskih rava
2003

ZRTVE PROGONA KRIMINALACA I MAFIJASANastavqaju

se masovni progoni gra\ana .-Za[to smo se borili, progoni se nastavqaju. To ne чини званична vlast, nego mafije I kriminalci.

Увиђамо да упркос формалног и званичног завођења демократије, се и даље настављају масовни прогони грађана, као што је то било и раније, за време Слободана Милошевића, и Ј.Б.Тита. Србија, и Црна Гора су у раљама криминалаца и мафија, судови и полиција не реагују довољно брзо и енергично, симе охрабрују криминалце. Криминалци I мафије су национални проблем број 1, који су највећа сметња изласку из кризе и стабилизацији земље.

Као такви су ојачавани и подржавани врло дискретно, али врло ефикасно од стране гео-окружења.

Зашто смо се борили? Нема стварних значајних побољшања. Откуд то, како је то могуће, ко то чини, како, зашто? Зашто то дозвољава нова демократска власт?

На ова питања није лако одговорити. Политика је данас крајње сложена и софистикована наука. Званична власт је демократска, али није у стању да се обрачуна са мафијама које настављају да узурпирају туђа права, да прогоне и даље многе грађане. Раније је то чињено наводно у име одбране државе од непријатеља, данас је ситуација много сложенија. Мафијаши мисле да тако остварују неке своје парцијалне циљеве, или пак погрешно процењују као и раније и виде свугде погрешно неке непостојеће непријатеље, а не препознају да тако слабе већину., и онемогућавају стабилизацију и препород.

Тако се криминалци и мафијаши данас профилишу као фактор број 1 дестабилизације и продуженог слабљења нације и државе. Откуд данас тако моћне мафије? Како их не спречи званична власт? Како није спречила убиство З. Ђинђића? Ко стоји иза мафије, ко је подржава, како, зашто?

Нажалост, чак и шира јавност то ипак препознаје, да мафије бивају инструментализоване од гео-окружења да настављају пир дестабилизације.

Nama se svakodnevno obraćaju građani žrtve bezakonja i tiranije. MI svi čujemo. Has odgovor je TISINA, Samounštenje se nastavlja. ZAUSTAVIMO OVO SVI ZAJEDNO ! Mi se stalno zalazemo za većinu i govorimo da Srbi nestaju, da će za par decenija biti manjina..

Naucimo se od Albanaca. da je samo jedan od Albanaca ovako ugrožen, svi bi ustali u njegovu zaštitu. A ovde većina trpi tiraniju, i svi čujemo. Kineza ima 1,300,000.000 pa stite I cene jedan drugoga a nas ovde ima oko 7,000.000 I pljujemo jedan na drugoga.

Pozivamo na solidarnost. I podršku. Spasavajmo ove nevine žrtve tiranije mafijaca.

.Sustina je u odbrani ljudskih prava. Vreme je da se osvestimo i to shvatimo. Ostavimo sterilne rasprave . To je skretanje pažnje na sporedno i razvodnjavanje, sabotaza. države.

Navodimo dalje nekoliko slučajeva, ilustracije radi, takvi slučajevi su masovni I daće, vrsta zakonomernosti:

-Vera Vukcevic –Bosnjak, (1952).Ni.Tesle 17 , Centa, je naša članica I bila je kandidat za poslanika, potice iz politicki proganjane porodice, njen otac je bio sudija koji se još pre četvrt veka usprotivio korupciji i bezakonju u sudstvu, zbog čega su on i cela porodica bili nezasluženo izloženi pogromu. Vera je provela na robiji godinu dana gde je bila smestean na montiranom sudskom procesu. Da bi se branila počela je sa aktivnostima ljudskih prava. Nazalost, posle završetka visestranačja došlo je do pogorsnaja, a ni posle oktobra 2000 godine nije bilo bolje..U dva navrata je bila napadnuta od kriminalaca nekadašnjih saradnika Titovog i Milosevicevog režima koji su je tesko pretukli, a avgusta 2002 godine je tesko povredjena i jedva je preživela. Jedan se verovatno se preziva. ..iz Centa –Banat, drugi (prezime nepoznato),,,NN Rumuna, jedan iz Cente, koji su tesko povredili Veru dana 19 avgusta 2002 godine, tako sto su prva trojica koji poznaju podnosioca prijave i njeni su susedi, je pozvali na pice u stan u ulici .u Centi. i tamo su je od 17 do 19 časova tukli prva trojica i naneli joj teske telesne povrede koje se sastoje u sledecem:

- polomljena rebra
- polomljen nos
- kontuzija glave
- potres mozga
- povreda oba plućna krila
- povrede lica i drugih tela

To je bio pokušaj ubistva sa teskim povredama. Borilimo se da zrenjaninski sud postupi, ali se do danas razvlaci. Takvih slučajeva imamo mnogo, sudovi razvlace mesecima, godinama.

Ona je sada tesko bolesna, sama u svojoj kući, skoro na samrti.Nju od momenta pokušaja ubistva avgusta 2002 godine uznemiravaju, prete joj, upadaju u njen stan, oni kriminalci koji su pokušali da je ubiju. Njeno obraćanje sudu ne vredi, kriminalci nastavljaju da nemocnu ženu u krevetu opasno maltretiraju., ulaze na silu u stan, prete joj, potsmeuhuj joj se ,likuju, kazu joj da su je unistili” neprijatelja”. Vera je žrtva kriminalaca koji je po nalogu saradnika bivseg režima progone, uz saradnju bivših kadrova u sudstvu i policiji, iz pobuda politickog revansizma. Oni pogre[n] procenjuju,

ona je I ranije bila nevinna, oni su godinama slu[ali la@i o woj, [ta s nje sam poevrovali, nego su poleli da je mrze

---Akim Djilas(1933) ,Drinciceva 19, Beograd, pisac i publicista, clan nase organizace, poznati disident i borac za ljudska prava , koji je decenijama bio zrtva progona, brat oca disidencije u Istovnoj Evropi Milovana Djilasa, i dalje zivi pod nadzorom , uznemiravanjima, pretnjama, zali se i trazi zastitu, je opljackan 3.11.2003 godine kada su u njegovom odsustvu lopovi usli u njegov san kalauzom, i bez ikakvog preturanja i trazenja nasli u vrlo skrovitom mestu koverat i odneli ustejvinu od oko 1.000 \$.Tvrđi da su morali znati gde se to nalazi I kada ce biti odsutan(toga dana je bio van Beograda).Sumnja na organe bivse policije koji mu prisluskuju i nadzoravaju stan. Navodno kazna “непријатеља”а овамо узимају новац.”Лисица у кокошарнику”.Надзорници станова су последњих година показали право лице, наводно су надзоравали “политичке непријатеље” , сазнања о становим користе да плјацкају грађане. Органи политичке полиције су давали податке провалницима, да плјацкају”издајнике”, врло висок остатак породица у Београду је опљачкан од “ заштитника нације”(јарац у купусу).

--dr.Djorde Vasic(1950), lekar iz Beograda koji zivi i radi od 1990 godine u Svajcarskoj gde je izbegao pred progonima, i gde je vrlo cenjen kao vrstan strucnjak, clan nase organizacije, cija sestra je u nejasnim okonostima pre nekoliko godina izgubila zivot(tvrdi da je politicko ubistvo na delu), je dosao pre mesec dana u Beograd u posetu majci, ukarden mu je nov skupocen automobil, to se desilo i pre izvesnog vremena jos jednom, njemu licno, a pre nekoliko godina njegovoj supruzi kada je bila dosla iz Svajcarske. Nijednom lopovi nisu pronadjen..Smatra da je to delo mocnika. Slicno bio pljackan i pre 1990 godine, I njegovi roditelji. Zali se na ucene i pretnje kriminalaca..

-profesor dr Marko Mladenovic, Pravni fakultet, predsednik Udruzenja “Opstanak”koji tvrdi da su Srbi najstariji i najbolesniji i narod na svetu, da je to delo zavere, da ce Srbi biti manjina za par decenja a za pola veke nestati, ako se nista ne preduzme. Zbog toga je izlozen progonima kriminalaca smetnje u internetu, upotrebi PC, telefona, faksa, zaplasivanje sponzora, pretnje, subverzivni napadi na licni i zdravstveni inetgritet, itd.

-Ivan Prekajski(1948), profesor, jedan od osnivaca nase oranizacije,bio zrtva progona ranije, otac zubar umro na robiji gde je bio politicki zastvorenik, je izbacen na prevaru i nezakonit nacin iz svoga stana u Beogradu, sada je na ulici, sudovi rastezu, njemu prete kriminalci koji su mu uzeli njegov stan, da ga sada kazne sto je borac za ljudska prava, niko ga ne stiti,

-Ljiljana Nenadov(1962), iz Beograda, je zrtva kriminalaca koji joj prete u stanu, blokiraju telefon, itd.

-Raja Maksimovic(1928) iz Beograda provalili u stan, uzeli podrumске просторије без питања, prete mu.

-Pavic Zorica, iz Kragujevca saradnica lokalnog pozorista koja je rasporedjena nezakonito na neadekvatno radno mesto, bila je izlozena sikaniranjima i nasilju u svojoj radnoj organizaciji

-Mirjana Todorovic, saradnica istoga teatra, isti problem

-Vera Poznanic, iz Zemuna, profesor osnovne [kole u Zemunu, izlozena sikaniranjiima u svojoj skoli od strane direktora, pretnja

otkazom, zali se na fizicke obracune, pretnje, itd. Radi se o osobi cijoj porodici je oduzeta 1945 imovina od nove vlasti

-Dubravka Bozic iz Beograda, farmaceut, se zali da je sused u zgradi je uznemirava jer nocu u kasne sate lupa cokolama i djonovima u plafon, i odbija da sa tim prekine.

-Milan Zivkovic(1932) nas predstavnik za Arandjelovac i poznati borac za ljudska prava je bio nedavno pretucen i zadobio teske povrede zato sto je bio optuzio lokalne kriminalce. To je bio pokusaj ubistva naseg borca koji je ukazao na kriminal. Pocinioci su na slobodi, sud ih stiti. I njega i dalje ugrozavaju.

-Dusanka Bekker-Isakovic iz Holandije, poreklom iz Kragujevca koja zivi u Holandiji je zrtva kriminalca koji joj je uzeo 100.000 nemackih maraka da joj sazida kucu je taj novac nezakonito prisvojio i tesko povredio njenog advokata i sada joj preti. Sud u Kragujevcu stiti kriminalca.

-Aleksandar Veljic, je lisen prava na pasos

-Milan Mladenovic(1951),knjizevnik iz Beograda, predsednik Konzervativne stranke i direktor Izdavacke kuce SFAIROS, je odlezao pre petnaestak godina godinu dana u zatvoru i prosao je kroz razne progone koji traju do danas njemu je oduzeta njegova arhiva i kolekcija njegovih knjizevnikih dela,ali sudovi odbijaju da donesu odluku da mu se to vrati. Najnovija provalna kradja je bio novi atak na njega,

-Aleksandra Pesic iz Beograda je dala Stevi Miljusu 8.000 DM za sta ima svedoke i dokaze, da joj je uzeo, odbija da vrati, sud ga stiti

-Ljiljana Sivcevic,operska pevacica iz Beograda se zali na sporost i neagilnost Opstine u resavanju njenog podneska u vezi uzurpiranja njenih prava u zgradi gde stanuje.

-Adam Petrak iz Beograda ne moze da dobije njegovu penziju jer jednostavno Postanska stedionica to odbija da mu da. U oba slucaja sud nije preduzeo adekvatne mere.

-400 penzionera ICN.AD Galenika je otislo prevremeno u penziju 1996 godine jer im je obecano da ce dobiti 100 DEM doivotno. ICN nije ispunila svoje obecanje.

-Zvezdan Milivojevic(1950) iz Lazarevca predstavnik ISIL-a San Francisco, SAD i nase organizacije je nedavno u dva navrata bio nasilno smecten po kazni u Padinskoj skeli gde je bio mucen neindicanom farmaceutskim tretmanom.

--Zaklina Mancic nastavni kadar iz Nisa je zrtva diskriminacije na radnom mestu, smenjena je na losije radno mesto, i smanjena joj je plata. Sud je nije zastitio.

-Vladimir Safar(1950) sluzbenik iz Beograda proglašen za sumnjivu licnost i u vise navrata bio premlacen sa napomenom da drzi jezik za zubima, iseljen(deloziran) nezakonito iz njegovog stana, izlozen pretnjama i provokacijama.Na njegove zalbe nije odgovoreno. ,sudovi odlazu rocista kao i ranije. > >

- Aleksandar Vlaski(1938-2000) ekonomista iz Beograda i jedan od osnivaca Pokreta je nedavno preminuo, prema recima njegove sestre u vrlo sumnjivim okolnostima, lekari su odbili da obave preglede i da mu daju potrebnu podrsku, i na kraju da obave obdukciju.

A.Vlaski je isteran iz radnog odnosa iz preduzeca Jugoagent 1984

godine kao "nepodoban", bio je zrtva fizickih napada na javnim mestima i policijskih zlostavljanja, sto je sve trajalo do njegove nerazjasnjene smrti. Bio je od 1984 godine bez posla i prihoda i u pravom smislu reci je gladovao. Za celo ovo vreme je bio aktivan u nasoj organizaciji. Njegova sestra zahteva obdukciju i optuzuje poredak za ubistvo.

> > > > -Radivoje Panic(1958)pravoslavni sveštenik sada negde na Kosovu, porodica je izbegla u Beograd, majka Ljubica Panic Radovanov je u Novom Sadu. Panici i Radovanovi koji sada zive u Vojvodini nam se zale na svakodnevna uznemiravanja i progone. Radivoje je pred progonima otisao na Kosovo da služi svome narodu gde je bio proganjan od rezima i pojedinih alabanskih ekstremista. Ljubica je lazno predstavljena, cak je i rodbina obmanuta i prevarena, da je dusevni bolesnik. > >

> > -Bozo Djuric,(1946) profesor iz Beograda, clan Pokreta za zastitu ljudskih prava, inace dosao iz Bosne pred raspad SFRJ, isteran iz radnog odnosa kao nepodoban, bez zaposlenja i stana, bez prihoda, izlozen progonima i fizickim nasrtajima. samo zato sto je izbeglica. Kroz njegov slucaj se prelama odnoso prema izneglica, a Nova vlast se bolje odnosi, ali postoje snage koje i dalje kinje izbeglice, > >

> -Branka Jankovic(1953) sluzbenica bez zaposlenja iz Beograda bila zaposlena u Lola-Zeleznik, odakle je isterana iz radnog odnosa zbog njenih sindikalnih aktivnosti jos 1995 godine, od kada je pod prismotrom, provokacijama, diskriminacijama, bez prihoda i resenog stambenog pitanja

-nisu samo Vuk Draskovic i njegovi saradnici bili zrtve namestenih > saobraćajki, to se nedavno desilo i predsedniku Koalicije "Sumadija", predsedniku Napredne stranke dr. Branislavu Pavlovica i mnogima > drugima. Nedavno je poginuo kod Nisa u saobraćajnoj nesreci Nebojsa Krstis, predsednik Organizacije "OBRAZ". Sudovi obicno zataje.. Znamo veliki

> broj ljudi ciji srodnici se zale da su ubijeni u aranziranim saobraćajkama. I to traje i danas, Ko to radi? > >

> > -Radomir Veljkovic(1926) jedan od osnivača nase organizacije, pukovnik i profesor Vojne akademije u Sarajevu u penziji, koji je proveo u zatvoru kao politicki zatvorenik od 1972 do do 1988 godine, i ima status "zatvorenik savesti" i tretiran je kao "jugoslovenski Mendela" ,био мучен у Сарајеву, је и и даље обесправљен, смештен опет у лудницу

> > -Miodrag Dimitrijevic iz okoline Petrovca na Mlavi bio nas kandidat za poslanika na izborima, zbog cega je izlozen progonima, bio je napadnut dok je vozio kola i ranjen u grudi iz vatrenog oruzja, umesto da mu pruže zastitu lekari su ga mucili u bolnici, bio je vise puta fizicki zlostavljan od strane organa vlasti, onemogucen je da se zaposli, prete mu.

-mr. Miroslav Kostic, predsednik Svesrpskog saveza, novinar Radio Beograda i romansijer, je bio maltretiran zbog svoga politickog angazmana na radnom mestu, Nije dobio radno mesto koje mu pripada ni posle pobeđe DOS-a.

-Ljubodrag Rankovic, predsednik naseg MO "Smederevska Palanka" je

deloziran na nezakonit način iz njegove kuće, (umro nedavno) > >

> -Miladin Salović, iz Beograda bivši jugoslovenski konzul u Portugaliji je isteran iz službe zbog kritike korupcije i sada je fizički radnik i izložen progonima. Gde je rehabilitacija? Obratio se Goranu Svilanoviću, bez reakcije sa njegove strane.

> > -Ruža Milčić prosvetni radnik sa Kosova se žalila da je bila diskriminisana na Kosovu nezastupljena i da je došla u Beograd gde je i dalje žrtva diskriminacije

-Ing Mihajlo Pavlica (47 godina) inženjer iz Banatskog Despotovca, ul. Krajiska 32 je naš predstavnik za Srednji Banat, i bio je nekoliko puta kandidat na izborima za poslanika Skupštine Srbije i Vojvodine, i za odbornika. Potice iz politički proganjane porodice, njegovi pokojni roditelji su bili proganjani i on je prošao kroz razne oblike diskriminacije, uključujući isterivanje iz radnog odnosa, diskriminaciju u vezi zaposlenja, obrazovanja, u bavljenju literarnim i naučnim radom, što se tiče prava na privatni biznis, obradu svoje zemlje, bio je žrtva svakojakih progona uključujući držanje u zatvoru, ludnici, sudjenja, fizičke obracune, itd. Nekoliko naših saradnika i Banatskog Despotovca su izgubili živote u nejasnim okolnostima. i on je nekoliko puta za dlaku izbegao smrt.

Pavlica tvrdi da je tako svugde sirom Banata i Vojvodine, da je na delu projekat destabilizacije, da nevidljiva ruka zloupotrebljava razvlasne bande kriminogenih struktura, Vojvodina vri i slabi, rastace se, pozavadjana po političkoj osnovi, između Dinaraca dodjosa i starosedeoaca, između Srba i onih koji to nisu. Tvrdi da ove razvlasne strukture ne shvataju dublji kontekst i da su samo privid vlasti, faktor destabilizacije zemlje. I da se preko njih slabi Vojvodina da je tako odvoje od Matice. Oni misle da su patrioti a ustvari su razbijaci svoje nacije i države.

Pavlica je žrtva zavere na svim nivoima. sada u aprilu 2003 godine je izolovan, proganjan, potkradan, ruiniran, pljackan, bijen, kao navodni "izdajnik" a on je iskren patriota, do strane onih koji misle da to čine jer brane Srbe, i socijalizam, da progone navodno strane agente, da brane Slovene.

- Zivojin Buzančić (1951) službenik iz Mokranja kod Negotina, predstavnik Pokreta za zaštitu ljudskih prava za Negotinsku Krajinu, i kandidat za poslanika na izborima, je sada proganjan i ugrožen mu je živ od strane lokalne narko-mafije povezane sa Legijom i zemunskim klanom. Potice iz porodice koja je bila proganjana od prethodnog komunističkog režima, radio je nekoliko godina u Sloveniji, on je vrlo obrazovan, intelektualac, prepoznaje nepravde i zloupotrebe. I njima se suprotstavlja, zbog čega je i dan danas pod udarom klanova kriminalaca i prekršioca zakona. On nas obavestava da je kriminal još uvek svugde duboko ukorenjen u Negotinskoj Krajini: sudovima, policiji, biznisu, opštini, obrazovanju, medijima, lokalnoj samoupravi (sefovi mesnih kancelarija), obrazovnim ustanovama, ustanovama, itd. To su razvlasne strukture bivšeg SKJ, SPS, JUL i SRS koje su se povezale i ojacale i zele i dalje da drže narod u pokornosti, naročito u selima preko svojih sefova mesnih kancelarija i opština. Tvrdi da je narod pobedio na izborima, smenio je masinovodju, ali su svi ostali kadrovi vozne kompozicije i dalje

na pozicijama :skretnicari, zeleznicari, kocnicari, otpremnici vozova, itd . Oni setaju kompoziciju i vozaču je sporednim kolosecima i varaju državu i narod. Negotin je ostao leglo narkomafije zbog blizine dve granice sa Rumunijom i Bugarskom .Iza toga stoji grupa lokalnih mocnika Droga je uzela maha, u skolama, kaficima, na ulici, a i dan danas posle atentata na Djindjica niko ama bas nista jos

nije preduzeo, sve isto., tvrdi da je ta mafija povezana sa Beogradom Ove grupe kriminalaca teroristu Buzankica, kao "neprijatelja" i intelektualca koji sve vidi. na nekoliko dana pre ubistva Djindjica pucali su i ubili pored Buzankica njihovog psa., i to sa udaljenosti od desetak metara, sto je opasnost po Buzankica i upozorenje.. , pucano je iz automobola, u njemu je prepoznao da je automobil vlasništvo..... iz Mokranja člana grupeing. Momcilo Oparnica, inženjer, Stari Banovci, ul.Jovana Kocica broj 10.

Ing.M.Oparnica(1933) inženjer elektrotehnike, je član saveta Pokreta , je iz zapadne Bosne, član Saveta Pokreta za zaštitu ljudskih prava, bio je više puta kandidat za poslanika naše stranke, bio je žrtva diskriminacija i progona, isteran na nezakonit način iz radnog odnosa, lišen prava na stan koji mu pripada, sada je penzioner i uprkos njegovih godina lišen je prava na stan sto je proizvedena politička diskriminacija.

- Braćni par Smiljanic Zoran i Vesna žrtve kriminalaca Braćni par Smiljanic Zoran i Vesna su najbliži srodnici naše istaknute aktivistkinje Olivera Vukčević iz Cente koja je nedavno bila žrtva pokušaja ubistva od grupe kriminalaca o čemu smo vas obavestili.(Uz napomenu da sud iz Zrenjanina jos nije pocinioce privedo pravdi koji su organizovana grupa, koji Oliveru svakodnevno provociraju u Centi i van nje, i koji su moguci pocinioce i drugih brojnih teskih krivicnih dela-podvodjenje, otmice, ubistva, itd, sto mozemo saznati i obavestiti vas o tome), Smiljanici drže kiosk u ulici Dusana Vuksanovica na Novom Beogradu, oni su ovaj kiosk otkupili od kuće "Politika" vredno i samopregorno rade, ali plodove njihovog rada neometano otimaju kriminalci koji su dosada više puta otimali pazar, novac, robu, tri puta sa revolverima uz batiranje i povrede, a poslednji put pre dva dana 1 marta 2003 godine. Jedan od kriminalaca koji to čini je ozloglaseni sudjenje je zakazano za sutra u Okružnom sudu u Beogradu, ali se sudski proces oteže u nedogled, sto ohrabrujei njegovu organizovanu grupu koja je bas pred sudjenje pre dva dana ponovo opljackala kiosk Smiljanica. Ocigledno je da sudije ohrabruju pocinioce. Ova najnovija pljacka Smiljanica najblizih srodnika Olivera Vukčević koincidira vrlo jasno sa najnovijim provokacijama nad njom od strane kriminalne grupe iz Cente, ona je ponovo ugrozena. Sto ukazuje na mogucu povezanost ova dva klana kriminalaca.

Sigurno da ima i postenih sudija, i njima treba dati sansu da ostanu na pozicijama. Oni koji su bili opijeni privilegijama imaju sansu da se isprave i da im se povrati izgubljena ljudskost. A one koji zele da nastave po starom treba ukloniti energicno I brzo.

- Kriminalciiz Zemuna, kao i sudije Prvog opštinskog suda u

Beogradu sada teroristu Brcica i njegovu porodicu. >

> Marinko Brcić(1926) profesor u penziji iz Beograda, Ruzveltova broj 11 i njegov sin su pozajmili iz Zemuna, Bezanijska iznos od 4.600 DEM to u dva navrata aprila i septembra 1997 godine. a za sta postoje uredne priznanice. Do danasnjeg dana nije vratila dug Brcicu i ona i njen sin prete smrću Brcicu ukoliko trazi svoj pozajmljeni novac.i pretvorili su njihov zivot i strah od napada.

>

> Brcic se obratio miliciji, Prvom opštinskom (Ki.br.1160/2000) Cetvrtom opštinskom sudu u Beogradu, dana 23.5.2001 godine Prvi opštinski sud sudije su donele presudu i oglasile krivomali odbijaju do danasnjeg dana da ucine presudu pravsonaznom i Brcic jos nije dobio njegov novac, i izlozen je i njegova porodica pretnjama zastrasivanjima.gangaje osoba koja se bavi kriminalnim radnjama i povezana je sa grupama kriminalaca., njen sin.....такође.
.-Snezana Nikolic, Kostolacka br.8, 11.000-Beograd. Kriminalci sused i njegov klan, sudija Snezana dozivljava sada strah i izlozena je pretnjama i ucenama. Snezana Nikolic kao savestan i posten gradjanin, i uspesan poslovni covек. zivi na pomenutoj adresi od smrti svoga oca 1984 godine, a u isti stan se uselila 1970 godine, kupovinom dela kuce koja ima suvlasnicki status. U drugi deo kuce ,doselio se 1973 godine sadasnji suvlasnik, na jedan nelegalan nacin, i ostao kao suvlasnik . > Od 1980 godine je izlozena drasticnim uskracivanjima njenih zakonskih imovinskih prava u zajednickoj kuci. Za celo ovo vreme ja izlozena raznim povredama svojih zakonskih prava , maltretiranjima. pretnjama i ucenama, sto od njega, sto od njegovih stanara, a koji su svi zajedno podrzavani protiv njenih interesa i prava, od strane pojedinih nivoa organa MUPa, i opštinskih organa. > Ona navodi kao odgovorne kao i..... koji je omogucio mnoge materijalne kradje u njenoj kuci i kancelariji i stvorio mnoge probleme jer je izdao naredbu da se uvek druga strana podrzi cime je najlakse dao u zadatak kako da se ponasaju milicioneri prema njoj i time je svrtao u svog licnog disidenta.,cak i u nekim okolnostima van ovoga suvlasnistva.

-Miodrag Milojevic(1949) iz Beograda.KriminalciPrvog opštinskog suda u Beogradu(P-1-420/85/92/03 odnosno P-1-420/92) i bivsi rukovodioci bivseg preduzeca.....iz Beograda, Kosovska br. Zrtva Miodrag Milojevic iz Beograda.i zaposleni firme".....". On pominje sudije Prvog opštinskog sud a(sto treba proveriti uvidom u cinjenicno stanje) predsednik, i druge sudije iz njegovog predmeta.,Republickog javnog tuziocapredsednika . Milojevicu svaki dan prete. Miodrag Milojevic je clan nase organizacije i poznati borac za ljudska prava koji je prosao kroz razne oblike progona, ukljucujuci i drzanje u zatvorima i ludnicama.On je kao vrlo savestan i strucan sluzbenik "....."zbog suprotstavljanja kriminalu prvo smenjen sa viseg na nize mesto a onda na nezakonit nacin isteran iz radnog odnosa 4.12.1985 godine i nasilno isteran iz prostorija uz pomoc policije.Od 1985 godine traje borba Milojevica koja se sastoji u strajkovima gladju, javnim protestima., bio je hapsen i drzan dusevno normalan u ludnicama, izlagan nasrtajima i pretnjama, prebijanjima, mucenjima, nadzoravan i prisluskivan sto

traje do danas, ometen u upotrebi telefona, faksa i prepiske, izlozen intrigama i uvredama bez prava na demanti, uskraceno pravo na pravico sudjenje. Obznanio je brojne zloupotrebe rukovodioca njegove bivse firme, ukljucujuci i nelegalnu privatizaciju. Milojevic je ozbiljno obolio bez stana , i sredstava za zivot, bez mogucnosti da se leci! i zastiti.

- -Slobodan Vasic(1950) bivsi bolnicar Psihijatrijske bolnica Laza Lazarevic u Padinskoj Skeli Zrtva Slobodan Vasic , kriminalci.....koja je bila clan Upravnog odbora zloglasne P.B.Laza .Lazarevic poznate po tome sto je tamo blo mnogo politickih neistomisljenika koji su tamo bili smestani po kazni, i Stojimo na raspolaganju da vam dostavimo detaljne podatke za vise osoba koje su bile po kazni u ovoj bolnici. S.Vasic je pod pretnjama ubistvom od strane ovih osoba bio prinudjen da napusti zemlju i sada zivi u Svedskoj. S.Vasic je se usprotivio zloupotrebama u ovoj bolnici, zbog cega je bio isteran iz radnog odnosa, lisen sredstava za zivot, izlagan progonima, zastrasivanjima, podsticanje porodice, dece, blokada medicinske zastite.Ovaj vrsni strucnjak je bio prinudjen da napusti zemlju i sada zivi u Svedskoj.sa porodicom.

-Djordje Prudnikof, (1938) slikar iz Beograda, njega zele na nezakoinit nacin da isele iz njegovog stana sto je kritikovao neke politicare

- -Dragoljub Ignjatovic, knjizevnik iz Beograda bivsi politicklki zatvorenik zivi i dalje u izolaciji

-Vladimir Markovic, bivsi politicki zatvorenik, zivi u izolaciji i onemogucen da dobije zaposlenje

-Milan Zivkovic(1932) nas predstavnik za Arandjelovac i poznati borac za ljudska prava je bio nedavno pretucen i zadobio teske povrede zato sto je bio optuzio lokalne kriminalce. To je bio pokusaj ubistva naseg borca koji je ukazao na kriminal. Pocinioci su na slobodi, sud ih stiti. I njega i dalje ugrozavaju.

> -Dragan Zdravkovic je aprila 2000 godine zaplenio nasu arhivu i > nije je vratio do danasnjeg dana jer ga stite sudovi i policija. On je pretio > ubistvom nasim celnicima , ubijen nedavno u Beogradu u ul.Dz Vasingtonan > >

-Zoran Stankovic(1938) sluzbenik iz Beograda , clan Pokreta za zastitu ljudskih prava je pokusao nedavno samospaljivanje u svome stanu na Novom Beogradu Zoran Stankovic je zrtva progona koja traju vec dugi niz godina , zbog njegovog porodnog porekla i zato sto je obelezen u tajnim arhivama kao"zatrovan neprijatelj".Isteran je iz radnog odnosa, cesto privodjen, bio je u vise navrata zrtva politickih obracuna, drzan u zatvorima i specijalnim ustanovama, proganjan od sudova..Vec je pokusavao samospaljivanje. > >

> > -Tomislav Gluovic, (1936)profesor iz Ripnja isteran iz radnog odnosa kao nepodoban, hapsen i zrtva fizickih nasrtaja,kao njegova supruga .Uznemiravan i dalje, nije sudski rehabilitovan.

> > >

> > -Milanka Milanovic(19440) radnica iz Mladenovca zbog izrazavanja misljenja isterana iz radnog odnosa,bila hapsena i drzana u kaznenim specijalnim ustanovama. > >.

> > > > - Draginja Urosevic, pesnikinja je zrtva progona jer je bila udata za bliskog srodnika Ivana Stambolica. zbog koga je i ona pala u nemilost, bila vise puta po kazni u ludnici, stan provaljivan, itd.

> > > > -> > -Mirko Petrovic, penzioner iz Beograda, nezakonita lisavanja slobode, fizicki obracuni > >

> > -

> > -Nada Jonovic (1935) clanica Pokreta za zastitu ljudskih prava iz Beograda poreklom iz Istocne Srbije(Kladovo), je zrtva dugogodisnjih progona na radnom mestu i sire ,nedavno je na demonstracijama udarena pendrekom preko lica bez stvarnog povoda sa njene strane, ima sada sudske probleme u vezi njenog stana koji je uzurpiran(deo) od strane osobe koja to cini

> protiv zakona jer je ona vlasnik. Sud rastree sa donosenjem odluke.
>>>> -Nedeljko Grozdanovic(1933) iz Panceva i clan naseg Pokreta je zrtva progona vec decenijama i bio je u zatvoru (verbalni delikt,)isterivan iz radnog odnosa, oduzimana mu nezakonito imovina, oboren je automobilom i tesko povredjen u vrlo sumnjivim okolnostima, on je za to optuzio poredak. Umro nedavno
>>> -Mila Pavlovic(1941) sluzbenica i clanica Pokreta za zastitu ljudskih prava iz Beograda ima vrlo dugi staz progona, sada je vlasti pokusavaju da deloziraju iz njenog stana
- -Vuka Djermanovic, predsednica Srpskog poljooprivrednog drustva i nasa saradnica je delozirana iz njenog stambenog prostora bez zastite policije i sudova, izlozena je дискриминацији
- -Томислав Крсмановић је и даље жртва дискриминације, његов син и његова мајка. Први општински суд одбија да узме у разматрање Оштетни захтев већ више од десет година, Четврти општински суд одбија да спроведе у дело повраћај заплењене архиве Покрета за заштиту људских права, њему прети узнемирава га, вулгарно вређа група криминалаца из суседства, Први општински суд одбија да починиоце приведе правди(ови криминалци га квалификују као и у време С.Милошевића и Ј.Б.Тита да је”издајник”).Његов телефон, факс и ПЦ су често блокирани,прете му телефоном. . Нема промена, све је као и раније.
итд,итд

OPASNO UGROZENA PORODICA

Prema једној званичној универзитетској studiji ,od raspada zemlje do danas , porodice su pretrpele neverovatne gubitke na razlicitim nivoima i u razlicitim oblastima.

U svakoj trecjoj porodici je zabelezen smrtni slucaj bliskog srodnika, svaka treca porodica ima clana koji je tesko bolestan, u 20% porodica je bilo povredjenih (prema podacima Republickog zavoda za zdravlje svaki deseti krevet u bolnicama je zauzet od bolesnika usled posledica traumatizama usled nesretnih slucajeva-sto je brojka i fenomen koji zdravstveni radnici ne mogu da objasne kako treba),znacajan postotak je ugrozen nasiljem na javnim mestima. Oko 45 % porodica je imalo smrtnе ishode, teske bolesnike ili povredjivanja, sto je enormna cifra tvrde zdravstveni strucnjaci.Preko 60 % porodica se nalazi u stanju krajnjeg emotivnog soka, preko 50 % ima osecaj intenzivnog straha.

Treba dodati da su vecina opljackani od banaka, putem inflacije, poreza, uskracivanjima penzija, plate i socijalnih davanja. Visokom postotku gradjana je provaljeno u stanove ,izlozeni su nepravdama sudova, nasrtajima gangova, ucenama, i sve to bez adekvatne zastite policije i sudstva.

Porodice su uzdrmane tvrde autori studije, vrlo je visoka stopa razvoda, , produzenog celibata, udovistva, prisutne su svadje i obracuni dece sa roditeljima i medju supruznicima, porodice se raspadaju.

U inostranstvo je otislo 9% a sprema se vise od pola gradjana Srbije da napusti zemlju.

Ko je za ovo kriv? Krivci su oni koji optuzuju postene patriote(a to су мафије), a time zele da ukriju svoja zla dela.

СПЦ.-духовни спас и препород нације. Залаже се за толеранцију, саживот са другим конфесијама и етничким групама.

Srpska pravoslavna crkva igra sve znacajniju ulogu u drustvu. Uvodi se verska nastava, grade novi hramovi, sve je veci broj poslenika na

Bozijoje nјivi, verski nastupi na medijima su cesci, uticaj vere na zivot mladih narocito je sve znacajniји, jednom recju SPC postaje snazan stub nacionalnog perporoda. SPC se zalaze za dobre odnose sa drugim verskim zajednicama.Njegova Svetost Patrijarh Srpski Pavle se zalaze za Srbe na Kosovu.

! !ovde, slika broj 37, Autor u Medjunarodnom kulturnom centru oktobra 2004 godie

Томислав _____Крсмановић, 9.3.2005 године

Станка Пауновића 70, 11090-Београд

Тел-3511829; Моб.тел-064-3095176 ; Pokret@eunet.yu

<http://solair.eunet.yu/~pokret/pokret.html>;

ЛИДЕРИМА ЗЕМЉЕ

Њ.Св.ПАТРИЈАРХУ СРПСКОМ ПАВЛУ

Њ.Пр.ВЛАДИКИ ЛАВРЕНТИЈУ

Њ.К.В.АЛЕКСАНДРУ КАРАЂОРЂЕВИЋУ

ДИЈАСПОРИ

САНУ

УНИВЕРЗИТЕТУ

ПОЛИТИЧКИМ СТРАНКАМА

СИНДИКАТИМА

НВО

АМБАСАДАМА СТРАНИХ ЗЕМАЉА

МЕЂУНАРОДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

МЕДИЈИМА

Настављају се прогони-драстична кршења права моје породице и мене лично

Поштовани и преузвишени,

Обавештавам Вас да се упркос демократских промена у земљи, наставља са драстичним кршењима мојих права , и моје породице. А што све траје већ неколико деценија. Нажалост, слично је данас са многим грађанима ове земље..То не чнии данас званична власт, као што је то било раније у време Слободана Милошевића и Ј.Б.Тита, него је то дело свакојаких гангова криминалаца и мафија.

Ми смо се раније ношени надом борили за наша права, и многих других грађана, очекујући долазак демократије. Она је званично, на папиру, дошла , али у стварности нема поштовања наших права, нема правде, настављају се флагрантне судске неправде, али има и истинских насртаја од стране гангова криминалаца, угрожавања од њихове стране наше имовинске сигурности и личне безбедности.

Судови одбијају, као што су то чинили и у време С.Милошевића и Ј.Б.Тита, да нам пруже адекватну , правичну и благовремену судску заштиту. Судство и Министарство правосуђа су ресор у оквиру државе.Како је могуће да у оквиру званичне демократске државе коју чине искрене патриоте и експерти , по први пут од 1945 године, и даље опстају судови и судије који крше често и драстично закон и тако штите и охрабрују криминалце?

Ово што се овде дешава сада са већином грађана које криминалци оробљавају, укључујући и судски флагрантни криминал, је велика срамота за нашу државу и за све нас.Ми сада имамо мање поштовања закона него ли у 14 веку у време Цара Душана, у Законику Цара Душана је писало:” До судије суде по закону, како пише у закону, а не по страху од царства ми”. Тако је и било.Зато је тадашњаСрбија била велика и моћна, а због непоштовања закона наша данашња земља се смањује, тежи да нестаје. Без слободе нема хлеба и моћи.

Претходну СФРЈ и СРЈ је урушило непоштовање закона. Ако се то не спречи, то ће бити и овога пута случај. Свећа догорева.

Велика је срамота да у држави постоји паралелна власт мафијаша, врста побуне и гериле,криминалци многим живот претварају у пакао, уз помоћ судства. Они уништавају овај народ и ову државу, распамећени -охрабривани су да то чнне од гео-окружења. Желе да нам на

превару комунизам замене новим оковима. А званична власт која је моментално поштеђена, до прве прилике, ћути, не препознаје довољно подлу превару. После ће бити касно.

Захтевам од Вас да узмете к'знању садржај ове поруке, и предузмете енергичне и брзе мере, у границама Ваших компетенција и овлашћења, да права моје породице, и моја права, најзад буду испоштована. Предочавам Вам да сам се обратио Европском суду у Стразбуру, поступак је у току.

Уколико не предузмете адекватне мере брзо, почећу са више грађана ШТРАЈК ГЛАЉУ ДО СМРТИ. Овако више не може. Ја имам 69 година, цео живот сам се борио за поштовање закона, трошио своје време, енергију, новац, био прогањан, и уместо сада да уживам плодове мога рада, да живим у миру, ја сам и даље скоро свакодневно изложен притисцима, провокацијама, блокади телефона, факса, компјутера, судским трошковима, моје драгоцене време, уместо да посветим породици и мојим преферираним активностима, ја све то трошим да се свакодневно преганам са судијама, свакојаким криминалцима и провокаторима. Радим на развоју туризма у моме родном крају (Средњи ток Дрине, Љубовија-западна Србија,) ја сам у томе онемогућен од криминалаца, поврх свега ја сам сиромашан човек, моја пензија је око 13 хиљада динара, нисам у стању да плаћам редовне дажбине, обавезан сам да плаћам судске трошкове. (И то без икаквог резултата у судовима).

Овакав поступак према мени нема оправдања, јер сам ја поштен грађанин, и нисам дао било какав повод а то. Уосталом то ми не чини званична власт. Будући да је на сличан начн угрожен огроман број грађана, то се не може видети другачије него као стратегија уништавања још једног грађанина, у оквиру уништавања већине грађана.

Држава има обавезу да заштити поредак од анти-народне гериле која хоће да уништи већину.

Мој син и његова мајка од које сам се развео 1984 године су у сличној позицији.

У прилогу детаљни подаци. Стојим на располагању за додатне информације и за разговор са Вама.

I. Повреда личних права

.1. ЗАПЛЕНА АРХИВЕ

Почетком априла 2000 године је по налогу ондашње власти запленио нашу страначку и моју личну архиву, у којој је било више хиљада досијеа жалби грађана, рукописи двадесетак мојих необјављених књига, стотинак стручних и научних домаћих и страних часописа са мојим публикованим радовима, врло велики број мојих стручних и научних анализа, моја лична и страначка преписка, личне фотографије, стручна литература, саопштења, око 2.000 нових књига америчких аутора, лични предмети, материјал, итд. Однето је све што сам стварао цео живот. На делу је монструозан духовни злочин, брисање меморије. Први општински суд је развлачио годину дана, иако је био обавезан да решава одмах (Тужба за повраћај имовине ХХР 2083/2000 од 6.4.2000 г, Тужба за ометање посета XIX P2082/200). Суд је донео одлуку да врати архиву и дао на извршење Четвртом општинском суду (Posl.br.III-

P99/02-судије :Катарина Савић, Зорица Туцаков, Верица Ђукић-Михалчић-Посл број VI. Су.1361/04 Посл број I И.101/01; председник суда Анте Бошковић, Виолета Катић, Ђорђе Мирковић председник суда,) који до данас одбија да приволи да врати нашу отуђену архиву, стално растеже, враћа моје поднеске. Моја архива је заплена априла 2000 године, зна се ко је узео, али ње нема јер суд то онемогућава. (Посл.број-I-III-P99/02). Напомињем да је на делу манипулација поједних ешелона тајних служби, са циљем да ствара тензије, да мене подстиче у судске процесе, терећења појединаца из апарата са моје старне, судства, полиције, да тако производи конфликте и растакања. Ја нисам имао никакву намеру да ову архиву обзнаним са именима, да некога теретим, или тужим.

2. ОШТЕТНИ ЗАХТЕВ

Још 1994 године сам поднео Првом општинском суду у Београду Оштетни захтев у вези тешких прогона којима сам био изложен укључујући пресуде за вербални деликт, држање у затворима и казним психијатријским установама, разне тортуре, кажњавања, тд. За време

владавине Милошевића овај суд је стално одлагао рочишта, и правио непрестане зачкољице, изговарајући се да ја нисам био никада жртва прогона, онда када је то доказано, истицали су недостатак пасивне легитимације, то је наставио до данашњег дана. Сада тврде да поднесци нису лепо урађени и стално их враћају, како год адвокат уради не ваља.Једноставно, овај суд одбија да разматра мој Оштетни захтев стално измишљајући неке нове разлоге, растеже у недоглед (XXIV.Р.br.688/02-Драгица Љумовић-XXIV П.бр.6888/02; Окружни суд у Београду-Тања Шобат Гж.бр.3472/04;Мирјана Стевовић-П-бр.11426/97; Весна Станковић- VII.П.бр.176/2001; .

3. УГРОЖАВАЊА ЛИЧНЕ БЕЗБЕДНОСТИ И ИМОВИНСКЕ СИГУРНОСТИ ОД СТРАНЕ ПРИПАДНИКА”

РАКОВИЧКОГ КЛАНА”..... и других.

.....,мој сусед ми од 25 маја 2001 године прети,узнемирава ме, постоји сведок Ј. Р из

Београда , Други општински суд у Београду одбија да закаже рочиште чиме га охрабрује.Од тада сам се обраћао на бројне адресе, без икаквог резултата.(КТР-бр.851/2004, Драган Нешић-Александра Грбовић, Александра Ђурић-Лулић,).Преко интернета и телефоном ми претеиз Београда која станује у суседној улици,и други, који ме такорећи свакодневно, заједно са узнемиравају, прете ми, уцењују, ометају да живим мирно у моме стану, наводно јер сам политички неистомисљеник, борац за људска права да оптужујем СПС, ЈУЛ, Милошевића, итд. Тврде да ми сви заједно контролишу стан, телефон, интернет, факс, интересује се свакодневно за моје здравље, итд.

Други општински суд уопште не реагује на моје поднеске и поуздане доказе.Чиме охрабрујеи његову групу, уместо да их приведе правди.

.....то чини по задатку појединаца из бившег милошевићевског поретка, који ми се тако свете за мој претходни ангажман у одбрану људских права, и због мојих жалби и поднесака против оних који крше моја права без повода са моје стране, без оправданог разлога.

4.Сметње у употреби телефона, Интернета, компјутера, факса.

На делу је честа перманентна блокада, узнемиравања телефоном, блокада употребе факса, интернета, компјутера. Телеком је у неколико наврата установио да је било узнемиравања (Једном је потрдио да је то био.....). Телефон је често заузет иако није двојник, повремено је искључен, не могу да ме добију, или шушти, друга страна каже да звони а ја не чујем ,или да је заузето а ја не говорим. Сличне тешкоће имам у употреби факса. Посебне тешкоће имам са употребом компјутера и нтернета. Честе блокаде програма, ресетовања, нестајања ,итд. Обраћао сам се судовима, полицији, без резултата.

5.Повреда права на пензију

А.ИЦН-Галеника.У превремену старосну пензију сам отишао 31.12.1997 године са лажним обећањем да ћу, као и други, добијати месечно доживотно 100 ДЕМ немачких марака. Од 1999 годне не примамо оно што је обећано и због чега смо и отишли у превремену пензију. А пензиони основ ми је умањен на превару за четири године

Б.Редовна пензија.

У редовну пензију сам отишао 31.12.1997 године са непуних 61 године.Републички фонд за пензионо осигурање ми је намерно умањио основицу за пензију, што је била освета кадрова Милошевића.Обраћао сам се судовима, без резултата..

Ц.Умањење износа пензије због клаузуле политичке неподобности, јер сам у периоду 1972-1975 година био без запослења ,као “морално-политички неподобан”.

6.Здравље

Мени је због продужених притисака и тегоба угрожено здравље.Уколико се то деси, настаће нов коренит фундаменталан обрт у мојој борби за људска права, која ће се крајње радикализовати, укључујући тужбе против свих виновника од 1971 године до данас, обзнањивање, итд.

II. Повреде права мога сина и његове мајке.

Мој син (1981) студент, и његова мајка(1946) пензионер, су прошли кроз бројне прогоне, заједно са њиховим породицама,из Београда им је узео на превару од 2000 године око 8.000 ДЕМ немачких марака, постоје докази ,сведоци,је то признао у истрази, али Четврти општински суд(КП.797/01-судија Александар Вељић) растеже и штити криминалца. У 1995 години су доживели две провалне крађе којом приликом је опљачкано око 10.000 ДЕМ. Мој син је на регрутацији 1999 године пред другим регрутима био оптужен од жене лекара да је ”издајник, страни плаћеник”. Затим је на улици био лакше повређен од аутомобила који је побегао, отиман му је мобилни телефон.

Захтевамо од надлежних државних органа да предузму праве мере да наша права буду испоштована и да се прекине са незаслуженим прогонима, да виновници буду приведени правди.

Прекинемо лудило и апсурд.

-Ovde slika iz diskete-

Позив на разум - 12 мај 2005 године

Пошто поједине судије одбијају да поступе по закону, настављају са незаконитим поступцима, уместо да суде по закону, веран својим начелима која се састоје у исправним процена, разуму и толеранцији, сам се обратио 11 маја (факсови им послати 12 маја) председницима судова учтивим захтевом да ме позову на разговор ради изналажења решења. Уколико то не желе, бићу принуђен да у овој књизи обзнаним идентитет инкриминисаних судија. Дакле, ја не желим то да чиним, не желим нове омразе, али сам принуђен да бих се спасавао. Најбоље решење је да се неправде исправе. Дакле не може ме било ко оптужити за реваншизам.

Уколико се поступи по закону, нећу обзнанити ове податке. Очекујем одговор.

Томислав Крсмановић

Pokret za zastitu ljudskih prava –<http://solair.eunet.yu/~pokret/pokret.html> 11.5.2005 godine

Tomislav Krsmanovic, tel-3511829; Mob tel-064-3095176; pokret@eunet.yu

PREDSEDNIKU PRVOG OPSTINSKOG SUDA

PREDSEDNIKU CETVRTOG OPSTINSKOG SUDA

PREDSEDNIKU DRUGOG OPSTINSKOG SUDA

Obznanjivanje u knjizi identiteta sudija koji krse danas moja prava.

Obavestavam Vas , i javnost, da ovih dana izlazi iz stampe moja knjiga “LJUDSKA PRAVA” CRNA RUPA”

SAMOPROZDIRANJE DRZAVE I NACIJE. Upozoravam Vas , da ukoliko ne budem pozvan na razgovor od

strane Vas , povodom mojih sudskih podnesaka koji su tretirani od sudija vaseg suda na nezakonit i nepravican nacin, radi iznalazenja da se oni rese u duhu zakona, da cu u ovoj mojoj knjizi objaviti identitet svih sudija koju su krsili zakon i moja prava. Knjiga je trazena od mnogih biblioteka u zemlji i van nje, drzavnih organa, Univerziteta, NGO, SANU, medjunarodnih organizacija, Vlada pojedinih drzava, medija, itd. Oni koji tamo budu naznaceni ce zauvek biti stavljeni na uvid i procenu javnosti.

Ukoliko ovu stvar izgledimo do utorka 17 maja, spreman sam da identitet ovih sudija ne obznanim.

Svestan sam koliko je delikatno nekoga stavljati na osudu javnosti, da mnogi izvrsavaju tudja naredjenja, da ima losih procena, itd, itd, ali ja sam drasticno ugrozen u mojim pravima. U mojoj prethodnoj knjizi gde je trebalo da stoje imena pocinioca ,bio je prazan prostor. To sam ucinio da ne sirim tenzije, lose procene. Oni koji su tako bili postedjeni osude za svoja nedela, to nisu shvatili ispravno ,nego su neki od njih pojacali pritiske na mene.

Zato sam odlucio da ovoga puta u knjigu stavim imena onih sudija koji i dalje ugrozavaju moja prava, ne sude po zakonu, rastezu, cime ohrabruju primitivne kriminalce koji krse moja prava., ili ih namerno nahuskavaju protiv mene. U nadi da cete perduprediti ovu moju nameru, da cete me pozvati na razgovor. Mislm da sam jasan i korektan.

Evo detalja:

.1.ZAPLENA ARHIVE-Dragan Zdravkovic

Cetvrti opštinski sud-XXP 2083/2000 од 6.4.2000 г, Тужба за ометање посета XIX P2082/200-
Cetvrti opštinski sud (Posl.br.I-III-П99/02-судије :Katarina Savic, Zorica Tucakov, Verica Djukic-
Mihalcic, тарина Савић ,Зорица Туцаков, Верица Ђукић-Михалчић,јос има имена судија- VI.
Су.1361/04 Посл број I И.101/01, I-III-П99/02 ;predednik suda Ante Bosko vic, Violeta Katic, Djordje
Mirkovic,

2. OSTETNI ZAHTEV

Prvi opštinski sud-(XXIV.P.br.688/02-Dragica Ljumovic, -XXIV П.бр.6888/02; Okruzni sud – Tanja
Sobot, Gz.бр.3472/04; Mirjana Stevovic P.-br..11426/97; Vesna Stankovic-VII.P.br.176/2001; јос има
судија.

3. UGROZAVANJE LICNE BEZBEDNOSTI OD STRANE RAKOVICKO KLANA i drugih.

Drugi opštinski sud-(KTP-br..851/2004, Dragan Nesic, , Aleksandra Grbovic, Aleksandra Djuric-Lulic,
има јос

II.Povrede prava moga sina i njegove majk.-Cetvrti opštinski sud

Pocinitelj Stevo Miljus-KP.797/01-sudiја Aleksandar Veljic,

U ocekivanju razgovora sa Vama.

Tomislav Krsmanovic

Томислав Крсмановић

НВО Покрет за заштиту људских права

Београд

Злоупотреба психијатрије у претходној Југославији

(Поводом чланка „Неки аспекти односа између психијатрије и политике“

објављеног у часопису Социолошки преглед, Год. XLII јул-септембар 2008,
бр.3)

Резиме:

Међународне конвенције за заштиту људских права квалификују
злоупотребу психијатрије у политичке сврхе као тежак прекршај против
основних начела људских права, и као злочин против човечности.

„Насилна хоспитализација ментално оболелих представља друштвено
уређење у коме један део друштва осигурава извесне повластице за себе,
на рачун другог дела друштва (Томас Шац). Џон Стјуард Мил сматра да је
„свака особа једини чувар свога здравља, било телесног, било душевног“.

Насилни смештај је у нескладу са наведеним начелима. Психијатрију треба
ослободити од бирократских утицаја, психијатрија треба да буде у служби
болесника, да га лечи и да му олакша тегобе које доноси душевно
обољење.

Кључне речи.

Злоупотреба психијатрије, насилна хоспитализација , психијатрија, душевно обољење,
дисиденти, борци за људска права, људска права, организације људских права, конвенције
људских права, политика.

Чланак под насловом „Неки аспекти односа између
психијатрије и политике“, анализира деликатан однос политике и
психијатрије, стављајући у жижу интересовања сложена историјску
интеракцију душевног обољења и флукутирајућег друштвено-
политичког окружења, да би се на крају фокусирао на резиме
психијатријских злоупотреба у протеклим вековима људске
цивилизације, све до данашњих дана. Аутор очигледно није имао
намеру да у чланку обави свеобухватан увид у ову материју, будући
да је за то потребно писати докторске дисертације и књиге. Аутор је
заслужио похвале, будући да је дао сажет и информативан резиме
есенцијалних параметара, из којих читалац може на само неколико
страница, да спозна неке аспекте још увек контроверзне друштвено-

политичке генезе душевних обољења, где је на жалост одувек било злоупотреба.

Међутим, изражавам неслагање са следећим ауторовим ставом: „Што се тиче присилне хоспитализације дисидената у бившој комунистичкој СФРЈ, нема писаних трагова о томе, а доста психијатара усмено је негирало појаву те врсте у нас (стр.391). Неке личности (Крсмановић, Димитријевић), жалили су се на сличан третман код нас, ослањајући се на „Странку људских права“, иако њихови наводи нису ни потврђени, ни негирани из неутралних извора“.

Као наведена особа, борац против злоупотреба психијатрије у политичке сврхе у претходној Југославији, председник поменуте организације људских права¹, писац неколико књига о овој теми², не слажем се да нема писаних трагова о злоупотреби психијатрије. Стога и желим да изнесем документоване и проверљиве доказе о историјату борбе против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе у претходној Југославији³

Захваљујући сведочењима бивших заточеника, и напорима многобројних појединаца и група грађана, укључујући и поједине лидере данашње Србије, који су се од осамдесетих година прошлог века све успешније залагали за инплементацију демократских начела и људских права у Југославији, јавност је сазнала за већи број особа које су због изражавања мишљења биле кажњене смештањем у психијатријске болнице, где су задржаване више година, или до краја живота. Међу тим грађанима су Владимир Марковић (означио је прекретницу, јер је у моменту присилне хоспитализације већ био познати дисидент осуђен због вербалног деликта, интервјуа са Фрањом Туђманом. Дружио се са Милованом Ђиласом, Михајлом Михајловим и дисидентским кружоцима у Београду, Загребу и Љубљани), Радомир Вељковић, Милисав Живановић, Вјекослав Наглић, Владимир Перишић, Иво Малеш и др.⁴.

Поједини су били прихваћени од стране Amnesty International као „затвореници савести“, а не душевни болесници, што је

1

2

3

4

валидан доказ да су били жртве политичке злоупотребе психијатрије, укључујући Владимира Марковића и Радомира Вељковића

1. Сада више није политичка странка, него НВО.

2. Казнена психијатрија – Ко је овде луд 1975-2004. године, Ведес 2004; Људска права - црна рупа, Ведес - Београд 2006; Неформални центри моћи, Алфа принт - Београд 2007. и др.

3. Коста Чавошки: Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања – Саопштења и други документи. - Издавач: Службени гласник 2009. г.,

4. Вечерње новости 31. јануар и 2. фебруар 1986. г; Саопштења УКС, Архив УКС; Amnesty International, London, Rapport 1983; Amnesty International Coventry, October 3. 1983; Amnesty International, Rapport 1982; American Psychiatric Association, March 1, 1984;.

Ове особе је прихватио Унеско, Париз⁵, као жртве злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Организована борба против ових злоупотреба почела је првог марта 1975. г. када је у Београду основана Директна акција за самозаштиту ⁶, која се после акумулације већег броја случајева злоупотребе психијатрије, тридесетог априла 1981. г. претворила у Акцију против злоупотребе психијатрије⁷ у политичке сврхе, чији су покретачи, осим мене, били београдски песник Драгољуб Игњатовић, правник Голуб Бакић, и филолог Иван Прекајски.

Двадесет девог новембра 1988. г. ондашњи загребачки дисидент Доброслав Парага (и сам жртва), основао је Одбор против специјалних психијатријских болница (затворских) „Анатолиј Корјагин“.

Значајна прекретница и охрабрење у борби против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе у претходној Југославији била је подршка Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања⁸ о већем броју случајева злоупотребе.

Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања, заснован на овим документованим подацима, својом је петицијом државним органима шестог јануара 1986. г. захтевао ослобађање појединаца из психијатријских азила, као и измену чл.63 КЗ СФРЈ „ да се онемогући да било ко буде смештен у лудницу због онога што мисли и говори“.

5

6

7

8

Ова петиција Одбора је изазвала истински шок у јавности, и објављена је у више домаћих и страних гласила. Што је произвело бурне реакције државних органа, реаговале су такође значајне међународне организације.

5. Unesco, Paris, 1988. Human Rights Report

6. Казнена психијатрија – Ко је овде луд 1975-2004. године, Ведес 2004; страна 65.

7. Људска права - црна рупа, Ведес - Београд 2006, стр.54;

8. Коста Чавошки: Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања – Саопштења и други документи. - Издавач: Службени гласник 2009. г., Вечерње новости 31. јануар и 2. фебруар 1986. г; Саопштења УКС, Архив УКС; Amnesty International, London, Rapport 1983; Amnesty International Coventry, October 3. 1983; Amnesty International, Rapport 1982; American Psychiatric Association, March 1,1984; World Psychiatric association 1986; New Zealand Herald Tribune 6 April 1985...

Велики допринос у овом смислу дао је и Одбор за људска права УКС 9 из Београда (Биљана Јовановић). Расветљавању ове материје су допринели, поред Косте Чавошког, и Веселин Савић, неуропсихијатар, београдски адвокат Никола Баровић, професори универзитета у Београду („праксисовци“); Јанез Ругељ, светски признат психијатар из Љубљане 10, проф. Правног факултета у Београду Војин Димитијевић; осјечки адвокат Владимир Шекс (1986. г. на судском процесу „шесторици“ у Београду бранио је српске дисиденте), загребачки дисидент Доброслав Парага; Јоже Локарј из

Љубљане; православни протојереј Жарко Гавриловић. Залагали су се у овом смислу и македонски борац за људска права психолог Илија Илијевики, новинар и писац Владимир Марковић, који је написао више текстова на ову тему, и неколико књига.

Занимљиво је да је спознаја да овакве злоупотребе постоје у земљи, деловала освешћујуће, могло се говорити о све чешћој појави феномена когнитивне дисонанце (Фестингер), не само

9

10 дисиденти и борци за људска права, него и све већи број угледних научника из земље, чак и из државног и партијског апарата, сазнајући за овакве случајеве, почињу да модификују уврежене представе и ставове у односу на званичну политику, неки од њих имају храбрости да дигну свој глас против неадекватног коришћења психијатрије у овој земљи. Звонимир ШЕПАРОВИЋ, професор Правног факултета из Загреба и председник Светског виктимолошког друштва, је изјавио да је овакве злоупотребе психијатрије омогућио закон, и да је погажен принцип медицине, која треба да лечи, а не да шкоди, ова казна што значи социјалну смрт, равна је и самој смртној казни¹¹.

Чак су и неки званичници признали да има таквих случајева и изразили потребу промене чл. 63 КЗ СФРЈ како би се спречиле даље злоупотребе, које су према овом Одбору биле честе.

Ратови деведесетих година, санкције и транзиција изазвали су крах правне државе, омогућили корупцију и драстичан пад јавног морала. Уместо да спласну, наслеђене

9. Архива УКС, Београд.

10. dr Janez Rugelj, Ljubljana, Dramatična pot, Voј za napredek v slovenski pshijatriji ,

11. 11. Лист «НОН» од 15. 5. 1988.

политичке острашћености су се појачале до усијања, лоше процене ће све више узимати маха, а борбе сучељених кланова понекад су се претварале у истинске обрачуне. Да не говорим о новонасталим забрињавајућим тензијама са међународном заједницом.

Сасвим је разумљиво да је овај мрачни период наше савремене историје снажно маркирао ову државу и овај народ, остављајући свуда дубоке и болне ожилјке, те тако и у психијатрији.

Данас је ипак олакшано дискутовање оваквих злоупотреба, о чему повремено пише и домаћа штампа, јер имамо демократску званичну власт, која се бори за поштовање закона, и инплементацију у правне и психијатријске норме ЕУ.

Злоупотреба психијатрије је сама по себи тежак злочин против човека и човечности. Што се тиче насилног смештаја у

11

лудницу, руски нобеловац Солжењин је сматрао да је то већи злочин од гасне коморе и да никад не може застарети. Слично тврди и амерички психијатар Томас Шац.

Кажњавање политичких неистомишљеника злоупотребом психијатрије одређене међународне конвенције¹², цене као

нељудске поступке, као злочин против човека и човечности, као врсту медицинског експеримента. Амерички психијатар Шац сматра да се психијатрија и људска права на неки начин данас супротстављају. Док људска права и индивидуалне слободе теже да смање степен ограничења слободе појединца од стране власти, дотле је специфичност психијатрије супротна идеалу људских права. Она има за циљ да неконформне гура у социјалну фабрику, да појединцима наметне неке друштвене оквире које они не желе. Психијатри су на неки начин чувари званичних правила и норми понашања. Насилна хоспитализација ментално оболелих представља друштвено уређење по којем један део друштва осигурава извесне повластице за себе, на рачун другог дела друштва, сматра др Шац. Џон Стјуарт Мил пак сматра „да је свака особа једини чувара свог здравља, како телесног, тако и душевног“.

12. Принципи ЕУ за заштиту особа које пате од менталних обољења и за унапређење бриге о менталном здрављу, Препорука Комитета министара Савета Европе државама чланицама о законској заштити особа са менталним обољењем који су принудни пацијенти, Препорука парламентарне скупштине Савета Европе, Светска асоцијација психијатрије, Мадридска декларација, Хавајска декларација, Стандарди Европског комитета за спречавање мучења и нечовечног или понижавајућег поступања или кажњавања, и др.

Насилни смештај је у нескладу са овим принципом. А излаз је у слободи. Психијатрија треба да буде ослобођена етатистичких стега и хуманизована, да буде у служби болесника, да га лечи и да му олакша тегобе које носи душевна болест. Српској медицини, па тако и психијатрији као и правосуђу, предстоји тежак задатак: увођења реда и одговорности у те области.

Summary.

The freedom of expression is one of the basic and most important human rights, which should not be denied to anyone, especially not to those who are qualified as alleged

12

mental patients. In some of the former socialist states of Eastern Europe, including the SFRJ, during the last decades of their existence, increasingly numerous Dissidents and human rights defender, instead of being properly understood and their well-meant, often constructive opinions taken into account, they were sent to prisons, expelled from work, exposed to all kinds of discrimination and repression, their families included.

Many of them were handed over to the pro-regime psychiatrists who declared them, at rigged trials, on the basis of false psychiatric diagnoses, seriously insane and dangerous for their environment, sending them to mental hospitals, for an indefinite period

Psychiatry and human rights are today, in a way, opposed to one another.

While the basic principle of human rights is to set limits on the degree of social authority which is imposed on individuals, the specific nature of psychiatry puts it against the ideal of human rights. It aims to fit the nonconformists into the social fabric, to impose social frameworks on them. Psychiatrists are, in a way, guards of

the established set of rules and standards of behaviors.

Compulsory hospitalization is, according to Dr Thomas Szasz, a sort of imprisonment, deprivation of freedom, contrary to the modern concept of human rights and individual freedoms.

Compulsory hospitalization of the mentally ill is a social regulation whereby a part of the society ensures privileges for themselves, at the expense of the other part (T. Szasz).

According to the UN Convention, every patient has a right to medical treatment. However, it cannot be imposed, especially where mental illness is concerned. John Stuart Mill rightly said that 'each person is the sole guard of his own health, either physical, mental, or spiritual'.

Compulsory confinement for treatment is at variance with this principle, especially so in non-democratic societies where abuses are both made possible and are present on a far larger scale than in democratic societies. (Can anybody speak about guarding one's own health if power groups decide about it?)

Key words.

Psychiatrically abuse, Compulsory confinement, Psychiatry, Mental illness, Dissidents, Human right activists, human rights organizations, human rights conventions..

ЛИТЕРАТУРА.

Amnesty International, London, Report 1982; Amnesty International, Report 1983; Димитријевић, Војин, списи и чланци у Архиви Београдског центра за људска права

Крсмановић, Томислав, Казнена психијатрија – Ко је овде луд 1975-2004.

године, Ведес 2004; Људска права - црна рупа, Ведес - Београд 2006;

Неформални центри моћи, Алфа принт - Београд 2007. и др.

Владимир Марковић, Заточе

Покрет за заштиту људских права, председник 12.9.2011. године

Станка Пауновића 70, 11090-Београд, тел. 011-3511829; Моб.тел. 064-3095176; Pokret@eunet.rs;

Лични web- www.tomislavkrsmanovic.com, ВИКИПЕДИЈА, www.isil.org.

У ПСИХИЈАТРИЈСКИМ БОЛНИЦАМА (ПСИХОЗАТВОРИМА) У СРБИЈИ СЕ

НАЛАЗЕ БРОЈНИ ПОЛИТИЧКИ СЛУЧАЈЕВИ- КАО У ВРЕМЕ ТИТА И

МИЛОШЕВИЋА.

Полицијска управа Београда се не либи да упорно од 2008 године покушава да смести у лудницу Томислава Крсмановића, који је разоткрио злоупотребе психијатрије крајем 80 и 90-их година прошлог века.

Обавештавамо неупућену јавност да се сада према нашим сазнањима у психијатријским болницама у Србији налази значајан број политичких затвореника. Ситуација по овом питању је врло тешка, као што је била у време Тита и Милошевића, али је још много сложенија, можда и гора него у то време. Тада су постојали храбри дисиденти, борци за људска права, сталешка удружења, интервенисале су међународне организације, постојала је нада у боље.

Данас од свега тога нема ништа. Јавност је оуглала свим оним што се дешавало последње две деценије, и пре тога, о овим тешким злочинима у психијатријским болницама се данас мало говори, поготову нема праве реакције отупеле јавности, нити надлежних државних органа. Ратови деведесетих година, санкције и транзиција су изазвали крах правне државе, омогућили корупцију и драстичан пад јавног морала, што се драстично одразило на здравство и психијатрију. Дошло је до нових масовних злоупотреба, не само у вези казнене хоспитализације, него и када се ради о мартирању нетачним дијагнозама, одузимању пословне способности, и стављању под старатељства.

Кланови криминалаца из претходне власти су злоупотребили вакуум настао сменом власти и тешкоћама транзиције, да би наставили са деценијским навикама да прибегавајући психијатрији

насрћу на снемоћале и незаштићене грађане, да се дочепају њихове имовине, да се свете супружнику или љубавном партнеру, омраженој особи, у суседству, на радном месту, да се освете критичарима или политичким неистомишљеницима.

Посебно је значајно да се данас психијатрија исполитизовала много више него ли раније, да би се тихо обрачунавало са огромном армијом незадовољника, сиромашних, бунција, критичара тајкуна и моћника, са енергичним борцима за реституцију, рехабилитацију, обештећење, са свакојаким неистомишљеницима, тзв. националистима, десничарима, навијачима (навијачи имају неформално удружење " Ми из Лазе"). Против ових врло бројних неподобних су измишљене психо-политичке дијагнозе због којих их треба лечити (сулудо критизерство, острашћена борба за правду и истину, за нацију, против свакојаких пошаста), параноја (боре се против светске завере, ко год каже да је жртва нечијих неправди ризикује да га прогласе за параноичара), пузећа подмукла шизофренија. Наводно ради добронамерне "заштите особа са душевним сметњама" (отпор пљачкашима је душевна сметња), спроводе се присилне промене свести и изолације оних категорија које су сметња психомафији. Према налазима међународне организације за заштиту права ометених у развоју (МДРИ) "Мучење као лечење: сегрегација и злоупотребе особа са посебним потребама у Србији", која је урађена у новембру 2008 године, која је обелоданила стање у овим установама, се истичу врло тешки услови живота, укључујући и нехигијенске, ширење заразних болести, недостатак медицинске неге, рехабилитације и судског надзора. Према налазима МДРИ, оваква ситуација чини "смештај у овим институцијама опасним по живот". Из оваквих установа, уколико преживе, излазе инвалиди неспособни да размишљају и за самосталан живот. Тако мафијаши уништавају нашу омладину.

Око великих психијатријских болница у Србији су се обликовале цеховске психомафије, које често уцењују и злостављају психо-робијаше и њихове породице. Ту плете паучину психомафија, обрће се велики новац, психомафија тежи да ове болнице претвори у уносан бизнис, у (полу) тајне психозаторе у којима се психофармацеутицима, изгладњавањем, хладноћом, тешким условима живота, застрашивањима, разара мозак и ломи кичма онима у Србији који су им сметња, у којима се тестирају за велике компаније нове психо-дрого, у којима виде извор богаћења, и на којима од сродника, или на друге начине, могу да масно ућаре.

Створена је нова истинска каљуга, гора него ли она ранија...

Психомафија је обазривија према познатијим појединцима, док је немилосрдна са анонимусима, што је огромна већина. За ненасилног дисидента Бошка Грујића из Старе Пазове су прво ширили гласине да је " опсесивни критизер", на сцену је изашао службени душебрижник са оценом да је Бошко одувек био бизаран, склон теоријама завере, параноичар, потом је упала чета полиције, претукли га, и суровом присилом га одвели на лечење где је био годину дана мучен, са образложењем " да је луд јер се бори за истину". У психозаторима Србије се психо-робијашима онемогућавају контакт са адвокатима и друга права која им припадају по закону.

И ако је већина наших психијатара остала верна Хипократовој заклетви, упркос свега опстају уврежене деценијске навике, инерција, страх и конформизам, корупција је јако присутна и овде. Има и идеолошки умрежених " психијатара" који систематски злостављају психоробијаше, или на њима тестирају нове психодроге за мултикомпаније, садистичке психопате се изживљавају над психо-робијашима.

Иако психомафија чини изузетне напоре да ова злодела укрије, ипак се за више случајева сазнало преко медија, а сазна се само понешто. Без икаквих истраживања, дошли смо до сазнања за више случајева злоупотреба (насилне хоспитализације због изражавања мишљења, или ради богаћења, лишавања пословне способности, маркирања нетачном дијагнозом, стављања под старатељство), а примера ради наводимо имена неколико особа, спремни смо да о њима дамо детаље: Мирјана Солујић из Чачка; Бошко Грујић из Старе Пазове, Звездан Миливојевић из Лазаревца, Драган Цветковић из Босилеграда, Ј.Јовановић из Београда, Милијана Петковић из Аранђеловца, сестре Љубинка Стојковић и Десанка Миливојевић из Београда, Живојин Бузанкић из Мокриња код Неготина, Живојин Живковић из Оглађеновца код Ваљева, Михајло Павлица из Банатског Деспотовца, Миле Димитријевић из околине Петровца на Млави, Душанка Јевремовић

из Петровца на Млави, Ј.Радованов из Београда, Душица Поповић из Аранђеловца, М.Брајушковић из Београда, Лилиана Шенк из Београда, Н.Продановић из Новог Сада .Пуковник Радомир Вељковић, затвореник савести АИ из Лондона је после 20 година у лудници Вршац , где је боравио због ненасилног вербалног деликта, недавно преминуо. Психомафија је у више наврата претила лудницом професору Правног факултета из Београда Марку Младеновићу из Београда , само зато што је основао удружење против Беле куге

Полицијска управа Београда од 2008 године позива Томислава Крсмановића (Википедија, www.tomislavkrsmanovic.com, www.isil.org), писца више међународно афирмисаних књига о злоупотреби психијатрије , на саслушање и прети му утаминичењем у лудницу на неодрђено време, зато што захтева обештећење и рехабилитацију, МУП га држи под перманентним надзором, блокира му телефон и Интернет, држи га у изолацији. (А за то време мафијаши све живо провалише и опљачкаше, њима се не баве).

Какво је трагично стање у психијатрији у Србији данас, се јасно и документовано види из извештаја ХОС : ЛЈУДИ НА ДРУШТВЕНОЈ МАРГИНИ, Иницијални увид у присилни смештај у психијатријске установе урађеног 2007 године у оквиру и складу са обавезама Србије које је преузела на себе ради пријема у чланство Савета Европе 3 априла 2003 године. Овај извештај су урадили експерти др.Сузана Перовић, Зоран Милојковић, Маријана Обрадовић и Љиљана Палибрк, односи се на психијатријске болнице Лаза Лазаревић у Падинској Скели, ПБ Вршац и ПБ Ковин, кроз које годишење пролази на десетине хиљада пацијената, а деценијама на стотине хиљада. Налаз ове научне експертисе закључује: третман пацијената, смештајни услови, лечење, су неадекватни, здравствено особље необучено и недовољно, лош третман и недостатак бриге о пацијентима, се могу дефинисати као нечовечни и понижавајући (злочини против човечности), поступак смештаја у болнице није у складу са међународним законодавством, судски поступак у вези смештаја , поготову оног принудног , као и постојећа пракса наших судова о пријему, отпуста, о дужини трајања боравка , као и судски поступци који се воде на основу захтева лица која су починила кривична дела, или захтевају да се укине обавезно лечење и чување, РЕЗУЛТИРАЈУ АРБИТРАРНИМ ОДЛУКАМА, ПРЕДСТАВЉАЈУ ФЛАГРАНТНУ ПОВРЕДУ ПРАВА

НА ФЕР И ПРАВИЧНО СУЂЕЊЕ. Све ово води у пропадање пацијената.

Дакле, не ради се о појединцима, него о прогону читавих сегмената , јер кроз ове болнице пролази гопдишње на десетине хиљада пацијената, а треба узети у обзир и друге болнице у Србији, где ситуација није суштински, или много боља, или је слична.

У Србији се психијатрија често злоупотребљава за кажњавање и пљачку неистомишљеника, или других незаштићених грађана, и за честе политичке обрачуне. У Србији постоје психомафија, психозатори и психоробијаши. У овим психозаторима се налазе бројни политички затвореници, ван закона и увида, којима се психофармацима и тортурама модификује личност и уништава ментално и органско здравље, отуда излазе духовни богаљи руинирани интелектуално и здравствено, онеспособљени да се боре за бољитак друштва у коме живе.

Захтевамо да се уместо рекла казала, оформи комисија независних и непристрасних експерата која ће проверити стање на лицу места кроз увид у случајеве злоупотреба, у психијатријске болнице, и документацију.

Савет Покрета за заштиту људских права.

SRPSKA PSIHIJARIJA-ZABORAVLJENI VAGON NA SLEPOM KOLOSEKU.

Udzenicki simptomi navodnih teskih "jasno prepoznatljivih" dusevnih oboljenja u Srbijipostoji uvrezeni stav kod pojedinih nasih psihijatara, da je zalba na ugrozavanje od nekoga, ustvari manija proganjanja. Sto je istinska rasirena predrasuda, koja moze odvesti u pogresnu dijagnozu.

I.UVODNA RAZMATRANJA. Pre nego sto predjem na dalja izlaganja ovim povodom, zelim jasno i nedvosmisleno da predocim, da su ogromna vecina nasih psihijatara strucni i savesni, verni Hipokratovoj zakletvi.

Uprkos ovoj nepobitnoj cinjenici, stanje u nasoj psihijatriji je i dalje vrlo složeno, delikatno, nazalost u ponecemu nije u skladu sa humanistickim nacelima psihijatrije, koja bi trebala da bude jedino u sluzbi bolesnika i njegovog zdravlja.

Nasa psihijatrija uprkos demokratskih promena, narocito nakon 2000 godine, ne uspeva da se otarasi bremena navika iz prethodne socijalisticke Jugoslavije, a znamo dobro da je psihijatrija, uostalom kao i druge sfere drustva, bila u to vreme podložna snaznim etatistickim i partijskim direktivama i politizaciji. (Zar dokaz ovoj tvrdnji nije ondasnja moralno politicka podobnost, koja je bila vrlo znacajna u kadrovskoj politici u zdravstvu ? A bilo je i toliko drugih nemilih, i nezakonitih postupaka mesanja politike i psihijatrije, o cemu ce dalje biti govora).

O cemu se ovde danas radi? Sta ciniti?

Ako Srbija tezi uspravljanju iz posrnuca, da najzad krene ka istinskoj demokratizaciji, da postane prosperitetno drustvo, da opstane, ne ostaje joj nista drugo, nego da pocne energicno i strucno da zavodi red u svim sferama, pa i u zdravstvu i psihijatriji.

Setimo se da je se krajem 80-ih godina proslog veka saznalo za brojne abizivne hospitalizacije nenasilnih verbalnih prestupnika. Nastala je istinska bujica javnih osuda i protesta, saopstenja UKS, SANU, odbora za ljudska prava, uglednih advokata, pravnika, univerzitetskih kadrova, pisaca, angazovanih pojedinaca- svi su oni tada zdusno zahtevali prekid prakse utamnicenja u azilume zbog izrazavanja nekonformistickih misljenja.

Domaca javnost ondasnje Jugoslavije je pocela da se budi, i da uvidja da jugoslovensko socijalisticko drustvo nije bilo onakvo kakvim se decenijama predstavljalo. Izmedju ostalog, SFR Jugoslavija je zbog naznacenog stanja u psihijatriji, krajem 80-ih godina proslog veka zamalo bila iskljucena iz clanstva u Svetskoj asocijaciji psihijatrije. Nazalost i dan danas u ovoj oblasti ima pojava nezakonitosti, o cemu ce dalje biti govora (a o tome se povremeno procita i u stampi).

Napominjem, da nikoga pojedinačno, ili kolektivno, ne zelim poimence da okrivljujem, niti da stavljam na optuzenicu klupu citavu psihijatrijsku profesiju. Jedini moj cilj je, buduci da ovu oblast dovoljno poznajem, (napisao sam nekoliko zapazanih knjiga na ovu tematiku, i veliki broj analiza), da stavim ovu temu na dnevni red, te da tako potstaknem da se ukljuce merodavni drzavni i drugi organi, i da oni pokrenu potrebne reforme.

II. UZBENICKI SIMPTOMI DUSEVNIH BOLESTI. Koliko je nasa psihijatrija konzervativna, zatecena u mnogo cemu, staticna, nepodložna adekvatnim prilagodjavanjima na brze promene u samoj zemlji, i van nje, se moze videti i u nekim, na prvi pogled sporednim detaljima.

Ovoga puta zelim da se izjasnim o skriptama, prirucnicima i udzbenicima iz psihijatrije, koji se primenjuju u obrazovanju psihijatrijskih kadrova u Srbiji. Bacimo jedan letimican pogled na predstavljanje, tipologiju i klasifikaciju pojedinih dusevnih poremećaja, a pre svega na sadržinu poremećaja i vidljive simptome, u ovim udzbenicima, koji pomazu psihijatrima da dijagnosticiraju prirodu oboljenja:

-bolestan je od sumanute ideje proganjanja onaj ko uporno tvrdi da je proganjan od nekoga, ko veruje da ga neko drugi ugrozava u njegovim pravima, da sistematski krši njegova prava.

-radi se o patoloski sumnjicavim osobama koje umisljaju , i pricaju javno, da ih neko cesto diskriminise, poseze za njihovom imovinom, ugrozava njihovu licnu bezbednost, ili srodnika , zbog cega se uporno i energicno bore, vode dugotrajne sporove.

- sumnjicavi su prema okruzenju, neko iz okruzenja kuje tajne zavere protiv njih, ili njihovih.

- prisutne su sumanute ideje proganjanja, misle da ih neko prati, prisluskuje, tajno nadzorava, blokira.

--tu su i manijacni fanaticni idealisti-entuzijasti koji se uporno bore protiv nepravdi,

tvrdeci da ce oni navodni mudri reformatori popraviti drustvo. Odaju se pisaniji svakojakih pamfleta, saopštenja, analiza, nije retko da pocinju da uobrazavaju da su vodje, mesije koje imaju uzvisenu misiju, da odvedu napaceni narod u Obecanu zemlju.

-ima istinskih skribomana koje odlikuje obsesivna, strasna predanost pisanju pamfleta, knjiga, analiza, pisama medijima, znacajnim licnostima, drzavnicima. Sadrzina pisanija ovih skribomana je kako tvrde psihijatri ,uporna borba za istinu i pravdu.

- tako, boreci se protiv navodnih imaginarnih krsitelja njihovih ugrozenih prava, postaju istinski procesni (sudski) kverulanti (svadljivci): vode beskrajne sudske sporove, optuzuju da je sudstvo nepravdno, da sudije razvlace, da su pristrasne, kao i vestaci, da su korumpirani, da su zakoni losi, tvrde da su zrtve istinske sudske zavere.

--kazu, da je znak poodmakle sumanutosti proganjanja sumnjicenje da ih neko truje, ili zato sto nemaju poverenja u lekare.

- tvrde tako da se u poodmaklim evolucijama prisustva sumanutih ideja proganjanja, registruju teska dusevna oboljenja paranoidne psihoze. Paranoidni psihoticari tvrde na sva zvona da su nepriznati kao strucnjaci na radnom mestu, da su ometeni sistematski u naucnom radu ili javnom zivotu, da su blokirani od nekih mocnika, i medija, i da su iako su vrlo sposobni, ipak zbog diskriminacije neostvarene licnosti. Da bi se zastitili, uporno se sa krajnjom ostrascenoscu bore za povracaj izgubljenih prava.

III. NE RADI SE O SIMPTOMIMA UMISLJENIH ODNOSA, NEGO O CINJENICNOM STANJU

.Pomenuti misaoni sadrzaji, sasvim logicno, mogu u pojedinim slucajevima biti simptom lakse ili teze dusevne, alijenacije.

Ali, nazalost, znajuci tesko, neki pak neodmereniji stalno spominju tezu rec''tragicno'' stanje u Srbiji, navedene verbalne ili misaone formulacije upravo u mnogim slucajevima mogu verno oslikavati realnu panoramu drustva, u kome je danas vecina ugrozena od nekoga, nekih, na ovaj ili onaj, bilo koji nacin. Npr. od 21 oktobra strajkuje osoblje PB'' Laza Lazarevic'' u Beogradu, oni zahtevaju prekid progona (upotrebljavaju bas tu rec) od starane njihovog direktora. Cinjenica je da su nasi psihijatri jako osetljivi cak i na same reci ''neko me progoni''.

Otuda, ovakva propisana simptomatologija dusevnih bolesti u Srbiji, moze otvarati sirok prostor za olako pogresno dijagnosticiranje dusevnog stanja.

Svi mi znamo kako je danas u nasoj zemlji. Uprkos znacajnih pomaka u pojedinim oblastima nastalih iskrenim patriotskim angazmanom aktuelne zvanicne vlasti, nema istinskih pomaka, mracna proslost danas olicena u mafijaskim okostalim strukturama, se snazno opire demokratskim promenama, cuva stecene pozicije, nasrce na prava nezasticenih gradjana, koje nazalost nedovoljno stite policija i sudstvo. Cak i po cenu urusavanja interesa sopstvene drzave i naroda.

Dalje ocrtana mracna slika danasnje Srbije u kojoj vecini nije garantovana licna bezbednost i imovinska sigurnost, nije izokrenuta fikcija, to je nasa surova stvarnost. To nije necija sumanuta umisljenost , to je stvarno tako.

Vecina gradjana u danasnjoj Srbiji zivi u neobicnim okolnostima, ostavljena je na nemilost mocnijim, bez adekvatne zastite policije i sudstva. Nema dana da se ne cuje da je opljackana neka banka, posta, menjacnica, zlatara. (Npr. medija su prenela da su 21 oktobra ove godine opljackane jedna banka, jedna benzinska pumpa i jedna menjacnica). A da ne govorimo o najobicnijim prodavnicama. Zasto to nadlezni organi ne sprecavaju?

Poslednjih petnaestak godina vecina beogradskih stanova je provaljena, takoreci sve sto je moglo biti otudjeno od nemocnih gradjana je prisvojeno mafijasa, ukljucujuci i devize, stambene i penzione fondove. Ucene, reket, pretnje kriminalaca upucene nezasticenim gradjanima, su deo nase svakodnevice. Premlacivanja, ubistva su cest sadrzaj medijskih vesti, cak siledzije nasrcu i na policajce. (neki su teze ranjeni, ili ubijeni). Radno mesto je nesigurno, poslodavci surovo eksploatisu zaposlene, do posla se dolazi tesko i preko veze, svugde traze mito, cak i kada primaju u bolnicu. Mafijasi ucenjaju devojke i mlade zene, cvetaju makroi i javne kuce, kockarnice nicu kao pecurke posle kise, deca nisu sigurna ni u skolskim ucionicama, nasilje se uselilo takoreci u sve pore , prodrlo sve do samih porodica. Na vratima stanova se pojavljuju obesni nasilnici, lazno se predstavljajuci za postare ili policajce, te tako od nezasticenih otimaju novac i dragocenosti. Kako da gradjani ne izlude u drustvu gde svu uestedjevinu koju su mukotrпно stvarali ceo zivot, uplate za snevani stan, a od toga stana na kraju ne bude nista, jer je taj isti stan prodat vise puta? I nikom nista, pa se tuzi, trajace u beskonacnost, pojeo vuk magarca. Covek se nigde ne oseca sigurnim, dzeparosi opeljese u javnom prevozu, ili jednostavno otmu tasnu nemocnoj starici. Bespravno se prisvajaju tudji stanovi, falsifikuju dokumenta, podvode pod starateljstva nemocni, da bi se dokopali njihove imovine.

Cvetaju svakojake patologije, korupcija, trgovina ljudima, drogom, ljudskim organima , bilo je i kradja beba, nisu jos ukinuti tajni dosije i crne liste, prisutne su sveopste lose procene i zavade, mladi odlaze van zemlje. Mnogi se zale da su prisluskivani od onih koji ih ugrozavaju u njihovim pravima, ili da im prave smetnje u upotrebi interneta.

Vecina danas nema dovoljna sredstava za prehranu porodice, pristojnu odecu i obucu, uredjenje stana, za skolovanje dece, za lecenje, odmor i razonodu.

Potlacena i prezrena vecina uvidja da je decenijama bila potkradana, pljackana, da su ostajali bez posla, bili zrtve svakojakih zloupotreba i ugrozavanja njihovih prava. Osecaju se izvaranim, jer umesto demokratizacije, pravde, rehabilitacije, ili obestecenja, tladenje se nastavlja dan danas, u nedogled.

Zar su tvrdnje uglednih novinara, pa cak i ministara, poslanika i stranackih prvaka, da mocni tajkuni zakulisano kontrolisu zvanicnu vlast, vladu, ministre-sumanute ideje onih koji trabunjaju o nekakvim tajnim centrima moci, tajnim zaverama ? Jos 1970-ih godina je publikovana Ceska Povelja , jedan od autora je bio kasniji predsednik Ceske i poznati pisac Vaclav Havel, prema kojoj tajni otudjeni moci vladaju iz senke, daju neformalne direktive sudovima, policiji, poslodavcima, raznim drzavnim organima, medijima, obrazovnim ustanovama, socijalnim centrima, gangovima mafijasa, itd. Daju ih usmeno, iza ovih direktiva nema nikakvog pisanog traga, pojedinac nema pojma da se radi o necijoj direktivi. Tako je danas i sa tajkunskom vlasti u Srbiji. Zloupotrebe su ukrivane, tajkuni sa iskustvom iz prethodnog perioda krse prava gradjana bez ikakve pravne procedure, tajno, iza njihovih ledja , bez njihovog znanja : sud je po tajnoj direktivi doneo pogresnu odluku – navodno sve je po zakonu, , stigne uputstvo da se nekome da otkaz, a osteceni to i ne zna-ubedjuju ga da nije dobar radnik; aranzirane saobraćajke, premlacivanje, pa sve do provala u stanove, maltretiranje dece, ubijen je nepozeljni- delo nepoznatih kriminalaca; itd.

VIDE SE ZRTVE, A NE VIDE SE UKRIVENI ZAVERENICKI DZELATI. Otkud zrtve?

Neko proizvodi zrtve.

Srbija je u cituljama, u Srbiji vise umire, nego sto se radja , prema analizama SANU, nasih naucnika ,ukoliko se nista ne preduzme, Srbi bi za dve do tri decenije mogli biti manjina u Srbiji, a za pola veka nestati.

A za to vreme mafijasi pokupovase firme za bagatelu, otese narodu plod njegovog krvavog decenijskog rada.

Da li je ovakva Srbija nesrece, nasilja i destrukcije , divljanja potajnih mocnika, necija umisljena sumanuta ideja?

Narod jasno prepoznaje vinovnike, to su oni koji su na nezakonit nacin stekli ogromno, ili veliko bogatstvo, otimajuci od njih. To nije bolesno sumnjicenje nekakvih nepostojecih tajnih zaverenika, otkud im bogatstvo? A narod na ivici bede.

Vecina prestrasena ili smozdena cuti, ili agonizira, mnogi se povlace porazeni do nogu, tonu u bolestine, beznadje, depresije, ili se predaju alkoholu, svakojakim porocima, ili drogi, jednostavno prevremeno umiru. Neki beze van zemlje.

IV. ONI NISU DUSEVNO DEVIJANTNE OSOBE, NEGO NAJVITALNIJI I NAJUMNIJI POJEDINCI ZAJEDNICE. Ima i onih koji se ne predaju, oni se bore, sude, obracaju se nadleznim drzavnim organima, medijima, ustanovama i NVO koje se bave zastitom ljudskih prava, ili jednostavno o tome pricaju u svome okruzenju. To su oni najjaci, sa najvise znanja. Oni su nada da sve nase ladje nisu potonule, da jos uvek postoje oni hrabri u uporni, nesalomljivi, koji mogu spasavati nemozne i odbacene, suvisne .

Da li su ovi uporni borci za pravdu pred nepravdicnim sudovima nekakvi poremećeni sudski kverulanti? Poznato je stanje u sudstvu Srbije, da se do pravde vrlo tesko dolazi, sudovi odlazu odluke u nedogled, cesto su pristrasni i nepravdicni. Ne radi se ni o kakvim umisljenim paranoicarima, oni jednostavno traze uporno njihova prava. Njih treba podrzati, a ne njihovu lucidnu borbenost impulsivno, ili zlonamerno, prebacivati na teren psihijatrije. Isticem da je Radomir Veljkovic(1927) pukovnik JNA u penziji, "zatvorenik savesti AI", koji je boravio zbog verbalnog delikta 17 godina u Psihijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu (1971-1988), i bio potom vise meseci u muslimanskom logoru u Sarajevu 1992 g., gde je bio mucen kao oficir

JNA (tri puta bio u komi), opet u nejasnim okolnostima, sveopstoj konfuziji, smesten nasilno od juna 2004

godine u PB"Vrsac", jer trazi obestecenje, i vodi maratonske sporove protiv onih koji su krsili decenijama njegova prava. On je politicki zatvorenik. Da obavestim da je on jos 1971 godine javno obznanio" da se ljudska prava masovno krse, da se sprovode sabotaze JNA na Kosovu i dalmatinskim ostrvima, da nezakonito prevode u penziju , lisavaju prava na stan, te progone na razne nacine postene oficire; doslovce

je pisao, sto stoji u njegovoj sudskoj presudi, "da se priblizavaju kriza, ratovi i raspad Jugoslavije". On je mudrac. Zato se i nalazi dan danas u azilumu.

Zar su pismena obracanja pojedinih od ovih upornih nesalomljivih ocajnih nesretnika drzavnim organima, medijima, i na druge adrese, znak skribomanija?

Ne, to su vrlo korisni clanovi nase zajednice, koji uklanjaju lakirovku, koje treba podrzati. Tako, primera radi navodim slucaj Vladimira Markovica, novinara iz Beograda, poznatog lucidnog borca za zakonitost, koji je po kazni proveo tri godine u Psihijatrijskoj bolnici

Centralnog zatvora u Beogradu " jer je oboleo od skribomanije, beskrajno pise politicke tekstove i salje ih

na svemoguce adrese''.

Nas narod kaze:''' Koga su zmije ujedale i gusteru se plasi'''. Posle svakojakih pretrpljenih zloupotreba, nasrtaja, u drustvu gde na svakom koraku nezasticene gradjane vrebaju svakojake zamke i tesko predvidive opasnosti, buduci da osoba stice dugo vremena losa iskustva, logicko je da postaje sumnjicava (pseudo paranoja). Posebno treba istaci vrlo znacajnu cinjenicu, da ovakva klima u drustvu gde su gradjani izlozeni svakojakim dugotrajnim tumbanjima, krimina lci siledzije cesto njihove zivote pretvaraju u produzeni strah, zebnju, u pravom smislu reci mnogi zive u kosmaru, sto ih kraju obespomocene i porazene, gura u dusevnu alijenaciju, mnogi usled toga stvarno dusevno obole (prema zvanicnim statistickim podacima jako su prisutne dusevne bolesti, depresija, neuroze, ali i psihoticka oboljenja.). Ovakve pacijente treba razumeti, ohrabriti, podrzati ih. Umesto toga, olako etiketiranje sumanutoscju , manijama proganjanja, im nikako nece pomoci, nego ce mnoge dotuci. Psihijatri treba da dignu glas i da zahtevaju da se stanje drustvu popravi. Umesto sto kljukaju tabletama i pune bolnicke sobe, treba da lece uzroke a ne simptome. Pitanje je koliko su nasi psihijatri hrabri i kadri da ovako nesto ucine? Ustvari, potrebna je vrlo siroka akcija u koju treba da budu ukljчени pre svega nadlezni drzavni organi.

A kada se radi o onima navodnim paranoicarima koji tvrde da su zrtve tajnih upliva, zavere, to danas u Srbiji kaze vecina gradjana. Mi smo ugrozeni kao drzava, otimaju nam spolja dogovorno i metodicko nase teritorije, sprovode nad nama sankcije, izoluju nas. Ali smo ugrozeni i kao gradjani-pojedinci. Sta je drugo nego li tajna zavera ako neformalni centri moci gradjanima bez njihovog znanja potajno, iza ledja, odredjuju sudbinu pred sudovima, u vezi profesije, itd. To mnogi prepoznaju , i obznanjuju, tajkuni pak da bi ih osujetili se trude da to prikazu kao ''nedokazana trabunjanja nekavih samozvanih mesija, paranoicara, koji bulazne o nekavoj umisljenoj zaveri'''. Mirjana Solujic, eminentna pravница iz Cacka se pre cetiri godine zalila na sudsku zaveru, usled cega je bila optuzena za dela''kleveta'' i ''uvreda'' uticajnih pojedinaca, sto je procenjeno kao prisustvo sumanutih ideja proganjanja, i izrecena joj mera bezbednosti po clanu 63 KZ.

Ima ucestalih zalbi provajderima, sudovima, i na druge adrese, na zloupotrebe sa internetom i kompjuterom, slanje virusa, kradju fajlova, itd. Niti se vidi, najcesce se i ne sazna ko je to ucinio. A sta reci na vesti u medijima o zalbama eminentnih intelektualaca na prisluskivanje njihovih telefonskih razgovora? Zvezdan Milivojevic iz Lazarevca, poznati borac za ljudska prava, je nedavno bio nasilno smesten na mesec dana u PB '' Laza Lazarevic'' jer je u svome stanu pronasao podmetnut mali aparat za prisluskivanje, i o tome smireno i argumentovano obavestio javnost. (Oni lazarevacki mafijaski mocnici, notorni alkoholicari, ''mudre agise'', koji su mu taj aparat instalirali u stan, su nakon toga dosli nocu kod njega u bolnicu na Guberevcu u njegovu sobu i kazali mu drsko preteci:'' Picko, u nasim si rukama''').

Ocigledno, da postoji tajna zavera, ne radi se o sumanutosti tajnih upliva. Ne radi se ni o kakvoj umisljenosti, to je tuzna stvarnost Srbije.

Pojedini ocajnici strajkuju gladju, seku prste, pocinjavaju samoubistva, ili se samospaljuju, da bi tako privukli paznju na njihova drastico ugrozena prava.

Ako se radi o ovakvim nasilnickim ili diskriminatorским postupcima, buduci da su oni ne samo masovni, neretko ne samo drastici, ili tragicni, nego i da su dugotrajni, ponekad traju decenijama, da su snazno pojacani poslednjih dvadesetak godina, iza kojih umeju stojati mafijaski klanovi, to se moze pretvoriti u istinsku moru, zubobolju. Ugrozeni pojedinci , oni pronicljiviji, prepoznaju ovu sustinu, metodickost, te zeleda joj se odupru, javno optuzuju pocinoce. Shvatljivo je da se nikako ne moze prihvatiti kao racionalna procena psihijatara da zrtve umisljaju da su se svi zaverili protiv njih, te da se radi o

teskom mentalnom oboljenju generalizovanoj paranoidnoj psihozi. Jer zavera zaista postoji. Mnogi, kako se to kaze, zbog toga izgube razum(prema misljenju zdravstva, oko 50% gradjana Srbije, boluje od depresije, itd), klonu, ali ih ima koji se ne daju, bore se. Da li su danasnji brojni javni radnici, stranacki, pa i drzavni funkcioneri, sami licno navodni manijacni fanaticni idealisti-entuzijasti, sterilni reformatori , jer oni zele da Srbiju izvedu iz krize, ali je to jako tesko, da li su oni sterilni entuzijasti, sluge Jerneji koji traze njihovu pravicu, Andricevi kmetovi Simani, ili Don Kihoti, koji se svi zajedno bore protiv vetrenjaca , kako pocinioci kvalifikuju borce za demokratiju? Koji uobrazavaju da su vodje, mesije koje imaju uzvisenu misiju, da se izbore za pravdu, da poprave drustvo, odvedu napaceni narod u Obecanu zemlju? (Oni koji unesrecuju vecinu hoce da kazu da od toga nema nista, da su to corava posla, tako cineci sire defetizam). Bosko Grujic je pre tri godine optuzio

javno lokalne mocnike za kriminal, nikad nije pribegavao nasilju, bila mu je izrecena mera bezbednosti po

clanu 63 KZ SCG, boravio godinu dana u PB Vrsac ”zato sto se mesijanski , uporno, idealisticki donkihotovski bori za pravdu, tvrdi da ljudi treba da se suprotstave bezakonju”. Za njih je uporna borba zakon znak ludila. Ako je i od njih, mnogo je.

Posebno se treba osvrnuti na one slucajeve kada se radi o navodnim simptomima manije gonjenja kod onih koji tvrde da ne mogu da se lece, da ima zloupotreba sa zdravljem, ili da im je neko namerno ostetio zdravlje, ili cak da ih neko truje. Nazalost, pojava zloupotreba sa zdravljem ima i nikako se ne moze apriori, olako bez temeljitih provera, uzeti kao pouzdan simptom ludila, ako neko to ustvrdi.

Hteo bih upravo o ovome nesto da kazem. Prema zvanicnim istrazivanjima , uzroci vrlo loseg stanja zdravlja gradjana Srbije su slozeni, ali se istice dominantni-stres. A stres nije pao sa neba, neko ga je napravio. Zna se ko, to su oni koji svojim neodmerenim i ekstremnim, asocijalnim postupcima guraju vecinu u depresiju, beznadje, dusevnu alijenaciju, oni su ti koji najvise profitiraju od aktuelne krize u Srbiji.

Vrlo je poucna ilustracija teskog, kranje tuznog stanja u Srbiji, ugrozenosti i nemoci pojedinca da spase svoje zdravlje, ono sto kaze u svome tekstu poznata publicistkinja Valentina Sekaric objavljenom 13 jula, 2009 (DROGA ZA SILOVANJE, (‘‘date rape drug’’ Flunitrazepam, Gamahidroksibutrična kiselina , Ketamin , itd), prenet i preko interneta, u kome upozorava na siroko rasprostranjene upotrebe droga za protivvoljno navodjenje zena na prihvatanje seksualnog odnosa, doslovce kaze: ‘‘masovno se koristi, obicno se radi o supstancama sa sedativnim, hipnotickim i amnestickim dejstvom, a dodaju se u hranu ili picu bez znanja zrtve, ili sprejom, ili gasom u prostoriji . U kombinaciji sa alkoholom, mogu dovesti do popustanja kočnica odnosno smanjenja otpora, a česti su i slucajevi potpunog gubitka pamćenja za jedan izvesni period nakon konzumiranja, tako da sama zrtva ne zna što se ustvari desilo, ni da li je došlo do nečega što nije želela. To su hemijske substance bez boje, ukusa i mirisa. Lako se stavljaju u hranu ili picu, brzo se rastvaraju, i još brže deluju nakon unosa u organizam. Sve vrste droga za silovanje deluju tako što onemogućuju zrtvu da se brani od nasilnika. Zastrašujuća je pomisao koliko je postojanje ovakvih droga rasireno, koliko može biti opasno kada se one nađu u rukama nasilnika, i koliko policija i sudstvo to ne sprecavaju. Postoji nekoliko jednostavnih mera predostrožnosti kojih bi se trebalo pridržavati. Pre svega, ni na javnim niti na privatnim zabavama ne bi trebalo prihvatati već natočenu čašu i otvorena pića, bez obzira da li su alkoholna ili bezalkoholna, od osoba koje ne poznajete ili u koje nemate poverenja. U kafićima, barovima i klubovima uzimajte picu samo direktno od barmena i uvek gledajte šta vam sipa. Nemojte ostavljati svoju čašu nigde, a dok ste za stolom nemojte okretati leđa stolu. Takođe, bitno je da budete na oprezu, naročito ukoliko čujete da se govori o ovim drogama ili ako primetite da vaši prijatelji deluju previše opijeni za količinu unetog alkohola. Jedina preporuka u takvoj prilici je da se odmah pokupite i napustite to mesto. U situacijama zabave, okruženja prijateljima i nepoznatim osobama, kad žrtvi pozli,

zlostavljač može postupiti taj na način da joj pokuša pomoći time što će joj predložiti da je izvede na svež vazduh. To je trenutak kada zlostavljač i izvrši svoj naum – zloupotrebi osobu koja nije u stanju jasno rasuđivati o vlastitim postupcima. To je krivično delo. Ali je po pravilu zločin bez kazne. Upravo zbog toga, na mestima masovnog okupljanja, dobro je imati uz sebe prijatelja koji ne pije. Takođe, u slučaju da osobi pozli iz nepoznatog razloga, ili od pića, važno je pomoć odmah zatražiti od nekog u koga imate povjerenje. Pića koja imaju čudan okus treba izbegavati. Nema zastite zakona.”

Sta sad ako nesretnu devojkicu zrtvu asocijalnog nasilnika, svu usplahirenu, bilo ko usmeri ka psihijatru, svojevolejno, ili prisilno, tvrdeći da “trabunja o nekakvom trovanju”, ona obično sva istraumatizirana nema koncentracije da se jasno predstavi. A ovo je i teško dokazati, trebaju proveriti. Ko će takve tvrdnje danas proveravati? A kako se nasi psihijatri obstinatno drže načela” Ono za šta nemam dokaze, nije tačno”, onda kazuje “paranoidna reakcija”. Nesretna devojkica završi u azilumu, što je najgore njoj se zalepi na leđa netačna dijagnoza, sa svim pogubnim posledicama za ceo život, koje su mnogo gore od same neindikativne hospitalizacije.

Ako asocijalne osobe, ili kriminalizovani pojedinci ovako postupaju sa nezasticećenim devojkicama, bez efikasne zaštite policije i sudstva, onda se može sasvim logično zaključiti šta oni nesputani čine kada se radi o otimacinama novca, imovine, u vezi nasledstva, provalama u banke, menjačnice, poste, prodavnice, obracunima sa političkim i drugim rivalima, nepoželjnim, neprijateljima, onima kojima mogu posegnuti za njihovim pravima, sudskim sudeonicima, pred socijalnim ustanovama, itd, itd.

Evo više sličnih dokaza o zloupotrebama u medicini:

-SRS se svojevremeno u više navrata obracala javnosti tvrdnjama da je ustanovila da se za vreme izbora koriste gasni sprejovi da se bez znanja osobe uspricaju članu izborne komisije, ili u prostoriju, da onda nije u stanju da se koncentriše.

-medija su u nekoliko navrata prenela da su uhapseni kriminalci koji su u vozovima, parkovima, i drugim javnim mestima, gasnim sprejevima uspavljivali pojedince, te su tako uspavanim zrtvama otimali tasne i novac, imovinu (neke od zrtava su umrle). Sta tek onda čine moćni mafijasi-treba da se zapitamo, zašto se o tome uporno ćuti?

-prema medijama kriminalci su koristili priručni aparat za elektro sokove, koga su izneli iz zatvora, da muče pojedince.

-zna se da je krajem 90-ih godina puštan gas na demonstrante na Trgu Republike.

-štampa povremeno prenese vest da je neko nekoga otrovao, stavi mu nešto u piće, hranu

-pripadnici Zemunskog klana su optuživali jedne druge za trovanja (prenela medija), gasiranja pojedinaca i prostorija. Zašto se o tome ćuti?

-medija su prenela da je bila uskracivana medicinska pomoć ranjenim demonstrantima.

-setimo se postavljanja od M.Marković u Upravne odbore bolnica Julovaca,

-rema izveštajima AI, London, agenti SDB SFRJ su 70-ih godina otrovali više jugoslovenskih političkih emigranata u Zapadnoj Evropi, neki su bili pohvatani i osuđeni od tamosnjih sudova (sada je obznanjeno da su u tome učestvovali i tajne službe zemalja gde se to dogodilo). Ako je to lokalna policija radila nepoželjnim van zemlje, kako onda postupaju prema onima potpuno nezasticećenim u zemlji? Zašto se o ovome ćuti? Navodno teško je dokazati. A počinioce to upravo najviše ohrabruje.

-zar nespričavana trgovina drogom nije masovno metodično trovanje naše omladine?

Tu neko nekoga truje namerno. Šta to neko ne zabrani? Gde su policija i vojska, sudovi?

Ak su nečije dete trgovci droge nekaznjeno uvukli u narkomaniju, takav ocajan roditelj na ivici snage može ustvrditi” truju me, kao i moje dete”.

-setimo se bezbroj sličnih vesti u štampi: davanje injekcije Veruloviću, telefonski razgovor lekara ranjenog Djindjića sa ubicama, ubod injekcijom sestre pokojnog Djindjića na javnom mestu, mucenja medicinom Vuka i Danice Drasković.

-medijske vesti su spominjale seriju nerazjasnjenih umiranja.

-a sta reci o teskocama hospitalizacije, mnogi kojima je potrebna ne mogu da je dobiju, dok ne daju mito, o kradji beba, trgovini ljudskim organima, fetusima, o nasilnim smestajima normalnih ljudi u ludnice.

-veliki broj gradjana se zali na slicne, ili mnogo teze zloupotrebe sa njihovim zdravljem, od akademika do radnika i seljaka, da navedem samo neke od njih: jedan od najumnijih Srba dr. Marko Mladenovic, profesor Pravnog fakulteta ; akademik Nikola Milosevic tvrdi da su ga pogresno lecili, namerno unistili; dr. Zarko Gavrilovic; Vuk Draskovic; profesor dr. Miroljub Kojovic; dr. Misa Petkovic , lekar, predsednik Demohriscanske stranke Srbije; ing Ranko Milovanovic-predsednik Stranke ekonomskog napretka; Rade Micic, urednik casopisa Drzava: Milutin Stankovic, izdavac iz Beograda; Zoran Dimitrijevic, biznismen iz Grocke, itd (Spremni smo da dostavimo podatke o vrlo velikom broju, vecina se zali na od nekoga unisteno zdravlje). Da li su oni paranoidni sizofrenicari?

-izmedju obavestajnih sluzbi se vodi rat medicinskim sredstvima. U prilogu sajtovi: na engleskom HEMIJSKO I BIOLOSKO ORUZJE: <http://cns.mii.edu/research/cbw/> ; Sredstva za tihe likvidacije <http://www.apisgroup.org/article.html?id=325> ; Tajne sluzbe Velike Britanije <http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53> ; Kako CIA ubija

<http://www.apisgroup.org/article.html?id=38> ; Treci metak <http://www.apisgroup.org/trecimetak> ; - Bivsi ruski obavestajac otrovan u Londonu-<http://www.apisgroup.org/article.html?id=3472> ; - Hapsenje Skaramele ce mozda osvetliti ubistvo

Litvinjenka; http://www.rian.ru/defense_safety/investigations/20061224/57705929.html - VOS i UDBA nisu isto (Od Jalte do Malte) <http://www.apisgroup.org/vosiudba>

Poznato je da je za vreme vladavine nacizma u Nemackoj pocetkom 1940-ih godina otrovano potajno gasom u psihijatrijskim bolnicama , i u stanovima, u roku od nekoliko meseci, oko 400.000 tzv. neproduktivnih usta, dusevno bolesnih, debilnih, rasno necistih, da se tako uštedi, i ujedno ocisti rasa. Tada su imali hrabrost da svoj glas podignu samo duhovno snazni svestenici.. Sto je visoko moralan cin, dostojan divljenja i svake pohvale. Zar je danas u ovakvim okolnostima sumanuta ideja pomisao da neko nekome na bilo koji nacin ugrozava zdravlje? Napravimo anketu, mnogi kazu da idu u bolnice samo kada moraju, narod je u dobroj meri izgubio poverenje u lekare i zdravstvene ustanove. Uzimajuci u obzir navedeno, nikako se ne moze prihvatiti da su obicno paranoidni psihotichni bolesnici, oni koji uporno i ostrasceno tvrde da su zrtve nadzora, tajnih ili javnih, da su proganjani, da su nepriznati kao strucnjaci na radnom mestu, da su ometeni sistematski u naucnom radu, ili javnom zivotu, da su cesto blokirani od nekih mocnika, i da su iako su vrlo sposobni, ipak zbog diskriminacije neostvarene licnosti, te se zbog toga uporno bore sa krajnjom ostrascenoscu za povracaj izgubljenih prava.

Jer jednostavno, to sto oni tvrde je cesto cinjenicno stanje.

V. ZASTRASIVANJE DRUSTVENE KRITIKE, OHRABRIVANJE MAFIJASTVA, POKUSAJ UKLANJANJA

LUCIDNIH KRITICARA DRUSTVA. Ovde je ocigledno neko dusevno i moralno ostecen, a to nisu zrtve,

vecina gradjana Srbije tvrdi da su to upravo pocinioci, u kojima prepoznaju sadiste, megalomane koji ljude tretiraju kao objekte, moralno do krajnosti otupele psihopate. Njih treba privesti u azilume. A ne obratno.

A gde su vekovima osvajana civilizacijske dostignuca, priznata prava borbe za napredak, oslobodjenje? Slobodoumni intelektualci, borci za pravdu , su kroz vekove nosili baklju svetlosti i krcili pomake iz kojih su nastala danasnja civilizacija i dobrobiti za covecanstvo. Da nije njih bilo, ne bi bilo ovih danasnjih blistavih ostvarenja ljudske civilizacije.

U danasnjoj Srbiji, nazalost , one javne pregaoce koji zelevu da zemlju povedu napred, koji o svemu govore bez dlake na jeziku, mogu omesti, ako treba i kazati da su optereceni sumanutim idejama proganjanja.

Na delu je zastrasivanje hrabrih boraca za istinu i pravdu. I u isto vreme ohrabivanje sveprisutnih mafijasa i tajkuna. Da tako Srbiji zacepe usta, da se ne osvesti, a da zavlada veciti mrak, da nas zauvek gurnu na bespuce, da preovlada sveopsta silnicka despotija, stradaniya, i da nastane nasa definitivna propast.

Na delu je dakle, projekat konzeviranja drustvene obespravljenosti i bezakonja.

VI. a.ZLOUPOTREBA PSIHIJATARA-KONTEKST KOMUNICIRANJA NA RELACIJI PSIHIJATRI-PACIJENTI-OKRUZENJE. b.OPASNOST PO OKOLINU. c.NEOSTVARENA MEDICINSKA INDIKACIJA

a. Treba objasniti jos jednu vrlo opasnu zloupotrebu do koje cesto dolazi. Ne radi se samo o zloupotrebi psihijatrije, nego i o zloupotrebi psihijatara, koje danasnje kriminalizovano drustveno-politicko okruzenje moze smisljeno navesti na pogresne procene zdravlja .Ovde se pre svega misli na psiho-socijalni kontekst komuniciranja na relaciji: psihijatar-pacijent-okruzenje, i zakulisane manipulacije skrivenih centara moci , sa ciljem da psihijatra navedu na pogresne procene zdravlja neistomisljenika.

Ovo okruzenje u Srbiji dan danas ima ogromnu moc i mogucnost da utice na rad psihijatara, i da ih po potrebi u senci usancenih neformalnih mocnika, smisljeno i efikasno onemogucava da objektivno procene zdravlje onih osoba koje su u njihovoj nemilosti, da ih navede na pogresne procene i izdavanje dijagnoza po njihovoj zelji.

Naime, psihijatri su upuceni na podatke potrebne za postavljanje dijagnoze, o ponasanju i uslovima zivota pacijenta iz njihovih zivotnih mikro sredina : na njegovom radnom mestu, u susedstvu , mesnoj zajednici, obrazovnoj ustanovi, u centrima za socijalni rad, kod organa vlasti, ili u porodici, itd. Na vecini ovih nivoa danasnji sveprisutni kriminalizovani segmenti koji svugde pružaju svoje pipke, mogu imati svoje ljude, mogu delovati na njih da daju iskrivljene podatke o osobi “koja prica svasta, da je neko progoni, asocijalna, svadljiva, agresivna, itd” , sa ciljem da je predstave u laznom, zeljenom, svetlu. Nazalost , nasi psihijatri su skloni , delimicno iz konformizma, ili usled nedovoljne svesti i svoje specificne psihologije, da ovakve iskrivljene podatke po pravilu prihvataju bespogovorno, nekriticki, kao tacne, iako oni to cesto nisu. Npr.ukoliko je nesretna devojka zloupotrebljena, ustvari silovana, uz primenu droga, kako to opisuje Valentina Sekaric, njeni progonitelji, pogotovu ako su povezani sa mocnim mafijaskim klanovima, mogu oko nje oplesti paukovu mrežu uticaja na one koji je znaju, pa sve do poremećenih porodicnih odnosa (znamo za vise navodnih “objektivnih”porodicnih anketa, gde su srodnici bili istinski zloupotrebjeni u svojim izjavama protiv svojih srodnika u psihijatrijskim bolnicama). Da ih tako navedu na podesena svedocenja.

Nedostaje kriticnost prema ovakvim misljenjima, koja se automatski prihvataju kao verodostojna, iako ona to nisu, i koja dolaze od osoba u koje se ne moze imati poverenje. Ovaj problem je utoliko slozeniji, i delikatniji, jer je upravo samo ovo okruzenje moglo destruktivno uticati na pojedinca. Psihijatri nazalost nemaju internalizovanu svest da ovakvo okruzenje moze delovati na necije zdravlje. Ili ako to znaju, to ne uzimaju u obzir.Npr.mobing (sikaniranja neistomisljenika na radnom mestu), od strane sudova, pojedinih kriminalizovanih struktura, su mnoge dovela do ivice nervnog sloma. Ili ponekad do samoubistva. A upravo te iste ustanove i pojedinci, daju psihijatrима svoja "objektivna"misljenja o licnosti pojedinaca , koje onda psihijatri koriste da stvaraju misljenje o njihovom dusevnom zdravlju.

Logicno je da pojedine ovako proganjane osobe, a to moze biti dugotrajno i intenzivno, cesto kada budu dovedene pred psihijatra su u izvesnoj manjoj ili vecoj meri ruiniranog dusevnog zdravlja, nervozne, impulsivne, pogotovu ako je to kombinovano sa nedovoljnim obrazovanjem ili inteligencijom, te onda nisu u stanju da se ispravno predstave psihijatru. Psihijatri pak sa njihove strane, ne ulaze u uzroke oboljenja , u okolnosti koje su uticale na zdravstveno stanje, ne sagledavaju dublji kontekst i cesto prisutne manipulacije sa zdravljem ovih pojedinaca. Cim npr.cuju da uzrujani pacijent kaze da je proganjan (cesto

je to istina) , to odmah, bez provera, kategorizuju kao "paranoju".

Te otuda nastaju masovne pogresne procene, i desava se jedna masovna zloupotreba nasih psihijatara.

b. OPASNOST PO OKOLINU. Najcesce tragicne posledice nastaju u proceni dusevnog zdravlja kada se barata sa tzv. pojmom OPASNOST PO OKOLINU. Pre svega, u drzavama gde postoji vladavina prava, pod pojmom opasnost po okolinu u ovakvom kontekstu, se podrazumeva opasnost u fizickom smislu: nasilnicko ponasanje, ubistvo, ranjavanje, paljevina, silovanje, unistavanje materijalnih dobara. Izrazavanje kritickih misljenja makoliko bila nakaradno, koje se ne pretvara u fizicko nasilje, ne moze ni u kom slucaju predstavljati opasnost po okolinu u fizickom smislu. Moze se onda govoriti o opasnosti po drustvo, po stranku i grupu na vlasti, mafijaske klanove. A sto je pojam blizak zloglasnoj IDEOLOSKOJ DIVERZIJI. A gde je tu sloboda izrazavanja? Ali, sumanuti dusevni bolesnik, ukoliko je on

to zaista kako to nagovestava naznacena simptomatologija, nema dovoljnu lucidnost da bi svojim recima naskodio bilo kome, on takodje nema sposobnost umisljaja. Svako ima pravo da kaze svoje misljenje, pod uslovom da se ono ne pretvara u nasilje. Ukoliko je ono izopaceno, ukoliko dolazi iz usta zaista sumanute osobe, ko onda obraca paznju na pricanija takve osobe? Takve osobe izazivaju sazaljenje , ili potsmeh.

Na delu su postupci zloupotrebe pojma "opasnost po okolinu", jer se kao opasnost uzimaju reci, makar i izopacene, umesto fizicke opasnosti, koji su u flagrantnom neskladu sa medjunarodnim zakondavstvom i tekovinama pravne nauke demokratskih drzava. Vrlo je bitno privuci paznju na razlicite postupke kada se radi o medicinskoj indikaciji prilikom hospitalizacije ovakvih bolesnika.

Za ove pacijente se tvrdi da su kod njih prisutne sumanute ideje proganjanja , sve do paranoide psihoze. Te da je neophodno lecenje, da bi time bilo eliminisano bolesno stanje, koji ih navodi da umisljeno tvrde da su zrtve progona ili zavere. Njih salju u otvorene gradjanske bolnice, ili zatvorske psihijatrijske bolnice, specijalne psihijatrijske bolnice (ili sudska odeljenja gradjanskih bolnica) na lecenje, da ozdrave.

Dakle, postoji jedna navodna medicinska indikacija, smestaj, cuvanje, i lecenje ovih pacijenata, do njihovog ozdravljenja.

c.. NEOSTVARIVANJE MEDICINSKE INDIKACIJE. Ova medicinska indikacija na delu nije ostvarivana, jer se zna kakvo je tesko stanje u pojedinim nasim bolnicama sto se tice kvalifikovanosti i eticnosti pojedinih lekara i osoblja (koji mogu biti pipci kriminalizovanog okruzenja), opremljenosti, gradjevinsko-tehnickih karakteristika, medicinskog tretmana, uslova zivota (pothranjenost , hladnoca, losa higijena, aeracija, osvetljenje, prenatrpanost , losa odeca i obuca , nemogucnost zabave, naucnog rada, sporta. O cemu je nedavno bilo mnogo govora povodom izvestaja jedne NVO koji je u pravom smislu sokirao javnost i potstakao brojne reakcije).

Narocito je veliki eticki problem sto se osoba oseca zrtvom jednog novog, proizenog progona, umesto razumevanja i podrške lekara. Poznato je da pogresne dijagnoze mogu kod pojedinih povodljivih pacijenata, a takvi su mozda i vecina, voditi usvajanju u licni kod identiteta ; opadanje samopouzdanja, ili postepeno verovanje u tacnost pogresne dijagnoze. Nisu isklucene neindicirane farmaceutske terapije, injekcije stetne po zdravlje. U ovakvim bolnicama ne bi mogla biti ostvarena medicinska indikacija.

Naprotiv, vecina je iz njih izlazila losijeg organskog i dusevnog zdravlja nego pre dolaska.

VIII. DANASNJE STANJE. Opisana simptomatologija dusevnih oboljenja, je dakle jos jedna evidentna ilustracija lutanja srpske psihijatrije .

Kao sto je receno u uvodnom izlaganju, krah institucija pravne drzave nastao posle raspada SFRJ i kasnije, je se drasticno odrazio na stanje u nasoj psihijatriji, doslo je do novih zloupotreba, cak je i sira javnost saznala poslednjih godina preko medija za vise slucajeva abizivnih interniranja pojedinaca u psihijatrijske ustanove. A sazna se samo

ponesto.

Ovi klanovi kriminalaca ostaci prethodne vlasti su zloupotrebili vakuum nastao smenom vlasti i teskocama tranzicije, da bi nastavili sa prethodnim navikama da koriste psihijatriju, nasrcu na snemocale, preplasene i nezasticene gradjane, da se tako docepaju necije imovine, starateljstva nad nekim, da se svete supruzniku, omrazenoj osobi ili susedu , podredjenom na radnom mestu, da nekome namecu svoju volju, da ga orobljavaju, itd. Stvorena je istinska kaljuga. Siromastvo, krah pravne drzave, korupcija, slabljenje javnog morala, nesputani zakonom neograniceni trijumf onoga ko je jaci, bogatiji, samovolja , uzurpacija moci, opstaju nasledjene politicke ostrascenosti, uvrezene decenijske navike, tenzije i sukobi, lose procene, borbe suceljenih klanova, politicke tenzije u zemlji i sa medjunarodnom zajednicom, poremecaji medjuljudskih i porodicnih odnosa, itd, sve se to pogubno odrazava i na psihijatriju i zdravstvo.

Otvaraju se siroke mogucnosti za pojave voluntarizama, izgrednika, arbitrarnosti, i zloupotreba.

Tome moze doprineti i simptomatologija koja je kljucna tema ovih razmatranja.

Nazalost, zvanicna vlast makoliko da je patriotska i dobronamerna, je u ponecemu nemocna da zauzda korupciju i kriminal. Sloboda coveka je jos uvek drasticno dovedena u pitanje.

Psihijatrija i ljudska prava se danas na neki nacin suprotstavljaju. Dok ljudska prava i individualne slobode imaju za cilj da smanje stepen ogranicenja slobode pojedinca od strane vlasti, dotle je specificnost psihijatrije suprotna od ideala ljudskih prava. Ona ima za cilj da nekonformne gura u socijalnu fabriku, da pojedincima nametne neke drustvene okvire koje oni ne zele. Psihijatri su na neki nacin cuvari ustaljenih pravila i normi ponasanja.

Prisilna (ili neautenticna) hospitalizacija je, kako kaze dr.Thomas Szash, vrsta zatvora, lisavanje slobode suprotno savremenom koceptu ljudskih prava i individualnih sloboda.To je vrsta ropstva, zlocin protiv covecnosti. Ovakva hospitalizacija mentalno obolelih predstavlja drustveno uredjenje kojim jedan deo drustva osigurava izvesne povlastice za sebe, na racun drugog dela drustva-kaze.dr.Szash.

Prema izandjalim i obezvređenim konvencijama UN, svaki bolesnik ima pravo na medicinsku negu. Ali se ova nega ne moze nametati silom, il na prevaru otrcanim navedenim simptomima.

Kod nas je vrlo neobicna situacija, mnogi bolesnici moraju da plate mito da bi ih primili u bolnicu. A druge tamo guraju na silu.

John Stuart Mill je sasvim opravdano kazao"da je svaka osoba jedini cuvar svoga vlastitog zdravlja, bilo telesnog, dusevnog ili duhovnog". Nasilan, ili abizivan smestaj radi lecenja je u neskladu sa ovim principom. (Zar se moze govoriti o gospodarenju svojim zdravljem, ako na njega na bilo koji nacin mogu delovati grupe mocnika, makar i neformalnih).

Danasnja teorija i praksa hospitalizacije u dusevne bolnice u svetu, ukljucujuci i demokratske drzave, prema zapadnim psihijatrima se odlikuju nesredjenosc propisa, nedovoljnosc zakona i konvencija, te ostaje dosta stvari koje treba usavrsiti . Izlaz je u slobodi. Psihijatrija treba da bude oslobodjena svih politickih stega i humanizovana, da bude u sluzbi bolesnika, da postuje njegove individualne slobode, da ga leci i izleci, i da mu olaksa tegobe koje donosi dusevna bolest, da ga razume i ispravno proceni.

PREDLAZEM:

-iz udzbenika uklonii aktuelnu simptomatologiju, i istu usaglasiti naucnim objektivnim merilima i kriterijumima.

-pokrenuti siroku akciju da se stanje u drustvu koje masovno gura u organske i dusevne bolesti, popravi, da se otklone uzroci.

-nase zakonodavstvo iz ove oblasti treba da bude usaglaseno sa zakonodavstvom demokratskih drzava. Treba reformisati postojece zakone, uraditi Zakon o pravima dusevnih bolesnika po ugledu na demokratske drzave.

-u medjuvremenu u sveopstom haosu se pridrzavati Havajske deklaracije Svetske psihijatrijske asocijacije iz 1977 godine i pojacati efikasnost i kvalitet rada organa pravosudja, policije i zdravstva.

-predlazem da se izvrse revizije svih onih dosijea pacijenata koji se zale da su bili zrtve zloupotreba, da se provere svi oni pacijenti koji su u psihijatrijskim bolnicama iznad godinu dana , i svih onih koji se zale da su nepotrebno produzenu zadržavani.

-upozoravam da je ogroman broj gradjana obelezen netacnim narucenim psihijatrijskim dijagnozama jos u prethodnom periodu, koje jos nisu ukinute. Ogromna vecina jos nije rehabilitovana, neki su pod nezakonitim starateljstvima, lisavani na nezakonit nacin poslovne sposobnosti.

-upozoravam da ima podosta kriminalizovanih pojedinaca i bivsih organa vlasti, koji nastavljaju navike i zloupotrebe iz prethodnog perioda.

-osnovati vrstu SOS NVO za podrsku zrtvama zloupotreba psihijatrije.

- da se pri Udruzenju psihijatara Srbije oformi Odbor za zloupotrebu psihijatrije i psihijatara

-da se pri Ministarstvu zdravlja otvori resor OMBUDSMAN ZA PRAVA DUSEVNIH BOLESNIKA I ONIH KOJI SE ZALE NA ZLOUPOTREBE.

-da se pri lekarskim komorama oformi SUD CASTI u oblasti psihijatrije.

-da se pri Ministarstvu zdravlja oformi KOMISIJA ZA ANALIZU STANJA U PSIHIJATRIJI I PREDLOGE REFORMI u koju bi usli predstavnici pravosudja, NVO, lekarska udruzenja, i drugi.

-pri novinarskim udruzenjima NUNS i ANEM osnovati Odbor za obavestavanje javnosti o ovakvim postupcima.

-napisati tekst PRAVA PSIHIJATRIJSKIH PACIJENATA sa svim pravima pacijenata shodno Havajskoj deklaraciji, ovaj tekst staviti na zidove bolnica i dati u obliku letka svakom pacijentu u momentu hospitalizacije, jer oni ne znaju njihova prava.

Tomislav Krsmanovic

Томислав Крсмановић: ПРЕДЛОГ РЕФОРМЕ ЗАКОНА
КОЈИ РЕГУЛИШУ ПРИСИЛНУ ХОСПИТАЛИЗАЦИЈУ
ДУШЕВНИХ БОЛЕСНИКА

ПРЕДЛОГ ИЗМЕНА И ДОПУНА ЗАКОНА

Садржај:

I. Увод

II. СТАЊЕ У СФР ЈУГОСЛАВИЈИ И СР ЈУГОСЛАВИЈИ (до 2000 године)

A. Резиме

1. ПРАВНА РЕГУЛАТИВА У ПРЕТХОДНОЈ СФРЈ-СРЈ (до 2000 године)

a. Вербални деликт

b. Појам “Опасност по околину”.

c. Медицинска индикација и вербални деликт.

2. Злоупотреба психијатара: Контекст комуницирања “психијатар-пацијент-окружење”

3. Отворена врата злоупотребама

Б. Детаљна анализа закона

1. Казнени поступак

2. Грађански поступак .

III. СТАЊЕ У СЦГ-СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ од 2000 године до данас.

Анализа закона о насилној хоспитализацији (2000-2005 година).

A. Увод

1. Кривични поступак

2. Грађански поступак

IV..ПРЕДЛОГ промене следећих закона:

1. Кривични поступак

2. Грађански поступак.

Хавајска декларација (на енглеском)

I.УВОД.

Posle zavoђewa višepartijskog sistema 1990 godine, i pobeде demokratije 2000 godine, najalost nije došlo do očekivanog diskontinuiteta vlasti. Nova demokratska vlast nije uspela da se obračuna sa ostacima prethodog poretka, koji su se povezali i oјачali kroz gangove kriminalaca i mafija, i nastavљају sa lošim navikama iz prethodnog poretka. Institucije pravne државе још nisu заживеле ni izdaleka u довољној мери. Sudstvo је u истинској paralizi. Nastavљају se злоупотребе psihijatrije. Na snazi су isti svi oni zakoni koji су bili i ranije, opстају навике, предрасуде, поступци..То sada не чини vlast као у претходном поретку, nego kriminalци i mafijaши.

Potrebna је hitna i energična akcija, pre svega reforme zakona. Ovaj rad ima za prevashodni zadatak da ukaže na sadašnje стање u ovoj oblasti, i da предложи konkretne reforme, izmene i dopune zakona.

Ovo је наш iniцијални predlog., koji ће zatim sukcesivno biti doraђivan, proširivan i dopunјavan. Cilј nam је da doprinesemo da se u ovoj oblasti poštuju zakon i etički principi psihijatrijske profesije, da niko не може biti na nezakonit начин smešten nasilno protiv svoje воље u psihijatrijsku bolnicu, obeležen нетачном psihijatrijskom dijagnozom, zadržavan u bolnici protiv svoje воље, lišavan poslovne sposobnosti, стављан pod sataratelјство , тучен lekovima , injekcijama , ронијаван..

Позивамо на дискусију, очекујемо ваше сугестије, предлоге.

U nekim bivšim sociјalističkim државама Istočne Evrope, укључујући i SFR Jugoslaviju, i bivši SSSR ,u posledњim dekadama њиховог postojања ,postojala је sklonost da se rastuћи trend političke disidencije tretira kao opasna друштvena snaga ,koju po svaku cenu treba onemogućiti, укључујући u то i psihijatriju.

Sve broјniji disidenti i borci za људska prava u ovim zemљama су sa najbolјim namerama ukazivali na galopirajuћu krizu, i na њene uzroke, i predviђali sadašњи porazni ishod.Zahtevali су da се propusti i greške otklone, da се спречи “ lakirovka”(улершавање),i dozvoli kritika negativnih pojava, друштво popravi, i tako izaђе iz dekadencije.

Umesto da буду ispravno shvaћeni, i њихova dobronamerna, i често konstruktivna mišљeња буду uzeta u obzir, њih су slali u zatvore, isterivali sa posla ,izlagali ih, kao i њihove porodice, svakoјakim oblicima diskriminacije i represije.A mnoge су predavali u ruke режимских psihijatara,koji су ih на montiranim sudskim процесима, i на osnovu нетачних psihijatrijskih dijagnoza, proglašavali тешким душевним bolesnicima opasnim po okolinu i друштво,,i slali ih u psihijatrijske bolnice. на neodreђeno vreme.

Ondašњи vlastodршци су bili duboko ubeђeni da су њихova ostvareња bila izuzetna ,i da је ondašњи sistem bio izuzetno patriotski i pravичan, te су bili skloni da one koji ih kritikuju процењују kao zlonamerne, neprijatelје, izdajnike i strane plaћenike ,ili да желе да im наводно otmu vlast..Ili пак, jednostavno, то су po њима bili pojedinci koji немају рационалне критеријуме ,чија mišљeња су izорачена i pogrešna, што је последица душевне bolesti .U ondašњим државама је bilo prisutno uverење, da oni koji се suprotstavљају

svemoćnoj državi, pogrešno procenjuju stvarnost i svoje lične mogućnosti, i da je veći sama ova činjenica dokaz da nisu duševno zdravi. Režimski psihijatri su takve disidente podvrgavali psihijatrijskim ekspertizama, kojom prilikom su ih krivotvorili činjenice, lažno predstavljali da boluju od manje veličine, ideja vizionarstva i reformatorstva, ili čak da je njihovo ropanje nekonvencionalno, da kleveću i vređaju porijekom, ili da su agresivni duševni bolesnici koji mogu ugroziti pečju ličnu bezbednost ili imovinsku sigurnost, ili jednostavno-trebalo ih je lečiti. Kvalifikuju ih često kao takve opasnim po okolinu i društvo, su ih slali u psihijatrijske bolnice, navodno na lečenje. Oni su ponekad tamo ostajali i više godina u teškim uslovima, izlagani neinduciranoj farmaceutički, injekcijama, ili čak mučeni elektro šokovima, podvrgavani zastrašivanjima, izgladnjivanjima, procedurama prađa mozga i modifikacije ličnosti. Odakle su izlazili oštećenog duševnog i organskog zdravlja, a mnogi su tamo i umrli. Još su raširenije bile zloupotrebe po tzv Građanskom postupku koji reguliše materiju nasilne hospitalizacije duševnih bolesnika koji nisu počinili nikakvo krivično delo, kojim prilikama su politički nekonformne osobe bile slate po kazni u psihijatrijske bolnice da se navodno "leče".

Ako se danas analiziraju mišćewa ondanjih boraca za ljudska prava zbog kojih su slati u psihijatrijske bolnice kao navodni teški duševni bolesnici, vidi se da su oni često bili potpuno u pravu. Tako, npr. u Presudi Suda u Sarajevu iz 1973 godine, izrečenoj Radomiru Veljkoviću (1926) ondanjem pukovniku JNA i profesoru Vojne akademije u Sarajevu, koji je zbog svojih verbalnih kritika i nepasivnog izražavanja svojih mišćewa proglašen duševnim bolesnikom opasnim po okolinu i društvo, i proveo po kazni 17 godina u beogradskoj zatvorskoj psihijatrijskoj bolnici (proglašen je od strane Amnesty International, London, za "zatvorenika savesti"), stoji doslovce: "okrivljeni tvrdi da se zakoni masovno krše, da su zavlitali nepotizam i korupcija, da se ljudska prava masovno krše, da se sabotira JNA, i da to vodi ubrzanom i rastućom opasnom društvenom krizi i raspadu države, da slabi vojnu i odbranbenu moć države. Iznoseći ovakve neistine, je počinio krivična dela klevete države i njenih organa i perijatełske propagande". Dalje se navodi da je ova krivična dela počinio u stanju teškog duševnog obolenja, da nije svestan značaja svojih postupaka, te da se šalje na lečenje. Očigledno da je on bio potpuno u pravu, i da su takvi, sve brojniji dobronamerni glasovi bili saslušani i sprovedene korekcije, da ne bi ni došlo do sadašnjeg poraznog ishoda.

Ovakve prakse u ovim zemljama su bile vrlo efikasno ukrivane od prepoznavanja građana i javnosti, kako domaće tako i strane, počinioći su bili toliko uprešni u ukrićvanje, da su uspevali ponekad da i rodbinu obmanu i njihove bližnje, i da žrtve ovakvih zloupotreba im lažno predstave kao "bolesnike". Uprkos ukrićvanja, vremenom je ova blokada istine probijena, i zaprepašćene domađa i strana javnost su počele da saznaju za raširenost ovakvih praksi. Ovaj trend razotkrićvanja ovih zloupotreba je sve više uzimao maha od 1970-ih godina, uporedo sa razvojem disidentskog pokreta, da bi kulminirao sredinom 1980-ih godina.

SFR Jugoslaviji je bilo zaprećeno da će biti isključena iz članstva u Svetskoj asocijaciji psihijatrije, ukoliko svoje postupke i zakonodavstva iz oblasti psihijatrije ne usklade sa međunarodnim standardima.

Ponosni smo da istaknemo poznatu činjenicu da je naša organizacija ove

zloupotrebe prva pokrenula još dalekih 1970-ih godina, dobila podršku САНУ-Српске академије наука, УКС-Удружења књижевника Србије, угледних психијатара, организација и земље и

света, професора универзитета, угледних домаћих и страних интелектуалаца (од којих су сада неки

лидери ове државе, и других бивших социјалистичких држава.

Услед притиска јавности и бораца за људска права овде се стање почело побољшавати крајем 1980-их

година. Али, нажалост, у SR Југославији после raspada SFRJ, ratova, krize, došlo je do istinskog slabљења правне државе, ovaj trend nije mimoшао ni psihijatriju, zloupotrebe psihijatrije su se od 1990 godine pojačale, postale

још масовније и драстичније. Од 2000 године се региструје извесна стагнација и побољшање, али су

злоупотребе и даље честе.

Treba istаћи, da su iskustva iz psihijatrijskih zloupotreba u bivшим комунистичким државима била катализатор за каснија истраживања и мере да се у свету ван комунистичких држава, побољша положај психијатрије, да се открију постојеће, и спрече нове евентуалне злоупотребе.

Danas se u Srbiji i Crnoj Gori masovno krши zakon, укључујући и законе који регулишу насилну hospitalizацију душевних bolesnika. Што је последица кризе која је бујала пола века, а онда достигла своју кулминацију од 1990 до 1999 године.

Истичемо да је огромна већина наших психијатара поштена и верна Хипократовој заклетви, на делу

је нешто друго, злоупотребе спроводе криминалци и мафијаши., а не држава која се бори против њих.

Данас се не спроводе врло честе злоупотребе психијатрије над тзв. душевним болесницима, него се пре

свега спроводе масовне злоупотребе психијатара које криминализовано окружење наводи на погрешне

процене, уцењује, застрашује, има и појединачних изгредника.

У нашој дугогодишњој борби против психијатријских злоупотреба ми смо заузимали становиште да је присилна hospitalizација једино прихватљива као какво такво решење у следећим случајевима:

- izuzetno, ako to zahteva потреба лечења (tzv. medicinska indikacija), ali samo kada se radi o bolestima koje to zahtevaju, i koje treba da budu strogo propisane, uz закључак да су биле врло честе злоупотребе управо са проценама нечијег здравља (radi navodnog лечења)..

- zato da se друштво заштити од њихових агресивних поступака (социјална indikacija)

- odnosno da se заштите од сопствених поступака (vitalna indikacija samoubistvo)

-

- Садашње стање је последица гушења слободe. Ако нема слободe, привреда stagnira, kultura propada, nauka se ne razvija довољно, opada животни standard, slabi људски ум. Људи постају зли и ремете се односи међу људима, vlast postaje sve bezobzirnija prema сопственим грађанима..

Danas je situacija u zdravstvu i psihijatriji vrlo složena, тешка, delikatna. Zdravstvo drastično pogaђaju siromашtvo, male plate lekara i особља, nestашice lekova, energenata, hrane, opreme. Iako je ogromna већина наших lekara i psihijatara verna Hipokratovoj zakletvi, ima i изгредника. Razorne последице је на ову област оставила prethodna

decenijska politizacija zdravstva i medicine, konkretno u ovome slučaju psihijatrije. Joш i dan danas postoji neretko patološka ostrašћenost prema navodnim neкакvim “neprijateljima” “sumњivim ličnostima”, koje i даље треба држати u ludницама , под нарученим дијагнозама , у болницама jer тако треба””to же ле неки тајанствени моћници””.”ima takvih osoba koje su opasne zbog nekih svojih reči po друштво, треба ih заточити u zidine psihijatrijskog aziluma” .Opstaju navike psihijatara, strahovi, predrasude. prema svim onim pacijentima koji спомину на било који начин politiku, или да ih неко прогони или дискриминише на било који начин. Ко данас може да политички прогони људе? То nisu Vlada, Predsedništvo Republike, нити Skupština , посланици. Odgovor је: то су gangovi kriminalaca. Psihijatri треба да знају да uz себе имају званичне структуре државе које су vrlo моћне. Треба да се ослободe страха i наслеђених decenijskih predrasuda. Треба истаћи, да kriminalizacija nije mimoшла ni ovu област, ima споне mafijаша koji имају своје pipke i u здравству i psihijatriji. Poseban problem су zakoni koji регулишу nasilnu hospitalizaciju душевних bolesnika koji су takvi да су омогућавали раније, омогућавају i данашње злоупотребе. Ovi zakoni nisu мењани , скоро су isti onakvi kakvi су bili u време J.B.Tita i S.Mилошевића. Od 1990 godine се registрује vrlo снажан процес kriminalizacije , mafijaštva, kriminalци су данас vrlo моћни. Те су као takvi faktor destabilizacije земље, нације, државе. I bivaju ohrabrivani i jačani, злоупотребљавани, од гео-окужења i свих onih којима nije stalo до нашег опоравка i preporoda. Jezgro kriminalizovanih sfera чине pojedinci i klanovi razvlašћене власти, bivши partijski, државни , судски, i други kadrovi, koji су opstali uprkos промена i formalne smene власти, povezали се , ојачали, са инфраструктуром, моћи, новцем, vezama. Oni су раније ispekli zanat, смештали су људе по kazni u ludнице, на лечење, знају zakone, procedure, psihijatrijske ustanove, болнице, затворе, судије, лекаре, судске вештаке, psihijatre, полицију, itd. Што im olakшава i омогућава да i даље настављају да сеју злоупотребе , лоше процене, страх, да смештају normalne људе u ludнице i болнице, да ih lišavaju poslovne sposobnosti, проглашавају ih neurачуљивим, стављају под starateljstva, lišavaju imovine. A sve zarad kazne neistomiшљеника , продужене odmazde i omraze nad nekim још iz vremena prethodnog poretka, да onemoguће kritičare, да ne obznanе њихове раније грешке, да eliminiшу rivalske biznismene, да се bogate, otimaju печију imovinu, да manifestују своју данашњу моћ, да prilikom razvoda своје супружнике прогласе за”душевне bolesnike” да bi tako stekli privilegije, да ицењују своје љубавнице, itd, itd.

Ovi klanovi kriminalaca су злоупотребили vakuum nastao smenom власти i тешкоћама транзиције да bi i u ovoj области вршљања и како њима одговара.

Њих злоупотребљава гео-окужење (и други) да нас слабе и разарају и даље, као што су чинили пола

века до 1945 године., и довели нас у данашњу свеопшту катаклизму.

Stvorena је istinska kaљuga.

Porebne су hitne мере санације u raznim obastima, укључујући , i pre svega, kad се radi о zakonima.. Izlaz је u reformama, завођењу правне државе i демократије, тржишне привреде , повратку u структуре међународне заједнице, i стварању богатijег i слободнијег друштва. Psihijatrija треба да bude ослобођена свих etatističkih stega i humanizovana, да bude u служби bolesnika, да роштује његове individualne слободе, да га лечи i izleчи, i да mu olakша tegobe.

I.I. СТАЊЕ U SFR JUGOSLAVIJI SR JUGOSLAVIJI(од 2000 до 2004 године)

A.Rezime

Злоупотребе психијатрије су биле масовне.

1.PРАВNA REGULATIVA U PRETHODNOJ SFRJ-SRJ

Ovde ће уkratko бити објашњена правна regulativa ове области у prethodnoj SFR Југославији, , касније у СР Југославији. Uz напомену да је у Србији и Црној Гори и дан данас скоро све исто..А затим прећи на детаљно објашњење и анализе закона у prethodnim periodima.Da би се затим предложиле измене и допуне ових закона.

a.Verbalni delikt

Sloboda изражавања је једно од основних и најважнијих људских права, и она не би смела бити ускраћивана било коме, поготову не онима који су били оквалifikовани као navodni душевни bolesници. Sloboda мишљења и изражавања је већ скоро 200 година једна од основних tekovina људске цивилизације .Oво право је усвојено и Општом декларацијом о људским правима UN, и другим међународним конвенцијама којима су загарантована људска права, и признато је у законodovstvима већине земаља. sveta.

Bez slobode изражавања не можемо изразити своју individualnost, ukazivati на друштвене неправде, egzistirati и комуницирати са својим окружењем, практиковати своја verska убеђења ,istraживати научну истину.

Управо због овога, sloboda изражавања може бити спутавана од нетolerантних појединаца и група, или пак од стране vlada .Цenzura у својим различитим облицима, коју могу примењивати поједине vlade, може као таква одредба, бити уписана у законе .Али до спутавања slobode изражавања мишљења може долазити иако cenzura није уписана у законима, али се у пракси ова sloboda изиграва на друге начине.

Нпр. у уставима и законима појединих бивших социјалистичких држава , је била загарантована sloboda изражавања,и право грађана да дају своје сугестије, и да учествују у вођењу јавних послова. Али су та иста призната права била ограничавана другим законима, који су давали право државним organима, да свако мишљење које није у складу са званичним мерилима ,могу подвести под казнене одредбе као што су”непријатељска propaganda” “издаја отаџбине” “poziv на робуни”, ширење лажних вести””uvreda државних organa””угрожавање суверенитета “ nezavisnosti” итд. .Konкретно, у случају поменутог pukовника JNA Radomira Вељковића ,иако је ондашњи Ustav SFRJ признавао право на slobodu изражавања мишљења и није постојала cenzura у закону, његово изражено мишљење које је било засновано на чињеницама, и било потпуно добронамерно, dakле све је било у оквиру правних propisa”на папирu” , је у пракси представљено као изношење неистина,”kleveta државних organa” “непријатељска propaganda” ,иако то уопште није било.Time му је било одузето уставно и законско право на изражавање мишљења ,bez да је cenzura била уписана у закону.

Oве законске одредбе(“непријатељска propaganda” ширење лажних вести”итд),су биле тако родешене, растегљиве, нејасно формулисане, да је под њих могло бити подведено било какво мишљење које се није свиђало vlastодршцима у томе моменту.

Podвођење verbalnog delikta под психијатрију је такође један вид спречавања и кажњавања изражавања мишљења ,и у исто време укргања прогона изражавања мишљења.

Tako се vladарима pruжала neограничена могућност , да svakoga onoga ко не misли као они, као њихова политичка partija на власти, umesto да га vide као

individuu koja izražava drugačija mišljenja od njihovih partijskih stavova, mogu okvalifikovati kao "izdajnika domovine" "stranog plaćenika" u skladu sa načelom "L'ETAT C'EST MOI" ("DRŽAVA-TO SAM JA").

Progoni verbalnog delikta putem psihijatrije su u ovim zemljama, uključujući i Jugoslaviju, bili obavljani na razne načine, pribegavajući različitim pravnim institutima. Mogu se svrstati u dve grupe: KRIVIČNI (KAZNENI) POSTUPAK i GRAĐANSKI (IZVANKAZNENI) POSTUPAK.).

Kada se radi o KRIVIČNOM POSTUPKU, to se dešavalo na nekoliko načina:

-osobi je stavljeno na teret da je počinila krivično delo verbalnog delikta (kritika države i njenih organa), kaže se da je to delo počinila u stanju duševne neuravnoteženosti, usled bolesti, da je zbog svojih reči opasna po društvo ili okolinu (ali ne u fizičkom smislu), te da je treba slati na lečenje da bi ozdravila, i da bi tako njeno bolesno stanje zbog koga čini verbalni delikt bilo otkloњeno, i samim tim njena opasnost po društvo

-osobi je stavljeno na teret krivično delo verbalnog delikta, koji je počinila zbog duševne bolesti, ali se ističe krivotvorenje činjenice, da je takva osoba opasna po okolinu u fizičkom smislu (može ugroziti nečiju fizičku bezbednost i imovinsku sigurnost, ima montiranih sudskih procesa gde je ovakvim osobama bilo lažno stavljeno na teret da su silovali, ili pokušali silovanje, nekoga napali, pretili mu, incest, itd), te da je treba slati na lečenje da ozdravi i time bude eliminisana njena navedena fizička opasnost po okolinu.

-počinioци verbalnog delikta se stavља na teret da je verbalni delikt počinio u stanju zavisnosti od alkohola, или дроге, и шаљу га на лечење у болницу.

Kada se radi o GRAĐANSKOM POSTUPKU, ovde se ne navodi da je osoba počinila

bilo kakvo krivično delo, nego se daju drugi razlozi, npr.: devijantno

ponašanje na radnom mestu (jedna profesorka koja je izostala za Vožić iz nastave, pravdajući to svojim ličnim pravom, i to kazala svojim kolegama i učenicima, što je оцењено као знак душевног обољења); жалбе појединаца да

su bili diskriminisani na radnom mestu i da su nepriznati kao stručњаци; жалбе на прогоне од стране власти; sklonost kritiki zvanične politike bez da je to bilo podvedeno pod krivičnu proceduru; za pojedine osobe je isticao da

su nekonvencionalne, da se свађају у породици, са суседима, на радном месту, да ремете јавни ред

и

мир; itd. Ponekad je isticao da ovakve osobe mogu biti potencijalno opasne po okolinu u fizičkom smislu, ali budući da najčešće ovakvoj kvalifikaciji nije moglo imati mesta, jednostavno je isticao da se ovakva osoba prisilno шаље у болницу (uz nasilno privođenje od strane милиције, или понекад злоупотребљених сродника, суседа), ради лечења, да би се time otklonili navedeni poremećaji ličnosti i neprilagođena ponašanja..

b..Појам ОПАСНОСТ ПО ОКОЛИНУ.

Počinioцима који су били по Krivičnom zakonu Jugoslavije optужени и осуђени, да су починили navedene verbalne delikte, u presudama стоји да су осуђени за рочињено дело, да су verbalni delikt починили у стању душевне неуравнотежености (или осетно смањене урачунљивости), да је дело последица душевне болести, да нису свесни дела које су починили, те да су опасни по окolinu и друштво usled svojih reči..А како је све то последица болести, рочињитеље шаљу у у болницу на лечење, до оздрављења, да би се тако оздрављењем eliminisala opasnost po okolinu, i od reči (Tj.osoba prestala da čini verbalni delikt).

Pre svega, verbalni delikt je antiциviliзацијски, по gotovu kada se radi o osobama za koje se tvrdi da su navodni duševni bolesnici.

Takoђе, buduћи da psihijatrijske ekspertize nad ovim ročinioцима обављају званични судски вештаци-психијатри, службеници државних министарстава правосуђа, а не здравства, од њих се не може очекивати потребна непристрасност.

Али овде је кључни појам ОПАСНОСТ ПО ОКОЛИНУ којом приликом је најчешће долазило (и данас најалост долази) до злоупотреба са кобним последицама.

Роћинитељима се ставља на терет да су ОПАСНИ ПО ОКОЛИНУ ,ДРУШТВО, услед својих речи.

Пре свега, у државата где постоји владавина права, под појмом опасност по околину у оваквом контексту, се подразумева опасност у физичком смислу: насилничко ропашање, убиство, гањавање, раљевина, силовање, уништавање материјалних добара. Изражавање критичких мишљења које се не претвара у физичко насиље, не може ни у ком случају представљати опасност по околину у физичком смислу. Може се онда говорити о опасности по друштво, по странку и групу на власти. А што је појам близак злогласној ИДЕОЛОШКОЈ ДИВЕРЗИЈИ. А где је ту слобода изражавања? Али, неурачунљив душевни бољесник, уколико је он то заиста како су то тврдили ондашњи режимски психијатри, нема довољну lucidnost да би својим речима нашкодио држави, да би mogao да роћини verbalni delikt, он нема sposobnost umišљаја да би роћинио verbalni delikt. Али, будући да је роћинилац ортужен и осуђен да је роћинио verbalni delikt, значи да је био у стању да га роћини.

Овакве злоупотребе омогућава локално законодавство. Нпр. у југословенским законима из тога времена под појмом “опасност по околину” се подразумева “bilo која опасност”. Оваква растегљива и недовољно прецизна формулација овога појма, отвара могућности субјективним интерпретацијама и, да се под овај појам стави и опасност од речи. Те су тако отворене могућности честим злоупотребата психијатрије у сврхе прогона verbalnog delikta.

На делу су поступци и злоупотребе појма “опасност по околину” који су у flagrantnom neskladу са међународним закондавством и текovinама правне науке демократских држава. То је злоупотреба психијатрије у политичке сврхе, са циљем прогона verbalnog delikta, укривања спречавања изражавања критичких мишљења, јер се роћинилац проглашава опасним неурачунљивим душевним бољесником, иако то није, и umesto у затвор (уз vremensku kaznu), шаље на neodређено време у психијатријску болницу.

с. МЕДИЦИНСКА ИНДИКАЦИЈА и verbalni delikt.

За ове verbalne роћинитеље се у presudama истиче, да су verbalni delikt роћинили у стању душевне неурачунљивости. Те да је neophodно лечење, да би time било eliminisano bolesno стање који их navodi да критикују poredak, bolest их ствара опасним по друштво, и navodi их да чине krivična dela zbog којих су осуђени. Њих шаљу у затvorske психијатријске болнице, специјалне психијатријске болнице (или судска одељења грађанских болница), на лечење да оздраве, и да тако више не буду опасни по средину и друштво..

Dakle, у krivičnim законима из тога времена је postojala (и данас postoji), jedna medicinska indikacija: smештај, чување, и лечење ових по друштво опасних роћинитеља у болнице, neограниченог трајања, до њиховог оздрављења.

Ova medicinska indikacija на делу није могла бити ostvarivana, zbog sledeћih razloga:

--психијатријска мера bezbednosti (konfinирања) која им је била izrečena, је npr. у SFRJ,, била (у SCG jeste и данас), krivična санкција -ове болничке установе најчешће су биле (и данас јесу) под nadzorом министарстава правосуђа, umesto здравства, психијатри и medicinsko особље су службеници правосуђа, а

ne zdravstva. .Otuda nema potrebne nepristranosti.

-prema zakonima većine ovih zemalja ove specijalne psihijatrijske ustanove su svrstane u kaznene ustanove, npr. u SFR(SR)Jugoslaviji (i danas je u SCG) je to po Zakonu o krivičnim sankcijama ustanova gde se izdržava kazna .Ove ustanove su imale vrlo sličan ,ili skoro isti statut kao i zatvori. .Uslovi života (prohlađenost ,hladnoća, loša higijena, aeracija, osvetljenje, prenatrpanost ,loša odeća i obuća nemogućnost zabave, naučnog rada, sporta) disciplinske mere, obavezan rad, su bili skoro isti kao u zatvorima gde su zatvorenicima izdržavali kaznu

-ove bolnice što se tiče kvalifikovanosti i etičnosti lekara i osoblja ,opremljenosti, građevinsko-tehničkih karakteristika, medicinskog tretmana ,nisu ispunjavale ni minimum međunarodnih standarda.

Nad "političkim" pacijentima je primenjena neindikirana farmaceutika, injekcije štetne po zdravlje, bilo je više žalbi na štetne gasovite materije u bogatijim prostorijama (bez njihovog znanja, ima više žalbi osoba u čiji integritet se ne može sumnjati), elektro šokovi -verbalni prestupnici su bili izmešani sa psihopatama ubicama, kriminalcima, i izloženi njihovim nespontanima(ili podstrekavanima),asocijalnim postupcima i nasilju

U ovakvim bolnicama nije mogla biti ostvarena medicinska indikacija. Naprotiv, ogromna većina je iz njih izlazila ruinirana, i znatno lošijeg organskog i duševnog zdravlja nego pre dolaska ,mnogi su umrli, neki su ubijeni, a i stopa samoubistava je bila vrlo visoka. Izlazili su otuda oštećene psihe i mozga, modifikovanog ponašanja i ličnosti, u smislu privođenja štetama mišljenja i ponašanja koje su odgovarale zvaničnoj politici, pretvoreni u vrstu mentalno retardiranih osoba .I potpuno onespособljeni za bilo kakav kreativan rad, političku aktivnost i kritiku vlasti ,te je tako otklonjena njihova opasnost po okolinu i društvo.,kroz uništavanje njihovog zdravlja.

Dakle, ove bolnice su bile specijalizovane, ne za lečenje ,nego za kažnjavanje i prevaspitavanje neistomišljenika.kroz primenu kaznenih abizivnih psihijatrijskih i medicinskih postupaka. Tu ne može biti ni govora o lečenju , da bi se tako otklonila društvena opasnost izlečenjem, nego se radilo o metodičnom gušenju zdravlja.

Ne samo sa stanovišta medicinske etike ,nego i sa aspekta lokalnog zakona i međunarodnog prava, neprihvatljivo je na isti, ili sličan način, tretirati one koji su učinili teške prekršaje zakona (ubice, ,piromane, kriminalce, lopove, itd) i osuđene na kaznu zatvora, i one koji su tamo poslani kao duševni bolesnici da se leče. Ovi prvi su kažnjeni, treba da budu prevaspitani i resocijalizovani za život na slobodi. A ovi drugi, treba da budu lečeni, jer je bolest kriva za ročišeno krivično delo. U praksi je ispadalo, da su duševne bolesnike ,umesto da ih leče, kažnjavali, ispada da su bili krivi što su bili bolesni.

Na delu je zloupotreba ovih psihijatrijskih bolnica, umesto lečenja.- za kažnjavanje politički devijantnih pojedinaca ,navodnih duševnih bolesnika.

2.. ЗЛОУПОТРЕБА ПСИХИЈАТАРА :kontekst komuniciranja: -psihijatar-pacijentokružjeње

Treba objasniti još jednu vrlo opasnu zloupotrebu do koje je često dolazilo.Ne radi se samo o zloupotrebi psihijatrije, nego pre svega, i o zloupotrebi psihijatara, koje je ondašnje društveno-političko okružjeње navodilo na pogrešne procene zdravlja .(A toga ima podosta i danas).

Ovde se pre svega misli na psiho-socijalni kontekst komuniciranja na

relaciji: psihijatar-pacijent-okruženje, i zakulisane manipulacije skrivenih centara političke moći, (данас мафијаша и криминалаца, онда друштвено политичких центара моћи), са циљем да psihijatra navedu на pogrešne procene zdravlja neistomišljenika.

Jer nisu svi psihijatri били izdali zakletvu Hipokratu, ogromna većina nikad ništa i nipošto ne bi hetli да rade protiv interesa pacijenta A, u procenama duševnog zdravlja, neretko učestvuju sticaјem okolnosti и psihijatri iz graђanskih bolnica, koji nisu pod jurisdikcijom pravosuђa ili unutrašnjih poslova. (Naročito kada se radi о onim pacijentima koji su padali pod udar по odredbama Graђanskog postupka).

Naime, psihijatri koji učestvuju u procenama zdravlja i rade sa ovakvim osobama, mogu biti:

- službenici ministarstava pravosuђa, saradnici ili došupnici vlasti.
- prestrašeni psihijatri, konformiste, nisu saradnici vlasti, ali rade usled straha, onako kako im vlasti naredе., или сами из страха без директне присиле, из конформизма, крше закон и етички код
- psihijatri ne podleжу nikakvim direktivama, žele да budu savesni, ali su navedeni од strane друштвено-političkog окружења на pogrešne procene.

Ovo окружење u komunističkim zemљama je imalo ogromnu moћ i mogućnost да utiče на rad psihijatarа, i да ih по potrebi smišљено i efikasno onemogućava да objektivno procene zdravlje ovih osoba., да ih navede на pogrešne procene i izdavanje dijagnoza по њиховој жељи. Psihijatri su упућени на podatke о ропашању i uslovima живота pacijenta из sledeћih izvora: на његовом radnom mestu и susedstvu, mesnoj zajednici, obrazovnoj ustanovi и centrima за социјални rad, kod organa vlasti. На većini ovih nivoа, најчешће etastički органи могу преко својих људи delovati, да daju iskrivљene podatke о osobi са циљем да је представе u laжном светлу. Naжалост, psihijatri u ovim zemљama, delimično из konformizma, usled nedovoljne svesti i своје psihologije, ovakve podatke по pravilu prihvataју bespogovorno као тачне, iako они то често nisu. Nedostaje kritičnost prema ovakvim mišљeњима, која се automatski prihvataју као verodostojna, iako она то nisu, i која dolaze од osoba u које се не може имати поверење. Овај problem је utoliko složeniji, delikatniji, jer управо само ово окружење може destruktivno uticati на ројединца, на његово здравље. Psihijatri немају svest да ovakvo окружење може delovati на печје здравље. Npr. шikaniraња неistomišљеника на radnom mestu, од strane sudova, organa vlasti, centara за социјални rad, obrazovnih ustanova itd. А управо те исте ustanove i ројединци, daju psihijatrima своја “ objektivna mišљeња” о личности ројединца, које онда psihijatri koriste да stvaraju mišљeње о њиховом duševnom zdravlju. Ovakve progањane osobe, а то може бити dugotrajno i intenzivno, често kada буду dovedene пред psihijatra су u izvesnoj мањој или већој мери ruiniranог duševnog zdravljaа, nervozne, impulsivne, pogotovu ако је то kombinovano са nedovolјним образовањем или inteligenцијом, те онда nisu u стању да се исправно представе psihijatru. Psihijatri, са њихове strane, не ulaze u uzroke обољења, у okolnosti које су uticale на здравствено стање, не sagledavaju dubљи kontekst. i често prisutne manipulacije са здрављем ових ројединца. Чим чују да узгужани pacijent каже да је progањан (често је то istina), то одмах, без провера, kategorizuju као “paranoју”.

U ovakvim okolnostima nastaju masovne pogrešne procene, i дешava се jedna

masovna zloupotreba psihijatarata.

Нажалост, и данас има оваквих честих лоших процена и манипулација.

- 3..Otvorena vrata zloupotrebama

Ovakvo zakonodavstvo i prakse u psihijatriji su otvorili mogućnosti za druge brojne zloupotrebe.:

-verbalni ročinitelji koji su bili na ovakav način psihijatrizovani, su “ de jure ”bili duševni bolesnici, a “ de facto” politički zatvorenici..I tako su bili dovedeni u daleko težu situaciju nego li da su bili smešteni u zatvore.,gde bi imali status “političkog zatvorenika”i kolika-tolika prava koja im pripadaju, prava žalbe, i preduzimanja drugih pravnih mera koje stoje na raspolaganju političkim zatvorenicima.

Суђења оваквим политичким неистомішљеницима , od kojih su neki bili izuzetne intelektualne i moralne snage, su bila ukrivana od javnosti, koja je mislila (a često i obmanuta najbliža rodbina), da se radi o duševnom bolesniku.

-politički zatvorenici imaju vremenski određenu kaznu, a ovi drugi neodređenog vremena trajanja, ”do izlečenja”.A odluku o “ozdravljeњу”donosi državni psihijatar onako kako mu se nahodi i његоvim naredbodavcima (neki su ostajali i po 20 godina, a da su bili осуђени na vremensku kaznu zatvora dobili bi par godina).I to bez ikakvog prava žalbe.

-nad њима je lakše sprovoditi opisane medicinske zloupotrebe nego li nad političkim zatvorenicima

-za razliku od političkog zatvorenika, ovde se radi o duhovnoj smrti., koja je i gora od fizičke. Za osobu se kaže da je mentalno obolela, da bi tako bila diskreditovana, i њене ideje, na radnom mestu, u javnosti i porodici.

-autori ovakvih postupaka se oslobađaju odgovornosti u izvesnoj meri, ”jer eto radi se o neuračунљивом дшевном bolesniku”

-bolница боље konvenira da slomi ročinitelja nego li zatvor (farmaceutika, šokovi, i.sl).

-режимски psihijatri su uspevali неретко da obmanu i rodbinu i ubede je da je њихов srodnik”bolestan” čime se ukriвала politička represija.

-ovako je politička represija ukrivana od pojedinih роштенih режимskih političара.

-ovakvi obračuni su korišћени za stvaranje loših процена i proizvodњу непријатеља,(koji to obično nisu bili)i stvaranje klime vanredne situacije, zastrašivanja, бујање “жтвених jараца”..

Dakle, ove ustanove su moćavale ukriivanja političke represije i смањење brojke političkih zatvorenika i prikrivene i neкажњене masovne i drastične obračune sa neistomішљеницима ,izolaciju nepodobnih (i mnogih drugih) u psihijatrijske bolnice.

-

B.Detaљna analiza zakona

-

- 1...Kazneni postupak

- Овај поступак је био regulisan члановима 63 i 65 KZ SCG.

Хтели би да узгред кажемо неколико речи о историјату борбе против злоупотребе психијатрије у политичке

сврхе и за људска права.у Југославији. Дана 1.3.1975 године је у Београду створена Директна акција за

самозаштиту, која је упознала јавност још тада са случајевима злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.

30. 4. 1981. године је од нас у Београду покренут одбор за заштиту људских права, а против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, који се звао Акција против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, у коме је био угледни београдски психијатар из Београда, др. Веселин САВИЋ, Томислав Крсмановић, песник Д. Игњатовић, правник Г. Бакић, филолог И. Прекајски, касније су нам пружили подршку из других република ондашње СФРЈ. АКЦИЈА је децембра 1986. године прерасла у Комитет за заштиту људских права, који је проширио делатности и на друга подручја, а на дан 29. 11. 1988. године је покренут Одбор против специјалних психијатријских болница (затворских) «Анатолиј Корјагин». Велики допринос у овоме смислу је дао и ОДБОР ЗА ОДБРАНУ СЛОБОДЕ МИСЛИ И ИЗРАЖАВАЊА из Београда, (12 чланова САНУ међу њима и Д. Ћосић, професор Љ. Гадић, др. В. Коштуница, др. К. Чавошки, и други) Одбор за људска права УКС-Удружења књижевника Србије, др. Јанез Ругељ из Љубљане, као и велики број грађана који су се обраћали по овоме питању државним органима. Годинама у то време, с' обзиром на овакве недоследности и коришћење психијатријских вештачења над особама за које се сумња да су душевни болесници само зато што се нису сложили са званичним ставовима, како је у међувремену јавност сазнала за велики број оваквих случајева, са различитих страна су почеле да стижу оптужбе да су се психијатријска вештачења злоупотребљавала да се уместо временске казне починилац упуту у лудницу и да се психијатријске болнице у Југославији могу користити за изолацију политичких преступника. У овоме смислу се залагао и Одбор за заштиту човека и његове околине Удружења књижевника Србије који је својим дописом државним органима од 15. 4. 1987. године захтевао да се члан 63 КЗ СФРЈ измени да би се онемогућиле овакве злоупотребе, а које су према овоме Одбору врло честе. Док Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања из Београда својом петицијом државним органима од 6. 1. 1986. године захтева, такође, измену овога чл. 63. и «да се онемогући да било ко буде смештен у лудницу због онога што мисли и говори «. Значајан допринос расветљавању ове материје су дали и други борци против злоупотребе психијатрије предочавајући да је неопходно према закону да би се могао починити деликт мишљења директан умишљај од стране починитеља, а што захтева постојање свести о последицама инкриминисане радње, а за што болесна психа није способна « (видети члан 133 ондашњег КЗ СФРЈ). Бројни случајеви и непрецизни закони који то омогућавају су доказ да се југословенско законодавство у то

време користило у одређеним случајевима, који су, према наведеним изворима и према нашим сазнањима

били чести, тако да учиниоце насилно смештају у психијатријске болнице само зато што су искористили

своје људско право изражавања својих мишљења о стању у домовини и то на један ненасиљан начин.

Конфинирање у психијатријске болнице вербалних починитеља за које се каже да су деликт били учинили у

стању душевне неурачунљивости се обављало по чл. 63. (и 65-алкохоличари и наркомани) КЗ СФРЈ који

гласи:

(1) «Учиниоцу који је дело учинио у стању неурачунљивости или смањене урачунљивости, суд ће изрећи

меру обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, ако утврди да је опасан по

околину и да је ради отклањања ове опасности потребно његово лечење и чување у таквој установи».

Према професору кривичног права са Правног факултета из Београда, др. Д. Атанацковићу, суд може

изрећи ову меру само ако утврди да је учинилац кривичног дела опасан по околицу да је, ради отклањања ове опасности, потребно га упутити на психијатријско лечење и чување у здравственој установи. Због тога што ова мера није везана за кривицу учиниоца, већ за потребу његовог лечења и

чувања, њено трајање се унапред не одређује, тако да се она спроводи све дотле док особа не оздрави и

тако се отклони опасност да учинилац убудуће врши кривично дело. У том смислу закон прописује да ће

суд ову меру обуставити када утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем учиниоца у здравственој установи «

(2) Кључни појам у чијем тумачењу у примени на дате случајеве долази до великих злоупотреба са кобним

последикама је појам опасности по околицу. Према др. К. Чавошком, научном саветнику Института

друштвених наука из Београда (видети његов текст «Прелиминарни извештајо злоупотреби психијатрије у политичке сврхе» од 15. 2. 1985. године упућен Одбору за одбрану слободе мисли и изражавања из Београда у коме је било 19. чланова, од тога 12. чланова Српске академије наука из Београда, а поводом документације у вези 40 сличних случајева, коју смо им ми проследили) стоји:» на

основу стилизације и језичног значаја ове законске одредбе, мислим да се ова опасност искључиво односи на непосредну физичку опасност по околицу (убиство, телесна повреда, силовање, паљевина,

итд). Како реч и мисао, чак и у устима душевно оболеле особе не могу бити никаква опасност ни за

људе, ни за имовину, сасвим је очигледно да починитељи вербалних деликата независно од тога у кавом су стању душевног дравља, уопште не могу бити опасни по околицу, људе или материјална добра».

На основу нашег богатог искуства од скоро двадесет година из ове области и познавања већег броја

случајева, предочавамо да је ређе да се у судским решењима оваквим починитељима наводи да су опасни

услед својих речи у физичком смислу (мада има случајева где се покушава учиниоцу пребацити на терет и таква могућност или пак агресивно понашање без да је то доказано), обично се каже «опасан по околину» без да је прецизирано о каквој се опасности ради. Или се, пак, тврди да је починитељ «друштвено опасан» својим речина, писаним текстовима. (Али има и неоснованих терећења за наводно “агресивно” или “могуће агресивно” понашање, да би се тако укрио политички мотив).

То је омогућено недовољно прецизним законом у вези појма «опасност по околину». У Коментару Кривичног закона СФРЈ од 1983. године (који је тада био на снази) стоји: «садржај опасности по околину је вероватноћа да ће починилац поновити кривично дело било које врсте због душевне неурачунљивости. У огромној већини цивилизованих земаља под појмом «опасност по околину» се мисли на физичку опасност. Оваква широка дефиниција појма омогућавала је да се под то подведу и ненасилни вербални деликти и отварања је широке могућности злоупотребама о којима говоримо овде. Ми смо у нашој дугогодишњој борби указивали на неурачунљива особа нема довољну луцидност да би могла починити *delict d’opinion*. То тврди и др. К. Чавошки: «далеко је од здраве памети и помислити да реч у устима душевно неурачунљиве особе може да угрози нечији углед, поготову државе, јер таква особа не поседује довољну луцидност за то, не само психијатри неге и обичан човек са улице препознаје о чему се ради и речи такве особе не узима озбиљно».

Али, пошто судски органи у њиховим решењима тврде у исто време да је учинилац починио *delict d’opinion* , онда они сами признају да је био у стању да то уради. Али затим, тврде да је доказано да је душевно неурачунљив а што је нелогично и контраиндикација.

Пошто смо покушали да објаснимо појам «опасност по околину» из чл. 63 КЗ СФРЈ, сада би хтели да кажемо нешто о једном другом суштинском садржају ове законске одредбе. То је његова медицинска индикација., каже се да је починитељ учинио вербални деликт јер је болестан, те отуда његова друштвена опасност потиче од душевне болести, па га по овоме члану шаљу у затворену болничку установу на чување (да се онемогући да даље чини прекршаје закона) и на лечење да се оздрављењем елиминише болесно стање које га нагони да чини прекршаје закона опасне по друштво. Када буде оздравио и престане његова опасност по околину, потреба за лечењем, биће отпуштен.

Према нашим знањима овакви прекршитељи често иду у затворске болнице, али није ретко да их смештају и у судска одељења грађанских болница. Ми би овде нарочито хтели да се зауставимо на стању у затворским психијатријским болницама у Југославији. Ове затворске установе се налазе под старатељством Савезног секретаријата за правосуђе и општу управу, а не здравства, лекари су функционери правосуђа, функционисање ових болница је регулисано

Законом о извршавању кривичних санкција (ЗИКС-ом). Режим живота и третман пацијената је у много чему сличан ономе у затворима. О овим болницама се почело говорити у јавности тек од 1980-их година, када је стављено на дневни ред питање положаја психијатрије у друштву (а о чему је требало проговорити много раније, јер такве злоупотребе су старе колико и ово друштво). У тексту у листу «НОН» од 15. 5. 1988. године др. Јоже Лекарј, угледни психијатар и професор Медицинског факултета из Љубљане каже «постојање затворских болница у Београду и Загребу - вероватно их има још и у неким другим местима, али у друштву где је принцип јавности још увек врло мало заступљен о томе се недовољно зна-, није у складу са медицинском етиком и демократским начелима, лекари су службеници правосуђа уместо здравства». Тако се око 80 југословенских интелектуалаца 24. 3. 1986. године, заједно са сродницима утамничених вербалних преступника у београдској затворској психијатријској болници, обратило Секретаријату за правосуђе Србије (под чијом надлежношћу је тада била ова установа) предочавајући невољну загрејаност поросторија и у правом смислу смрзавања у зимским месецима пацијената ове установе. Наш ондашњи Комитет за заштиту људских права се у више наврата обраћао надлежним државним органима у вези тешких услова живота и медицинског третмана који је испод свих медицинских норми и стандарда у београдској и загребачкој болници: 17. марта 1987. године, и три петиције од 29. 8. 1988. године, достављен је и један детаљан рапорт о стању у београдској затворској болници на основу сведочења великог броја бивших заточеника и њихових сродника. Иако се београдска затворска психијатријска болница налази на 20 минута од центра града, зграда администрације и седишта Српске академије наука и Удружења књижевника Србије, та болница је још увек била тада удаљена од увида јавности, ништа се не мења. Према поузданим информацијама «затвореника савести» АИ који су тамо били неки и по 15 година, чак је о томе писала и ревијална штампа, у њима је не само зими несносно хладно, него су и пренатрпане, без довољних санитарнија, даље се истиче једнолична исхрана, лоша одећа и обућа, болесници обавезни да раде и кулуче, медицинска нега и заштита не испуњава ни минимум медицинских прописаних стандарда. Они указују нарочито на тежак положај вербалних и других политичких преступника који су измешани са психопатама и неурачунљивим убицама које против њих поттичу несавесни службеници, онемогућавани су да се баве стручним интелектуалним радом и да врше религиозне обраде, праве им се тешкоће у контактима са породицама и пуномоћницима, изолују их у односу на друге болеснике, уцењују их и излажу психолошким притисцима. Нису ретке жалбе на неиндициране апликације медикамената и ињекција или електро шокова (у загребачкој болници). Тако да се за њих боравак у болници, према овим изворима, претвара у суровео насиље и одмазде. У саопштењу Одбора против специјалних психијатријских болница «Анатолиј Керјагин» од 29. 11. 1988. године се истиче да су у СССР-у овакве болнице изузете испод старатељства правосуђа и дате у надлежност здравству, а да то још није случај у Југославији. Нарочиту пажњу заслужује то да се у овим болницама примењују врло сличне дисциплинске и казнене мере и средства принуде, као и у затворима. Вербални заточеник В. Марковић је протурио из ове београдске установе 1981. године писмо емигрантском листу, због чега му је за више месеци био продужен

боравак. Да ли је писмо емигрантском листу медицинска или политичка индикација? Миле ГВОЈИЋ,
вербални преступник је за време посете дотурио сродницима писмо у коме се жалио на злоупотребе са политичким кривцима које је било ухваћено од страже, он одмах одведен са посете, његова соба испражњена, он везан ланцима за кревет, претучен од групе милиционера палицама, ногама, летвама, затим бачен на дуже време у самицу, одакле је изашао после дужег времена и оболео. Да ли је једно овакво писмо политичка или медицинска индикација? Према сведочењима Владимир Перишић «затвореник савести» АИ је кад год би тражио Библију у загребачкој болници, или свештеника, био тучен од стражара Ацана и слат на електро-шокове. Неприхватљиво је са законске тачке гледишта и супротно медицинској етици третирали на сличан начин затвореника и наводно болесника, затвореницима се изражава прекор, док болеснике треба лечити. Према нашим поузданим информацијама у овим установама није било могуће лечење, већина излази органски руинирана и оболела у горем стању него када је ушла. Овим желим о да укажемо да се медицинска индикација из чл. 63. КЗ СФРЈ у оваквим установама не може остварити Постојње оваквих установа је стварало широк простор за разне и бројне злоупотребе, па је зато да би се то предупредило, било потребно их изузети из надлежности правосуђа и ставити под надзор здравства, а све садашње пацијенте ових установа заштити и предузети одмах мере да се отуда отпусте. Сматрамо, стога, да је члан 63 КЗ СФРЈ који је био једна широка и недефинисана недовољно прецизна законска формулација, омогућавао арбитрарне и субјективне интерпретације, која је дозвољавала да се под овај закон подведе било какво понашање за које неко може у датом моменту наћи да је нецелисходно политички. Изгледа да је предлагач хтео да овако формулише овај закон да би се омогућило да се под њега подведу и ненасилни и политички деликти и на тај начин у психијатријску болницу сместе и изолују они који нису по ћуди овог или оног локалног арбитра. Када се ради о Члан 65. КЗ СФРЈ, он гласи:«Учиниоцу који је учинио кривично дело услед зависности од употребе алкохола или дроге а код кога постоји опасност да ће поново починити слично дело суд ће изрећи обавезно лечење»).

Све оно што смо рекли у вези чл. 63. КЗ важи и за члан 65. КЗ. Не би хтели да понављамо оно што смо казали у вези чл. 63. КЗ што се тиче поступка процене здравља, улога психијатара експерта, неприлагођености затворских установа за лечење алкохоличара и наркомана, јер су примедбе и предлози исти.

-Посебан извор злоупотреба је био ЗКП-Закон о кривичном поступку. Поступак за спровођење ове мере је био предвиђен члановима 493 – 498 . ЗКП. Мера безбедности из чл. 63 . КЗ се доноси само на основу психијатријске експертизе и може

бити поништена само на основу психијатријске експертизе. Правно не постоји могућност жалбе, штавише, нико, ни сродници, ни адвокати, утамниченог не могу покренути иницијативу за укидање мере безбедности. Отуда психијатри који изричу мере безбедности и старају се о починиоцу вербалног деликта или политички непожељним лицима имају изузетно велика овлашћења која се свде на фактичку власт над слободом неподобног. Излишно је напомињати какве су зулоуотребе могуће на делу, поготову када одлучују психијатри службеници правосуђа или пак када извршавају упутства (наређења) органа власти

- ЗАКОН О ИЗВРШАВАЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА (ЗИКС) је такође био у служби описаних злоупотреба.

Вербалне и друге политичке ненасилне преступнике по изрицању мере безбедности из чл. 63 и 65 КЗ смештају на боравак и лечење у затворске психијатријске болнице. Правни положај ових установа је регулисан

ЗИКС-ом, затворске психијатријске болнице се налазе под надзором правосуђа уместо здравства, лекари су службеници правосуђа а не здравства. Према члану 1. ЗИКС:а психијатријска мера безбедности из чл. 63 и 65. КЗ је кривична санкција, по члановима 19. и 20. ЗИКС-а ове болнице су установе где се издржава казна. Јавности су већ упркос врло вештог вишегодишњег укривања постали познати услови живота и медицинске неге у овим болницама и да адекватно лечење није могуће, да отуда вербални преступници обично излазе лошијег здравља него ли у моменту уласка. Не само са правне тачке гледишта него и услови живота и општег третмана болесника и затвореника су врло слични. Испада некако да су сви неурачунљиви душевни болесници што се тврди за ове несретнике кажњени а што није њихова кривица (што су болесни). Методи ресоцијализације и преваспитавања затвореника (здравих лица) треба да буду потпуно другачији од оних који су кривична дела починили како се тврди у стању душевне неурачунљивости. Јер ове потоње треба лечити а не кажњавати.

ЗИКС је такође врло дубока и нејасно формулисана материја која се интерпретира по субјективној процени моћника и отуда се стварају могућности за велике злоупотребе на делу. Зато смо још пре двадесетак година били предложили да се оснује наведена КОМИСИЈА која ће предузети кораке да се ове болнице реформишу, да се провери да ли постоје материјални и други предуслови да оне буду на нивоу законских прописа и стандарда који се постављају пред психијатријске болнице у којима је могуће истинско лечење.

Уколико то није могуће, што ми сматрамо, онда би требало ове болнице изузети из старатељства правосуђа и дати их у надлежност здравству, тј. Изменити ЗИКС у овом случају. Нажалост, овакве установе су опстајале у Југославији, једна таква се налазила на двадесет минута вожње тролејбусима од центра Београда, а о њој нико није говорио.

Да наведемо и то да са растућом плимом демократских захтева у југословенском друштву је било послато већи број петиција државним органима у којима се захтева измена чл. 63. КЗ СФРЈ и привлачила пажња на злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, нпр. Преко сто угледних југословенских интелектуалаца се обратило 4. 4. 1986. године Законодавном одбору Скупштине СФРЈ са једним таквим захтевом. О овоме је писала у више наврата тих година југословенска штампа. Све већи број угледних научника из земље, чак и из државног и партијског апарата диже свој глас против неадекватног коришћења психијатрије у овој земљи. Др. Звонимир ШЕПАРОВИЋ, професор Правног факултета из Загреба и председник Светског виктимолошког друштва је у то време изјавио “да је овакве злоупотребе психијатрије омогућио закон и да је погажен принцип медицине која треба да лечи, а не да шкоди, ова казна пошто значи социјалну смрт, равна је и самој смртној казни». (лист «НОН» од 15. 5. 1988. године). Тада се и од стране званичника признаје да има таквих случајева и о омогућности да се измени члан 63. КЗ СФРЈ. На крају да истакнем и то да су се у југословенском друштву још 1980-их година спроводиле дебате да се елиминише вербални деликт из закона као нецивизацијски. Ово утолико пре важи када се ради о починиоцима за које се каже да су душевно неурачунљиви. Овакво стање у овим законима је било супротно Уставу СФРЈ, медицинској етици, и ондашњим међународним обавезама Владе СФРЈ. Члан 63. КЗ СФРЈ је изразито нехуман па и због тога га је требало мењати, као и одредбе других поменутих закона..

-Случајеви

Захваљујући сведочењима бивших заточеника и напорима све бројнијих појединаца и група који су се нарочито од 1980-их година све успешније залагали за имплементацију демократских начела и људских права у Југославији, у јавности се сазнало за већи број особа које су због изражавања својих мишљења биле у то време смештене по казни уместо у затвор у психијатријске болнице где су остајале обично више година. Amnesty international је изванредан број од њих прихватила као «затвореника савести», навели би оне најпознатије: Владимир МАРКОВИЋ (1952), слободни новинар без запослења из Београда, Вукасовићева 21, коме је решењем Другог општинског суда из Београда број К. Б. 1901/78 од 23. 2. 1979. године стављено на терет да је извршио кривично дело ширења лажних вести из чл. 218 Кривичног законика СР Србије (што је узео интервју од др. Ф. Туђмана са непријатељском садржином и даље га умножавао). У истрази је био послат на психијатријско посматрање од стране психијатара Казнено – поправног дома – болнице, Неуропсихијатријско одељење (КП Дом -болница) у Београду, Бачванска 14, позната у јавности као Психијатријска болница Централног затвора у Београду , који су утврдили да је он починио

инкриминисана дела у стању душевне неурачунљивости, па му је стога изречена психијатријска мера безбедности из члана 63. Кривичног законика СФРЈ (КЗ СФРЈ) обавезног чувања и лечења у затвореној психијатријској установи неограниченог времена трајања, до излечења. Речено је у налазу да је својим речима опасан по околину (друштво). Провео је у наведеној установи од 23. маја 1979. године до 2. априла 1983. године;

Милисав ЖИВАНОВИЋ (1911) пензионер из Панчева, ондашња адреса 4. јула 34, Зрењанин, коме је 3. 10. 1976. године Решењем Окружног суда у Панчеву број К. Б. 88/76 стављено на терет кривично дело повреда угледа државе и њених органа из чл. 174 КЗ (жалио се на незакониту конфискацију породичне куће његове супруге од стране савезног јавног тужиоца и других функционера из Скопља). Претходно је био послат на неуропсихијатријску експертизу у Психијатријску болницу «Вршац», где је проглашен неурачунљивим душевним болесником неспособним да схвати значај својих дела и на основу чл. 63 КЗ СФРЈ му је изречена поменута психијатријска мера безбедности. Боравио је по том основу у београдској затворској психијатријској болници од осуде до јуна 1986. године;

Радомир ВЕЉКОВИЋ (1926) пензионисани потпуковник ЈНА из околине Крушевца, ондашња адреса: Хасана Бркића 48, Сарајево, коме је 20. 3. 1973. године Решењем Окружног суда у Сарајеву број К. Б. 153/73 стављено на терет кривично дело непријатељска пропаганда и повреда угледа државе и њених органа (зато што је написао критички текст у форми оптужног предлога против Јосипа Броза Тита). Иако поседује више психијатријских налаза издатих од еминентних југословенских психијатријских установа из тога времена која сведоче да је психички потпуно здрав, он је од стране лекара психијатара био третиран као душевно неурачунљива особа несвесна одговорности за почињена дела и као таквом му је изречена психијатријска мера безбедности из чл. 63 КЗ СФРЈ, као особи која је својим речима опасна по друштво, и да је то проузроковане болешћу, те га шаљу на неодређено време на чување и лечење у болницу где је боравио од 1973. до 17. 4. 1988. године;

Ђорђе СИМИЧИЋ (1935), радник из Лока код Новог Сада, садашња адреса: КП Дом - болница, Неуропсихијатријско одељење у Београду где је смештен решењем Окружног суда у Новом Саду БР. К. Б. 63/77. и њему је било стављено на терет кривично дело непријатељске пропаганде из чл. 118 КЗ СФРЈ зато што је у Локу растурао један летак са непријатељском садржином. Претходне психијатријске експертизе на Психијатријској клиници Медицинског факултета у Новом Саду, где су психијатри закључили да је деликт учинио у стању

душевне неурачунљивости, па кко је то дело опасно по друштво, које чини услед болести, примењен је и над њим

члан 63. КЗ СФРЈ и послат на чување и лечење у затвореној психијатријској болници да би се излечењем

одстранила наведена болест, која је узрочник кршења закона од стране њега;

Вијекослав НАГЛИЋ (1949) из Винковаца, Хрватска, бивши радник који је пре смештаја у болницу живео

са родитељима у Шведској, , коме је од војних власти било стављено на терет дело непријатељске пропаганде

почињене за време служења војног рока, у истрази је био испитан од војних психијатара из Сарајева који су

казали да је дело учинио у стању душевног растројства, решењем Војног суда у Сарајеву од 18 6. 1975. године било

му је стављено на терет поменуто вербално ненасило дело, али као наводно неурачунљивој особи му је по чл. 63.

КЗ СФРЈ изречена прихијатријска мера безбедности, чувања и лечења и од осуде до септембра 1985. године је

боравио у београдској болници , а затим је смештен у П-Б.”Поповача” .

Владимир ПЕРИШИЋ (1950) бивши незавршени гимназијалац и радник из Шибеника, Далмација, ондашња

адреса: Владе Перана 3, Шибеник, коме је решењем Окружног суда у Шибенику број К:19/82 од 14. 10.

1982. године било стављено на терет кривично дело непријатељске пропаганде и повреда угледа државе и

њених органа али је претходно био проглашен од екипе психијатара загребачке затворске психијатријске

болнице на челу са др. који су изјавили да је прекршај учинио у стању душевне неурачунљивости,

да је као такав опасан по друштво па мора да се лечи да би се та опасност оклонила, па му је изречена на

основу члана 63. КЗ СФРЈ психијатријска мера безбедности као и наведеим особама, па је до 1984. године

боравио у загребачкој затворској болници, а од тада до августа 1988. године у болници у Поповачи;

Душан ЋЕТКОВИЋ (1926) бивши функционер из Београда, ондашњ адреса : Господар Јованова 26, коме је

решењем Окружног суда у Београду бр. К. Б. 833/78 од 24. 4. 1979. године стављено на терет кривично

дело непријатељске пропаганде и повреде угледа државе и њених органа у сличним околностима је била

изречена психијатријска мера безбедности из чл. 63. КЗ СФРЈ и боравио је у београдској затворској болници

до 1984. године;

Иве МАЛЕШ (1943) из Блата на острву Мљет код Дубровника, коме је решењем Окружног суда у Дубровнику 14 Су-122/81 било стављено на терет дело непријатељске пропаганде (написао текст политичке садржине и залепио га на зиду своје куће) па му је као и осталим поменутиим особама изречена

мера безбедности из чл. 63 КЗ СФРЈ, те је боравио на Судском одељењу Психијатријске болнице на отоку

Угљан од фебруара 1981. године.

Желимо овога пута да истакнемо да до сличних, по нашем познавању и чешћих злоупотреба, долази са чланом 65 КЗ СФРЈ, који регулише насилну хоспитализацију оних који су починили кривично дело под дејством алкохола, једноставно се каже да је особа вређала државу, Тита, итд. Јер је била пијана (То је олакшано тиме јер је у Југославији висока бројка алкохоличара, а поготову оних који воле каљицу мало више).

Велики је број жалби да су поједине особе биле смештене у психијатријске болнице по члану 63 КЗ СФРЈ

уз лажну оптужбу за неко асоцијално понашање. Нарочито је у јавности постао познат случај браће

ЖИВКОВИЋ, сведока Јехове из подгорског села Оглађеновац код Ваљева, који су често хапшени, премлаћивани, деца киднапована, зато, што «одржавају тајне верске састанке», «читају Библију и верску

литературу», «васпитавају децу и супруге и настраном верском духу», али је то све било вешто укривано

наводним отпором властима и асоцијалним понашањима и конфликтима са околином. Последњих година су

их држали дуже у психијатријским болницама као потпуно неурачунљиве болеснике од параноидне

шизофреније, а када је јавност петицијама потписиваним од великог броја особа оптуживала власти за

злоупотребе психијатрије, онда су их намах смештали у затворе, сада се налазе у ваљевском затвору осуђени

на временске казне затвора као «потпуно психички здрави». (И обичан човек а не само психијатар зна да

неко данас не може бити болестан од параноидне шизофреније, а сутра потпуно здрав).

Овом приликом не желимо да истичемо друге особе, али указујемо да нам је познато још прилично сличних

случајева.

2. Грађански поступак.

Овде саопштавамо наша сазнања о интернирањима у психијатријске болнице учинитеља вербалних

деликата, и других категорија политички непожељних лица, којима то није било стављено на терет као

кривично дело.

Ова област је регулисана параграфима који регулишу ванказнени поступак присилне хоспитализације

психичких болесника, Законом о ванпарничном поступку.

Уређење изванзаконске хоспитализације у СФР Југославији је спадало у законодавну надлежност република и

покрајина. У свим републикама и покрајинама, изузев СР Босне и Херцеговине и СР Хрватске, те обема

покрајинама, то је учињено прописима о изванпарничном поступку. Законом СР Србије о ванпарничном поступку

из 1982. године (ЗУПСР), Законом СР Македоније за ванпроцесна поступања из 1979. године (ЗУПМ), Законом о

ванпарничном поступку САП Косова из 1986 (ЗУПК); Законом СР Словеније о неправедном поступку из 1986

(ЗНПСЛ), Законом о ванпарничном поступку Црне Горе из 1986. (ЗВПЦГ); Законом о ванпарничном поступку САП Војводине из 1986. (ЗВПВ). У СР Босни и Херцеговини и СР Хрватској релевантан правни извор за уређење института су у основи правна правила предратног Закона о ванпарничном поступку из 1934. године.

Правни извор за уређење института су правне норме старе Југославије, тј. параграфи 193, 194 и 195 Закона из 1934 године. Занимљиво је напоменути да су ова три законска параграфа у потпуности идентична са аустроугарском царском наредбом број 207 од априла 1916 године. Трећа глава ове наредбе под називом «Судски поступак по пријему у затворене заводе» има 9 чланова који су потом сажети у три члана у закону из 1934. године. У 1966. години је донет Нацрт новог закона СР Србије, априла 1982. године се није отишло битно даље од закона из 1934. године.

Према нашим психијатрима ови правни прописи су у пракси били сувише компликовани да их је немогуће спроводити, те да се онда они и не примењују и да се више ради по личном нахођењу. Они кажу да су просто неодрживи и да су неопходне промене. То тврде и стручњаци даље поменутог Форума (професор др.Војин Димитријевић) који истичу да на овом подручју није дошло до еволуција које се налажу у регулисању материје изванзаконске присилне хоспитализације.

Нарочите тешкоће имају психијатри при насилним хоспитализацијама, кажу да просто не знају шта да раде и како да поступе, да је ситуација у пракси у правом смислу речи хаотична. У своме раду савесни и поштени психијатри, а што је огромна већина наших психијатара, се сналазе у недостатку исправног закона придржавајући се Хавајске декларације-етичног водича за присихатре целог света. У њој се налазе у 10 тачака прецизне норме и начела којих се мора придржавати сваки психијатар.

Ситуација је нарочито отежана због све чешћих душевних обољења , све већег броја болесника у стационарним установама, фреквенције пријема и отпуштања која је огромна, скраћено је време хоспитализације, подељени су послови по установама, све су чешћи интермитентни боравци.

Дакле, ова материја није била прецизно дефинисана ондашњим законима. Ови закони су неадекватни и неприменљиви у пракси, они су нејасно формулисани, психијатри их могу интерпретирати по своме нахођењу, закон не обавезује психијатре да га поштују, не следи санкција за поступке уколико закон није стриктно поштован.

Овакво стање у нашој психијатрији у то време је отварало широк простор за све могуће субјективизме, арбитрарности и самовоље, волунтаризме. Признаје се да код нас има и изгредника. Колико их има је јако тешко

било проценити у једној оваквој кофузној и правно недефинисаној ситуацији у овој области. Према нашим сазнањима стеченим са стотинама особа за које смо се залагали које су пре двадесетак година биле смештене због издржавања својих неконформистичких мишљења у психијатријске установе, по овим законима, овде су злоупотребе на делу честе. Према стручњацима Форума за људска права психијатријске болеснике у одређеним случајевима треба хоспитализирати против своје воље. То би се могло учинити да би се лечили (тзв. медицинска индикација) што је прихватљиво само врло специфичним случајевима, или зато да би се друштво заштитило од њих (тзв. социјална индикација), односно да би их заштитило од сопственог понашања (витална индикација – самоубиство). Док се у случају насилне хоспитализације починилаца кривичних дела ради о заштити друштва од њих јер су болесни и болест их наводи да чине кривична дела, разлози изванказнене хоспитализације су одређени постојањем одговарајућег здравственог стања које као такво представља одређену опасност по друштво или самога болесника. Лечење осим у изузетним случајевима се не може наметнути против своје воље него се као разлог узима социјална и/или витална индикација. Што се тиче разлога принудне хоспитализације по поменутиим законима она би се могла спровести само у случају тзв. социјалне и/или виталне индикације. У српском, црногорском, косовском и војвођанском закону су формулисани на један неодређен начин: особа се задржава када је обог природе болести неопходно да та особа буде ограничена у своме кретању и општењу са спољним светом. Могло би се претпоставити да би хоспитализација била допуштена и када би томе ишла у прилог и само тзв. медицинска индикација. Закон Словеније је далеко прецизнији и одређенији јер насилну хоспитализацију условљава тзв. социјалном и виталном индикацијом. Према стручњацима Форума за заштиту људских права (професор др.Војин Димитријевић) упоређење републичких закона дозвољава констатацију да сви закони, осим словеначког, не садрже критеријуме за оцену способности задржаног да изрази своју вољу. Није јасно дефинисано законима ко је овлашћен да одреди и спроведе смештај болесника, ко ће спроводити контролу таквог задржавања и донети дефинитивну одлуку о томе, ко ће пратити развој здравственог стања болесника и донети дефинитивну одлуку о отпуштању; није довољно дефинисан ни статус хоспитализираних, њихова права, услови живота и рада. На основу свих закона се изводи закључак да суд одлучује о присилној хоспитализацији. Сви закони одређују рок за доношење одлуке о задржавању, који од закона до закона варира, између осам, петнаест дана

или три недеље до тридесет дана. Према Закону о ванпарничном постуку СР Србије постоји обавеза да се у року од три дана пријави сваки случај насилне хоспитализације суду на чијој територији се налази болница, да се опише природа обољења, суд је дужан са друге стране када о задржавању једне особе добије пријаву да одмах поведе поступак и по потреби саслуша приведеног. Према стручњацима Форума за заштиту људских права здравствене установе врло ретко и са закашњењем пријављују суду случајеве присилне хоспитализације, о продужењу задржавања суд се готово иикад не обавештава, као ни отпуштањима пре рока. Према Форуму, судови показују велику небригу у обављању својих послова. Не проводе контролу здравствених организација, споро реагују на пријаве (према истраживањима проф. Ж. Хорватина на Општинском суду у Загребу (1986) у 80% случајева у којима је тај суд обавештен о присилној хоспитализацији, саслушању хоспитализираних особа се приступило након истека рока од месец дана, поступак је редуциран само на попуњавање три обрасца. Психијатри истичу да би се проблем можда могао решити увођењем у психијатријским установама истурених судских одељења, али кажу да је и то неизводљиво у пракси. Према овим законима задржани мора бити прегледан од два лекара који ће дати налаз, задржани има право на жалбу. Према поменутих истраживањима др. Ж. Хорватића вештачења здравственог стања поверавају се једном лијечнику и по правилу ономе ко је привремено задржавање одредио. Слажемо се са ставовима Форума и залажемо у том смислу већ годинама да би «разлози правне сигурности захтевали да се нејасни и неодређени замене прецизним и контролабилним условима». Досијеа великог броја жалиоца која нам стоје на располагању из тога времена, и за које смо се залагали, дозвољавају да се констатује да је до нарочито тешких злоупотреба долазило и у овом ванказненом поступку, управо са појмом ОПАСНОСТ ПО ДРУШТВО. (тзв. социјална индикација). Овај појам законским текстом уопште није прецизно дефинисан и интерпретира се о нахођењу. Није нам познат текст закона који објашњава овај појам у законима који регулишу изванказнене хоспитализације, али када се ради о чл. 63 и 65 КЗ СФРЈ, што смо напред објаснили, под појмом ОПАСНОСТ ПО ОКОЛИНУ мисли се на било коју опасност, не само физичку (агресивност), него и друштвени (од речи). Овакво стање духа опстаје и у овим ванказненим законима о којима је овде реч. Овакво стање омогућава да се вербална критика особа за које се тврди да су душевни болесници подводи под опасност по друштво од речи, од политичке критике. Сасвим је умесна примедба да душевно оболела особа нема довољну луцидност да својим речима нанесе штету угледу државе и идеологији. Данас милиони критикју врло оштро, у друштву се захтева да се вербални деликт укине као превазиђен и нецивизацијски,

утолико би пре требало све ово да важи када се наводно ради о наводним душевно болесним починитељима.

У случају наставнице М. Бобић изостајање са наставе на дан Крсне славе Светога Јована и мирно образложење да је верница и православка, без ремећења јавног рада и мира, њени захтеви да због тога не буде повучена из наставе, су створили политички проблем у њеној школи и општини. Њена опасност по друштво није била физичке природе (агресивност), нити је била опасна по саму себе, њено стање здравља не може имати никакве везе са испољавањем верских убеђења и православног идентитета. Њена опасност је била друштвене природе јер се на луцидан начин залагала за поштовање верских слобода и изражавања свога националног идентитета. Сличан је и случај професорке Милице Тодоровић из Чачка. Њене критике реформе усмереног образовања које су биле врло умесне, се нису свиђале директору и партијској организацији школе, па су је зато против њене воље одвели у лудницу. Дакле, опасност по друштво од луцидних речи се подводи под наводно душевно обољење и болница тако субституише затвор. У одређеним случајевима се политички мотив покушава вешто укрити наводним асоцијалим понашањем. Вера . Бљајић Карагић која је жртва политичких прогона од 1945. године, је написала текст о парапсихологији , али је као разлог принудне хоспитализације наведена њена наводна свађа са суседима, а што је била монтажа тајне полиције.

Када је реч о принудним хоспитализацијама по овоме поступку, укривање политичког разлога се правда понекад медицинском индикацијом, тако је за др. Мијатовића речено да се жали на прогоне у стању пијанства, за инг. Пољанског је наведено да је скитница и паразит, неће да ради, услед болести, итд. Има и поремећених породичних односа где је родбини стало да њен сродник буде у психијатријској болници због неког разлога и не залаже се довољно за њега (због наслеђа, међусобна неподношљивост, свађе, и др.).

Када се ради о МЕДИЦИНСКОЈ СВРСИ ЛЕЧЕЊА у овоме правном поступку, она се често и овде не остварује. Без обзира која индикација се истиче као разлог принудне хоспитализације (медицинска, социјална, витална) наводи се да је особа болесна и да је шаљу у психијатријску болницу на одређено време да се излечи и да се тиме елиминише њена опасност по друге или себе.

Јавности је добро познато стање у југословенским грађанским психијатријским болницама, нарочито у појединим, не само у судским одељењима, него и ван њих, и да не постоје потребни услови за лечење, као ни адекватан третман. Из штампе се сазнало да је често хладно зими, лоша храна, сиромаштво, пренатрпаност, а што ствара велике тешкоће да се спроводи адекватна медицинска нега и заштита. Посебан

проблем је правни положај психијатријских болесника, о чему је напред било говора. Увид у велики број случајева нам дозвољава да закључимо да је нарочито тежак случај случај особа које су смештене у психијатријске установе због неког политичког разлога . Ове особе су предмет нарочитог надзора, изложене често нарочитом третману, жртве су лишавања њихових права, излагане понижавањима и шиканирањима. М. Бобић се жалила на шта има право по Закону, али су све њене залбе завршавале у кошу, због тога је узимајући то као разлог погоршања болести добила 16 ињекција празине за 5 дана, ињекције депресије. За цело време боравка је била шиканирана и понижавана. Њене жалбе на верске прогоне су од психијатара објашњаване као манија гоњења (параноја). Сигурно да међу пацијентима има прилично и параноичара, али и стварно прогоњених. Истину за вољу мора се признати да је психијатрима јако тешко разлучити параноичаре од стварно прогоњаних, поготову јер свугде присутна Служба државне безбедности врло вешто онемогућава психијатре да тачно процене и заплашује их. Изашла је из ове установе болесна, а ушла је, према поузданим подацима којима располажемо, далеко бољег стања здравља. Слично се поступа и са осталим особама које су тамо биле смештене због неког политичког разлога, у просеку оне из болница излазе далеко лошијег здравственог стања него што су биле у моменту уласка. Гледано у овоме светлу медицинска индикација, главни разлог принудне хоспитализације оваквих пацијената се уопште не остварује у нашим грађанским психијатријским болницама, напротив «политички» излазе болеснији. Тако да се за ову категорију пацијената боравак у овим установама често претвара, уместо у опоравак, у сурову одмазду, и отуда излазе, уместо опорављени, болесни и руинирани здравствено. Такви неадекватни закони отварају могућност великим грешкама и злоупотребама. Нарочито треба привући пажњу и овога пута на злоупотребе од стране СДБ са психо-социјалним контекстом комуницирања на релацији ПСИХИЈАТАР-ПАЦИЈЕНТ, које су овоме законском поступку врло честе (То смо објаснили напред у случају Кривичног закона).. Настају масовне лоше процене и нетачне дијагнозе са кобним последицама. Наши психијатри, иако компетентни, и није ретко да увиђају ову замку, не могу ништа учинити из разлога који су напред наведени, јер је за њих немогуће да разлуче шта је утицај политичког окружења, а шта инхерентно индивидуи независно од директног политичког утицаја окружења. Корисно је овде истаћи стање духа наших психијатара који су у то време били склони да сваку жалбу на политичке прогоне који су у одговарајућим случајевима сасвим оправдане, потпуно неоправдано аутоматски и унапред третирају као

знак параноје. Ово већ спада у таква ригидна и неаутентична понашања, поготову када се ради о психијатрима са ознакама политичке моћи и утицаја, која се могу сврстати у предрасуде и нетрпељивост оних који лече према другачије политички мислећим. Психијатри резигнирано резонују да политика треба да буде резервисана за политичаре, а њихово је да лече, али је и то фатална заблуда, јер се политика и медицина тако мешају. Психијатри су и под принудом, сматрају сада не могу ионако ништа учинити сем да науку на себе гнев моћника, они су и традиционално аполитични (Сматрамо да је психијатрија политичка област «rag excellence» и да би баш због тога наши психијатри били први који би требали да се више едуцирају политички).

Овакав утицај друштвено-политичког окружења на процене психијатара онемогућава примену научног метода у психијатрији у нашим условима. Може се говорити о истинским злоупотребама психијатара, а не само психијатрије.

Стручњаци ондашњег нашег Комитета за заштиту људских права су урадили једну анализу која се односила на стотинак случајева који су били насилно хоспитализовани по овим законима, а који су нам се обратили жалећи се да им је то било учињено због изражавања њихових политичких мишљења или верских, филозофских или моралних уверења. Скоро све ове особе се жале да описана законска процедура уопште није била поштована. Њих обично нису прегледала два лекара, нико их није никада хтео саслушати како треба, немају појма о било каквој правној-судској процедури, неки су се жалили и жалбе су завршавале у корпи за отпатке, прављене су им сметње контактима са сродницима и адвокатима. Ове особе тврде да су психијатри одбијали да разговарају о њиховим жалбама да су жртве прогона и да априори такве жалбе процењују као параноидне реакције, иако то не мора често бити тачно. Жале се да су, када су се жалиле, по казни биле подвргаване појачању фармацеутског третмана, ињекција или чак електро шоковима.

Разлози оваквог хаотичног стања у пракси су бројни и сложени: и могу се свести на један заједнички именитељ, тј. НЕПОСТОЈАЊЕ ПРАВНЕ ДРЖАВЕ у ондашњој СФР Југославији. Овакво стање са овим законима се користило, да будемо отворени, да се под њих подведу било која понашања која ондашњи властодршци могу наћи за нецелисходна и штетна по њих у датом моменту и околностима.

Предлози и размишљања експерата Форума за људска права су врло мудри, али се не дају упутва како их треба спровести у дело. Ми смо у нашој петицији државном органу и Удружењу психијатара од 15. 1. 1988.

године предложили да се оснује једна КОМИСИЈА која би радила на реформи закона о психијатријској служби у Југославији. Сматрамо да би у састав ове Комисије ушли и они који оптужују државу да врши описане злоупотребе .

Положај психијатрије у СФРЈугославији је био горуће питање и требало је приступити његовом решавању што пре и на што ефикаснији начин. Није излишно напоменути да status quo у овој области и покушаји да се ово стање још вештије укрије од увида јавности су изазивали велико подозрење у искреност намера властодржаца да желе демократске реформе. Зато публиковани рапорт Форума за људска права смо видели као знак наговештаја да ће и у овој области доћи до отопљавања и побољшања. Нажалост, до тога није дошло, као ни у кривичним законима из ове области. Илустрације ради наводим неке од њих.

Милица БОБИЋ (1950) наставница из Београда је 10. 9. 1984. године смештена против своје воље у Психијатријску болницу «Лаза Лазаревић» у Падинској Скели код Београда, где је остала до 19. 11. 1984. године. То јој је учињено само зато што је на свом радном месту изразила своја верска убеђења на потпуно друштвено прихватљив начин. У отпусној листи ове болнице број 2897 стоји дијагноза, назив терапије коју је примала, као разлог насилне хоспитализације се наводи «примљена на лечење јер је била упадљива својим понашањем на радном месту» (Изостала са наставе на дан своје Крсне славе Светог Јована).

Милица ТОДОРОВИЋ (1935.) професорка једне средње школе у Чачку (била као и М. Бобић повучена из наставе и радила на радном месту библиотекарке) дакле ван струке, је била одведена против своје воље у Психијатријску болницу «Др. Драгиша Мишовић» у Чачку на дан 19. 2. 1985. године, где је боравила до 18. 3. 1985 године. Разлог насилне хоспитализације је био њен разговор са професором физичке културе којом приликом је она на врло луцидан и смирен начин критиковала реформу усмереног образовања и стање у школству. У Отпусној листи из ове болнице бр. 2377/85 је уписана дијагноза, тврди се да је доведена санитарским колима као хитан случај због изазваног сукоба на радном месту и испољавања немира, осећа се дискриминирана јер је премештена на радно место ван струке, библиотекара, доминирају идеје непризнавања стручности за латински и параноидне идеје прогањања, сматра да је смештена у болницу да јој се нашкоди».

Вера БЉАЈИЋ-КАРАГИЋ (1926) инвалидски пензионер из Београда је због изражавања њених мишљења (између осталог написала је један текст, књигу, у којој разматра материју парапсихологије, и залаже се за плуралистички политички систем) била смештена у Психијатријску болницу «Лаза Лазаревић» и «В. Вујић»,

Вешти прогонитељи из крила Службе државне безбедности су вешто исконструисали њен наводни сукоб са суседима и тако обманули психијатре код којих су је довели. Први пут је била интернирана у П. Б. «В.

Вујић» од 5. 3. 1981. године, у Отпусној листи П. Бр. 5146/81 о 6. 5. 1981. године стоји дијагноза, примљена терапија. Други њен боравак у П. Б. «Л. Лазаревић», од 29. 6. до 27. 9. 1985. године, Отпусна листа садржи сличне податке.

Драгиша МИЈАТОВИЋ (1939) ЛЕКАР ИЗ Београда је због жалби на политичке прогоне на своме радном месту и шире у друштву био у два наврата киднапован из свога стана од стране органа СУП-а и болничког особља које су они били довели. Први пут је доведен у П. Б. «Л. Лазаревић» 31. марта где је боравио до 6. априла 1978. године, а други пут је у истој болници боравио на сличан начин од 28. 8. до 4. 9. 1979. године.

Зоран СТАНКОВИЋ (1940), наставник из Београда се налазио у пар наврата од 1989. године у П. Б. «Л.

Лазаревић» у Падинској скели код Београда зато што се жалио годинама на онемогућавање запошљавања, стални надзор и узмемиравања тајне полиције и њихове злоупотребе.

Павле ПОЉАНСКИ (1931.) инжењер који је још 1965. године добио отказ политички мотивисан, од тада

нигде не може да нађе никакво запослење, је био због својих жалби на политичке прогоне у шест наврата

смештан насилно у психијатријске болнице у Београду.

Штампа је у више наврата писала о сличним присилним хоспитализацијама, да наведемо само случајеве

ужичког професора Р. ГОЈШИНЕ, доктора наука из Кобарида Петера ЖЕМВЕ, инжењера из Београда. Р.

РАДОЈЕВИЋА.

Нама је познато, и за њих смо се залагали, стотинак сличних особа које су биле смештене у психијатријске

бонице по ванказненој законској процедури.

Децембра 1986. године неколико лица окупљених око Акције за борбу против злоупотребе психијатрије и

медицине у политичке сврхе је оформило Комитет за заштиту људских права. Овај Комитет се 15. 1. 1988. године

обратио једном петицијом државним органима и Удружењу психијатара Југославије са предлогом да се измени

Закон о ванпарничном поступку СР Србије, глава II «Задржавање у установама лица која нису починила никакво

кривично дело него што то захтева њихово стање здравља.” У овој петицији смо тврдили да су злоупотребе по

овоме закону далеко чешће него ли по Кривичном поступку, презентирали неколико случајева и указали на путеве

како да се спроведу реформе и промене закона. Октобра 1988. године смо ову петицију проследили Форуму за

људска права СССРНЈугославије из Београда. Овај Форум је 1988. године публикувао више пута наведену врло

значајну анализу ове материје која је у много чему била слична нашим закључцима. Иако се о злоупотребама психијатрије у политичке сврхе код нас почиње говорити тек од 1980-тих година, ипак су

се југословенски психијатри присталице анти-психијатријског таласа који је надолазио у свету бавили и раније на

овај или онај начин и положајем и стањем са нашом психијатријом.

III. Анализа закона о насилној хоспитализацији (2000-2005 година).

A. Увод

-

У овој области до данас нема значајнијих било каквих побољшања, нема законских промена, реформи, опстају уврежени наслеђени закони. и праксе. Као што је речено у уводном излагању, крах институција правне државе у СР Југославији после распада СФРЈ ,се драстично одразио и на стање у психијатрији. Злоупотребе су још чешће. него ли раније .

Претходни тоталитарни систем покушавају да замене криминалци и мафије. Вршљају гангови криминалаца, који су присутни и у здравству и психијатрији. Закони нису промењени.

Сиромаштво,

крах правне државе, криминализација, крах јавног морала, неспутани и законом неограничени тријумф онога ко је јачи и моћнији, богатији, самовоља, узурпација моћи, опстајање патолошке политичке острашћености, деценијске навике, тензије и сукоби, лоше процене, борбе сучељених кланова, транзиција, тензије са међународном заједницом, политичке тензије, сиромаштво, поремећени међуљудски, породични односи, итд, све се то погубно одражава и на здравство и психијатрију. Слобода човека, јединке је постала тако крхка, доведена у питање, данас они који имају чак и мрвице власти и моћи, могу безмало сваког ко је лишен моћи, а то су већина грађана, да

лише његових права, имовине, да му ограниче или укину слободе, па да га сместе и у зидине психијатријског азилума.

Ovi klanovi kriminalaca su zloupotrebili vakuum nastao smenom vlasti i тешкоћама транзиције да би и у овој области вршљали како њима одговара. Stvorena je istinska каљуга.

Ми смо упознати са бројним недавним случајевима насилних психијатријских hospitalizacija ,у којим приликама је долазило до драстичног кршења закона и медицинске етике, што је раширена неспутана пракса ,nastavak i degradacija психијатријских злоупотреба из претходног поретка. У време Ј.В.Тита и S.Милошевића психијатрија је пре свега злоупотребљавана у политичке сврхе. Данас то не чини званична власт, него кланови криминалаца. Има кажњавања неистомисљеника , критичара., поједини бивши развлашћени кадрови су се повезали, ојачали, те манифестују жељу да се и даље свете појединцима које су раније кињили. Проглашавања nekoga за душевног bolesnika, iако он то није, је данас раширен начин да се у вакууму транзиције, nefunkcionisaња sudstva i slabosti полиције и државе, јављају свакојакі samozvani моћници-криминалци, који насрћу на snemoћале, preplašene i nezаштићене грађане , да се тако дочерају нечије имовине, starатељства над nekim, да се свете supружнику, omраженој особи или susedu , да nekome nameћу своју вољу, да га ogољавају, itd.

Posle 2000 godine nova patriotska i експертска власт чини значајне napore, али није лако изаћи на крај са оним појавима које су бујале деценијама. Нажалост, zataјило је sudstvo.

Ogromna већина наших психијатара у данашњим крајње тешким и složenim vremenima су верни Hipokratovoj zakletvi, али ponekad су на delu konformizam, претрашеност, конфузија, уврежене deceniјске navike, inercija, а poznati су и slučajevi korupcije lekara.

До оваквих злоупотреба данас долази на два правна начина:

- Кривичном поступку, Члан 63 КЗ ССГ за починиоце кривичних дела у стању душевне неурачивљивости. Овде нема осетлијих било каквих промена у односу на претходни поредак што је описано, не желимо све детаље да опет понављамо, позивамо читаоца да погледа како

је било до 2000 године. У Кривичном закону се често и даље злоупотребљава tzv OPASNOST по ОКОЛИНУ, umesto da se као у демократским државима misli на физичку опасност (агресивност), pod опасност се подводи и даље опасност од речи (политичка критика-неурачивљив душевни bolesnik нема lucidnost). По оба закона се сместа у болнице navodно ради лечења, а обично у болницама не постоје довољни материјални услови за лечење, појединци су били физички зостављани, инјекцијама, опасним лековима, те су из болница излазили оболели. У случају Кривичног поступка Мирјана Шоларић је била оптужена 2005 за дела "kleveta" "uvreda" utицајних појединаца, и изречена јој мера безбедности по члану 63 КЗССГ; Вошко Грујић је оптужио локалне моћнике за криминал, изречена мера безбедности по члану 63 КЗ ССГ, 2004 године "zато што се бори за правду". (изашли отуда оштећеног здравља).

Има извесних помака у новом ЗИКС-у (који ступа на снагу јануара 2006 г), о чему ће бити даље говора. Овакве помаке треба охрабрити.

- По Закону о ванпарничном поступку који регулише насилну hospitalizацију оних који нису починили кривична дела, насилно се неко сместа ради лечења. И овде нема било каквих осетних промена на боље, у односу на овај закон из претходног поретка, позивамо да се погледају претходна образложења. Актуелни Закон о ванпарничном поступку је врло широка формулација која се у пракси и даље interpretира по жељи. У демократским државима су прецизно propisана само најтежа обољења, naprotivнеопходан uslov је физичка опасност. Odredbe овога закона(испитивање од два lekara, prisustvo suda, право жалбе, itd) у пракси нису роштоване. Nпр. када се ради о Грађанском поступку, dr.Jasna Jovanović, lekar са најбољим referencama својих послодаваца, бриљантни магистар социјалне психијатрије, је била смештена насилно 2004 г.у психијатријску болницу navodно што треба да се лечи тамо од гушења, није pregledана од два lekara, без права жалбе, мучена физички, инјекцијама, лековима; Слађана Гајић јер navodно није водила рачуна о својој деци, Zvezdan Milivojeviћ из Lazarevca жртва претходног режима је био смештен насилно у ludницу 2004 године, јер је пронашао у своме стану прислушни уређај, у болници су га ноћу локални мафијаши посетили и рекли му да је тамо по казни, L.Senk, N.Prodanović, L.N(жалила се да јој комшија ноћу lupa) itd.

Istичемо да је Radimir Вељковић (1927), кога смо у овој раду напред више наврата спомињали као жртву злоупотребе психијатрије у доба Ј.Б.Тита и С.Милошевића, rukovnik JNA у пензији, "zatvorenik savesti AI, који је borавио због verbalног delикта 17 година у Psiхијатријској болници Centralног затвора у Beogradу(1971-1988),i био више месеци у muslimанском logору у Sarajevу 1992 г., где је био мучен као oficир JNA(три пута био у коми), opет у neјасним okolностима, у sveорштој конфузiji, смештен насилно од јуна 2004 године у РВ"Vгшас". Он је политички затвореник.

Zahtevamo да јавност буде обавештена, пре свега наши лекари и судије, државни органи, да се злоупотребе predупреде, сви они који су сада у болницама отуда ослободу, (међу њима има политичких затвореника), да се изврше reforme закона, и onemогући да било ко може да буде смештен против своје воље у психијатријску болницу.

Кључни појмови до којих злоупотреба данас продужено долази су исти они као раније, само

укратко спомињемо ,позивамо на претходне анализе :

-DUSHEVNO ZDRAVLJE: у садашњем Закону о ванпарничном поступку није јасно прецизирано,исто

као што је то било и раније, које и какве болести могу бити разлог присилне хоспитализације, што је

врло широка лингвистичка недефинисана прецизно формулација, која омогућава честе злоупотребе.

-, ОПАСНОСТ ПО ОКОЛИНУ под тзв” опасност по околину “ се и даље подводи опасност од ненасилних изражавања мишљења.

- МЕДИЦИНСКА ИНДИКАЦИЈА (Лечење)...у болницама не само затворским, него и грађанским, стање је данас горе него ли раније, .Актуелна власт иницира напоре да модернизује затворе и побољша услове живота у њима, али је то недовољно. Стање у грађанским болницама је лоше, тешко, сиромаштво, такво да није могуће адекватно лечење: исхрана, одећа и обућа, загрејаност, аерација, режим живота, нажалост хаотично стање са законима, наслеђенм праксама, тако да има и даље злоупотребе са инјекцијама и седативима, принуда, физички обрачун., страх, неизвесност, однос особља, све то неретко боравак у болници због наводног лечења претвара у сурову казну, одмазду, обично многи отуда излазе оштећеног здравља.

-

- Б.Анализа закона

1. Кривични поступак

-Члан 63 КЗ СЦГ:

(1)«Учиниоцу који је дело учинио у стању неурачунљивости или битно смањене урачунљивости, суд ће

изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, ако утврди да је опасан за

околину и да је ради отклањања ове опасности потребно његово лечење и чување у таквој установи».”

(2).Меру из става 1. из овог члана суд ће обуставити кад утврди да је престала потреба за лечењем и

чувањем учиниоца у здравственој установи.

У Коментару овог закона пише:”за примену ове мере морају бити испуњени услови: да је учинилац опасан

по околину, као и да је за отклањање те опасности потребно његово лечење и чување у здравственој установи. Мисли се на опасност по околину која се заснива на прогнози будућег понашања

учиниоца у смислу вероватноће да ће понављати кривична дела. услед неког психичког стања која су водила

неурачунљивости односно битно смањеној урачунљивости. Прецизира се да у нашој пракси доминира

мишљење да се ради о могућности понављања услед неурачунљивости било кога кривичног дела.

Насупрот

томе постоје рестриктивна схватања по коме је овај услов испуњен само онда када се може очекивати да ће

учинилац вршити нека тежа кривична дела .Иако нема основа да се примена ове мере ограничи само на

случајеве када постоји вероватноћа да ће учинилац вршити тежа кривична дела ,ипак њена природа и

неограничено трајање оправдава посебан опрез у случајевима када постоји опасност да ће учинилац вршити

само нека лакша кривична дела.

Када се ради о отклањању ове опасности психијатри вештаци треба да процене да ли је потребна мера у болници или на слободи.
Код неурачунљивих починиоца ова мера се не рачуна у казну, док се код битно смањене урачунљивости урачунава у казну и издржава се пре казне затвора.
Дакле, дан данас закон није јасан и прецизан, није у складу са законодавствима прогресивних демократских држава. Мисли се на сваку врсту кривичног дела, а што је врло широка језичка формулација, нејасна, и дозвољава арбитрарна и субјективна тумачења по жељи судија и вештака у датом моменту и контексту. Под таква кривична дела се може подвести и ненасилно изражавање критичких мишљења. Дакле, данас је ситуација овде иста као у време Ј.Б.Тита.
Настављају се злоупотребе јер се као опасност –по околину узима опасност од речи. Да не понављамо оно што смо казали у анализи закона из претходног поретка. Све је исто. Данас су злоупотребе још чешће него ли раније. Они који злоупотребљавају психијатрију се досете да додају да су закључили да је особа агресивна, без да је то основано или доказано. А ово чине уз кривотворење чињеница, да би тако оправдали и укрили злоупотребе. .
Наводимо примере Бошка Грујића из Нове Пазове и Мирјане Шолајић из Чачка који су били смештени у затворену психијатријску установу због ненасилног изражавања мишљења, због речи, критике моћника.
Што се тиче МЕДИЦИНСКЕ ИНДИКАЦИЈЕ, сврхе лечења, нажалост ,прунуђени смо да поновимо што смо казали за претходни закон. Ова медицинска индикација се не може остварити у затворским и затвореним психијатријским одељењима, јер често недостају адекватни материјални услови, има злоупотребе над вербални преступницима инјекцијама, и јаким психофармацеутицима., има физичких грубости, застрашивања, и других бројних злоупотреба. Што за многе пацијенте данас боравак у психијатријским затвореним установама значи сур ову одмазду, отуда излазе оштећеног здравља. Бошко Грујић је био жртва неиндицираног психофармацеутског третмана.
Посебан проблем су поступци процене душевног здравља појединаца којом приликом може доћи до погрешне процене, намерне или ненамерне, под притиском и застрашивањем, или због мита.
-ЗКП (Закон о кривичном поступку-) члановима 505-512 одређује посебан поступак за примену ове мере безбедности. Овде има неких формалних вербалних помака, али у праки се и овај закон изиграва. Изрицање ове мере безбедности одлучује суд на основу мшљења психијатара вештака. Вештачење спроводе психијатри из здравствене установе којима је то поверено. О главном претресу ће бити обавештени супружник, родитељи, односно старалац, и према околностима и други блиски сродници. Против овог решења суда се може изрећи жалба, али не од оштећеног. Суд је надлежан да

донесе одлуку о одузимању пословне способности. Према члану 510 ЗКП: “Суд који је изрекао меру безбедности испитаће по службеној дужности сваких девет месеци да ли је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи. Здравствена установа, орган старатељства и лице коме је изречена мера безбедности могу том суду поднети предлог за обуставу мере. Ако лекари одреде да је потреба за мером непостојећа више, онда по саслушању државног тужиоца иста може бити укинута”

Није дефинисано који су критеријуми за избор вештака, ко их надзире, за које болести могу изрећи меру безбедности, оштећени нема права жалбе.

-ЗКС- садржина закона (ступа на снагу јануара 2006 године) . У овоме предлогу закона има неких вербалних помака ,али се он у пракси гази .И даље се одређује да је изрицање мере безбедности .казнена санкција и да су затворске болнице под јурисдикцијом Министарства правосуђа(Члан 12 –у прилогу). Сматрамо да је најбоље решење да ове болнице буду изузете из јурисдикције правосуђа предате у надлежност надлежном органу здравства(Министарству здравља).Поједине одредбе ове нове верзије закона су ублажене, предвиђа се увид и сарадња Министарства здравља. Али се то у пракси не поштује.

Третирање психијатријске мере безбедности као казнене санкције је неприхватљиво. Испада да су неурачунљиви душевни болесници криви што су болесни и да их онда треба због тога кажњавати. Познато је какви су дан данас сурови услови живота у нашим затворима, упркос напора демократске власти да унапреди положај затвореника и услове живота у затворима. Нпр. ПБЦЗ- Психијатријске болница Централног затвора у Београду је при затвору, режим живота у затворској болници је врло сличан режиму живота у затвору који је у истој згради. А зна се да у овом затвору који није прилагођен својим решењима зграде, што се одражава на квалитет живота, грејање, аерацију, санитарније. Због сиромаштва и традиционалних предрасуда према затвореницима, исхрана није на адекватном нивоу, одећа, обућа, има пренатрпаности, мита и корупције, вршљања кланова криминалаца, неадекватних примена дисциплинских мера, у затворима има незаконоња и насиља. Ова београдска установа се зове Казнено поправни дом - болница. Али, без обзира на то што се ова установа налази у казнено поправном дому и под старатељством је правосуђа, она је ипак болница. У њу смештају, као што је напред речено, одговарајуће категорије особа на лечење Ове особе су ослобођене одговорности за учињени деликт, кривично дело. А због душевног обољења које искључује одговорност. Дакле, ове особе су овде стављене ради лечења. Не може се говорити никако о лечењу у затворским суровим условима живота. Нова демократска власт чини велике напоре да поправи стање у затворима, да поправи ниво живота, зграде, грејање, исхрану, одећу и обућу, али стање ни издалека још није како треба. Уопште услови живота у овој болници су нажалост тешки и за потпуно здравог и младог човека. Слично је регулисан смештај, режим и начин живота у судским одељењима грађанских болница где ј су животни услови сурови.

Овакви сурови услови живота могу бити као један вид осуде од стране друштва оних који су прекршили закон. Али једно је казнено васпитна политика појединих категорија затвореника, а друго лечење наводних неурачунљивих душевних болесника.

Ове особе нису затвореници, него су болесници. Без обзира што се ради о затворској болници, која се налази у казнено-поправној установи и зове се КП Дом болница, или о судским одељењима грађанских болница, које се налазе под старатељством правосуђа, а не здравственог државног органа, болница је свугде и увек болница. И у њој морају бити поштовани основни принципи медицинске етике и професије. Они су болесници и у правном погледу. Зато се према њима тако и треба односити. Да ли систематско излагање болесника суровим затворским условима (у затворској болници, у судским затвореним одељењима грађанских болница), значи њихово поистовећивање са појединим категоријама затвореника и то може значити као казнено-васпитна мера? Основни етички принципи медицине морају бити поштовани: лечити, оздравити, спасити живот, здравље, смањити бол, бити у служби човека. У пракси наводни неурачунљиви душевни болесници су сурово кажњавани.

Пошто се не може отети утиску да се на овај начин болесници кажњавају, а како су то болесници за које се званично тврди да услед неурачунљивости нису криви за почињено кривично дело, логично је да мотиву кажњавања нема правног основа, ни етичног уколико то неко узима у обзир. То, уствари, би значило кажњавати их зато што су болесни. А што није њихова кривица уколико је то тачно.

Дакле, има доста индиција које указују да болеснике и затворенике идентификују. То се може интерпретирати тако да болеснике ипак сматрају кривим и онда их кажњавају. Да ли то значи да поставимо отворено питање, да затворске власти (и у судским одељењима грађанских болница), сматрају да се уопште и не ради увек о болесницима?

Овакво стање у овој установи неки објашњавају економисањем, уштедама, несташама, сиромаштвом, други говоре чак о непродуктивним и непотребним устима, сатирању сувишних. Морал једног времена и епохе, средине, је одраз друштвених услова и система вредности у датом друштву.

Ако људско здравље, живот, вреде толико мало, етика не само медицинска него и целога друштва је доведена у питање. Овакав однос према овим особама је супротан не само лекарској етици него и елементарним нормама једног цивилизованог друштва.

Зашто психијатри и здравствено особље у овим установама, уопште наши лекари, а они знају овакво стање, ћуте? Зашто не реагују државни органи, друштвено-политичке организације, грађани, Где је глас јавности?

Зашто ми грађани Јутимо, ми се не односимо према нашим суграђанима како треба? Да ли је наша не само

грађанска дужност него и људскост затајила?

Пошто се ова прича, препричава, то наноси штету угледу не само ових установа, лекара, оних који у њима

раде и целокупног особља, јер су они људска бића, обдарена разумом и свешћу која знају шта значи држати у

оваквим суровим условима особе за које они сами тврде да су болесници.

Молимо да се испитају ови наводи, мотиви и узроци оваквог стања и односа према овим људима.

Треба

рачунати на многе од њих да се ускоро врате својим кућама, породицама, деци.

То наноси штету не само угледу медицине и друштва него смањује и ефикасност медицине, срозава је и

деградира, са свим врло тешким последицама које из тога проистичу.

Сврха извршења санкција –члан 2.: Сврха извршења је спровођење правоснажних и извршних судских одлука, заштита друштва од кривичних дела, и издвајање учинилаца кривичних дела из друштвене средине, у циљу њиховог лећења, чувања оспособљавања за самостално старање о својим

потребама након извршења санкција.

Ћлан 12.

Управа је орган у саставу Министарства правде Републке Србије.

Ћлан 192.

Упућивање лица на извршење мере обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи врши суд који је изрекао меру у првом степену .

Nadzor nad izvršenjem mere

Ћлан 196.

Zakornost izvršewa mere bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečewa i čuwawa u zdravstvenoj ustanovi nadzire sud koji je izreкао meru u prvom stepenu.

Стручност рада у извршењу мере безбедности изстава 1 овог члана надзире министарство надлежно

аз здравство.

члан 197.

Bli@i propis o izvršewu mere bezbednosti obaveznog lečewa i čuwawa u zdravstvenoj ustanovi donosi ministar nadle@an za pravosu\е u saradwi sa ministrom nadle@nim za здравство.

Ц-СЛУЧАЈ.—Бошко Грујић, угоститељски радник из Београда, рођен 21.9.1963 године у Земуну, садашња адреса- Рибарева 37, Нова Пазова, који је због ненасилног изражавања својих мишљења, критике мафијаша моћника у Новој Пазови и околини, био оптужен од њих за увреде и клевете био

претучен у неколико наврата, на силу приведен на психијатријску експертизу и на крају осудом суда

смештен на неодређено време у ПБЦЗ-Психијатријску болницу Централног затвора у Београду, где је

боравио од 13 јула 2004 године, где му ниси дали адвоката, на трећем спрату, (речено му је “да је болестан јер се бори за правду”) затим је пребачен у Психијатријску болницу”Вршац” где је боравио

до 23 сепетмбра 2004 године.).

Он је био смештен у психијатријске болнице на основу кривотворења чињеница на монтираном судском процесу у Општинском суду у Старој Пазови изрицањем нетачне наручене плаћене фалсификоване психијатријске дијагнозе од стране Медицинског факултета у Новом Саду,

Психијатријског одељења, која је затим била злоупотребљена да буде смештен по казни у даље наведене психијатријске болнице. Решењем Општинског суда у Старој К-378/03 од 23.7.2004 њему је

била изречена психијатријска мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, а на основу изреченог неуропсихијатријског вештачења којим је утврђено код

њего наводно постојање Psychosis paranoides а у време извршења кривичног дела наведеног угрожавања сигурности из члана 67 ст. 2 вези 1 КЗРС и кривичног дела увреда из члана 93 став 2 у вези става 1 КЗРС у вези члана 101 ст 2 КЗРС.

Њега су лажно оптужили за Угрожавање сигурности , да би тако могли лакше спровести меру безбедности , да укрију прогон критичког мишљења наводним могућим опасним поступцима по безбедност починиоца.. А он је био више пута тешко премлаћен и повређен од починиоца. На делу је превара и злоупотреба. Он никада у @ivotu није био опасан по било кога,

није никада био агресиван, нити је по било кога tada представљао опасност у физичком смислу речи, него је био за њих опасан због његове лудне

критике злоупотреба које су чинили. Напротив, они који га оптужују за угрожавање њихове

сигурности, су га тешко претукли више пута тешко повредили. Општински суд у Старој

Пазови је својим Решењем био спроведен у РБЦЗ у Београду, где је боравио од 13

jula до 21 septembra 2004 godine, kada је Решењем Општинског суда у Старој

Пазови К.37/03 пуноважним од 15.9.2004 godine запримљен 21 septembra у

Специјалну неуропсихијатријску болницу “Dr.Slavољуб Bakalовић” у Угшсу , где

је режим живота у просеку много бољи него ли у РБЦЗ у Београду. Њему је

bila од овога суда изречена психијатријска мера безбедности обавезног чувања

и лечења у затвореној психијатријској установи на основу члана 63 ОКТЗ-а а на

основу предлога Комисије вештака Медијског факултета у Новом

Sadu..Покушано је одузимање пословне способности од стране Центра за

социјални рад у Старој Пазови, али је у Специјалну неуропсихијатријску

болницу “Dr.Slavољуб Bakalовић” у Угшсу , тај захтев одбија, .О њему је

много писала локална штампа, али су преносила и поједина медија ван земље:

Ovom је prethodila кривична пријава председника Општине против њега због

“увреде” (Општински суд у Старој Пазови, Br.К-37/2003). . Заштиту је

traжио више пута од Округног суда у Новом Sadу , без икаквог резултата.

Тражио изузеће судије Општинског суда у Старој Пазови што је одбијено.Zatim

је обављена психијатријска експертна Медијског факултета Нови Sad којом

приликом је био оквалификован за непочињена кривична дела”kleveta” председника

Општине иједно представљен на монтираном судском процесу лажно као “опасан

по околину” у физичком смислу речи, те осуђен и изречена му психијатријска

мера безбедности чувања у затвореној психијатријској установи..Њега су

зупотребљеног ,изнуреног, скоро у несвести, извели дана 23.7.2003 godine

pred Krивично веће Општинског суда у Старој Пазови К-37/2003 pred судију

,predседnik,. javni тужилац, адвокат (koga је суд одредио по службеној дужности

protiv жеље родитеља) usled тешког здравственог стања није познао ни родитеље,

накључан седативима, комшије , и opet су и овога пута правда и закон били

погажени. Судије , адвокат, сви су били у полицијским uniformama.

Он је после vala protesta јавности, бораца за људска права, NVO,

politiчких stranaka, uz интервенцију и подршку g. Војковића Komesara

MUP-а (Ministarstvo unutraшњих h poslova) Србије ослобођен 25

septembra 2004 godine, prvобитна нетачна психијатријска дијагноза је

bila anulirana од коректних и Hipokratовој заклетви vernih психијатара

из Угшса. Они су обавили проверу његове урачунљивости, нашли да нема

више потребе за задржавањем , да је здрав, на testовима интелигенције је

postigao izuzetno retko visok rezultat, Koefицијент t inteligencije =167.

Javno je dakle prihvaћen kao dokazan sluсaj zloупotrebe psihijatrije u politиcke svrhe. , g. Вожовић Komesar MUP-a Srbije my je pomogao, i pokrenuo sudske potrebne podneske , obratio se u његово име Vrhovnom sudu Srbije, formulisao je oштetni zahtev, i pokrenuo disciplinske i kaznene zakonske mere protiv roсinioца., postupци su u toku.

Dana 15.11.2004 godine Специјална neuropsihijatrijska болница “Dr.Slavољуб Bakaloviћ”u Vгшcu , шаље Орштинском sudu u Starој Pazovi dopis kojim dostavlja PREDLOG ZA OBUSTAVU MERE BEZBEDNOSTI po чланu 63 KZRS. Konstatuje se da nema више bolesti paranoides psihozis nego se postavqa jedna druga (vrlo blaga) dijagnoza: Poreme]aj prilago\avawa. Ni govora o mojoj bilo kakvoj dijagnozi. Psihijatri u ovoj болници su bili prema neni korektni.Poku]ano je oduzimawe poslovne sposobnosti, ali bezuspe]no.

Бошко Грујић је жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, по кривичном закону, по члану

63 КЗ СЦГ, његова луцидна критика корупције, трговине белим робљем, наркотицима, је преведена

на његово наводно душевно обољење, са чим нема никкаве везе, он је жртва вербалног деликта, проглашен је опасним због речи, покушано је наивно да се он представи као “агресиван” (а њега други више пута претукли). Он је био послат на наводно лечење у ПБЦЗ у Београду, где је боравио са

убицама, наркоманима, мучен неиндицираним психофармацеутицима, одакле је изашао оштећеног здравља.Он је био политички затвореник. ПБЦЗ није погодна а лечење душевних болесника, то је затвор, тамо се примењују казнене мере.

2.Грађански поступак

Насилна хоспитализација душевних болесника по Грађанском поступку је регулисана члановима Закона о ванпарничном поступку.

Овај Закон је такоређи идентичан са оним из времена Ј.Б.Тита и С.Милошевић, нема промена. Не желимо да

понављамо оно што је већ речено. Све је исто, чак је сада у понечему и горе. Најчешће злоупотребе се

управо спроводе по овоме Закону.Укратко: није јасно дефинисано о којим се болестима ради, могуће су и

на делу су честе погрешне процене.; овај Закон је широка језичка формулација која се абитрарно и субјективно интерпретира, ; поврх свега није поштован у пракси, коректне поједине одредбе нису поштоване.; у болницама не постоје оптимални услови за лечење, има злоупотреба, изгредника. У овој

области ситуација је хаотична.,што се тиче насилне хоспитализације, одузимања пословне способности,

стављања под старатељство, и друго.

Овај postupak nasilne hospitalizacije је жар[te najve]ih, masovnih

vrlo opasnih zloупotreba. Према нашим психијатрима ови правни прописи су у пракси сувише компликовани да их је немогуће спроводити, те да се онда они и не примењују и да се више ради по личном

нахођењу. Они кажу да су просто неодрживи и да су неопходне промене.

Нарочите тешкоће имају психијатри при насилноим хоспитализацијама, кажу да просто неретко не знају шта да

раде и како да поступе, да је ситуација у пракси у правом смислу речи хаотична. У своме раду савесни и поштени

психијатри, а што је огромна већина наших психијатара, се сналазе у недостатку исправног закона придржавајући се Хавајске декларације-етичног водича за психијатре целог света. У њој се налазе у 10 тачака прецизне норме и начела којих се мора придржавати сваки психијатар. Ситуација је нарочито отежана због све чешћих душевних обољења, што је последица кризе, све већег броја болесника у стационарним установама, фреквенције пријема и отпуштања која је огромна, скраћено је време хоспитализације, подељени су послови по установама, све су чешћи интермитентни боравци. Ова материја није прецизно дефинисана законима. Ови закони су неадекватни и неприменљиви у пракси, они су нејасно формулисани, психијатри их могу интерпретирати по своме нахођењу, закон не обавезује психијатре да га поштују, не следи санкција за поступке уколико закон није стриктно поштован. Овакво стање у нашој психијатрији и дан данас отвара широк простор за све могуће субјективизме, арбитрарности и самовоље, волунтаризме. Признаје се да код нас има и изгредника. Колико их има је јако тешко било проценити у једној оваквој кофузној и правно недефинисаној ситуацији у овој области. Према нашим сазнањима, по овим законима, овде су злоупотребе на делу честе. Што се тиче разлога принудне хоспитализације по поменутиим законима она би се могла спровести само у случају тзв. социјалне и/или виталне индикације. Али према језичкој стилизацији нашег закона, могло би се претпоставити да би хоспитализација била допуштена и када би томе ишла у прилог и само тзв. медицинска индикација, што отвара врло широк простор субјективним проценама, злоупотребама. Закони демократских држава су далеко прецизнији и одређенији јер насилну хоспитализацију условљавају тзв. социјалном и виталном индикацијом. (агресивним понашањем у односу на друге или себе). Према стручњацима, садашњи наш закон не садрже критеријуме за оцену способности задржаног да изрази своју вољу. Није јасно дефинисано законима ко је овлашћен да одреди и спроведе смештај болесника, ко ће спроводити контролу таквог задржавања и донети дефинитивну одлуку о томе, ко ће пратити развој здравственог стања болесника и донети дефинитивну одлуку о отпуштању; није довољно дефинисан ни статус хоспитализованих, њихова права, услови живота и рада. На основу свих закона се изводи закључак да суд одлучује о присилној хоспитализацији. Сви закони одређују рок за доношење одлуке о задржавању, који од закона до закона варира. Према Закону о ванпарничном поступку Републике Србије постоји обавеза да се у одговарајућем року пријави сваки случај насилне хоспитализације суду на чијој територији се

налази болница, да се опише природа обољења, суд је дужан са друге стране када о задржавању једне особе добије пријаву да одмах поведе поступак и по потреби саслуша приведеног. Према стручњацима, здравствене установе врло ретко и са закашњењем пријављују суду случајеве присилне хоспитализације, о продужењу задржавања суд се готово иикад не обавештава, као ни отпуштањима пре рока. Према стручњацима, судови показују велику небригу у обављању својих послова. Не проводе контролу здравствених организација, споро реагују на . Психијатри истичу да би се проблем можда могао решити увођењем у психијатријским установама истурених судских одељења, али кажу да је и то неизводљиво у пракси. Према овим законима задржани мора бити прегледан од два лекара који ће дати налаз, задржани има право на жалбу. Досијеа великог броја жалиоца на злоупотребе која нам стоје на располагању, или за које смо се залагали, дозвољавају да се констатује да до нарочито тешких злоупотреба долази данас у овом ванказненом поступку, управо са појмом ОПАСНОСТ ПО ДРУШТВО. (тзв. социјална индикација). Овај појам законским текстом уопште није прецизно дефинисан и интерпретира се по нахођењу. Није нам познат текст закона који објашњава овај појам у законима који регулишу изванказнене хоспитализације, али када се ради о чл. 63 и 65 КЗ СФРЈ, што смо напред објаснили, под појмом ОПАСНОСТ ПО ОКОЛИНУ мисли се на било коју опасност, не само физичку (агресивност), него и друштвени (од речи). Овакво стање духа опстаје и у овим ванказненим законима о којима је овде реч. Када је реч о принудним хоспитализацијама по овоме поступку, укривање политичког, или неког другог разлога конкретне злоупотребе, се правда понекад медицинском индикацијом, тако је за др. Јасну Јовановић речено да је њено соматско обољење душевне природе што захтева принудно лечење у психијатријској болници. За Р.Велковића пак наводе да треба да се лечи и позивају се на решење о лишавању пословне способности из 1974 године које је издато на налог ондашњих сарајевских политичара, он је био жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Када се ради о МЕДИЦИНСКОЈ СВРСИ ЛЕЧЕЊА у овоме правном поступку, она се често и овде не остварује. Без обзира која индикација се истиче као разлог принудне хоспитализације (медицинска, социјална, витална) наводи се да је особа болесна и да је шаљу у психијатријску болницу на одређено време да се излечи и да се тиме елиминише њена опасност по друге или себе. Јавности је добро познато стање у југословенским грађанским психијатријским болницама, нарочито у појединим, не само у судским одељењима, него и ван њих, и да не постоје потребни услови за лечење, као ни адекватан третман. Из штампе се сазнало да је често хладно зими, лоша храна, сиромаштво, пренатрпаност, а што ствара велике тешкоће да се спроводи адекватна медицинска нега и заштита. Посебан проблем је правни положај психијатријских болесника, о чему је напред било говора.

Увид у велики број случајева нам дозвољава да закључимо да је нарочито тежак случај особа које су смештене у психијатријске установе због неког политичког разлога, или због неког другог повода злоупотребе, када је на делу неки обрачун или казна психијатријом . Ове особе су предмет нарочитог надзора, изложене често нарочитом третману, жртве су лишавања њихових права, излагане понижавањима и шиканирањима, неиндицираној терапији, инјекцијама штетним по здравље. У оваквим околностима, ове особе , у просеку из болница излазе далеко лошијег здравственог стања него што су биле у моменту уласка. Гледано у овоме светлу медицинска индикација, главни разлог принудне хоспитализације оваквих пацијената, се уопште не остварује у нашим грађанским психијатријским болницама, напротив «жртве» излазе болесније. Тако да се за ову категорију пацијената боравак у овим установама често претвара, уместо у опоравак, у сурову одмазду, и отуда излазе, уместо опорављени, болесни и руинирани здравствено. Такви неадекватни закони отварају могућност великим грешкама и злоупотребама. Нарочито треба привући пажњу и овога пута на злоупотребе од стране асоцијалних моћника са психо-социјалним контекстом комуницирања на релацији ПСИХИЈАТАР-ПАЦИЈЕНТ, које су овоме законском поступку врло честе (То смо објаснили напред у случају Кривичног закона).. Настају масовне лоше процене и нетачне дијагнозе са кобним последицама. Овакав утицај отуђеног мафијашког криминализованог друштвено-политичког окружења на процене психијатара онемогућава примену научног метода у психијатрији у нашим условима. Може се говорити данас о масовним истинским злоупотребама психијатара, а не само психијатрије. Разлози оваквог хаотичног стања у пракси су бројни и сложени: могу се свести на један заједнички именитељ, тј. НЕПОСТОЈАЊЕ ПРАВНЕ ДРЖАВЕ у нашој земљи. Овакво стање са овим законима се користи, да будемо отворени, да се под њих подведу било која понашања која кланови мафијаша и тајкуна могу наћи за нецелисходна и штетна по њих у датом моменту и околностима. Ми сматрамо да је потребно да се оснује једна КОМИСИЈА која би радила на реформи закона о психијатријској служби у Југославији. Закон о ванпарничном поступку Овај Закон је такоређи идентичан са оним из времена Ј.Б.Тита и С.Милошевић, нема промена. Не желимо да понављамо оно што је већ речено. Све је сито, чак је сада у понечему и горе. Најчешће злоупотребе се управо спроводе по овоме Закону. Укратко: није јасно дефинисано о којим се болестима ради, могуће су и на делу су честе погрешне процене.; овај Закон је широка језичка формулација која се арбитрарно и субјективно интерпретира, ; поврх свега није поштован у пракси, коректне поједине одредбе нису поштоване.; у болницама не постоје оптимални услови за лечење, има злоупотреба , изгредника. У овој

области ситуација је хаотична, што се тиче насилне хоспитализације, одузимања пословне способности,

стављања под старатељство, и друго.

ZADRŽAVAЊE U ZDRAVSTVENOJ ORGANIZACIJI KOJA OBAVЉA DELATNOST U OBLASTI NEUROPSIHIJATRIJE

Члан 45

(1) U ovom postupku sud odlučuje o smestaњу i zadržavaњу душевно bolesnog liца u odgovarajuћој zdravstvenoj organizaciji kad je zbog prirode bolesti neophodno da to liце bude ograničeno u slobodi kretaња ili орштења sa спољним светом.

(2) Postupak za smestaj i zadržavaње u zdravstvenoj organizaciji koja obavlja delatnost u oblasti neuropsihijatrija (zdravstvena organizacija) hitan je.

Члан 46

(1) Kad zdravstvena organizacija primi na lečenje neko liće bez његове saglasnosti ili bez odluke suda, dužna je da to u roku od tri dana prijavi sudu na чијем подручју se organizacija nalazi.

(2) Izjava o saglasnosti za prijem mora biti data u pismenom obliku pred овлашћеним лицем u zdravstvenoj organizaciji, u prisustvu dva poslovno sposobna i pismena svedoka koji nisu radnici u тој organizaciji i nisu krvni srodници примљеног лица u pravoj liniji, u робочној liniji закључно sa четвртим stepenom, po tazbini do drugог stepena, ni његов брачни друг, kao ni liće koje ga je dovelo u zdravstvenu organizaciju.

(3) Prijava zdravstvene organizacije mora da sadrži podatke o лицу koje je примљено, лицу koje ga je dovelo u zdravstvenu organizaciju i, po mogućности, o prirodi i stepenu bolesti sa odgovarajuћом медицинском документацијом.

Члан 47

(1) Zdravstvena organizacija je dužna da na način iz člana 46 ovog Zakona postupi i kad liće, koje je svoјом вољом примљено u zdravstvenu organizaciju, opozove datu saglasnost, a овлашћено lice ili organ te zdravstvene organizacije smatra da je potrebno његово даље zadržavaње.

(2) Rok za obavештавање suda teče od dana opozivaња date saglasnosti.

Члан 48

Postupak se vodi po službenој dužnosti, čim sud primi prijavu od zdravstvene organizacije ili na drugi način sazna da je neko lice примљено ili zadržano u zdravstvenoj organizaciji bez svoje saglasnosti.

Члан 49

Uslovi za zadržavaње lića u zdravstvenoj organizaciji utvrđuju se na način određen u članu 38 ovog zakona.

Члан 50

Sud je dužan da po mogućности u roku od petnaest dana od dana prijema prijave o prijemu, odnosno zadržavaњу lica u zdravstvenoj organizaciji, a najkasnije u roku od trideset dana kad to utvrđivanje prirode bolesti nužno zahteva, donese решење da li se to lice ima zadržati u zdravstvenoj organizaciji.

Члан 51

(1) Kada sud odluči da примљено liće bude zadržano u zdravstvenoj organizaciji odrediће vreme zadržavaња, koje ne može da bude duže od jedne godine.

(2) Zdravstvena organizacija je dužna da sudu dostavlja povremene izveštaje o zdravstvenom стању zadržаног лица.

Члан 52

Sud може i pre isteka vremena određenog za zadržavanje u zdravstvenoj organizaciji, po službenoj dužnosti ili na predlog zadržanog lica, његовог старооса као i lica, odnosno органа из члана 32 овог закона, да одлучи о раштању lica из здравствене организације, ако утврди да се здравствено стање зadržаног lica робољшава у толикој мери да су престали разлози за његово даље зadržавање.

Члан 53

Ако здравствена организација осени да зadržано лице треба да остане на лечењу i по истеку времена одређеног у решењу суда, дужна је да 30 дана пре истека тог времена суду предложи продижење зadržавања .

Члан 54

Решење из Чл. 52 i 53 овог закона суд доноси на основу поновног прегледа зadržаног lica који се врши на начин одређен у члану 38 овог закона i по саслушању тог lica, ако је то могуће i није штетно по његово здравље.

Члан 55

На поступак по жалби против решења о смештају, односно зadržавању у здравственој организацији (Чл. 50 i 53) примењују се одредбе члана 39 овог закона.).

POSEBNI POSTUPCI I UREЂEЊE ЛИЧНИХ СТАЊА

Глава прва

ЛИШЕЊЕ POSLOVNE SPOSOBNOSTI

Члан 31

(1) У овом поступку суд испитује да ли је пунолетно лице према степеном способности за нормално гађивање у стању да се само брине о својим правима i интересима i одлучује о потпуном или делимичном лишењу пословне способности кад утврди да за то постоје законом одређени разлози, као i о враћању потпуне или делимичне пословне способности кад престану разлози за лишење, односно ограничење пословне способности.

(2) Поступак за лишење, као i поступак за враћање пословне способности хитан је.

Члан 32

(1) Поступак за лишење пословне способности суд покрене i води по службеној дужности, као i по предлогу органа старатељства, брачног друга, детета или родитеља lica код кога су се стекли законски услови за лишење, односно ограничење пословне способности.

(2) Поступак се покрене i по предлогу деди, бабе, брата, сестре, као i укуна, ако са тим лицем живе у породичној заједници.

(3) Предлог за покретање поступка може да стави i само лице које треба лишити пословне способности, ако може да схвати значење i правне последице свог предлога.

Члан 33

(1) Предлог мора да садржи чињеницу е на којима се заснива, као i доказе којима се те чињенице утврђују или чине вероватним.

(2) Ако поступак није покренуо орган старатељства, предлог мора да садржи i податке из којих произилази овлашћење е за покретање поступка.

Члан 34

(1) Ако лице, према којем је покренут поступак за лишење пословне способности, има непокретну имовину, суд ће без одлагања извести орган који води земљишну или другу јавну књигу о евиденцији непокретности ради забележбе поступка.

(2) О покретању поступка обавештава се и матичар који води матичну књигу рођених за то лице.

Члан 35

(1) У овом поступку суд одлучује на основу расправе на рочишту .

(2) На рочиште се позивају, поред органа старатељства, лице према коме се поступак води, његов старалац, односно привремени заступник и предлагач.

Члан 36

(1) Суд ће лично саслушати лице према коме се поступак води, а ако се исто налази у здравственој организацији, саслушаће се по правилу у тој организацији, где ће се одржати и рочиште.

(2) Суд може одустати од саслушања лица према коме се поступак води, само ако би то могло да буде штетно по његово здравље или ако саслушање иорште није могуће с обзиром на душевно или физичко стање тог лица.

Члан 37

Суд је дужан да саслуша стараоса, односно привременог заступника, предлагача и друга лица која могу да дају потребна обавештења о животу и о ропашању лица према коме се поступак води и о другим важним околностима. По потреби, суд ће податке о тим чињеницама прибавити од органа друштвено-политичке заједнице, самоуправних организација и заједница правних и других лица, која тим подацима располажу.

Члан 38

(1) Лице према коме се поступак за лишење пословне способности води мора бити pregledano од најмање два лекара одговарајуће специјалности, који ће дати налаз и мишљење о душевном стању и способности тог лица за расуђивање.

(2) Вештачење се врши у присуству судије, сем када се обавља у стационој здравственој организацији.

(3) Суд може решењем одредити да лице према коме се води поступак, привремено али најдуже за три месеца, буде смештено у одговарајућу здравствену организацију, ако је то по мишљењу лекара неопходно да се утврди његово душевно стање, осим ако би тиме могле наступити штетне последице по његово здравље.

Члан 39

(1) Против решења о смештају у здравствену организацију могу изјавити жалбу лице према коме се поступак води и његов старалац, односно привремени заступник у року од три дана од достављања прерписа решења.

(2) Лице према коме се поступак води може изјавити жалбу без обзира на своје душевно стање.

(3) Жалба не задржава извршење е решења , ако суд из оправданих разлога, другачије не одлучи.

(4) Суд ће жалбу са списима без одлагања доставити другостепеном суду, који је дужан одлучити у року од три дана од дана пријема жалбе.

Члан 40

(1) Kad naђе da postoje uslovi za liшење пословне способности, суд ће лице према коме се поступак води лишити пословне способности потпуно или делимично.

(2) У решењу којим се лице делимично лишава пословне способности, суд може на основу резултата медицинског вештачења одредити врсту послова које то лице може предузимати самостално поред послова на које је законом овлашћено

..

(3) Против решења о лишењу пословне способности, лице које је лишено пословне способности може изјавити жалбу без обзира на своје душевно

стање.

Члан 41

- (1) Суд може одложити доношење решења о делимичном лишењу пословне способности због злоупотребе алкохола или других опојних средстава, ако се основано може очекивати да ће се лице, према коме се води поступак, уздржати од злоупотребе алкохола или других опојних средстава.
- (2) Суд ће одложити доношење решења из става 1 овог члана ако се то лице по својој иницијативи или по предлогу суда подвргне лечењу у одређеној здравственој организацији.
- (3) Суд може да одложи доношење решења о лишењу пословне способности за време од шест до 12 месеци.
- (4) Решење може да се опозове ако лице прекине лечење или буде отпуштено из здравствене организације због нагишавања реда.

Члан 42

- (1) Када престану разлози због којих је лице лишено пословне способности суд ће по службеној дужности, као и по предлогу органа старатељства и лица из члана 32 овог закона, донети решење о враћању пословне способности.
- (2) Ако се после доношења решења о потпуном лишењу пословне способности лица утврди да се његово душевно стање толико поправило да је довољно и делимично лишење пословне способности, суд ће изменити раније решење и одредити делимично лишење пословне способности.

Члан 43

У поступку враћања пословне способности сходно се примењују одредбе ове Главе о лишењу способности.

Члан 44

Правноснажно решење о лишењу, као и решење о враћању пословне способности, суд ће доставити матичару ради уписа у матичну књигу рођених за то лице, органу који води земљишну или другу јавну књигу о евиденцији непокретности ако лице на које се решење односи има непокретност, као и органу старатељства.

Случај- dr. Јасна Јовановић, лекар из Београда, рођена 27.10.1961 г, адреса---- Булевар Николе Тесле 20, Земун, је била 18.7.2004 године смештена насилно и абизивно у Невропсихијатријску болницу dr. Лаза Лазаревић у Београду, Вишеградска улица број 26, у околностима које ће даље бити описане, где је остала до 25.8.2004 године изложена истинским тортурима које су се састојале у прибегавању физичкој принуди, давању неиндичираних фармакологије-инјекција (лекарско особље је одбило да саопшти које инјекције је добила), када се ради о лековима, добијала је Лепонекс tablete, Мaprotilin tablete, и Metotan tablete-врло јаки psiho-farmaceutici. Ово је утолико тежи прекршај јер је лекар, магистар социјалне психијатрије, спрема се за психијатријски позив, поврх свега радила у невладиним организацијама и Међународној федерацији црвеног крста и црвеног полумесеца, у домовима здравља, ургентној медицинској служби, где је добила најбоље reference послодавца. У току svakodneвног проживљавања, независно од радних места, кроз различите околности svakodневне egzistencijалне борбе, имала је прилике да се сусреће са различитим devijантним појавима, кокурсијом, злоупотребима, криминалом, не само у медицинској него и шире. Њен одговор на то је био још прилежнији рад за роштовање закона и медицинске етике..

Око две године пре насилне hospitalizације 18.7.2004 године је патила од хроничних tegoba са зарађењем очју и дисајних органа, које су се погоршале у летњим месецима 2004 године. Лечила се у ORL Земунска болница, Градском заводу за болести плућа и заштиту од tuberkuloze у Београду, date су дијагнозе, prepisани lekovi, из ока је излована bakterija Stafilokoka:

Њене здравствене тешкоће због овога су умеће повремено бити врло тешке, tegobне, гушење, nedostatak vazдуha, грудни спазам, зарађење, sluzokoже и nazofarinksa. и ока.,uz повремено

krvarenje na nos. Najalost, staње u našem zdravstvu i medicini je otsjaj teške krize: siromашtvo, male plate lekara i osoblja, loša hrana, nedostatak lekova, materijala, opreme, kriza morala neretko, ima i korupcije povremeno, pa čak i kriminala. Što sve pogoduje povremenim pojavama svakoјakih volontarizama, ili neprofesionalnosti, ili čak i nesavesnog rada zdravstvenog osoblja. Zdravlje većine građana je loše, kako organsko tako i duševno. Bolnice i zdravstvene ustanove su preopterećene, lekari i osoblje su izloženi velikom pritisku onih koji traže njihovu pomoć, usled ovakvog staња nisu uvek i mogućnosti da im pomognu kako treba. Navala je svakoјakih pacijenata, ima i asocijalnih, nervoznih.

18 juli 2004 godine je bio jako topao dan, nastale su pravo velike tegobe, sve otežanije disanje, oteklo liće, vrućina, ide kod komšiniće, moli da pozove kola Hitne pomoći, koja dolaze ali lekar neће da se porne na sprat u stanu gde se nalazi, krajnje iscrpljena u rupicama i kimonobadem mantily, silazi u kola Hitne pomoći, lekarka u kolima je ne pregleda nego daje nalog da je voze u obližnju Zemunsku bolnicu, ostavljaju je u čekaonici, ima još pacijenata, doživljava najteži dotadašnji napad gušenja koji traje oko 5-10 minuta. Na intervenciju pacijenata je primaју u ordinaciju, pregledaju je, rade EKG, ne daju nikakvu terapiју, kaжу da je pregled završen i da ide kući. Otežano dišući kaže da joj je i dalje loše, oni kaжу idite kući, pregled je završen. Vrlo joj je loše, vrlo teško diše, moli da pozovu taksi vozača, koji dolazi, da je vozi u Urgentnu službu, pre toga ga moli da prođe pored Infektivne klinike, da bi zakazala pregled u vezi bakterije u oku, ostaje u Infektivnoj klinici gde doživljava i drugi krajnje težak napad gušenja sa hipertenzijom, daju terapiју, i kaжу da možegu da ide kući, da dođe sutra da zakazu bakteriološki pregled. Krajnje iznurena, vrti se u glavi, ne može da zakorачи a oni je teraju sa klinike da ide kući i, moli ih da joj daju auto za prevoz do Urgentnog centra, vrlo smireno, učitivo. Oni kaжу da ako ne napusti kliniku da ће zvati policiju. Dolaze dva policajca i umesto u Urgentni centar je voze u Neuropsihijatrijsku bolnicu Laza Lazareviћ.,stavljaju lisice na ruke. Policijska kola se zaustavljaju, skidaju lisice, voze u Prijemno odeljenje bolnice, gde je prima lekar, i pita samo za ime, ništa više. Kaže mu da je u pitanju nesprogazim, sve mu objašnjava, kaže da ne vidi razlog zašto je ovde. On je kućao na pisačkoј mašini, nije je pregledao, to je bilo sve, rekao je da ide gore uz stepeniće., ode u bolesničko odeljenje gde su bile dve sestre, noћ, svetla pogашena. Sestra joj reče da je doktor kazao da primi injekciju. Kaže sestri da je lekar, da je doktor nije ni pregledao, te kako onda može da odredi injekciju bez pregleda., može li da razgovara sa lekarom. Kaжу joj da ne može razgovarati sa lekarom do ujutru a ako ne želi da dobije injekciju milom to ће biti silom. Ne mere joj ni pritisak, kaže da je već primila Laseк i Bensedin, ipak preplašena pristaje da primi injekciju, daju joj krevet. Budi se ujutru, pokušava da ustane, naglo joj prilazi jedan vrlo snaжан bolničar, pokušavajući da je zadrži u krevetu, hvata je za zglobove, savija ih, skoro lomi, strahovit bol, dugo, više puta, danima imala modrice, sestra je opet kazala da su za danas propisane injekcije, da ће sutra moći da razgovara sa lekarom. Shvatila da je izvršen prijem bez ikakvog pregleda. Bila prinuđena da prihvati injekcije. Ni taj dan niko od lekara nije pregledao. Sledeći dan poziva na razgovor načalnica odeljenja L koja je poziva na razgovor. Kaže zatim dro čemu se radi, koje su to injekcije, kako bez pregleda.? Ne dobija odgovor do dana danашњег g, ona kaže da je od 21.7.2004 na lekovima. Kaže joj za tegobe sa plućima, ona kaže da je sve to sumanutost, da su њene plućne teškoće duševne prirode, da treba da se leče psihijatrijskim lekovima. Saopštava joj za nalaze lekara pulmonologa, ona odgovara da su i oni sami sumanuti, i da je uzimanje leka aminofilina glupost i zabraњуje da ga uzima. Nikada nije bila duševni bolesnik niti uzimala bilo kakve lekove, duševno bila uvek zdrava., nije uzimala drogu, niti alkohol, ne puši, vodi zdrav život, bavi se sportom, magistar medicinskiх nauка, iz oblasti socijalne psihijatrije, već više od deset godina ceo svoj život posvetila medicini. Medicinski gledano je pogrešno da psihijatar ukida lekove lekara stručnjaka њene tegobe organske prirode Pogotovu jer je nije ni pregledao kako treba. 21 jula su ukinuli injekcije i nastavili lekove. Pita zašto ukidaju terapiју i daju lekove, dr preta da ће ako se protivi ostati u bolnici mesecima. na injekcijama. Ne može da izađe sa odeljenja niti da koristi telefon. Dozvoljeno je da se javi samo porodici. Doшаo je j otac star nemoћan čovek blizu osamdesete godine, dr je to prepoznala i zloupotrebila ga kao takvog, kazala mu da ako se ona ne

leći da Ću umreti od gušeња ,da Će me ona izlećiti, nagovorila ga je da je neophodno da se spase , da on donese uput nekog lekara za њen smeštaj u ovu bolnicu To je ućinila da bi imala pokriће, dokument (laĝni) na osnovu koga je smeštena u ovu bolnicu..Otac je otišao kod nepoznatog lekara psihijatra u Dom zdravlja na Novom Beogradu(ne u Dom, zdravlja gde ima karton, gde se leći,kod nepoznatog, koji je nikad nije video), i skoro plaćuћи ga zamolio, da da uput, што je ovaj ućinio.. dr je dala osu potvrdu da je na lećeњу 4-5 dana, i da na osnovu od њega donetog uputa ostaje na bolničkom, lećeњу. Tako je zlopotrebljen њen otac. Da bi se sprasavala daље torture je glumila saglasnost i ćinila sve што je od њe traĝila dr, glumila poslušnost. Dĝkana dvadeset dana bez izlaska na vazduh..Ostalih 19 dana se vodila na bolničkom lećeњу , ali bila puštena kući zbog dobrog vladanja .da joj se javaa odreђених dana.-Naromiće da ni jednom nije bila pregledana od bilo koga.,nisu obavљeni nikakvi ni neurološki ni psihijatrijski nalazi, a u Otpusnoj listi je data dijagnoza.,nije obavљana nikakva psihoterapija, sem radne koju je vodila sestra radni terapeut(slikanje, vaјање, шивење).Jedini razgovori su bili sa drpo desetak minuta jednom nedeljno, kada je zahtevala da joj se kaĝe koje su joj lekove davali, odmah bi roćinjali da joj prete višemesećnim zadrĝavaњem u bolnici.Vranila joj daље lećeње pluћа, ili bilo kakvo drugo somatsko lećeње.. Rekla joj da lekari koji se ne slaĝu sa њenim lećeњem treba sami da budu podvrgnuti psihijatrijskom tretmanu, rekla joj je jednom:"Da li znate koliko duševno bolesnih lekara ima".Ona nije videla nijedan њen parad gušeња.Zbog upuћених pretњи do danas ništa nije preduzeto u vezi svega pomenutog што joj se dogodilo, jer ne želi da ugrozim nijednog lekara kao nijedno pravno lice.Do dana danашњeg se vodi pod lekovima svakodnevno. Mora povremeno da se javљa na preglede, u strahu da je ponovo ne zadrĝe.-Od desetak ВЦ-a radio je samo jedan, higijenska situacija je van granica podnoшљivosti , zarĝale bolnićke kasete, rĝlavština, vaške,bube mile. Posto nije ućinila bilo kakvo krivićno delo, pretpostavљamo da je bila smeštena po Zakonu o vanparnićnom postupku Srbije koji reguliše materiju nasilne hospitalizacije duševnih bolesnika, tzv Graђanski postupak, vankazneni postupak prisilne hospitalizacije...Po ovim zakonima u psihijatrijske bolnice se smeštaju nasilno duševni bolesnici zbog prigode њihovog duševnog oboљeња .jer je neophodno da lice bude ogranićeno u slobodi kretaња ili oršteња sa svetom radi lećeња.

Želimo da predoćimo da dr.Jasna Јовановић nije nikad bila duševni bolesnik, poznata je kao vrlo smirena, kooperativna, vrlo savestan lekar, pretpostavљeni o њoj govore sve najbolje, apsolutno je iskljućena bilo kakva indićija њenog agresivnog ropашања u odnosu na druge. Kao i da bi mogla naneti neku штetu sebi, izvgiti samoubitstvo, i slićno. Istaknuto je da je bila prinudno hospitalizovana jer je to bilo neophodno da bi se lećila jer su navodno gušeње i pluћne tegobe uslovљени duševnim zdravljem, i da ih treba lećiti psihijatrijski. Ропављamo-... nad њом nije obavљен u psihijatrijskoj болници nikakav pregled pluћа, organskog zdravlja, lekari ove psihijatrijske bolnice nisu imali uvid ni u jedan њen parad gušeња, niti su se time bavili. Niti je došlo do bilo kakve promena њenog organskog zdravlja. Она ima lekarske nalaze , dijagnoze, lekove, to je sve dato od eminentnih zdravstvenih ustanova, i lekara. pre smeštaja u psihijatrijsku kliniku. Dakle, i motiv nasilne hospitalizacije zbog potrebe lećeња kao razlog je iskljućen..

Њoj je data pri prijemu dijagnoza F 29, da bi kasnije bla промењена na F 23.0, prilikom izlaska iz bolnice. To je psihotićno oboљeње., kaĝu da je navodno posle dvadeset dana zdravstveno mnogo boље. Шto ne stoji, takve brze promene na boље u ovakvoj dijagnozi su nemoguће. Naprotiv, она je u momentu izlaska iz ove bolnice bila iznurena, kao i da je њeno стање duševnog i organskog zdravlja tada bilo jako gore nego li u vreme ulaska u tu bolnicu. Ђy su smestili nasilno u ovu bolnicu navodno radi lećeња organskog oboљeња koje navodno ima psihijatrijske uzroke, nije bilo nikakvog lećeња, pregleda,

bila je torturisana fizički ,dobijala nasilno injekcije , штetnu terapiju, pothрања , затворена, u загушљивом, лишена социјалних kontakata, u neizvesnosti kada ће изаћи, i да li ће ikada изаћи, страх од лекова, лоше tretirana од lekara , лоша hrana, лоше sanitarije, vazduh, , nedostatak rekreacije, razonode, ргљљвштина , bube, вашке, itd. U ovakvoj болничкој sredini nema могућности за лечееe navodnog тешког organskog poremeћаја, usled psihiјatriјског razloga. Била је лишена права жалбе, судске подршке. Doшло је до повреде Члана 46, stav 2 Zakona, ,a verovatno i stavova 1 i 3 ovoga Zakona. ,Члан 47 a verovatno i Члан 48 Zakona..Наши zakoni ne sadrже kriterijume за ocenu sposobnosti задржаног да izrazi своју вољу. Nije definisano jasno zakonom ko је овлашћен да priјави постојање razloga за ту nasilnu hospitalizaciju. Nije jasno definisano i precizno одређено ko треба да bude овлашћен да одреди i спроводи смештај bolesnika, ko ће спроводити контролу таквог задржавања, i doneti definitivnu одлuku о tome, ko ће pratiti razvoj здравственог стања о tome, bolesnika i doneti definitivnu одлuku о отпуштању , nije довољно ni definisan status hospitalizovanih , њихова права, uslovi живота i rada.

Doslo је до drastične повреде Члана 38 zakona:

Na osnovu lokalnog zakona se стиче utisak да је суд taj koji одлучује о prisilnoj hospitalizaciji. Она није била смештена на osnovu legalne sudske одлуке nego nasilничким postupkom medicinskog особља Infektivne klinike, bez stvarnog povoda sa њене strane.

Ovde se поставља могући motiv ovakve злоупотребе над др.Јовановић., што ћемо касније детаљније објаснити. Могућа је злоупотреба њене прерлашености гушењем, neadeкватне реакције lekarskog особља које је изложено svakodnevno огромном броју bolesnika, којима не може да помогне како треба, te se многи осећају neadeкватно од њих tretirani, reaguју nervozно, што се одражава на ропашање lekara. Можда су је сместили impulsivно, nervozно, да своју brigu skinu sa себе на psihiјatriјску ustanovu. Ali су могући други razlozi. Ако су је ovi сместили”impulsivно”, зашто су је onda “racionalно” задржали толико дуго u ludnici?No што је овде суштина ,to је да zakon nije ispoштован jer nije bilo sudske одлуке, niti ропашања sa њене strane(ремећења јавног reda mira, agresivног ропашања, i слично) за ovakvu nasilnu hospitalizaciju..Zakon одређује рок за задржавање, ovaj рок nije роштован nego је to spadalo u arbitrarnu i subjektivnu procenu lekarke-psihiјатра. Slučајеви nasilne hospitalizacije треба да буду пријављени sudu, o produжжавању boravka одређује суд, a то је u њеном случају одређивала њена lekarka.Sudovi не обављају ове своје zakonske обавезе, nego taj posao на себе preuzimaju psihiјатри, koji су u одређеним случајевима nesavesni, или pogreшно rade.Predviђа се sasлушавање nasilno hospitalizovanih. Њу niko nikada nije sasлушао. Чак ni lekari nisu hteli sa њом да razgovарају, niti су је pregledali. Zakon predviђа да nasilno hospitalizovani bude pregledan од dva lekara, toga uopште nije bilo, nije је pregledao nijedan lekar.По zakonu је imala pravo жалбе, на advokata или zastupnika , ова права су јој била одузета, нису јој dozvolili да се јави било коме , да се жали ни њима ни lekarima samима, ако је то чинила они су јој pretili i visemesечним или вечитим задржавањем i јачањем terapiје. Jedan је.zакључак-OVDE NEMA PRAVNE DRЖAVE.Као magistar sociјалне psihiјатрије изјављује да су овде potrebне korenite reforme zakona i ове oblasti. A то ће бити могуће када се овде zavede демократија, uklone sve prisutni kriminalci i mafijaши, a њих има u здравству, porправи ekonomska situacija. Наше pristupaње Evropskom savetu pravo грађана да се жале

Evropskom sudu, zatim pristupaње EEZ, su faktori koji označavaju nove svetle perspektive u ovoj oblasti. U našim psihijatrijskim bolnicama ima podosta onih kojima tamo nije mesto. Њен slučaj je izашao u јавност, одржала је i konferenciju za štampu. Pisali su pojedini listovi u Beogradu. Povrh svega је stavljena pod psihijatrijski nazivnik, koji označava isključenje iz profesionalne utakmice, smetnje u јавnim nastupima, њена ličnost, гечи. и акције су крајње degradirani, па све do privatnog i intimnog живота, могућности sklарања брака i zasnivaња porodice. Ovo је најгоре od svega. Sto се тиче мотива ове psihijatrijske злоупотребе, она каже да само може да нагађа, јер нема јасне i precizne dokaze зашто је то учињено. Могуће је да је u питању bio impulsivan поступак особља Infektivne klinike јер је била uznemirena гушењем, они су се hteli се отарасити “моја brigo пређи на другoga”..Ali се једна таква претпоставка може osporавати чињеницом да је злоупотреба здравства на њену штету настављена i nakon smештаја u Neuropsihijatrijsku болницу “Laza Lazareviћ” што је opisano. Ako су impulsivno abizivno поступили лекари Infektivne klinike, зашто су то учинили онда psihijatri ове psihijatrijske болнице? Шта је са судијама?

Има више него li indicija zbog те чињенице да неко i нешто стоји иза тога, неке особе, групе klanova, korumpiranih, који су imali увид u њен живот, здравствене probleme, који су је pratili, i чekali zbog печега да insceniraju neku vrstu incidenta да то злоупотребе да је тamo smeste. Ко би mogle бити те групе kriminalaca nemamo јасне precizne parametre. Можемо samo да претпостављамо јамо. Она је лекар, магистар социјалне psijihiatric, има nameru да буде psihijatar, radila u nevladinim organizacijama, u Међународној federaciji crvenog krsta i crvenog полумесеца, где је лечила људе bez obziru на њихову nacionalnost, веру i социјалну припадност, роштујући њихову anonimnost..Nikad u svome животу niti profesionalnom radu, nije примењивала niti odobravalа nasilje, niti nasilne metode u radu са људима. Ali u svakodnevnoj egzistencijalnoj borbi је се susretala са nezakонitim postupcima, korupcijom, mitom, кршењима zakona, uzurpacijama туђих права, izbeglica, социјалних случајева, као i грађана, nemoћних лица, са donacijama, humanitarnom помоћи, lekovima, itd..Sa takvim pojavama се nije nikada slagala, gnusala ih. ce. . Nije ih iznosila široj јавности али се svojim личним ангажманом као лекар svugде tome suprotstavљала. Могуће је да се zbog toga zamerila korumpiranim моћницима

-RADOMIR VEЉKОВИЋ-“SRPSKI MENDELA”- “ZATVORENIK SAVESTI AI”- POLITIЧKI ZATVORENIK U PSIHIJATRIJSKOJ BOLNICI U VRIШCU

Radomir Veљkoviћ(1927) penzionisani pukovnik JNA (penzionisan 1967 sa 41 starosti po kazni) iz Крушевца, који је proveo 17 godina u PBCZ-(Psihijatrijska болница Centralnog затвора) u Beogradu, zbog verbalnog delikta (1971-1988 g) -bio optужio J.B.Tita i onda [wi re@im за masovna kr[ewa qydskih права u JNA i [ire, који је dobio 1988 g status “zatvorenik savesti AI-Amnestyti International “, dakle политички затвореник, a не du[evni bolesnik, се od 28.6.2004 godine opet nalazi u psihijatrijskoj болници.”Vr[ac”. Umesto да буде најзад rehabilitovan, obe[te]en, да @ivi starost u miru(он је sada грађанин SCG који има најду@i политички затворенички ста@ u земљи- “srpski Mendela”), R.Veљkoviја opet sme[taju protiv wegove voqe u ludnicu, на nezakonit начин suprotan lekarskoј etici. На delu је surova produ@ena политичка odmazda pojedinih biv[ih vlastodr@aca jo[на pozicijama, злоупотреба psihijatriје u политичке svrhe. Radomir Veљkovi] је политички затвореник заточен u ludnici, a не u zatvoru.

Он је осуђен на основу решења Окружног суда u Sarajevu od 20. 3. 1973. godine broj -153/73 zbog toga што је napisao један o[tar kritički tekst u formi optужnog predloga protiv J.B.Tita, (u kome је prorocki predvideo do najmawjih detaqa ono [to се kasnije desilo, i [to се sada de[ava.) u toku

montiranog sudskog procesa uz falsifikovane činjenice je proglašen duževno bolesnim, pa mu je izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja u zatvorenoj psihijatrijskoj ustanovi. R. Večković je inače bio najbolji pitomac na Vojnoj akademiji, prvi u rangu, nosilac počasnog zvanja "Titov pitomac", izuzetno visok Koeficijent inteligencije.. Potiče iz porodice prvoboraca, i on lično, ratni drug Dobrice Josića. Postojali su pouzdani dokazi da je tada bio duževno zdrav.: Uverewe Kliničke bolnice u Sarajevu br.6344 od 19.12.1967 g.; Neuropsihijatrijske klinike Medicinskog fakulteta u u Beogradu od 24.1.1968 g; Neuropsihijatrijske ambulante "Omer Maslić" u Novom Sarajevu od 8.2.1968 g; Medicinskog centra u Zenici od 4.8.1970 g. Na ovome su\ewu mu je protivno zakonu oduzeta poslovna sposobnost, i za staraoca postavqena wegova onda[wa supruga, protiv wegove voqe, zna^i protivno zakonu. Radomir Večković je oslobo\en iz PBCZ-a u Beogradu 1988 godine, posle vala protesta i intervencija u zemqi i van we, na[e organizacije ,SANU, UKS, Odbora za odbranu slobode misli i izra@avawa (profesor dr.V.Ko[tunica, prof dr.Qubomir Tadi], Dobrica Tosi], profesor dr.Kosta ^avo[ki, i drugi), na zahtev AI, Unesko, Svetske asocijacije psihijatrije, Ameri^ke asocijacije psihijatrije, i drugih. Uprkos formalnog osloba^awa on ne ostvaruje svoja prava u vezi kori[]ewa svoje penzije, nastavqaju da mu postavqaju po kazni staraoca, da ga [ikaniraju. @ivi opet u Sarajevu gde ima stan, gde je bio profesor Vojne akademije ,tamo ga zati^e rat, i 1992 godine biva zato^en u logor na Ko[evu, Sarajevo, kao" sumwiv, [pijun Beograda, General[taba JNA", biva podvrgnut surovim torturama, bio je tri puta u komi. Otuda ga je oslobodila po drugi put u wegovom @ivotu, na[a organizacija uz pomo] me\unarodne zajednice.

Od tada je @iveo u Beloj Crkvi, Banat, gde su posle Drugog svetskog rata kolonizirani wegovi srodnici, u zajedničkoj ku]i(ima 33 deo ove ku]e), nema pravo da dobija, koristi svoju penziju (20.000 dinara), podnosi Zahtev za obe[te]we, wega uznemiravaju raniji progoniteqi, prete mu, prave svakonevno pakosti, provociraju ga.

Wegova политичка borba iritira wegove srodnike, i mnoge druge, (mi ne @elimo da se me[amo u porodi^ne odnose R.Večkovića, nego samo @elimo da mu pomognemo), on je ruiniран te[kim decenijskim progonima, na pragu duboke starosti, sam, u neprijateljskom okru@ewu, klonuo, [to zloupotrebqavaju wegovi biv[i progoniteqi jo[na pozicijama mo]nika, da ga definitivno dotuku, ponovo smeste u ludnicu. Pozivaju se na ranije su^ewa, falsifikovane dijagnoze, nezakonito oduzimawe poslovne sposobnosti i postavqawe starateqa jo[iz 1974 godine ,([to je anulirano akcijama SANU, UKS, me\unarodnih organizacija), ka@u da navodno ne mo@e da se stara o sebi, svom stanu, progla[avaju ga te[kim duževnim bolesnikom, postavqaju novog starateqaa, i sme[taju ga u PB"Vr[ac", [to on ne @eli, i dozivqava kao nastavak ranijh progona, kao te[ku kaznu.

Zahtevamo: Osloba^awe R.Večkovića iz psihijatrijske bolnice, ukidawe starateqstva, vra]awe poslovne sposobnosti, prekid progona, rehabilitaciju, obe[te]we.. Wegovi navodni socijalni problemi se mogu re[iti] humanim" a ne "politi^kim" nasilnim postupkom.

Predo^avamo da u psihijatrijskim bolnicama u SCG u sveop{stem haosu i mete@u, ima politi^kih zatvorenika, koje tamo sme[taju i dr@e kriminalci, a ne zvani^na vlast.

IV..ПРЕДЛАЖЕМО промене следећих закона:

Уводна напомена: Наше законодавство из ове области треба да буде усаглашено са законодавством западних демократских држава. Треба реформисати постојеће законе, урадити Закон о правима душевних болесника по угледу на демократске државе. У међувремену у свеопштом хаосу се придржавати Хавајске декларације Светске психијатријске асоцијације из 1977 године, и појачати квалитет и ефикасност органа правосуђа, полиције, здравства. Најхитније спровести реформе закона. Захтевамо да се изврше ревизије свих оних досијеа пацијената који се жале да су жртве злоупотреба, да се провере сви они пацијенти који су у психијатријским болницама изнад годину дана. ,и уопште свих оних кој се жале да

су непотребно продужено задржавани. Упозоравамо да је огроман број грађана обележен још у претходном периоду нетачним ,нарученим психијатријским дијагнозама које још нису укинуте, да огромна већина није рехабилитована, неки су под незаконитим старатељством, лишавани на

незаконит начини пословне способности, да има подоста оних судија и бивших органа власти који настављају претходне навике и злоупотребе..

Упозоравамо да се не ради само о масовној злоупотреби психијатрије која се дешава у друштву у дубокој законској кризи, духовном и моралном посрнућу, него се пре свега ради о масовној и драстичној злоупотреби психијатара које криминализовано окружење наводи често на погрешне процене здравља “пацијената”, или их заплашује и присиљава да врше злоупотребе. Огромна већина

наших лекара и психијатара су верни Хипократовој заклетви, али их има који под застрашивањима раде против својих убеђења. Нажалост, има појединачних случајева изгредника, оних који су се ставили у службу криминалаца. Али је масовна појава да криминализовано окружење наводи и манипулише психијатре са контекстом комуницирања на релацији ПСИХИЈАТАР-ПАЦИЈЕНТ-ОКРУЖЕЊЕ(центри за социјални рад, административне установе, послодавци, суседи, породица, итд) да га наведе на погрешне процене душевног здравља.(што смо напред покушали да објаснимо).

Даље дајемо конкретне предлоге измена и допуна закона, реформе ових закона, али на овоме месту

предлажемо:

-основати врсту СОС организације за подршку жртвама злоупотребе психијатрије

-да се при Удружењу психијатара СЦГ(одвојено Србије , одвојено Црне Горе) оформи Одбор за злоупотреб психијатрије и психијатара

-да се при Министарству здравља отвори ресор **ОМБУДСМАН ЗА ПРАВА ДУШЕВНИХ БОЛЕСНИКА, И ОНИХ КОЈИ СЕ ЖАЛЕ НА ЗЛОУПОТРЕБЕ**(Биро за притужбе и жалбе)

-да се при лекарским коморама оформи **СУД ЧАСТИ**

-да се при Министарству здравља оформи **КОМИСИЈА ЗА АНАЛИЗУ СТАЊА У ПСИХИЈАТРИЈИ И**

ПРЕДЛОЗИМА РЕФОРМИ У РАЗЛИЧИТИМ ОБЛАСТИМА, у коју би ушли и представници правосуђа, невладине организације, лекарска удружења, и други.

-при новинарским удружењима НУНС и АНЕМ, основати Одборе за обавештавање јавности о оваквим злоупотребима

-направити текст **ПРАВА ПАЦИЈЕНАТА** са свим правима пацијената сходно Хавајској декларацији,

овај текст треба да буде на зиду болнице, и дат у виду летка сваком пацијенту приликом хоспитализације, јер они не знају њихова права

-радити на Закону о правима душевних болесника

1. Кривични поступак - ЧЛАН 63. КЗ СФРЈ:

-у овај члан треба унети одредбе којим би се онемогућило да било ко буде осуђен на меру временски

неограниченог смештаја у психијатријску болницу због онога што мисли и говори или због неког другог разлога

ненасилног, политичке природе. Треба унети одредбу «не може се изрећи ова мера онима који су починили

вербалне деликте, клевете, увреде, или због било ког разлога ненасилне политичке природе, ..»

-пре свега би требало прецизно дефинисати појам «опасност по околину», ставити нпр. реченицу: «под појмом

опасност по околину подразумева се физичка опасност, агресивност којом се може угрозити живот и тело, имовина

људи». Из Коментара овога закона треба елиминисати фразу «да је опасност по околину било које понашање», него

треба рећи само «оно које угрожава физички окружење».

-психијатри који врше процене здравља треба да буду службеници и министарства здравља а не само правосуђа.

Потребно је дорадити законске одредбе које регулишу материју судског вештачења. У законе треба да буду уграђени механизми надзора и контроле рада психијатријских вештака, критеријуми и процедуре селекције, обучавања.

-потребно је разрадити врло прецизне методологије процене здравља пацијената, одредити које болести потпадају под надлежност изрицања мере безбедности, како се спроводи дијагностицирање, треба по узору на законодавства западних држава увести научни метод процене здравља пацијената

-што се тиче медицинске индикације неопходно је створити услове да се у психијатријским установама може лечити они који тамо буду упућени јер сада то често није могуће .Спречити злоупотребе и наношење штете здрављу у болницама.

-подвргнути анализи стање у београдској затворској психијатријској болници и судским одељењима цивилних психијатријских болница, основати КОМИСИЈУ независних експерата за ову сврху..

-ЗКП Закон о кривичном поступку-

Предлажемо:

- унапредити права оштећеног , што се тиче обавештавања о главном претресу, да жалбу против решења може поднети и оштећени

- разрадити прецизније поступак суда који је надлежан да донесе одлуку о одузимању пословне способности, како суд који је изрекао меру безбедности испитује по службеној дужности да ли је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи.,сарадња на релацији суд.- психијатри-оштећени-заступници-детаљна и прецизна разрада процедуре обуставе мере безбедности, као и надлежности суда, државног тужиоца ,психијатра, заступника.,оштећеног

-

-психијатри који врше процене здравља треба да буду тим не само сарадника правосуђа него и здравства. У пракси често долази до злоупотреба у поступку процене душевног здравља починиоца кривичног дела и због тога јер та материја није довољно прецизно и ваљано разрађена законима а и зато што се не поштује оно што пише у закону. Чести су случајеви да се психијатријска експертиза над починиоцем престапа (нпр. вербалног), обавља његовим довођењем са слободе директно на суђење па тамо у некој канцеларији у времену од пола сата психијатар експерт у разговору са окривљеним зкључи да је он неурачунљив душевни болесник и предложи суду да му изрекне меру безбедности. из чл. 63. КЗ (Разуме се, он је претходно проучио досије који је направљен од стране оних који оптужују окривљеног). Тако се «експертизе» често збрзавају и не раде како треба. Да би се ово отклонило потребно је донети законске одредбе и контролне механизме који ће омогућити примену истих да би се онемогућило да се психијатријске експертизе обављају на нестручан начин од стране психијатара који извршавају наредбу својих претпостављених, отуђених центара политичке моћи. То ће бити могуће у потпуној мери стварањем независног судства. У садашњој ситуацији судство је срасло са криминалцима и мафијом.

- Неопходне су корените промене у избору и образовању судских вештака психијатара. Они треба да буду они који су најпоштенији и најстручнији. Ова материја је у нашем законодавству недовољно обрађена, а и оно што постоји не поштује се у пракси. Предлажемо да један тим експерата (психијатара, правника, активиста против оваквих злоупотреба, и др.) уради законске одредбе о судском психијатријском вештачењу. Илустрације ради, наводимо један детаљ. На пример, Закон обавезује да се окривљени изведе на претрес, сем уколико то није могуће због стања његовог здравља. Није ретко да се налазећи за несврхисходно починилац не изводи на претрес под лажним изговором да то не дозвољава стање његовог здравља. Или пак оштећеног доведу на претрес “накљуканог” седативима, изнуреног.

-предлажемо стога да сродници и пуномоћници, сам оштећени, могу захтевати проверу стања здравља од стране експерата психијатра које они предложе и да у такве експертисе треба укључити представнике удружења психијатара Југославије, Министарства здравља, Лекарске коморе, Синдиката лекара, да се експертисе провере политички неутралним психијатрима . Предлажемо да се укључе представници независних демократских институција, НВО, политичких демократских странака, парламента, сталешких здравствених асоцијација. Већим увидом јавности и демократских институција којих на срећу има све више, се овакве злоупотребе могу спречити.

-оне могућити законским одредбама ингеренције окружења на стање здравља и сметње у процени душевног здравља пацијената

--ZIKS- Sadržina zakona(stupa na snagu januara 2006 godine)

Вербалне и друге политичке ненасилне преступнике, и разне жртве врло различитих неполитичких ненасилних злоупотреба, по изрицању мере безбедности из чл. 63 и 65 КЗ смештају на боравак и лечење у затворске психијатријске болнице. Правни положај ових установа је регулисан ЗИКС-ом, затворске психијатријске болнице(укључујући судска одељења цивилних болница) се налазе под надзором правосуђа уместо здравства, лекари су службеници правосуђа а не здравства. Новим предлогом Закона је појачана ингеренција здравства. Према . ЗИКС-у психијатријска мера безбедности из чл. 63 и 65. КЗ је кривична санкција, а ове болнице су установе где се издржава казна. Јавности су већ упркос врло вештог вишегодишњег укривања постали познати услови живота и медицинске неге у овим болницама и да адекватно лечење није могуће, да отуда вербални преступници обично излазе лошијег здравља него ли у моменту уласка. Не само са правне тачке гледишта него и услови живота и

општег третмана болесника и затвореника су врло слични. Испада некако да су сви неурачунљиви душевни

болесници што се тврди за ове несретнике кажњени а што није њихова кривица (што су болесни).

Методи

ресоцијализације и преваспитавања затвореника (здравих лица) треба да буду потпуно другачији од оних који су

кривична дела починили како се тврди у стању душевне неурачунљивости. Јер ове потоње треба лечити а не

кажњавати. Ову материју треба изузети из ЗИКС-а

Предлажемо:

--сматрамо да је највећи извор злоупотреба чињеница што је психијатријска мера безбедности казнена санкција.

Испада да наводне душевне болеснике кажњавају што су болесни. А њих би требало лечити. Једно је лечење а

друго кажњавање. Кажњавање здравих преступника има своје поправне правне мере, а кажњавање болесника

погоршава стање њиховог здравља. Предлажемо да се мера безбедности изузме из ЗИКС-а и премести у

надлежност здравства

--треба прецизним одредбама унапредити снажно и одлучно ,пресудно, ингеренције здравства као одлучног

пресудног у овој области.

--ЗИКС је такође врло широка и нејасно формулисана материја која се интерпретира по субјективној

процени отуђених моћника и отуда се стварају могућности за велике злоупотребе на делу. Зато предлажемо

да се оснује КОМИСИЈА независних експерата која ће предузети кораке да се ове болнице реформишу, да

се провери да ли постоје материјални и други предуслови да оне буду на нивоу законских прописа и

стандарда који се постављају пред психијатријске болнице у којима је могуће истинско лечење.

-Желимо на крају да укажемо на честу појаву у савременом југословенском друштву да се прогон мишљења укрива наводним асоцијалним поступцима и неким другим измишљеним прекршајем закона. Та пракса постоји и у области психијатријске материје коју овде обрађујемо. Појединим вербалним поступцима или онима који другачије мисле се изричу мере безбедности из чл. 63. и 65.

КЗ (или их интернирају по Грађанском поступку) стављајући им на терет кривична дела која нису починили (у случају Грађанског поступка истичу могућност таквог дела): насиље, асоцијално понашање, силовање, проневера, прекршај у саобраћају, итд. На овај начин се жели укрити политичка репресија. Овакве све чешће злоупотребе се једино могу избећи предложеним изменама зкона и реформама психијатрије и стварањем института правне државе у друштву.

*

-затворска психијатријска болница треба да остане под јурисдикцијом правосуђа, али у овој сфери треба снажно унапредити ингеренције и овлашћења Министарства здравља

-судска одељења грађанских болница треба да буду у пуној правној надлежности Министарства здравља уз дужна овлашћења и надлежност правосуђа.

-правни положај психијатријских болница, јурисдикција над њима, услови живота, третман, треба да буду снажно унапређени и побољшани, хуманизовани, да је тамо могуће лечење, а не да отуда "пацијенти" излазе руинираног здравља.

-

-Београдска затворска психијатријска болница и судска одељења појединих грађанских болница треба да буду подвргнути специјалној анализи (као и установе за ментално ретардиране у Јабуци, Чуругу, и друге) јер се тамо дешавају понекад монструозне злоупотребе , истинско оробљавање пацијената. Не може се говорити никако о лечењу у затворским суровим условима живота. Нова демократска власт чини велике напоре да поправи стање у затворима, да поправи ниво живота, зграде, герјање, исхрану, одећу и обућу, али стање ни издалеке још није како треба. Уопште услови живота у овој болници , и појединим судским одељењима цивилних болница, су најжалост тешки и за потпуно здравог и младог човека.

- Zakonitost izvr[ewja mere bezbednosti obaveznog psihijatrijskog le^ewa i ^uvawa u zdravstvenoj ustanovi nadzire sud koji je izreкао meru u prvom stepenu. Stru^nost rada u izvr[eWu mere bezbednosti iz stava 1. ovog ^lana, nadzire ministarstvo nadle@no za zdravstvo. Пошто судови не функционишу, неопходно је уградити законске одредбе којима ће се осигурати да судови поступају по закону.

У ову област кроз законске одредбе увести поштовање начела медицинске етике. Основни етички принципи медицине морају бити поштовани: лечити, оздравити, спасити живот, здравље, смањити бол, бити у служби човека. У пракси наводни неурачунљив душевни болесници су сурово кажањавани. Болесници нису затвореници.

1. ГРАЂАНСКИ ПОСТУПАК

Предлажемо:

-будући да су овде злоупотребе по нашим сазнањима најчешће предлажемо да се оформи КОМИСИЈА при

Министарству здравља састављена од објективних и непристрасних психијатара, стручњака различитих

дисциплина, представника независних тела и одбора који се баве заштитом људских права, НВО, сталешких

организација, државних органа, политичких странака, здравства, правосуђа. Ова Комисија би имала за циљ

да изврши анализу постојећих закона из ове области и предложи измене.

-унети законске одредбе да је неопходна физичка опасност(по друге или себе) као услов за принудну

хоспитализацију, здравствено стање може бити разлог, али само изузетно, ако је то оправдано, као што се то

чини у законима демократских држава(строго прописане болести)

-унапредити кроз законе примену научног метода у проценама душевног здравља пацијената, прописати

ригорозан научни поступак, да се онемогуће ненамерне, или намерне, лоше процене здравља пацијената

-унети ригорозне казнене одредбе за прекршиоце, није могуће оснивати истурена судска одељења у мањим

болницама, али је можда могуће у већим, или једно истурено одељење за више болница. Можда се овај

проблем може решавати оснивањем при судовима специјализованих одељења за психијатрију

-унети у закон одредбе које би омогућиле стриктно поштовање садашњег Закона о ванпарничном поступку

-стриктним законским одредбама дефинисати процедуре прикупљања података , сведока, изјава, итд, о здрављу пацијената да би се спречила честа злоупотреба психијатара које може друштвено-политичко и друго окружење ,па чак и сродници и родитељи, да наведе на лоше процене нечијег здравља и одведе психијатра на странпутицу, погрешну процену и дијагнозу

-стриктно дефинисати способности и околности изражавања слободне воље пацијента при принудној хоспитализацији, прецизно дефинисати услове да пацијент не буде злоупотребљен и смештен против своје воље, сем у околностима које су неопходне

-кратко, јасно, и прецизно, дефинисати законима ко је овлашћен да одреди и спроведе смештај болесника, ко ће спроводити контролу таквог задржавања и донети дефинитивну одлуку о томе, ко ће пратити развој здравственог стања болесника и донети дефинитивну одлуку о отпуштању, дефинисати статус хоспитализованих, њихова права, услове живота и рада

-стриктним и прецизним законским одредбама дефинисати и одредити основицу, да се остварује медицинска сврха насилне хоспитализације-лечење што се тиче стандарда за услове живота у болницама, медицинске неге, апликације лекова, инјекција, електро шокова, дисциплинских мера, кажњавања, са циљем да пацијенти изађу здравији, а не обратно.

-сви они пацијенти који помињу да су жртве прогона, злоупотреба(политичких, од криминалаца, итд) треба да буду осигурани законским одредбама да се обаве објективне процене са циљем да се установи чињенично стање.

-унети измене, допуне, и проширења у следеће параграфе Закона о ванпарничном поступку, и на следећи начин: ZADR@AVAWE U ZDRAVSTVENOJ ORGANIZACIJI KOJA OBAVQA DELATNOST U OBLASTI NEUROPSIHIJATRIJE

^lan 45

(3) Уместо”U ovom postupku sud odlu^uje o sme[taWu i zadr@avaWu du[evno bolesnog lica u odgovaraju]oj zdravstvenoj organizaciji kad je zbog prirode bolesti neophodno da to lice bude ograni^eno u slobodi kretaWa ili op[tewa sa spoqnim svetom.” додати на овајтекст” у случају следећих болести:навести све болести за ове околности”

(2) Уместо”Postupak za sme[taj i zadr@avawe u zdravstvenoj organizaciji koja obavqa delatnost u oblasti neuropsihijatrija (zdravstvena organizacija) hitan je.”додати:састоји се и обавља на следећи начин:стриктно прописати”

^lan 46

(1)Уместо” Kad zdravstvena organizacija primi na le^ewe neko lice bez wegove saglasnosti ili bez odluke suda, du@na je da to u roku od tri dana prijavi sudu na ^ijem podru^ju se organizacija nalazi.” додати: “ Суд ту пријаву мора потврдити и предузети мере по њој, здравствена организација, и суд , који то не учини руководећи орган ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

(2)Уместо” Izjava o saglasnosti za prijem mora biti data u pismenom obliku pred ovla[]jenim licem u zdravstvenoj organizaciji, u prisustvu dva poslovno sposobna i pismena svedoka koji nisu radnici u toj organizaciji i nisu krvni srodnici primqenog lica u pravoj liniji, u pobo^noj liniji zakqu^no sa ^etvrtim stepenom, po tazbini do drugog stepena, ni wegov bra^ni drug, kao ni lice koje ga je dovelo u zdravstvenu organizaciju.” додати:” здравствена организација, и суд , који то не учини руководећи орган ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

(3) Уместо "Пријава здравствене организације мора да садржи податке о лицу које је примљено, лицу које га је довело у здравствену организацију и, по могућности, о природи и степену болести са одговарајућом медицинском документацијом" додати:

здравствена организација, и суд, који то не учини руководећи орган ће бити кажњен новчано..., дисциплински, казном затвора од ..."

Члан 47

(1) Уместо: "Здравствена организација је дужна да на начин из члана 46 овог Закона поступи и кад лице, које је својом вољом примљено у здравствену организацију, опозове дату сагласност, а овлашћено лице или орган те здравствене организације сматра да је потребно његово даље задржавање" додати: "здравствена организација, и суд, који то не учини руководећи орган ће бити кажњен новчано..., дисциплински, казном затвора од ..."

(3) Рок за обавештавање суда тече од дана опозивања дане сагласности

Члан 48

Уместо: "Поступак се води по службеној дужности, чим суд прими пријаву од здравствене организације или на други начин сазна да је неко лице примљено или задржано у здравственој организацији без своје сагласности" додати: "суд, који то не учини руководећи орган ће бити кажњен новчано..., дисциплински, казном затвора од ..."

Члан 49

Услови за задржавање у здравственој организацији утврђују се на начин одређен у члану 38 овог закона.

Члан 50

Уместо: "Суд је дужан да по могућности у року од петнаест дана од дана пријема пријаве о пријему, односно задржавању лица у здравственој организацији, а најкасније у року од тридесет дана кад то утврђивање природе болести нужно захтева, донесе решење да ли се то лице има задржати у здравственој организацији." додати: "здравствена организација, и суд, који то не учини руководећи орган ће бити кажњен новчано..., дисциплински, казном затвора од ..."

Члан 51

(1) Уместо "Када суд одлучи да примљено лице буде задржано у здравственој организацији одредиће време задржавања, које не може да буде дуже од једне године" додати прецизно разрађене критеријуме времена задржавања пацијента.

(2) Уместо "Здравствена организација је дужна да суду доставља повремене извештаје о здравственом стању задржаног лица." додати: разрадити поступак за ову сврху, навести санкције

Члан 52

Уместо "Суд може и пре истека времена одређеног за задржавање у здравственој организацији, по службеној дужности или на предлог задржаног лица, његовог староца као и лица, односно органа из члана 32 овог закона, да одлучи о пуштању лица из здравствене организације, ако утврди да се здравствено стање задржаног лица побољшава у толикој мери да су престали разлози за његово даље задржавање." додати: разрадити процедуру провере здравља, санкције за прекршиоце

Члан 53

Уместо "Ако здравствена организација оцени да задржано лице треба да остане на лечењу и по истеку времена одређеног у решењу суда, дужна је да 30 дана пре истека тог времена суду предложи продужење задржавања." додати: разрадити прецизну процедуру, предвидети санкције за прекршиоце"

Član 54

Уместо "Решење из чл. 52 и 53 ovog zakona sud donosi na osnovu ponovnog pregleda zadržanog lica koji se vrши na начин одређен у члану 38 ovog zakona i po саслушању tog lica, ako je to могуће i nije штетно po његово здравље." додати: разрадити прецизну методологију, и санкције"

Član 55

Уместо "Na postupak po жалби protiv решења o смештају, odnosno zadržавању u здравственој организацији (цл. 50 i 53) примењују се одредбе члана 39 ovog zakona." разрадити прецизно методологију, и најригорозније санкције"

POSEBNI POSTUPCI

I UREЂEЊE ЛИЧНИХ СТАЊА

Glava прва

ЛИШЕЊЕ POSLOVNE SPOSOBNOSTI

Члан 31

(1) Уместо "U ovom postupku sud ispituje da li je punoletno lice prema stepenu sposobnosti za normalno rasuђивање u стању da se samo brine o svojim правима i interesima i одлучује o potpunom или delimičnom лишењу poslovne sposobnosti kad utvrdи da za to postoje zakonom одређени razlozi, kao i o враћању potpune или delimične poslovne sposobnosti kad prestanu razlozi za лишење, odnosno ograniчење poslovne sposobnosti." додати: разрадити врло прецизне методологије, предвидети најригорозније санкције за прекршиоце."

(2) Уместо : "Postupak za лишење , kao i postupak za враћање poslovne sposobnosti hitan je." додати: здравствена организација, и суд , који не поштују поступак ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ..."

Члан 32

(1) Уместо "Postupak za лишење poslovne sposobnosti sud pokreће i vodi po службеној дужности, kao i po predlogu organa starатељства, брачног друга, deteta или родитеља lica kod koga su se stekli zakonski uslovi za лишење, odnosno ograniчење poslovne sposobnosti." додати: " провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјални рад, који то не учини ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ..."

(2) Уместо "Postupak se pokreће i po predlogu dede, babe, brata, sestre, kao i unuka, ako sa tim licem живе u porodičnoј zajednici." додати: провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, који то не учини ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ..."

(3) Уместо "Predlog za pokretaње postupka може da stavi i samo lice koje treba liшити poslovne sposobnosti, ako може da shvati значење i правне posledice svog predloga." додати: обавити ригорозну проверу стања здравља лица , за прекршиоце предвидети ригорозне казне"

Član 33

(1) Уместо "Predlog mora da sadrжи чињенице na kojima se zasniva, kao i dokaze kojima se te чињенице utvrђују или чине verovatnim" додати: провере података од свих

ових инстанци морају бити строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, који то не учини ће бити кажњен новчано....., дисциплински, казном затвора од ...”

(2) Уместо” Ако postupak nije pokrenuo organ starateljstva, predlog mora da sadrži i podatke iz kojih proizilazi ovlašћење за pokretaње postupka. додати ” провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, који то не учини ће бити кажњен новчано....., дисциплински, казном затвора од ...”

Član 34

(1) Уместо” Ако лице, prema kojem је pokrenut postupak за lišenje poslovne sposobnosti, ima nepokretnu imovinu, sud ће bez odlagaња izvestiti organ koji vodi zemlјishnu ili drugu javnu књигу о evidenciji nepokretnosti radi zabeleжbe postupka.” додати” спречити злоупотребе у вези присвајање имовине особе која се ставља под старатељство, провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се

избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјални рад, сродници, пуномоћници, који то не учини ће бити кажњен новчано....., дисциплински, казном затвора од ...”

(2) О pokretaњу postupka obavешtava se i matičar koji vodi matičnu књигу рођених за то lice.

Član 35

(1) Уместо” U ovom postupku sud odlуčuje na osnovu rasprave na рочишту.” додати: строго процедуру расправе на рочишту

(2) Уместо” Na рочиште se pozivaju, pored organa starateljstva, lice prema коме se postupak vodi, njegov staralac, odnosno privremeni zastupnik i predlagač.” предузети све мере да се на рочишту сазнају чињенични подаци, провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, појединци, сродници, пуномоћници, који то не учини ће бити кажњен новчано....., дисциплински, казном затвора од ...”

Član 36

(1) Уместо” Sud će lično saslušati lice prema коме se postupak vodi, a ako se isto nalazi u zdravstvenoj организацији, saslušaće se po pravilu u тој организацији, где će se održati i рочиште.” додати: створити околности

да се лице према коме се поступак води слободно изрази, без принуде, страха, да буде у оптималној здравственој форми, да изнесе чињенице, да се припреми, провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, који то не учини ће бити кажњен новчано....., дисциплински, казном затвора од ...”

(2) Уместо "Sud може одустати од саслушања лица према коме се поступак води, само ако би то могло да буде штетно по његово здравље или ако саслушање уопште није могуће с обзиром на душевно или физичко стање тог лица."

додати: строго прецизирати могућности и околности за овакав поступак, да се избегну злоупотребе и

нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена

организација, и суд, центар за социјални рад, који то не учини ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ..."

Члан 37

Уместо "Sud је дужан да саслуша стараоца, односно привременог заступника, предлагача и друга лица која могу да дају потребна обавештења о животу и о понашању лица према коме се поступак води и о другим важним околностима.

По потреби, суд ће податке о тим чињеницама прибавити од органа друштвенopolитичке заједнице, самоуправних организација и заједница правних и других

лица, која тим подацима располажу." додати: прописати врло ригорозну процедуру за ову сврху, укључити максимално особу над којом се спроводи поступак, омогућити јој слободан исказ, спречити нетачност и неистинито приказивање чињеница од стране других судеоника, провере података

од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати

ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд,

центар за социјални рад, који то не учини ће бити кажњени новчано...., дисциплински, казном затвора

од ..."

Члан 38

(1) Уместо "Лице према коме се поступак за лишење пословне способности води мора бити прегледано од најмање два лекара одговарајуће специјалности, који ће дати налаз и мишљење о душевном стању и способности тог лица за расуђивање." додати: разрадити ригорозну

процедуру прегледа од психијатара, прописати ригорозну процедуру, одредити казне за оне који то не

учини, биће кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ..."

(2) Уместо "Вештачење се врши у присуству судије, сем када се обавља у стacionарној здравственој организацији."

додати: разрадити ригорозну процедуру вештачења, провере података од свих ових инстанци морају бити

строго обављене, да се избегну злоупотребе и нетачности, одредити најстрожије санкције за прекршиоце,

здравствена организација, и суд, који то не учини ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном

затвора од ..."

(3) Уместо: "Sud може решењем одредити да лице према коме се води поступак, привремено али најдуже за три месеца, буде смештено у одговарајућу

здравствену организацију, ако је то по мишљењу лекара неопходно да се

утврди његово душевно стање, осим ако би тиме могле наступити штетне

последиче по његово здравље." додати: ригорозно дефинисати поступак рада судија и

психијатара овом приликом, провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да се

избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , који то не учини ће бити кажњен новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

Član 39

(1) Уместо”Protiv решења о смештају у здравствену организацију могу изјавити жалбу лице према коме се поступак води и његов старалац, односно привремени заступник у року од три дана од достављања прегиса решења, .” додати: омогућити лицу према коме се води поступак да оптимално оствари ово право, обавестити га о његовим правима, на зиду болнице, а то треба да кажу психијатри, треба да стоје права пацијената, да сви пацијенти то могу видети”,

(2) Уместо”Lice према коме се поступак води може изјавити жалбу без обзира на своје душевно стање.” додати:прописати ригорозну методологију, да би се омогућио слободан исказ и избор, да се избегну

злоупотребе , прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, који то не учини ће бити кажњени новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

(3) Уместо”Žalba не задржава извршење решења, ако суд из оправданих разлога, другачије не одлучи.

(4) Суд ће жалбу са списима без одлагања доставити другостепеном суду, који је дужан одлучити у року од три дана од

дана пријема жалбе.” додати: суд дејствује хитно, на основу чињеница, претходног саслушавања пацијента жалиоца, уз омогућавање оптималних околности да жалиоц искаже своје ставове, да се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , судије који то не учине ће бити кажњени новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

Члан 40

(1)уместо:”Kad нађе да постоје услови за лишење пословне способности, суд ће лице према коме се поступак води лишити пословне способности потпуно или делимично” додати: суд и све уплетене инстанце морају строго поштовати законитост поступка, медицинск етику, процедуре, . провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да

се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, који то не учини ће бити кажњени новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

(2) Уместо”U решењу којим се лице делимично лишава пословне способности, суд може на основу резултата медицинског вештачења одредити врсту послова које то лице може предузимати самостално поред послова на које

је законом овлашћено.” додати: провере података од свих ових инстанци морају бити строго обављене, да

се избегну злоупотребе и нетачности, прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за

прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад, који то не учини ће бити кажњен

новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

(3) Уместо”Protiv rešenja o lišenju poslovne sposobnosti, lice koje je lišeno poslovne sposobnosti može izjaviti

žalbu bez obzira na svoje duševno stanje.” додати још, разрадити прописати ригорозну методологију, да би

се омогућио слободан исказ и избор, да се избегну злоупотребе , прописати ригорозну процедуру, одредити најстрожије санкције за прекршиоце, здравствена организација, и суд , центар за социјалн рад,

који то не учини ће бити кажњени новчано...., дисциплински, казном затвора од ...”

Члан 41

(1) Уместо”Sud може odložiti donošenje решења o delimičnom lišenju poslovne sposobnosti zbog zloupotrebe alkohola ili drugih oројних sredstava, ako se osnovano може očekivati da ће se lice, prema kome se vodi postupak, uzdržati od zloupotrebe alkohola ili drugih oројних sredstava” додати: спровести ригорозне мере провере, и тачности провера..

(2) Уместо”Sud ће odložiti donošenje решења iz stava 1 ovog člana ako se to lice po svoјој иницијативи или po predlogu suda podvrgne лечењу u одређеној здравственој организацији. додати: на основу ригорозне методологије”

(3) Sud може da odloži donošenje решења o lišenju poslovne sposobnosti za vreme od šest do 12 meseci.

(4) Уместо”Rešenje može da se opozove ako lice prekine лечење или bude otpušteno iz здравствене организације zbog narušavanja reda.” разрадити ригорозне методологије овога поступка

Члан 42

(1) Уместо:”Kada prestanu razlozi zbog kojih je lice lišeno poslovne sposobnosti sud ће po službenој dužnosti, kao i po predlogu organa starateljstva i lica iz člana 32 ovog zakona, doneti решење o враћању poslovne sposobnosti.”

додати.разрадити ригорозен поступке који су то разлог, како и установити, ко, “

(2) Уместо”Ako se после donošenja решења o potpunom lišenju poslovne sposobnosti lica utvrdи da se његово duševno стање toliko popravilo da је довољно i delimično lišenje poslovne sposobnosti, sud ће izmeniti ranije решење i одредити delimično lišenje poslovne sposobnosti” додати-разрадити методологију, ко , како, се ово врши.

Члан 43

U postupku враћања poslovne sposobnosti shodno se примењују одредбе ove Glave o lišenju sposobnosti.

Члан 44

Правноснажно решење о liшењу, као i решење о враћању u poslovne sposobnosti, sud ће dostaviti matičaru radi upisa u matičnu књигу рођених за то lice, organu који vodi земљишне или другу јавну књигу о евиденцији непокретности ако lice на које се решење односи има непокретност, као i organu starateljstva.

World Psychiatric Association (WPA)

The Declaration of Hawaii

Adopted in 1977 at th 6th World Congress of Psychiatry in Honolulu, Hawaii

Amended at the 7th Congress in Vienna, Italy, in July 1983

Ever since the dawn of culture, ethics has been an essential part of the healing art. It is the view of the World

Psychiatric Association that due conflicting loyalties and expectations of both physicians and patients in contemporary society and the delicate nature of the therapist-patient relationship, high ethical standards are especially important for those involved

in the science and practice of psychiatry as a medical speciality. These guidelines have been delineated in order to promote close adherence to those standards and to prevent misuse of psychiatric concepts, knowledge and technology. Since the psychiatrist is a member of society as well as a practitioner of medicine, he or she must consider the ethical implications specific to psychiatry as well as the ethical demands on all physicians and the societal responsibility of every man and woman.

Even though ethical behaviour is based on the individual psychiatrist's conscience and personal judgement, written

guidelines are needed to clarify the profession's ethical implications.

Therefore, the General Assembly of the World Psychiatric Association has approved these ethical guidelines for

psychiatrists, having in mind the great differences in cultural backgrounds, and in legal, social and economic

conditions which exist in various countries of the world. It should be understood that the World Psychiatric

Association views these guidelines to be minimal requirements for the ethical standards of the psychiatric profession.

1. The aim of psychiatry is to treat mental illness and to promote mental health. To the best of his or her ability,

consistent with accepted scientific knowledge and ethical principles, the psychiatrist shall serve the best interests of

the patient and be also concerned for the common good and a just allocation of health care personnel, patients and

the public.

2. Every psychiatrist should offer to the patient the best available therapy to his knowledge and if accepted must

treat him or her with the solitude and respect due to the dignity of all human beings. When the psychiatrist is

responsible for treatment given by others he owes them competent supervision and education. Whenever there is a

need, or whenever reasonable request is forthcoming from the patient, the psychiatrist should seek another colleague.

3. The psychiatrist aspires for a therapeutic relationship that is founded on mutual agreement. At its optimum it

requires trust confidentiality, cooperation and mutual responsibility. Such a relationship may not be possible to

establish with some patients. In that case, contact should be established with a relative or other person close to the

patient. If and when a relationship is established for purposes other than therapeutic, such as forensic psychiatry, its

nature must be thoroughly explained to the person concerned.

4. The psychiatrist should inform the patient of the nature of the condition, therapeutic procedures, including

possible alternatives and of the possible outcome. This information must be offered in a considerate way and the

patient must be given

the opportunity to choose between appropriate and available methods.

5. No procedure shall be performed nor treatment given against or independent of a patient's own will, unless, because of mental illness, the patient cannot form a judgement as to what is in his or her best interest and without which treatment serious impairment is likely to occur to the patient or others.

6. As soon as the conditions for compulsory treatment no longer apply, the psychiatrist should release the patient from the compulsory nature of the treatment and if further therapy necessary should obtain voluntary consent. The psychiatrist should inform the patient and/or relatives or meaningful others, of the existence of mechanisms of appeal for the detention and for any other complaints related to his or her well-being.

7. The psychiatrist must never use his professional possibilities to violate the dignity or human rights of any individual or group and should never let inappropriate personal desires, feelings, prejudices or beliefs interfere with the treatment. The psychiatrist must on no account utilize the tools of his profession, once the absence of psychiatric illness has been established. If a patient or some third party demands actions contrary to scientific knowledge or ethical principles the psychiatrist must refuse to cooperate.

8. Whatever the psychiatrist has been told by the patient, or has noted during examination or treatment, must be kept confidential unless the patient relieves the psychiatrist from this obligation, or to prevent serious harm to self or others makes disclosure necessary. In these cases, however, the patient should be informed of the breach of confidentiality.

9. To increase and propagate psychiatric knowledge and skill requires participation of the patients. Informed consent must, however, be obtained before presenting a patient to a class and, if possible, also when a case history is released for scientific publication, whereby all reasonable measures must be taken to preserve the dignity and anonymity of the patient and to safeguard the personal reputation of the subject. The patient's participation must be voluntary, after full information has been given of the aim, procedures, risks and inconveniences of a research project and there must always be a reasonable relationship between calculated risks or inconveniences and the benefit of the study. In clinical research every subject must retain and exert all his rights as a patient. For children and other patients who cannot themselves give informed consent, this should be obtained from the legal next-of-kin. Every patient or research subject is free to withdraw for any reason at any time from any voluntary treatment and from any teaching or research program in which he or she participates. This withdrawal, as well as any refusal to enter a program, must never influence the psychiatrist's efforts to help the patient or subject.

10. The psychiatrist should stop all therapeutic, teaching or research programs that may evolve contrary to the principles of this Declaration.

ЗАКЉУЧАК.

Данас у 2013 години, неман наставља да од 1963 године упорно насрће на мене и моје (и на многе друге невинне и незаштићене грађане), а што је приказано у приложеним документима и текстовима. А све са циљем да нанесе штету, да отме, плачка, да руши и уништава. И да ме уклони без пцуња из јавног живота, да ме осиромаше и угрози моје здравље.

Ову Белу књигу о здрављу сам срочио да упознам јавност са неделима удруженог криминала, и за потребе државних органа, НВО, медија, патриотских установа и свих оних организација и појединаца који делају за опште добро и избављење Србије и њеног народа.

У Београду 11.2.2013 године

Томислав Крсмановић,

председник НВО Покрет за заштиту људских права. Tel.064-3095176.Books@eunet.rs.

LIBERTY INTERNATIONAL, San Francisco, USA-www.isil.org. АРХИВ САНУ.

УБИСТВО БЕЗ СУДСКЕ ПРЕСУДЕ.

Поредак убрзава уништавање.

Водим борбу на живот и смрт. Моје надређене структуре поручују терористима: Нити се можете бранити, нити доказати-ком опанци, ком обојци.

Обавештавам јавност и надлежне државне органе да сам изложен ИСТИНСКОМ ЛИНЧУ, као и моји најближи сродници, што се тиче личне безбедности и имовинске сигурности, свакодневним претњама, провокацијама, и застрашивањима.

Што поприма одличја вишегодишње несносне и по здравље разорне тортуре.

А што се састоји:

-већ 23 годину водим судски спор за накнаду штете,упркос Решењу Вишег суда у Београду из 2012.

године, којим сам рехабилитован као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе са правом на накнаду штете, судови одбијају да ме обештете.

-BELA KNJIGA TUŽBA ZA NAKNADU ŠTETE -<http://enlite.org/bela/01.doc>-

-BELA KNJIGA REHABILITACIJA -<http://enlite.org/bela/02.doc>-

-22 другог Априла2000 године органи полиције су запленили моју личну и страначку

архиву..Отето још није враћено.

-BELA KNJIGA ZAPLENA ARHIVE <http://enlite.org/bela/03.doc>-BELA

Полицијска управа града Београда је учестало покушавала од 2008

до 2013 године, да ме насилно спроведе на неограничено време

у психијатријску установу затвореног типа, `` зато што тражи

обештећење и узнемирава јавност``

-BELA KNJIGA O POLICIJSKIM PROGONIMA-<http://enlite.org/bela/05.doc>-BELA

Изложен сам перманентним, свакодневним, врло стресним и

узнемиравајућим крајње дрским опструкцијама у раду на моме личном

рачунару.

-БЕЛА КЊИГА О СМЕТЊАМА У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА-

<http://enlite.org/bela/04.doc>.

На делу су методично дуготрајно замарање, производња страха и стреса, финансијско исцрпљивање, узимање времена и енергије.Свако ко познаје овакве

злоупотребе, врло добро му је познато да ако трају дуги низ

година, да проузрокују перманентан и по здравље разоран стрес.

Починиоци у кратким интервалима нагло интензивирају атакe, и

акумулирају стресове и последице злоупотреба са здрављем, и

отворено ме питају: Кад ћеш да умреш?

BELA KNJIGA O ZDRAVLJU -<http://enlite.org/bela/06.doc>

Од 1975. године до данас 2017.године трају хапшења због ненасилних речи, посезање за психијатријом, казне, отимачине,заплена необјављених књига, незаконито отуђење

родитељског стана, плачке, физички обрачуни, покушај убиства, увреде, клевете и претње, судски трошкови, опструкције личног рачунара и необичних кварова и свакојаким нејасним врло стресних неприлика.

Ивица Дачић је на велика звона огласио 1999.године саопштење Кабинета Слободана Милошевића да је `` Томислав Крсмановић страни плаћеник ЦИА, и издајник``, што је био позив на линч. Што су пренела мас медија Србије, мој деманти није објављен по забрани Александра Вучића тадашњег министра информисња.

Напомињем да сам после овог саопштења доживео истински линч.

Што се наставља до данашњих дана.

Патрола Полицијске станице је привела послатог насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра 2015 године, око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу 1, и то без икаквог повода са моје стране, 11 октобра 2015.године око 18 часова, на аутобуској станици број 48, на Миљаковцу 2, на улазу у Миљаковачку шуму у Вукасовићевј улици, без икаквог повода са моје стране био сам у сличним околностима изложен неприликама од стране поодраслог дечака, који ми је претио убиством.

19 маја 2016.године је мој лични рачунар стављен ван употребе. Том приликом је почињен духовни злочин, нестала је из рачунара моја књига Сага о ..ићима Том 6, (2005-2016), на којој сам радио неколико година, сви драгоцени подаци и фајлови, преписка..10.6.2016.године сам купио нов компјутер. Наставља се опструкција новог личног рачунара од дана куповине новог до данас.,

По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини од 21 јуна до 21 јула 2016 године, затекао сам померане ствари у стану, преметачину, о чему сам обавестио надлежне органе. Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности, укључујући и инсталације у купатилу. У то време сам затекао поломљен шпорет, па сам га заменио другим, раније оштећен бојлер, електричне инсталације, а маја ове године мој лични рачунар је уништен.

О чему сам благовремено обавештавао полицијске органе.

6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји: претња смрћу.

У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја ове године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?

Када сам се 10 маја око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.

Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна. Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који трају.

У рат широких размера се укључује и Пошта Србије, одбија већ 25 дана да ми уручи чек са белгијском пензијом,(Нада Петровић, в.д.директор Поште Србије) Телеком 24 маја искључује телефон због неплаћеног рачуна(не могу да платим јер нисам добио пензију), ЕУНЕТ АДСЛ ми два

пута наплаћује рачун за њихове услуге за Фебруар ове године., Телеком је преувеличавао рачун за телефон, ЕПС за струју.

Обавештавам јавност да починиоци покушавају да ме убрзано униште. Под свакодневном сам опсадом.

Што је упорна и методична стратегија изнуривања, рушења здравља, покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације, без пуцња. Поготову то је очигледно ако се знају моје године (80).

Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије, и по здравље континуелних

врло опасних медицинских и фармацевтских злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. године.

Охоли и сурови починиоци врло добро знају колико је разоран стрес, и какве су његове погубне последице по организам.

Зато то и чине.

Стрес је данас у Србији подмукли разбојник-убојица, удружен са другим подмуклим починиоцима, је невидљиви масовни убица.

Стрес је Србију облепио читуљама. Смањује је из дана у дан.

То ми се чини зато што захтевам : обештећење за претрпљене деценијске прогоне од 1975 године ; зато што сам поднео захтев за рехабилитацију; водим поступак за повраћај одузете архиве, и заплењене имовине оцу моје мајке покојном Василију Поповићу, вредну неколико милиона евра; иступам у јавности против свих оних који крше моја права и закон, и делају против интереса државе и њених грађана.

Да будем отворен: овако је са већином грађана Србије. У Србији одјекују канонаде нечујних масовних егзекуција

Србија нестаје.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ, А НЕ ВИДЕ СЕ ЦЕЛАТИ.

Грађани Србије су тако подмукло онеспособљени да се бране од пљачкаша, да привређују, и да се расплођавају.

Побеђени су без објаве рата.

Терористи се правдају да им је то ``наређено споља``. Што је нетачно. Зашто се онда изживљавају, злостављају, и енормно богате? Једва чекају повод да наводно ``бране светски поредак``. А у

ствари су деликвенти који хоће хлеба без мотике.

Не само да се не може добити судска заштита, нема се право на жалбу и критику, ови кукавни слабићи (извити оперене шоње-психопате) очекују да им се апалаудира што киње и уништавају народ. Они су укинули устав, законе, морал, културу, цивилизацију, вратили су Србију у мрак робовласништва.

Одговорност за моје здравље носе наведени починиоци, многи су преминули превремено, али још има ратоборних и острашћених самоубица појединаца, иако су махом оболели.

Ко није у стању да логички размишља и уважава очигледне аргументе, губи битку. Наши заштитници им кажу: ``Што код паметног постигне разум, код будале постигну батине``..

И ми имамо право да се удружимо-JOIN INSTEAD TO OPPOSE. Што смо и учинили. Нека то знају ``недодирљиви``, када могу они ``да се удруже``, то можемо и ми.

Климају

им се фараонске ст олице..

Имамо право на самоодбрану. Имамо заштиту.

Томислав Крсмановић: ОПАСНА ПРЕТЊА ЗДРАВЉУ- НОВ УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ.

Тајна полиција Србије тврдоглаво и методично наставља тиху ликвидацију.

У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја , од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?

Када сам се 10 маја око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.

Доказ: у згради постоји видео надзор, органи полиције могу да установе ко је улазио у стан.

Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на

располагању храна.

Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који трају. Узимам антибиотик ЦИПРОЦИНАЛ. Изнурен сам и снемоћао.

Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним атацима на моја законска права, истинским опасним подмуклим ударима на мој здравствени и лични интегритет.

Који постају упорна и методична стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације, без пуцња. Поготову то је очигледно ако се знају моје године (80).

Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. додају- Разорићемо ти здравље. Не либе се охрабрени да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..

Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије , и по здравље континуелних врло опасних злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. године. Што се упркос Решења о рехабилитацији, наставља до данашњих дна. .

Докази:

-<http://enlite.org/bela/06.doc> –БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ.

-<http://enlite.org/bela/01.doc>-БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.

-<http://enlite.org/bela/02.doc>-БЕЛА КЊИГА РЕХАБИЛИТАЦИЈА.- --

-<http://enlite.org/bela/03.doc>-БЕЛА КЊИГА ЗАПЛЕНА АРХИВЕ.- -

-<http://enlite.org/bela/05.doc>-БЕЛА КЊИГА О ПОЛИЦИЈСКИМ ПРОГОНИМА.

- Доказ: БЕЛА КЊИГА СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА.- ---

-<http://enlite.org/bela/04.doc>.БЕЛА .

-Томислав Крсмановић-КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА, КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД-

<http://www.psihijatrijaubija.info/tomislav-krzmanovic/kompletna-knjiga-kaznena-psihiatrija-ko-je-ovde-lud.html>

Тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог. Да мојим примером борца за законска прва од 1971.године, заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре- НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

Овако је са већином грађана Србије. Погледајте сада око себе, своје сроднике, познанике, суседе, видећете визију болесних и изнурених, ојађених и унесрећених, болештине, умирања, читуље и сахране.

Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби – тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.

ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ

ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА

НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА

Томислав Крсмановић: ОПАСНА ПРЕТЊА ЗДРАВЉУ- НОВ УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ.

Тајна полиција Србије тврдоглаво и методично наставља тиху ликвидацију.

У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја , од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?

Када сам се 10 маја око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.

Доказ: у згради постоји видео надзор, органи полиције могу да установе ко је улазио у стан. Оваквих улазака у стан је било и раније. Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна.

Након претњи у аутобусу за време викенда, наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који трају. Узимам антибиотик ЦИПРОЦИНАЛ. Изнурен сам и снемоћао.

Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним атацима на моја законска права, истинским опасним подмуклим ударима на мој здравствени и лични интегритет.

Који постају упорна и методична стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације, без пуцња. Поготову то је очигледно ако се знају моје године (80).

Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. добацују- Разорићемо ти здравље. Не либе се охрабрени да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..

Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије, и по здравље континуелних врло опасних злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. године. Што се упркос Решења о рехабилитацији, наставља до данашњих дана. .

Докази:

-<http://enlite.org/bela/06.doc> –БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ.

-<http://enlite.org/bela/01.doc>-БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.

-<http://enlite.org/bela/02.doc>-БЕЛА КЊИГА РЕХАБИЛИТАЦИЈА.- --

-<http://enlite.org/bela/03.doc>-БЕЛА КЊИГА ЗАПЛЕНА АРХИВЕ.- -

-<http://enlite.org/bela/05.doc>-БЕЛА КЊИГА О ПОЛИЦИЈСКИМ ПРОГОНИМА.

- Доказ: БЕЛА КЊИГА СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА.- ---

-<http://enlite.org/bela/04.doc>.БЕЛА .

-Томислав Крсмановић-КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА, КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД-

<http://www.psihijatrijaubija.info/tomislav-krzmanovic/kompletna-knjiga-kaznena-psihijatrija-ko-je-ovde-lud.html>

Тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог. Да мојим примером борца за законска прва од 1971.године, заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре- НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

Овако је са већином грађана Србије. Погледајте сада око себе, своје сроднике, познанике, суседе, видећете визију болесних и изнурених, ојађених и унесрећених, болештине, умирања, читуље и сахране.

Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби – тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.

ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ

ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА

НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА

Томислав Крсмановић

Томислав Крсмановић: ЗДРАВСТВЕНА КАТАСТРОФА-УЗРОЦИ И МЕРЕ.

Ако се не предузму благовремене(УРГЕНТНЕ) и ПРАВЕ мере Србима и Србији прети дефинитивно изумирање.

Није проблем доказати да је стање здравља у Србији катастрофално, да Србија копни, деценијама уназад. То је очигледно. Суштинска тешкоћа је у томе да се прецизно

дијагностикују који су узроци, ко је кривац што овакви капитални пропусти, са трагичним последицама по државу и нацију, нису благовремено откривени.? Демографи и статистичари треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду од 1945.године до данас, убрзавајући е из деценије у деценију, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Када одговори на ова питања буду дати прецизно, не само да ће надлежни моћи да препишу прави ПАКЕТ МЕРА, него ће нација бити дубоко потрешена сазнањима, пробудиће се из деценијске летаргије, и обамрлости, стећи ново стање духа и нову мудрост. Исправиће кичму.

Лукве лије су се досетиле.Здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета, снемоћао народ није у стању да се одупре потенцијалном страном агресору. Немоћан народ се не може одупрети незајажљивој себичности оних који су се у међувремену обогатили.и чувају нетакнут STAUS QUO. У освешћеној Србији је све присутнија матрица размишљања: да је на делу смишљено скретање пажње острашћених и појединих неосвешћених националних елита, са суштине, на споредно, класична замена тезе, У жижу јавности се гурају разноврне испразне страначке расправе, сумњиве афере, и неважне договорштине надуваних `` звезда``, политичара, тајкуна, мафијаша, транзиционих моћника,. ријалити шоу, Mis задњице, грме сексуалне афере, ко са ким.

Хлеба и игара.

ПОВИКА НА ВУКА А ЛИСИЦЕ МЕСО ЈЕДУ

Или се покушава паушално пребацити кривица на НАТО бомбардовање 1999.године.

Бомбе су врло штетне, али су рак и друге болести биле масовно присутне и пре 1999.године. Доказ: Здравствене статистике

Суштински узрок здравствене катастрофе Србије је у сфери сложених од тајкуна осмишљених односа и утицаја политике на здравље.

Узроци слабљења здравља су бројни и испреплетани:

а. Сиromаштво.б..Распад правног система в.Загађење људске средине г. Слабљење етике медицинске професије. д. Стрес. ђ. Политизација медицине е. Разно.

У овоме смислу на слабљење здравља нације делује ментално стање, изнурени , депресивни и обесхрабрани грађани, у дубокој кризи идентитета, поврх свега осиромашени, немају снаге да се брину о себи, о своме здрављу..

Најважнији ресурс једне нације су њени људи., а данас је овај највиталнији ресурс у Србији драстично угрожен, осиромашен, ојађен, остарео, изнурен. Дошло је до одлива мозга.

Уважавање људских ресурса је створило неизмерно богатство.и снажно повукло човечанство напред, у прогрес, у свим областима, и у космос. Западна Европа је створила поредак који ствара чудесну продуктивност.

Док се код нас односи према људским ресурсима без уважавања, и да смо заправо због тога сада пред провалијом. Страни инвеститори и због овога избегавају Србију, радна снага је остарила и изнурена. Претходна Југославија, потом Србија, су запливале давленички беспомоћне у овој здравственој каљузи још поодавно.

А то није регистровано на прави начин, нису предузете корекције, у овој области треба тражити један од најважнијих узрока пада наталитета и демографске превласти Албанаца и Бошњака, и других, и банкротства наше економије.

Данас у Србији влада истинско расуло у појединим болницама и клиникама.

ПРАВО НА КВАЛИТЕТНО ЛЕЧЕЊЕ ПОНАЈВИШЕ ИМАЈУ САМО имућни!

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло као невидљиви снајпериста јуриша на Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрднје

односити у својим канцама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих.

Србија се може спасити једино ако се се заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат. На држави Србији је да покуша у последњем минуту националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји.

Предлог мера:

1.-СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ-

2 ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА

3.ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА

4.МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Томислав Крсмановић: БОРБА ЗА ИСТИНУ:

НА УБРЗАНО КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈЕ ЈОШ ПРЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ,

МНОГО ПРЕ ЧЕРНОБИЛА И НАТО БОМБИ 1999

Управо као борац за људска права, сам позван да саопштим ИСТИНУ, ко је произвео националну здравствену катастрофу, како, и зашто. јер сам се деценијама на лицу места борио против оних који су рушили здравље нације много пре 1999.године. И дан данас. .

Ја сам INSIDER, од 1970-их година сам помно видео око себе ужасе, болесне, унесрећене, не само мојих блиских, него већине, пратио раст националне здравствене катастрофе, указивао на њу, написао више књига на тему стања здравља, био жртва злоупотребе медицине и напада на здравље, због тога био прогањан.

Сасвим је природно да су НАТО бомбе штетне по здравље, али ја сам INSIDER и имам безборој доказа да је национална здравствена катастрофа настајала пре 1999.године. Од марта до јуна 1999.године био сам где сам сада, на километар и по од брда Стражевица најбомбадованије локације у Београду.

У науци важи правило: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА. НЕГО ДЕЛИМИЧНО. ја сам се цео живот бавио

науком. Испитивање утицаја НАТО бомби на здравље није само медицински феномен, него захтева интердисциплинаран приступ. Суштина у истраживању је као што се зна, да се примени научни метод: а то значи: објективност, свеукупност и континуитет.

Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година, убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато, погледајте здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујте народ.

Не дозвољавамо да данас стварни, виновници здравствене катастрофе од оних дана до данас, обмањују јавност и лекаре.

Прилажем два текста са подацима о стању здравља и то један од 16 октобра 1978.године, а други од 1 септембра 1986.године.

1. У првом тексту је допис наше неформалне организације ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ

којим се обраћамо 16 октобра 1978 године, ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ у САРАЈЕВУ, указујући на убрзано слабљење здравља нације.и на узроке.

У овом допису предочавамо да се рапидно и масовно погоршава здравље нације, указујемо на узроке: пре свега политизацију медицине супротно интересу здравља. Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, краха медицинск етике и правне државе, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока).

Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

1. ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ Београд 16.октобра 1978.
ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ
САРАЈЕВО

``Медицинска професија ствара величину и борбеност једне нације. Основи њен задатак је да излечи, спасе живот, отклони бол, да буде у служби човека.

Потребно је борити се против свега што омета медицину да испуни свој основни и суштински задатак.

Лекар пре свега мора имати своју самосталност. Мора бити руковођен својом професионалном екипом, њему се не смеју наметати никаква упутства, смернице од било кога које га могу ометати у његовој хуманој мисији. Бирокарски утицаји не смеју имати било какве утицаје и последице на однос «лекар» - «болесник». Наименовања, положаји, у овој професији не могу бити према било ком другом критеријуму сем према стручној, научној и људској вредности лекара, његовим могућностима да помогне болеснику.

Лекар, пре свега, мора бити руковођен својом професионалном етиком, а тек онда својим личним интересима, идеолошком и социјалном припадношћу. Ако је другачије онда се не ради о медицини и лекару,

Медицина се не може користити у друге сврхе сем да помогне болеснику и човеку. Ако није тако, онда то није медицина у служби човека и живота, него у служби разарања.

Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

Лекари нису упознати у довољној мери са овом чињеницом и како друштвено окружење може утицати на здравље људи, или ако то знају , не реагују из страха, или због личних интереса.

Личност човека, његово здравље, и живот, његов лични, породични и брачни живот, су његова неприкосновена права у једном нормалном и демократском људском друштву.

Употреба медицине у било које сврхе, уколико нарушава ова његова основна и неповредива права је негација саме себе.

Због оваквих појава долази до стерилизације медицине, она почиње да бива надојена механистичким и практистичким духом, њен престижни ниво опада. Медицина онда не може да да оно што нација од ње очекује са свим последицама које из тога проистичу.

Човек је људско биће, а не «људски материјал» или чак «стока» како се према појединцима понекад односе бирократе.

Уколико се ови захтеви не поштују долази између осталог и до опадања угледа медицине у очима грађана и губљења поверења у њу. У питању су углед медицине и земље као једне цивилизоване нације.

Основни правни и морални принципи морају бити поштовани.

У питању су, такође, материјалне штете које је тешко проценити. Потребно је ослободити нашу медицину свих утицаја који могу бити на штету болесника.

Апелује се на Четврти конгрес лекара Југославије да покрене процесе који ће нашу медицину ставити у потпуности на место које јој припада, а то су слава, част и углед југословенске медицине у служби човека и његовог здравља.``

2. У овом другом допису се обраћамо Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ, 1.9.1986 godine. Predmet: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I BORACA ZA LJUDSKA PRAVA

На основу анкетања бивших политичких затвореника, дисидената и бораца за људска права, установили смо да је све препознатљивије лоше здравствено стање политичких затвореника у југословенским затворима, и дисидената, бораца за људска права, свих оних који се боре за

демократизацију и поштовање закона- а налазе се на формалној слободи.

Представили смо даље здравствене податке за већи број ових особа, разуме се оне којима ми располажемо. Напред су дати податци о здрављу за око 600 особа, са пуним именима и детаљним подацима о здрављу, упркос поменутих ограничавајућих фактора сматрамо да је дата прилично репрезентативна скала информација о њиховом здрављу.

Када се ради о здрављу политичких затвореника, таквом стању здравља у затворима доприносе услови и режим живота, температура у просторијама зими уме да пада и око нуле, обавезан рад, неадекватна исхрана, не може се говорити о правом медицинском третману и нези, карактеристичан је однос према политичким затвореницима, који заслужује специјалну пажњу, и преиспитивање од стране надлежних, има бруталности, и разних злоупотреба, тортура и мучења, којима се наноси штета њиховом здрављу.

Политички затвореници често већ после пар година обољевају, обично озбиљно или тешко.

Они који проучавају феномен дисиденције у савременом југословенском друштву долазе до закључка увидом у ситуацију, да такође категорије грађана као тзв "дисиденти" "борци за људска права", "неподобни" "политички не-конформни", "петиционаши" (потписници петиција), " судски кверуланци", и сл. су лошијег здравља од осталих грађана (које је такође лоше, са тенденцијом рапидног погоршавања). Стопе морталитета и морбидитета су високе. А и стопа наталитета ниска и врло висока стопа развода, продуженог целибата и удовиштво. (То су проблеми који муче целу нацију).

Судови, бирои за притужбе и жалбе, синдикати, државни органи, и функционери којима се грађани жале на повреду њихових права, запажају да се и код ових сегмената становништва констатује да су лошијег здравља него остала укупна популација. Тако комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице (Дневник, Нови Сада од 1985/08/25 године).

Властодршци мисле да се тако чинећи обрачунавају са непријатељима, да чувају власт.

Што је заблуда са кобним последицама. Масовност и интензитет ове тенденције разарања су такви, да то води слабљењу нације, наталитета, изазивају огромне трошкове и расипништва и руше економију и виталност нације, која постаје уморна и неспособна да привређује и брани своје територије.

Обсервирајући податке о здрављу ових категорија грађана, запажа се нарочито присуство следећих обољења: инфаркт и срчана обољења, кардиоваскуларне болести, крвни притисак, дијабетис, бубрези, јетра, чир у стомаку, нервне и душевне болести, несаница, депресија, астенија, анемија, главобоља, повећан број туберкулозе. Има и далеко више појаве рака него ли код других. Региструје се драстично већа присутност саобраћајних удеса, свакојаких трауматизама, свакојаких других удеса, има и самоубиства, него ли код остале популације.

А себе желе да представе као народ који воли Јевреје, што не потврђују чињенице и Т.Кrsmanovic: Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ 1.9.1986 godine:

LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I BORACA ZA LJUDSKA PRAVA.

U prilogu podaci o zdravlju 600 osoba.

Lose zdravstveno stanje politickih zatvorenika u jugoslovenskim zatvorima i disidenata, boraca za ljudska prava, svih onih koji se bore za demokratizaciju i postovanje zakona, je sve prepoznatljivije. To je predmet sve vece paznje i brige organizacija i pojedinaca koji se bave zastitom ljudskih prava.

Kada se radi o zdravlju politickih zatvorenika, takvom stanju zdravlja u zatvorima doprinose uslovi i rezim zivota, temperatura pada i ispod nule, obavezan rad, neadekvatna ishrana, ne moze se govoriti o pravom medicinskom tretmanu i nezi, karakteristican je odnos prema politickim zatvorenicima, koji zaslujuje specijalnu paznju, i preispitivanje od strane nadleznih, ima brutalnosti, i raznih zloupotreba, ima tortura i mucenja, kojima se наноси šteta njihovom zdravlju.

Skrecemo paznju nadlezni, drzavnim organima na lose stanje zdravlja zatvorenika i zahtevamo prigodne mere.

Sudovi, biroji za pritužbe i žalbe, синдикати, државни органи, и функционери којима се грађани жале на

povrede njihovih prava ,zapazaju da se kod ovih segmenata stanovništva zapaza da su losijeg zdravlja nego ostala ukupna populacija .Tako komisija Veca saveza sindikata SR Hrvatske za zastitu samoupravnih prava radnika upozorava da mnogi gradjani dok traze pravdu oboljevaju , u tolikoj meri i intenzitetu, da to opterecuje zdravstvo i bolnice(Dnevnik, Novi Sada od 25.8.1985 godine).

Oni koji proucavaju fenomen disidencije u savremenom jugoslovenskom drustvu dolaze do zakljucka uvidom u situaciju da takodje u kategorijama gradjana kao tzv"disidenti""borci za ljudska prava""nepodobni"" politicki ne-konformni""peticionasi"(potpisnici peticija), i sl su losijeg zdravlja od ostalih gradjana.

Smatramo da je ovo ne samo medicinski nego i moralni, eticki,i zakonski i politicki, drustveni problem, koji zasluzuje narocitu paznju za to nadleznih drzavnihi ,medicinskih i zakonodavnih organa. Dalje ce biti predstavljeni zdravstveni podaci za veci broj ovih osoba, razume se oni kojima mi raspolazemo. Precizni podaci se mogu dobiti jedino uvidom u istorije bolesti ovih osoba, i u zvanicne medicinske nalaze. To nama nije bilo moguće ovoga puta , to bi znacilo rad ekipe strucnjaka interdisciplinarnog

profila, sredstva, vreme, za sta mi nemamo resurse niti podrsku nadleznih.

Mi smo postupili na drugaciji nacin. Anketirali smo nekoliko stotina osoba, i to samu osobu (cadasnjeg ili bivseg politickog zatvorenika,disidenta, borca za ljudska prava, i sl) ili pak njihove srodniike ili prijatelje, poznanike, a koji poznaju u vecoj ili manjoj meri osobu i njeno zdravlje.Vrlo je tesko prikupiti ovakve informacije , osoba nerado govori o svome zdravlju, ("privatnost""intimnost", plasi se svrhe, nepoverenje, i td), tako da je vrlo cesto odbijanje da da ovakve podatke(A sto je vrlo stetno i po samu osobu i druge , jer takvim odbijanjem onemogucava akcije za poboljsanje situacije i otklanjanje uzroka). Takodje ima osoba koje bi trebale da daju podatke o zdravlju ali cesto iste ne poseduje, a sto je jos mnogo cesce sa osobama prijateljima, poznanicima, srodstvenicima..

Veliki problem u ovome istrazivanju je bilo naci spisak populacije ovih osoba .Mogu se u pojedinim izvorima pronaci liste politickih zatvorenika, ali je pitanje koliko su tacne. Sto se tice "disidenata" stvar je laksa, postoje razne peticije, koje su oni potpisivali, radi se o osobama koje su mahom poznate javnosti. Ali se javlja veliki problem kako stupitii sa njima u kontakt , pridobiti njihovo povrenje, i saradnju jer se radi o vrlo specifcnom segmentu stanovnika i istrazuje se vrlo intimna i delikatna sfera licnog zivota. Bilo bi najbolje zato postupiti na sledeci nacin, tj posedovati licne podatke sa imenima osoba, I siignaletickim podacima, i za svaku od ovih osoba dobiti tacne podatke o zdravlju iz zvanicnih medicinskih izvora i nalaza.To ovoga puta nije bilo moguće a sto je objasnjeno napred.

Vodeci racuna o prednjem, moze se reci da su dobijeni samo delimicni podaci o zdravlju ovih osoba, saznali smo samo za pojedine bolesti od kojih boluju a ne sliku o ukupnom zdravstvenom stanju ovih osoba koje ce dalje biti navedene. Sto se tice tacnosti datih informacija o zdravlju ovih osoba, s.obzirom na nacin prikupljanja informacija , greske su moguće. Ali mi smo prilikom prikupljanja informacija vodili racuna o tome i sprovedi sve raspolozive mere da se mogucnost gresaka svede na sto manju mogucu meru, a sto ne znaci da greske ne postoje. Pogresne informacije su moguće u detaljima, ili neznanju ispitanika nekih drugih bolesti sem navedenih, ili u izvesnim slucajevima, .Ali u opstim linijama ovi podaci odrazavaju realno stanje.koje je vrlo lose.

Politicki zatvorenici vec posle par godina vecina oboljeva, obicno ozbiljno ili tesko.

Sto se tice disidenata i boraca za ljudska prava njihovo stanje zdravlja je daleko losije nego li ostale ukupne populacije (koje je takođe vrlo loše, sa tendencijom rapidnog pogoršavanja).. Stora mortaliteta i morbiditeta je visoka. A stopa natalieta niska.i vrlo visoka stopa razvoda, produzenog celibata i udovistva. (То су проблеми који муче целу нацију).

Smatramo dakle, da uprkos ogranicenja i mogucnosti pogresnih procena je dalje data prilicno reprezentativna skala informacija o zdravlju ovih osoba.

Napominjemo da medju ovim osobama ima prilicno starih, (нација стари)ali su vecina sredovecni, ima dosta i mladih, .Dakle, ovako lose stanje zdravlja ovih osoba se ne moze pravdati njihovom navodnom staroscu.

Analiza bracne i porodice situacije ovih osoba dozvoljava da se zakljuci da je kod njih stopa

razvoda, produzenog selibata, udovistva, daleko visa nego li kod ostale populacije, da se kod njih manifestuju dezintegracioni procesi u porodici, braku, zdravlju, licnosti, profesiji.

Dalje su dati podaci o osobama, ime i prezime, odakle je, i raspoloziva informacija o zdravlju. Nismo davali podatke o profesiji, starosti, imenu i lokaciji zatvora, itd, a zato jer smo hteli izbeci mogucnost gresaka a koje postoje onda jos vise vodeci racuna o prednjem nacinu prikupljanja informacija. Takodje, smatramo da se radi o osobama poznatim javnosti kao I da su njihova imena citirana u pojedinjim listama politickih zatvorenika., kao potpisnika peticija, i isl.

Navodimo da je usled ovakvog prikupljanja informacija moguće da se radi o bolesti od koje je osoba bolovala u proslosti.

Vodeci racuna o nacinu prikupljanja ovih informacija , upotrebljeni termini, nazivi bolesti, nisu u skladu sa medicinskim kodeksima, cesto nisu precizni. Tako smo saznali da je osoba "tesko obolela""organski obolela""ruiniranog zdravlja" jer osoba koja daje informacije ne zna vise od toga.

U ovome istrazivanju najvaznije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni .Mi nismo imali drugi nacin prikupljanja informacija, smatrali smo da da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne reci o ovome. Cilj nam je da senzibiliziramo javnostni da privucemo paznju na ovaj razorni trend koji je krajnje opasan. Vlastodrci misle da tako cineci se obracunavaju sa neprijateljima, cuvaju vlast. Sto je zabluda sa kobnim posledicama. Masovnost i intenzitet ove tendencije razaranja su takvi da to vodi slabljenju nacije, nataliteta, izaziva ogromne troskove i rasipnistva i rusii ekonomiju i vitalnost nacije koja postaje umorna i nesposobna da privredjuje i brani svoje teritorije.

U ovome istrazivanju najvaznije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni. Mi nismo imali drugi nacin prikupljanja informacija, smatrali smo da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne uciniti i reci o ovoj tamnoj i zakolonjenoj sferi. Primenili smo tzv metod "popisa", prikupljanja informacija od osoba cije liste raspolazemo po nacelu "bez izuzetka", tj sve redom po spisku. Mi nismo izabirali one koji su bolesni a izostavljali zdrave, smatramo da ne moze biti korelacija u takvoj meri da to moze poremetiti pouzdanost rezultata izmedju cinjenica da li je osoba bolesna ili zdrava i spremnostri da da informaciju o svome ili tudjem zdravlju.

Napred je dat podatak o zdravlju oko 600 osoba, uprkos pomenutih ogranicavajucih faktora smatramo da je data прилично reprezentativna skala informacija ovih osoba.

Tako da uprkos ogranicavajuch faktora u ovome istrazivanju se moze zakljuciti sa odgovarajucom pozitivnom pouzdanoscu , da je stanje zdravlja ove populacije mnogo losije od stanja zdaravlja celokupne populacije.

Mi ne zelimo da pravimo insinuacije o uzrocima ovakvog loseg stanja zdravlja, ovih osoba , osim navedenih uslova zivota u zatvorima i onoga sto same ove osobe kazu. Mnogi se zale na stres, siromastvo, progone, али и на разне намерне злoupotreбе са здрављем.

Napominjemo da smo u radu na prikupljanju ovih informacijia nailazili na velike treskoce, konfiskacija prepiske, smetnje u kontaktima, i td. iako je nas rad bio u okviru zakona i dobronameran.

Dalje cemo iz nastavka u nastavak navoditi podatke o zdravlju 600 osoba politickh zatvorenika i disidenata.:

-Gojko Djogo, Beograd, cir na dvanaesto-palacnom crevu, kamen u bubregu, saniran tbc proces na bubrezima iz proslosti, nesanica . nervne tenzije ;Ilija Moljkovic, Beograd, oboleo organski, ruiniranog zdravlja, nesanica, tenzije, depresija ;Josip Pemic, Zagreb, oboleo .posledica torture elektro-sokovima po genitalijama ;Davor Aras, Zadar, srce(imao 9 napada srca zatvoru), infarkt, mozdani udar, cir u stomaku, urinarni kanali, nervi, nesanica, bio lecen u Svajcarskoj ;Sadik Sadiku, torturisan u zatvoru, strajkovao gladju, oboleo ;Mica Popovic, Beograd, srce, supruga , supruga obolela od parkinsonove bolesti, njegov sin Jovan otpusten iz vojske zbog loseg zdravlja, ;dr.Gojko Nikolis, Beograd, srce, depresija ;Dobrica Cosic, urinarni organi; dr.Veselin Savic, Beograd, srce, krvni sudovi, vaskularni sistem, psiho-somatski poremecaji ;Curi Dinore, Kosovo, obolela, strajkovala vise puta gladju ;idajet Hiseni, Kosovo, Pristina, torturisan, oboleo ;Halil Alideni, Kosovo, torturisan, oboleo,;dr. Vojislav Seselj, uzdrmano zdravlje zbog tortura u zatvoru i zbog strajka gladju, bio izlozen zloupotrebama nad zdravljem za vreme boravka u zatvoru u Zenici ;dr.Andrija Gams, rak debelog creva ;Lazar Konfino, srce

;Laslo Sekelj, Novi Sad, nepoznato ;Dobroslav Paraga, Zagreb, visok krvni pritisak, oslabio vid, lumbago, slomljena noga u zatvoru, kostobolja, teska nesanica, bio torturisan u zatvorima, i zloupotrebe nad njegovim zdravljem ;-Smiljan Paraga, Zagreb, otac Dobroslava, organski tesko oboleo ;Arna Paraga, Dobroslavova majka, rođena Laufer iz poznate jevrejske bogate zagrebacke porodice kojoj su komunisti 1945 godine streljali brata i oca sve oduzeli, organski tesko bolesna ;Domagoj Paraga, brat Dobroslava, nesanica, insuficijencija pluca, bio mucen u psihijatrijskim bolnicama ;Ernest Brajder, Zagreb, prijatelj Dobroslava Parage, jevrejske nacionalnosti, nas saborac i saradnik za ljudska prava, po recima Dobroslava ubijen, *возможно первое отраван газом у соби*, a vlasti kazale da je izvršio samoubistvo;Tomislav Dumancic, Zagreb, umro u zatvoru, bolovao od srca, tbc pluca, kicme, umro u momentu kada mu je odbijena zalba za pomilovanje ;Tomislav Krsmanovic, Beograd, teska nesanica, jake nervne tenzije, problemi sa koncentracijom upotrebom intelektualnog domena, nema organsko oboljenje, na potiljku ima masno tkivo velicine velike jabuke, bio mucen u specijalnim ustanovama, prete mu napadima na zdravlje;Tomislav Jeremic, Obrenovac, tucen, iznuren ;Tomislav Urosevic, Sabac, imao nekoliko infarkata;Dragoslav Mihajlovic, Beograd, imao infarkt, kicma, imao u proslosti TBC pluca, iznurenost; Josip Buhnjar, Zadar, zacepljenje krvnih sudova, imao veliko masno tkivo na potiljku ;dr.Franjo Tudjman, Zagreb, srce. akutni bronhitis, kicma, krvni sudovi, supruga obolela do raka, ima dva sina, oba ozbiljno bolesni, ;jedan od nesanice, upale bubrega, oci, cir na zelucu, a drugi od nerava i srca, cerka od nerava i nesanice, imala proces na plucima ;Matija Beckovic, Beograd, cir na 12 palacnom crevu ;Dragoljub Ignjatovic, Beograd, cir na zelucu, poremećaj metabolizma, teska anemija, astenija, reuma, psiho-somatski poremećaji, teska nesanica, depresija, imao u proslosti tbc proces na plucima, nervi, za vreme boravka u zatvoru mu iznenada ispalo 18 zuba, za mesec dana koji su ranije bili zdravi, zali se na zloupotrebe medicinom, bakterije, gas ;brat Petar Ignjatovic, Beograd, cir na dvanaesto palacnom crevu, intenzivna nesanica, psiho-somatski poremećaji ;njihov otac Svetomir Ignjatovic, profesor univerzitet a, preminuo, bolovao od apopleksije, srca, bio oduzet 10 godina, embolija, supruga Dara preminula od parkinsonove bolesti, imala u proslosti tbc proces na plucima, takodje oboje patili od intenzivne nesanice;Vlado Gotovac, Zagreb, kaze da je u zatvoru u Velikoj Gradiski bio namerno inficiran zarazenim spricom i bio tesko bolestan od hepatitisa, ciroza jetre, gastritis, supruga obolela od raka materice, cerka nervi i psiho-somatski poremećaji.Zali se na zloupotrebe medicine i gas u prostorijama ;Milovan Danojlic, Beograd, kamen u bubregu, imao operaciju, imao u mladosti zloupotrebu psihijatrije u politicke svrhe;Nikola Novakovic, Sarajevo, srce, lumbago, krvni sudovi, urinarni kanali, kardio-pulmonarni problemi ;Milisav Zivanovic, Stalac, jetra(obolela posle veceg broja injekcija koje su mu bile date nasilno u kaznene svrhe u Pshijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu, kaznjen sto je bio optuzio uticajne za korupciju).Rozacija, tromboza,;zakrecenje krvnih sudova, dva infarkta, srce, zeludac, astenija, zrtva zloupotrebe psihijatrije u politicke svrhe ;Radisav Zivanovic, brat Milisava iz Stalaca,srce, cir na zelucu,prostata, teska nesanica, astenija, depresija, psihosomatski poremećaji.Zali se na zloupotrebu medicine, subverziju, zali se na policiju koja progona nevine a ne one koji ruse drzavu ;Aspazija Lega, Skoplje, supruga Milisava Zivanovica, bilo joj zapreceno smrću da ne posećuje Milisava u zatvoru, isto I T.Krsmanovicu koji je nekoliko godina posećivao M.Zivanovica jednom nedeljno u CZ -u u Beogradu, bila relativno dobrog zdravlja, umrla iznenada u Skoplju 1983 godine, rodbina urucila zahtev sudu, da se ispita uzrok smrti,navodeci tvrdnju da je neko otrovao, i da joj pustaju bez njenog znanja otrovan gas u stan.;Dusan Vukalovic, Beograd, zali se na tenzije, osećaj straha, pretnje medicinom ;Nikola Barovic, jake nervne tenzije, vrsta astenije, otac Jovan Barovic poginuo u saobraćajnoj nesreci(nekoliko dana pre smrti se zalio T.Krsmanovicu на састанку у Хотелу”Москва” da mu prete smrću), majka Dusanka zatim takodje imala saobraćajnu nesreću i tesko povredjena, nepokretan invalid u kolicima, sestra bila pretucena 1968 od udarca policije uleteo joj zub u pluca, jedva ostala ziva. Nikola i Dusanka se zale da su saobraćajke bile rezirane; Vladmir Markovic, Beograd, nervne tenzije, iscrpljenost ; -Radoslav Markovic, otac Vladimira, visok pritisak ;Branka

Markovic, majka Vladimira, reuma, besika ;Adem Demaci, lose zdravlje; Predrag Palavestar, nepoznato ;dr.Zarko Trebjesanin, nepoznato ;dr.Radovanovic, direktor Kriminoloskog instituta-anksioznost ;Miroslav Radovanovic, Beograd, srce, bubrezi, nervi, pritisak,secer, krvni sudovi, nesanica, depresija, iscrpljenost ;dr.Svetozar Stojanovic, Beograd, ceste i intenzivne glavobolje, spondiloza, premor ;Dragisa Terzic, preminuo, bolova od srca, vise organskih oboljenja, rak pluca, imao tesku saobracajnu nesrecu ;Bajram Ajeti, Podujevo, posledice po zdravlje od progona injekcijama ;Bedri Ajeti, zdrav ;Djordje Simicic, Lok, ruiniran ;Zink Antun, Zagreb, torturisan elektro-sokovima, po genitalijama, i na razne druge nacine, tesko oboleo ;dr.Nikola Milosevic, Beograd, krvni sudovi ;dr.Vojislav Kostunica, ima problema sa kicmom;dr.Mihajlo Markovic, Beograd, operisao zuc 1968 godine, operisao masno tkivo na ledjima;Josip Bilusic, Dalmacija, elektro-sokovi po genitalijama, gas u prostoriji, tesko oboleo;Dragomir Olujic, organski zdrav ;Pavluska Imsirovic,Beograd, strajkovao gladju, ima problema sa zdravljem;Jelica-supruga Pavluske, ima takodje probleme sa zdravljem,mala cerkica za vreme sudjenja ocu 1984 godine, i 1985 godine pokazivala znake nervne i psihicke prenapregnutosti i neprilagodjenosti ; Miodrag Milic, zvani Mica doktor,Beograd, krvni pritisak,oboleo organski ;-Vladimir Marjanovic, Beograd, nervne tenzije, nesanica, astenija, imao u proslosti probleme sa srednjim uhom, bio tucen u zatvoru ;Ljiljana Marjanovic, supruga Vladimira, ima probleme sa zdravljem ;Gordan Jovanovic, zdrav ;Milan Mikolic, Beograd, strajkovao gladju u zatvoru, ima problema sa zdravljem;Zlatko Tomicic, Zagreb, infarkt, mozdani udar, imao proces tbc na plucima, 3 cira na zelucu, nesnosna nesanica, problemi sa nogama, supruga ,reuma, nesanica, cir u stomaku, pritisak, izgleda da boluje i od leukemije, ;cerka:rahitis, reuma, slabasna; sin:dok je bio u zatvoru je imao proces tbc na plucima ;Manda Paric,Bosna,tesko obolela, imala u zatvoru tesku operaciju ;Marko Veselica, Zagreb, teska nesanica, pritisak, nervi, stomak, depresija, ;supruga:nervi i prema informacijama ima rak dojke;cerka:nervi;majka umrla do infarkta posle posete njemu u zatvoru ;dr. Dimitrije Bogdanovic, Beograd, umro od raka na plucima ;Milovan Djilas, Beograd, srce, vene, reuma, imao ranije probleme sa kicmom u blazoj formi ;Stefica Djilas, bubrezi ;Aleksa Djilas,imao zdravstvenih teskoca za vreme sluzenja vojne obaveze sto je izazvalo zabrinutost i sumnje roditelja ;Vukica, cerka Milovana Djilasa, nepoznato ;Akim Djilas brat Milovana Djilasa, nesanica, gastritis, prostata Stojan Cerovic, Beograd, zdrav, u detinjstvu imala porodica progone, imao teskoca sa zdavljem;Komnen Cerovic, zdrav ; Milka Cerovic, imala u poslednje vreme probleme sa zdravljem, ;dr. Neca Jovanov, srce, reuma, problemi sa nogama, zali se da mu prete zdravlju ;dr.Dragoslav Srejovic, Beograd, nepoznato ;dr.Radovan Samardzic, preplasen za svoje zdravlje;-dr.Ljuba Tadic, Beograd, reuma, problemi sa bubreznim kanalima; Boris Tadic, sin Ljube Tadica, zdrav ;Veselinka Zastavnikovic, supruga Borisa, zdrava ;Dragoljub Micunovic srce, infarkt ;Biljana Jovanovic se zali na napade na zdravlje sestree, i porodice pretnje njoj ;-Dragan Lakicevic, Beograd, zdrav ;Dusan Cetkovic, Beograd, ujak Biljane Jovanovic, visok krvni pritisak, srce, nesanica, nervne tenzije, ruiniran, zali se na zloupotrebe sa zdravljem dok je bio u CZ(Centralnom zatvoru), lekovima, hemikalijama, gasom

- Svetlana Slabsak, Beograd, nepoznato ,
- Vladeta Jankovic, Beograd, nepoznato
- Vladislava Ribnikar, Beograd, nepoznato
- Srdja Popovic, Beograd, nepoznato
- Julija Nojman, Beograd, nepoznato
- Aleksandar Petrov., Beograd, nepoznato
- Zoran Gluscevic, Beograd, nepoznato
- dr.Zarko Gavrilovic, nesanica, srcani problemi
- Alek Vujadinovic, oboleo
- Ljiljana Sop, nepoznato

- Vuk Draskovic, povremene jake nervne tenzije i nesаница
- Radmila Lazic, zdrava
- Velimir Cvejic, Beograd, tesko bolestan
- Tanja Petovar, Beograd, nepoznato
- Branko Copic, depresija, samoubistvo
- Ivan Prekajski, Beograd, nesаница, depresija, problemi sa jetrom, krvnim sudovima, za vreme hapsenja i zadržavanja u zatvorima oduzimani mu lekovi po kazni, pretili mu da ce ispitivati majku tesko organski bolesnu i da ce joj na taj nacin izazvati srcani udar, infarkt, tucen u vise navrata, njegova majka: dijabetis, bubrezi, pritisak, alergija; otac :umro do raka, bio u zatvoru .Жали се на злоупотребе са здрављем, гас у стану.
- Ljiljana Knezevic, Beograd, problemi sa zdravljem
- Zagorka Pesic, imala problema sa zdravljem poslednjih godina
- dr. Vesna Pesic, nervne tenzije,
- Dragan Stanic, srcane tegobe, saobraćajka, gas u prostorijama
- Avdi Latifi, Kosovo, cir na zelucu, zuc, reuma, nesаница, nervi
- dr. Svetlana Knjazeva, nepoznato
- dr. Nebojsa Popov, Beograd, reuma
- dr. Trivo Indjic, Beograd, nepoznato
- Anton Filcic, Hrvatska, jetra, vene, arterio-skleroza, gas u prostorijama
- Ante Prpic, Hrvatska, insuficijencija bubrega, cir zeludca, tbc, ruiniramo zdravlje
- Zvonimir Cicak, Zagreb, dva cira na zelucu, otav Z. Cicka :rak; sestra: nervi; ima tri brata: jedan boluje od infarkta, druga dva takodje organski obolela
- Nezir Mehmet, Kosovo, zacepljenje vena u nogama, oci, reuma,
- Mys Musa, lumbago, slomljena noga
- Halit Osmani, Kosovo, nervi, psihicki, nesаница, cir na zel;ucu
- Vladimir Persic, Sibenik, posledica elektro-sokova na mozak, ruiniran organski i psihicki
- Janko Sarajlic, astenija, cinio vise strajkova g ladju, zatvorima, jetra, oboleo
- -Milos Bogdanovic, Beograd, zdrav organski, bio tucen od organa vlasti
- -Dragutin Spajic, Beograd, problemi sa srcem
- -Milenko Ribic, Beograd, basedova bolest, srce, ruiniran
- -Snezana Kojic, Beograd, iscrpljena psihicki i organski
- -Vladimir Seks, Osijek, srce, cir u stomaku
- -dr. Alija Izetbegovic, srce, lose zdravlje
- -Antonije Isakovic, Beograd, angina pektoris
- -dr. Dragoljub Micunovic, Beograd, bergerova bolest, srce, reuma
- -Borislav Mihailovic-Mihiz, Beograd, angina pektoris, supruga Milica pogunula u saobraćajnoj nesreci
- -Djordje Janjic, Beograd, kicma
- -Vladimir Dedijer, oboleo tesko
- -Nikola Jager, Hrvatska, ciroza jetre, dijabetis, tbc
- -Slavko Vrbanic, Zagreb, infarkt, oci, dijabetis, visok krvni pritisak
- -Marko Dizdar, Zad ar, arterio-skleroza, pritisak, distrofija, misica, nervi, psihicki, srce, poremećaj ravnoteže
- -dr. Ivan Jankovic, Beograd, nepoznato
- -dr. Kosta Cavoski, zdrav, otac umro od infarkta
- - Mirko Sunic, Zagreb, kila, prostata, pluca,
- -Vjenceslav Cizek, Hrvatska, oci, mozdani udar, senilnost, ruiniran
- Jovo Ilic, Bosna, ruiniran
- Franjo Vidovic, Sarajevo, pluca
- Franjo Bilandzic, Zagreb, psihicki problemi
- Branko Hodak, Zagreb, oboleo
- Stjepan Jankovic, Zagreb, infarkt, visok pritisak, tbc

- Jovo Juric, Zagreb, premlacivan u zatvoru, bubrezi, mokrio krv, nesanica, cir na zelucu
- Djuro Krznar, Zagreb, srce, stomak, zapaljenje zglobova
- Mart Andrija, Zagreb, vrlo lose zdravlje
- Vinko Martinovic, Vinkovci, premlacivan izbijeni mu zubi iz vilice, elektro-sokovi po genitalijama
- Zarko Puhovski, Zagreb, lose zdravlje
- Sime Balen, Zagreb, angina pektoris, srce, infarkt, apopleksija
- Marko Bolen, sin Sime Balena, od udarca pendrekom u glavu tesko oboleo, supruga Sime Vica Balen tesko obolela, umrla
- dr.Jure Juras, Zagreb, iscrpljen, dve sestre kao mlade izvrsile samoubistvo
- Goranko Djapic, Beograd, jetra, gastritis, psiho-somatski poremećaji
- Jelka Ratkovic, Beograd, zdrava
- dr.Zarko Trebjesaniin, Beograd, specijalna vrsta melanholiije, depresija
- Nedjo Maric, Beograd, nervne tenzije
- dr.Vladan Batic, zdrav
- Mihajlo Mladenovic, srce
- -Micki Dragoslav Nikolic, zdrav
- -JOvan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku
- -Dusan Boskovic, Beograd, astenija, srce, depresija
- -Predrag Gajic Kijuk-Beograd, migrena, glavobolje
- -Predrag Bogdanovic Sci-zdrav
- -Dusan Bogavac, srce
- -Jasminka Radetic, Beograd, dijabetis
- -Obrad Savic, Beograd, zdrav
- -Lazara Stojanovic, Beograd, nepoznato, Vojislav Stojanovic, Beograd, spondiloza
- -Momcilo Zivojinovic, Beograd, bubrezi
- -Djordje Janjic, Beograd, imao vise operacija kicmenog stuba
- -Marija Kikic, Beograd, imala problema sa zdravljem
- Bora Kuzmanovic, Beograd, zdrav
- -Milic Krsmanovic, Beograd, organski zdrav, nervne tenzije, astenija, depresija, , tucen od vlasti
- -Milic Krsmanovic, Uzovnica, bio obolio od tbc, umro
- -Krsman Krsmanovic, Uzovnica,preminuo od tbc
- -prota Sava Bankovic, Vrdnik, runirano zdravlje
- -prota Milan Bogdanovic, oronuo
- -Momcilo Selic, Kanada, bio oboleo u zatvoru od tbc
- -Marko Vidovic, posledice strajka gladju
- - - Mihajlo Mihajlov, Beograd, lose zdravstveno stan je
- -dr.Ivo Marinovic, srce, zali se na gas u prostorijama
- Milic Stankovic od Macve, ima zdravstvenih problema
- Ivan Stojanovic, nervne tenzije, nesanica
- Borka Pavicevic, nepoznato
- dr.Nina Drndarski, nervne tenzije
- SDB SFRJ je optuzena za ubistva ili pokusaje ubistva vise Jugoslovena u inostranstvu:
- Branko Busic, hrvatski emigrant "zatvorenik savesti "AI, ubijen u Parizu 1978 godine; Nikola Milicevic, politicki emigrant ubijen u Frankfurtu na Majni 1980 godine; Dusan Sedlar ubijen u Diseldorfu 1980 god; Insat Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 g; Bondus Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 god; Stjepan Durkovic ubijen jula 1983 god na Zapadu; Franjo Goreta ubijen u SRN decembra 1980 godine; Rasim Zemljaj, ubijen u SRN maja 1981 godine.
- Poznati su slucajevi kidnapovanja Jugoslovena u inostranstvu od strane SDB SFRJ (napred su pomenuti Vlada Dapcevic I Bata Todorovic).Takodje uhvaceni su agenti SDB SFRJ u Nemackoj sa imenima 52 Jugoslovena koje je tamo trebalo da likvidiraju, kod njih su nadjene hemikalije za tu svrhu, otrovi, da stave u stanove ili pica , u obliku tableta , ili gasovitog spreja.Zadnjih godina je bilo sudjenje u Istambulu,

Turska, agentu SDB SFRJ koji je imao zadatak da tamo na razne nacine likvidira jugoslovenske gradjane koji tamo zive.

Sa pravom se moze postaviti pitanje:"Ako su organi SDB SFRJ tako drski i opasni sa onima koji im ne konveniraju zbog necega (a razlozi za nekonveniranje u vrlo brojni, cesto iracionalni) koji zive u nostranstvu, sta tek cine sa onima ovde u zemlji"?

-Radimir Radovic, Beograd, u prolece 1984 godine uhapšen zajedno sa grupom posle cega je usledilo famozno sudjenje sestorici, zatim je pusten, i onda nadjen mrtav u svome stanu, vlasti rekly da je izvršio samoubistvo, rodbina optuzila vlasti za ubistvo, povelala sudski proces, takodje javnost slicn tvrdi

-Ivan Zografski, Sarajevo, ciroza jetre, dijabetes, srce

-Ivan Pletikosa, Zagreb, nepoznato

-Luka Prcela, Split, nepoznato

-Hamza Ashlim, Kosovo, nepoznato

-Hanetija Avdagic, Bosna, nepoznato

-Vlastimir Avramovic, nepoznato

-Milorad Novakovic, Zrenjanin, kila. cir na zelucu, teska nesanica, astenija, depresija, strajkovao gladju vise puta

-Ruska Slavova Novakovic supruga Milorada Novakovica, politicki emigrant iz Bugarske, bila je po dolasku u SFRJ obilela, imala probleme sa zdravljem i u Bugarskoj, u Zrenjaninu pala sa bicikla, i imala tesku povredu mozga, 1980 g u zatvoru u Krarujevcu je umrla, vlasti tvrde da je izvršila samoubistvo, Milorad pak tvrdi da je ubijena od vlasti

-Rexhep Belideme, Kosovo, nepoznato

-Selih Behmen, Bosna, nepoznato

-Dragomir Stojanovic, nepoznato

-Dragisa Paunovic, Beograd, bio tucen

-Zoran Matic, Beograd, bio tucen

-Eduard Kocbek, Slovenija, preminuo., bio tesko bolestan

-Vijekoslav Naglic, Vinkovci, razoren organski i psihicki

-Goran Bjedov, Beograd, diskopatija, gastritis, spondiloza, tucen od vlasti

-Jovan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku, nesanica

-Zoran Abramovic, Beograd, nepoznato

-Dragoslav Dragicevic, Beograd, o njemu se brinuo dok je bo u zatvoru knjizevnik Dragoslav Mihailovoić,

iz Beograda, je bolovao od srca i vise organskih bolesti, kao i od raka grla(pricao mi je D.Mihailovic je da

je pijan grdio Tita),

-Milorad Belandzic, Beograd, nepoznato

-Slobodan Drakulic, Beograd, nepoznato

-dr.Josip Zupanov, Zagreb, srce, pritisak, nervi, oc , nesanica

-Milisa Dakic, Beograd, rođjak Radomira Padovića, sind poznatog cetnickog vodje Dakica, nesanica , жалио се на претње здрављу

-Branko Pavlovic, Beograd, rak pluca

-Milisav Zivkovic, Beograd, oboleo organski

-Zoran Acin, Beograd, nepoznato

-Mirko Beatovic, Beograd, srce, infarkt, pritisak i druge organske bolesti, rak debelog creva, preminuo

-Aleksandar Beatovic, Beograd, oboleo

-Jelena Beatovic, supruga, organski obolela

- Tanasije Mladenovic, nepoznato

- -Dinda Petkana Purtic, Beograd, srce, apopleksija, rak debelog creva

- -Vinko Zec, Marijanci, Slavonija-oboleo, pretucen

-Marko Zivkovic, Beograd, dijabetes, oboleo organski,

-dr. Bora Savic, Beograd, srce, nervi, depresija, psiho-somatski poremećaji, gas u prostorijama

-Golub Bakic, Beograd, cir u stomaku, teska nesanica, njegov brat poginuo u saobracajnoj nesreci
 -Vera Bljajic Karagic, Beograd, rak dojke, brat srce, otac Dobroslav umro od srca, sin poginuo u saobracajnoj nesreci , жали се нс претње здрављу, гасом
 -Jovanka Kokotovic, Sibenik, Beograd, infarkt, apopleksija, nesanica, KRVNI SUDOVI, otac ubijen u zatvoru,
 -Veljko Dunjic, umro od srca
 -Jozo Ivcevic, Zagreb, depresija, nesanica
 -Tonci Marinkovic, Hrvatska, migrena, glavobolja, bio tucen pendrecima po glavi
 -Djura Bogovic, pluca, oci
 -Ante Znaor, Hrvatska, tezak oblik cira u stomaku, zeludac
 -Djuro Perica, Hrvatska, torturisan elektro-sokovima po genitalijama
 -Tvrтко Milos, Zagreb, premlacivan, torturisan elektro-sokovima po genitalijama, tbc kostiju, anemija, deca u domu, razbijena porodica, otac politicki emigrant
 -Budisa Drazen, zagreb,cir u stomaku, tbc
 -Goran Dodig, Zadar, oboleo organski
 -Lin Veljko, rak pluca
 -Vasiljka Radicevic, Beograd, depresija, organski obolela
 -Bikicki Djordje, Radinci-Srem, brutalno premlacivan u zatvorima, bruh, prostata, reuma, glavobolja, depresija, nesanica, teska anemija
 -Milic Roman, Novi Sad, nervi, oboleo organski
 -Vladimir Dapcevic, Brisel, oboleo
 -Perovic Mileta, Crna Gora, oboleo organski
 -KULasin Radomir, Srbobran, prostata, pritisak
 -Sepa Svetozar, Novi Sad, premlacivan brutalno, prostata, jetra, srce,
 -Visic Marko, Zrenjanin, teska nesanica, nervi
 -M.Sargin, Novi Sad, umro
 -Zec Nikola, Vojvodina, nepoznato
 -Niazi Koc, Gnjilane, zdrav
 -Lazar Veselinovic, Zrenjanin, premlacivan, teska nesanica, prostata, reuma
 -Vucic Drago, Beograd, nesanica, cir na 12 palacnom crevu, brat poginuo 1979 g u saobracajnoj nesreci
 -Meliha Salihbegovic, Bosna, dr. Veselin Music, Branko Vidovcek, Bosna, nepoznato
 -Jovica Mihajlovic, Beograd, tucen u zatvoru
 -dr. Dragutin Trumbetic, Beograd, nepoznato
 -Franc Miklovsic, nepoznato
 -Mileta Bulat, nepoznato
 -za sledece osobe se ne zna stanje zdravlja:Zvonimir Kisc-Dubrovnik, Miodrag JOksimovic-Z.Aleksic-
 ,Marija Penic-Karlovac, Ivan Zelembre-Osijiek, Nenad vasic-Beograd, Marko Kovacevic-, Ivan turundzic,
 Nikodije Nikic, Guni Sulaj, Muhamed S alani, Hasi Maliki, Nedjo Janic-Bosna. Momcilo Janjic, Milomir Asanja-Bosna, Vojkan Nesovic, Muharem Hasanbegoviic, A. Curovac, Mirko Rajcic, Marko jurkovic, Miroslav Cvetkovic, Mihailo Boskovic, Ante Rakic, I rajnica, Marko Jurakovic, Mirko Rajcic, Kseli Feriti, U Zuli, Skender Hajredin, Sabit Veseli, Daut Rasani, Kadri Osmani.
 ,Hisan Gervala, Sefket Jasar, R.Plana, Avdi Kelendi, Avdil Lebu, Iso DEkaj, Sulejman Kukola
 -Dusan Boskovic, Beograd, srce
 -Dusan Radovic, Beograd, bolovao od raka, umro
 -Natasia Tomic, Beograd, cerka profesora Boska Tomica, elektro-sokovi po mozgu, otac umro, brat Misa pretucen,slomljena kicma, majka tesko bolesna
 -Dusan Vukovic, Beograd, umro 1984 godine, u nama nepoznatim okolnostima
 -Vladimir Bulatovic-Vib, oboleo od vise bolesti, srce
 - -Mira Aleckovic, teska oboljenja u porodici

-Jovan Lukic, Sarajevo, cir na zelucu, nesanicna, nervne tenzije, astenija, srce, posledice progona elektrosokovima,
gas u prostorijama

-Vera Nikolic, Sarajevo, nesanicna, ruinirana

-brat . Sarajevo, ruiniran

-Dusan Sarjanovic, Novi Sad, Novi Sad, premlacivan divljacki na Golom otoku,u vojnoj bolnici na Kuniscaku u Zagrebu, mucen elektro-sokovima po mozgu

-Nikola Sarjanovic, otac, Novi Sad, srce, visok pritisak, imao tbc proces na plucima, nesanicna, glavobolja, depresija, brat Mato takodje politicki proganjan, poginuo u saobracajnoj nesreci u Splitu 1971 godine, supruga Nikole obolela organski

-Radomir Smiljanic, ruiniran

-Radomir Veljkovic, Krusevac, runiran zdravstveno, imao tcb proces na plucima
Evo podataka o zdravlju onih koji su 1973 potpisali peticiju za oslobadajnje Radomira Veljkovica ,Krusevac, iz zatvora:

-Dragan Veljkovic, Krusevac, infarkt, srce, cir na zelucu, nesanicna, anemija, astenija, depresija, itd

-Andjelija Veljkovic, " visok pritisak, oronula

-Jugoslav Veljkovic, Kanada, lose zdravlje, ispred progona napustio zemlju

-Ljiljana Sakan, ima probleme sa zdravljem, rak?

-Radoslav Veljkovic, vise organskih bolesti,

-Sonja Dasic, ruinirana

-Radmila Miloradovic, Bela Crkva,tesko obole,a

-Miodrag Mutavski, Vrsac, srce, cir na zelucu

-Milen Miladinovic, Krusevac,rak, umro

-JOvanka Miladinovic, Krusevac, organski obolela

-Zoran Miladinovic, Krusevac, rak, umro

-Ljubinka Veljkovic, Krusevac, runirana

-Radmilo Miliadinovic, Krusevac,pluca

-Dusan Miladinovic, Krusevac, rak, umro

-Dragomir Miladinovic, Krusevac, rak na licu

-Dragica Miladinovic, Krusevac, obolela organski

-Radoslav Miladinovic, cir na zelucu, ruiniran

-Zora Nisavic, Bela Crkva, tesko obolela

-Snezana Miladinovic, Krusevac iznurena

-Dobrija Miliadinovic, umorna

-Milija Miladinovic,z drava
Evo podataka o zdravlju jos nekoliko disidenata:

-Slobodan Zivkovic, Beograd, nesanicna, nervne tenzije,premlacivan u zatvorna, proganjan bio injekcijama,

-Zivojin Zivkovic, Gladjenovac Valjevo, premlacivan, tortura injekcijama, saobracajka

-Zivota Zivkovic, isto

-Bozidar Zivkovic, slicno

-Bozidar Zivkovic, slicno

-Andreja pekovic, srce, nervi

-Rastko Zakic, zdrav

-Mladen Srbinovic, nepoznato

-Nebojsa Popov, iznuren

-cerka Nebojse i supruga, nepoznato

- Andrej Pelikan, iznuren

- -Milic Stankovic, oboleo

- Marijana Petkovic, nepoznato

- -Miroslav Visic, nepoznato

- -Ivan Stojanovic, ruiniran-brat ubijen
- Dusan Pokorni, iznuren
- -Olga Jeftic, iznurena
- -Milan Dimitrijevic, zdrava
- -Ljubica Dimnitrijevic iznuren
- -Mladen Dimitrijevic, iznuren
- - - Za sledece osobe ne znamo podatke o zdravlju: Dragutin Stepanovic, Serif Aslani, Gofur Loku, Ksavit Barjaktari, Skifiri Mitati, Ebili Lazim, Ksaladin Rustemi, Fadil, Blaki, Shetki shitri, Remzi Ljusi, Hali

Ismaili, i Sabri Lusa, Bislim Ahmeti, Daut rasani, (za poslednj 5 zatvorenika uimamo podatke da su bili premlacivani), Iksim hota, bio torturisamn, Bejtulah hatimi, takodje, dr. Ante Kovacevic , Dragan Bogdanovski, Ismet Kasumagic, Edhem Bicakcevic, Dervis Djurdjevic. -

Zakljucak: U prilogu su dati podaci o zdravlju oko 600 osoba, za ogromnu vecinu je data bilo kakva informacija o zdravlju, svesni smo da nismo imali tacne podatke, i da su ovo nedovoljni i nepotpuni podaci.

Uprkos navedenih objektivnih ogranicenja u prikupljanju podataka o zdravlju ove populacije, sto se tice primenjene metodologije, ipak smatramo da je prikupljeno dovoljno podataka da bi se mogla steci kakva takva predstava o zdravlju ovih kategorija gradjana.

Jasno je da su skoro svi "politicki zatvorenici" tesko oboleli, da su mnogu umrli u zatvorima ili po izlasku otuda. Sto se tice kategorija " disidenti" "borci za ljudska prava" itd, vidljivo je da je i njihovo stanje zdravlja vrlo lose, daleko .losije nego li vecine gradjana.

Observirajuci podatke o zdravlju ovih kategorija gradjana , zapaza se narocito prisustvo sledecih oboljenja: infarkt i srcana oboljenja, kardiovaskularne bolesti, krvni pritisak, dijabetes, bubrezi, jetra, cir u stomaku, nervne i dusevne bolesti, nesanica, depresija, astenija, anemija, glavobolja, povecan broj tuberkuloze. Ima i daleko vise pojave raka nego li kod drugih. Regstruje se drastico veca prisutnost saobracajnih udesa, svakojakih traumatizama, svakojakih drugih udesa, I samoubistava, nego li kod ostale populacije.

Vodeci racuna o prednjem predlazemo nadleznim drzavnim organima sledece:

- da stvore jednu drzavnu komisiju
 - ona bi trebala da podrobno ispita stanje zdravlja politickih zatvorenika i uzroke istoga
 - da pokrene postupke da se isto popravi i uslovi zivota i medicinske nege u zatvorima
 - da se omoguci njihovo lecenje
 - da se stavi na dnevni red pitanje zloupotreba sa zdravljem i politizacije medicine i uzmu obzir zalbe mnogih da su im vlasti nanale stete zdravlju zbog njihovig angazmana na unapredjenju ljudskih prava
- Zelimo ovoga puta da ukazemo na duboko uvrezenu predstavu u svesti organa vlasti o politicki nekonformnim osobama koje su vidjene nazalost sasvim pogresno , kao krajnje drustveno opasne i kao takvi stavljeni van zakona, kao "leprozni". To vuce korena jos iz ratnih dana II Svetskog rata i poratnih dana obracuna sa "reakcijom".Nazalost ovde se stanje ne menja. Zahtevamo da se izmeni stav i predstava i postupci prema svim ovim kategorijam,a gradjana.

Upozoravam da se nastavlja lakirovka(ukrivanje istine). Ove osobe su dobronamerne najcesce i njihove kritike ukazuju na ono sto ne valja i sto treba poboljsati. To je dragoceni izvor informacija o nesavršenosti drustva. Umesto da to bude usvojeno, njih satiru. Cime se ukrivaju dekadencija i njihovi uzroci, i sprecajavu korektivne mere, i ubrzava propadanje na svim nivoima, sto vodi u sve dublju galopirajucu krizu, rastakanje i raspad zemlje i sve moguće tenzije.

NAPOMENA AUTORA(2017 godina).

Danas je stanje zdravlja vecine vrlo lose, mi smo jedna od najbolesnijih (i najstarijih) nacija ne samo Evrope nego i sveta. Uzroci su prikazani u podacima o zdravlju ovih gradjana- to je uzelo maha.Nacija danas bukti u pozaru losih procena. I zdravlje vecine i dalje propada.

Krivci su tranzicioni profiteri, oni koji ukrivaju istinu, krivicu prebacuju na druge, da bi tako čuvali netaknut STATUS QUO.,

Томислав Крсмановић: ГАЛОПИРАЈУЋИ УЗЛАЗНИ ТРЕНД КАНЦЕРА ЈЕ ПОЧЕО ДА БУКТИ МНОГО

ПРЕ НАТО БОМБАРДОВАЊА 1999.године.

Обмана становника Србије- стварни виновници желе да скину одговорност са себе, шире дефетизам, застрашују и прете им да ће због бомби обољевати још хиљаду година.

У Србији се ствара врло мучна атмосфера и шири паничан страх, из различитих извора из земље и споља, умножавају се тврдње да је тло у бившој СР Југославији због бомбардовања са осиромашеним уранијумом трајно загађено отровним материјама следећих хиљаду година, Тврде да ће наредне генерације које живе на бомбардованом тлу, патити од канцерогених обољења, леукемије, да ће бити повећан број спонтаних побачаја и деформитета новорођенчади ..Према овим изворима више токсичног радио-активног материјала је бачено на Србију него ли на Хирошиму.

Овакви закључци нису засновани на објективној и свеобухватној процени заснованој на примени научног метода.

Број раста оболелих од канцера је био енорман из године у годину и пре 1999.године, јер је деловало све разорније дејство узрочника који су у развоју. Са растом кризе 1980-их, са распадом Југославије, са ратовима на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, због злоупотреба у здравству и медицини и са националним здрављем, са пратећим страхом и све интензивнијим стресом, су све снажније деловали узрочници надолазеће националне здравствене катастрофе, добијајући обележја благе, али убрзане геометријске прогресије. Рат, бомбардовање, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, и све оно што она носи, су разорно деловали на здравље.

Докази: Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година, убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато, погледајте здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујте народ. Пронађите негде лист Дневник, Нови Сада од 1985/08/25, године, према коме Комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице.

Ако пажљиво проучите здравље извесног броја ваших блиских, сродника пријатеља, познаника, суседа, открићете визију истинске некрофилије, која је започета пре 1999.године.

Нико не негира да су НАТО бомбе врло штетне по здравље. Срби су сасвим оправдано огорчени на НАТО због бомбардовања 1999.године. Они имају право да истакну штете и да траже накнаду, да добију подршку да се уклоне радио-активни материјали, јер је то могуће, да буду обештећени.

Нисам никакав НАТО и САД лобиста нити адвокат, ја сам објективиста, и патриота, залажем се за објективно процењивање, у интересу општег добра.

У мојим књигама и извештајима који се налазе у Архиву САНУ и Народној библиотеци Србије, су приказани званични и други подаци и докази о здравственој катаклизми у периоду од почетка 1970-их година до данас. Због чега сам био хапшен, суђен и осуђиван и нада мном је примењена казнена медицина, био сам смештен насилно у лудницу јуна 1975.године, настали су каснији вишедеценијски прогони. Доказ: О томе сам написао и књигу (писац сам више књига) : Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-<http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krzmanovic/>.

Није се смела рећи истина. Ми смо што смо још тада овај мрак обелоданили, завршавали у казаматима.

Да сам као појединачна жртва био у праву, признао је и Виши суд у Београду, децембра 2012.године сам Решењем Вишег суда у Београду рехабилитован као жртва вербалног деликта и злоупотребе медицине у политичке сврхе.

Свести националну здравствену катастрофу започету у комунизму, појачавану од 1970-их, кроз 1980-их, интензивiranу и убрзану до данашњих дана, под дејством синергије поменутих

бројних и испреплетаних узрочника-на НАТО бомбардовање март-јуни 1999.-године, је не само ненаучно, него је крајње неморално.

Раст бројке болести, морбидитета и mortalитета, у Србији, у овом временском периоду се није кретао по аритметичкој прогресији. Него је под утицајем све интензивнијег деловања синергије врло бројних и сложених узрочника, настала на делу блага геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу, из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд. Тако се стиче утисак раста бројке, то тумачећи искључиво коинциденцијом са НАТО бомбама. Чињенично стање се може необориво утврдити .Треба установити стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије у деценију, пре 1999.године, например од 1972 године. И упоредити стопу тренда обољења до 1999.године, са трендом пораста обољења од 1999.године до данас, узимајући у обзир својства статистичке науке, када се ради о геометријској прогресији обољења и узрочника. Да би се тако установило да ли постоји, или не, статистички значајна корелација између НАТО бомби 1999.године и раста канцера.

Она не постоји. Доказ су званичне здравствене статистике.

Такође поставља се и питање тачности мишљења о интензитету штетности НАТО бомби са уранијумом. Научна истина је једна. Ако је примењен научни метод, сви истраживачи морају доћи до истог налаза. А тако није, има разлика у тумачењима. Једни кажу једно а други супротно. Значи досада у једној оваквој процени није примењен научни метод.

Не дозвољавамо да данас стварни виновници здравствене катастрофе обмањују јавност и лекаре. То је крајње аморално и увреда свих нас који смо се борили, то је понижавање целе нације, енормног броја оболелих, такорећи у Србији је мало породица у којој нема или није било оболелих од канцера још пре 1999.године, то је лешинарска трговина са мртвим душама и гробовима .Србија нестаје, смањује се из године у годину одавно..

Чињенице желе да кривотворе виновници, да прикрију своју одговорност пред успаниченим народом Србије. И да кривицу са себе пребаце на друге. Зна се који су узроци катаклизме националног здравља, ко их је произвео, како и зашто, и ко је обеспомоћио народ да тако сачува STATUS QUO, ко и како се ућарио транзицијом. Руиниран и обеспомоћен народ се не може супротставити енормним богаташима: **ДА МОГУ БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАЈУ НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧЕ ОНЕ КОЈИ ИХ МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋЕ РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧЕ СНАЖАН ОТПОР. ДА САЧУВАЈУ ЗАУВЕК status quo.**

Оно што је најтрагичније је порука коју овако шаљу остарелом и обесхрабреном народу Србије : још хиљаду година ћете обољевати и умирати као заморчићи, рађаћете децу без очију, синови ће вам бити стерилни и импотентни. На делу је сејање дефетизма, застрашивање, убијање наде. Да прихвате јарам заувек. Значи, они имају намеру да наставе геноцидна дејства започета већ неколико деценија уназад, да тако пљачкаши заувек упропашћавају ову јадну земљу и да њен народ збришу..

То би био реквијем за Србију и Србе.

Будући да се зна да је Америка најјача сила на планети, и да ће таква бити и у будућности, према њој се треба понашати дипломатски и са тактом, не гурати прст у очи, кога је митити није га љутити. Велики и богати Јапан, који је претрпео ужасне последице по здравље од атомских бомби, се одувек према Америци односио са дужним поштовањем и уважавањем, са рафинираном дипломатском учтивошћу. Време је показало да је то било најмудрије решење. Нажалост, снаге злобе и мржње према Србима, у свету, и унутар Србије, нарочито у блиском гео-окружењу, гурају озлојеђену и силовану Србију у супротном смеру, у настављање конфронтација, уместо мудре дипломатије. Да тако Србе опет осаме у следећим годинама, или деценијама?

На Косово је бачено далеко више НАТО бомби него ли на Србију.? Зашто Албанци не криве Америку?

Данас се води одлучна борба да се свет сврста у два табора: ПОБЕДНИЦИ и ОНИ КОЈИ ТО НИСУ. Србији је место у Победницима. А њу смушену и озлојеђену, злобници и мрзители, гурају против Победника, а да се они улижу и себе извуку из блата Губитника. Ако емоције уступе место разуму, и подршци кроз придруживање Победницима, као што то чини већина земаља Европе, не заносимо се, и Русија и Кина, Иран, Сирија, Венецуела, сви они из потаје, видљиво или дискретно, заговарају мудру дипломатију помирења и сарадње, учтиве дипломатије, (а нас неки злобници гурају да будемо `` Срби храбри момци``), нећемо бити губитници ни понижени, поражени. Него ће Србија тако узимајући своју судбину у своје руке, себи обезбедити БУДУЋНОСТ, ПРОСПЕРИТЕТ, СЛАВУ И ПОНОС, и место Србије које јој припада међу народима и државама планете. Нашом мудрошћу политиком могу бити И ВУЦИ СИТИ И ОВЦЕ НА БРОЈУ. И ТОРОВИ, и БРОЈ СТАНОВНИКА и ДЕМОГРАФИЈА.

На нашој страни су не само правичност и правда, него и ИСТИНА и АРГУМЕНТИ. Тако је увек било кроз историју, тако ће и бити, ИСТИНА НА КРАЈУ ИЗАЂЕ НА ВИДЕЛО. Има симптома да се на планети нешто колосално кува. Доналд Трамп, је у праву када каже `` Срби су наши пријатељи``. Натанијаху: ``Срби и Јевреји су пријатељи од Римског доба``. Изгледа да долази маколико стидљиво, час освешћења, да се наш народ спашава. Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. Узмимо своју судбину у своје руке. Ако кормило Србије не узму у руке прагматични експерти, Србија ће опет у годинама и деценијама које наилазе бити постварена у непријатеља, сатанизован народ без будућности, у страшило, у учионицу, у свеопштег кривца-жртвеног јарца `` Срби јаки момци``.

Нова незамислива СРПСКА ТРАГЕДИЈА.

Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. БИТИ ИЛИ НЕ БИТИ!

Предлози:

Оформити КОМИСИЈУ ЕКСПЕРАТА састављену од представника из Србије, Америке, Русије, ОУН и Светске здравствене организације, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара, треба укључити научне раднике математичаре и статистичаре. Ова Комисија би требала :

1. Проучити тренд раста инкриминисаних обољења од 1972 до данас, установити да ли постоји статистички значајна корелација између раста обољења до 1999. године у поређењу са оним од 1999. године до данас
2. установити токсичност бачених бомби.
3. у међувремену се учтиво обратити САД и међународној заједници да помогну Србији да прецизно лоцира и уклони бачени уранијум и радио-активни отпад, и да виновник испоручи разумну накнаду штете.
4. Спровести научно истраживање да се открију узроци националне здравствене катаклизме, и препишу МЕРЕ.

Обмана становника Србије- стварни виновници желе да скину одговорност са себе, шире дефетизам, застрашују и прете им да ће због бомби обољевати још хиљаду година.

У Србији се ствара врло мучна атмосфера и шири паничан страх, из различитих извора из земље и споља, умножавају се тврдње да је тло у бившој СР Југославији због бомбардовања са осиромашеним уранијумом трајно загађено отровним материјама следећих хиљаду година, Тврде да ће наредне генерације које живе на бомбардованом тлу, патити од канцерогених обољења, леукемије, да ће бити повећан број спонтаних побачаја и деформитета новорођенчади ..Према овим изворима више токсичног радио-активног материјала је бачено на Србију него ли на Хиросиму.

Овакви закључци нису засновани на објективној и свеобухватној процени заснованој на примени научног метода.

Број раста оболелих од канцера је био енорман из године у годину и пре 1999. године, јер је деловало све разорније дејство узрочника који су у развоју. Са растом кризе 1980-их, са распадом

Југославије, са ратовима на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, због злоупотреба у здравству и медицини и са националним здрављем, са пратећим страхом и све интензивнијим стресом, су све снажније деловали узрочници надолазеће националне здравствене катастрофе, добијајући обележја благе, али убрзане геометријске прогресије. Рат, бомбардовање, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, и све оно што она носи, су разорно деловали на здравље.

Докази: Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година, убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато, погледајте здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујте народ. Пронађите негде лист Дневник, Нови Сада од 1985/08/25, године, према коме Комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице.

Ако пажљиво проучите здравље извесног броја ваших блиских, сродника пријатеља, познаника, суседа, открићете визију истинске некрофилије, која је започета пре 1999.године. Нико не негира да су НАТО бомбе врло штетне по здравље. Срби су сасвим оправдано огорчени на НАТО због бомбардовања 1999.године. Они имају право да истакну штете и да траже накнаду, да добију подршку да се уклоне радио-активни материјали, јер је то могуће, да буду обештећени.

Нисам никакав НАТО и САД лобиста нити адвокат, ја сам објективиста, и патриота, залажем се за објективно процењивање, у интересу општег добра.

У мојим књигама и извештајима који се налазе у Архиву САНУ и Народној библиотеци Србије, су приказани званични и други подаци и докази о здравственој катаклизми у периоду од почетка 1970-их година до данас. Због чега сам био хапшен, суђен и осуђиван и нада мном је примењена казнена медицина, био сам смештен насилно у лудницу јуна 1975.године, настали су каснији вишедеценијски прогони. Доказ: О томе сам написао и књигу (писац сам више књига) : Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-<http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/>.

Није се смела рећи истина. Ми смо што смо још тада овај мрак обелоданили, завршавали у казаматима.

Да сам као појединачна жртва био у праву, признао је и Виши суд у Београду, децембра 2012.године сам Решењем Вишег суда у Београду рехабилитован као жртва вербалног деликта и злоупотребе медицине у политичке сврхе.

Свести националну здравствену катастрофу започету у комунизму, појачавану од 1970-их, кроз 1980-их, интензивiranу и убрзану до данашњих дана, под дејством синергије поменутих бројних и испреплетаних узрочника-на НАТО бомбардовање март-јуни 1999.-године, је не само ненаучно, него је крајње неморално.

Раст бројке болести, морбидитета и морталитета, у Србији, у овом временском периоду се није кретао по аритметичкој прогресији. Него је под утицајем све интензивнијег деловања синергије врло бројних и сложених узрочника, настала на делу блага геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу, из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд. Тако се стиче утисак раста бројке, то тумачећи искључиво коинциденцијом са НАТО бомбама. Чињенично стање се може необориво утврдити. Треба установити стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије у деценију, пре 1999.године, на пример од 1972 године. И упоредити стопу тренда обољења до 1999.године, са трендом пораста обољења од 1999.године до данас, узимајући у обзир својства статистичке науке, када се ради о геометријској прогресији обољења и узрочника. Да би се тако установило да ли постоји, или не, статистички значајна корелација између НАТО бомби 1999.године и раста канцера.

Она не постоји. Доказ су званичне здравствене статистике.

Такође поставља се и питање тачности мишљења о интензитету штетности НАТО бомби са уранијумом. Научна истина је једна. Ако је примењен научни метод, сви истраживачи морају доћи до истог налаза. А тако није, има разлика у тумачењима. Једни кажу једно а други супротно. Значи досада у једној оваквој процени није примењен научни метод.

Не дозвољавамо да данас стварни виновници здравствене катастрофе обмањују јавност и лекаре. То је крајње аморално и увреда свих нас који смо се борили, то је понижавање целе нације, енормног броја оболелих, такорећи у Србији је мало породица у којој нема или није било оболелих од канцера још пре 1999. године, то је лешинарска трговина са мртвим душама и гробовима. Србија нестаје, смањује се из године у годину одавно..

Чињенице желе да кривотворе виновници, да прикрију своју одговорност пред успаниченим народом Србије. И да кривицу са себе пребаце на друге. Зна се који су узроци катаклизме националног здравља, ко их је произвео, како и зашто, и ко је обеспомоћио народ да тако сачува STATUS QUO, ко и како се ућарио транзицијом. Руиниран и обеспомоћен народ се не може супротставити енормним богаташима: **ДА МОГУ БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАЈУ НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧЕ ОНЕ КОЈИ ИХ МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋЕ РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧЕ СНАЖАН ОТПОР. ДА САЧУВАЈУ ЗАУВЕК status quo.**

Оно што је најтрагичније је порука коју овако шаљу остарелом и обесхрабренем народу Србије : још хиљаду година ћете обољевати и умирати као заморчићи, рађаћете децу без очију, синови ће вам бити стерилни и импотентни. На делу је сејање дефетизма, застрашивање, убијање наде. Да прихвате јарам заувек. Значи, они имају намеру да наставе геноцидна дејства започета већ неколико деценија уназад, да тако пљачкаши заувек упропашћавају ову јадну земљу и да њен народ збришу..

То би био реквијем за Србију и Србе.

Будући да се зна да је Америка најјача сила на планети, и да ће таква бити и у будућности, према њој се треба понашати дипломатски и са тактом, не гурати прст у очи, кога је митити није га љутити. Велики и богати Јапан, који је претрпео ужасне последице по здравље од атомских бомби, се одувек према Америци односио са дужним поштовањем и уважавањем, са рафинираном дипломатском учтивошћу. Време је показало да је то било најмудрије решење. Нажалост, снаге злобе и мржње према Србима, у свету, и унутар Србије, нарочито у блиском гео-окружењу, гурају озлојеђену и силовану Србију у супротном смеру, у настављање конфронтација, уместо мудре дипломатије. Да тако Србе опет осаме у следећим годинама, или деценијама?

На Косово је бачено далеко више НАТО бомби него ли на Србију.? Зашто Албанци не криве Америку?

Данас се води одлучна борба да се свет сврста у два табора: **ПОБЕДНИЦИ** и **ОНИ КОЈИ ТО НИСУ**. Србији је место у Победницима. А њу смушену и озлојеђену, зловници и мрзители, гурају против Победника, а да се они улижу и себе извуку из блата Губитника. Ако емоције уступе место разуму, и подршци кроз придруживање Победницима, као што то чини већина земаља Европе, не заносимо се, и Русија и Кина, Иран, Сирија, Венецуела, сви они из потаје, видљиво или дискретно, заговарају мудру дипломатију помирења и сарадње, учтиве дипломатије, (а нас неки зловници гурају да будемо `` Срби храбри момци ``), нећемо бити губитници ни понижени, поражени. Него ће Србија тако узимајући своју судбину у своје руке, себи обезбедити **БУДУЋНОСТ, ПРОСПЕР ИТЕТ, СЛАВУ И ПОНОС**, и место Србије које јој припада међу народима и државама планете. Нашом мудро политиком могу бити **И ВУЦИ СИТИ И ОВЦЕ НА БРОЈУ. И ТОРОВИ,** и **БРОЈ СТАНОВНИКА** и **ДЕМОГРАФИЈА**.

На нашој страни су не само правичност и правда, него и **ИСТИНА** и **АРГУМЕНТИ**. Тако је увек било кроз историју, тако ће и бити **ИСТИНА НА КРАЈУ ИЗАЂЕ НА ВИДЕЛО**.

Има симптома да се на планети нешто колосално кува. Доналд Трамп, је у праву када каже `` Срби су наши пријатељи ``. Натанијаху: `` Срби и Јевреји су пријатељи од Римског доба ``.

Изгледа да долази маколико стидљиво, час освешћења, да се наш народ спасава. Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. Узмимо своју судбину у своје руке. Ако кормило Србије не узму у руке прагматични експерти, Србија ће опет у годинама и деценијама које наилазе бити постварена у непријатеља, сатанизован народ без будућности, у страшило, у учионицу, у свеопштег кривца-жртвеног јарца `` Срби јаки момци` ..

Нова незамислива СРПСКА ТРАГЕДИЈА.

Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. БИТИ ИЛИ НЕ БИТИ!

Предлози:

Оформити КОМИСИЈУ ЕКСПЕРАТА састављену од представника из Србије, Америке, Русије, ОУН и Светске здравствене организације, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара, треба укључити научне раднике математичаре и статистичаре. Ова Комисија би требала :

1. Проучити тренд раста инкриминисанх обољења од 1972 до данас, установити да ли постоји статистички значајна корелација између раста обољења до 1999. године у поређењу са оним од 1999. године до данас
2. установити токсичност бачених бомби.
3. у међувремену се учтиво обратити САД и међународној заједници да помогну Србији да прецизно лоцира и уклони бачени уранијум и радио-активни отпад, и да виновник испоручи разумну накнаду штете.
4. Спровести научно истраживање да се окткрију узроци националне здравствене катаклизме, и препишу МЕРЕ.

Томислав Крсмановић

Тел. 011-3511829. Моб тел. 064-3095176. Е-mail адреса: Books@eunet.rs.

www.tomislavkrsmanovic.com. Error! Hyperlink reference not valid. САНУ.

КО ЈЕ , КАКО И ЗАШТО У СРБИЈИ ПРОИЗВЕО ЗДРАВСТВЕНИ ГЕНОЦИД ?

ОНИ КОЈИ СУ ЗЛОСТАВЉАЛИ СРБИЈУ И СРБЕ И БОГАТИЛИ СЕ од 1945. године до данас.

1. Увод.

Не постоје поуздани званични статистички подаци о здрављу грађана Србије. Налази и закључци државних здравствених установа, од Института Батут, па све до Министарства здравља Србије, лекарских комора и синдиката, медија, појединих болница, часних лекара, па и када се понекада ради о појединим међународним организацијама, укључујући и Светску здравствену организацију, се понекад не слажу, или се дијаметрално разликују.

Овакав, понекад, драстичан раскорак се може објаснити чињеницом да је здравље грађана од судбинског значаја за опстанак једне нације и државе, и да сви друштвени чиноци, од политичких странака, НВО, државних органа, синдиката, медија, научних установа, покушавају да баратају овим подацима у зависности од њихових парцијалних интереса.

Овде се не може никако говорити о примени научног метода у истраживању података о здрављу, који би подразумевао објективност, свеобухватност и континуиленост истраживања. Што би у пракси значило, да би сваки истраживач морао доћи до истих налаза и закључака. Истина је једна. Ако није тако, онда није примењен научни метод истраживања.

Увид у истраживачке пројекте дозвољава да се закључе драстичне мањкавости примењених методологија, када се ради о узорку, конструкцији упитника, постављеним питањима, раду на терену, обради упитника, или коришћењу извора статистичких података.

Понекад оваква истраживања јако потсећају на данашње у моди унапред наручене резултата анкета јавног мњења, које не приказују стварност, него фикцију која одговара потребама наручиоца анкета. Или су слични налазима лажираних избора.

У широком дијапазону сучељених ставова, раширено је уверење да недостаје научна анализа узрока и мера, да је здравствена агонија Србије, производ различитих недовољно истражених фактора и дејстава. Понегде, и понекад се истакне паушално да је лоше здравље последица распада земље, ратова, санкција, и транзиције, преласка на сурове законе капитализам, да је

дошло до осиромашења, старења становништва, и слабљења квалитета здравствених услуга. Или се паушално као узрочник квалификују НАТО бомбе из 1999.године.

Нема истинске дијагнозе, поготову никаквих правих мера.

Суштински проблем није доказати да је стање здравља у Србији катастрофално, да Србија копни. То је очигледно.

Суштинска тешкоћа је у томе да се прецизно дијагностикују који су узроци, ко то чини, како. И да се докаже да је неко проузроковао ову здравствену катастрофу.?

Када се то учини, треба разјаснити ЗАШТО је то учинио?

Да ли је постојала зла намера? Чија?

Или је то последица лакировке која је у земљи примењивана од 1945.године до данашњих дана, која замагљује увид, што та навика на неки начин и даље постоји?

Ко је кривац што није благовремено открио овакве капиталне пропусте са трагичним последицама по државу и нацију?

Демографи и статистичари треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Када одговори на ова питања буду дати прецизно, не само да ће надлежни моћи да препишу прави ПАКЕТ МЕРА, него ће нација бити дубоко потрешена сазнањима, пробудиће се из вишедеценијске летаргије, и обамрлости, лажи и обмана, стећи ново стање духа и нову мудрост. Исправиће кичму.

А то је формула спаса..

Али треба знати, да ће они који сматрају да се такав истраживачки пројекат не би уклапао у њихове преокупације, све учинити да га осујете: небулозе, рат, страна агесија, бомбардовање, распад земље, санкције, болна транзиција, нагли прелазак на капитализам, стрес, осиромашење, старење, тако је и у неким, другим земљама бившег социјалистичког блока, виша сила.

Врло ваљани јавни посленици се питају: Зашто није досада проучена здравствена трагедија Србије? Зашто нису предузете мере?

Све се више запажа да здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета.

Ако остарели и изнурени народ није у стању да се одбрани, онда ће они који претендују да наставе да насрћу на њихова права, сачувати недирнут STAUS QUO.

Све су гласнији и они који упозоравају властодршце да снемоћао народ не може да брани своје границе и да се одупре потенцијалном страном агресору.

У данашњој Србији се у бескрај воде острашћена бескрајна јалова препуцавања између политичких странака, НВО, појединаца, свакојаким мишљења и националних душебрижника, добронамерних и оних који то нису. У жижу јавности се гурају разноврзне испразне страначке расправе, површна бескрајна надмудривања острашћених посланика, у Скупштини Србије, или на локалу, сумњиве афере, и неважне догоровштине надуваних `` звезда``, политичара, тајкуна, мафијаша, транзиционих моћника.

Медија су препуна пикантних података из, љубавног животи певачица и кол герли, или појединих политичарки, о свакојаким људским фармама и приземним мешетарима и испразним простацима.. Недорасли уређивачи медија се правдају да подиже продају тиража причама о кафанским певалкама, ријалити шоу, Великом брату, сликама разголићених женских тела, најзгоднијих Mis задњица, упућују девојке из Србије о школама трбушног плеса за Српкиње у турским летовалиштима које су већ добиле основно образовање у Ријалити шоу у Београду, грме сексуалне афере, ко са ким.

Зар доказ овој тврдњи није трагедија, убиство певачице Јелене Марјановић? О њој бруји цела Србија, а о здравственој голготи милиона влада истински мук! Да ли су Срби наивни, да ли их је лако мунтати, да ли су и они `` reuplades primiiifs`?

Хлеба и игара.

Уместо да се укаже на суштину данашње кризе и на њене бројне и испреплетене узроке. Један од најразорнијих генератора галопирајуће кризе Србије о коме се не говори на прави начин, је управо лоше стање здравља.

Неки тврде да је лоше, други опет да је врло лоше, све су бројнији они који звоне из све снаге на узбуну: стање здравља нације је блиско катастрофи упозоравају они. Звоне на сва звона: Србија убрзано нестаје, копни, а Србија ћути, гура овај кључни досије под тепих!

Апелују да је у Србији је све присутнија матрица размишљања: да је на делу смишљено скретање пажње острашћених и неосвешћених националних елита, са суштине, на споредно, да је то класична замена тезе, ПОВИКА НА ВУКА А ЛИСИЦЕ МЕСО ЈЕДУ.

Захтевају да се установи чињенично стање и да држава одреди шта чинити..

2. Подаци о стању здравља.

Да није здравствена катастрофа на помолу, него да је већ ту, можда се не би могло поверовати на први поглед паушалним или сензационалистичким тврдњама предвиђања истинске апокалипсе. Можда мало претерано звуче њихова упозорења: Србија је облепљена чиуљама, нестаје, умиру учестало не само стари, него и средовечни, па и млади?, Србија се сели убрзано на гробља, сваке године је мање један град осредње величине.? Да ли шире панику када изјаве да, грађани застрашени оваквом здравственом катаклизмом, и немоћи да заштите своје здравље, се окрећу алтернативној медицини, цветају видари и шарлатани, према њима народ је се духом, што се тиче начина лечења вратио у 17 век?.

Да ли су они у праву, када упорно тврде: ``да је само неколико постотака грађана здраво, да је Србија по негативним здравственом показатељима у врху европске, а понекад и светске лествице: што се тиче морбидитета (стопе обољевања), морталитета (стопе умирања), саобраћајних удеса, свакојаким несрећних случајева, трауматизама и повређивања.корупцији, све до крађе беба. Да предњачи по броју инвалидских и старосних пензионера. Тврде да демографи и поједини лекари спомињу застрашујуће бројке абортуса, кажу: читаве Србије су деценијама друштвене распамећености и небриге отишле под нож гинеколога. Указују на белу кугу, старење популације. Питају се они, а шта рећи о лошој исхрани, лошим животним навикама штетним по здравље, о недостатку превенције и систематских прегледа, о стилу живота, о сиромаштву? Србија копни. позивају на будност- све се више шире као епидемије пушење, дрога, алкохолизам, и разне друге аномалије и пороци, по здравље и виталност нације опасне појаве. Опomiњу, да се повећава број самоубиства, у драстичном порасту су оболели од малигних обољења, дијабетиса, кардиоваскуларних болести, деца се рађају лакша, недовољног раста и развоја. Има тровања лековима, и нездравом храном, у порасту су инфективне болести. Наводе поједине изворе да су јако раширени дијареја и цревна обољења, стомачне заразе. Имуитет је опао, здравствено стање нације погодује епидемијама. Позивају се на податке гробаља, у зимским месецима када се јаве епидемије грипа, гробари запажају да се јако увећа број сахрана. Истичу да има нездраве хране у продавницама и ресторанима. Цитирају лекаре из Гинеколошко - акушерске клинике при Клиничком центру Србије, стање са трудницама је алармантно, висок постотак порођаја су ризични, јавља се висока стопа спонтаних и превремених порођаја, оштећења плода, труднице су често болесне што отежава процес рађања, висок је постотак хируршких интервенција и царског реза, скоро 60% порођаја је проблематичано. Расте број деце са аномалијама. Болница Свети Сава у Београду је преоптерећена, драстично расте број пацијената, сваки други има шлог. Према организацији инвалида "Из круга" сваки пети становник Србије је инвалид (која се позива на статистичке податке). позивају се на УНИЦЕФ из Београда -деца у Србији су најугроженија у Европи, све је лошије здравље жена., деце и старих, неухрањеност се повећала, анемија код жена и деце, значајан постотак деце има искуства са пушењем, акохоллом, дрогом, све је више наркомана. Чак тврде да се шире инцест, педофилија, педерастичност, импотенција и стерилност младих. Позивају се на поједине психијатре да је стање душевног здравља нације врло лоше..

Желе да пробуде нацију и државу, питају њих и саме себе, поручују другима: Пробудите се, погледајте ваше лично здравље и ваших ближњих, предузмите нешто, док није касно!

Обраћају се крајње забринути на све стране: Шта би са нашом здравом сељачком и врло виталном нацијом, која је имала високу стопу наталитета? Раније смо били сељачка неразвијена држава, али здрава, и витална нација, млада, а сада смо још сиромашнији, али постадосмо и болесни, и најстарији. Ко нам ово направи? зашто? Шта се деси?.

Стално истичу право на самоодбрану: Имамо право да се бранимо!.

Не само поједине државне установе, него и многи други, их демантују и квалификују њихове налазе непоузданим, или претераним.

Ко је у праву ?

Ипак, чињенично стање се види из следећих званичних података, убитачност бројки и званичне статистике се не могу демантовати:

- кривуље рађања и умирања су се укрстиле, у Србији више умире него ли што се рађа, Србија је сваке године мања за један град осредње величине. Бројке о умрлим и рођеним се разликују од извора до извора. Према Статистичком заводу Србије у прошлој години је забележен негативни природни прираштај од 38.021 становника, што значи да је наша земља, не рачунајући територију КиМ, у демографском смислу за годину дана остала без становништва величине града попут Зајечара, Кикинде или Сремске Митровице. Сваке године труну руине потонулих библијских градова.

-док други, исто тако официјелни извори износе другачије, још поразније податке. Сваке године, Србија је мања за 100.000 становника. Званична статистика је више него упола смањила овај број, наводећи само чињеницу да од такозване „беле куге“, нестане 30.000 људи за годину дана. Али, права истина је више него драматична: кад се сабере број природних смртних случајева са бројем смрти од карцинома и других тешких болести, па се томе дода и број смртних случајева новорођених и застрашујући број прекида трудноћа од око 300.000 годишење, онда је лако доћи до састрачујуће бројке уништавања људских живота, и више. На пример, упркос томе што се манипулише са тачним бројем пунолетних грађана у Србији, неке чињенице се не могу заобићи: у мају месецу 2012. године, било је тачно 6.553.042 бирача са правом гласа. Четири године раније, број уписаних бирача са правом гласа у Србији, био је 6.854.327. Дакле, око триста хиљада људи мање. Професор Правног факултета у Београду покојни др. Марко Младеновић, је у његовој књизи о белој куги доказао да је у овој земљи последњих неколико деценија отишло под нож (абортуси) неколико Србија.

АБОРТУС ЈЕ УБИСТВО!

-познато је и то да Србија (без КиМ) негативан природни прираштај бележи још од 1992. На питање зашто се у Србији повећава број умрлих, др. Горан Пенев, из Центра за демографска истраживања Института друштвених наука каже ``Да је то пре свега резултат интензивног старења . Сви показатељи - упућују на то да смо једна од демографски најстаријих нација у Европи. Код нас је већ пуних шест деценија стопа фертилитета испод нивоа потребног за просту репродукцију (2,1 дете по жени), а последњих година она је за око трећину испод тог нивоа. Горан Пенев, каже да је мањи број живорођења него 2015. забележен 2013. године (65.554)..

-Статистика застрашују подацима``: За само десет година, опустошена је унутрашњост Србије.

Осим

демографске катастрофе која је задесила Шумадију и Западну Србију, међу водећим општинама које дословно изумиру су и Гаџин Хан, Бабушница, Црна Трава и Босилеград на југоистоку Србије,

Мајданпек, Житиште, Пландиште, Нова Црња и Сечањ на истоку и североистоку. Из Суботице се недељно исељава десет грађана. Реч је о општинама које су у једној деценији изгубиле више од 30 одсто становништва. Оваквих примера има широм Србије, укључујући и Западну Србију, где настају читаве пустиње, без живих бића и без наде да ће живота тамо поново бити. Градови који су још последња станишта радно способних људи, само су незнатно мање погођени нестанком. Тако су Крагујевац, Краљево, Чачак, Ужице, Ниш и Суботица за десет година изгубили преко 15 одсто становништва. Према подацима Полицијске управе у Чачку и Републичког завода за статистику, само у току 2013. године, град је напустило више од 2.000 младих људи.

Процењује се да у Србији има око 40.000 напуштених сеоских имања и окућница. Од тога се барем једна четвртина налази на подручју Куршумлије, на додиру са Косовом, где на једном квадратном километру живи само десет становника!

-а град Лесковац, територијално највећа општина у Србији, јер укључује још две бивше општине, Грделице и Вучје. ништа неће сачувати од пропадања и нестајања 140 околних села. Оних села из којих је некада долазила радна снага, култура и традиција.

- у око 700 сеоских насеља у Србији живи мање од по стотину становника. Тачније речено, 352 насеља су са мање од педесет, а 350 имају између педесет и сто становника. По правилу, то су места без младих, и зато се и процењује да ће за двадесет-тридесет година потпуно опустети. Овом броју од 700 места треба додати можда још око 350 оних која су на претходном попису имала 100-150 становника. Пошто у Србији (без Косова и Метохије) има укупно 4.528 села, то значи да је опстанак скоро сваког петог нашег сеоског насеља под великим знаком питања. Са друге стране, у данашњим селима Србије живи готово половина становништва. Од тога шездесет одсто њих се уопште не бави пољопривредом као основном делатношћу! Нестанак становништва у седамсто села довео је до тога да данас у многима од њих има мање становника него што их је било у 19 веку. Тужна слика тог нестајања су напуштене куће којих је 2002. године у селима било 46.814. Ако се овоме дода и 144.178 кућа које су означене као "привремено ненастањене", то значи да је у селима Србије око 192.000 стамбених објеката - у којима нико не живи. Лако је израчунати да је укупан број од 200.000 ненастањених објеката знатно повећан за десет година. Такође је простом математиком једноставно доћи до податка да у тим кућама недостаје око 800.000 људи (ако је просечно домаћинство у Србији четворчлано).

- празно је на хиљаде обора и штала, а око 400.000 хектара ораница више нема ко да обрађује. Празне су куће и имања, помрли су чак и наследници. Ако их још негде и има, налазе се далеко од родног краја, најчешће у иностранству. У оним ретким селима где још има, било каквог живота, живи, чак, 260.000 неожењених мушкараца и 100.000 неударних жена старости до 50 година. Процене су такве да ће у наредних осам до десет година нестати још 1.200 села, а у више од 700 сеоских насеља већ данас има мање од сто становника. Процес убијања суштине српског народа, при самом је крају. Кад нестане села, нестаће и градова. То је узрочно-последичан процес..

-нестајање Србије убрзава се и исељавањем. Скоро 40.000 људи годишње напусти Србију у потрази за опстанком. Масовно одлазе најшколованији, радно способни и у најбољој животној доби. Већина њих се више никада неће вратити (осим повремених долазака на годишње одморе), а њихови потомци остаће асимилирани грађани у својим новим домовинама.

- најупадљивије је масовно исељавање лекара и другог медицинског особља. Укупни трошкови школовања једног лекара у Србији коштају 140.000 долара. Током прошле године у Лекарску комору Србије пристигло је 950 захтева за одлазак лекара ван земље, од којих половина жели у Немачку. Најтеже је то што ће читава једна генерација најшколованијих људи отићи из Србије, јер овде, чак и ако нађу посао, не могу да се изборе ни за минимум својих права, нити за плату која би их задржала. У свим филијалама Националне службе за запошљавање, у дефицитарна занимања спадају гинеколози, радиолози, офталмолози, неуропсихијатри, анестезиолози...

- у градовима, посебно међу омладином, стање никада није било црње: званично, Србија има више од 30 хиљада регистрованих наркомана. Незванично, тај број прелази 150.000! Црна статистика говори и то да је скоро 40 одсто младих људи склоно алкохолизму. Никада у прошлости, докле сеже колективно памћење, није било проституције у школама. Данас је то ноторна чињеница.

-због беде и беспарице, поремећеног душевног здравља, хара породично насиље.

- Србија је на дну у Европи по квалитету здравствених услуга.. Јер, према извештају ЕУ, више од 90

одсто болница и амбуланти у Србији нема основна средства за рад, а већина њих није окречена и четврт века. Здравствени фондови су сурово опљачкани

- Србију сврставају на чело у Европи по смртности од карцинома плућа и бронхија.,

кардиоваскуларних обољења, дијабетиса, и других оргнских обољења
-стање у здравству у Србији је критично, упозорава студија лондонског магазина Економист, у којој

се између осталог наводи да је стопа смртности од рака за 50 процената одсто већа него у земљама ЕУ, да Србија већ пет година није регистровала ниједан иновативни лек, као и да корупција здравствену заштиту чини све мање доступном. Британски стручњаци су о систему здравствене заштите у Србији, поредећи га са земљама региона, закључили су да иако из буџета добија највише, више од 10 одсто БДП-а, резултати Србију смештају на само дно у региону. разлози за то су висок степен корупције и свеприсутно неформално плаћање за здравствене услуге. Пацијенти понегде услуге плаћају из свог џепа, што је 37 процената од укупне потрошње за

здравство ", Разлог је, и то што Србија нема свеобухватан и транспарентан систем за оцену и набавку нових технологија у здравству, понајпре савремених лекова. Иако најављивани, посебни уговори између РФЗО-а и фармацеутских компанија никад нису заживели. Колико год Н1 био упоран да од Републичког фонда за здравствено осигурање добије коментар, надлежни у Фонду још су упорнији да га не дају. Слично и у Министарству здравља, без коментара на наводе о корупцији у здравству, неадекватној здравственој заштити, застарелој терапији, и повећаној смртности од карцинома.

-у Србији се највише у Европи троше жестока алкохолна пића, предњачи у броју пушача, а најмање троши млеко, рибу, мед и друге корисне прехранбене артикле,
--директор Института за јавно здравље "Батут" Драган Илић указао је раније да је заступљеност пушења у Србији већ годинама на веома високом нивоу, што показује и истраживање здравља становника које је показало да заступљеност пушења код особа старијих од 18 година износи око 35 одсто. Председница Републичке стручне комисије за превенцију употребе дувана Срмена Крстев навела је да у Србији пуши око 2,3 милиона људи, што значи да ће око 750.000 особа, пушача, превремено умрети од неке болести изазване употребом дувана. Крстев је изнела и податак, када је реч о здравственим радницима, да 29 одсто лекара пуши, као и чак 40 одсто медицинских сестара.

- председник скупштинског Одбора за здравље и породицу проф. др Душан Милисављевић је изјавио јула 2016. године: `` Уколико само упоредимо податак да Србија има два пута већу стопу смртности за све узроке смрти, или три пута већу стопу смртности услед болести крви и крвних судова у односу на упоредни критеријум, јасна је величина проблема. Она се огледа у огромној оптерећености болестима, недостатку капацитета и неефикасности постојећег система здравствене заштите ", огласио се Милисављевић поводом Дана здравља.

-- психијатар др Велисава Ћотуновић из београдског Института за ментално здравље каже: кад би могла да се нацрта ментална слика просечног грађанина Србије, оквирили би је бес, страх, неспокој и немоћ, док би оквир испунили најразличитији психолошки проблеми и психијатријски поремећаји, од оних ситних па до најозбиљнијих који пуне менталне установе. Могло би се рећи да велики део грађана левитира између депресије и хистерије. Већ деценије најразличитијих промена и тумбања, укључујући и ратна искуства, хроничну фрустрацију због материјалне несигурности и транзицију на коју већина није имала адекватан одговор направиле су плодно тло за душевно оболевање нације. пустош. Млади немају реалну представу о будућности, а старији немају запослење и егзистенцију. А кад млади немају ту представу, онда су њихова искуства обесмишљена, а тада је одрастање и сазревање угрожено. Зато је велики број младих у категорији емоционално незрелих, због чега се касније тешко уклапају у реални живот. Код одраслих, пак, егзистенцијални проблеми рађају несигурност и исфункционалност и тако угрожени не могу да нађу одговоре кроз своје животне улоге, што би био прави пут њиховог излечења -
Ментална угроженост је, сматра психолог Зоран Мустеровић, највидљивија код испољавања беса и љутње, где људи почињу да губе контролу и за неке мале и небитне ствари. Оне су само она кап која је прелила чашу. Међутим, у међувремену су се и ти ресурси потрошили па су и они "јаки" попустили на живцима и све је више оних који сами не могу да се изборе са овим

проблемима. На двадесет година изложености траумама сваке врсте дошао је период транзиције, који је тражио нове капацитете прилагођавања, а ми смо већ били ослабљених капацитета због претходних дешавања.

Код неких су присутни тензије и страхови од сутрашњице, јер су промене велике и брзе и на њих је тешко навикнути се, док други прибегавају некој врсти отуђености у смислу снажног дистанцирања у односу на социјално окружење и на изворе стреса - каже психолог Снежана Милутиновић.

Али нису само егзистенцијални проблеми окидачи наших психолошких проблема, већ "мука потиче и из уверења да нема наде, да је смисао нестао ако већ није одувек био измишљен и наметнут, да се ништа не може променити и да је свака иницијатива бесмислена", како је сликовито приметио професор Александар Димитријевић са Катедре за психологију београдског Филозофског факултета поводом Светског дана заштите менталног здравља 2016 године, који се јуче обележавао. Тај дан је Србија дочекала са око 400.000 оболелих од озбиљних менталних болести, а број оних који ходају улицама без дијагнозе још нико није утврдио..

- јавни дуг Србије у августа месецу 2014. године, износио је невероватних 20,89 милијарди евра, односно, око 63 посто Бруто друштвеног производа (БДП). Али, све то није довољно, па је Буџет који је изгласан последњих дана 2014, године, отворио могућност да се Србија и у 2015. години задужује, преко својих могућности. "Светска банка је, подсетићу, у 2014. одобрила 40 милиона долара кредита како би се ефикасност и квалитет здравственог система у Србији поправила, али резултати показују да тај новац није квалитетно искоришћен", наводи стручњак британског Економиста Мартин Керинг.

С` изјавом Керинга у вези је податак да је претходна Југославија од 1948 године све до 1980-их година добијала од међународне заједнице огромне кредите, позајмице и поклоне.

Ова помоћ може на први поглед изгледати као гест најбоље воље према нама, Вероватно са том намером те богате државе и дају кредите.

У стварности је било, сасвим другачије. Властодршци те кредите нису трошили наменски, него по њиховом нахођењу и личном интересу, који су уместо да буду употребљени да јачају привреду и здравство, завршавали у приватним џеповима властодржаца и за јачање репресивног апарата. Негативни трендови су тако били укривани страним донацијама, уместо да буду благовремено регистровани, су све више узимали маха. Југославија (Србија) је бивала се више економски рунирана.

Исти ти који су проћердали огроман огроман новац, тврде да је на делу била западна ујдурма, да Велики брат, Запад, створи таквим `` данајским поклонима`` привид економског бума, да буду укривени негативни трендови и да не буду благовремено откривени и предузете корективне мере.

А зашто онда те милијарде долара нису користили рационално, него су завршавали на њиховим личним банковним рачунима ?

Да ли се то и данас догађа? Не само Мартин Керинг него и друге западне организације и владе упозоравају данашње властодршце Србије да добијене кредите не користе наменски?

-дошло је до опорезовања опреме за новорођенчад, смањене су пензије, око 700.000 пензионера, преко приватних извршитеља, који им узимају две трећине од ионако мизерних пензија, за наплату комуналног дуга, и смањено њихове, ионако сиротињске пензије, ударио је просветне раднике и њихове понижавајуће мале плате.

Чују се мишљења да се тиме повећава смртност пензионера и тако смањују буџетски издаци за пензије. Уједно, да се Србија по `` ескимском рецепту`` олобађа старих, ризнице националне мудрости.

-само у Србији, запослене жене не смеју ни да помисле на трудноћу, јер ће изгубити посао, а у многим приватним фирмама морају да потпишу и „акт“ да неће рађати док им траје уговор о раду. И страни и домаћи послодавци могу у Србији да узму радника „на лизинг“, да га рентирају, потроше и врате кући, као обичну ствар. И све то за надницу која је равна оним у најсиромашнијим афричким државама. Тренутно, „на лизинг“ у Србији ради око 50.000 радника,

и тај број ће бити све већи, јер посла, оног правог, осмочасовног, са припадајућим припадностима, скоро да више и нема.

- драстично је смањен квалитет здравствених услуга због сиромаштва, и због санкција, рата, распада земље, преласка на тржишне механизме, због претходне вишедеценијске политизације медицине, краха институција правне државе и продора корупције и криминала у здравство. А што се све огледа у плаћеним партиципацијама, за услуге и лекове, несташицама лекова и санитетског материјала, енергената и хране у болницама, немогућности праћења иновација и светских трендова..

Раширена је потхрањеност, лоше грејање у становима, лоша лична и колективна хигијена, лоша одећа и обућа, мање се одлази на одмор и бави спортом и рекреацијом. Служба Хитне помоћи нема довољно средстава за рад, Градска чистоћа за одржавање чистоће.

Ефикасност рада санитарних и других инспекција је озбиљно доведена у питање, није ретко да су намирнице нехигијенске, или да им је застарео рок употребе, утановљено је да храна у ресторанима такође неретко не одговара захтевима адекватне хигијене, или се понекад увозе намирнице штетне по здравље. Грађани иду на прегледе само када морају, нема више систематских обавезних прегледа, редовних одлазака код зубара и очног лекара, нема превентивних медицинских анализа као раније.

- страни инвеститори се устручавају да инвестирају у Србију, један од битних разлога су старост и изнуреност потенцијалне радне снаге

3. Узроци .

Оваква здравствена катаклизма није настала сама од себе, производ је нечијих учинака.

а. Сиромаштво.

Економска криза проузрокована претходним поретком и након транзиције, и тајкунске пљачке нације, низак ниво зараде која представља основу за обрачун доприноса за здравствено осигурање, су осиромашили друштво и лишили га најнеопходнијих средстава за функционисање овог осигурања, ради подмиривања основних потреба осигураника. Услед недостатка средстава из обавезног здравственог осигурања не може се обезбедити финансирање рада јавних здравствених установа у потребном обиму, што води парализи рада појединих здравствених установа..

Лоше здравље грађана оптерећује буџет. Трошкови здравства су опустошили економију Србије. О томе у Србији влада мук. Са таквим здравственим издацима буџета се не би могле носити ни поједине богате западне државе.

Убрзани раст стопа морбидитета и друге поменуте пошасте су скупо коштале државу. А ово изнуривање државе је такорећи свакодневно екстремно повећавано притисцима пацијената на здравство, који трају већ деценијама, узмиравајући тренд убрзаног слабљења здравља нације је регистрован још пре трећине века и раније. Србија је тонула и копнила, све убрзаније, о чему се није говорило на прави начин, већ осиромашена држава је све више тонула у живо блато, док је се батргала колико толико, да ипак финансира све веће трошкове здравства. Већ деценијама све већи број болесника хрли ка здравственим установама, овај талас је се из године у годину претварао у истински цунами, који је се преливао преко наших болничких установа и ресурса, кадрова, капацитета, оборио их на бок, направио истинску пустош и парализу.

Са једне стране је огроман, свакодневно све већи број болесних и унесрећених, којима је потребна хитна и квалитетна медицинска нега.

А са друге стране, су наше здравствене установе и потенцијали недовољни, што се тиче броја болница, болничких кревета, лекара и медицинског особља, опремљености медицинским апаратима и инструментима, што се тиче лекова, исхране, хигијене, финансијских средстава, болничког комфора.

То су два дивергентна процеса која нису како треба узета у обзир још у почетку масовних обољења у време Тита, све присутнији у власти Милошевића, после је већ било касно.

Једноставно, здравствени капацитети су одавно постали крајње недовољни, наше здравство је се загушило, истински одавно пукло, на прегледе се чека дуго, до места у болницама се долази

тешко. А и ако се добије место у болници, болничка нега није она каква би требала да буде; најжалост, иако је огромна већина наших лекара стручна и савесна, верна Хипократовој заклетви, има их који то нису.

Здравство је одавно изгубило трку, више година уназад. И то без своје кривице.

Без да је то речено јавно, то се " мудро" крило.

Држава је осиромашила изнурена свим и свачим, а нарочито трошковима " лечења ".

Зато што је се убрзано и драстично кварило здравље нације

Шта је још пре пар деценија, и више, све убрзаније водило у истински распад наше економије.

Врло су актуелне несташице лекова , чега је сада мање, али их има и даље.

Поједине болнице су без довољне опреме, Услед несташице новца медицински апарати у клиникама и болницама су често у квару.Немају основна средства за рад. .

Лекари напуштају земљу због ниских примања..

Услед страначке политизације здравства, долазило је понегде до тешко замисливих расипништава.здравствених фондова у политичке сврхе и присвајања од стране појединих политичких странака и моћних политичара.

Донације из света у лековима и опреми су неретко завршавале у приватним џеповима.

Највећи број грађана због високих трошкова живота у односу на примања, не може да штеди за потребе подмиривања неопходних здравствених услуга.

Болесници су у појединим случајевима и околностима обавезни да плаћају услуге лечења.

Поједине здравствене установе захтевају да осигураник сам обезбеди потребан медицински материјал и да колико толико плати услугу. Повећане су партиципације и поготову када се ради о скупљим интервенцијама и операцијама, болесницима су потребна значајна средства којих они најчешће немају.

Повремене несташице лекова и опреме, недовољни медицинска нега, исхрана, хигијена, одећа и обућа, недостатак превентиве и стечене лоше навике нездравог живота, су само неки од чиниоца који поспешују лоше здравље .

У Београду живи преко 250.000 инвалида и имају велике проблеме нарочито што се тиче превоза и заштите.

Здравство опстаје зајхваљујући пре свега пожртвовању и етичности већине лекара.

б..Распад правног система

Још увек нема адекватне казне за безбројне, свеколике и свакојаке прекршиоце закона, те онда они бивају охрабрени у својим аморалним поступцима на штету болесника и здравља људи.

Познати су појединачни случајеви лекара који су нанели штету здрављу болесника, најчешће не одговарају у довољној мери.

Изостаје адекватна акција судова и полиције., када се ради о корупцији, или опасним злоупотребима од стране криминализованих сегмената од којих врви Србија .

в.Загађење људске средине

Загађен ваздух, храна и вода-су фактори који означавају значајно загађење људске средине.

НАТО бомбе су врло штетне, али је здарствсвенба катастрофа почела много пре НАТО бомбардовања НАТО 1999.године.

Доказ: Здравствен статистике

г. Слабљење етике медицинске професије.

У претходном периоду је дошло до масовног и драстичног слабљења медицинске етике.

Огромна већина лекара су савесни и у служби болесника и верни Хипократовој заклетви. Али их је било који су примали мито, било је истинског лешинарства и бизниса на штету људског здравља, споне медицине и мафије, надрилекарства, свакојаких врачева и гатара, биоенергетичара, малверзација са хуманитарном помоћи, политизације здравства и медицине.

Ова појава је велика опасност за санацију наше медицине.

Уколико ове снаге не буду елиминисане, наставиће по старом и онемогућити опоравак нације.

Мада још увек нема поузданих званичних статистичких података о димензијама приватног здравства, искуства грађана, који су све чешће принуђени да траже лекарску помоћ у приватним

ординацијама, указује да је он прилично развијен и да је квалитет услуга у овом сектору у целини узев, можда на далеко вишем нивоу него у највећем броју установа јавног сектора..Али су њихове услуге врло скупе.

Власници приватних здравствених установа потрудили су се да набаве нову и савремену опрему и ангажовали су као консултанте и сараднике најбоље стручњаке из јавних здравствених установа. Али према СЛФС било је у приватном сектору неетичких рекламирања ординација које воде трговци који не знају лекарску етику који унајмљују лекаре да раде за њих.

Било је жалби на несавестан рад појединих лекара и поводом неразјашњених разбољевања и смртних исхода, крађе беба. На челу здравствених установа су се налазили не увек стручњаци него политичари . Из чега би произилазио непрофесионалан рад, волунтаризми, лажна обећања, вршљања политичких и племенских кланова.

Грађани који су увиђали, да им здравље измиче контроли. и да неко други њима господари, се обраћају за помоћ свакојаким балканским гатарам, пророчицама .

Однос према старим у нашим болницама често мањка у хуманости.

д. Стрес.

Медицинске еминентне научне установе истичу да је главни узрок лошег здравља дугогодишњи стрес. Потом наводе и друге могуће разлоге: загађење НАТО бомбама 1999 године, санкције и изолацију, осиромашење, транзицију.

Са оваквим врло упрошћеним закључком се не би могло никако сложити јер једноставно није чињенично заснован, крајње је упрошћен, као такав је врло опасан, јер наводи на погрешне правце акције.

Још је поразније по истину, што се закључци о здрављу заснивају на делимичним сазнањима, а зна се есенцијално начело сваког научно ваљаног истраживања: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА, НЕГО

ЛИ ДЕЛИМИЧНО.

Они кажу СТРЕС, и готово! Према њима, дакле нико није крив за националну здравствену катастрофу, крив је стрес. Скинута је одговорност, ствар се заборавља, гура под тепих, ништа се не предузима.

Ако је тачно да је стрес унесретио здравствено Србију, а то је тако само делимично, и у значајној мери, тај стрес није дошао сам од себе, није пао с 'неба, неко га је направио. Добро је познато ко су ти који излажу већ деценијама становнике Србије неизвесности, несигурности, насрћу на њих, поткрадају их, пљачкају, угрожавају им масовно личну безбедност и имовинску сигурност, претварају им животе у свакодневну зебњу, бригу и несносан страх.

Кривци су они који су се обогатили незаконито на њихов рачун, мафијаши и тајкуни.Њима одговара снемоћали нариод да га могу лакше робити и пљачкати.

А они желе да пребаце одговорност на распад земље, рат, бомбардовање, санкције, Нато, транзицију, нагли прелазак на капитализам,

Јер, упркос формалне победе демократије, није дошло до значајнијих побољшања у Србији, зато што нема дисконтинуитета у односу на претходну власт. Они криминализовани сегменти (неформални центри моћи) који су кршили људска права у СФРЈ, ксније у СР Југославији, потом у СЦГ, заобилазећи закон, су се снажно консолидовали у Републици Србији у новим условима, недовољно спречени од још од њих зазирући неочврсле званичне власти, повремено подржавани од блиског гео-окружења, настављају да буду као и раније држава у држави. Ојачали деценијама, уместо да буду кажњени за пропаст коју су произвели, су награђени неизмерним богатством.

Желе да овековече своју власт, своје неизмерне привилегије, да оплођују свој енормни иметак, да буду нови богаташи-милионери, неки и милијардери, свемоћни господари.

Једноставно, желе да буде вечито све исто као што је било раније.

Дакле, ако је стрес главни кривац, наше здравство треба да делује на овом нивоу, да уклони стрес, да тако спасе народ.

А стрес се не може уклонити, докле год се не осујете они који га производе.

Шта ту може да уради здравство? Потребна је помоћ државе. Добро је позната немоћ данашње

државе, која није у стању да се обрачуна са мафијаштвом.

Свемоћни тајкуни су заплашили Србију да о томе говори. Здравствени радници немају снаге и храбрости да упру прст у главне кривце, па престрашени се хватају стреса, и бомби НАТО, као узрочника, као што се дављеник хвата за сламку, да тако не оптуже виновнике, да тако скину одговорност са себе.

Закључио бих о овом узрочнику (стресу), да званична медицина није направила прави увид, није сагледала дубински и објективно ову материју.

ђ. Политизација медицине

Здравље је од превасходне важности за опстанак једне нације и државе. Отуда интерес домаће политике за здравље, али и оних из света.

Суштински узрок здравствене катастрофе Србије је у сфери сложених односа и утицаја политике на здравље.

Разорне последице синергије утицаја политичких фактора на здравље и медицину, се одражавају, како кад, и могу се лакше или теже препознати :

I Шире дејствују на масовнијем, или масовном плану.

II. На нивоу појединца, појединачни случајеви

I. Још један необорив доказ да је политизација медицине капитални узрок здравствене агоније у Србији је да званичници сами признају, да је стрес један од главних узрочника.

А зна се ко је, како и зашто тај исти стрес проузроковао.

Смањење пензија и социјалних давања трудницама, и другим, је политичка одлука, која би могла бити од неких виђена као еугенистика, јер може имати за последицу пораст стопе умирања најстаријих грађана и смањење непродуктивних уста, чиме би буџет био растерећен. А смањење социјалних давања, би се индиректно негативно одразило на стопу рађања. И на број инвалида и других социјалних категорија (што је у вези са буџетом).

Занимљива појава у политичком животу Србије, која по својој контрадикторности заслужује посебну анализу, је да баш прозападна гарнитура на власти понекад баца кривицу за лоше здравље нације, управо на међународну заједницу. Поједини `` мондијалист и ``, званичници, као и неформална власт Србије, јавно оптужују САД и НАТО за бомбардовања 1990-их , као главне кривце за енорман пораст канцера и других повезаних обољења.

Што је нетачно, доказ су званичне здравствене статистике.

Природно је да бомбардовање лоше утиче на здравље, да није здраво, али не у толикој мери, рак и друге могуће корелативне болести, су почеле много раније, много пре 1999. године, о чему смо и ми писали још од краја 1970-их година. Тренд раста ових обољења је узлазан, много више од артритичке прогресије, не постоји статистички значајна корелација између НАТО бомби и раста канцера. Они се понекад позивају и на изворе из Рима, да су, према њима, италијански војници који су били изложени НАТО бомбама 1990-их година на ратиштима на Косову, често умирали од рака. А НАТО бомбардери су полетали из Италије, из базе Авијано.

Исти понекад оптужују Великог брата и Светски поредак за трговину сумњивим лековима, вакцинама, да трују из авиона небо Србије свакојаким отровима

Уколико оптужују међународну заједницу за злу намеру према здрављу у Србији, зашто онда енормне кредите међународне заједнице за инвестирање у здравство, управо они нису наменски искористили, него према своме субјективном нахођењу? Упркос свега што су поједини западни политичари упозорили државне функционере Србије, да има корупције и ненаменске употребе здравствених кредита.

Рат, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, су несумњиво разорно деловали на здравље, али је добро познато колики је у томе био удео оних моћника, који су настали хаос злоупотребили, да у вакууму опљачкају и злостављају неаштићене и немоћне грађане, да их претворе у тесто које могу месити по вољи.

Уместо да укажу на узрочнике, они који владају Србијом, су тако лажно и кратковидо пребацивали кривицу на НАТО, да би пред народом и гласачима скинули одговорност са себе.

Чиме су олако изазвали незадовољство оних светских моћника од којих у много чему зависе .(

Што никако није похвално за ове `` високоумне мондијалисте `` и за њихову проницљивост и поимање данашње гео-политике).

А за то време здравље је многима неповратно назадовало.

Криминализација Србије, пренета после 1992 године, је стасала све до 2000, и до данашњих дана, а не може се говорити о погодним условима за негу здравља, ако у здравству вршљају политички кланови.

Ко тргује дрогом у Србији, белим робљем, приватизује за багателу, суди неправично, него ли политички моћни мафијаши.

Ко је опљачкао здравствене фондове, трговао бебама, и људским органима, него ли припадници моћне здравствене мафије?

Ко је довео, како и зашто, до слабљења правног поретка? Ко је крив што грађани Србије не могу да се адекватно лече у здравственим установама, да купују лекове, да живе нормалним животом? Неко је крив што су осиромашили, ни сиромашнје земље, ни више милионара.

Ко је кривац што је неколико Србија отишло под нож гинеколога? Зашто лекари одлазе у стране земље? Ко је народ душевно ослабио, гурнуо у депресију и губитак самопоуздања, у незнађе, такви људи нису у стању да се старају о своме здрављу.

Ко је присвајао енормне стране кредите, хуманитарну помоћ? Ко је крив за корупцију у здравству? Ко тргује вакцинама и сумњивим лековима? Ко спречава санитарне инспекције и судске органе да приведу правди прекршиоце? Ко спречава судове да приводе правди све оне који утичу на копњење здравља грађана?

Ко и зашто гура под тепих здравствену катастрофу? Зашто поредак затвара очи пред пражњењем српских села?

За све ове пошасте је крива политика, здравство је одавно политизовано, инструментализовано од стране појединих бескрупулозних и аморалних властодржаца.

Србија дан данас бере отровне плодове претходне погрешне политике..

Завођењем комунизма 1945 године извршена је политизација свих сфера укључујући и здравство и медицину, да тако Партија и Држава ставе под своју контролу здравство и медицину..

Зачетак здравственог суноврата у Србији би требало тражити од онда када су Кардељ и Бакарић следећи Титову доктрину "да се судије не држе закона ко пијан плота" , проширили ову доктрину и на медицину, лансирајући незванично, касније све више и кроз званична документа, да се подобност и верност Партији уведу свугде, па и у медицину.

Временом је здравство постало све више политизовано преко политички подобних и стручно и морално инфериорних лекарских кадрова, да би све ово достигло кулминацију последњих тридесетак година 20 века, када је у законе била уписана злогласна клаузула МПП (Морално политичка подобност,). На кључне позиције у здравству и медицини су били изабирани чланови Партије, судски вештаци и лекари затворских болница су били службеници правосуђа. На руководеће позиције у болницама , укључујући понегде и шефове болничарки је захтевана припадност СКЈ. Неподобни су били смештани по казни у психијатријске, болнице, где су, као и понегде у затворима били мучени ињекцијама, хладноћом, глађу, тортурисани на разне начине.

Стање се нарочито погоршало последњих десетак година до октобра 2000 године, када је до максимума била појачана доктрина "непријатеља", у управним одборима болница су били лекари чланови ЈУЛ-а и СПС-а (још увек су многи тамо), који су били страх и трепет за "непријатеље". Они су претили неистомишљеницима уколико им падну у руке (ако се разболе). Многи нису смели да иду у болнице, пре би да умру него да падну у њихове руке.

Медицина и здравство и дан данас нису у довољној мери деполитизовани.

Политизација медицине је нанела тешко процењиве штете националном здрављу.

Последице и бројке тек треба да буду процењене уз примену научног метода..А то је отежано због тешкоћа установљавања корелације између наведених узрочника лошег здравља и последица по национално здравље. Али се то може превазићи..

II..

Добро је познато колика опасност прети свакој земљи од евентуалне недозвољене употребе

хемијског и биолошког оружја. Ови опасни материјали су врло бројни, технологија производње је отишла врло далеко, људски живот и здравље се данас могу оштетити на такорећи безброј начина, а без традиционалног пуцња из ватреног оружја.

Постоје врло бројна крајње опасна и софистикована средства да се индивиди, или већим скупинама, читавим нацијама, или расама, нанесе штета здрављу.

Они који поседују оваква оружја поседују огромну моћ владања судбинама људи, њиховим здрављем и животима. :

Средства за тихе ликвидације. Сајтови.

<http://www.apisgroup.org/article.html?id=325> ;Тajне службе Велике Британије

<http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53> ; Како CIA убија <http://www.apisgroup.org/article.html?id=38>

;Тrecи метак <http://www.apisgroup.org/trecimetak> ; - Бивси руски обавештајac отрован у Лондону<http://www.apisgroup.org/article.html?id=3472> ; - Нapsенje Скарамеле ce мoздa осветлити убиство

.Litvinjenka;http://www.rian.ru/defense_safety/investigations/20061224/57705929.html - VOS i UDBA nisu isto (Od Jalte do Malte) <http://www.apisgroup.org/vosiudba>

Када се говори о појединачним случајевима злоупотреба са здрављем, или о мањем броју, где је очигледан узрочник, могло би се говорити о политичким убиствима.

Када се спомене политичко убиство, у Србији се пре свега мисли на убиства ватреним оружјем, пуцњем, физичким насиљем, а последњих година се одомаћио израз `` намештене саобраћајке``.

Из различитих извора се све чешће лансирају тврдње да су присутне злоупотребе са здрављем.појединаца..

Даље ће бити дати документовани докази и сведоци за овакву тврдњу..

После победе демократије 1992 године и у 2000 години, очекивало се да ће доћи до значајних промена и у овој области. што се уопште није десило у довољној мери. Стари кадрови и превазиђена схватања су дубоко уврежени и снажно се одупиру променама, да би тако сачували своје позиције и привилегије.

Криминалци и мафија нису никако демонтирани, они постоје и даље, и чине неформалну власт која је држава у држави.

После рушевина комунизма остали су не само беда, смрт, болештине, распад земље, пропаст нације и државе, него и огромна мржња, неизмерне лоше процене. Комунизам је перфидно и врло опасно позаваћао локалне народе, и саме Србе међусобно. Довео је једне насилно на власт, њима дао имовину развлашћених, новац, куће, земљу. Већину политички обесправиво, завео клицу сумњичења, лоших процена, хајки, претворио у непријатеље, жртве. Подстакао привилегије, самовлашће, , непотизме ,трибализме, нероне, фараоне.

Србија сада жање опакe плодове мржње. Није у стању да превазиђе преостале нагазне , касетне mine, замке, а оне су свугде.

Постоји огроман комуникациони јаз, неразумевање, између оних "којима је добро" и оних"који су сиромашни или страдалници".

У земљи се води истински тињајући грађански рат између различитих, понекад до усијања разјарених скупина, сегмената, Старог (развлашћених) и Новог, између Националиста и Мондијалиста, оних који су за НАТО, или ЕУ и који НИСУ, РУСОФИЛА и СИМПАТИЗЕРА НАТО,

ИМУЋНИХ и ВЕЋИНЕ СИРОМАШНИХ, Реформатора и Конзервативаца, Левичара и Десничара, Партизана и Четника, Радикала и Демократа, Легалиста и оних који то нису, Националиста и Европљана, оних за Јединствену државу и Сепаратиста, Монархиста и Републиканаца, појединих политичких странака, невладиних организација, националних и верских групација, регија, кланова моћних појединаца, гангова криминалаца, итд.

Нација је наследила политичку крајњу острашћеност, царују лоше процене, нетолеранција, мржња, деструктивне емоције. Нација је дубоко подељена и позавађана.

Divider et impera.

Што све погодује истинским обрачунима, суровим осветама..Magnum crimen.

Читави сегменти становништва нестају

Занимљива је за анализу Фестингерово Коњитивна дисонанца (нова сазнања доводе до измена ставова). Што се запажа све више међу младим политичким кадровима у Парламенту, али и у Влади А.Вучића, има све више образованих интелегентних и обавештених, који су склони да са новим сазнањима испољавају флексибилност.у односу на тегобе грађана.

Нарочито је ова појава значајна када се ради о кадровима у неформалним структурама власти. Они старији окошталих склеротизираних менталних склопова, уз њих су и `` млади вуци`` младачки деликвенти жељни лаког и брзог плена, су одбојни на било какво другачије поимање стварности, од оне у којој егзистирају одувек, њих нимало не интересују туђа страдања, чак масовна, као ова која се овде описују, газе бескрупулозна преко лешева., Ипак, врло позитиван наговештај је да се у овој неформалној власти диференцирају они одмеренији, разумнији, који су стекли не само нова сазнања о природи друшва у коме егзистирају, чије стање духа се мења, спремни су да се заложу да народу ублаже тегобе. Врло је охрабрујуће да међународна заједница почиње све више да уважава ``експерте``, на уштрб `` фундаменталистички настројених ``екстремиста``

А има оних моћних, импулсивних и спремних за час да се обрачунају.

Пошто нема адекватне заштите судства и полиције, настају самовлашће и криминал.

Они заслепљени не бирају средства, за њих су судбине, здравље и животи грађана виђени искључиво кроз призму остварења њихових личних амбиција и банковних рачуна.Масовни су политички обрачуни, али и обрачуни ради посезања за туђом имовином.

Дакле , имају отуда врло снажну потребу да спрече казне свакога онога ко им се супротставља, да га заплаше, казне, или лише здравља, живота, да га ране, убију, да му угрозе здравствени интегритет.

Острашћени криминалци не бирају средства. Предњаче психопате сниженог прага толеранције и коефицијента интелигенције.Они се не либе обрачуна, брзо импулсивно процењују, а имају значајне позиције у неформалној власти коју званична власт није у стању да демонтира.

Многи од њих сањају о савршеном злочину. Ни лук јео, ни лук мирисао.

Ето медицине њима.

А они су често били у структурама претходне власти где су добро испекли занат.

Овакви разорни упливи на здравље појединаца, с` обзиром да су тешко доказљиви и препознатљиви, би се могли сврстати у савршен злочин. Људи се разбољевају, или умиру, а да јединка ,или њени блиски, или лекари, никад не установе дубинске узрочнике.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ А НЕ ВИДЕ СЕ ЦЕЛАТИ.

Управо због овакве природе, бивају погодни онима којима као такви одговарају.са њихове потребе и сврхе.

Зашто би се мафијашки обрачунавали са њима непожељним (али не само они, него и други криминализовани сегменти, све до усамљених неорганизованих појединаца), уз употребу пуцња, (а знамо да су и аранжирани саобраћајке одавно проваљене), који привлачи изузетну пажњу, повлачи за собом ургентну истрагу, лако се докажу?

Мафијашки сегменти у међусобним сукобима, ради остварења циља- могу прибећи много ефикаснијем виду обрачуна, хемијским и биохемијским средствима, отровима, то је злочин који је такорећи практично недоказљив. Да се тако обрачунају брзо, дискретно, непрепознатљиво, јефтино. Зашто то не би чинили? Зашто не би посегли за медицинским средствима, јер су она лако применљива, јефтина, нема доказа, деси се савршен злочин .

Ко данас у Србији стручно проверава узроке разбољевања , или смрти болесника?

А ако то чине пуцњем, или саобраћајком, јавност бурно реагује, то се релативно лако открије, то их одаје.

Савршен злочин није данас тешко остварити. А о њему данас збуњена и слеђена Србија ћути као заливена, уместо да га стави што пре на дневни ред. Зна да тога има, али није у довољној мери свесна параметара тога зла , ко, колико, како, чиме?

Преплашени, или плаћени саботери, арлаучу на сав глас:" То се не може доказати, то говоре они неозбиљни, шарлатани који претерују, које нико жив не ферма ни за шта, будале, параноичари,

батали то".

Чиме охрабрују починиоце, намерно или из незнања.

Не заносимо се неком наводном моралношћу, мафијаши немају ни душе, ни морала, ни сажаљења, психопате немају моћ емпатије (стављања на туђе место), њих само интересује плен. Према енциклопедијама: ``Убиство је у најширем смислу свако људско дело које за непосредну последицу има нечију смрт. То лишење живота другог лица може бити извршено различитим делатностима, на различите начине и употребом различитих средстава. Објекат кривичног дела убиства јесте човек, односно живо људско биће. Радња кривичног дела убиства је свака она делатност која је објективно подобна да проузрокује смрт човека . Битно за утврђивање кривичног дела убиства јесте постојање узрочне везе између повреде и смрти``.

Убиство или рањавање, разарање здравља се могу произвести прибегавајући медицинским злоупотребима.:

-Тајна полиција Русије је својевремено одједном отровала гасом велики број чеченских терориста на представи у московском позоришту, чувена афера ``Московски театар``.

-бивши руски обавештајац Литвињенко је отрован у Лондону - <http://cns.miis.edu/research/cbw/> ;

-САД су заратиле са Ираком, наводно због стављања под контролу ирачких постројења за производњу оваквих отрова.

-између обавештајних служби појединих држава се води истински рат медицинским средствима, у прилогу напред су сајтови на којима се то подробно описује:

-Доказане су злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе у претходном периоду, мучења медицинским средствима пацијената у психијатријским установама, против чега су, између осталих дигли глас САНУ, УКС-Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-
<http://www.psihijatrijaubija.info-tomislav-krzmanovic/>

-крађа беба, и трговина људским органима су доказани

-као и преписивању цитостатика деци ради зараде

-зар данашња недовољно спречена трговина дрогом, није масовно тровање наше деце и омладине?

-према својевременим Извештајима АИ, Лондон, агенти СДБ СФРЈ су 70-их година отровали више југословенских политичких емиграната у Западној Европи, неколицина је умрла, ови агенти тровачи су били похватани и осуђени од тамошњих судова (сада се зна да су тада тајне службе ових западних земаља сарађивале са Титовим обавештајцима убицама).

-а зна се да су те злоупотребе почињавали и у Југославији. Овакве злоупотребе, дубоко деценијски уврежене навике, су настављене и након 1990-их, и после 2000 године, све до данас.

--врло велики број грађана се жали на злоупотребе са њиховим здрављем, од академика до радника и сељака, подноси тужбе, да наведем само неке од њих: један од најумнијих Срба Др.Марко Младеновић, професор Правног факултета; академик Никола Милошевић тврди да су га погрешно лечили, намерно уништили; др.Миша Ђурић, председник Синдиката пензионера Независност, Десимир Вујинић, пуковник ЈНА у пензији, др.Жарко Гавриловић, протојереј, председник Српске Свет осавске Странке, професор др. Мирољуб Којовић; инг Ранко Миловановић-председник Странке економског напретка; Раде Мићић, уредник часописа Држава; Милутин Станковић, издавач из Београда; Зоран Димитријевић, бизнисмен из Гроцке, инг.Момчило Опарница, др. Новица Расулић, Никола Фукс, Батрић Јовановић, инг Млађа Димитријевић, др.Обрен Цицовић, писац Коста Димитријевић, Др.Бранислав Павловић, Лилијана Шенк, итд.

-сетимо се сличних вести у штампи: давање ињекције Веруловићу, телефонски разговор лекара рањеног Ђинђића са убицама, убод ињекцијом сестре Ђинђића на јавном месту, мучења у болници медицином Вука и Данице Драшковић, ускраћивање медицинске помоћи рањеним демонстрантима, постављање од М.Марковић у Управне одборе болница јуловаца, до данашњих дана насилни смештаји нормалних људи у луднице.

- забринута СРС се својевремено обраћала јавности, обавештавајући да се за време избора

користе спрејови, или гасирају просторије, где се налазе поједини чланови изборних комисија, без њиховог знања, да тако буду деконцентрисани у своме раду.

-према појединим медијима мафијаши су жртве пљачки мучили приручним апаратом за електрошокове, које су изнели из затвора (којима су раније у затворима мучили наводне непријатеље).

--медији су обзнанила серију незјашњених умирања, жута штампа повремено обзнани да је неко некога отровао.

-припадници Земунског клана су лансирани оптужбе једни против других, да су били тровани у међусобним обрачунама. А шта су онда могли чинити, или шта чине данас незаштићеним грађанима?

-публицисткиња Валентина Шекарић саопштава у њеном тексту ДРОГА ЗА СИЛОВАЊЕ (" дате рапе

друг " Флунизепам, Гамахидроксибутрична киселина, Кетамин), на широко заступљену употребу дроге за противвољно навођење жене на прихватање сексуалног односа, кроз стављање у пиће, или гасирањем просторија.

-може се са правом запитати: "

-медија су у неколико наврата пренела, да су били похапшени криминалци, који су по возовима и у парковима спрејом успављивали жртве, а онда им крали новац (неке од жртава су умрле).

- А шта тек онда раде моћни мафијаши " ?. Да ли су обезбеђења проваљених банака, пошта, и тд, тако успорена, зато што су претходно спрејовима, соковима, цигаретама, или на неки други начин, доведена у стање поспаности?

-а шта рећи о повременом јавном тровању гасом читавог града Панчева

Нема више идеолошке политизације онакве каква је била раније, него се ради о повезивању развлашћених, или пак група и кланова, зарад личних професионалних и економских интереса, ћара, остварења интереса појединих организација, политичких странака, удружења..

И дан данас масовно грађани имају страх од болница и лекара, иду њима само када морају.

е. Разно.

У овоме смислу на слабљење здравља нације делује ментално стање, изнурени, депресивни и обесхрабрани грађани, у дубокој кризи идентитета, поврх свега осиромашени, немају снаге да се брину о себи, о своме здрављу..

Најважнији ресурс једне нације су њени људи., а данас је овај највитаљнији ресурс у Србији драстично угрожен, осиромашен, ојађен, остарео, изнурен.

Дошло је до одлива мозга.

Уважавање људских ресурса је створило неизмерно богатство и снажно повукло човечанство напред, у прогрес, у свим областима, и у космос. Западна Европа је створила поредак који ствара чудесну продуктивност. Овај систем ослобађа умове стимулише најамбициозније људе да граде, иновирају, стварају, у нове изуме, и да на тај начин унапређују благостање и срећу свих људи. Зашто ово вреди предочити? Да се тако потсети како се код нас односи према људским ресурсима, и да смо заправо због тога сада пред провалијом.

Страни инвеститори и због овога избегавају Србију, радна снага је остарила и изнурена.

Болесне не само да треба лечити, што ствара огромне трошкове, него изнурени и смањене виталности појединци не могу ваљано да привређују, нити да бране државу, да се расплођавају. Ко ће данас да ради полетно, када је већина изнурена, у проблемима, честа су боловања, абсентизми, многа предузећа су у правом смислу речи парализована.

Претходна Југославија, потом Србија, су запливале дављенички беспомоћне у овој здравственој каљузи још поодавно, а то није регистровано на прави начин, нису предузете корекције, у овој области треба тражити један од најважнијих узрока банкрутства наше економије.

Данас у Србији влада истинско расуло у појединим болницама и клиникама.

ПРАВО НА КВАЛИТЕТНО ЛЕЧЕЊЕ ПОНАЈВИШЕ ИМАЈУ САМО имућни!

Нису давна времена када су оне који су тврдили да је опасно угрожено национално здравље били проглашавани параноичарима.

Данас пробуђена Србија то колико толико ипак увиђа.

Али није у стању да ту нову свест преточи у пакет мера да се спсе од копњења.

Народ се освестио `` зна ``. Али нема борбености.

Да је се тако поступио раније, Србија би била спашена..

Још није касно.

Острашћени криминалци имају своја интимна оправдања за то: грађани без виталности им се не мог супротставити у нелегалним багателним приватизацијама, пљачки, крађама, не могу их одбацити, сменити, тражити лустрацију, оптужити, не могу захтевати повраћај имовине, да буду рехабилитовани, обештећени.

Има и бескрајно бескрупулозних, кажу: Баш ме брига, боли ме к...нека поцркају.

Желе да све остане вечито овако, нетакнут STATUS QUO..

Они дестабилизују државу, њима одговара продужени хаос , у мутном се лови.

Код ових рушитеља се не ради само о себичности и неморалности, проблем је много сложенији, они погрешно процењују стварност. Тако чинећи руше Србију , а они тога нису довољн свесни, или

за то налазе логички неоснована оправдања. Њихови поступци су лишени логике, изопачени су и погрешни.. А упркос поразних чињеница, они су дубоко убеђени да су мудри бизнисмени, новопечени капиталисти који су богатство стекли својим радом и способношћу.

Узнемирени људи се питају: откуд онда такве особе тако високо позициониране? Ко их подржава? питају се они.

Узнемирена јавност препознаје да овакву националну трагедију чине моћници нарочите крајње извитоперене психологије, што би већ био посао за психијатре-
netref.ru/brod-ludaka-uvodnarazmatra--a.html

Други пак сумњају, да је тај неко гео-окружење, Косово, да они споља утичу преко распамећених, не да би тако њима угодили како неки од њих наивно умишљају, него да их злоупотребе да ствари у Србији подешавају онако како то њима одговара

Огромну корист имају и страна и домаћа фармацеутска индустрија, и српска медицинска мафија, која је најгора од свих.

Нажалост, наше елите ни овога пута не реагују како треба. Уместо енергичних мера, Србија руминира и цинцуира, заборавља се да је здравље најважније од свега, изнурен народ је тихо онеспособљена жива војна и привредна сила.

Нико од надлежних државних и професионалних органа и инстанци није ову трагедију обелоданио на један стручно валидан начин, нису прецизно установљени узроци, и нису предузети кораци да се овај застрашујући у црно обучен поход на већину породица у Србији предупреди.

Скрећемо пажњу државним функционерима и онима на истакнутим друштвеним позицијама, да су они срачунато и злонамерно донекле поштећени ("Чувајмо се Данајаца када нам и поклоне доносе"), пре свега , су недовољно информисани, истина се од њих лукаво укрива, "да се Власи не досете".

Те су отуда лукаво пасивизирани. А сутра ће доћи ред и на њих. А тада може бити касно.

Тајкуни ликују, јавно грме да су сналажљиви, да су најспособнији, да су они јаки ген који је преживео пакао транзиције, да су из њега изашли као победници најјачи и најумнији, они јавно иступају са тезом да у бизнису нема морала, да су први милион украли и у Америци пре двест година, што не би онда и они, да они запошљавају Србију, да инвестирају, итд.

А уствари руше Србију и њену економију. А сутра када не буду имали заштиту своје јаке државе, коју они данас слабе и руше, страни мафијаши ће им немилосрдно отети незаконито стечено богатство.

Примитивни извршиоци, то су они обријани што носе дуге цеви са пригушивачима, , "експерти владавине без знања грађана", они бучу из све снаге да тако треба, да другачије не може бити, да су они " узвишени", " изабрани", да им је наређено да тако чине, да морају јер су уцењени.

А у пракси се острашћени и распамећени изживљавају над незаштићеним грађанима, и енормно

се богате.

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло као невидљиви снајпериста јуриша на Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрдније односити у својим канцама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих.

Њена мета нису појединци, некакви политички неподобни, не, никако, њена мета је цео народ. И мањине страдају, ништа мање, али као колатерална штета.

Данас у Србији бити болестан је понекад највећа казна, или пут за мртвачницу

Србија се може спасити једино ако се се заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат.

На држави Србији је да покуша у последњем минути националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји.

3. ЗАКЉУЧАК

У Србији је од 1945 године почињен геноцид. Демографи и статистичари се слажу да у Србији постоје рупе које су прогутале читаве демографске и статистичке сегменте становништва.

Они тек треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Према енциклопедијама, геноцид је:

- међународни злочин намерног комплетно или делимичног уништавања националних, етничких, расних и религијских група

- чији је циљ физичко истребљење.

- мотиви за вршење геноцида су жеља за пљачком и поробљивање, расна национална и верска мржња и предрасуде.

- Резолуција бр. 96 Генералне скупштине ОУН од 02. КСИИ 1946. осудила је геноцид као међународни злочин. Конвенција је једногласно примљена Резолуцијом Генералне скупштине ОУН децембра 1948. У њој се Геноцид осуђује као дело извршено у намери да се у целости или делимично уништи нека национална, етничка, расна или религијска група (убиство чланова групе; тешка повреда њиховог физичког или друштвеног интегритета; намерно подвргавање животним условима који су срачунати на потпуно или делимично физичко уништење; мере за спречавање порођаја унутрашње групе; принудно одвајање деце из групе).

- геноцид постоји без обзира на број жртава, ако су ова дела извршена у намери уништења припадника одређених група.

- СФРЈ се заузимала за међународно дефинисање геноцида и за што обухватнију Конвенцију за спречавање и кажњавање свих његових видова, и међу првима је ратификовала без резерви (1950). У кривични законик унела је све што је у Конвенцији битно, с тим да је казна за геноцидна дела строги затвор од најмање 5 година или смртна казна.

У међународном праву и јавности су прихваћени геноциди над Србима у Другом светском рату, у Јасеновцу где су страдали заједно са Јеврејима и Ромима. Јеврејска заједница је потврдила да је НДХ извршила геноцид над Јеврејима, Србима и Ромима.

Поједини домаћи и страни извори у геноцид над Србима сврставају ратне губитке у Другом и Првом светском рату, етничко чишћење Крајине и Славоније, страдања у Хрватској и Босни и Херцеговини 1990-их година, (Али, треба истаћи и да поједини други народи из састава бивше Југославије заузимају слична становишта.).

Покојни професор Правног факултета Марко Младеновић, доктор правних наука, писац око шездесет књига, добитник бројних домаћих и страних признања, председник Удружења ОПСТАНАК, један од најумнијих Срба свога времена, који је на ову тему последњих година написао неколико врло запажених књига, доказује да су Срби били жртве геноцида у два претходна светска рата. У Првом светском рату око 1.900.000 жртава а у Другом је процењен број жртава на око 1.700.000, већином Срба, од тога око 600.000 у Јасеновцу. ``

У својим истраживањима професор Младеновић је дошао до закључка ``да је у последњих сто

година више од четири милиона Срба страдало у осам ослободилачких ратова. Према прорачунима демографа требало је да данас Срба буде 27 милиона а у Матици их има само скоро 7 милиона а, за 25 година ће их бити 3,800.000. Срби су један до најстаријих народа на свету, у првих десет по старости. Остарели народи су богати народи, а Срби су и сиромашни и стари.`` Професор Младеновић даље тврди да су Срби претрпели геноцид и за време владавине тоталитарног комунистичког поретка у Југославији и Србији заведеног после Другог светског рата,

тада је тек мрачни тирански поредак Србе довео до инвалидитета, да су Срби данас такав пример нестајања једног народа какав није забележен у новијој историји човечанства.

Да је у Србији почињен геноцид од 1945 године, доказ су испуњени критеријуми из дефиниције ОУН:

-да је циљ физичко истребљење, овога пута Срба

- комплетно или делимичног уништавања већинског становништва- Срба, путем тешких повреда њиховог физичког или друштвеног интегритета; намерног подвргавања животним и здравственим условима који су срачунати на потпуно или делимично физичко уништење; мерама за спречавање порођаја слабљењем здравља, разбијањем породица и бракова, итд.

-мотиви за вршење геноцида над Србима у овом периоду су заједно: жеља за пљачком и поробљивање, у дубини умишљаја злочина скрива се расна национална и верска мржња и предрасуде .MAGNUM CRIMEN.

-геноцид постоји без обзира на број жртава, ако су ова дела извршена у намери уништења припадника одређених група., јер је на делу очигледна намера уништења већинског народа.Србије.

Овде се не ради о међународном злочину, како то предвиђа Конвенција ОУН, није било рата, нити стране окупације, дакле злочини формално нису били почињени од међународног фактора, него од домаћег поретка у Србији, односно Југославији.

Што уноси посебну збрку када се ради о геноциду, за разлику од осталих геноцида који су били почињени од непријатеља у време ратова. Страдање цивилног становништва се у овоме контексту десило у мирнодопским условима.

Разликује се од претходних злочина и по томе што није почињен видљивим ратним дејствима непријатеља, него је последица недовољно препознатљивих и регистрованих претходно наведених фактора.проистеклих од домаћих власти у Србији..

Дакле, ови геноцидни поступци према Србима су се одиграли у њиховој држави, у Југославији и Србији.

Још једна особеност почињеног геноцида над Србима у Југославији и Србији, који је спроведен од 1945 године, је да је страдао већински народ, Срби, а у теорији, а тако се дешавало и у пракси, страдао би по правилу од већинског мањински народ.

(Истини за вољу, комунистички монструм је направио демонски ујед и на телу других народа , не само Срба).

Природно се намеће питање: Како и зашто би једна држава унесрећивала сопствени народ?:

Бухарин, властодржац СССР-а је дао познату изјаву:`` Ми системски уништавамо милионе невиних бића, жене и децу``.

Хтео је да каже да такве масовне ликвидације невиних људи имају своје витално оправдање по совјетску државу.

Често је цитирана у овме смислу Стаљинова мисао: Смрт једног човека је трагедија, а смрт милиона статистика``

Све је више научника који хладне главе, без страха, анализирају узроке трагедије Србије и Срба, , који при том употребљавају реч ГЕНОЦИД, и то поткрепљују аргументима.

У својим истраживањима професор Младеновић је дошао до закључка `` Срби су се у Матици смањили од последњег пописа за 20%, Албанци су се увећали за 700%. ". Према његовим проценама у расејању живи више од четири милиона Срба, према попису из 2002 године у Србији живи свега 6,212.000 Срба, предочава запањујуће лошу демографску слику Републике Српске и

Србије, а и Црној Гори се по овом питању црно пише. Већ почетком 60-их година прошлог века мења се етнички однос у Босни и Херцеговини, Муслиманско становништво постаје бројније од Православног. Према званичним подацима од почетка 20 века до данас Турци су се увећали за 400%, Румуни за 45%, Бугари за 38%, Албанци за 700%, Грци за 35%, само се број Срба смањило за 10%. Унутар СРЈ од 1981 до 1991 године, Шиптари су се увећали за 28,5%, Роми за 26,4%, Муслимани за 16,5%, а Срби само за 4,2% али од тада до данас број Срба се смањује. Србија губи територије ратове, Срби су изгнани из Крајине, из половине Босне и Херцеговине, може дефинитивно изгубити Косово, дошло је до отцепљења Црне Горе, а могу се затим отцепити и Санџак и Војводине, може доћи чак до грађанског рата-он тврди. Научници упозоравају да ако се не предузму радикалне мере Србима дугорочно гледано прети изумирање, а ако се ништа не предузме они би за две деценије могли постати мањина у Србији, кроз 50 година Срби би могли бити у Србији у енклавама.``

Што се тиче Косова он предочава званичне статистичке податке:`` Према попису из 1939 године Албанаца је на Косову било 33%, сада их је близу 90%. Већ 1948 године захваљујући окупатору (120.000 протераних Срба са Косова, и 120.000 досељених Албанаца из Албаније у српске куће и њихова имања) било је већ Албанаца 58%. Тако је поремећен предратни однос када су Срби били већина. Овај однос се све више погоршавао из године у годину јер је поредак забранио Србима да се враћају на Косово, спроводио је политику насељавања Албанаца из Албаније, није штитио српско мањинско становништво од терора већинских Албанаца, у име неке велике мудре дугорочне политике је годинама потстицали исељавање Срба ван Косова. Чак ако Косово и остане у Србији, сва српска и црногорска деца већ сада су мањина у Србији, петина Албанаца са Косова рађа више од половине деце у Србији. Од 1999 године са југа Србије се отселили 45.000 Срба, одлазе и из Санџака, исељавања се настављају. Срби су се у Матици смањили од последњег пописа за 20%, Албанци су се увећали еномно. Данас је присуство Срба на Косову скоро симболично.

Почетком 90-их година прошлог века је дошло до распада земље, ратова, губитака ``

Према професору Младеновићу и другим ауторима, овакво поразно стање по Србе, није случајно, траје деценијама, много дуже, било је подмукло подстицано погрешним концептима за време комунизма, што је имало за последицу изнутрашње слабљење, распад земље, ратове, изгон Срба, комадања њихових територија, са тенденцијом елиминисања са ових простора.

Професор Младеновић и други аутори објашњавају како је све ово настало, под дејством више узрока, насталих погрешним капиталним политичким одлукама српских комунистичких властодржаца (али и других националности), које су имале разорне последице на свим нивоима. Погодна је за ову сврху анализа појма "субверзија", који би се могао схватити као "гајно свргнуће", стање свргавања, обарање неког режима, уставног поретка, државе, слабљење народа. Субверзија је уствари калеидоскоп врло различитих значења и перспектива. Субверзија је подмукао напад на власт и доминантну културу. Истинска субверзија је врло суптилна, тј. може се јавити у врло суптилним формама, али које могу бити неупоредиво опасније од отвореног бруталног тероризма. То су нпр: настанак и ширење корупције, разарање правног система, система образовања, здравства, породичних односа, међуљудских односа, изворне народне музике, обезвређивање политичких страначких избора, имиџа политичара, развијање презира према сопственом народу, према старим, слабљење војске, полиције, ширење свакојаких патологија, морбидних појава, стварање сиромаштва, слабљење здравља, слабљење економије, потстицање младих да иду ван земље, да не рађају, и слично.

Овако на неки начин у данашњој Србији многи иницирамо теорију завере и Великог брата. Док је тероризам конзервативан, отворено бруталан, наиван, субверзија је перфидна, суптилна. Утолико је опаснија.

Режим који је био заведен 1945 године се под оваквим субверзивним упливима погрешно оријентисао и процењивао, доносио прегрејане капиталне одлуке, заузео тиранију и безаконје, пљачке, непотизам и трибализам, заузео је нерад, корупцију, привилегије, расипништва, позавањао грађане по класној и политичкој основи, позавањао нације међусобно, растурио морал, културу,

породице, срушио образовни систем, судство, све институције друштва. Стицајем коинциденција

и околности у почетку је био постигнут напредак, чему су допринели и врло значајни страни кредити, који су били трошени несврсисходно, супротно упутствима страних донатора, што је само замаглило ствари. А што је био стимуланс поретку који су чиниле махом недорасле особе да настави у погрешном правцу..Јер се правдао, и био је убеђен да је на добром путу, јер су резултати били видљиви. То је био само привид, који је имао за последицу да грешке узму маха, да поредак усмери у погрешном смеру.

Слабљење је обављено изнутра, преко погрешног разорног друштвеног концепта, који је створио криминал у оквиру државе.

Што је имало за последицу старење, лоше здравље, драстично слабљење виталности, све веће раширености дроге, алкохолизма, ендемски се шире болештине, хомосексуалност, инцест, проституција, правни систем не функционише није у стању да сузбије корупцију и криминал, мафију, поремећени међуљудски односи, одлазак младих из земље, миграције из села у град, рушење села, принудне сеобе у грађанским ратовима, однос међународне заједнице, сурове санкције, бомбардовање, настало сиромаштво, итд. Позната штетна-погрешна политика према Косову у време комунизма је допринела мењању етничке структуре на штету Срба.- што се изражавало као: ниска стопа natalитета, абортуси, распад породице, продужени целибат, енормна стопа развода, претерана либерализација сексуалних односа, разорно дејство порнографије преко медија, хедонизација, еротизацијом, лоше законодавство државна политика у овој области, политизација породице, поремећени полни односи, погрешан феминизам уместо правог, савремени живот, запосленост жена, миграције из села у град. Албанци и Бошњаци су се заштитили канонима Мухамеданство и своје жене задржали у окриљу породице и деце, док се православна породица нашла затечена, лако открила пошаст своје ранљиве стране, и постала лак плен. На овакав начин им је ослабљена или разбијена православна породица, natalитет, Мухамеданци су се показали лукавији.. Они отворено кажу да су победили Србе на секс`.

``Добро је познато да су многи на овај разорни подмукли тренд указивали још пре више деценија, због чега су завршавали у затворима, или у лудницама као параноичари. Није се смела рећи истина о очигледној завери. Народ увиђа да смо изгубили ратове, Крајине, Босну и Херцеговину, да можемо изгубити Косово, да се одвојила Црна Гора, да је сада на реду могуће отцепљење југа Србије, Санцака и Војводине, сви виде копњење, пошаст. Већини грађана наше земље је јасно да је из концепта претходног самоуправног социјализма настао садашњи исход `` ,тврди професор Младеновић

Зато што сам на ово указивао још 1970-их година сам био ухапшен, смештен у психијатријску болницу и проглашен лудим.

Доказ: DOKAZ: www.psihijatrijaubija.info/tomislav-krmanovic/kompletna-knjiga-kaznena-psihiјatriја. Ко стоји иза ове трагичне заблуде?

То би се могло објаснити немилосрдном суровошћу вучјих закона међународне и гео-политике, борбом појединих народа бивше Југославије, и из појединих суседних држава, или када се ради о глобалној гео-политици, за територије и интересе..

Једноставно, Срби су се стицајем глобалних догађања, политичких и свакојаким других коинциденција, нашли подмукло измождени и преварени, на брисаном простору, у врсти немилости, без довољно моћи и сазнања, без било чије довољне подршке, да се томе одупру. Када наиђе планетарна стихија не може јој се одупрети.

Тако је било записано..

Али то не значи да ће тако остати заувек.

Увек се политичким актерима оставља накнадно право да узму судбину својих народа и држава у своје руке., да извуку поуке, и да у оквиру објективних околности спроведу могуће корекције. Ипак, може се поставити питање: **ЗАШТО ТО КОМУНИСТИЧКИ СРПСКА ПОЛИТИЧАРИ НИСУ**

ПРЕПОЗНАЛИ и спречили, ЈЕР СУ ИПАК МНОГИ ОД ЊИХ БИЛИ добронамерни, А БИЛО ЈЕ И ВРЛО МУДРИХ?

Наша држава је нажалост манифестовала затеченост, пасивност, или чак и недораслост да се супротстави тихој, суптилној субверзији.

Срби су непобедиви у отвореном рату, али им је слабост неадекватан одговор на суптилну субверзију.

Поједине државе за поједине народе кажу: "peuplades primitives" (примитивни народи и расе.). Докажимо им супротно !.

Одговор је јасан- многи политичари су били доведени у забуну, нису били довољно стручни и поницљиви, или су пак били застрашени, или индоктринирани, једноставно осећали су се потпуно обеспомоћени да било шта предузму, да се томе супротставе, или и једно и друго. све то заједно. Уместо да подрже оне који су указивали на субверзију, они су их кажњавали, тиме подржавали своје непријатеље-гују у недрима.

Овде залазимо у нејасну сферу поменутих центара моћи у сенци (тзв. Неформални центри моћи). То су читави ешелони власти ушускани дубоко у разним службама, хијерахијама, али који су врло добро повезани, врло моћни, обогатили се у транзицији, И успевала су као таква из позадине да конципирају, диктирају, и спроводе државну политику, која им одговара, да тако сачувају нелегалн стечено богатство и да сачувају STATUS QUO.

Ови неформални центри моћи су усмеравали државу, наметали јој по својој вољи погрешне капиталне одлуке домаће и међународне политике.

Ова тамна област је деценијама била потпуно замрачена и недовољно позната од стране формалне власти.. Држава није била у стању да им се одупре..

Зашто?

Из незнања? Из страха? Због непознавања чињеничног стања?

Уместо да престану да прогоне грађане и да крше њихова права, званичне власти су то чиниле арогантно све више и више, и тако стварале негативне ефекте који су их урушили изнутра. Напомињем да нису у довољној мери извучене поуке из претходног периода и да се упркос формалне победе демократије, стање не поправља у довољној мери.

Напомена:

Овај текст је плод мојих деценијских борби за моје здравље, и мојих блиских, које су ти исти врли `` државни заштитници `` угрожавали, неке су превремено отерали у гроб.

Последњих двадесет година сам радио на моме шестотомном аутобиографском роману Сага о ..ићима (1940-2017).

Видети лични сајт: www.tomislavkrzmanovic.com.

Главна намера овога врло обимног списатељског подухвата је била да разјасним ко је здравствено унесрећивао наш народ, и моје блиске, у овоме временском периоду.

У линковима ниже са интегралним текстовима свих шест томова су дати докази мојих тврдњи, безброј докумената, потресних сведочења о уништавању људи и њиховог органског здравља од 1945.године до данас.Спреман сам да свакоме ко то жели доставим адресе линкова са интегралним текстовима Сага. .

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953

Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965

Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978

Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године

Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА

Сага о ...ићима Том 5, ПИЈАНАЦ КР ИВЕ ДРИНЕ. Очекујући светлост са далеких звезда-

Овај енциклопедијски подухват је врло обиман, има неколико хиљада страница докумената и разноразних текстова. због енормног броја страна линкови се споро отварају, поготову томови 4, 5 и 6.

Они дан данас угрожавају моје здравље са циљем физичког уништења, да ме спрече да добијем

пресуђену накнаду штете, тврде да износим неистине о стању здравља, да нико не угрожава моје лично здравље, нити било кога другог. Одлуком Вишег суда у Београду сам 2012. године рехабилитован као жртва незаконитих политичких прогона од 1971 до 2012. године, због вербалног деликта, проглашен званично за жртву злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. У овоме временском периоду државни репресивни органи су починили према мени и мојима, неколико стотина кривичних дела, до пуког уништавања живота блиских, али надлежни државни судски органи одбијају да ми накнаде почињене штете .

4. Предлог мера:

-СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ-

-ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА

-ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА

-МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Томислав Крсмановић: ДРАСТИЧАН ПОРАСТ УМИРАЊА.

СРБИЈА ЈЕ У НАЈКРВАВИЈЕМ РАТУ У ЊЕНОЈ ИСТОРИЈИ- А НЕВИДЉИВОМ,

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ А НЕ ВИДЕ ЦЕЛАТИ.

.На београдским гробљима, број погребних токова током јануара је премашио неславни рекорд из истог месеца 2000. године. Слично је и у суседном Панчеву, у последња два месеца је повећање до невероватних 60 одсто у односу на исти период прошле године, у Нишу ,у Ужицу, Новом Саду Овако је у целој Србији. .

Кривуље рађања и умирања су се укрстиле, у Србији више умире него ли што се рађа, Србија је сваке године мања за један град осредње величине. За само десет година, опустошена је унутрашњост Србије, нестају читава села као потонули библијски градови, затварају се школе, празне се обори и штале, не обрађују орнице, становништво стари, све је болесније, млади одлазе, распадају се породице, у многим селима се годишње роди једно а умре двадесетак житеља, На Србију се окомиле свакојаке пошасте, сиромаштво, нар команија, алкохолизам, пушење, проституисање, прете педерастаја и педофилија, незнађе. Становништво је уморно и обеспомоћено. Содомом и Гомором.

У Србији се води необјављени рат, незамисливих размера и подмуклости, најкрвавији од свих досадашњих. Последњих деценија су тихо и нерегистровано милиони нестали у непознатом правцу, у црним демографским космичким рупама,. Геноцид је врло слаба реч.

Ниједна здравствена установа није обавила објективно научно истраживање узрока овако масовног умирања широм Србије.

А без тога се не могу преписати праве мере..

Уместо да се укаже на суштину данашње кризе ДА СРБИЈА УБРАЗАНО НЕСТАЈЕ, и ПРЕПИШУ МЕРЕ спаса, у данашњој Србији се у жижу јавности гурају надмудривања површних политичара и посланика у Скупштини Србије, недорасли уредници медија се правдају да подиже продају тиража причама о кафанским певаљкама, ријалити шоу, сликама најзгоднијих задњица, научне установе се не изјашњавају..

Синдикат пензионера тврди да се повећава смртност пензионера и тако смањују буџетски издаци за пензије, да се распећена Србија по `` ескимском рецепту`` олобађа старих, ризнице непотребне националне мудрости. Запажа се да здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета. Све су гласнији и они који упозоравају властодршце да сномоћао народ не може да брани своје границе и да се одупре потенцијалном страном агресору, да привређују како треба, да се расплођава. Сви се слажу да су транзициони богаташи проблем- тако лешинарски чувају недирнут STAUS QUO.

Чувена америчка списатељица Ејн Рнд је у њеном спису Глобална баланизација(1977) предвидела балканске ратове 1990-их настале распадом Југославије, да су у супротности са разумом, атаквистички, закључивши при томе, да су национални профитери увек

злоупотребљавали национална осећања обесправљених да чувају, или долазе на власт, да је комунизам до крајности подстакао националне антагонизме.

После ``победе демократије`` 1992 године и у 2000 години, стари кадрови и превазиђена схватања не презају ни од чега, ни по коју цену, да би сачували своје позиције и привилегије, поамно иду преко лешева, дубоко су уврежени и снажно се одупиру променама.

Њима одговара обеспомоћен народ.

Пошто нема адекватне заштите судства и полиције, настају њихово самовлашће и криминал.

Они заслепљени не бирају стредства, за њих су судбине, здравље и животи грађана виђени искључиво кроз призму остварења њихових личних амбиција и банковних рачуна.

У уибеницима психијатрије стоје квалификације о параноидној шизофренији, зато нико не сме да укаже на злодела мафијаша ``en distance``, што је најопаснији злочин, на неки начин опаснији и разорнији од атомске бомбе. А невидљив и недоказљив. А о том ``савршеном злочину``, узгред речено, који се примењује хиљадама година ``Виде се жртве не виде се целати``, више знају поједине западне кућне помоћнице, од већине наших опскурних министара и народних посланика.

Нација убрзано копни мислима из кабинета невидљивих тајкуна. А сви ћуте, нити запажају шта се дешава.

Докле год се у Србији не појаве такве интелектуалне снаге кадре да ову опасну у историји човечанства најукривенију, а најопаснију репресију, разорнију од атомске бомбе, нечувену тиху кланицу Србије и њеног народа од стране тајкуна, не разоткрију, као што су то учинили Вацлав Хавел и његова група 1977.године у ЧСР, као и еминентни француски интелектуаци 1980-их година, Србија ће убрзано нестајати.

Не постоје речи НЕ МОЖЕ, када је у питању ОПСТАНАК. Спашавајмо се!

Острашћени ``мудри`` криминалци себе сматрају за проициљиве политичаре, еугеника је светски тренд, па да и они ``експертски`` смање број становника, да буду у планетарном тренду Смањимо у Србији број становника, улижимо се светским моћницима!

Неки се блентаво правдају да морају, да им је тако наређено. Ако је тако, зашто претерују у мучењима и пљачкама, зашто се енормно богате?,

Скрећемо пажњу државним функционерима и онима на истакнутим друштвеним позицијама, да су они срачунато и злонамерно донекле поштеђени подареним лагоднијим животом (``Чувајмо се Данајаца када нам и поклоне доносе``), пре свега , су недовољно информисани, истина се од њих лукаво укрива, ``да се Власи не досете``., застрашени. Те су отуда лукаво пасивизирани. А сутра ће доћи ред и на њих. А тада може бити касно.

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло предводи дивизије невидљивих снајпериста јуришајући на обеспомоћену Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрдније односити у својим канцама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих. Њена мета нису појединци, некакви политички некоректни, не , никако, њена мета је цео народ. И мањине страдају, ништа мање, али као колатерална штета.

Србија се може спасити једино ако се се спроведу корение реформе, заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат, и посрнуло здравство. Ако тајкунска завера ``en distance`` буде разоткривена јавно.

На држави Србији је да покуша у последњем минути националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји и нестанка..

Предлог мера: СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ. ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА.ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА. МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Напомена: Мафијашка власт дан данас подмукло и упорно угрожава моје здравље са

циљем физичког уништења, покушава да спроведу нада мном тиху ликвидацију, без смртне пресуде и без пуцња, да ме тако `` en distance`` спрече да добијем пресуђену накнаду штете.

За мене су последњих година интервенисали врло моћни појединци из САД, саветујући властодршцима Србије да испоштују моја права. УМЕСТО ПРАВИЧНЕ НАДОКНАДЕ, ПОРЕДАК НАНОСИ НОВЕ КАЗНЕНЕ МЕРЕ И ШТЕТЕ. Криминалци упорно и тврдоглаво желе да ме представе као бунцију, `` Србина``, или `` агента ЦИА``, како кад, како у ком контексту, ``кога треба уништити као медицинског пацова, не бирајући средства``. И да ме недорасли на силу покушавају да постварују као средство застрашивања, да на мени паразитски зарађују своје плате. Уместо да засучу рукаве.

Томислав Крсмановић: Данашња Политика 18.1.2017.године. Масовна умирања људи У прилогу текст из данашње Политике-Сахрањивање од сумрака до свитања у Панчеву и околини. Тако је у целој Србији. Тако није само сада, то траје годинама. Биће олакшани пензиони фондови, раст суфицита у буџету, трљају руке свакојаки транзициони кајишари - изнуреди народ им се не може супротставити.

Ликују суседи србофоби-Глупи Срби се свађају а не виде да умиру, благо ли се нама, ако зарати лако ћемо се изборити са изнуреним спадалама.

Бања Лука и Београд говоре о мајоризација других нација или мањина у БиХ и у Србији-Шта се ту може, имају већу стопу наталитета. А зашто други етницитети имају већу стопу наталитета, није тачно да је то због сиромаштва, друго је по среди. И Срби и Српкиње могу нагло повећати број новорођених, али надлежни ту ништа не чине што треба.

Политичари се боре ко ће бити председник посланик, кајишари ко ће бити богатији, медија удри у ријалити, да народ не препозна да изумире, злобни суседи подстичу будалаштине у Србији. ГДЕ МАЧАКА НЕМА МИШЕВИ КОЛО ВОДЕ! ТЕШКО ЛИ СЕ ОНИМА КОЈИМА ЈЕ СВРАКА

ПОПИЛА МОЗАК.

Сахрањивање од сумрака до свитања-Политика 18 јануар 2017.године.

Само за петнаест дана јануара преминуло 116 становника Панчева и околних места, док их је пре годину дана било готово упола мање

Аутор: О. Јанковићуторак, 17.01.2017. у 18:15

Копање рака траје од јутра до мрака (Фото О. Јанковић)

Панчево – Јутро је, тек се разданило, а на панчевачком православном гробљу радници ЈКП „Зеленило” су прионули на посао копања рака, јер ће већ за сат-два почети непрегледни низ сахрана. Тако је, кажу у Радној јединици „Гробља” сваког дана већ готово два месеца, када је нагло почео да расте број укопа на пет овдашњих гробаља, а немали број Панчеваца провео је све минуле празнике, чекајући и читаву недељу дана да сахрани своје најмилије.

„У децембру је била 101 сахрана, а само у првој половини овог месеца седамдесетак и већ су за наредних пет дана сви термини попуњени. Велики проблем је хладноћа и 30-40 центиметара замрзнутог горњег слоја земље која се мора разбијати, па то траје и до два и по сата, док је на Новом гробљу које се налази у атару неколико степени хладније. Никада овако није било, постоје периоди када буде више посла, али да овако дуго траје никада. Ради се од свитања до мрака, а у помоћ су прискочили и радници на одржавању гробаља”, каже Горан Тошић, руководилац РЈ „Гробља”.

Панчевачко „Зеленило” брине о пет градских гробаља – старом православном и новом гробљу католичком, евангеличком и гробљу у насељу Војловица, док су сеоска у надлежности месних комуналних предузећа. Сахране се обављају од 11 до 16 сати, више се не може јер пада мрак, а у помоћ прискачу и радници на одржавању, јер готово половина сахрана захтева ручно копање гробних места. И наредних пет-шест дана сви термини су попуњени, па је посао сахрањивања на граници горњих могућности. Иако се већ деценију, па и више прича о тесним капацитетима овдашњих гробаља, чекало се и чека се и на пријаву смрти у градској матичној служби, која је дежурала и у све дане празника. И према њиховој евиденцији, на подручју читаве општине

свакодневно расте број покојника. Тако је последњег месеца минуле године убележено 231 име, док је у истом месецу, али годину дана раније тај број био готово упола мањи и износио је 140 умрлих. Још црња је статистика за 12 дана овог јануара током којих је преминуло 116 становника Панчева и околних места, док их је пре годину дана било 68. Чак и у најдуговечнијем Долову је само у једном дану оборен двонедељни просек од евентуално двоје преминулих, па су, по речима матичара, само у једном дану забележена четири смртна случаја.

И градом се на сваком кораку прича о масовном умирању. Најпре је за непријатну статистику окривљена епидемија грипа, па празнична еуфорија, али ни са скоком температуре број смртних случајева не јењава. Према ономе што „Политика” сазнаје у Служби хитне медицинске помоћи у Панчеву, међу преминулима је највише оних који имају више од 50 година, хроничних болесника нарушеног здравља са срчаним слабостима, дијабетесом, карциномом...

„Посебно су угрожени пацијенти са респираторним проблемима, који се компликују инфекцијама и вирусима са високом температуром, које су најчешће завршавале бронхитисом, пнеумонијом, а један број и емболијом плућа, што је озбиљна компликација, која може да угрози живот. Такође, запазили смо да су те вирусне чест узрок и уринарних инфекција, које такође доводе до инсуфицијенције бубрега и сепсе”, објашњава за „Политику”, специјалиста ургентне медицине др Мирослав Тепшић, начелник панчевачке службе хитне медицинске помоћи.

AddThis Sharing Buttons

Share to Facebook Share to Twitter Share to Google+ Share to Email

This email has been checked for viruses by Avast antivirus software.

www.avast.com

Attachment(s) from Tomislav Krsmanovic | View attachments on the web

1 of 1 Photo(s)

clip_image001.jpg

Posted by: Tomislav Krsmanovic <books@eunet.rs>

Reply via web post • Reply to sender • Reply to group • Start a New Topic • Messages in this topic (19)

Check out the automatic photo album with 5 photo(s) from this topic.

Томислав Крсмановић: ПОВЕРЕНИКУ ЗА ЗАШТИТУ РАВНОПРАВНОСТИ ПРИТУЖБА-

Угрожавање

здравља.

ВАЖНО ОБАВЕШТЕЊЕ: Притужба коју нам упутите биће копирана и достављена физичком и/или правном лицу, односно органу против кога подносите притужбу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ О ПОДНОСИОЦУ ПРИТУЖБЕ

1. ИМЕ: Томислав _____
2. ПРЕЗИМЕ: Крсмановић _____
3. НАЗИВ_председник НВО Покрет за заштиту људских права, Liberty internationalwww.isil.org. у овој ПРИТУЖБИ у своје лично име _____

(ако је подносилац притужбе правно лице)

4. ДА ЛИ ПРИТУЖБУ ПОДНОСИТЕ ЗА НЕКО ДРУГО ЛИЦЕ: НЕ ____ (одговорите са ДА или НЕ)

5. АКО ЈЕ ОДГОВОР НА ПРЕТХОДНО ПИТАЊЕ ПОТВРДАН, НАПИШИТЕ У ЧИЈЕ ИМЕ ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ:

6. ДА ЛИ ИМАТЕ САГЛАСНОСТ ЛИЦА У ЧИЈЕ ИМЕ ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ:

_____ (одговорите са ДА или НЕ и обавезно приложите сагласност, уколико је имате)

7. АДРЕСА/СЕДИШТЕ: Станка Пауновића 70, 11090

Београд _____

8. ТЕЛЕФОН: 011-3511829; 064-3095176 _____

9. E-mail: Books@eunet.rs _____

10. ДАТУМ РОЂЕЊА: 20.7.1936 _____ (није обавезан податак)

ПОДАЦИ О ПРАВНОМ И/ИЛИ ФИЗИЧКОМ ЛИЦУ, ОДНОСНО ОРГАНУ ПРОТИВ КОГА ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ

А) АКО СЕ ПРИТУЖБА ОДНОСИ НА ПРАВНО ЛИЦЕ/ОРГАН

1. НАЗИВ ПРАВНОГ ЛИЦА/ОРГАНА _Република Србија,

2. СЕДИШТЕ И АДРЕСА Немањина улица број 11, 11.000

Београд _____

3. ТЕЛЕФОН _____ 011-

3614621 _____

4. ДА ЛИ СТЕ ЗАПОСЛЕНИ У ТОМ ПРАВНОМ ЛИЦУ _НЕ _____ (одговорите са ДА или НЕ)

Б) АКО СЕ ПРИТУЖБА ОДНОСИ НА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ

1. ИМЕ И ПРЕЗИМЕ _____

2. АДРЕСА _____

3. ТЕЛЕФОН _____

4. ДА ЛИ ЈЕ ОСОБА ЗА КОЈУ ТВРДИТЕ ДА ВАС ЈЕ ДИСКРИМИНИСАЛА ТО УЧИНИЛА НА СВОМ РАДНОМ МЕСТУ/ ИЗВРШАВАЈУЋИ РАДНЕ ЗАДАТКЕ

_____ (одговорите са ДА или НЕ)

5. АКО ЈЕ ОДГОВОР НА ПРЕТХОДНО ПИТАЊЕ ПОТВРДАН, НАВЕДИТЕ ГДЕ ЈЕ ОСОБА ЗАПОСЛЕНА _____

(назив предузећа/институције/организације, адресу, телефон, позицију/радno место те особе)

НАПОМЕНА: Уколико има више правних и/или физичких лица, односно органа на које се притужујете, молимо Вас да за свакога посебно попуните образац притужбе.

ОСНОВ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

Заокружите један или више основа (личних својстава) на основу којих сматрате да сте били дискриминисани.

1. раса

2. боја коже

3. преци

4. држављанство

5. национална припадност или етничко порекло

6. језик

7. верска или политичка убеђења

8. пол

9. родни идентитет

10. сексуална оријентација

11. имовно стање

12. рођење

13. генетске особености

14. здравствено стање

15. инвалидитет

16. брачни и породични статус

17. осуђиваност

18. старосно доба

19. изглед

20. чланство у политичким, синдикалним и другим организацијама

21. неко друго лично својство _ Чињеница да је тужена Република Србија. __ Предрасуде и ставови званични државних органа према тражиоцима накнада штете и других

давања државе, да држава нема средства . _____ (молимо наведите)

Молимо Вас да укратко наведете зашто сматрате да је лично својство које сте означили било повод за дискриминацију.

Подносилац притужбе се позива на чланове
ЗАКОНА О ЗАБРАНИ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ (
Сл.гласник РС, бр.22/2009): 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8,
10, 11, 12, 13, 15, 25, 33, 35,

Подносилац притужбе је вишедеценијска жртва
политичке дискриминације и прогона,

Доказ: Решење о рехабилитацији Вишег суда у Београду
бр.82/10 од 14.12.2012.године, у прилогу.

Позива се на ставове по овим питањима о
личним својствима као поводима за дискр
иминацију, приказаним у претходној ПРИТУЖБИ
у вези накнаде штете. Па овом приликом исте
неће понављати.

ГДЕ СЕ ДЕСИО ДОГАЂАЈ ПОВОДОМ КОГА ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ

1. ПОСТУПАК ПРЕД ОРГАНИМА ЈАВНЕ ВЛАСТИ (суд, општина, министарство, комисије...)
2. У ПОСТУПКУ ЗАПОШЉАВАЊА ИЛИ НА ПОСЛУ
3. ПРИЛИКОМ ПРУЖАЊА ЈАВНИХ УСЛУГА ИЛИ ПРИ КОРИШЋЕЊУ ОБЈЕКТА И ПОВРШИНА
4. ОСТВАРИВАЊЕ ВЕРСКИХ ПРАВА
5. ОБРАЗОВАЊЕ И СТРУЧНО ОСПОСОБЉАВАЊЕ
6. ОСТВАРИВАЊЕ МАЊИНСКИХ ПРАВА
7. ЗДРАВСТВЕНЕ УСЛУГЕ
8. НЕШТО ДРУГО (молимо наведите)

ОПИС ДОГАЂАЈА – молимо Вас да догађај поводом кога подносите притужбу опишете детаљно, укључујући и податке о времену, месту, особама које су биле присутне и слично. Подносилац притужбе је жртва дугогодишњих политичких прогона, и других приказаних злоупотреба са његовим здрављем, као и стреса који из њих проистиче, што се све временом манифестовало као смишљена агресија, са циљем кажњавања, и последично, разарања здравља.

Да би тако дискретно, без пресуде, био уклоњен као

потражилац његових ускраћених права и незаконито отуђене имовине.

Подносилац ПРИТУЖБЕ је познат у јавности због његовог залагања на плану борбе за његова угрожена људска права, и због његових легалних политичких опозиционих активности још од 1975 године, зато што је 1994.године покренуо судски поступак за накнаду причињене штете, захтевао повратак незаконито конфисковане породичне имовине, због чега је био вишедеценијска жртва политичке дискриминације и репресије.

Што је доказано приложеним Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду бр.82/10 од 14.12.2012.године

Њему је у оваквим околностима деценијама угрожено право на здравље гарантовано међународним конвенцијама, Уставом Србије и законским прописима у Србији.

Према Уставу Србије, општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори чине саставни део домаћег правног поретка и непосредно се примењују (чл. 16, ст. 2). СФРЈ је ратификовала све важније међународне уговоре о људским правима, и у преамбулама које се тичу права на здравље, и то: Универзалну декларацију о људским правима ОУН, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима, Међународну конвенцију о укидању свих облика расне дискриминације, Међународну конвенцију о укидању дискриминације према женама, Конвенцију о правима детета, Конвенцију о спречавању и кажњавању злочина геноцида, Конвенцију против мучења и других свирепих, нечовечних и понижавајућих казни или поступака. Подносилац притужбе се позива на поједине међународне конвенције фокусиране пре свега на права заштите здравља : Европска повеља о правима пацијената, Рим (2002); Декларација о промоцији права пацијента у Европи, Амстердам (1994); Љубљанска повеља о реформисању здравствене заштите (1996); Декларација о промоцији здравља у 21. веку из Цакарте (1997); Конвенција о људским правима и биомедицини Савета Европе (1997); Декларације Светског савеза лекара; Лисабонска декларација о правима пацијената, и други међународни акти из ове области.

Међународне обавезе Србије из ове области су инкорпориране у повеље и друге акте који се односе на право на здравље у Србији, и то: Устав Србије, Закон о здравственој заштити, Закон о јавном здрављу, Закон о правима пацијената, итд.. У Србији су се последњих година појавили бројни прописи и закони, све до оснивања комора здравствених радника, етичких одбора у здравственим установама и Етичког одбора Србије, који сведоче о искреној намери друштва да заштити јавно здравље.

Има помака, али у стварност и и даље опстаје дубок јаз између прокламација и праксе.

Како међународно законодавство, тако и законска регулатива у Србији, прописују:

-Право на доступност здравствене заштите

-Уживање ових права мора бити доступно свима без икакве дискриминације

- Држава, која мора бити на првом месту у заштити права, не сме да крши та права и да их заштити. Држава, својим инструментима заштите, мора да спречи кршење права.

-Право на приговор и право на жалбу, кадагод да је претрпео штету, и право на одговор

-Право на правичну судску заштиту

-Право на накнаду штете

Подносиоцу притужбе су ова гарантована права драстично и континуелно ускраћивана., од 1975 године, до данашњих дана, приказује да је у овоме временском периоду долазило до тешких злоупотреба са његовим, здрављем.

Према Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године, подносилац притужбе је оглашен да је био од 1975 до 2012 године, жртва прогона и насиља из политичких разлога, да је жртва вербалног деликта при чему је 1975 године дошло до

злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, сво време је донедавно живео у страху од поновне насилне казнене хоспитализације, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права.

Злоупотреба психијатрије у политичке сврхе је драстична злоупотреба и повреда законских прописа из области права на заштиту здравља, је казнена мера према политичким неистомишљеницима, политичка дискриминација претворена у сурову репр есију.

Злоупотреба психијатрије, је сама по себи врло свирепа тортура, нељудски и понижавајући поступак, у својој бити је ужасан злочин против човека. Овде се не ради само о приватним изјавама светски познатих писаца, научника (што се тиче насилног казног смештаја у лудницу, руски Нобеловац Солжењин је казао " Да је то већи злочин од гасне коморе, да никад не може застарити "; слично тврди чувени амерички психијатар др.Томас Шац, и други. Подносилац притужбе је поносан да истакне да је др Томас Шац члан ЛИ-ИСИЛ, чији је и он члан, и да је његове ставове о злоупотреби психијатрије користио у писању његових антипсихијатријских књига)

Подносилац притужбе се позива на добро познат цивилизацијски став у институцијама међународне заједнице, да поједине међународне конвенције о људским правима виде злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника као тешке облике тортура, нељудских поступака, као злочин против човека, да наведе неке од њих: Стандарди Европског комитета за спречавање мучења и нечовечног или понижавајућег поступања или кажњавања, поменуте одредбе: (стандарди ЦПТ), Принципи УН за заштиту особа са менталним обољењима и за унапређење бриге о менталном здрављу (Принципи УН), Препорука комитета министара Савета Европе државама чланицама о законској заштити особа са менталним обољењима који су принудни пацијенти (Принципи СЕ), Препорука Парламентарне скупштине Савета Европе, 333 Принципи УН, Светска асоцијација психијатрије, Мадридска декларација, Хавајско декларација. Подносиоц притужбе изјављује да су према њему прекршене одредбе што се тиче нечовечних поступака из: Општег извештаја ЦПТ / Инф (98) 12, став.Б, Ц, Д, Е, Ф, Г; Принципи за заштиту ментално оболелих лица и побољшање заштите менталног здравља, усвојене Резолуцијом генералне скупштине бр.45 / 119 од 17.12.1991 године, начела 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8,9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22,; Парламентарна скупштина, Препорука број 1235 (1994) о психијатрији и људским правима, ии и иии,, ив ;; Препорука бр. (83) 2 Комитета министара државама чланицама у вези са правном заштитом особа које пате од менталних поремећаја, а које су прислно смештене у психијатријске установе, члан 1,2, 3, 4, 5. 6, 9, 10.

Принципи УН за заштиту ментално оболелих особа и побољшање заштите менталног здравља изричито наглашавају да ниједан пацијент не може бити жртва политичке дискриминације, свака наводно ментално болесна особа има сва права према декларацијама ОУН, не сме бити злоупотреба, треба спречити тортуре и нељудске поступке.

Подносилац притужбе , истакнути смирени интелектуалац је 1975 године на монтираном поступку за ненасилно вербално дело, уз грубо фалсификовање података о његовом душевном здрављу, био проглашен за неурачунљивог душевног болесника опасног по безбедност других, са дијагнозом неизлечивог душевног обољења " параноидна шизофренија ".Јуна месеца 1975 године је био насилно смештен у ПБ " Лаза Лазаревић ", противно закону и лекарској етици, због ненасилног вербалног дела, био подвргнут принуди, везивању, физичким обрачунима, њему су насилно даване ињекције штетне по здравље са вишемесечним одложеним дејством(Депо модитен), као и медикаменти (таблете). Према подносиоцу притужбе су док се налазио у ПБ " Лаза Лазаревић " јула 1975 године због ненасилног политичког дела, дакле био је политички затвореник, без обзира што је био кратко време, последице трају до данас, почињене од стране органа тужене драстичне повреде његових права из Минималних стандарда за поступање са затвореницима УН и то: што се тиче одредби Дисциплина и кажњавање, из чланова 22 до 33, тужилац је био подвргаван без основа и разлога присили, ињекцијама и неиндицираној фармацеутици, везиван, ПРАВО ЖАЛБЕ И ПРАВНА ПОМОЋ , чланови 35-36, били су му забрањени

контакти са адвокатом, једно време и са родитељима, без приступа новинама, књигама, без посета. члан 8-одвојеност затвореника, био је у соби са агресивним неурачунљивим особама, изложен нииховим неурачунљивим испадима, једну ноћ је био стављен у исти кревет са хомосексуалцем, чему се успротивио; Смештај из чланова. 9,10, Хигијена из чланова 15 и 16. Подносилац притужбе нарочито истиче драстичне повреде ових стандарда када се тиче медицинске неге и поступака из чланова 22, 23, 24,25, који гарантују пуну медицинску негу у заштиту, том приликом су тужиоцу нанете штете по здравље које трају дан данас. Тужиоцу је био заплешен нотес са телефонским адресама и новац.:

Подносилац притужбе је де факто за ово време био политички затвореник, а де јуре неурачунљив душевни болесник. Чиме је био лишен права која му припадају као политичком затворенику.

Најгоре је настало када је из болнице изашао са психијатријским жигом `` неурачунљив душевни болесник од параноидне шизофреније``, што је било нашироко оглашено у јавности све до мас медија, као што су лист ``Вечерње новости`` из Београда, и РТВ Србија. Чиме му је на тај начин уништена каријера економисте, углед научника и политичара, све до приватног живота и права на лични стан.

Тако је годинама био незаконито, противно медицинској етици, на крајње нехуман начин претворен у индивидуу ограничених права, делимично обезвређен, доведен у беспомоћан положај изражене сервилности, што је блиско савременијим дефиницијама појма " оробљавање " .

Јер овде није суштина дужина боравка у болници, него психијатријска етикета чије дејство траје дуги низ година, на неки врло благ начин све до данас, и која је у значајној мери ограничила његова поједина права и слободе.

Био је званично проглашен лудим, што је оглашено у јавности и мас медијима на велика звона. Тужилац је био грубом самовољом политичких центара моћи оваквим психијатријским етикетањем као наводни неурачунљив, опасан по безбедност других, душевни болесник, био изолован, као такав лишен својих права да се брани. Ономогућен у професији, у јавном животу, у стицању материјалних добара, све до уништавања легалне брачне заједнице, угрожавања голе егзистенције и незаконитог одузимања стана 1982 године, на коме је тужилац био легалан носилац станарског права, и који је унео у брак 1978 године. Те таквом нехуманом и незаконитом пресудом суда гурнут као средовечан човек нарушеног здравља у мукотрпни подстанарски статус за време од скоро 20 година, све до пензионисања 1997 године.

Докази: Казнена психијатрија -ко је овде луд-<http://www.psihijatrija-ubija.info>.tomislav-kršmanovic
Подносилац притужбе је Извештајем Неуропсихијатријске клинике ВМА од 21.10.1977 године процењен као психички потпуно здрав , Дијагноза-Sine morbo psychiatrico. Налазом Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 30.4.1982 године рехабилитован психијатр ијски , Налаз-урачунљив. Што је потврђено Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године.

Тужилац је у временском периоду од 1975 до доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр. 82/10 од 14 децембра 2012.године, био велики број пута лишаван слободе .

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. од стране 5 до стране 7.Жалба Апелационом суду у Београду на од 19.02.2016.године не ПРЕСУДУ Вишег суда у Београдуј 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године,

Био је континуелно осуђиван за вербална ненасилна дела или подвргаван вишегодишњим судским истрагама због истих разлога, био жртва позива на линч преко медија, физичких обрачуна, покушаја убиства,

ДОКАЗИ: - БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, од стране 17 до 21

- Полицијски органи су 1 априла 2000.године запленили тужиоцу личну и страначку

архиву, укључујући неколико хиљада примерака књига америчких научника које је публикувао на јужнословенским језицима, и рукописе његових 20 необјављених књига, што је духовни инквизиторски злочин раван спаљивању јеретичких књига у Средњем веку, што до данашњег дана нису вратили.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. -Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, од стране 21 до стране 23, 47 до 50.

Полицијски органи су поступцима из најмрачнијих стаљинистичких времена, тужиоцу разорили породицу и брак, присилили партијски суд да га незаконитим поступцима лиши права на његов стан који је унео у брак.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, од стране 21 до стране 23, 40 до 47.

Претходни поредак је све до Решења о рехабилитацији 2012.године, драстично ометао тужиоца да користи право на преписку, употребу телефона, потом факса, а од 1997 и личног рачунара.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. -Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 23, 28, 29.

У овоме периоду тужилац је као политички неподобан био лишаван права из радног односа

ДОКАЗИ: - БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 24, 51 до 53.

Тужилац је од 1975. до 2012 дана доношења Решења о рехабилитацији био принуђен да перманентно води маратонске судске поступке код неправичних партијских судова, због чега је био изложен деценијском изнуривању, стресу, страху и енормним материјалним и судским трошковима.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. -Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 24 до 29..

Тужилац као председник политичке странке Покрет за заштит у људских права , основане 1 марта 1975 године а регистроване 1990 као политичка странка, је грубом дискриминацијом и насиљем био лишаван његових изборних права

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. -Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 24, 38,..

Тужилац је у временском периоду од 1975.године до дана доношења Решења о рехабилитацији 2012.године, поред деликата тужене спроведених судски, био жртва терора органа тужене прибегавајући неформалним злоупотребама .

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. -Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године.Тужилац је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду бр.82/10 од 14.12.2012.године рехабилитован по оба основа судска и законска..

Све до данашњих увреда и клевета преко интернета, перманентне и крајње стресне блокаде употребе компјутера, разарања личног рачунара маја ове (2016) године, неовлашћених улазака у стан и уништавања инсталација септембра ове (2016) године, и отворених претњи убиством . 11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеција је узвикнуо у пар наврата: Убићу те, не плашим се полиције, не може ми ништа, убићу полицајце овако- Бум бум у полицајце``-интервенисала је Полицијска Станица Раковица . Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра ове године, око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу и то без

икаквог повода , кога никада видео пре тога. Изгредник је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе`` , после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су органи полиције Раковица извршили увид у његове личне податке и пртвели га на даљи пост упак.

Докази: ОУП Раковица, улица Патртијарха Јоаникија, Раковица, Београд.

Да је тужилац у наведеном периоду од 1975 до 2012.године, и касније, био жртва перманентног и континуелног политичког насиља су дати документовани докази и изјаве сведока у Белим књигама:и аутобиографском роману Сага о ...ићима (уз напомену да је подносилац притужбе свестан да они који буду прегледали ову притужбу неће имати времена ни да отворе ове фајлове, а камоли да их проучавају, јер се ради о хиљадама страна текста, али их прилаже јер су ипак правни и ваљани докази).

Ово је утолико већи злочин јер тужилац сада има 80 година, иза себе има врло мукотрпан живот обележен тешким страдањима, на ивици је социјале са скромном пензијом, , издржава незапосленог сина, поврх свега је ангажовани интелектуалац који заговара помирење и ужива велики углед као заслужни грађанин. Уместо да сада живи у миру и ужива плодове свога рада, он је принуђен да се повлачи по судовима и своје време, енергију и новац разасипа у изнурујуће прегањања са асоцијалним психопатама починиоцима .

Тужиоца дан данас мрцваре и нарушавају његово здравље поједине исте установе и појединци (већина је преминула, углавном превремено).

Подносилац притужбе је досада претрпео више терористичких поступака од стране органа тужене, чији је циљ био наношење штете његовом здрављу:

- Покојни Драгољуб Игњатовић, песник из Београда, члан Савета Покрета за заштиту људских права, је изјавио подносиоцу притужбе да су му приликом саслушавања сарадници СУП-а Палилула у њиховим посторијама дана 5.3. 1984 године дословце изјавили: `` Вашег истомишљеника Томислава Крсмановића ћемо разорити као лабораторијског пацова`` .

ИЗЈАВА Драгољуба Игњатовића, у Београду 15.3.1984 године

Ја доле потписани Драгољуб Игњатовић из Београда, ул Хусињских рудара бр.3,тел.770448, изјављујем да су ми органи Републичког секретаријата унутрашњих послова из Београда рекли приликом мога задњег притварања и испитивања пре отприлике годину дана (марта 1983 године)и задржавања од више часова у просторијама милиције Чукарица , следеће:”ВАШЕГ ПРИЈАТЕЉА ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЋЕМО УНИШТИТИ”.

Ову изјаву дајем под пуном кривичном и моралном одговорношћу а на захтев Томислава Крсмановића.

Напомињем да ми нису рекли како мисле да га униште.Али ја могу претпоставити.

Молим Вас да овој изјави одобрите пуну пажњу ,ради се о значајном сведочанству о праксама локалних власти.

Желим на овај начин да помогнем Томиславу Крсмановићу да се његов случај разреши на један легалан и јаван начин.

У Београду, 15.3.1984 године Драгољуб Игњатовић, својеручно

Доказ ИЗЈАВА песника Драгољуба Игњатовића од 15.3.1984 године, на линку Бела књига Тужба за накнаду штете-

-од 25 маја до 7 јуна 1988 године подносилац притужбе је боравио у Неурохируршкој клиници у Београду ради операције масног ткива на врату, којом приликом му је био уручен нетачан врло алармантан биохемијски, након чега је установљено да је на делу била погрешка.

Доказ: Медицинска архива Неурохируршке клинике у Београду.

-од 26 октобра до 22 новембра 1989 године је боравио у Институту СР Србије за туберкулозу и плућне болести у Београду са дијагнозом`` запаљење плућа и плућне марамице . стање недовољно проверено``, којом приликом је наводно установљено постојање воде у плућима, па је лекар са великом иглом убо подносиоца притужбе у леђа да му извлачи воду из плућа, којом приликом је повредио плућа настало је крволиптање на уста, које је отежано заустављено.

Подносиоцу притужбе је саопштено да је било погрешно установљено стање, и да уопште нема

воду у плућима.

Доказ: Увид у медицинску архиву Института СР Србије за туберкулозу и плућне болести у Београду.

19 септембра 1997 године је био нападнут у стану и повређен

Доказ: ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ 23.9.1997. год.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

РАЊЕН ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СТРАНКЕ

У четвртак 18. септембра око 12 час 30 минута по повратку са последње страначке

промоције на Радио Југославији, рањен је у своје стану на адреси Станка Пауновића 70, стан бр. 3

у Раковици од стране две мушке особе тридесетих година и то у пределу горњег дела горње

вилице. Крсмановић је успео после десетак минута уз помоћ суседа сав обливен крвљу која је

шикљала из пресечене вене по зидовима и подовима стана и ходника, да позове хитну помоћ чије

возило је стигло у року од десет минута (др Данијела Јефтић, број 74918),.

Крсмановић је у Ургентном центру чекао код неурохирурга двадесетак минута у ходнику

иако је крв текла (мање него раније), затим је обављен два пута рентгентски снимак повреде (оба

пута нејасан). Крсмановић је затим упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где му је рана зашивена

(број протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да саслуша довољно Крсмановића,

изјавио је да снимак нејасан. Сутрадан је Крсмановић примио у ДЗ Б. Кидрич (Јломина улица, др

Мартиновић) ињекцију против тетануса и антибиотике, и упућен је на даљи третман у клинику

где је примљен.

Крсмановић је изгубио много крви и повреда је врло деликатна, да је ударац био

сантиметар више исход би био кобан.

На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером Покрета

за заштиту људских права, управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада

у његов стан у току предизборних активности, стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона.

Да је Крсмановић било чији непријатељ могу мислити само неупућени и наивни. Овакав

један насилнички акт је утолико острашћенији, јер је Крсмановић управо био тај који је у својим

порукама позивао на смиреност, слогу и помирење. Ово је јасан знак да се праштање кажњава, а

подстиче острашћеност и мржња. Нашим примером желе да заплаше друге, његовим сродницима су учестале сличне претње, жели се стварати хаос и ванредна ситуација, сејати мржња.

Измишљају се лажни непријатељи да би се укрили прави, ово просипање крви се показује

острашћеним апаратчицима, да се тако подстиче наслађивање патњама „непријатеља“ и тако

Срби међусобно завадајају и позивају на обрачуне међусобно. Чиме се охрабрују силе мрака

којима одговара да буде што горе, уместо боље. Њима су потребни непријатељи да би оправдали

потребу за њима, своје плате, своје застареле тезе, да иза бескрајне етикете свакојаким

непријатеља укрију обрачун са већином.

На први поглед ово може изгледати као нека политичка манипулација, а иза свега се

укрива мржња оних који су то починили, који недостатак личне способности надокнађују

неизмерном енергијом прогањања грађана. Уместо да манипулишу људима на један

интелигентан начин ови манипуланти, а у исто време и торсионери, тумбају људе и штете их, те

доказују да неко не може бити у исто време и манипулант (политичар) и торционер. Овакве особе

су главни кривци за кризу, те позивамо учтиво међународну заједницу да ово светско ругло

уклони. Поднећемо кривичну пријаву против надлежних власти, а захтевамо од опозиционих

странака да подрже Крсмановића, а од независних медија да му омогуће да комуницира са

јавношћу.

Очигледно да је на делу злоупотреба острашћених, њихово подстицање против разумних,

јачање кримналаца и мафија, а све са циљем њихове злоупотребе да руше правни систем и

наставе дестабилизацију, и грешке које су урушиле државу нацију. Овај терористички напад на

Крсмановића је приказиван ганговима криминалаца у неформалним мафијама, полицији, судству, развшћеним, да се наслађују патњама оних које они погрешно виде као њихове смртне непријатеље, да се радују по девизи "да комшији цркне крива", да се стварају лоше процене, хаос и конфузија.

Инструментализација незналица се наставља.

Јанко Петровић

-Био је више пута жртва физичких обрачуна

Докази: Бела књига тужба за накнаду штете

Подносилац притужбе даље приказује бројне злоупотребе са његовим здрављем, докази су у Белој књизи тужба за накнаду штете и у њој приложеној документацији:

-У понедељак 20 фебруара 2010 године око 13 часова и 30 минута на углу улица Борске и Станка Пауновића су ми се приближила два младића од око 30 година, смеђи, снажни и повисоки, идући иза мене су ми тихо добацили: разорићемо ти здравље.

-Подносилац притужбе је годинама изложен претњама од стране појединаца, или групе криминалаца, који му прете затварањем, смрћу, прете здрављу, физичким обрачунима, узнемиравају телефоном, насрћу итд. Овакве претње су биле нарочито присутне у време владавине претходног поретка (нпр. септембра 1997 године озбиљно повређен, то је био покушај убиства), видети оштетни захтев, Виши суд, П.бр.2228 / 10, али се нажалост настављају и после 2000 године. Примера ради приказује неколико догађаја, нападнут физички и лакше повређен у пределу темена главе, у уторак 14 марта 2000 године око 17 часова на шеталишту на Дунавском кеју у Доњем граду на Дорћолу од стране једног младића који га је огребао танком зарђалом бодљикавом жицом коју је носио у руци, уз гласну претњу " страни плаћеник ". Поднео Кривичну пријаву МУП-у Савски венац јер је дана 19 марта 2000 године око 12 часова био нападнут испред апотеке на улазу у круг болница у ул. Доктора Суботића (из Булевар ЈНА) од младића старог око 25 година, коме је понудио да замени 100 \$ у динаре, узео новћаницу, дао му један део суме у динарима (око 500 динара, уместо 1.800), и док је подносилац притужбе проверио колико ми је дао он га је физички напао и побегао. Примео је значајан број претњи преко интернета, нпр. 13 јануара 2003 године, на налог Покрет@еунет.иу са налога веснаериц@рогерс.цом.: "

-Идиот, кретен, вуцибатина. олош, идиот, умоболник, губавац, смрад, убићемо те, заточити у лудницу, отровати као пацова, ". Детаљна документација, докази и сведоци, се налазе у судовима, и то: Други општински суд-КСИИ-К.бр.1376 / 04, КТР.бр.909 / 04, ИВ Општински суд Посл.бр.И-ИИИ-ИИ99 / 02-ВИ.ци.1361 / 04). Окружни суд у Београду Кз.бр.1577 / 05, К.бр.1376 / 04, Врховни суд Србије, Уставни су Србије Број: пр-124/2005, итд.

-Тако је 24 јула 2001 године Драган Здравковић, звани Тигар, из Београда, му упутио писмо (ПТТ, 11026, РОО 87 129, од 19.07.2001 године) којом приликом му је запретио убиством. нпр. добио телефонску поруку смрћу у четвртак 17 маја 2008 г око 14 часова на телефон број. 3511829: "Бићеш убијен смраду, како ти је јуначко здравље и твојих, отроваћемо те ". Одмах затим егов ПЦ и интернет су у доброј мери онеспособљени за слање порука. О овоме су обавештени МУП, Провидер ЕУНЕТ.ИУ. Изложен провокацијама на јавним местима, увредама и претњама преко интернета и од стране асоцијалних особа. Дана 31.7.2009 године поднео Кривичну пријаву Првом општинском јавном тужилаштву у Београду против НН особе која га је физички напала 28 јула 2009 године, угрозила му физичку безбедност, око 15 часова био нападнут у просторијама Поште у Чика Љубиној улици, на шалтеру где се предају писма, док је чекао ред да преда препоручено писмо, од стране непознате смеђе мушке особе(ПТТ 11102, 5757 28.7.09, 14 часова Р, ПР137659624РС, 181,0). Нпр. Током јануара 2008 године добио неколико телефонских порука у којима су изречене отворене претње здрављу (доспећеш на операционом столу, пази на кваку, имамо спрејеве за медицинске пацове, доспећеш као Радовић-напомена: дисидент који је отрован), на фиксни телефон број. 3511829, и мобилни тел.број-064-3095176 (Телеком је поставио ловца и зна тачан идентитет починиоца,) као и путем е-маил порука, које су прослеђена

Другом општинском суду у Београду, МУП-у Србије, МУП-у Раковица, Провајеру ЕУНЕТ.ИУ. У овим

претњама је речено који здравствени поремећаји ће настати, како, из емаил порука се све јасно види, а то зна и Телеком. Против ових особа чији идентитет је установљен се води поступак пред Другим општинским судом у Београду- КСИИ.К.бр.696 / 06, судија Небојша Поповић - ПРЕТЊА СМРЋУ ПРЕКО ИНТЕРНЕТА.`` Педеру један, сад си најебао. Посто си натерао оног наивка господина Грујица да ме онако офира пред свима, доселио сам се мало близе теби. Толико сам ти близу да те гледам цели дан. Не да цу да те напеналим, него цес да се просерес од муке, јебо ли те ко те направи.

Не знас с ким си се ухватио у костац. Нисам се бојао ни сиптарских дивљака да бих се бојао тебе, бедо 1 педерска. Неце ти помоци ни сва братија са Хаваја и околине. А неце богами ни пајтаси из твог окрузења. Јебо си мацку мајку. Има нас довољно кљастих да те сјебемо нацисто, нуло 1.

Да зацепис и да те висе нико не цује инаце цес да проговорис кроз дупе посто ти је вец довољно отворено. Педеру један.

И сјаси с мирних људи вец једанпут јер ако те ја узјасем, ни Саваот ти неце помоци. Ако зелис да те неко стално надразује, оди тамо где си се сретао с педерима. Бице ти лако. Навикао си. Нуло 1. Накљукај се својим таблетама слободно. Немој крисом да их узимас. Нико то неце да ти забрани. Тако си бар миран, педеру један.

Ако зелис да се сретнемо, стави цветиц за уво. Волим педере се цветицем. А мене цес лако препознати. Котрљам се. Тада цес видети како Муса дере јарца, нуло 1.

Хајде попиј лекове, писај и спавај. Ако сутра излазис, прво погледај уз и низ улицу. Мозда цес ме видети. Онда се боље врати куци.

Хостинг@Маил.ру - надежне, вигодно, удобно!

хттп://р.маил.ру/цлн2729/хостинг.маил.ру/

-

- УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ 12.9.1987.

Одбор за заштиту уметничке слободе

Јулија Најман, др Владислава Рибникар, Љиљана Шоп,

др Светлана Слапшак, Алек Вукадиновић, Зоран Глушчевић,

Слободан Ракитић, др Владета Јанковић, Душан Вукајловић,

др Александар Петров, Гојко Ђого

Томиславу Крсмановићу

Поштовани другови,

Молимо вас да одмах престанете са штрајковањем глађу и са ризиковањем сопствених живота.

Ваши ставови о људским правима и поштовању интегритета личности су нам не само блиски, него управо оно што нас руководи у реаговању.

Ипак, једини начин да подаци који су вас навели на очајнички чин заиста постану доступни јавности, јесте да их ви сами и даље заступате - а зато сте неопходни ви живи и здрави. И даље ћемо се трудити да са својим малим моћима упознајемо јавност са кршењем уметничке слободе: зато немојте тај узак простор још сужавати уништавајући себе.

Очекујући вашу даљу сарадњу, још једанпут вас молимо да зауставите своју самоубилачку акцију.

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

ЋУСТЕНДИЛСКА 4

БЕОГРАД

МОЛИМО ВАС ДА ОДМАХ ОБУСТАВИТЕ АКЦИЈУ КОЈА УГРОЖАВА ВАШЕ ЗДРАВЉЕ И

ДА НАМ СЕ ПРИДРУЖИТЕ У ДАЉОЈ САРАДЊИ

ОДБОР ЗА ЗАШТИТУ УМЕТНИЧКЕ СЛОБОДЕ УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ

Томислав Крсмановић

Ћустендилска 4, Београд, тел. 781-525

-ЧЕТВОРОМЕСЕЧНО _____ ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ
КРСМАНОВИЋ СА ЦЕРАКА II НЕ

ПРЕСТАЈЕ-НЕВОЉА ЗБОГ ИМЕНА-«Новости» од 11. 3. 1990 године)

Најлогичнија подударност мог имена са једним политичким дисидентом може бити прави узрок невоља, јер сам ја аполитична особа – прича нам Томислав Крсмановић, са Церака II НЕСПОРАЗУМ, нечије неслане шале или непријатан стицај околности – на све се од вога може помислити кад је у питању четворомесечно телефонско терорисање породице Томислава Ж. Крсмановића са Церака. Даноноћне телефонске претње и чудна интересовања за њихово здравље је велика невоља ове петочлане породице, јер превазилазе сваку меру. Поготово што не памте да су се

ма коме замерили.

У Београду постоје у телефонским именицима три Томислава Крсмановића, од којих је један све познатији на новом небу наше алтернативне политичке сцене. Али то није антијунак наше приче, кога је синоћ посетила ноћна екипа «Новости», у његовом стану, уз једину молбу да не објавимо његову тачну адресу, јер му је таквих невоља преко главе.

на почетку сам мислио да се неко неумесно шали, јер сам ја аполитична личност, па нисам схватио претње у стилу да ће ме неко убити, као и моје политичке циљеве – објашњава редом своју муку

«наш» Крсмановић–Како је ова појава била све учесталија схватио сам озбиљност ситуације, поготово

што поред супруге, у стану са мном су и моја три малолетна синчића. Ја сам свим тим изненадним саговорницима објашњавао да је у питању неспоразум.

Каже да су се људи јављали из целе Југославије: Чачка, Градишта, Пожаревца, Сарајева, Сиска, а да је најупорнија била једна жена са острва Крка и да је наглашавала како је занимају чисто економски проблеми. Међутим, никад није ближе објашњавала о чему се заправо ради.

Најтеже ми пада што узнемиравају децу кад нисмо код куће – објашњава нам Зорица, Томиславова супруга – Некад се само јаве очигледно љутити повишени тонови на језику који не разумем.

Једна комшиница која је случајно подигла слушалицу, код нас у стану, каже да је то албански језик, ја то не

могу да тврдим. Ми иначе живимо веома мирно, тако да не видим ни један разлог да неко специјално нас,

овако, малтретира.

Њихове комшије потврђују нам ове речи. Како телефонирање овакве природе не јењава Томислав се жалио и СУП и ППТ, па очекује да ће проблем ускоро решити заменом телефонског броја.

Често се

дешава да се он и супруга раније враћају са посла јер се њихова малолетна деца све више плаше да сами остају код куће.

Најлогичније је да та подударност са именом и презименом тог политичког алтернативца могло је бити прави узрок ове невоље, прича даље Томислав – Политику не коментаришем, чак ни уз кафу,

а једино када се породично «празникујемо» је ватрено навијање за «Црвену звезду» али то нам може бити само врлина!

Надајмо се да ће надлежне службе којима се Томислав обратио убрзо решити не мали проблем

његове породице и повратити добро расположење и стабилност кућног мира, по коме их комшије и

пријатељи, како нам рекоше, одувек познају.

Н.Вуковић

Др.Стеван Петровић, психијатар, судски вештак: Надлежним државним органима и другим

организацијама и
установама.

УДРУЖЕНИ КРИМИНАЛ УГРОЖАВА ЗДРАВЉЕ И ЖИВОТ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА.

Томислав Крсмановић, економиста у пензији, са станом у улици Станка Пауновића 70, 11090 Београд, рођен 20 јула 1936 године, ЈМБГ 2007936710214, у својим друштвеним активностима као председник НВО Покрет за заштиту људских права, или у своје лично име, већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију. Поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију без законског основа. У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права. Подносим овај извештај о његовом здрављу и врло штетном деловању осмишљених прогона којима је изложен од стране удруженог криминала, који нажалост има своје пипке и у државним органима. Он има 77 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О, то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здравље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..

Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде.

Званични органи јасно и недвосмислено тврде да је стрес највећи убица у Србији која је облепљена читуљама и у којој цвета једино погребна индустрија.

Стрес неко смишљено и методично производи: очигледно да је то удружени криминал. У Београду 12.1.2012 године Судски вештак, психијатар др.Стеван Петровић.

Полицијској управи града Београда.

МИШЉЕЊЕ О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ.

Томислав Крсмановић, економиста у пензији, са станом у улици Станка Пауновића 70, 11090 Београд, рођен 20 јула 1936 године, ЈМБГ 2007936710214, у својим друштвеним активностима као председник НВО Покрет за заштиту људских права, или у своје лично име, је повремено позиван на рочишта у судовима, или органима полиције, ради обављања истражних радњи и прикупљања потребних релевантних података за судске и друге органе.

Подносим вам овај извештај о његовом здрављу и врло штетном деловању позива на овакве разговоре, јер он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријск налаз је Б.О, то јест душевно здрав, али с'обзиром на изречено такви разговори ипак врло штетно делују на његово здравље и могу га трајно погоршати и драстично оштетити.

У истом смислу врло штетно делују на његово здравље и продужени судски поступци, и повреде његових законских права, до којих долази.

Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића обавезно поштедите било каквог информативног разговора са органима полиције, јер то за њега означава снажан стрес, а ако је таква истражна радња неопходна, да разговор са њим обави општинско јавно тужилаштво.

У Београду 12.2011 године Судски вештак, психијатар др.Стеван Петровић
ПОДРШКА-ДВЕ ПЕТИЦИЈЕ СА ВЕЛИКИМ БРОЈЕМ ПОТПИСА ЕМИНЕНТНИХ
СТРАНИХ И ДОМАЊИХ ИНТЕЛЕКТУАЛАЦА, ИЗ СВЕТА И ЗЕМЉЕ, У ЗНАК

ПОДРШКЕ МОЈЕ СУДСКОМ СПОРУ У ВЕЗИ ОБЕШТЕЋЕЊА, КОЈИ ТРАЈЕ ВЕЋ 17 ГОДИНА.

1. PETITION

To :Mr.Boris Tadic, President of Serbia

-Dr.Mirko Cvetkovic, president of government of Serbia

-Mrs.Snezana Malovic, Ministre of Justice of Serbia

-Mrs. Radmila Dacic-Dragicevic, president of Apelacioni sud u Beogradu.

We have long known Tomislav Krsmanovic and his many accomplishments on behalf of human rights and market reform causes, and have had the extraordinary pleasure of working with him. We are pleased to inform you that Mr. Krsmanovic made possible the translation, publication, and distribution of libertarian books on economics education and many language editions throughout the Balkans.

In the name of hundreds of ISIL(www.isil.org) members throughout the world who have been very much inspired by Mr. Krsmanovic's tireless and courageous zeal in helping to promote a respect for human rights. Thus it is with great concern that we have followed closely his numerous travails in recent years. We wish to acknowledge his personal suffering as the victim of official favoritism that frequently rewarded the least deserving in society and penalized the virtuous.

He is an elderly man, now 75, who contributed greatly to the advancement of democracy in Serbia, and we feel that recent compensation request in front of Apelacioni sud u Beogradu (g.z. 1321/11, judge Tamara Djukic Uzelać) are long overdue. It has troubled us greatly that he was so abused by thugs for his noble work, and we are so very concerned that he find just restitution for his long sufferings. Tomislav Krsmanovic is 75 years old man, prolongation of juridical proceedee which started in 1994 might harm seriously his health and life. We are worried that his poverty has ultimately denied him some of the basic conveniences and necessities of life, placing his personal health in peril during the latter years of his life.

We would be most grateful for your attention to his situation, as it is surely deserved by no finer an individual than we have ever known. We are much in his debt for his dedication to the causes of freedom. In meantime we urge you to approve to END NOW his appeal for compensations.

Sincerely

Ken Schoolland, professor, Hawai Pacific University, USA

Khalil Ahmad , President / Founder Alternate Solutions Institute, Lahore , Pakistan..

Stephen W Browne, journalist, Marshall, Minnesota, USA

Barun Mitra, president of the Liberty Institute in New Delhi, India

2.. ПЕТИЦИЈА

ВИШЕМ СУДУ

АПЕЛАЦИОНОМ СУДУ

Госпођи СНЕЖАНИ МАЛОВИЋ, Министру правосуђа Србије.

Ми доле потписани грађани захтевамо од Вас да најхитније поступите у границама Ваших овлашћења и компетенција, да се заврши седамнаестогодишње судско мрцварење Томислава Крсмановића, председника Покрета за заштиту људских права и заслужног грађанина.

Крсмановић је поднео још 1994 године Тужбу за накнаду штете (Први општински суд, последњи број :VI Р.бр.,7178/ 08.Виши суд у Београду , 2 П.бр.2228/2010), јер је над њим од 1971 године до недавно, почињено од стране државних органа, установа и моћних појединаца из државног апарата , преко 200 тешких кривичних дела, из чега су произашле узрочно и последично нанете штете, за шта је у тужби дао правно ваљане доказе, документа и приложио исказе сведока и њихове личне податке..

Када се ради о 17 годишњем судском спору, он је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је Крсмановић редовно указивао у његовим поднесцима.

У потпуности игноришући овако чињенично стање, Виши суд у Београду је донео 21.01.2011 године одбијајућу Пресуду са потпуно неоснованим образложењем, да тужена (Република Србија) није одговорна за штете нанете од стране претходне (и данашње) државе, конфузно тврдећи да Крсмановић није никада претрпео било какве штете. Виши суд упућује тужиоца на Апелациони суд(г.ж 1321/11, судија Тамара Ђукић Узелац) ,а већ је поступак једном ишао до Врховног суда.

На делу је драстична повреда права на правично фер суђење и у исто време бескрајно одуговлачење.

Томислав Крсмановић је познати борац за људска права , борио се деценијама за демократију, аргументима и ненасилно, цело време се залажући за исправне процене, разумевање, помирење и слогу. Нажалост, он је због свога оваквог ангажмана био жртва политичких прогона који нису били у складу са локалним Уставом и законима, као и са међународним правом и конвенцијама за заштиту људских права које су потписале и ова и претходна држава. Истичемо да је он добитник неколико међународних признања, јавност је добро упозната са његовим страдањима, у његовом досијеу у архиви СДБ који му је био дат на увид, је детаљно назначено, која, како, од кога, су била драстично прикрађивана његова права, где је такође назначен разлог, а то је како тамо јасно стоји: ненасилна борба за слободу изражавања и поштовање закона.

Крсмановић има 75 година (просечан животни век мушкарца у Србији је 71 година), поврх свега је на ивици социјале. Ми не можемо видети другачије ово маратонско суђење него као покушај његовог органског изнуривања, финансијског исцрпљивања, узимања времена и енергије. Забринути за њега истичемо да овакво дуготрајно и изнурујуће суђење наноси озбиљне штете његовом здрављу.

Уместо да живи у миру и да ужива плодове свога труда, он је принуђен да се прегања са истим онима који су га унесрећивали и његове блиске у време претходних режима. Не можемо се никако отети утиску да је на делу политички реваншизам према њему као борцу за демократију, и то од стране асоцијалних појединаца из редова претходног поретка који су још увек на значајним позицијама у судству и у државном апарату, који се не либе да се свете дан данас ономе ко им се раније замерио борећи се за демократију, да му сада опет угрожавају егзистенцију, здравље и голи живот, да тако тихо уклоне неугодног сведока и жалиоца. Ако се овако поступа са познатим јавним послеником, сасвим је умесно запитати се: каква је судбина резервисана безбројним анонимним судским судеонцима? Цела Србија зна добро да дубока и сложена криза потреса судство, и да у Србији још није није заживела правна држава..

Да би се Србија извукла из кризе, први корак је да се заведе поштовање закона и успостави правна држава. .

**ЗАХТЕВАМО ОД ВАС ДА ПОСТУПИТЕ У ГРАНИЦАМА ВАШИХ
ОВЛАШЋЕЊА ДА АПЕЛАЦИОНИ СУД ДОНЕСЕ ШТО ПРЕ ПРАВИЧНУ
ПРЕСУДУ.**

У Београду 4.11.2011 године

-

др.Раде Божовић, професор универзитета, др.Василије Крестић, академик, др.Јован Деретић, професор ,Златоје Мартинов, новинар, Никола Баровић адвокат, др.Љубомир Протић, професор универзитета , Коста Димитријевић, писац ,Велизар Павловић, правник ,ДСС, Мирко Јовић, председник свесрпског већа, Бранко Драгаш, публициста,др.Томислав Јовичић, лекар

Љубомир Манасијевић, композитор и певач, Милан Младеновић, писац
Никша Булатовић, новинар, др.Павле Ковачевић, професор универзитета
др.Стеван Петровић, психијатар, Драган Милић, председавајући Народне радикалне

странке, др.Срђа Цветковић, сарадник Института за историју
др.Радомир Ковачевић, лекар, професор универзитета, Раде Љубичић, публициста, Предраг
Олујић, публициста, Горан Ђапић, публициста
Здравко Гојковић, Задужбина ГОЈКОВИЋ, Милорад Бајић, филмски режисер,
документариста, Носилац Ордена Светог Саве, Небојша Јеврић, новинар
Синиша Ружичић, професор, Саво Контић, гуслар, Др.Нина Дрндарски, професор
универзитета, Саша Срећковић, виши кустос Етнографског музеја
Миле Јефтић, економиста, Др.Јован Петровић, професор универзитета
Голуб Бакић, адвокат, др.Јасна Јовановић, психијатар, др.Обрен Цицовић, психолог,
професор универзитета, др.Новица Расулић, лекар, Катарина Рашић, историчар,
др.Владимир Љубичић, лекар, председник Отчествa
Јово Ђурић, професор, Младен Димитријевић, инжењер, Мило Ђукановић, Београд, Милош
Богдановић, публициста, Саша Недељковић, професор, Велизар Марковић, судија у
пензији, Слободан Ђуровић, песник, Слободан Радовановић, публициста, Слободан
Радуловић, публициста, Олга Јефтић, дефектолог, Петар Петровић, инжењер, Миле
Марковић, економиста, Деса Митановска, публициста, Чеда Радаковић, бизнисмен, Љиља
Пећанац, публициста, Ноле Лекај, пензионер, Снежана Николић, бизнисмен, Слободан
Петровић, правник, Блажо Поповић, професор, Влада Червењаков, публициста, Сремска
Митровица, Јова Јовановић, предузетник, Шабац, Града Николић, сликар, Смедеревска
Паланка, Радослав Бижић, Боцар, Банат, Миле Димитријевић, Петровац на Млави,
Живојин Бузанкић, Мокриње, Неготин, Милан Живковић, Аранђеловац, Слободан
Живковић, Оглађеновац, Ваљево
Бошко Грујић, Нова Пазова, Михајло Павлица, песник, Банатски Деспотовац
Никола Фукс, публициста, Миша Опарница, Београд, Петар Бјелановић, Београд,
Драгобрат Стефановић, Отчествo
Tomislav Krsmanović 21.2.2012 godine
-Подносиоцу притужбе до данашњих дана прете здрављу:
----- Forwarded Message -----
Тема: Re: [Republika Srpska] Corporal, dokture-stuks se. Colonel, Полковник
Датум: Tue, 6 Sep 2016 15:58:52 +0200
За: Svetisav Stevanovic <svetistevan@yahoo.com>
Прима: Books <books@eunet.rs>
Krsmanovic, the peder, stuk se . Dolazi ti crni petak, unisticemo ti zdravlje, procurile ti klozetska šolja ,
Shal, je bal , Achtung feld marshal
Envoyé de mon iPad

Подносилац притужбе је се обраћао судовима, и надлежним државним органима, упознавајући их са описаним угрожавањима његовог здравља, захтевајући да поступи у границама њихових овлашћења и компетенција.

Докази: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>.

Није добио њихову подршку, а најчешће ни било какав одговор.

Поднео је још 1994 године захтев за накнаду штете. Поступак још увек траје

Доказ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>.

Овакви деценијски поступци органа на које се односи ова притужба, су подносиоца притужбе осиромашили до те границе да је запао у дугове, да никје у стању да плаћа своје обавезе, нити да има довољно средстава за храну, одећу, лекове и и финансирање других садржаја свакодневне егзистенције.

Посебан проблем је што је подносилац притужбе због описаних учесталих злоупотреба изгубио поверење у здравствени систем Србије, и скоро никад се од 1980 их годинама није обратио за било какве биохемијске, лабораторијске и друге анализе.

Услед врло интензивних стресова који су проузроковали несаницу је био принуђен да узима

лекове за смиривање несанице, што је деценијама коштало, и створило зависност.
Testovi
НАПОМЕНА: Уколико Вам је потребно више места за опис догађаја, будите слободни да употребите додатни папир.

ДОКАЗИ: Молимо Вас да наведете доказе које достављате уз притужбу.

1. _____ Докази се налазе на напред приложеним линковима. _____

Томислав Крсмановић добио признање Evox Award

Часопис ISIL-a Freedom Network News- no.55, March/April 1999

ISIL-Међународно друштво за индивидуалне слободе, Сан Франциско-

Резиме. Копенхаген, Данска, 19 марта 1999 године.

“Томислав Крсмановић, српски дисидент је други добитник признања ИСИЛ-а Evox Award које му је уручено 19 марта 1999 године у Парламенту Данске у Копенхагену.” (Статуа, без икаквог новчаног износа).

“Овогодишње признање је уручено врло храбром човеку, који је посветио цео свој живот борби за људска права. Он наставља сваки дан да говори у име истине и правичности, против злоупотреба и корупције.” казала је у име ISIL-а Mary Lou Gutscher. Ово признање је установљено 1977 године у знак признања истакнутим појединцима који су се борили за слободу и нису никад прихватили поклоне од стране влада и државних органа. Bruce Evox је истакнути борац за индивидуална и људска права и он је оставио своје завештање да се ово Признање додељује. Прво признање су добили 1997 године Винцент Милер председник ISIL-а и Јим Елвуд, а затим Томислав Крсмановић,

сва тројица одређени унапред од стране Бруса Евоја пре његове смрти .

Крсмановић(1936) је добро познат борцима за људска права широм света. Његова борба почиње од његовог детињства и траје до данас. Упркос демократских процеса у Југославији он је и даље изложен кршењима његових права. Оптужен је лажно за издајника и страног плаћеника.

Крсмановић је аутор књига о људским правима и добио је више међународних признања. Верује да

је пут ослобођења света у просвећивању и образовању. Томас, љубитељи слободе широм света те поздрављају!”

-

2. _____

3. _____

1. ДА ЛИ СТЕ ПОКРЕНУЛИ СУДСКИ ПОСТУПАК ___ДА___ (одговорите са ДА или НЕ)

2. АКО ЈЕСТЕ, ПРЕД КОЈИМ СУДОМ И КАДА __У више наврата , докази на линку Бела књига тужба за накнаду штете. _____

(молимо Вас да доставите фотокопију тужбе)

Датум Потпис

14.11.2016 године

НАПОМЕНА: Уколико притужбу подносите електронским путем, потребно је да је најпре својеручно потпишете и потом скенирате.

Томислав Крсмановић: МЕДИЦИНСКА

ДЕКЛАРАЦИЈА

ГЕНОЦИД - Аларм.

НАЦИОНАЛНО ЗДРАВЉЕ, ГЕО И УНУТРАШЊА ПОЛИТИКА.

1. Увод.

Не постоје поуздани званични статистички подаци о здрављу грађана Србије. Налази и закључци државних здравствених установа, од Института Батут, па све до Министарства здравља Србије, лекарских комора и синдиката, медија, појединих болница, часних лекара, па и када се понекада ради о појединим међународним организацијама,

укључујући и Светску здравствену организацију, се понекад не слажу, или се дијаметрално разликују.

Овакав, понекад, драстичан раскорак се може објаснити чињеницом да је здравље грађана од судбинског значаја за опстанак једне нације и државе, и да сви друштвени чиноци, од политичких странака, НВО, државних органа, синдиката, медија, научних установа, покушавају да баратају овим подацима у зависности од њихових парцијалних интереса. Овде се не може никако говорити о примени научног метода у истраживању података о здрављу, који би подразумевао објективност, свеобухватност и континуиленост истраживања. Што би у пракси значило, да би сваки истраживач морао доћи до истих налаза и закључака. Истина је једна. Ако није тако, онда није примењен научни метод истраживања.

Увид у истраживачке пројекте дозвољава да се закључе драстичне мањкавости примењених методологија, када се ради о узорку, конструкцији упитника, постављеним питањима, раду на терену, обради упитника, или коришћењу извора статистичких података.

Понекад оваква истраживања јако потсећају на данашње у моди унапред наручене резултата анкета јавног мњења, које не приказују стварност, него фикцију која одговара потребама наручиоца анкета. Или су слични налазима лажираних избора.

У широком дијапазону сучељених ставова, раширено је уверење да недостаје научна анализа узрока и мера, да је здравствена агонија Србије, производ различитих недовољно истражених фактора и дејстава. Понегде, и понекад се истакне паушално да је лоше здравље последица распада земље, ратова, санкција, и транзиције, преласка на сурове законе капитализам, да је дошло до осиромашења, старења становништва, и слабљења квалитета здравствених услуга.

Нема истинске дијагнозе, поготову никаквих правих мера.

Суштински проблем није доказати да је стање здравља у Србији катастрофално, да Србија копни.

То је очигледно.

Суштинска тешкоћа је у томе да се прецизно дијагностикују који су узроци, ко то чини, како. И да се докаже да је неко проузроковао ову здравствену катастрофу.?

Када се то учини, треба разјаснити ЗАШТО је то учинио?

Да ли је постојала зла намера? Чија?

Или је то последица лакировке која је у земљи примењивана од 1945. године, која замагљује увид, што та навика на неки начин и даље постоји?

Ко је кривац што није благовремено открио овакве капиталне пропусте са трагичним последицама по државу и нацију?

Демографи и статистичари треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Када одговори на ова питања буду дати прецизно, не само да ће надлежни моћи да препишу прави ПАКЕТ МЕРА, него ће нација бити дубоко потрешена сазнањима, пробудиће се из деценијске летаргије, и обамрлости, стећи ново стање духа и нову мудрост. Исправиће кичму.

А то је формула спаса..

Али треба знати, да ће они који сматрају да се такав истраживачки пројекат не би уклапао у њихове преокупације, све учинити да га осујете.: небулозе, рат, страна агресија, бомбардовање, распад земље, санкције, болна транзиција, нагли прелазак на капитализам, стрес, осиромашење, старење, тако је и у неким, другим земљама бившег социјалистичког блока, виша сила.

Врло ваљани јавни посленици се питају: Зашто није досада проучена здравствена трагедија Србије? Зашто нису предузете мере?

Све се више запажа да здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета.

Ако остарели и изнурени народ није у стању да се одбрани, онда ће они који претендују да наставе да насрћу на њихова права, сачувати недирнут STAUS QUO.

Све су гласнији и они који упозоравају властодршце да снемоћао народ не може да брани своје границе и да се одупре потенцијалном страном агресору.

И Србију, као и целу планету, запљускује страх од Великог брата и свакојаких еугенистичких теорија о смањењу становништва.

У данашњој Србији се у бескрај воде острашћена бескрајна јалова препуцавања између политичких странака, НВО, појединаца, свакојаких мишљења и националних душебрижника, добронамерних и оних који то нису. У жижу јавности се гурају разноразне испразне страначке расправе, површна бескрајна надмудривања острашћених посланика, у Скупштини Србије, или на локалу, сумњиве афере, и неважне догоровштине надуваних `` звезда``, политичара, тајкуна, мафијаша, транзиционих моћника.

Медија су препуна пикантних података из, љубавног животи певачица и кол герли, о свакојаким људским фармама и приземним мешетарима и испразним простацима..

Недорасли уређивачи медија се правдају да подиже продају тиража причама о кафанским певаљкама, ријалити шоу, Великом брату, сликама разголићених женских тела, најзгоднијих Mis задњица, упућују девојке из Србије о школама трбушног плеса за Српкиње у турским летовалиштима које су већ добиле основно образовање у Ријалити шоу у Београду, грме сексуалне афере, ко са ким.

Зар доказ овој тврдњи није трагедија, убиство певачице Јелене Марјановић? О њој бруји цела Србија, а о здравственој голготи милиона влада исински мук! Да ли су Срби наивни, да ли их је лако мунтати, да ли су и они `` reuplades primiifs``?

Хлеба и игара.

Уместо да се укаже на суштину данашње кризе и на њене бројне и испреплетене узроке. Један од најразорнијих генератора галопирајуће кризе Србије о коме се не говори на прави начин, је управо лоше стање здравља.

Неки тврде да је лоше, други опет да је врло лоше, све су бројнији они који звоне из све снаге на узбуну: стање здравља нације. је блиско катастрофи упозоравају они. Звоне на сва звона: Србија убрзано нестаје, копни, а Србија ћути, гура овај кључни досије под тепих!. Апелују да је у Србији је све присутнија матрица размишљања: да је на делу смишљено скретање пажње острашћених и неосвешћених националних елита, са суштине, на споредно, да је то класична замена тезе, ПОВИКА НА ВУКА А ЛИСИЦЕ МЕСО ЈЕДУ. Захтевају да се установи чињенично стање и да држава одреди шта чинити..

2. Подаци о стању здравља.

Да није здравствена катастрофа на помолу, него да је већ ту, можда се не би могло поверовати на први поглед паушалним или сензационалистичким тврдњама предвиђања истинске апокалипсе. Можда мало претерано звуче њихова упозорења: Србија је облепљена чиуљама, нестаје, умиру учестало не само стари, него и средовечни, па и млади?, Србија се сели убрзано на гробља, сваке године је мање један град осредње величине.? Да ли шире панику када изјаве да, грађани застрашени оваквом здравственом катаклизмом, и немоћи да заштите своје здравље, се окрећу алтернативној медицини, цветају видари и шарлатани, према њима народ је се духом, што се тиче начина лечења вратио у 17 век?.

Да ли су они у праву, када упорно тврде : ``да је само неколико постотака грађана здраво, да је Србија по негативним здравственом показатељима у врху европске, а понекад и светске лествице: што се тиче морбидитета (стопе обољевања), морталитета (стопе умирања), саобраћајних удеса, свакојаких несрећних случајева, трауматизама и повређивања. Да предњачи по броју инвалидских и старосних пензионера. Тврде да

демографи и поједини лекари спомињу застрашујуће бројке абортуса, кажу: читаве Србије су деценијама друштвене распамећености и небриге отишле под нож гинеколога. Указују на белу кугу, старење популације. Питају се они, а шта рећи о лошој исхрани, лошим животним навикама штетним по здравље, о недостатку превенције и систематских прегледа, о стилу живота, о сиромаштву? Србија копни. позивају на будност- све се више шире као епидемије пушење, дрога ,алкохолизам, и разне друге аномалије и пороци, по здравље и виталност нације опасне појаве. Опмињу, да се повећава број самоубистава ,у драстичном порасту су оболели од малигних обољења, дијабетиса, кардиоваскуларних болести, деца се рађају лакша, недовољног раста и развоја. Има тровања лековима, и нездравом храном, у порасту су инфективне болести. Наводе поједине изворе да су јако раширени дијареја и цревна обољења, стомачне заразе . Имуитет је опао , здравствено стање нације погодује епидемијама. Позивају се на податке гробаља, у зимским месецима када се јаве епидемије грипа, гробари запажају да се јако увећа број сахрана. Истичу да има нездраве хране у продавницама и ресторанима. Цитирају лекаре из Гинеколошко - акушерске клинике при Клиничком центру Србије, стање са трудницама је алармантно, висок постотак порођаја су ризични, јавља се висока стопа спонтаних и превремених порођаја , оштећења плода, труднице су често болесне што отежава процес рађања, висок је постотак хируршких интервенција и царског реза, скоро 60% порођаја је проблематичано. Расте број деце са аномалијама. Болница Свети Сава у Београду је преоптерећена , драстично расте број пацијената, сваки други има шлог. Према организацији инвалида "Из круга" сваки пети становник Србије је инвалид (која се позива на статистичке податке). позивају се на УНИЦЕФ из Београда -деца у Србији су најугроженија у Европи, све је лошије здравље жена., деце и старих, неухрањеност се повећала ,анемија код жена и деце, значајан постотак деце има искуства са пушењем, акохолом, дрогом , све је више наркомана. Чак тврде да се шире инцест, педофилија, педерастична., импотенција и стерилност младих. Позивају се на поједине психијатре да је стање душевног здравља нације врло лоше.

Желе да пробуде нацију и државу, питају њих и саме себе, поручују другима: Пробудите се, погледајте ваше лично здравље и ваших ближњих, предузмите нешто, док није касно! Обраћају се крајње забринути на све стране: Шта би са нашом здравом сељачком и врло виталном нацијом, која је имала високу стопу наталитета? Раније смо били сељачка неразвијена држава, али здрава, и витална нација, млада, а сада смо још сиромашнији, али постадосмо и болесни , и најстарији. Ко нам ово направи? зашто? Шта се деси?.

Стално истичу право на самоодбрану: Имамо право да се бранимо!.

Не само поједине државне установе, него и многи други, их демантују и квалификују њихове налазе непоузданим, или претераним.

Ко је у праву ?

Ипак, чињенично стање се види из следећих званичних података, убитаčnost бројки и званичне статистике се не могу демантовати:

- кривуље рађања и умирања су се укрстиле, у Србији више умире него ли што се рађа, Србија је сваке године мања за један град осредње величине. Бројке о умрлим и рођеним се разликују од извора до извора. Према Статистичком заводу Србије у прошлој години је забележен негативни природни прираштај од 38.021 становника, што значи да је наша земља, не рачунајући територију КиМ, у демографском смислу за годину дана остала без становништва величине града попут Зајечара, Кикинде или Сремске Митровице. Сваке године труну руине потонулих библијских градова.

-док други, исто тако официјелни извори износе другачије, још поразније податке.``

Сваке године, Србија је мања за 100.000 становника. Званична статистика је више него упола смањила овај број, наводећи само чињеницу да од такозване „беле куге“, нестане 30.000 људи за годину дана. Али, права истина је више него драматична: кад се сабере број природних смртних случајева са бројем смрти од карцинома и других тешких

болести, па се томе дода и број смртних случајева новорођених и застрашујући број прекида трудноћа, онда је лако доћи до бројке од 100.000 људских живота, и више. На пример, упркос томе што се манипулише са тачним бројем пунолетних грађана у Србији, неке чињенице се не могу заобићи: у мају месецу 2012. године, било је тачно 6.553.042 бирача са правом гласа. Четири године раније, број уписаних бирача са правом гласа у Србији, био је 6.854.327. Дакле, око триста хиљада људи мање. Професор Правног факултета у Београду покојни др. Марко Младеновић, је у његовој књизи о белој куги доказао да је у овој земљи последњих неколико деценија отишло под нож (абортуси) неколико Србија.

-познато је и то да Србија (без КиМ) негативан природни прираштај бележи још од 1992. На питање зашто се у Србији повећава број умрлих, др.Горан Пенев, из Центра за демографска истраживања Института друштвених наука каже ``Да је то пре свега резултат интензивног старења .Сви показатељи - упућују на то да смо једна од демографски најстаријих нација у Европи. Код нас је већ пуних шест деценија стопа фертилитета испод нивоа потребног за просту репродукцију (2,1 дете по жени), а последњих година она је за око трећину испод тог нивоа. Горан Пенев, каже да је мањи број живорођења него 2015. забележен 2013. године (65.554)..

-Статистика застрашују подацима``:За само десет година, опустошена је унутрашњост Србије. Осим демографске катастрофе која је задесила Шумадију и Западну Србију, међу водећим општинама које дословно изумиру су и Гадин Хан, Бабушница, Црна Трава и Босилеград на југоистоку Србије, Мајданпек, Житиште, Пландиште, Нова Црња и Сечањ на истоку и североистоку. Из Суботице се недељно исељава десет грађана. Реч је о општинама које су у једној деценији изгубиле више од 30 одсто становништва. Оваквих примера има широм Србије, укључујући и Западну Србију, где настају читаве пустиње, без живих бића и без наде да ће живота тамо поново бити. Градови који су још последња станишта радно способних људи, само су незнатно мање погођени нестанком. Тако су Крагујевац, Краљево, Чачак, Ужице, Ниш и Суботица за десет година изгубили преко 15 одсто становништва. Према подацима Полицијске управе у Чачку и Републичког завода за статистику, само у току 2013. године, град је напустило више од 2.000 младих људи. Процењује се да у Србији има око 40.000 напуштених сеоских имања и окућница. Од тога се барем једна четвртина налази на подручју Куршумлије, на додиру са Косовом, где на једном квадратном километру живи само десет становника!

-а град Лесковац, територијално највећа општина у Србији, јер укључује још две бивше општине, Грделице и Вучје. ништа неће сачувати од пропадања и нестајања 140 околних села. Оних села из којих је некада долазила радна снага, култура и традиција.

- у око 700 сеоских насеља у Србији живи мање од по стотину становника. Тачније речено, 352 насеља су са мање од педесет, а 350 имају између педесет и сто становника. По правилу, то су места без младих, и зато се и процењује да ће за двадесет-тридесет година потпуно опустети. Овом броју од 700 места треба додати можда још око 350 оних која су на претходном попису имала 100-150 становника. Пошто у Србији (без Косова и Метохије) има укупно 4.528 села, то значи да је опстанак скоро сваког петог нашег сеоског насеља под великим знаком питања. Са друге стране, у данашњим селима Србије живи готово половина становништва. Од тога шездесет одсто њих се уопште не бави пољопривредом као основном делатношћу! Нестанак становништва у седамсто села довео је до тога да данас у многима од њих има мање становника него што их је било у 19 веку. Тужна слика тог нестајања су напуштене куће којих је 2002. године у селима било 46.814. Ако се овоме дода и 144.178 кућа које су означене као "привремено ненастањене", то значи да је у селима Србије око 192.000 стамбених објеката - у којима нико не живи. Лако је израчунати да је укупан број од 200.000 ненастањених објеката знатно повећан за десет година. Такође је простом математиком једноставно доћи до податка да у тим кућама недостаје око 800.000 људи (ако је просечно домаћинство у Србији четворочлано).

- празно је на хиљаде обора и штала, а око 400.000 хектара ораница више нема ко да обрађује. Празне су куће и имања, помрли су чак и наследници. Ако их још негде и има, налазе се далеко од родног краја, најчешће у иностранству. У оним ретким селима где још има, било каквог живота, живи, чак, 260.000 нежењених мушкараца и 100.000 неудатих жена старости до 50 година. Процене су такве да ће у наредних осам до десет година нестати још 1.200 села, а у више од 700 сеоских насеља већ данас има мање од сто становника. Процес убијања суштине српског народа, при самом је крају. Кад нестане села, нестаће и градова. То је узрочно-последичан процес..

-нестајање Србије убрзава се и исељавањем. Скоро 40.000 људи годишње напусти Србију у потрази за опстанком. Масовно одлазе најшколованији, радно способни и у најбољој животној доби. Већина њих се више никада неће вратити (осим повремених долазака на годишње одморе), а њихови потомци остаће асимилирани грађани у својим новим домовинама.

- најупадљивије је масовно исељавање лекара и другог медицинског особља. Укупни трошкови школовања једног лекара у Србији коштају 140.000 долара. Током прошле године у Лекарску комору Србије пристигло је 950 захтева за одлазак лекара ван земље, од којих половина жели у Немачку. Најтеже је то што ће читава једна генерација најшколованијих људи отићи из Србије, јер овде, чак и ако нађу посао, не могу да се изборе ни за минимум својих права, нити за плату која би их задржала. У свим филијалама Националне службе за запошљавање, у дефицитарна занимања спадају гинеколози, радиолози, офтамолози, неуропсихијатри, анестезиолози...

- у градовима, посебно међу омладином, стање никада није било црње: званично, Србија има више од 30 хиљада регистрованих наркомана. Незванично, тај број прелази 150.000! Црна статистика говори и то да је скоро 40 одсто младих људи склоно алкохолизму. Никада у прошлости, докле сеже колективно памћење, није било проституције у школама. Данас је то ноторна чињеница.

-због беде и беспарице, поремећеног душевног здравља, хара породично насиље.

- Србија је на дну у Европи по квалитету здравствених услуга.. Јер, према извештају ЕУ, више од 90 одсто болница и амбуланти у Србији нема основна средства за рад, а већина њих није окречена и четврт века. Здравствени фондови су сурово опљачкани

- Србију сврставају на чело у Европи по смртности од карцинома плућа и бронхија., кардиоваскуларних обољења, дијабетиса, и других оргнских обољења

-стање у здравству у Србији је критично, упозорава студија лондонског магазина Економист, у којој се између осталог наводи да је стопа смртности од рака за 50 процената одсто већа него у земљама ЕУ, да Србија већ пет година није регистровала ниједан иновативни лек, као и да корупција здравствену заштиту чини све мање доступном.

Британски стручњаци су о систему здравствене заштите у Србији, поредећи га са земљама региона, закључили су да иако из буџета добија највише, више од 10 одсто БДП-а, резултати Србију смештају на само дно у региону. разлози за то су висок степен корупције и свеприсутно неформално плаћање за здравствене услуге. Пацијенти понегде услуге плаћају из свог џепа, што је 37 процената од укупне потрошње за здравство ", Разлог је, и то што Србија нема свеобухватан и транспарентан систем за оцену и набавку нових технологија у здравству, понајпре савремених лекова. Иако најављивани, посебни уговори између РФЗО-а и фармацеутских компанија никад нису заживели. Колико год Н1 био упоран да од Републичког фонда за здравствено осигурање добије коментар, надлежни у Фонду још су упорнији да га не дају.Слично и у Министарству здравља, без коментара на наводе о корупцији у здравству, неадекватној здравственој заштити, застарелој терапији, и повећаној смртности од карцинома.

-у Србији се највише у Европи троше жестока алкохолна пића, предњачи у броју пушача, а најмање троши млеко, рибу, мед и друге корисне прехранбене артикле,

--директор Института за јавно здравље "Батут" Драган Илић указао је раније да је

заступљеност пушења у Србији већ годинама на веома високом нивоу, што показује и истраживање здравља становника које је показало да заступљеност пушења код особа старијих од 18 година износи око 35 одсто. Председница Републичке стручне комисије за превенцију употребе дувана Срмена Крстев навела је да у Србији пуши око 2,3 милиона људи, што значи да ће око 750.000 особа, пушача, превремено умрети од неке болести изазване употребом дувана. Крстев је изнела и податак, када је реч о здравственим радницима, да 29 одсто лекара пуши, као и чак 40 одсто медицинских сестара.

- председник скупштинског Одбора за здравље и породицу проф. др Душан Милисављевић је изјавио јула 2016. године: "Уколико само упоредимо податак да Србија има два пута већу стопу смртности за све узроке смрти, или три пута већу стопу смртности услед болести крви и крвних судова у односу на упоредни критеријум, јасна је величина проблема. Она се огледа у огромној оптерећености болестима, недостатку капацитета и неефикасности постојећег система здравствене заштите", огласио се Милисављевић поводом Дана здравља.

-- психијатар др Велисав Ђотуновић из београдског Института за ментално здравље каже: кад би могла да се нацрта ментална слика просечног грађанина Србије, уоквирили би је бес, страх, неспокој и немоћ, док би оквир испунили најразличитији психолошки проблеми и психијатријски поремећаји, од оних ситних па до најозбиљнијих који пуне менталне установе. Могло би се рећи да велики део грађана левитира између депресије и хистерије. Већ деценије најразличитијих промена и тумбања, укључујући и ратна искуства, хроничну фрустрацију због материјалне несигурности и транзицију на коју већина није имала адекватан одговор направиле су плодно тло за душевно оболевање нације. Пустош. Млади немају реалну представу о будућности, а старији немају запослење и егзистенцију. А кад млади немају ту представу, онда су њихова искуства обесмишљена, а тада је одрастање и сазревање угрожено. Зато је велики број младих у категорији емоционално незрелих, због чега се касније тешко уклапају у реални живот. Код одраслих, пак, егзистенцијални проблеми рађају несигурност и исфункционалност и тако угрожени не могу да нађу одговоре кроз своје животне улоге, што би био прави пут њиховог излечења -

Ментална угроженост је, сматра психолог Зоран Мустеровић, највидљивија код испољавања беса и љутње, где људи почињу да губе контролу и за неке мале и небитне ствари. Оне су само она кап која је прелила чашу. Међутим, у међувремену су се и ти ресурси потрошили па су и они "јаки" попустили на живцима и све је више оних који сами не могу да се изборе са овим проблемима. На двадесет година изложености траумама сваке врсте дошао је период транзиције, који је тражио нове капацитете прилагођавања, а ми смо већ били ослабљених капацитета због претходних дешавања.

Код неких су присутни тензије и страхови од сутрашњице, јер су промене велике и брзе и на њих је тешко навикнути се, док други прибегавају некој врсти отуђености у смислу снажног дистанцирања у односу на социјално окружење и на изворе стреса - каже психолог Снежана Милутиновић.

Али нису само егзистенцијални проблеми окидачи наших психолошких проблема, већ "мука потиче и из уверења да нема наде, да је смисао нестао ако већ није одувек био измишљен и наметнут, да се ништа не може променити и да је свака иницијатива бесмислена", како је сликовито приметио професор Александар Димитријевић са Катедре за психологију београдског Филозофског факултета поводом Светског дана заштите менталног здравља 2016 године, који се јуче обележавао. Тај дан је Србија дочекала са око 400.000 оболелих од озбиљних менталних болести, а број оних који ходају улицама без дијагнозе још нико није утврдио..

- јавни дуг Србије у августа месецу 2014. године, износио је невероватних 20,89 милијарди евра, односно, око 63 посто Бруто друштвеног производа (БДП). Али, све то није довољно, па је Буџет који је изгласан последњих дана 2014, године, отворио могућност да се Србија

и у 2015. години задужује, преко својих могућности. "Светска банка је, подсетићу, у 2014. одобрила 40 милиона долара кредита како би се ефикасност и квалитет здравственог система у Србији поправила, али резултати показују да тај новац није квалитетно искоришћен", наводи стручњак британског Економиста Мартин Керинг.

С` изјавом Керинга у вези је податак да је претходна Југославија од 1948 године све до 1980-их година добијала од међународне заједнице огромне кредите, позајмице и поклоне. Ова помоћ може на први поглед изгледати као гест најбоље воље према нама, Вероватно са том намером те богате државе и дају кредите.

У стварности је било, сасвим другачије. Властодршци те кредите нису трошили наменски, него по њиховом нахођењу и личном интересу, који су уместо да буду употребљени да јачају привреду и здравство, завршавали у приватним цеповима властодржаца и за јачање репресивног апарата.

Негативни трендови су тако били укривани страним донацијама, уместо да буду благовремено регистровани, су све више узимали маха. Југославија (Србија) је бивала се више економски руинирана.

Исти ти који су проћердали огроман огроман новац, тврде да је на делу била западна ујдурма, да Велики брат, Запад, створи таквим `` данајским поклонима`` привид економског бума, да буду укривени негативни трендови и да не буду благовремено откривени и предузете корективне мере.

А зашто онда те милијарде долара нису користили рационално, него су завршавали на њиховим личним банковним рачунима ?

Да ли се то и данас догађа? Не само Мартин Керинг него и друге западне организације и владе упозоравају данашње властодршце Србије да добијене кредите не користе наменски?

-дошло је до опорезовања опреме за новорођенчад, смањене су пензије, око 700.000 пензионера, преко приватних извршитеља, који им узимају две трећине од ионако мизерних пензија, за наплату комуналног дуга, и смањено њихове, ионако сиротињске пензије, ударио је просветне раднике и њихове понижавајуће мале плате.

Чују се мишљења да се тиме повећава смртност пензионера и тако смањују буџетски издаци за пензије. Уједно, да се Србија по `` ескимском рецепту`` олобађа старих, ризнице националне мудрости.

-само у Србији, запослене жене не смеју ни да помисле на трудноћу, јер ће изгубити посао, а у многим приватним фирмама морају да потпишу и „акт“ да неће рађати док им траје уговор о раду. И страни и домаћи послодавци могу у Србији да узму радника „на лизинг“, да га рентирају, потроше и врате кући, као обичну ствар. И све то за надницу која је равна оним у најсиромашнијим афричким државама. Тренутно, „на лизинг“ у Србији ради око 50.000 радника, и тај број ће бити све већи, јер посла, оног правог, осмочасовног, са припадајућим припадностима, скоро да више и нема.

- драстично је смањен квалитет здравствених услуга због сиромаштва, и због санкција, рата, распада земље, преласка на тржишне механизме, због претходне вишедеценијске политизације медицине, краха институција правне државе и продора корупције.и криминала у здравство. А што се све огледа у плаћеним партиципацијама, за услуге и лекове, несташицама лекова и санитетског материјала, енергената и хране у болницама, немогућности праћења иновација и светских трендова..

Раширена је потхрањеност, лоше грејање у становима, лоша лична и колективна хигијена, лоша одећа и обућа, мање се одлази на одмор и бави спортом и рекреацијом.Служба Хитне помоћи нема довољно средстава за рад, Градска чистоћа за одржавање чистоће.

Ефикасност рада санитарних и других инспекција је озбиљно доведена у питање, , није ретко да су намирнице нехигијенске, или да им је застарео рок употребе, утановљено је да храна у ресторанима такође неретко не одговара захтевима адекватне хигијене, .или се

понекад увозе намирнице штетне по здравље, .Грађани иду на прегледе само када морају, нема више систематских обавезних прегледа, редовних одлазака код зубара и очног лекара, нема превентивних медицинских анализа као раније.

-страни инвеститори се устручавај да инвестирају у Србију, један од битних разлога су старост и изнуреност потенцијалне радне снаге

3. Узроци .

Оваква здравствена катаклизма није настала сама од себе, производ је нечијих учинака.
а. Сиромаштво.

Економска криза проузрокована претходним поретком и након транзиције, и тајкунске пљачке нације, низак ниво зараде која представља основу за обрачун доприноса за здравствено осигурање, су осиромашили друштво и лишили га најнеопходнијих средстава за функционисање овог осигурања, ради подмиривања основних потреба осигураника. Услед недостатка средстава из обавезног здравственог осигурања не може се обезбедити финансирање рада јавних здравствених установа у потребном обиму, што води парализи рада појединих здравствених установа..

Лоше здравље грађана оптерећује буџет. Трошкови здравства су опустошили економију Србије. О томе у Србији влада мук. Са таквим здравственим издацима буџета се не би могле носити ни поједине богате западне државе.

Убрзани раст стопа морбидитета и друге поменуте пошасте су скупо коштале државу. А ово изнуривање државе је такоређи свакодневно екстремно повећавано притисцима пацијената на здравство, који трају већ деценијама, узмирављајући тренд слабљења здравља нације је регистрован још пре трећине века и раније. Србија је тонула и копнила, све убрзание, о чему се није говорило на прави начин, већ осиромашена држава је све више тонула у живо блато, док је се батргала колико толико, да ипак финансира све веће трошкове здравства.

Већ деценијама све већи број болесника хрли ка здравственим установама, овај талас је се из године у годину претварао у истински цунами, који је се преливао преко наших болничких установа и ресурса, кадрова, капацитета, оборио их на бок, направио истинску пустош и парализу.

Са једне стране је огроман, свакодневно све већи број болесних и унесређених, којима је потребна хитна и квалитетна медицинска нега.

А са друге стране, су наше здравствене установе и потенцијали недовољни, што се тиче броја болница, болничких кревета, лекара и медицинског особља, опремљености медицинским апаратима и инструментима, што се тиче лекова, исхране, хигијене, финансијских средстава, болничког комфора.

То су два дивергентна процеса која нису како треба узета у обзир још у почетку у време Тита, све присутнији у власти Милошевића, после је већ било касно.

Једноставно, здравствени капацитети су одавно постали крајње недовољни, наше здравство је се загушило, истински одавно пукло, на прегледе се чека дуго, до места у болницама се долази тешко. А и ако се добије место у болници, болничка нега није она каква би требала да буде; нажалост, иако је огромна већина наших лекара стручна и савесна, верна Хипократовој заклетви, има их који то нису.

Здравство је одавно изгубило трку, више година уназад. И то без своје кривице.

Без да је то речено јавно, то се " мудро"крило.

Држава је осиромашила изнурена свим и свачим, а нарочито трошковима " лечења ".

Зато што је се убрзано и драстично кварило здравље нације

Шта је још пре пар деценија, и више, све убрзаније водило у истински распад наше економије.

.Врло су актуелне несташнице лекова , чега је сада мање, али их има и даље.

Поједине болнице су без довољне опреме, Услед несташнице новца медицински апарати у клиникама и болницама су често у квару.Немају основна средства за рад. .

Лекари напуштају земљу због ниских примања..

Услед страначке политизације здравства, долазило је понегде до тешко замисливих расипништава здравствених фондова у политичке сврхе и присвајања од стране појединих политичких странака и моћних политичара.

Донације из света у лековима и опреми су неретко завршавале у приватним џеповима. Највећи број грађана због високих трошкова живота у односу на примања, не може да штеди за потребе подмиривања неопходних здравствених услуга.

Болесници су у појединим случајевима и околностима обавезни да плаћају услуге лечења. Поједине здравствене установе захтевају да осигураник сам обезбеди потребан медицински материјал и да колико толико плати услугу. Повећане су партиципације и поготову када се ради о скупљим интервенцијама и операцијама, болесницима су потребна значајна средства којих они најчешће немају.

Повремене несташнице лекова и опреме, недовољни медицинска нега, исхрана, хигијена, одећа и обућа, недостатак превентиве и стечене лоше навике нездравог живота, су само неки од чиниоца који поспешују лоше здравље .

У Београду живи преко 250.000 инвалида и имају велике проблеме нарочито што се тиче превоза и заштите.

Здравство опстаје зајхваљујући пре свега пожртвовању и етичности већине лекара.

б..Распад правног система

Још увек нема адекватне казне за безбројне, свеколике и свакојаке прекршиоце закона, те онда они бивају охрабрени у својим аморалним поступцима на штету болесника и здравља људи.

Познати су појединачни случајеви лекара који су нанели штету здрављу болесника, најчешће не одговарају у довољној мери.

Изостаје адекватна акција судова и полиције. када се ради о корупцији, или опасним злоупотребама од стране криминализованих сегмената од којих врви Србија .

в.Загађење људске средине

Загађен ваздух, храна и вода-су фактори који означавају значајно загађење људске средине.

г. Слабљење етике медицинске професије.

У претходном периоду је дошло до масовног и драстичног слабљења медицинске етике.

Огромна већина лекара су савесни и у служби болесника и верни Хипократовој заклетви.

Али их је било који су примали мито, било је истинског лешинарства и бизниса на штету људског здравља, споне медицине и мафије, надрилекарства, свакојаких врачева и гатара, биоенергетичара, малверзација са хуманитарном помоћи, политизације здравства и медицине.

Ова појава је велика опасност за санацију наше медицине.

Уколико ове снаге не буду елиминисане, наставиће по старом и онемогућити опоравак нације.

Мада још увек нема поузданих званичних статистичких података о димензијама приватног здравства, искуства грађана, који су све чешће принуђени да траже лекарску помоћ у приватним ординацијама, указује да је он прилично развијен и да је квалитет услуга у овом сектору у целини узев, можда на далеко вишем нивоу него у највећем броју установа јавног сектора..Али су њихове услуге врло скупе.

Власници приватних здравствених установа потрудили су се да набаве нову и савремену опрему и ангажовали су као консултанте и сараднике најбоље стручњаке из јавних здравствених установа. Али према СЛФС било је у приватном сектору неетичких рекламирања ординација које воде трговци који не знају лекарску етику који унајмљују лекаре да раде за њих.

Било је жалби на несавестан рад појединих лекара и поводом неразјашњених разбољевања и смртних исхода. На челу здравствених установа су се налазили не увек

стручњаци него политичари . Из чега би произилазио непрофесионалан рад, волонтаризми, лажна обећања, вршљања политичких и племенских кланова. Грађани који су увиђали, да им здравље измиче контроли. и да неко други њима господари, се обраћају за помоћ свакојаким балканским гатарима, пророчицама . Однос према старим у нашим болницама често мањка у хуманости.

д. Стрес.

Медицинске еминентне научне установе истичу да је главни узрок лошег здравља дугогодишњи стрес. Потом наводе и друге могуће разлоге: загађење НАТО бомбама 1999 године, санкције и изолацију, осиромашење, транзицију.

Са оваквим врло упрошћеним закључком се не би могло никако сложити јер једноставно није чињенично заснован, крајње је упрошћен, као такав је врло опасан, јер наводи на погрешне правце акције.

Још је поразније по истину, што се закључци о здрављу заснивају на делимичним сазнањима, а зна се есенцијално начело сваког научно ваљаног истраживања: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА, НЕГО ЛИ ДЕЛИМИЧНО.

Они кажу СТРЕС, и готово! Према њима, дакле нико није крив за националну здравствену катастрофу, крив је стрес. Скинута је одговорност, ствар се заборавља, гура под тепих, ништа се не предузима.

Ако је тачно да је стрес унесретио здравствено Србију, а то је тако само делимично, тај стрес није дошао сам од себе, није пао с 'неба, неко га је направио. Добро је познато ко су ти који излажу већ деценијама становнике Србије неизвесности, несигурности, насрћу на њих, поткрадају их, пљачкају, угрожавају им масовно личну безбедност и имовинску сигурност, претварају им животе у свакодневну зебњу, бригу и несносан страх.

Кривци су они који су се обогатили незаконито на њихов рачун, мафијаши и тајкуни.

А они желе да пребаце одговорност на распад земље, рат, бомбардовање, санкције, НАТО, транзицију, нагли прелазак на капитализам,

Јер, упркос формалне победе демократије, није дошло до значајнијих побољшања у Србији, зато што нема дисконтинуитета у односу на претходну власт. Они криминализовани сегменти (неформални центри моћи) који су кршили људска права у СФРЈ, ксније у СР Југославији, потом у СЦГ, заобилазећи закон, су се снажно консолидовали у Републици Србији у новим условима, недовољно спречени од још од њих зазирући неочврселе званичне власти, повремено подржавани од блиског гео-окожења, настављају да буду као и раније држава у држави. Ојачали деценијама, уместо да буду кажњени за пропаст коју су произвели, су награђени неизмерним богатством. Желе да овековече своју власт, своје неизмерне привилегије, да оплођују свој енормни иметак, да буду нови богаташи-милионери, неки и милијардери, свемоћни господари. Једноставно, желе да буде вечито све исто као што је било раније.

Дакле, ако је стрес главни кривац, наше здравство треба да делује на овом нивоу, да уклони стрес, да тако спасе народ.

А стрес се не може уклонити, докле год се не осујете они који га производе.

Шта ту може да уради здравство? Потребна је помоћ државе. Добро је позната немоћ данашње државе, која није у стању да се обрачуна са мафијаштвом.

Свемоћни тајкуни су заплашили Србију да о томе говори..Здравствени радници немају снаге и храбрости да упру прст у главне кривце, па престрашени се хватају стреса, и бомби НАТО, као узрочника, као што се дављеник хвата за сламку, да тако не оптуже виновнике, да тако скину одговорност са себе.

Закључио бих о овом узрочнику (стресу), да званична медицина није направила прави увид, није сагледала дубински и објективно ову материју.

ђ. Политизација медицине

Здравље је од превасходне важности за опстанак једне нације и државе. Отуда интерес домаће политике за здравље, али и оних из света.

Суштински узрок здравствене катастрофе Србије је у сфери сложених односа и утицаја политике на здравље.

Разорне последице синергије утицаја политичких фактора на здравље и медицину, се одражавају, како кад, и могу се лакше или теже препознати :

I Шире дејствују на масовнијем, или масовном плану.

II. На нивоу појединца, појединачни случајеви

I.

Још један необорив доказ да је политизација медицине капитални узрок здравствене агоније у Србији је да званичници сами признају, да је стрес један од главних узрочника. А зна се ко је, како и зашто тај исти стрес проузроковао.

Смањење пензија и социјалних давања трудницама, и другим, је политичка одлука, која би могла бити од неких виђена као еугенистика, јер може имати за последицу пораст стопе умирања најстаријих грађана и смањење непродуктивних уста, чиме би буџет био растерећен. А смањење социјалних давања, би се индиректно негативно одразило на стопу рађања. И на број инвалида и других социјалних категорија (што је у вези са буџетом).

Занимљива појава у политичком животу Србије, која по својој контрадикторности заслужује посебну анализу, је да баш прозападна гарнитура на власти понекад баца кривицу за лоше здравље нације, управо на међународну заједницу. Поједини `` мондијалист и``, званичници, као и неформална власт Србије, јавно оптужују САД и НАТО за бомбардовања 1990-их, као главне кривце за енорман пораст канцера и других повезаних обољења. Што је нетачно, доказ су званичне здравствене статистике. Природно је да бомбардовање лоше утиче на здравље, да није здраво, али не у толикој мери, рак и друге могуће корелативне болести, су почеле много раније, много пре 1999. године, о чему смо и ми писали још од краја 1970-их година. Тренд раста ових обољења је узлазан, много више од аритметичке прогресије, не постоји статистички значајна корелација између НАТО бомби и раста канцера. Они се понекад позивају и на изворе из Рима, да су, према њима, италијански војници који су били изложени НАТО бомбама 1990-их година на ратиштима на Косову, често умирали од рака.

Исти понекад оптужују Великог брата и Светски поредак за трговину сумњивим лековима, вакцинама, да трују из авиона небо Србије свакојаким отровима

Уколико оптужују међународну заједницу за злу намеру према здрављу у Србији, зашто онда енормне кредите међународне заједнице за инвестирање у здравство, управо они нису наменски искористили, него према своме субјективном нахођењу? Упркос свега што су поједини западни политичари упозорили државне функционере Србије, да има корупције и ненаменске употребе здравствених кредита.

Рат, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, су несумњиво разорно деловали на здравље, али је добро познато колики је у томе био удео оних моћника, који су настали хаос злоупотребили, да у вакууму опљачкају и злостављају неаштићене и немоћне грађане, да их претворе у тесто које могу месити по вољи.

Уместо да укажу на узрочнике, они који владају Србијом, су тако лажно и кратковидо пребацивали кривицу на НАТО, да би пред народом и гласачима скинули одговорност са себе. Чиме су олако изазвали незадовољство оних светских моћника од којих у много чему зависе. (Што никако није похвално за ове `` високоумне мондијалисте`` и за њихову проницљивост и поимање данашње гео-политике).

А за то време здравље је многим неповратно назадовало.

Криминализација Србије, пренета после 1992 године, је стасала све до 2000, и до данашњих дана, а не може се говорити о погодним условима за негу здравља, ако у здравству вршљају политички кланови.

Ко тргује дрогом у Србији, белим робљем, приватизује за багателу, суди неправично, него ли политички моћни мафијаши.

Ко је опљачкао здравствене фондове, трговао бебама, и људским органима, него ли припадници моћне здравствене мафије?

Ко је довео, како и зашто, до слабљења правног поретка? Ко је крив што грађани Србије не могу да се адекватно лече у здравственим установама, да купују лекове, да живе нормалним животом? Неко је крив што су осиромашили, ни сиромашније земље, ни више милионара.

Ко је кривац што је неколико Србија отишло под нож гинеколога? Зашто лекари одлазе у стране земље? Ко је народ душевно ослабио, гурнуо у депресију и губитак самопоуздања, у безнађе, такви људи нису у стању да се старају о своме здрављу.

Ко је присвајао енормне стране кредите, хуманитарну помоћ? Ко је крив за корупцију у здравству? Ко тргује вакцинама и сумњивим лековима? Ко спречава санитарне инспекције и судске органе да приведу правди прекршиоце? Ко спречава судове да приводе правди све оне који утичу на копњење здравља грађана?

Ко и зашто гура под тепих здравствену катастрофу? Зашто поредак затвара очи пред пражњењем српских села?

За све ове пошасте је крива политика, здравство је одавно политизовано, инструментализовано од стране појединих бескрупулозних и аморалних властодржаца. Србија дан данас бере отровне плодове претходне погрешне политике..

Завођењем комунизма 1945 године извршена је политизација свих сфера укључујући и здравство и медицину, да тако Партија и Држава ставе под своју контролу здравство и медицину..

Зачетак здравственог суноврата у Србији би требало тражити од онда када су Кардељ и Бакарић следећи Титову доктрину "да се судије не држе закона ко пијан плота", проширили ову доктрину и на медицину, лансирајући незванично, касније све више и кроз званична документа, да се подобност и верност Партији уведу свугде, па и у медицину. Временом је здравство постало све више политизовано преко политички подобних и стручно и морално инфериорних лекарских кадрова, да би све ово достигло кулминацију последњих тридесетак година 20 века, када је у законе била уписана злогласна клаузула МПП (Морално политичка подобност,). На кључне позиције у здравству и медицини су били изабирани чланови Партије, судски вештаци и лекари затворских болница су били службеници правосуђа. На руководеће позиције у болницама, укључујући понегде и шефове болничарки је захтевана припадност СКЈ. Неподобни су били смештани по казни у психијатријске, болнице, где су, као и понегде у затворима били мучени ињекцијама, хладноћом, глађу, тортурисани на разне начине.

Стање се нарочито погоршало последњих десетак година до октобра 2000 године, када је до максимума била појачана доктрина "непријатеља", у управним одборима болница су били лекари чланови ЈУЛ-а и СПС-а(још увек су многи тамо), који су били страх и трепет за "непријатеље". Они су претили неистомишљеницима уколико им падну у руке (ако се разболе). Многи нису смели да иду у болнице, пре би да умру него да падну у њихове руке.

Медицина и здравство и дан данас нису у довољној мери деполитизовани.

Политизација медицине је нанела тешко процењиве штете националном здрављу.

Последице и бројке тек треба да буду процењене уз примену научног метода..А то је отежано због тешкоћа установљавања корелације између наведених узрочника лошег здравља и последица по национално здравље. Али се то може превазићи..

II.

Добро је познато колика опасност прети свакој земљи од евентуалне недозвољене употребе хемијског и биолошког оружја. Ови опасни материјали су врло бројни, технологија производње је отишла врло далеко, људски живот и здравље се данас могу оштетити на такоређи безброј начина, а без традиционалног пуцња из ватреног оружја. Постоје врло бројна крајње опасна и софистикована средства да се индивиди, или већим

скупинама, ;читавим нацијама, или расама, нанесе штета здрављу. Они који поседују оваква оружја поседују огромну моћ владања судбинама људи, њиховим здрављем и животима. :

Средства за тихе ликвидације. Сајтови.
<http://www.apisgroup.org/article.html?id=325> ;Тajне службе Велике Британије
<http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53> ; Како CIA убива
<http://www.apisgroup.org/article.html?id=38> ;Тrecи метак <http://www.apisgroup.org/trecimetak>
;- Bивси руски обавестajаc отрован у Лондону-<http://www.apisgroup.org/article.html?id=3472> ;-
Нaпсeнjе Skарaмeлe ce мoздa oсвeтлити убиство
.Litvinjenka;http://www.rian.ru/defense_safety/investigations/20061224/57705929.html - VOS i
UDBA nisu isto (Od Jalte do Malte) <http://www.apisgroup.org/vosiudba>
Када се говори о појединачним случајевма злоупотреба са здрављем, или о мањем броју, где је очигледан узрочник, могло би се говорити о политичким убиствима.
Када се спомене политичко убиство, у Србији се пре свега мисли на убиства ватреним оружјем, пуцњем, физичким насиљем, а последњих година се одомаћио израз `` намештене саобраћајке``.
Из различитих извора се све чешће лансирају тврдње да су присутне злоупотребе са здрављем.појединаца..
Даље ће бити дати документовани докази и сведоци за овакву тврдњу..
После победе демократије 1992 године и у 2000 години, очекивало се да ће доћи до значајних промена и у овој области. што се уопште није десило у довољној мери. Стари кадрови и превазиђена схватања су дубоко уврежени и снажно се одупиру променама, да би тако сачували своје позиције и привилегије.
Криминалци и мафија нису никако демонтирани, они постоје и даље, и чине неформалну власт која је држава у држави.
После рушевина комунизма остали су не само беда, смрт, болештине, распад земље, пропаст нације и државе, него и огромна мржња, неизмерне лоше процене. Комунизам је перфидно и врло опасно позавањао локалне народе, и саме Србе међусобно. Довео је једне насилно на власт, њима дао имовину развлашћених, новац, куће, земљу. Већину политички обесправио, завео клицу сумњичења, лоших процена, хајки,.претворио у непријатеље, жртве. Подстакао привилегије, самовлашће, , непотизме ,трибализме, нероне, фараоне.
Србија сада жање опакe плодове мржње. Није у стању да превазиђе преостале нагазне , касетне mine, замке, а оне су свугде.
Постоји огроман комуникациони jаз, неразумевање, између оних "којима је добро" и оних"који су сиромашни или страдалници".
У земљи се води истински тињајући грађански рат између различитих, понекад до усијања разјарених скупина, сегмената, Старог (развлашћених) и Новог, између Националиста и Мондијалиста, оних који су за НАТО, или ЕУ и који НИСУ, РУСОФИЛА и СИМПАТИЗЕРА НАТО, ИМУЋНИХ и ВЕЋИНЕ СИРОМАШНИХ, Реформатора и Конзервативаца, Левичара и Десничара, Партизана и Четника, Радикала и Демократа, Легалиста и оних који то нису, Националиста и Европљана, оних за Јединствену државу и Сепаратиста, Монархиста и Републиканаца, појединих политичких странака, невладиних организација, националних и верских групација, регија, кланова моћних појединаца, гангова криминалаца, итд.
Нација је наследила политичку крајњу острашћеност, царују лоше процене, нетолеранција, мржња, деструктивне емоције. Нација је дубоко подељена и позавањана. *Divider et impera*.
Што све погодује истинским обрачунима, суровим осветама..
Magnum crimen.
Читави сегменти становништва нестају

Занимљива је за анализу Фестингерово Коњитивна дисонанца (нова сазнања доводе до измена ставова). Што се запажа све више међу младим политичким кадровима у Парламенту, али и у Влади А.Вучића, има све више образованих интелегентних и обавештених, који су склони да са новим сазнањима испољавају флексибилност у односу на тегобе грађана.

Нарочито је ова појава значајна када се ради о кадровима у неформалним структурама власти. Они старији окоштаних склеротизираних менталних склопова, уз њих су и ``млади вуци`` жељни лаког и брзог плена, су одбојни на било какво другачије поимање стварности, од оне у којој егзистирају одувек, њих нимало не интересују туђа страдања, чак масовна, као ова која се овде описују, газе бескрупулозна преко лешева., Ипак, врло позитиван наговештај је да се у овој неформалној власти диференцирају они одмеренији, разумнији, који су стекли не само нова сазнања о природи друшва у коме егзистирају, чије стање духа се мења, спремни су да се заложу да народу ублаже тегобе. Врло је охрабрујуће да међународна заједница почиње све више да уважава ``експерте``, на уштрб `` фундаменталистички настројених ``екстремиста``

А има оних моћних, импулсивних и спремних за час да се обрачунају.

Пошто нема адекватне заштите судства и полиције, настају самовлашће и криминал. Они заслепљени не бирају средства, за њих су судбине, здравље и животи грађана виђени искључиво кроз призму остварења њихових личних амбиција и банковних рачуна. Дакле, имају отуда врло снажну потребу да спрече казне свакога онога ко им се супротставља, да га заплаше, казне, или лише здравља, живота, да га ране, убију, да му угрозе здравствени интегритет.

Острашени криминалци не бирају средства. Предњаче психопате сниженог прага толеранције и коефицијента интелигенције. Они се не либе обрачуна, брзо импулсивно процењују, а имају значајне позиције у неформалној власти коју званична власт није у стању да демонтира.

Многи од њих сањају о савршеном злочину. Ни лук јео, ни лук мирисао.

Ето медицине њима. А они су често били у структурама претходне власти где су добро испекли занат.

Овакви разорни упливи на здравље појединаца, с` обзиром да су тешко доказљиви и препознатљиви, би се могли сврстати у савршен злочин. Људи се разбољевају, или умиру, а да јединка, или њени блиски, или лекари, никад не установе дубинске узрочнике. Управо због овакве природе, бивају погодни онима којима као такви одговарају са њихове потребе и сврхе.

Зашто би се мафијашки обрачунавали са њима непожељним (али не само они, него и други криминализовани сегменти, све до усамљених неорганизованих појединаца), уз употребу пуцња, (а знамо да су и аранжирани саобраћајке одавно проваљене), који привлачи изузетну пажњу, повлачи за собом ургентну истрагу, лако се докажу?

Мафијашки сегменти у међусобним сукобима, ради остварења циља- могу прибећи много ефикаснијем виду обрачуна, хемијским и биохемијским средствима, отровима, то је злочин који је такорећи практично недоказљив. Да се тако обрачунају брзо, дискретно, непрепознатљиво, јефтино. Зашто то не би чинили? Зашто не би посегли за медицинским средствима, јер су она лако применљива, јефтина, нема доказа, деси се савршен злочин. Ко данас у Србији стручно проверава узроке разбољевања, или смрти болесника?

А ако то чине пуцњем, или саобраћајком, јавност бурно реагује, то се релативно лако открије, то их одаје.

Савршен злочин није данас тешко остварити. А о њему данас збуњена и слеђена Србија ћути као заливена, уместо да га стави што пре на дневни ред. Зна да тога има, али није у довољној мери свесна параметара тога зла, ко, колико, како, чиме?

Преплашени, или плаћени саботери, арлаучу на сав глас:" То се не може доказати, то говоре они неозбиљни, шарлатани који претерују, које нико жив не ферма ни за шта,

будале, параноичари, батали то".

Чиме охрабрују починиоце, намерно или из незнања.

Не заносимо се неком наводном моралношћу, мафијаши немају ни душе, ни морала, ни сажаљења, психопате немају моћ емпатије (стављања на туђе место), њих само интересује плен.

Према енциклопедијама: ``Убиство је у најширем смислу свако људско дело које за непосредну последицу има нечију смрт. То лишење живота другог лица може бити извршено различитим делатностима, на различите начине и употребом различитих средстава. Објекат кривичног дела убиства јесте човек, односно живо људско биће. Радња кривичног дела убиства је свака она делатност која је објективно подобна да проузрокује смрт човека .Битно за утврђивање кривичног дела убиства јесте постојање узрочне везе између повреде и смрти``.

Убиство или рањавање, разарање здравља се могу произвести прибегавајући медицинским злоупотребима.:

-Тајна полиција Русије је својевремено одједном отровала гасом велики број чеченских терориста на представи у московском позоришту, чувена афера ``Московски театар``.

-бивши руски обавештајац Литвињенко је отрован у Лондону -

<http://cns.miis.edu/research/cbw/> ;

-САД су заратиле са Ираком, наводно због стављања под контролу ирачких постројења за производњу оваквих отрова.

-између обавештајних служби појединих држава се води истински рат медицинским средствима, у прилогу напред су сајтови на којима се то подробно описује:

-Доказане су злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе у претходном периоду, мучења медицинским средствима пацијената у психијатријским установама, против чега су, између осталих дигли глас САНУ, УКС-Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud<http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/>

-крађа беба,и трговина људским органима су доказани

-као и преписивању цитостатика деци ради зараде

-зар данашња недовољно спречена трговина дрогом, није масовно тровање наше деце и омладине?

-према својевременим Извештајима АИ, Лондон, агенти СДБ СФРЈ су 70-их година отровали више југословенских политичких емиграната у Западној Европи, неколицина је умрла, ови агенти тровачи су били похватани и осуђени од тамошњих судова (сада се зна да су тада тајне службе ових западних земаља сарађивале са Титовим обавештајцима убицама).

-а зна се да су те злоупотребе почињавали и у Југославији. Овакве злоупотребе, дубоко деценијски уврежене навике, су настављене и након 1990-их, и после 2000 године, све до данас.

--врло велики број грађана се жали на злоупотребе са њиховим здрављем, од академика до радника и сељака, подноси тужбе, да наведем само неке од њих: један од најумнијих Срба Др.Марко Младеновић, професор Правног факултета; академик Никола Милошевић тврди да су га погрешно лечили, намерно уништили; др.Миша Ђурић,председник Синдиката пензионера Независност, Десимир Вујинић, пуковник ЈНА у пензији, др.Жарко Гавриловић; протојереј, председник Српске Свет осавске Странке, професор др. Миролуб Којовић; инг Ранко Миловановић-председник Странке економског напретка; Раде Мићић, уредник часописа Држава; Милутин Станковић, издавач из Београда; Зоран Димитријевић, бизнисмен из Гроцке, инг.Момчило Опарница, др. Новица Расулић, Никола Фукс, Батрић Јовановић, инг Млађа Димитријевић, др.Обрен Цицовић, писац Коста Димитријевић, Др.Бранислав Павловић, Лилијана Шенк, итд.

-сетимо се сличних вести у штампи: давање ињекције Веруловићу, телефонски разговор лекара рањеног Ђинђића са убицама, убод ињекцијом сестре Ђинђића на јавном месту,

мучења у болници медицином Вука и Данице Драшковић, ускраћивање медицинске помоћи рањеним демонстрантима, постављање од М. Марковић у Управне одборе болница јуловаца, до данашњих дана насилни смештаји нормалних људи у луднице.

- забринута СРС се својевремено обраћала јавности, обавештавајући да се за време избора користе спрејови, или гасирају просторије, где се налазе поједини чланови изборних комисија, без њиховог знања, да тако буду деконцентрисани у своме раду.

-према појединим медијима мафијаши су жртве пљачки мучили приручним апаратом за електрошокове, које су изнели из затвора (којима су раније у затворима мучили наводне непријатеље).

--медији су обзнанила серију неразјашњених умирања, жута штампа повремено обзнани да је неко некога отровао.

-припадници Земунског клана су лансирани оптужбе једни против других, да су били тровани у међусобним обрачунима. А шта су онда могли чинити, или шта чине данас незаштићеним грађанима?

-публицисткиња Валентина Шекарић саопштава у њеном тексту ДРОГА ЗА СИЛОВАЊЕ (" дате рапе друг " Флуниотразепам, Гамахидроксибутрична киселина, Кетамин), на широко заступљену употребу дроге за противвољно навођење жене на прихватање сексуалног односа, кроз стављање у пиће, или гасирањем просторија.

-може се са правом запитати: "

-медија су у неколико наврата пренела, да су били похапшени криминалци, који су по возовима и у парковима спрејом успављивали жртве, а онда им крали новац (неке од жртава су умрле).

- А шта тек онда раде моћни мафијаши " ?. Да ли су обезбеђења проваљених банака, пошта, и тд, тако успорена, зато што су претходно спрејовима, соковима, цигаретама, или на неки други начин, доведена у стање поспаности?

-а шта рећи о повременом јавном тровању гасом читавог града Панчева
Нема више идеолошке политизације онакве каква је била раније, него се ради о повезивању развлашћених, или пак група и кланова, зарад личних професионалних и економских интереса, ћара, остварења интереса појединих организација, политичких странака, удружења..

И дан данас масовно грађани имају страх од болница и лекара, иду њима само када морају.
е. Разно.

У овоме смислу на слабљење здравља нације делује ментално стање, изнурени , депресивни и обесхрабрани грађани, у дубокој кризи идентитета, поврх свега осиромашени, немају снаге да се брину о себи, о своме здрављу..

Најважнији ресурс једне нације су њени људи., а данас је овај највиталнији ресурс у Србији драстично угрожен, осиромашен, ојађен, остарео, изнурен.

Дошло је до одлива мозгава.

Уважавање људских ресурса је створило неизмерно богатство.и снажно повукло човечанство напред, у прогрес, у свим областима, и у космос. Западна Европа је створила поредак који ствара чудесну продуктивност. Овај систем ослобађа умове стимулише најамбициозније људе да граде , иновирају, стварају, у нове изуме, и да на тај начин унапређују благостање и срећу свих људи.

Зашто ово вреди предочити? Да се тако потсети како се код нас односи према људским ресурсима, и да смо заправо због тога сада пред провалијом.

Страни инвеститори и због овога избегавају Србију, радна снага је остарела и изнурена. Болесне не само да треба лечити, што ствара огромне трошкове, него изнурени и смањене виталности појединци не могу ваљано да привређују , нити да бране државу, да се расплођавају. Ко ће данас да ради полетно, када је већина изнурена, у проблемима, честа су боловања, абсентизми, многа предузећа су у правом смислу речи парализована. Претходна Југославија, потом Србија, су запливале дављенички беспомоћне у овој

здравственој каљузи још поодавно, а то није регистровано на прави начин, нису предузете корекције, у овој области треба тражити један од најважнијих узрока банкротства наше економије.

Данас у Србији влада истинско расуло у појединим болницама и клиникама.

ПРАВО НА КВАЛИТЕТНО ЛЕЧЕЊЕ ПОНАЈВИШЕ ИМАЈУ САМО имућни!

Нису давна времена када су оне који су тврдили да је опасно угрожено национално здравље били проглашавани параноичарима.

Данас пробуђена Србија то колико толико ипак увиђа.

Али није у стању да ту нову свест преточи у пакет мера да се спсе од копњења.

Да је се тако поступило раније, Србија би била спашена..

Још није касно.

Острашћени криминалци имају своја интимна оправдања за то: грађани без виталности им се не мог супротставити у нелегалним багателним приватизацијама, пљачки, крађама, не могу их одбацити, сменити, тражити лустрацију, оптужити, не могу захтевати повраћај имовине, да буду рехабилитовани, обештећени.

Има и бескрајно бескрупулозних, кажу: Баш ме брига, боли ме к...нека поцркају.

Желе да све остане вечито овако, нетакнут STATUS QUO..

Они дестабилизују државу, њима одговара продужени хаос , у мутном се лови.

Код ових рушитеља се не ради само о себичности и неморалности, проблем је много сложенији, они погрешно процењују стварност. Тако чинећи руше Србију , а они тога нису довољни свесни, или за то налазе логички неоснована оправдања. Њихови поступци су лишени логике, изопачени су и погрешни.. А упркос поразних чињеница, они су дубоко убеђени да су мудри бизнисмени, новопечени капиталисти који су богатство стекли својим радом и способношћу.

Узнемирени људи се питају: откуд онда такве особе тако високо позициониране? Ко их подржава? питају се они.

Други пак сумњају, да је тај неко гео-окружење, Косово, да они споља утичу преко распамећених, не да би тако њима угодили како неки од њих наивно умишљају, него да их злоупотребе да стври у Србији подешавају онако како то њима одговара

Огромну корист имају и страна и домаћа фармацеутска индустрија, и српска медицинска мафија, која је најгора од свих.

Нажалост, наше елите ни овога пута не реагују како треба. Уместо енергичних мера, Србија руминира и цинцулира, заборавља се да је здравље најважније од свега, изнурен народ је тихо онеспособљена жива војна и привредна сила.

Нико од надлежних државних и професионалних органа и инстанци није ову трагедију обелоданио на један стручно валидан начин, нису прецизно установљени узроци, и нису предузети кораци да се овај застрашујући у црно обучен поход на већину породица у Србији предупреди.

Скрећемо пажњу државним функционерима и онима на истакнутим друштвеним позицијама, да су они срачунато и злонамерно донекле поштеђени ("Чувајмо се Данајаца када нам и поклоне доносе"), пре свега , су недовољно информисани, истина се од њих лукаво укрива, "да се Власи не досете".

Те су отуда лукаво пасивизирани. А сутра ће доћи ред и на њих. А тада може бити касно. Тајкуни ликују, јавно грме да су сналажљиви, да су најспособнији, да су они јаки ген који је преживео пакао транзиције, да су из њега изашли као победници најјачи и најумнији, они јавно иступају са тезом да у бизнису нема морала, да су први милион украли и у Америци пре двестот година, што не би онда и они, да они запошљавају Србију, да инвестирају, итд. А уствари руше Србију и њену економију. А сутра када не буду имали заштиту своје јаке државе, коју они данас слабе и руше, страни мафијаши ће им немилосрдно отети незаконито стечено богатство.

Примитивни извршиоци, то су они обријани што носе дуге цеви са пригушивачима, ,

"експерти владавине без знања грађана", они бучу из све снаге да тако треба, да другачије не може бити, да су они " узвишени", " изабрани", да им је наређено да тако чине, да морају јер су уцењени.

А у пракси се острашћени и распамећени изживљавају над незаштићеним грађанима, и енормно се богате.

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло као невидљиви снајпериста јуриша на Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрдније односити у својим канцама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих.

Њена мета нису појединци, некакви политички неподобни, не , никако, њена мета је цео народ.

И мањине страдају, ништа мање, али као колатерална штета.

Данас у Србији бити болестан је понекад највећа казна, или пут за мртвачницу

Србија се може спасити једино ако се се заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат.

На држави Србији је да покуша у последњем минути националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји.

3. ЗАКЉУЧАК

У Србији је од 1945 године почињен геноцид. Демографи и статистичари се слажу да у Србији постоје рупе које су прогутале читаве демографске и статистичке сегменте становништва.

Они тек треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Према енциклопедијама, геноцид је:

- међународни злочин намерног комплетно или делимичног уништавања националних, етничких, расних и религијских група

- чији је циљ физичко истребљење.

- мотиви за вршење геноцида су жеља за пљачком и поробљивање, расна национална и верска мржња и предрасуде.

- Резолуција бр. 96 Генералне скупштине ОУН од 02. КСИИ 1946. осудила је геноцид као међународни злочин, .Конвенција је једногласно примљена Резолуцијом Генералне скупштине ОУН децембра 1948. У њој се Геноцид осуђује као дело извршено у намери да се у целости или делимично уништи нека национална, етничка, расна или религијска група (убиство чланова групе; тешка повреда њиховог физичког или друштвеног интегритета; намерно подвргавање животним условима који су срачунати на потпуно или делимично физичко уништење; мере за спречавање порођаја унутрашње групе; принудно одвајање деце из групе).

-геноцид постоји без обзира на број жртава, ако су ова дела извршена у намери уништења припадника одређених група.

- СФРЈ се заузимала за међународно дефинисање геноцида и за што обухватнију Конвенцију за спречавање и кажњавање свих његових видова, и међу првима је ратификовала без резерви (1950). У кривични законик унела је све што је у Конвенцији битно, с тим да је казна за геноцидна дела строги затвор од најмање 5 година или смртна казна.

У међународном праву и јавности су прихваћени геноциди над Србима у Другом светском рату , у Јасеновцу где су страдали заједно са Јеврејима и Ромима. Јеврејска заједница је потврдила да је НДХх извршила геноцид над Јеврејима, Србима и Ромима.

Поједини домаћи и страни извори у геноцид над Србима сврставају ратне губитке у Другом и Првом светском рату, етничко чишћење Крајине и Славоније, страдања у Хрватској и Босни и Херцеговини 1990-их година, (Али, треба истаћи и да поједини

други народи из састава бивше Југославије заузимају слична становишта.).

Покојни професор Правног факултета Марко Младеновић, доктор правних наука, писац око шездесет књига, добитник бројних домаћих и страних признања, председник Удружења ОПСТАНАК, један од најумнијих Срба свога времена, који је на ову тему последњих година написао неколико врло запажених књига, доказује да су Срби били жртве геноцида у два претходна светска рата. У Првом светском рату око 1,900.000 жртава а у Другом је процењен број жртава на око 1,700.000, већином Срба, од тога око 600.000 у Јасеновцу. ``

У својим истраживањима професор Младеновић је дошао до закључка ``да је у последњих сто година више од четири милиона Срба страдало у осам ослободилачких ратова. Према прорачунима демографа требало је да данас Срба буде 27 милиона а у Матици их има само скоро 7 милиона а, за 25 година ће их бити 3,800.000. Срби су један до најстаријих народа на свету, у првих десет по старости. Остарели народи су богати народи, а Срби су и сиромашни и стари.``

Професор Младеновић даље тврди да су Срби претрпели геноцид и за време владавине тоталитарног комунистичког поретка у Југославији и Србији заведеног после Другог светског рата, тада је тек мрачни тирански поредак Србе довео до инвалидитета, да су Срби данас такав пример нестајања једног народа какав није забележен у новијој историји човечанства.

Да је у Србији почињен геноцид од 1945 године, доказ су испуњени критеријуми из дефиниције ОУН:

-да је циљ физичко истребљење, овога пута Срба

- комплетно или делимичног уништавања већинског становништва- Срба, путем тешких повреда њиховог физичког или друштвеног интегритета; намерног подвргавања животним и здравственим условима који су срачунати на потпуно или делимично физичко уништење; мерама за спречавање порођаја слабењем здравља, разбијањем породица и бракова, итд.

-мотиви за вршење геноцида над Србима у овом периоду су заједно: жеља за пљачком и поробљивање, у дубини умишљаја злочина скрива се расна национална и верска мржња и предрасуде .

-геноцид постоји без обзира на број жртава, ако су ова дела извршена у намери уништења припадника одређених група., јер је на делу очигледна намера уништења већинског народа. Србије.

Овде се не ради о међународном злочину, како то предвиђа Конвенција ОУН, није било рата, нити стране окупације, дакле злочини формално нису били почињени од међународног фактора, него од домаћег поретка у Србији, односно Југославији.

Што уноси посебну збрку када се ради о геноциду, за разлику од осталих геноцида који су били почињени од непријатеља у време ратова. Страдање цивилног становништва се у овоме контексту десило у мирнодопским условима.

Разликује се од претходних злочина и по томе што није почињен видљивим ратним дејствима непријатеља, него је последица недовољно препознатљивих и регистрованих претходно наведених фактора.проистеклих од домаћих власти у Србији..

Дакле, ови геноцидни поступци према Србима су се одиграли у њиховој држави, у Југославији и Србији.

Још једна особеност почињеног геноцида над Србима у Југославији и Србији, који је спроведен од 1945 године, је да је страдао већински народ, Срби, а у теорији, а тако се дешавало и у пракси, страдао би по правилу од већинског мањински народ.

(Истини за вољу, комунистички монструм је направио демонски ујед и на телу других народа , не само Срба).

Природно се намеће питање: Како и зашто би једна држава унесрећивала сопствени народ?:

Бухарин, властодржац СССР-а је дао познату изјаву: `` Ми системски уништавамо милионе невиних бића, жене и децу``.

Хтео је да каже да такве масовне ликвидације невиних људи имају своје витално оправдање по совјетску државу.

Често је цитирана у овме смислу Стаљинова мисао: Смрт једног човека је трагедија, а смрт милиона статистика``

Све је више научника који хладне главе, без страха, анализирају узроке трагедије Србије и Срба, који при том употребљавају реч ГЕНОЦИД, и то поткрепљују аргументима.

У својим истраживањима професор Младеновић је дошао до закључка `` Срби су се у Матици смањили од последњег пописа за 20%, Албанци су се увећали за 700%. ". Према његовим проценама у расејању живи више од четири милиона Срба, према попису из 2002 године у Србији живи свега 6,212.000 Срба, предочава запањујуће лошу демографску слику Републике Српске и Србије, а и Црној Гори се по овом питању црно пише. Већ почетком 60-их година прошлог века мења се етнички однос у Босни и Херцеговини, Муслиманско становништво постаје бројније од Православног. Према званичним подацима од почетка 20 века до данас Турци су се увећали за 400%, Румуни за 45%, Бугари за 38%, Албанци за 700%, Грци за 35%, само се број Срба смањило за 10%. Унутар СРЈ од 1981 до 1991 године, Шиптари су се увећали за 28,5%, Роми за 26,4%, Муслимани за 16,5%, а Срби само за 4,2% али од тада до данас број Срба се смањује . Србија губи територије ратове, Срби су изгнани из Крајине, из половине Босне и Херцеговине, може дефинитивно изгубити Косово, дошло је до отцепљења Црне Горе, а могу се затим отцепити и Санцак и Војводине, може доћи чак до грађанског рата-он тврди. Научници упозоравају да ако се не предузму радикалне мере Србима дугорочно гледано прети изумирање, а ако се ништа не предузме они би за две деценије могли постати мањина у Србији, кроз 50 година Срби би могли бити у Србији у енклавама.``

Што се тиче Косова предочава званичне статистичке податке: ``Према попису из 1939 годне Албанаца је на Косову било 33%, сада их је близу 90% .Већ 1948 годне захваљујући окупатору (120.000 протераних Срба са Косова, и 120.000 досељених Албанаца из Албаније у српске куће и њихова имања) било је већ Албанаца 58% Тако је поремећен предратни однос када су Срби били већина. Овај однос се све више погоршавао из године у годину јер је поредак забранио Србима да се враћају на Косово, спроводио је политику насељавања Албанаца из Албаније, није штитио српско мањинско становништво од терора већинских Албанаца, у име неке велике мудре дугорочне политике је годинама потстицали исељавање Срба ван Косова. Чак ако Косово и остане у Србији, сва српска и црногорска деца већ сада су мањина у Србији, петина Албанаца са Косова рађа више од половине деце у Србији. Од 1999 године са југа Србије се отселили 45.000 Срба, одлазе и из Санцака, исељавања се настављају. Срби су се у Матици смањили од последњег пописа за 20%, Албанци су се увећали еномрно. Данас је присуство Срба на Косову скоро симболично.

Почетком 90-их година прошлог века је дошло до распада земље, ратова, губитака ``

Према професору Младеновићу и другим ауторима, овакво поразно стање по Србе, није случајно, траје деценијама, много дуже, било је подмукло подстицано погрешним концептима за време комунизма, што је имало за последицу изнутрашње слабљење, распад земље, ратове, изгон Срба, комадања њихових територија, са тенденцијом елиминисања са ових простора.

Професор Младеновић и други аутори објашњавају како је све ово настало, под дејством више узрока, насталих погрешним капиталним политичким одлукама српских комунистичких властодржаца (али и других националности), које су имале разорне последице на свим нивоима.

Погодна је за ову сврху анализа појма "субверзија", који би се могао схватити као "тајно свргнуће", стање свргавања, обарање неког режима, уставног поретка, државе, слабљење

народа. Субверзија је уствари калеидоскоп врло различитих значења и перспектива. Субверзија је подмукао напад на власт и доминантну културу. Истинска субверзија је врло суптилна, тј. може се јавити у врло суптилним формама, али које могу бити неупоредиво опасније од отвореног бруталног тероризма. То су нпр: настанак и ширење корупције, разарање правног система, система образовања, здравства, породичних односа, међуљудских односа, изворне народне музике, обезвређивање политичких страначких избора, имица политичара, развијање презира према сопственом народу, слабљење војске, полиције, ширење свакојаким патологија, морбидних појава, стварање сиромаштва, слабљење здравља, слабљење економије, потстицање младих да иду ван земље, и слично. Овако на неки начин у данашњој Србији многи иницирамо теорију завере и Великог брата.

Док је тероризам конзервативан, отворено бруталан, наиван, субверзија је перфидна, суптилна. Утолико је опаснија.

Режим који је био заведен 1945 године се под оваквим субверзивним упливима погрешно оријентисао и процењивао, доносио прегрејане капиталне одлуке, завео тиранију и безакоње, пљачке, непотизам и трибализам, завео је нерад, корупцију, привилегије, расипништва, позаваћао грађане по класној и политичкој основи, позаваћао нације међусобно, растурио морал, културу, породице, срушио образовни систем, судство, све институције друштва. Стицајем коинциденција и околности у почетку је био постигнут напредак, чему су допринели и врло значајни страни кредити, који су били трошени несврхисходно, супротно упутствима страних донатора, што је само замаглило ствари. А што је био стимуланс поретку који су чиниле махом недорасле особе да настави у погрешном правцу. Јер се правдао, и био је убеђен да је на добром путу, јер су резултати били видљиви. То је био само привид, који је имао за последицу да грешке узму маха, да поредак усмери у погрешном смеру.

Слабљење је обављено изнутра, преко погрешног разорног друштвеног концепта, који је створио криминал у оквиру државе.

Што је имало за последицу старење, лоше здравље, драстично слабљење виталности, све веће раширености дроге, алкохолизма, ендемски се шире болештине, хомосексуалност, инцест, проституција, правни систем не функционише није у стању да сузбије корупцију и криминал, мафију, поремећени међуљудски односи, одлазак младих из земље, миграције из села у град, рушење села, принудне сеобе у грађанским ратовима, однос међународне заједнице, сурове санкције, бомбардовање, настало сиромаштво, итд. Позната штетна-погрешна политика према Косову у време комунизма је допринела мењању етничке структуре на штету Срба.- што се изражавало као: ниска стопа наталитета, абортуси, распад породице, продужени целибат, енормна стопа развода, претерана либерализација сексуалних односа, разорно дејство порнографије преко медија, хедонизација, еротизацијом, лоше законодавство државна политика у овој области, политизација породице, поремећени полни односи, погрешан феминизам уместо правога, савремени живот, запосленост жена, миграције из села у град. Албанци и Бошњаци су се заштитили канонима Мухамеданство и своје жене задржали у окриљу породице и деце, док се православна породица нашла затечена, лако открила пошаст своје ранљиве стране, и постала лак плен. На овакав начин им је ослабљена или разбијена православна породица, наталитет, Мухамеданци су се показали лукавији.. Они отворено кажу да су победили Србе на секс`.

``Добро је познато да су многи на овај разорни подмукли тренд указивали још пре више деценија, због чега су завршавали у затворима, или у лудницама као параноичари. Није се смела рећи истина о очигледној завери. Народ увиђа да смо изгубили ратове, Крајине, Босну и Херцеговину, да можемо изгубити Косово, да се одвојила Црна Гора, да је сада на реду могуће отцепљење југа Србије, Санцака и Војводине, сви виде копњење, пошаст. Већини грађана наше земље је јасно да је из концепта претходног самоуправног

социјализма настао садашњи исход `` ,тврди професор Младеновић
Ко стоји иза ове трагичне заблуде?

То би се могло објаснити немилосрдном суровошћу вучјих закона међународне и геополитике, борбом појединих народа бивше Југославије, и из појединих суседних држава, или када се ради о глобалној гео-политици, за територије и интересе..

Једноставно, Срби су се стицајем глобалних догађања, политичких и свакојаким других коинциденција, нашли подмукло измождени и преварени, на брисаном простору, у врсти немилости, без довољно моћи и сазнања, без било чије довољне подршке, да се томе одупру.

Када наиђе планетарна стихија не може јој се одупрети.

Тако је било записано. Тако је морало бити.

Али то не значи да ће тако остати заувек.

Увек се политичким актерима оставља накнадно право да узму судбину својих народа и држава у своје руке., да извуку поуке, и да у оквиру објективних околности спроведу могуће корекције.

Ипак, може се поставити питање: ЗАШТО ТО КОМУНИСТИЧКИ СРПСКА ПОЛИТИЧАРИ НИСУ ПРЕПОЗНАЛИ и спречили, ЈЕР СУ ИПАК МНОГИ ОД ЊИХ БИЛИ добронамерни, А БИЛО ЈЕ И ВРЛО МУДРИХ?

Наша држава је нажалост манифестовала затеченост, пасивност, или чак и недораслост да се супротстави тихој, суптилној субверзији.

Срби су непобедиви у отвореном рату, али им је слабост неадекватан одговор на суптилну субверзију.

Поједине државе за поједине народе кажу: "peuplades primitifs" (примитивни народи и расе.).

Докажимо им супротно !.

Одговор је јасан- многи политичари су били доведени у забуну, нису били довољно стручни и поницљиви, или су пак били застрашени, или индоктринирани, једноставно осећали су се потпуно обеспомоћени да било шта предузму, да се томе супротставе, или и једно и друго. све то заједно.

Уместо да подрже оне који су указивали на субверзију, они су их кажњавали, тиме подржавали своје непријатеље-гују у недрима.

Овде залазимо у нејасну сферу поменутих центара моћи у сенци (тзв. Неформални центри моћи). То су читави ешелони власти ушушкани дубоко у разним службама, хијерахијама, али који су врло добро повезани, врло моћни, обогатили се у транзицији, И успевала су као таква из позадине да конципирају, диктирају, и спроводе државну политику, која им одговара, да тако сачувају нелегалн стечено богатство и да сачувају STATUS QUO.

Ови неформални центри моћи су усмеравали државу, наметали јој по својој вољи погрешне капиталне одлуке домаће и међународне политике.

Ова тамна област је деценијама била потпуно замрачена и недовољно позната од стране формалне власти.. Држава није била у стању да им се одупре..

Зашто?

Из незнања? Из страха? Због непознавања чињеничног стања?

Уместо да престану да прогоне грађане и да крше њихова права, званичне власти су то чиниле арогантно све више и више, и тако стварале негативне ефекте који су их урушили изнутра.

Напомињем да нису у довољној мери извучене поуке из претходног периода и да се упркос формалне победе демократије, стање не поправља у довољној мери.

Напомена: На крају обавештавам да ови моћници све чине да ме јавно дискредитују у земљи као `` агента ЦИА` ,а ван земље као `` Србина``.Који до данашњих дана драстично крше моја права и мојих блиских, који упорно и крајње тврдоглаво желе да наставе да ме инструментализују као њихово лично средство рада, као жртвеног јарца. Они мојим

примером покушавају да моделирају јавно мњење, да заплашују, да указују шта се сме а шта не сме чинити. Саопштавам да они могу злоупотребити овај текст. Могу ме сада оквалификовати, да један овакав текст није политички коректан, да је врло деликатан, да изнетим подацима узбуњујем јавност и дајем за право онима који ускраћују моја права као опасном по јавни поредак, ред и мир. Наводно, сваки поредак мора да се брани. Овај текст је плод мојих деценијских борби за моје здравље, и мојих блиских, које су ти исти врли `` државни заштитници `` угрожавали, неке су превремено отерали у гроб, Они дан данас угрожавају моје здравље са циљем физичког уништења, да ме спрече да добијем пресуђену накнаду штете, тврде да износим неистине о стању здравља, да нико не угрожава моје лично здравље, нити било кога другог. Овај текст сам написао да спашавам моје здравље., да укажем ко то ради, како и зашто. Да нисам лично угрожен, моји блиски, а овде се ради и о драстичном нападу на здравствени интегритет већине, никада се не бих бавио оваквим темама.. Позивам се на моје књиге и документацију коју је јавност имала прилику да упозна, да сам се огласио претходни пут саопштењем УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ. ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ- ДА МОЈИМ ПРИМЕРОМ ЗАПЛАШЕ ДРУГЕ. , где сам приказао да те снаге мрака дан данас покушавају да спроведу нада мном тиху ликвидацију, без смртне пресуде и без пуцња. Борим се за живот. Имам право на самоодбрану. У мојим књигама доступним јавности, су дати подаци са позивом на сведоке, да сам почео још 1970-их година да се бавим људским правима, искључиво да бих се бранио. Мене никад политика није интересовала, нити борба за власт. Према томе `` манипуланти `` су изгубили битку са мном, јер је доказано да нисам дао никакав повод, и да су починили нада мном незаконито тешка злодела супротно међународним учесницима и њиховој жељи. Доказ је и РЕШЕЊУ ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ бр.82/10 од 14.12.2012.године-, којим сам оглашен жртвом деценијских тешких политичких прогона, вербалног деликта, злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе, са правом на накнаду штете. За мене су последњих година интервенисали врло моћни појединци из САД, саветујући властодршцима Србије да испоштују моја права.. УМЕСТО ПРАВИЧНЕ НАДОКНАДЕ, ПОРЕДАК НАНОСИ НОВЕ КАЗНЕНЕ МЕРЕ И ШТЕТЕ.И упорно и тврдоглаво жели да ме представи као бунцију, `` Србина``, или `` агента ЦИА``, како кад, како у ком контексту, кога треба уништити као пацова, не бирајући средства. И да ме недорасли на силу праве будалом, постварују као средство застрашивања, да на мени паразитски и пацерски зарађују своје плате. Уместо да засучу руке. Доказ моје исправности су и међународна признања не само као патриоти, него и због моје прагматичности и доприносу међународном разумевању и виталној сарадњи, ја сам отуда оцењен као заслужан грађанин. који је дао значајан допринос. Иза оваквих злодела стоје они који су се обогатили у транзицији, свакојаки домаћи, мафијаши, енормни богаташи, тајкуни, не хају за логику нити углед, нити за опстанак свога народа и државе. За њих је најважнији профит. Они се заборављају, запенушани носе штете и међународној заједници од које лично зависе. Желе да кривицу за кризу скину са себе на међународну заједницу, да тако чувају своје позиције, чиме олако изазивају бес против појединих сегмената света и моћних етничких група са којима су Срби увек били пријатељи. . О каквим `` манипулантима`` се ради, и о каквим њиховим сновима о `` савршеном злочину``, се види и по њиховим логички неутемељеним поступцима, Покушавају да ме `` експертски``, униште на слободи, дискретно, без пресуде и пуцња.А то је тако трапаво провидно и дилетантски. Њихови поступци су не само крајње нехумани, или понекад канибалски, него су у својој бити екстремно наивни, лако се препознају, гротескни су и ексцентрични, карикатурални, или варварски, недостојни иоле цивилизованих људских бића. Због њих Србија губи углед у свету. А сличним фундаменталистима данас итиче рок употребе. Не

могу да схвате , да није само њихова привилегија да се прикључе, то могу и други који аутоматски добијају заштиту од њиховог насиља. Ко губи распамећује се од беса.

4. Предлог мера:

-СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ-

-ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА

-ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА

-МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Томислав Крсмановић: УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ

ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ- ДА МОЈИМ ПРИМЕРОМ ЗАПЛАШЕ ДРУГЕ.

Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним атацима на моја законска права, истинским опасним подмуклим ударима на мој здравствени и лични интегритет. Који постају упорна и методична стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације, без пуцња. Поготову то је очигледно ако се знају моје године (80). Због мога залагања за демократију, од 1971 године све до данашњих дана према мени је почињено пар стотина кривичних дела, укључујући злоупотребу медицине, осуде за вербалне деликте, притварања, одузимање стана, растурање породичне заједнице, покушај убиства 1997 године, заплону личне и страначке архиве и свега што сам стварао 2000 године, покушај дефинитивног утамничења 2008. године који је трајао све до 2013.године. Све до данашњих увреда и клевета преко интернета, перманентне и крајње стресне блокаде употребе компјутера, разарања личног рачунара маја ове године, неовлашћених улазака у стан и уништавања инсталација септембра ове године, и отворених претњи убиством . 11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеција је узвикнуо у пар наврата: Убићу те, не плашим се полиције, не може ми ништа, убићу полицајце овако- Бум бум у полицајце ``-интервенисала је Полицијска Станица Раковица . Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра ове године, око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу и то без икаквог повода са моје стране, кога нисам никада видео пре тога. Изгредник ми је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе``, после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су органи полиције Раковица извршили увид у његове личне податке.

Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. добацују- Разорићемо ти здравље. Не либе се охрабрити да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..

Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва по здравље врло опасних злоупотреба.

Докази:

Бела књига о рехабилитацији--<http://enlite.org/bela/02.doc>-.

Бела књига о здрављу--<http://enlite.org/bela/06.doc>.

Тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог. Да мојим примером заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре- НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

Овако је са већином грађана Србије. Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби –тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.

ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ

НАВОДЕ, И ОДМАХ ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА.

П.С. Следи САОПШТЕЊЕ -ОПАСНО УГРОЖЕНО ЗДРАВЉЕ ВЕЋИНЕ ГРАЂАНА.

Томислав Крсмановић: УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ-ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ.
www.tomislavkrsmanovic.com

Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним насртајима, на делу је упорна и методично програмирана вишедеценијска стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне физичке ликвидације, без пучња.

Поготову то је очигледно ако се знају моје године (81).

Успео сам да сачувам моје органско здравље и духовни интегритет, упркос разорног дејства насилника, и мојих година, јер имам усађен генетески код доброг здравља, али нарочито због личног оптимизма и зато што одувек гајим истински култ здравог живота.

Обавештавам јавност и надлежне државне органе да сам изложен ИСТИНСКОМ ЛИНЧУ, као и моји најближи сродници, што се тиче личне безбедности и имовинске сигурности, свакодневним претњама, провокацијама, и застрашивањима.

Што поприма одличја вишегодишње несносне и по здравље разорне тортуре. са циљем тихог убиства...

Због мога залагања за демократију, од 1971 године све до данашњих дана према мени је почињено у низу пар стотина кривичних дела, нека могу бити оквалификована као врло тешка, укључујући злоупотребу медицине и психијатрије 1975.године, осуде за вербалне деликте, притварања, одузимање личног стана 1984.године, физичке обрачуне, растурање породичне заједнице, покушај убиства 1997 године, заплена личне и страначке архиве и свега што сам стварао 2000 године, покушај дефинитивног утамничења 2008. године који је трајао све до 2013.године.

Изложен сам перманентним, свакодневним, врло стресним и узнемиравајућим крајње дрским опструкцијама у раду на моме личном рачунару. Све до данашњих увреда и клевета преко интернета, перманентне и крај .е стресне блокаде употребе компјутера, разарања личног рачунара маја 2016 године

11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеција је узвикнуо у пар наврата: Убићу те, не плашим се полиције, не може ми ништа, убићу полицајце овако- Бум бум у полицајце``-интервенисала је Полицијска Станица Раковица .

Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра 2016.године око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу и то без икаквог повода са моје стране, кога нисам никада видео пре тога. Изгредник ми је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе``, после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су га органи полиције Раковица ухапсили и извршили увид у његове личне податке. Против њега се води кривични поступак.

Долазило је до неовлашћених улазака у стан и уништавања инсталација например септембра 2016.године и отворених претњи убиством . Када сам се 10 маја 2016,године око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини од 21 јуна до 21 јула 2016 године, затекао сам померане ствари у стану, преметачину, о чему сам обавестио надлежне органе.

Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности, укључујући и инсталације у купатилу. У то време сам затекао поломљен шпорет, па сам га заменио другим, раније оштећен бојлер, електричне инсталације,

Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна. Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни

здравствени поремећаји, који су трајали..

6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји: претња смрћу.

У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја 2017.године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?

У рат широких размера се укључује и Пошта Србије, одбијала је 25 дана да ми уручи чек са белгијском пензијом,(Нада Петровић, в.д.директор Поште Србије) Телеком 24 маја 2016 искључује телефон због неплаћеног рачуна(не могу да платим јер нисам добио пензију. Телеком је преувеличавао рачун за телефон, ЕПС за струју.

Већ 23 годину водим судски спор за накнаду штете. Упркос Решењу Вишег суда у Београду рех.бр.

82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије, и по здравље континуелних врло опасних медицинских и фармацеутских злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. , са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете, судови одбијају да ме обештете.

Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. додају- Разорићемо ти здравље. Не либе се охрабрени да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..

Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва по здравље врло опасних злоупотреба.

На делу су методично дуготрајно замарање, производња страха и стреса, финансијско исцрпљивање, узимање времена и енергије. Починиоци би у кратким временским интервалима нагло интензивирали атаке, да тако методично акумулирају стресове и последице злоупотреба са здрављем.

Отворено ме питају: Кад ћеш да умреш?

Обавештавам јавност да сам под свакодневном опсадом.

Починиоци убице покушавају да ме убрзано униште.

Свако ко познаје овакве злоупотребе, врло добро му је познато да ако трају дуги низ година, да проузрокују перманентан и по здравље разоран стрес. Који јако погодује појави психосоматских обољења. Када је стресно стање продужено, кад су ендокрини и нервни систем сувише дуго изложени хиперфункцији, природно је очекивати да ће се створити услови за настанак поремећаја у организму. Сматра се да је дуготрајан стрес одговоран за настанак бројних психосоматске болести. Под дејством психосоцијалних стресора, указују бројни подаци, настају несаница, нервна напетост, слабљење имунског система, кардиоваскуларне болести , чир у стомаку, дијабетис, мождани и срчани удар, психофизичка и свака друга изнуреност, до слабости и функционалног исцрпљивања, колапса организма.

Охоли и сурови починиоци врло добро знају колико је разоран стрес, и какве су његове погубне последице по организам. Зато починиоци тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог.

Стрес је данас у Србији масовни подмукли разбојник-убојица, удружен са другим подмуклим починиоцима, је невидљиви масовни убица.

Стрес је Србију облепио читуљама. Смањује је из дана у дан.

То ми се чини зато што захтевам: обештећење за претрпљене деценијске прогоне од 1975 године ; зато што сам поднео захтев за накнаду рехабилитационе штете, зато што водим поступак за повраћај одузете архиве, и заплењене имовине оцу моје мајке покојном Василију Поповићу, вредну неколико милиона евра; иступам у јавности против свих оних који крше моја права и закон, и делају против интереса државе и њених грађана, да мојим

примером заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре- НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

Да будем отворен: овако је са већином грађана Србије. У Србији одјекују канонаде нечујних масовних егзекуција.

Србија нестаје.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ, А НЕ ВИДЕ СЕ ЦЕЛАТИ.

Зато народ ћути, јер је све подмуко прикривено, не препознаје масовне тихе ликвидације.

Грађани Србије су тако подмукло онеспособљени да се бране од пљачкаша, да привређују, и да се расплођавају. Побеђени су без објаве рата.

Терористи се правдају да им је то ``наређено споља``.

Што је нетачно.

Зашто се онда изживљавају, злостављају, и енормно богате? Једва чекају повод да наводно ``бране светски поредак``.

А у ствари су деликвенти који хоће хлеба без мотике.

Они би хтели да укину судове, законе и устав, културу и морал, цивилизацију, да се не може добити било каква судска заштита, без права на жалбу и критику, ови кукавни слабићи и примитивни лопови и пљачкаши ,очекују да им се апалаудира што киње и уништавају овај јадни народ.

Они су вратили Србију у мрак робовласништва.

Овако је са већином грађана Србије. Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби –тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.

Имамо право на самоодбрану.

Њима фараонима је то чудно, како неко може да се брани од њих?

Тешко је поверовати да такве нечувене извитоперености има било где на планети. Србија је претворена у резерват извитоперених демонизираних душевних болесника.

Како се неко усуђује да њих ``недодирљиве`` спречава у пљачкама и насиљу?

Како се неко усуђује да се брани од њих ?

Поручујем им да имам право на самоодбрану, и не само ја него и други грађани.

Имам право да се удружим-JOIN INSTEAD TO OPPOSE., и добијем заштиту.. Нека то знају ``недодирљиви``, када могу они `` да се удруже``, то можемо и ми.

Имамо заштиту. Ударе на нас, наши ударе по њима.

Одговорност за моје здравље носе наведени починиоци, многи су преминули превремено, али још има ратоборних и острашћених појединаца, иако су махом оболели.

Бог је на нашој страни.

Ко није у стању да логички размишља и уважава очигледне аргументе, губи битку.

Усијане главе охолих и сујетних нису у стању да објективно процењују стварност.

Не могу да схвате да неко има право да се бори за живот..то је за њих несхватљиво. како се усуђује када су у питању наше фирме, приватизације. Умишљају да су генијални предузетници транзиције. А да су други недорасли, врста стоке.

Мудри Македонци кажу: Сви се рађамо као људи, а неки од нас умиру као магарци.

ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ

ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА

НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА.

Томислав Крсмановић: ПОВЕРЕНИКУ ЗА ЗАШТИТУ РАВНОПРАВНОСТИ
ПРИТУЖБА- Угрожавање здравља.

ВАЖНО ОБАВЕШТЕЊЕ: Притужба коју нам упутите биће копирана и достављена физичком и/или правном лицу, односно органу против кога подносите притужбу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ О ПОДНОСИОЦУ ПРИТУЖБЕ

1. **ИМЕ:** Томислав _____
2. **ПРЕЗИМЕ:** Крсмановић _____
3. **НАЗИВ_председник НВО Покрет за заштиту људских права, Liberty international-www.isil.org.** у овој ПРИТУЖБИ у своје лично име _____
(ако је подносилац притужбе правно лице)
4. **ДА ЛИ ПРИТУЖБУ ПОДНОСИТЕ ЗА НЕКО ДРУГО ЛИЦЕ:** НЕ _____
(одговорите са ДА или НЕ)
5. **АКО ЈЕ ОДГОВОР НА ПРЕТХОДНО ПИТАЊЕ ПОТВРДАН, НАПИШИТЕ У ЧИЈЕ ИМЕ ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ:**

6. **ДА ЛИ ИМАТЕ САГЛАСНОСТ ЛИЦА У ЧИЈЕ ИМЕ ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ:** _____ (одговорите са ДА или НЕ и обавезно приложите сагласност, уколико је имате)
7. **АДРЕСА/СЕДИШТЕ:** Станка Пауновића 70, 11090
Београд _____
8. **ТЕЛЕФОН:** 011-3511829; 064-3095176 _____

9. E-mail: Books@eunet.rs _____

10. ДАТУМ РОЂЕЊА: 20.7.1936 _____ (није обавезан податак)

**ПОДАЦИ О ПРАВНОМ И/ИЛИ ФИЗИЧКОМ ЛИЦУ, ОДНОСНО ОРГАНУ
ПРОТИВ КОГА ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ**

А) АКО СЕ ПРИТУЖБА ОДНОСИ НА ПРАВНО ЛИЦЕ/ОРГАН

1. НАЗИВ ПРАВНОГ ЛИЦА/ОРГАНА Република Србија,

2. СЕДИШТЕ И АДРЕСА Немањина улица број 11, 11.000
Београд _____

3. ТЕЛЕФОН _____ 011-
3614621 _____

4. ДА ЛИ СТЕ ЗАПОСЛЕНИ У ТОМ ПРАВНОМ ЛИЦУ НЕ _____ (одговорите са
ДА или НЕ)

Б) АКО СЕ ПРИТУЖБА ОДНОСИ НА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ

1. ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

2. АДРЕСА _____

3. ТЕЛЕФОН _____

4. ДА ЛИ ЈЕ ОСОБА ЗА КОЈУ ТВРДИТЕ ДА ВАС ЈЕ ДИСКРИМИНИСАЛА ТО УЧИНИЛА НА СВОМ РАДНОМ МЕСТУ/ ИЗВРШАВАЈУЋИ РАДНЕ ЗАДАТКЕ _____ (одговорите са ДА или НЕ)

5. АКО ЈЕ ОДГОВОР НА ПРЕТХОДНО ПИТАЊЕ ПОТВРДАН, НАВЕДИТЕ ГДЕ ЈЕ ОСОБА ЗАПОСЛЕНА

(назив предузећа/институције/организације, адресу, телефон, позицију/радно место те особе)

НАПОМЕНА: Уколико има више правних и/или физичких лица, односно органа на које се притужујете, молимо Вас да за свакога посебно попуните образац притужбе.

ОСНОВ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

Заокружите један или више основа (личних својстава) на основу којих сматрате да сте били дискриминисани.

1. **раса**
2. **боја коже**
3. **преци**
4. **држављанство**
5. **национална припадност или етничко порекло**
6. **језик**
7. **верска или политичка убеђења**
8. **пол**
9. **родни идентитет**
10. **сексуална оријентација**
11. **имовно стање**
12. **рођење**
13. **генетске особености**
14. **здравствено стање**
15. **инвалидитет**
16. **брачни и породични статус**
17. **осуђиваност**
18. **старосно доба**

20. чланство у политичким, синдикалним и другим организацијама

21. неко друго лично својство Чињеница да је тужена Република Србија. Предрасуде и ставови званични државних органа према тражиоцима накнада штете и других давања државе, да држава нема средства . _____ (молимо наведите)

Молимо Вас да укратко наведете зашто сматрате да је лично својство које сте означили било повод за дискриминацију.

Подносилац притужбе се позива на чланове ЗАКОНА О ЗАБРАНИ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ (Сл.гласник РС, бр.22/2009): 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 15, 25, 33, 35,

Подносилац притужбе је вишедеценијска жртва политичке дискриминације и прогона,

Доказ: Решење о рехабилитацији Вишег суда у Београду бр.82/10 од 14.12.2012.године, у прилогу.

Позива се на ставове по овим питањима о личним својствима као поводима за дискриминацију, приказаним у претходној ПРИТУЖБИ у вези накнаде штете. Па овом приликом исте неће понављати.

ГДЕ СЕ ДЕСИО ДОГАЂАЈ ПОВОДОМ КОГА ПОДНОСИТЕ ПРИТУЖБУ

1. **ПОСТУПАК ПРЕД ОРГАНИМА ЈАВНЕ ВЛАСТИ (суд, општина, министарство, комисије...)**
2. **У ПОСТУПКУ ЗАПОШЉАВАЊА ИЛИ НА ПОСЛУ**
3. **ПРИЛИКОМ ПРУЖАЊА ЈАВНИХ УСЛУГА ИЛИ ПРИ КОРИШЋЕЊУ ОБЈЕКТА И ПОВРШИНА**
4. **ОСТВАРИВАЊЕ ВЕРСКИХ ПРАВА**
5. **ОБРАЗОВАЊЕ И СТРУЧНО ОСПОСОБЉАВАЊЕ**
6. **ОСТВАРИВАЊЕ МАЊИНСКИХ ПРАВА**
7. **ЗДРАВСТВЕНЕ УСЛУГЕ**
8. **НЕШТО ДРУГО** (молимо наведите)

ОПИС ДОГАЂАЈА – молимо Вас да догађај поводом кога подносите притужбу опишете детаљно, укључујући и податке о времену, месту, особама које су биле присутне и слично.

Подносилац притужбе је жртва дугогодишњих политичких прогона, и других приказаних злоупотреба са његовим здрављем, као и стреса који из њих проистиче, што се све временом манифестовало као смишљена агресија, са циљем кажњавања, и последично, разарања здравља.

Да би тако дискретно, без пресуде, био уклоњен као потражилац његових ускраћених права и незаконито отуђене имовине.

Подносилац ПРИТУЖБЕ је познат у јавности због његовог залагања на плану борбе за његова угрожена људска права, и због његових легалних политичких опозиционих активности још од 1975 године, зато што је 1994.године покренуо судски поступак за накнаду причињене штете, захтевао повратак незаконито конфисковане породичне имовине, због чега је био вишедеценијска жртва политичке дискриминације и репресије.

Што је доказано приложеним Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду бр.82/10 од 14.12.2012.године

Њему је у оваквим околностима деценијама угрожено право на здравље гарантовано међународним конвенцијама, Уставом Србије и законским прописима у Србији.

Према Уставу Србије, општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори чине саставни део домаћег правног поретка и непосредно се примењују (чл. 16, ст. 2). СФРЈ је ратификовала све важније међународне уговоре о људским правима, и у преамбулама које се тичу права на здравље, и то: Универзалну декларацију о људским правима ОУН, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима, Међународну конвенцију о укидању свих облика расне дискриминације, Међународну конвенцију о укидању дискриминације према женама, Конвенцију о правима детета, Конвенцију о спречавању и кажњавању злочина геноцида, Конвенцију против мучења и других свирепих, нечовечних и понижавајућих казни или поступака.

Подносилац притужбе се позива на поједине међународне конвенције фокусиране пре свега на права заштите здравља : Европска повеља о правима пацијената, Рим (2002); Декларација о промоцији права пацијента у Европи, Амстердам (1994); Љубљанска повеља о реформисању здравствене заштите (1996); Декларација о промоцији здравља у 21. веку из Цакарте (1997); Конвенција о људским правима и биомедицини Савета Европе (1997); Декларације Светског савеза лекара; Лисабонска декларација о правима пацијената, и други међународни акти из ове области.

Међународне обавезе Србије из ове области су инкорпориране у повеље и друге акте који се односе на право на здравље у Србији, и то: Устав Србије, Закон о здравственој заштити, Закон о јавном здрављу, Закон о правима пацијената, итд.. У Србији су се последњих година појавили бројни прописи и закони, све до оснивања комора здравствених радника, етичких одбора у здравственим установама и Етичког одбора Србије, који сведоче о искреној намери друштва да заштити јавно здравље.

Има помака, али у стварност и и даље опстаје дубок јаз између прокламација и праксе.

Како међународно законодавство, тако и законска регулатива у Србији, прописују:

-Право на доступност здравствене заштите

-Уживање ових права мора бити доступно свима без икакве дискриминације

- Држава, која мора бити на првом месту у заштити права, не сме да крши та права и да их заштити . Држава, својим инструментима заштите, мора да спречи кршење права.

-Право на приговор и право на жалбу, кадагод да је претрпео штету, и право на одговор

-Право на правичну судску заштиту

-Право на накнаду штете

Подносиоцу притужбе су ова гарантована права драстично и континуелно ускраћивана., од 1975 године, до данашњих дана, приказује да је у овоме временском периоду долазило до тешких злоупотреба са његовим, здрављем.

Према Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године, подносилац притужбе је оглашен да је био од 1975 до 2012 године, жртва прогона и насиља из политичких разлога, да је жртва вербалног деликта при чему је 1975 године дошло до злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, сво време је донедавно живео у страху од поновне насилне казнене хоспитализације, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права.

Злоупотреба психијатрије у политичке сврхе је драстична злоупотреба и повреда законских прописа из области права на заштиту здравља, је казнена мера према политичким неистомишљеницима, политичка дискриминација претворена у сурову репресију.

Злоупотреба психијатрије, је сама по себи врло свирепа тортура, нељудски и понижавајући поступак, у својој бити је ужасан злочин против човека. Овде се не ради само о приватним изјавама светски познатих писаца, научника (што се тиче насилног казног смештаја у лудницу, руски Нобеловац Солжењин је казао " Да је то већи злочин од гасне коморе, да никад не може застарити "; слично тврди чувени амерички психијатар др.Томас Шац, и други. Подносилац притужбе је поносан да истакне да је др Томас Шац члан ЛИ-ИСИЛ, чији је и он члан, и да је његове ставове о злоупотреби психијатрије користио у писању његових антипсихијатријских књига)

Подносилац притужбе се позива на добро познат цивилизацијски став у институцијама међународне заједнице, да поједине међународне конвенције о људским правима виде злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника као тешке облике тортура, нељудских поступака, као злочин против човека, да наведе неке од њих: Стандарди Европског комитета за спречавање мучења и нечовечног или понижавајућег поступања или кажњавања, поменуте одредбе: (стандарди ЦПТ), Принципи УН за заштиту особа са

менталним обољењима и за унапређење бриге о менталном здрављу (Принципи УН), Препорука комитета министара Савета Европе државама чланицама о законској заштити особа са менталним обољењима који су принудни пацијенти (Принципи СЕ), Препорука Парламентарне скупштине Савета Европе, 333 Принципи УН, Светска асоцијација психијатрије, Мадридска декларација, Хавајско декларација.

Подносиоц притужбе изјављује да су према њему прекршене одредбе што се тиче нечовечних поступака из: Општег извештаја ЦПТ / Инф (98) 12, став.Б, .Ц, Д, Е, Ф, Г; Принципи за заштиту ментално оболелих лица и побољшање заштите менталног здравља, усвојене Резолуцијом генералне скупштине бр.45 / 119 од 17.12.1991 године, начела 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8,9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22,; Парламентарна скупштина, Препорука број 1235 (1994) о психијатрији и људским правима, ии и иии,, ив ,; Препорука бр. (83) 2 Комитета министара државама чланицама у вези са правном заштитом особа које пате од менталних поремећаја, а које су прислно смештене у психијатријске установе, члан 1,2, 3, 4, 5. 6, 9, 10.

Принципи УН за заштиту ментално оболелих особа и побољшање заштите менталног здравља изричито наглашавају да ниједан пацијент не може бити жртва политичке дискриминације, свака наводно ментално болесна особа има сва права према декларацијама ОУН, не сме бити злоупотреба, треба спречити тортуре и нељудске поступке.

Подносилац притужбе , истакнути смирени интелектуалац је 1975 године на монтираном поступку за ненасилно вербално дело, уз грубо фалсификовање података о његовом душевном здрављу, био проглашен за неурачунљивог душевног болесника опасног по безбедност других, са дијагнозом неизлечивог душевног обољења " параноидна шизофренија ".Јуна месеца 1975 године је био насилно смештен у ПБ " Лаза Лазаревић ", противно закону и лекарској етици, због ненасилног вербалног дела, био подвргнут принуди, везивању, физичким обрачунама, њему су насилно даване ињекције штетне по здравље са вишемесечним одложеним дејством(Депо модитен), као и медикаменти (таблете). Према подносиоцу притужбе су док се налазио у ПБ " Лаза Лазаревић " јула 1975 године због ненасилног политичког дела, дакле био је политички затвореник, без обзира што је био кратко време, последице трају до данас, почињене од стране органа тужене драстичне повреде његових права из Минималних стандарда за поступање са затвореницима УН и то: што се тиче одредби Дисциплина и кажњавање, из чланова 22 до 33, тужилац је био подвргаван без основа и разлога присили, ињекцијама и неиндицираној фармацеутици, везиван, ПРАВО ЖАЛБЕ И ПРАВНА ПОМОЋ , чланови 35-36, били су му забрањени контакти са адвокатом, једно време и са родитељима, без приступа новинама, књигама, без посета. члан 8-одвојеност затвореника, био је у соби са агресивним неурачунљивим особама, изложен нииховим неурачунљивим испадима, једну ноћ је био стављен у исти кревет са хомосексуалцем, чему се успротивио; Смештај из чланова. 9,10, Хигијена из чланова 15 и 16. Подносилац притужбе нарочито истиче

драстичне повреде ових стандарда када се тиче медицинске неге и поступака из чланова 22, 23, 24,25, који гарантују пуну медицинску негу у заштиту, том приликом су тужиоцу нанете штете по здравље које трају дан данас. Тужиоцу је био заплешен нотес са телефонским адресама и новац.:

Подносилац притужбе је де факто за ово време био политички затвореник, а де јуре неурачунљив душевни болесник. Чиме је био лишен права која му припадају као политичком затворенику.

Најгоре је настало када је из болнице изашао са психијатријским жигом `` неурачунљив душевни болесник од параноидне шизофреније``, што је било нашироко оглашено у јавности све до мас медија, као што су лист ``Вечерње новосги`` из Београда, и РТВ Србија. Чиме му је на тај начин уништена каријера економисте, углед научника и политичара, све до приватног живота и права на лични стан.

Тако је годинама био незаконито, противно медицинској етици, на крајње нехуман начин претворен у индивидуу ограничених права, делимично обезвређен, доведен у беспомоћан положај изражене сервилности, што је блиско савременијим дефиницијама појма " оробљавање ".

Јер овде није суштина дужина боравка у болници, него психијатријска етикета чије дејство траје дуги низ година, на неки врло благ начин све до данас, и која је у значајној мери ограничила његова поједина права и слободе.

Био је званично проглашен лудим, што је оглашено у јавности и мас медијима на велика звона.

Тужилац је био грубом самовољом политичких центара моћи оваквим психијатријским етикетирањем као наводни неурачунљив, опасан по безбедност других, душевни болесник, био изолован, као такав лишен својих права да се брани. Ономогућен у професији, у јавном животу, у стицању материјалних добара, све до уништавања легалне брачне заједнице, угрожавања голе егзистенције и незаконитог одузимања стана 1982 године, на коме је тужилац био легалан носилац станарског права, и који је унео у брак 1978 године. Те таквом нехуманом и незаконитом пресудом суда гурнут као средовечан човек нарушеног здравља у мукотрпни подстанарски статус за време од скоро 20 година, све до пензионисања 1997 године.

Докази: Казнена психијатрија -ко је овде луд-<http://www.psihijatrija-ubija.info.tomislav-krsmanovic>

Подносилац притужбе је Извештајем Неуропсихијатријске клинике ВМА од 21.10.1977 године процењен као психички потпуно здрав, Дијагноза-Sine morbo psychiatrico. Налазом Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 30.4.1982 године рехабилитован психијатр ијски, Налаз-урачунљив. Што је потврђено Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године.

Тужилац је у временском периоду од 1975 до доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр. 82/10 од 14 децембра 2012.године, био велики број пута лишаван слободе .

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. од стране 5 до стране 7.Жалба Апелационом суду у Београду на од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београдуј 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године,

Био је континуелно осуђиван за вербална ненасилна дела или подвргаван вишегодишњим судским истрагама због истих разлога, био жртва позива на линч преко медија, физичких обрачуна, покушаја убиства,

ДОКАЗИ: - БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, од стране 17 до 21

- Полицијски органи су 1 априла 2000.године запленили тужиоцу личну и страначку архиву, укључујући неколико хиљада примерака књига америчких научника које је публикувао на јужнословенским језицима, и рукописе његових 20 необјављених књига, што је духовни инквизиторски злочин раван спаљивању јеретичких књига у Средњем веку, што до данашњег дана нису вратили.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. - Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, од стране 21 до стране 23, 47 до 50.

Полицијски органи су поступцима из најмрачнијих стаљинистичких времена, тужиоцу разорили породицу и брак, присилили партијски суд да га незаконитим поступцима лиши права на његов стан који је унео у брак.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, од стране 21 до стране 23, 40 до 47.

Претходни поредак је све до Решења о рехабилитацији 2012.године, драстично ометао тужиоца да користи право на преписку, употребу телефона, потом факса, а од 1997 и личног рачунара.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. - Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2206.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 23, 28, 29.

У овоме периоду тужилац је као политички неподобан био лишаван права из радног односа

ДОКАЗИ: - БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>.

Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 24, 51 до 53.

Тужилац је од 1975. до 2012 дана доношења Решења о рехабилитацији био принуђен да перманентно води маратонске судске поступке код неправичних партијских судова, због чега је био изложен деценијском изнуривању, стресу, страху и енормним материјалним и судским трошковима.

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. - Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 24 до 29..

Тужилац као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права, основане 1 марта 1975 године а регистроване 1990 као политичка странка, је грубом дискриминацијом и насиљем био лишаван његових изборних права

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. - Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, страна 24, 38,..

Тужилац је у временском периоду од 1975.године до дана доношења Решења о рехабилитацији 2012.године, поред деликата тужене спроведених судски, био жртва терора органа тужене прибегавајући неформалним злоупотребама .

ДОКАЗИ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>. - Жалба Апелационом суду у Београду од 19.02.2016.године на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године.Тужилац је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду бр.82/10 од 14.12.2012.године рехабилитован по оба основа судска и законска..

Све до данашњих увреда и клевета преко интернета, перманентне и крајње стресне блокаде употребе компјутера, разарања личног рачунара маја ове (2016) године, неовлашћених улазака у стан и уништавања инсталација септембра ове (2016) године, и отворених претњи убиством . 11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеција је узвикнуо у пар наврата: Убићу те, не плашим се полиције, не може ми ништа, убићу полицајце овако- Бум бум у полицајце``-интервенисала је Полицијска Станица Раковица . Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра ове године, око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу и то без икаквог повода, кога никада видео пре тога. Изгредник је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе``, после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су органи полиције Раковица извршили увид у његове личне податке и пртивели га на даљи пост упак.

Докази: ОУП Раковица, улица Патријарха Јоаникија, Раковица, Београд..

Да је тужилац у наведеном периоду од 1975 до 2012.године, и касније, био жртва перманентног и континуелног политичког насиља су дати документовани докази и изјаве сведока у Белим књигама:и аутобиографском роману Сага о ...ићима (уз напомену да је подносилац притужбе свестан да они који буду прегледали ову притужбу неће имати времена ни да отворе ове фајлове, а камоли да их проучавају, јер се ради о хиљадама страна текста, али их прилаже јер су ипак правни и ваљани докази).

Ово је утолико већи злочин јер тужилац сада има 80 година, иза себе има врло мукотрпан живот обележен тешким страдањима, на ивици је социјале са скромном пензијом, , издржава незапосленог сина, поврх свега је ангажовани интелектуалац који заговара помирење и ужива велики углед као заслужни грађанин. Уместо да сада живи у миру и ужива плодове свога рада, он је принуђен да се повлачи по судовима и своје време, енергију и новац разасипа у изнурујуће прегањања са асоцијалним психопатама починиоцима .

Тужиоца дан данас мрцваре и нарушавају његово здравље поједине исте установе и појединци (већина је преминула, углавном превремено).

Подносилац притужбе је досада претрпео више терористичких поступака од стране органа тужене, чији је циљ био наношење штете његовом здрављу:

- Покојни Драгољуб Игњатовић, песник из Београда, члан Савета Покрета за заштиту људских права, је изјавио подносиоцу притужбе да су му приликом саслушавања сарадници СУП-а Палилула у њиховим посторијама дана 5.3. 1984 године дословце изјавили: `` Вашег истомишљеника Томислава Крсмановића ћемо разорити као лабораторијског пацова``.

ИЗЈАВА Драгољуба Игњатовића, у Београду 15.3.1984 године

Ја доле потписани Драгољуб Игњатовић из Београда, ул Хусињских рудара бр.3,тел.770448, изјављујем да су ми органи Републичког секретаријата унутрашњих послова из Београда рекли приликом мога задњег притварања и испитивања пре отприлике годину дана (марта 1983 године)и задржавања од више часова у просторијама милиције Чукарица , следеће:"ВАШЕГ ПРИЈАТЕЉА ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЋЕМО УНИШТИТИ".

Ову изјаву дајем под пуном кривичном и моралном одговорношћу а на захтев Томислава Крсмановића.

Напомињем да ми нису рекли како мисле да га униште.Али ја могу претпоставити.

Молим Вас да овој изјави одобрите пуну пажњу ,ради се о значајном сведочанству о праксама локалних власти.

Желим на овај начин да помогнем Томиславу Крсмановићу да се његов случај разреши на један легалан и јаван начин.

У Београду, 15.3.1984 године

Драгољуб Игњатовић, својеручно

Доказ ИЗЈАВА песника Драгољуба Игњатовића од 15.3.1984 године, на линку Бела књига Тужба за накнаду штете-

-од 25 маја до 7 јуна 1988 године подносилац притужбе је боравио у Неурохируршкој клиници у Београду ради операције масног ткива на врату, којом приликом му је био уручен нетачан врло алармантан биохемијски, након чега је установљено да је на делу била погрешка.

Доказ: Медицинска архива Неурохируршке клинике у Београду.

-од 26 октобра до 22 новембра 1989 године је боравио у Институту СР Србије за туберкулозу и плућне болести у Београду са дијагнозом `` запаљење плућа и плућне марамице . стање недовољно проверено``, којом приликом је наводно установљено постојање воде у плућима, па је лекар са великом иглом убо подносиоца притужбе у леђа да му извлачи воду из плућа, којом приликом је повредио плућа настало је крволиптање на уста, које је отежано заустављено.

Подносиоцу притужбе је саопштено да је било погрешно установљено стање, и да уопште нема воду у плућима.

Доказ: Увид у медицинску архиву Института СР Србије за туберкулозу и плућне болести у Београду.

19 септембра 1997 године је био нападнут у стану и повређен

Доказ: ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ

23.9.1997. год.

ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Поштански фах 72, Пошта 38

11060 Београд

РАЊЕН ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СТРАНКЕ

У четвртак 18. септембра око 12 час 30 минута по повратку са последње страначке промоције на Радио Југославији, рањен је у своје стану на адреси Станка Пауновића 70, стан бр. 3 у Раковици од стране две мушке особе тридесетих година и то у пределу горњег дела горње вилице. Крсмановић је успео после десетак минута уз помоћ суседа сав обливен крвљу која је шикљала из пресечене вене по зидовима и подовима стана и ходника, да позове хитну помоћ чије возило је стигло у року од десет минута (др Данијела Јефтић, број 74918),.

Крсмановић је у Ургентном центру чекао код неурохирурга двадесетак минута у ходнику иако је крв текла (мање него раније), затим је обављен два пута рентгентски снимак повреде (оба пута нејасан). Крсмановић је затим упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где му је рана зашивена (број протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да саслуша довољно Крсмановића, изјавио је да снимак нејасан. Сутрадан је Крсмановић примио у ДЗ Б. Кидрич (Ломина улица, др Мартиновић) ињекцију против тетануса и антибиотике, и упућен је на даљи третман у клинику где је примљен.

Крсмановић је изгубио много крви и повреда је врло деликатна, да је ударац био сантиметар више исход би био кобан.

На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером Покрета за заштиту људских права, управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада у његов стан у току предизборних активности, стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона.

Да је Крсмановић било чији непријатељ могу мислити само неупућени и наивни. Овакав један насилнички акт је утолико острашћенији, јер је Крсмановић управо био тај који је у својим порукама позивао на смиреност, слогу и помирење. Ово је јасан знак да се праштање кажњава, а подстиче острашћеност и мржња. Нашим примером желе да заплаше друге, његовим сродницима су учестале сличне претње, жели се стварати хаос и ванредна ситуација, сејати мржња. Измишљају се лажни непријатељи да би се укрили прави, ово просипање крви се показује острашћеним апаратчицима, да се тако подстиче наслађивање патњама „непријатеља“ и тако Срби међусобно завађају и позивају на обрачуне међусобно. Чиме се охрабрују силе мрака којима одговара да буде што горе, уместо боље. Њима су потребни непријатељи да би оправдали потребу за њима, своје плате, своје застареле тезе, да иза бескрајне етикете свакојаким непријатеља укрију обрачун са већином.

На први поглед ово може изгледати као нека политичка манипулација, а иза свега се укрива мржња оних који су то починили, који недостатак личне способности надокнађују неизмерном енергијом прогањања грађана. Уместо да манипулишу људима

на један интеллигентан начин ови манипуланти, а у исто време и торционери, тумбају људе и штете их, те доказују да неко не може бити у исто време и манипулант (политичар) и торционер. Овакве особе су главни кривци за кризу, те позивамо учтиво међународну заједницу да ово светско ругло уклони. Поднећемо кривичну пријаву против надлежних власти, а захтевамо од опозиционих странака да подрже Крсмановића, а од независних медија да му омогуће да комуницира са јавношћу.

Очигледно да је на делу злоупотреба острашћених, њихово подстицање против разумних, јачање кримналаца и мафија, а све са циљем њихове злоупотребе да руше правни систем и наставе дестабилизацију, и грешке које су урушиле државу нацију. Овај терористички напад на Крсмановића је приказиван ганговима кримналаца у неформалним мафијама, полицији, судству, развшћеним, да се наслађују патњама оних које они погрешно виде као њихове смртне непријатеље, да се радују по девизи “да комшији цркне крава”, да се стварају лоше процене, хаос и конфузија.

Инструментализација незналица се наставља.

Јанко Петровић

-Био је више пута жртва физичких обрачуна

Докази: Бела књига тужба за накнаду штете

Подносилац притужбе даље приказује бројне злоупотребе са његовим здрављем, докази су у Белој књизи тужба за накнаду штете и у њој приложеној документацији:

-У понедељак 20 фебруара 2010 године око 13 часова и 30 минута на углу улица Борске и Станка Пауновића су ми се приближила два младића од око 30 година, смеђи, снажни и повисоки, идући иза мене су ми тихо добацили: разорићемо ти здравље.

-Подносилац притужбе је годинама изложен претњама од стране појединаца, или групе кримналаца, који му прете затварањем, смрћу, прете здрављу, физичким обрачунима, узнемиравају телефоном, насрћу итд. Овакве претње су биле нарочито присутне у време владавине претходног поретка (нпр. септембра 1997 године озбиљно повређен, то је био покушај убиства), видети оштетни захтев, Виши суд, П.бр.2228 / 10, али се нажалост настављају и после 2000 године. Примера ради приказује неколико догађаја, нападнут физички и лакше повређен у пределу темена главе, у уторак 14 марта 2000 године око 17 часова на шеталишту на Дунавском кеју у Доњем граду на Дорћолу од стране једног

младића који га је огребао танком зарђалом бодљикавом жицом коју је носио у руци, уз гласну претњу " страни плаћеник ". Поднео Кривичну пријаву МУП-у Савски венац јер је дана 19 марта 2000 године око 12 часова био нападнут испред апотеке на улазу у круг болница у ул. Доктора Суботића (из Булевар ЈНА) од младића старог око 25 година, коме је понудио да замени 100 \$ у динаре, узео новћаницу, дао му један део суме у динарима (око 500 динара, уместо 1.800), и док је подносилац притужбе проверио колико ми је дао он га је физички напао и побегао. Примио је значајан број претњи преко интернета, нпр. 13 јануара 2003 године, на налог Покрет@еунет.иу са налога веснаериц@рогерс.цом.: "

-Идиот, кретен, вуцибатина. олош, идиот, умоболник, губавац, смрад, убићемо те, заточити у лудницу, отровати као пацова, ". Детаљна документација, докази и сведоци, се налазе у судовима, и то: Други општински суд-КСИИ-К.бр.1376 / 04, КТР.бр.909 / 04, ИВ Општински суд Посл.бр.И-ИИИ-ИИИ99 / 02-ВИ.ци.1361 / 04). Окружни суд у Београду Кз.бр.1577 / 05, К.бр.1376 / 04, Врховни суд Србије, Уставни су Србије Број: пр-124/2005, итд.

-Тако је 24 јула 2001 године Драган Здравковић, звани Тигар, из Београда, му упутио писмо (ПТТ, 11026, РОО 87 129, од 19.07.2001 године) којом приликом му је запретио убиством. нпр. добио телефонску поруку смрћу у четвртак 17 маја 2008 г око 14 часова на телефон број. 3511829: "Бићеш убијен смраду, како ти је јуначко здравље и твојих, отроваћемо те ". Одмах затим егов ПЦ и интернет су у доброј мери онеспособљени за слање порука. О овоме су обавештени МУП, Провидер ЕУНЕТ.ИУ. Изложен провокацијама на јавним местима, увредама и претњама преко интернета и од стране асоцијалних особа. Дана 31.7.2009 године поднео Кривичну пријаву Првом општинском јавном тужилаштву у Београду против НН особе која га је физички напала 28 јула 2009 године, угрозила му физичку безбедност, око 15 часова био нападнут у просторијама Поште у Чика Љубиној улици, на шалтеру где се предају писма, док је чекао ред да преда препоручено писмо, од стране непознате смеђе мушке особе(ПТТ 11102, 5757 28.7.09, 14 часова Р, ПР137659624РС, 181,0). Нпр. Током јануара 2008 године добио неколико телефонских порука у којима су изречене отворене претње здрављу (доспећеш на операционом столу, пази на кваку, имамо спрејеве за медицинске пацове, доспећеш као Радовић-напомена: дисидент који је отрован), на фиксни телефон број. 3511829, и мобилни тел.број-064-3095176 (Телеком је поставио ловца и зна тачан идентитет починиоца,) као и путем е-маил порука, које су прослеђена Другом општинском суду у Београду, МУП-у Србије, МУП-у Раковица, Провајеру ЕУНЕТ.ИУ. У овим претњама је речено који здравствени поремећаји ће настати, како, из емаил порука се све јасно види, а то зна и Телеком. Против ових особа чији идентитет је установљен се води поступак пред Другим општинским судом у Београду- КСИИ.К.бр.696 / 06, судија Небојша Поповић

- ПРЕТЊА СМРЋУ ПРЕКО ИНТЕРНЕТА.`` Педеру један, сад си најebaо. Посто си натерао оног наивка господина Грујица да ме онако офира пред свима, доселио сам се мало близе теби. Толико сам ти близу да те гледам цели дан. Не да цу да те напеналим, него цес да се просерес од муке, јебо ли те ко те направи.

Не знас с ким си се ухватио у костац. Нисам се бојао ни сиптарских дивљака да бих се бојао тебе, бедо 1 педерска. Неце ти помоци ни сва братија са Хаваја и околине. А неце

богами ни пајтаси из твог окружења. Јебо си мацку мајку. Има нас довољно кљастих да те сјебемо нацисто, нуло 1.

Да зацепис и да те висе нико не цује инаце цес да проговорис кроз дупе посто ти је већ довољно отворено. Педеру један.

И сјаси с мирних људи већ једанпут јер ако те ја узјасем, ни Саваот ти неће помоћи. Ако зелис да те неко стално надразује, оди тамо где си се сретао с педерима. Бице ти лако. Навикао си. Нуло 1.

Накљукај се својим таблетама слободно. Немој крисом да их узимас. Нико то неће да ти забрани. Тако си бар миран, педеру један.

Ако зелис да се сретнемо, стави цветиц за уво. Волим педере се цветицем. А мене цес лако препознати. Котрљам се. Тада цес видети како Муса дере јарца, нуло 1.

Хајде попиј лекове, писај и спавај. Ако сутра излазис, прво погледај уз и низ улицу. Мозда цес ме видети. Онда се боље врати куци.

Хостинг@Маил.ру - надежне, вигодно, удобно!
[хттп://р.маил.ру/цлн2729/хостинг.маил.ру/](http://p.maил.ru/цлн2729/хостинг.маил.ру/)

-

- УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ 12.9.1987.

Одбор за заштиту уметничке слободе

Јулија Најман, др Владислава Рибникар, Љиљана Шоп,

др Светлана Слапшак, Алек Вукадиновић, Зоран Глушчевић,

Слободан Ракитић, др Владета Јанковић, Душан Вукајловић,

др Александар Петров, Гојко Ђого

Томиславу Крсмановићу

Поштовани другови,

Молимо вас да одмах престанете са штрајковањем глађу и са ризиковањем сопствених живота. Ваши ставови о људским правима и поштовању интегритета личности су нам не само блиски, него управо оно што нас руководи у реаговању.

Ипак, једини начин да подаци који су вас навели на очајнички чин заиста постану доступни јавности, јесте да их ви сами и даље заступате - а зато сте неопходни ви живи и здрави. И даље ћемо се трудити да са својим малим моћима упознајемо јавност са кршењем уметничке слободе: зато немојте тај узак простор још сужавати уништавајући себе.

Очекујући вашу даљу сарадњу, још једанпут вас молимо да зауставите своју самоубилачку акцију.

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

ЋУСТЕНДИЛСКА 4

БЕОГРАД

МОЛИМО ВАС ДА ОДМАХ ОБУСТАВИТЕ АКЦИЈУ КОЈА УГРОЖАВА ВАШЕ
ЗДРАВЉЕ И ДА НАМ СЕ ПРИДРУЖИТЕ У ДАЉОЈ САРАДЊИ

ОДБОР ЗА ЗАШТИТУ УМЕТНИЧКЕ СЛОБОДЕ УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ

Томислав Крсмановић

Ћустендилска 4, Београд, тел. 781-525

-ЧЕТВОРОМЕСЕЧНО ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ КРСМАНОВИЋ
СА ЦЕРАКА II НЕ ПРЕСТАЈЕ-НЕВОЉА ЗБОГ ИМЕНА-«Новости» од 11. 3. 1990
године)

- Најлогичнија подударност мог имена са једним политичким дисидентом може бити прави узрок невоља, јер сам ја аполитична особа – прича нам Томислав Крсмановић, са Церака II

НЕСПОРАЗУМ, нечије неслане шале или непријатан стицај околности – на све се од вога може помислити кад је у питању четворомесечно телефонско терорисање породице Томислава Ж. Крсмановића са Церака. Даноноћне телефонске претње и чудна итересовања за њихово здравље је велика невоља ове петочлане породице, јер

превазилазе сваку меру. Поготово што не памте да су се ма коме замерили.

У Београду постоје у телефонским именицима три Томислава Крсмановића, од којих је један све познатији на новом небу наше алтернативне политичке сцене. Али то није антијунак наше приче, кога је синоћ посетила ноћна екипа «Новости», у његовом стану, уз једину молбу да не објавимо његову тачну адресу, јер му је таквих невоља преко главе.

- на почетку сам мислио да се неко неумесно шали, јер сам ја аполитична личност, па нисам схватио претње у стилу да ће ме неко убити, као и моје политичке циљеве – објашњава редом своју муку «наш» Крсмановић – Како је ова појава била све учесталија схватио сам озбиљност ситуације, поготово што поред супруге, у стану са мношћом су и моја три малолетна синчића. Ја сам свим тим изненадним саговорницима објашњавао да је у питању неспоразум.

Каже да су се људи јављали из целе Југославије: Чачка, Градишта, Пожаревца, Сарајева, Сиска, а да је најупорнија била једна жена са острва Крка и да је наглашавала како је занимају чисто економски проблеми. Међутим, никад није ближе објашњавала о чему се заправо ради.

- Најтеже ми пада што узнемиравају децу кад нисмо код куће – објашњава нам Зорица, Томиславова супруга – Некад се само јаве очигледно љутити повишени тонови на језику који не разумем. Једна комшиница која је случајно подигла слушалицу, код нас у стану, каже да је то албански језик, ја то не могу да тврдим. Ми иначе живимо веома мирно, тако да не видим ни један разлог да неко специјално нас, овако, малтретира.

Њихове комшије потврђују нам ове речи. Како телефонирање овакве природе не јењава Томислав се жалио и СУП и ПГТ, па очекује да ће проблем ускоро решити заменом телефонског броја. Често се дешава да се он и супруга раније враћају са посла јер се њихова малолетна деца све више плаше да сами остају код куће.

- Најлогичније је да та подударност са именом и презименом тог политичког алтернативца могло је бити прави узрок ове невоље, прича даље Томислав – Политику не коментаришем, чак ни уз кафу, а једино када се породично «празникујемо» је ватрено навијање за «Црвену звезду» али то нам може бити само врлина!

- Надајмо се да ће надлежне службе којима се Томислав обратио убрзо решити не мали проблем његове породице и повратити добро расположење и стабилност кућног мира, по коме их комшије и пријатељи, како нам рекоше, одувек познају.

- Н.Вуковић

Др.Стеван Петровић, психијатар, судски вештак: Надлежним државним органима и другим организацијама и

установама.

УДРУЖЕНИ КРИМИНАЛ УГРОЖАВА ЗДРАВЉЕ И ЖИВОТ

ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА.

Томислав Крсмановић, економиста у пензији, са станом у улици Станка Пауновића 70, 11090 Београд, рођен 20 јула 1936 године, ЈМБГ 2007936710214, у својим друштвеним активностима као председник НВО Покрет за заштиту људских права, или у своје лично име, већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију. Поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију без законског основа.

У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права.

Подносим овај извештај о његовом здрављу и врло штетном деловању осмишљених прогона којима је изложен од стране удруженог криминала, који нажалост има своје пипке и у државним органима. Он има 77 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О, то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здавље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..

Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде.

Званични органи јасно и недвосмислено тврде да је стрес највећи убица у Србији која је облепљена читуљама и у којој цвета једино погребна индустрија.

Стрес неко смишљено и методично производи: очигледно да је то удружени криминал.

У Београду 12.1.2012 године

Судски вештак, психијатар др.Стеван

Петровић.

Полицијској управи града Београда.

МИШЉЕЊЕ О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ.

Томислав Крсмановић, економиста у пензији, са станом у улици Станка Пауновића 70, 11090 Београд, рођен 20 јула 1936 године, ЈМБГ 2007936710214, у својим друштвеним активностима као председник НВО Покрет за заштиту људских права, или у своје лично име, је повремено позиван на рочишта у судовима, или органима полиције, ради обављања истражних радњи и прикупљања потребних релевантних података за судске и друге органе.

Подносим вам овај извештај о његовом здрављу и врло штетном деловању позива на овакве разговоре, јер он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријск налаз је Б.О, то јест душевно здрав, али с'обзиром на изречено такви разговори ипак врло штетно делују на његово здравље и могу га трајно погоршати и драстично оштетити.

У истом смислу врло штетно делују на његово здравље и продужени судски поступци, и повреде његових законских права, до којих долази.

Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића обавезно поштедите било каквог информативног разговора са органима полиције, јер то за њега означава снажан стрес, а ако је таква истражна радња неопходна, да разговор са њим обави општинско јавно тужилаштво.

У Београду 12.2011 године Судски вештак, психијатар др.Стеван Петровић

ПОДРШКА-ДВЕ ПЕТИЦИЈЕ СА ВЕЛИКИМ БРОЈЕМ ПОТПИСА ЕМИНЕНТНИХ СТРАНИХ И ДОМАЋИХ ИНТЕЛЕКТУАЛАЦА, ИЗ СВЕТА И ЗЕМЉЕ, У ЗНАК ПОДРШКЕ МОМЕ СУДСКОМ СПОРУ У ВЕЗИ ОБЕШТЕЋЕЊА, КОЈИ ТРАЈЕ ВЕЋ 17 ГОДИНА.

1. PETITION

To :Mr.Boris Tadic, President of Serbia

-Dr.Mirko Cvetkovic, president of government of Serbia

-Mrs.Snezana Malovic, Ministre of Justice of Serbia

-Mrs. Radmila Dacic-Dragicevic, president of Apelacioni sud u Beogradu.

We have long known Tomislav Krsmanovic and his many accomplishments on behalf of human rights and market reform causes, and have had the extraordinary pleasure of working with him. We are pleased to inform you that Mr. Krsmanovic made possible the translation, publication, and distribution of libertarian books on economics education and many language editions throughout the Balkans.

In the name of hundreds of ISIL(www.isil.org) members throughout the world who have been very much inspired by Mr. Krsmanovic's tireless and courageous zeal in helping to promote a respect for human rights. Thus it is with great concern that we have followed closely his numerous travails in recent years. We wish to acknowledge his personal suffering as the victim of official favoritism that frequently rewarded the least deserving in society and penalized the virtuous.

He is an elderly man, now 75, who contributed greatly to the advancement of democracy in Serbia, and we feel that recent compensation **request** in front of Apelacioni sud u Beogradu (g.z. 1321/11, judge Tamara Djukic Uzelac) are long overdue. It has troubled us greatly that he was so abused by thugs for his noble work, and we are so very concerned that he find just restitution for his long sufferings. Tomislav Krsmanovic is 75 years old man, prolongation of juridical proceeede which started in 1994 might harm seriously his health and life. We are worried that his poverty has ultimately denied him some of the basic conveniences and necessities of life, placing his personal health in peril during the latter years of his life.

We would be most grateful for your attention to his situation, as it is surely deserved by no finer an individual than we have ever known. We are much in his debt for his dedication to the causes of freedom. In meantime we urge you to approve to END NOW his appeal for compensations.

Sincerely

Ken Schoolland, professor, Hawai Pacific University, USA

Khalil Ahmad , President / Founder Alternate Solutions Institute, Lahore , Pakistan..

Stephen W Browne, journalist, Marshall, Minnesota, USA

Barun Mitra, president of the Liberty Institute in New Delhi, India

2.. ПЕТИЦИЈА

ВИШЕМ СУДУ

АПЕЛАЦИОНОМ СУДУ

Госпођи СНЕЖАНИ МАЛОВИЋ, Министру правосуђа Србије.

Ми доле потписани грађани захтевамо од Вас да најхитније поступите у границама Ваших овлашћења и компетенција, да се заврши седамнаестогодишње судско мрцварење Томислава Крсмановића, председника Покрета за заштиту људских права и заслужног грађанина.

Крсмановић је поднео још 1994 године Тужбу за накнаду штете (Први општински суд, последњи број :VI Р.бр.,7178/ 08.Виши суд у Београду , 2 П.бр.2228/2010), јер је над њим од 1971 године до недавно, почињено од стране државних органа, установа и моћних појединаца из државног апарата , преко 200 тешких кривичних дела, из чега су произашле узрочно и последично нанете штете, за шта је у тужби дао правно ваљане доказе, документа и приложио исказе сведока и њихове личне податке..

Када се ради о 17 годишњем судском спору, он је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је Крсмановић редовно указивао у његовим поднесцима.

У потпуности игноришући овако чињенично стање, Виши суд у Београду је донео 21.01.2011 године одбијајућу Пресуду са потпуно неоснованим образложењем, да тужена (Република Србија) није одговорна за штете нанете од стране претходне (и данашње) државе, конфузно тврдећи да Крсмановић није никада претрпео било какве штете. Виши суд упућује тужиоца на Апелациони суд(г.ж 1321/11, судија Тамара Ђукић Узелац) ,а већ је поступак једном ишао до Врховног суда.

На делу је драстична повреда права на правично фер суђење и у исто време бескрајно одуговлачење.

Томислав Крсмановић је познати борац за људска права , борио се деценијама за демократију, аргументима и ненасилно, цело време се залажући за исправне процене, разумевање, помирење и слогу. Нажалост, он је због свога оваквог ангажмана био жртва политичких прогона који нису били у складу са локалним Уставом и законима, као и са међународним правом и конвенцијама за заштиту људских права које су потписале и ова и претходна држава. Истичемо да је он добитник неколико међународних признања, јавност је добро упозната са његовим страдањима, у његовом досијеу у архиви СДБ који му је био дат на увид, је детаљно назначено, која, како, од кога, су била драстично прикраћивана његова права, где је такође назначен разлог, а то је како тамо јасно стоји:

ненасилна борба за слободу изражавања и поштовање закона.

Крсмановић има 75 година (просечан животни век мушкарца у Србији је 71 година), поврх свега је на ивици социјале. Ми не можемо видети другачије ово маратонско суђење него као покушај његовог органског изнуривања, финансијског исцрпљивања, узимања времена и енергије. Забринути за њега истичемо да овакво дуготрајно и изнурујуће суђење наноси озбиљне штете његовом здрављу.

Уместо да живи у миру и да ужива плодове свога труда, он је принуђен да се прегања са истим онима који су га унесрећивали и његове блиске у време претходних режима. Не можемо се никако отети утиску да је на делу политички реваншизам према њему као борцу за демократију, и то од стране асоцијалних појединаца из редова претходног поретка који су још увек на значајним позицијама у судству и у државном апарату, који се не либе да се свете дан данас ономе ко им се раније замерио борећи се за демократију, да му сада опет угрожавају егзистенцију, здравље и голи живот, да тако тихо уклоне неугодног сведока и жалиоца. Ако се овако поступа са познатим јавним послеником, сасвим је умесно запитати се: каква је судбина резервисана безбројним анонимним судским судеонцима? Цела Србија зна добро да дубока и сложена криза потреса судство, и да у Србији још није није заживела правна држава..

Да би се Србија извукла из кризе, први корак је да се заведе поштовање закона и успостави правна држава. .

ЗАХТЕВАМО ОД ВАС ДА ПОСТУПИТЕ У ГРАНИЦАМА ВАШИХ ОВЛАШЋЕЊА ДА АПЕЛАЦИОНИ СУД ДОНЕСЕ ШТО ПРЕ ПРАВИЧНУ ПРЕСУДУ.

У Београду 4.11.2011 године

-

др.Раде Божовић, професор универзитета, др.Василије Крестић, академик, др.Јован Деретић, професор ,Златоје Мартинов, новинар, Никола Баровић адвокат, др.Љубомир Протић, професор универзитета , Коста Димитријевић, писац ,Велизар Павловић, правник ,ДСС, Мирко Јовић, председник свесрпског већа, Бранко Драгаш, публициста,др.Томислав Јовичић, лекар

Љубомир Манасијевић, композитор и певач, Милан Младеновић, писац

Никша Булатовић, новинар, др.Павле Ковачевић, професор универзитета

др.Стеван Петровић, психијатар, Драган Милић, председавајући Народне радикалне странке, др.Срђа Цветковић, сарадник Института за историју

др.Радомир Ковачевић, лекар, професор универзитета, Раде Љубичић, публициста, Предраг Олујић, публициста, Горан Ђапић, публициста

Здравко Гојковић, Задужбина ГОЈКОВИЋ, Милорад Бајић, филмски режисер, документариста, Носилац Ордена Светог Саве, Небојша Јеврић, новинар

Синиша Ружичић, професор, Саво Контић, гуслар, Др.Нина Дрндарски, професор универзитета, Саша Срећковић, виши кустос Етнографског музеја

Миле Јефтић, економиста, Др.Јован Петровић, професор универзитета

Голуб Бакић, адвокат, др.Јасна Јовановић, психијатар, др.Обрен Цицковић, психолог, професор универзитета, др.Новица Расулић, лекар, Катарина Рашић, историчар, др.Владимир Љубичић, лекар, председник Отчества

Јово Ђурић, професор, Младен Димитријевић, инжењер, Мило Ђукановић, Београд, Милош Богдановић, публициста, Саша Недељковић, професор, Велизар Марковић, судија у пензији, Слободан Ђуровић, песник, Слободан Радовановић, публициста, Слободан Радуловић, публициста, Олга Јефтић, дефектолог, Петар Петровић, инжењер, Миле Марковић, економиста, Деса Митановска, публициста, Чеда Радаковић, бизнисмен, Љиља Пећанац, публициста, Ноле Лекај, пензионер, Снежана Николић, бизнисмен, Слободан Петровић, правник, Блажо Поповић, професор, Влада Червењаков, публициста, Сремска Митровица, Јова Јовановић, предузетник, Шабац, Града Николић, сликар, Смедеревска Паланка, Радослав Бижић, Боцар, Банат, Миле Димитријевић, Петровац на Млави, Живојин Бузанкић, Мокриње, Неготин, Милан Живковић, Аранђеловац, Слободан Живковић, Оглађеновац, Ваљево

Бошко Грујић, Нова Пазова, Михајло Павлица, песник, Банатски Деспотовац

Никола Фукс, публициста, Миша Опарница, Београд, Петар Бјелановић, Београд, Драгобрат Стефановић, Отчество

Tomislav Krsmanović

21.2.2012 godine

-Подносиоцу притужбе до данашњих дана прете здрављу:

----- Forwarded Message -----

Тема:Re: [Republika Srpska] Corporal, dokture-stuks se. Colonel, Полковник

Датум:Tue, 6 Sep 2016 15:58:52 +0200

За:Svetisav Stevanovic <svetistevan@yahoo.com>

Прима:Books <books@eunet.rs>

Krsmanovic, the peder, stuk se . Dolazi ti crni petak, unisticemo ti zdravlje, procurile ti klozetska šolja ,

Shal, je bal , Achtung feld marshal

Envoyé de mon iPad

Подносилац притужбе је се обраћао судовима, и надлежним државним органима, упознавајући их са описаним угрожавањима његовог здравља, захтевајући да поступе у границама њихових овлашћења и компетенција.

Докази: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>.

Није добио њихову подршку, а најчешће ни било какав одговор.

Подносео је још 1994 године захтев за накнаду штете. Поступак још увек траје

Доказ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.-<http://enlite.org/bela/01.doc>.

Овакви деценијски поступци органа на које се односи ова притужба , су подносиоца притужбе осиромашили до те границе да је запао у дугове, да никје у стању да плаћа своје обавезе, нити да има довољно средстава за храну, одећу, лекове и финансирање других садржаја свакодневне егзистенције.

Посебан проблем је што је подносилац притужбе због описаних учесталих злоупотреба изгубио поверење у здравствени систем Србије, и скоро никад се од 1980 их годинама није обратио за било какве биохемијске, лабораторијске и друге анализе.

Услед врло интензивних стресова који су проузроковали несаницу је био принуђен да узима лекове за смиривање несанице, што је деценијама коштало, и створило зависност.

TestoviНАПОМЕНА: Уколико Вам је потребно више места за опис догађаја, будите слободни да употребите додатни папир.

ДОКАЗИ: Молимо Вас да наведете доказе које достављате уз притужбу.

1. _____Докази се налазе на напред приложеним линковима. _____

Томислав Крсмановић добио признање Evox Award

Часопис ISIL-a Freedom Network News- no.55, March/April 1999

ISIL-Међународно друштво за индивидуалне слободе, Сан Франциско-

Резиме. Копенхаген, Данска, 19 марта 1999 године.

“Томислав Крсмановић, српски дисидент је други добитник признања ИСИЛ-а Evox Award које му је уручено 19 марта 1999 године у Парламенту Данске у Копенхагену.” (Статуа, без икаквог новчаног износа).

“Овогодишње признање је уручено врло храбром човеку, који је посветио цео свој живот борби за људска права. Он наставља сваки дан да говори у име истине и правичности, против злоупотреба и корупције.”казала је у име ISIL-а Mary Lou Gutscher. Ово признање је установљено 1977 године у знак признања истакнутим појединцима који су се борили за слободу и нису никад прихватили поклоне од стране влада и државних органа. Evox је истакнути борац за индивидуална и људска права и он је оставио своје завештање да се ово Признање додељује. Прво признање су добили 1997 године Винцент Милер председник ISIL-а и Јим Елвуд ,а затим Томислав Крсмановић, сва тројица одређени унапред од стране Бруса Евоја пре његове смрти .

Крсмановић(1936) је добро познат борцима за људска права широм света. Његова борба почиње од његовог детињства и траје до данас. Упркос демократских процеса у Југославији он је и даље изложен кршењима његових права.Оптужен је лажно за издајника и страног плаћеника. Крсмановић је аутор књига о људским правима и добио је више међународних признања. Верује да је пут ослобођења света у просвећивању и образовању. Томас, љубитељи слободе широм света те поздрављају!”

-

2. _____

3. _____

1. **ДА ЛИ СТЕ ПОКРЕНУЛИ СУДСКИ ПОСТУПАК** ____**ДА**_____
(одговорите са ДА или НЕ)

2. **АКО ЈЕСТЕ, ПРЕД КОЈИМ СУДОМ И КАДА** __**У** **више наврата , докази на линку Бела књига тужба за накнаду штете.**

_____ (молимо Вас да доставите фотокопију тужбе)

Датум

Потпис

14.11.2016 године

НАПОМЕНА: Уколико притужбу подносите електронским путем, потребно је да је најпре својеручно потпишете и потом скенирате.

Томислав Крсмановић: Данашња Политика 18.1.2017.године. Масовна умирања људи

У прилогу текст из данашње Политике-Сахрањивање од сумрака до свитања у Панчеву и околини. Тако је у целој Србији. Тако није само сада, то траје годинама. Биће олакшани пензиони фондови, раст суфицита у буџету, трљају руке свакојаки транзициони кајишари -изнуреди народ им се не може супротставити.

Ликују суседи србофоби-Глупи Срби се свађају а не виде да умиру, благо ли се нама, ако зарати лако ћемо се изборити са изнуреним спадалама.

Бања Лука и Београд говоре о мајоризација других нација или мањина у БиХ и у Србији-Шта се ту може, имају већу стопу наталитета. А зашто други етницитети имају већу стопу наталитета, није тачно да је то због сиромаштва, друго је по среди. И Срби и Српкиње могу нагло повећати број новорођених, али надлежни ту ништа не чине што треба.

Политичари се боре ко ће бити председник посланик, кајишари ко ће бити богатији, медија удри у ријалити, да народ не препозна да изумире, злобни суседи подстичу будалаштине у Србији. **ГДЕ МАЧАКА НЕМА МИШЕВИ КОЛО ВОДЕ! ТЕШКО ЛИ СЕ ОНИМА КОЈИМА ЈЕ СВРАКА ПОПИЛА МОЗАК.**

Сахрањивање од сумрака до свитања-Политика 18 јануар 2017.године.

Само за петнаест дана јануара преминуло 116 становника Панчева и околних места, док их је пре годину дана било готово у пола мање

Аутор: О. Јанковићуторак, 17.01.2017. у 18:15

Копање рака траје од јутра до мрака (Фото О. Јанковић)

Панчево – Јутро је, тек се разданило, а на панчевачком православном гробљу радници ЈКП „Зеленило” су прионули на посао копања рака, јер ће већ за сат-два почети непрегледни низ сахрана. Тако је, кажу у Радној јединици „Гробља” сваког дана већ готово два месеца, када је нагло почео да расте број укопа на пет овдашњих гробаља, а немали број Панчеваца провео је све минуле празнике, чекајући и читаву недељу дана да сахрани своје најмилије.

„У децембру је била 101 сахрана, а само у првој половини овог месеца седамдесетак и већ су за наредних пет дана сви термини попуњени. Велики проблем је хладноћа и 30-40 центиметара замрзнутог горњег слоја земље која се мора разбијати, па то траје и до два и по сата, док је на Новом гробљу које се налази у атару неколико степени хладније. Никада овако није било, постоје периоди када буде више посла, али да овако дуго траје никада. Ради се од свитања до мрака, а у помоћ су прискочили и радници на одржавању гробаља”, каже Горан Тошић, руководиоца РЈ „Гробља”.

Панчевачко „Зеленило” брине о пет градских гробаља – старом православном и новом гробљу католичком, евангеличком и гробљу у насељу Војловица, док су сеоска у надлежности месних комуналних предузећа. Сахране се обављају од 11 до 16 сати, више се не може јер пада мрак, а у помоћ прискачу и радници на одржавању, јер готово половина сахрана захтева ручно копање гробних места. И наредних пет-шест дана сви термини су попуњени, па је посао сахрањивања на граници горњих могућности. Иако се већ деценију, па и више прича о тесним капацитетима овдашњих гробаља, чекало се и чека се и на пријаву смрти у градској матичној служби, која је дежурала и у све дане празника. И према њиховој евиденцији, на подручју читаве општине свакодневно расте број покојника. Тако је последњег месеца минуле године убележено 231 име, док је у истом месецу, али годину дана раније тај број био готово упола мањи и износио је 140 умрлих. Још црња је статистика за 12 дана овог јануара током којих је преминуло 116 становника Панчева и околних места, док их је пре годину дана било 68. Чак и у најдуговечнијем Долову је само у једном дану оборен двонедељни просек од евентуално двоје преминулих, па су, по речима матичара, само у једном дану забележена четири смртна случаја.

И градом се на сваком кораку прича о масовном умирању. Најпре је за непријатну статистику окривљена епидемија грипа, па празнична еуфорија, али ни са скоком температуре број смртних случајева не јењава. Према ономе што „Политика” сазнаје у Служби хитне медицинске помоћи у Панчеву, међу преминулима је највише оних који имају више од 50 година, хроничних болесника нарушеног здравља са срчаним слабостима, дијабетесом, карциномом...

„Посебно су угрожени пацијенти са респираторним проблемима, који се компликују инфекцијама и вирусима са високом температуром, које су најчешће завршавале бронхитисом, пнеумонијом, а један број и емболијом плућа, што је озбиљна компликација, која може да угрози живот. Такође, запазили смо да су те вирусне чест узрок и уринарних инфекција, које такође доводе до инсуфицијенције бубрега и сепсе”, објашњава за

„Политику”, специјалиста ургентне медицине др Мирослав Тепшић, начелник панчевачке службе хитне медицинске помоћи.

AddThis Sharing Buttons

Share to Facebook Share to Twitter Share to Google+ Share to Email

Томислав Крсмановић: ДРАСТИЧАН ПОРАСТ УМИРАЊА.

СРБИЈА ЈЕ У НАЈКРВАВИЈЕМ РАТУ У ЊЕНОЈ ИСТОРИЈИ- А НЕВИДЉИВОМ, ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ А НЕ ВИДЕ ЦЕЛАТИ.

На београдским гробљима, број погреба током јануара је премашио неславни рекорд из истог месеца 2000. године. Слично је и у суседном Панчеву, у последња два месеца је повећање до невероватних 60 одсто у односу на исти период прошле године, у Нишу, у Ужицу, Новом Саду Овако је у целој Србији. .

Кривуље рађања и умирања су се укрстиле, у Србији више умире него ли што се рађа, Србија је сваке године мања за један град осредње величине. За само десет година, опустошена је унутрашњост Србије, нестају читава села као потонули библијски градови, затварају се школе, празне се обори и штале, не обрађују оранице, становништво стари, све је болесније, млади одлазе, распадају се породице, у многим селима се годишње роди једно а умре двадесетак житеља, На Србију се окомиле свакојаке пошасте, сиромаштво, нар команија, алкохолизам, пушење, проституисање, прете педерастичка и педофилија, безнађе. Становништво је уморно и обеспомоћено. Содомом и Гомором.

У Србији се води необјављени рат, незамисливих размера и подмуклости, најкрвавији од свих досадашњих. Последњих деценија су тихо и нерегистровано милиони нестали у непознатом правцу, у црним демографским космичким рупама,. Геноцид је врло слаба реч.

Ниједна здравствена установа није обавила објективно научно истраживање узрока овако масовног умирања широм Србије.

А без тога се не могу преписати праве мере..

Уместо да се укаже на суштину данашње кризе ДА СРБИЈА УБРАЗАНО НЕСТАЈЕ, и ПРЕПИШУ МЕРЕ спаса, у данашњој Србији се у жижу јавности гурају надмудривања површних политичара и посланика у Скупштини Србије, недорасли уредници медија се правдају да подиже продају тиража причама о кафанским певаљкама, ријалити шоу, сликама најзгоднијих задњица, научне установе се не изјашњавају..

Синдикат пензионера тврди да се повећава смртност пензионера и тако смањују буџетски издаци за пензије, да се распамећена Србија по ``ескимском рецепту`` олобађа

старих, ризнице *непотребне* националне мудрости. Запажа се да здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета. Све су гласнији и они који упозоравају властодршце да снемоћао народ не може да брани своје границе и да се одупре потенцијалном страном агресору, да привређују како треба, да се расплођава.

Сви се слажу да су транзициони богаташи проблем- тако лешинарски чувају недирнут STAUS QUO.

Чувена америчка списатељица је у њеном спису Глобална баланизација(1977) предвидела балканске ратове 1990-их настале распадом Југославије, да су у супротности са разумом, атавистички, закључивши при томе, да су национални профитери увек злоупотребљавали национална осећања обесправљених да чувају, или долазе на власт, да је комунизам до крајности подстакао националне антагонизме.

После ``победе демократије`` 1992 године и у 2000 години, стари кадрови и превазиђена схватања не презају ни од чега, ни по коју цену, да би сачували своје позиције и привилегије, помамно иду преко лешева, дубоко су уврежени и снажно се одупиру променама.

Њима одговара обеспомоћен народ.

Пошто нема адекватне заштите судства и полиције, настају њихово самовлашће и криминал.

Они заслепљени не бирају средства, за њих су судбине, здравље и животи грађана виђени искључиво кроз призму остварења њихових личних амбиција и банковних рачуна.

У уџбеницима психијатрије стоје квалификације о параноидној шизофренији, зато нико не сме да укаже на злодела мафијаша ``en distance``, што је најопаснији злочин, на неки начин опаснији и разорнији од атомске бомбе. А невидљив и недоказљив. А о том ``савршеном злочину``, узгред речено, који се примењује хиљадама година ``Виде се жртве не виде се целати``, више знају поједине западне кућне помоћнице, од већине наших опскурних министара и народних посланика.

Нација убрзано копни мислима из кабинета невидљивих тајкуна. А сви ћуте, нити запајају шта се дешава.

Докле год се у Србији не појаве такве интелектуалне снаге кадре да ову опасну у историји човечанства најукривенију, а најопаснију репресију, разорнију од атомске бомбе, нечувену тиху кланицу Србије и њеног народа од стране тајкуна, не разоткрију, као што су то учинили Вацлав Хавел и његова група 1977.године у ЧСР, као и еминентни француски интелектуаци 1980-их година, **Србија ће убрзано нестајати.**

Не постоје речи НЕ МОЖЕ, када је у питању ОПСТАНАК. Спашавајмо се!

Острашћени `` мудри `` криминалци себе сматрају за проницљиве политичаре, еугеника је светски тренд, па да и они `` експертски `` смање број становника, да буду у планетарном тренду Смањимо у Србији број становника, улижимо се светским моћницима!.

Неки се блентаво правдају да морају, да им је тако наређено. Ако је тако, зашто претерују у мучењима и пљачкама, зашто се еномно богате?,

Скрећемо пажњу државним функционерима и онима на истакнутим друштвеним позицијама, да су они срачунато и злонамерно донекле поштеђени подареним лагоднијим животом ("Чувајмо се Данајаца када нам и поклоне доносе"), пре свега, су недовољно информисани, истина се од њих лукаво укрива, "да се Власи не досете"., застрашени. Те су отуда лукаво пасивизирани. А сутра ће доћи ред и на њих. А тада може бити касно.

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло предводи дивизије невидљивих снајпериста јуришајући на обеспомоћену Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрднје односити у својим канцама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих. Њена мета нису појединци, некакви политички некоректни, не, никако, њена мета је цео народ. И мањине страдају, ништа мање, али као колатерална штета.

Србија се може спасити једино ако се спроведу корение реформе, заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат, и посрнуло здравство. Ако тајкунска завера `` en distance `` буде разоткривена јавно.

На држави Србији је да покуша у последњем минути националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји и нестанка..

Предлог мера: СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ. ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА.ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА. МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Напомена: Мафијашка власт дан данас подмукло и упорно угрожава моје здравље са циљем физичког уништења, покушава да спроведу нада мном тиху ликвидацију, без смртне пресуде и без пуцња, да ме тако `` en distance `` спрече да добијем пресуђену накнаду штете.

За мене су последњих година интервенисали врло моћни појединци из САД, саветујући властодршцима Србије да испоштују моја права. УМЕСТО ПРАВИЧНЕ НАДОКНАДЕ, ПОРЕДАК НАНОСИ НОВЕ КАЗНЕНЕ МЕРЕ И ШТЕТЕ. Криминалци упорно и тврдоглаво желе да ме представе као бунцију, `` Србина``, или `` агента ЦИА``, како кад, како у ком контексту, ``кога треба уништити као медицинског пацова, не бирајући средства``. И да ме недорасли на силу покушавају да постварују као средство застрашивања, да на мени паразитски зарађују своје плате. Уместо да засучу руке.

Томислав Крсмановић: **Нато бомбе су штетне по здравље, али нису значајан узрок погоршања здравља и раста канцера.**

НА УБРЗАНО КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈЕ ЈОШ ПРЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ, МНОГО ПРЕ ЧЕРНОБИЛА И НАТО БОМБИ 1999.године.

Копњење здравља грађана је започето у израженијој мери још 1970-их година, много пре НАТО бомбардовања 1999.године, и Чернобила (а у другим земљама ближим Чернобилу нема здравствених аномалија интензитета као у Србији) .

Доказ су и здравствене статистике, али их треба умети објективно проучавати и на основу њих закључивати уз примену научног статистичког метода уважавајући особености геометријске прогресије раста обољења.

Јер она је у питању.

Слабљење здравља се убрзава, нарочито од 1970-их година, а све брже и брже из деценију у деценију, са растом синергије узр очника кризе, све до данашњих дана.

Али тај раст не иде по аритметичкој прогресији, него је на делу блага, геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу , из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд.

Број раста оболелих од канцера је енорман из године у годину, јер је , све разорнији дејство узрочника који су у развоју, као и њихов интензитет.

Тако се стиче завањајући утисак раста бројке, погрешно то тумачећи коинциденцијом са НАТО бомбама.

У прилогу два текста.1 и 2.,један из 1978 и други из 1986.године, који су докази да је још тада настајало узлазно убрзано разбољевање..

Добро је познато да су многи на овај разорни подмукли тренд указивали још пре више деценија, због чега су завршавали у затворима, или у лудницама као параноичари.

Није се смела рећи истина. Ми смо што смо јш тада овај мрак обелоданили, завршавали у казаматима.

Не дозвољавамо да данас стварни, виновници здравствене катастрофе од оних дана до дан ас, обмањују јавност и лекаре.

У првом тексту је допис наше неформалне организације ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ којим се обраћамо 16 октобра 1978 године, ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ у САРАЈЕВУ.

У овом допису предочавамо да се рапидно и масовно погоршава здравље нације, указујемо на узроке: пре свега политизацију медицине супротно интересу здравља. Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, краха медицинск етике и правне државе, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

1. ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ Београд 16.октобра 1978.

ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

САРАЈЕВО

``Медицинска професија ствара величину и борбеност једне нације. Основи њен задатак је да излечи, спасе живот, отклони бол, да буде у служби човека.

Потребно је борити се против свега што омета медицину да испуни свој основни и суштински задатак.

Лекар пре свега мора имати своју самосталност. Мора бити руковођен својом професионалном екипом, њему се не смеју наметати никаква упутства, смернице од било кога које га могу ометати у његовој хуманој мисији. Бирокуратски утицаји не смеју имати било какве утицаје и последице на однос «лекар» - «болесник». Наименовања, положаји, у овој професији не могу бити према било ком другом критеријуму сем према стручној, научној и људској вредности лекара, његовим могућностима да помогне болеснику.

Лекар, пре свега, мора бити руковођен својом професионалном етиком, а тек онда својим личним интересима, идеолошком и социјалном припадношћу. Ако је другачије онда се не ради о медицини и лекару,

Медицина се не може користити у друге сврхе сем да помогне болеснику и човеку. Ако није тако, онда то није медицина у служби човека и живота, него у служби разарања.

Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

Лекари нису упознати у довољној мери са овом чињеницом и како друштвено окружење може утицати на здравље људи, или ако то знају , не реагују из страха, или због личних интереса.

Личност човека, његово здравље, и живот, његов лични, породични и брачни живот, су његова неприкосновена права у једном нормалном и демократском људском друштву.

Уротреба медицине у било које сврхе, уколико нарушава ова његова основна и неповредива права је негација саме себе.

Због оваквих појава долази до стерилизације медицине, она почиње да бива надојена механистичким и практистичким духом, њен престижни ниво опада. Медицина онда не може да да оно што нација од ње очекује са свим последицама које из тога проистичу.

Човек је људско биће, а не «људски материјал» или чак «стока» како се према појединцима понекад односе бирократе.

Уколико се ови захтеви не поштују долази између осталог и до опадања угледа медицине у очима грађана и губљења поверења у њу. У питању су углед медицине и земље као једне цивилизоване нације.

Основни правни и морални принципи морају бити поштовани.

У питању су, такође, материјалне штете које је тешко проценити. Потребно је ослободити нашу медицину свих утицаја који могу бити на штету болесника.

Апелује се на Четврти конгрес лекара Југославије да покрене процесе који ће нашу медицину ставити у потпуности на место које јој припада, а то су слава, част и углед југословенске медицине у служби човека и његовог здравља.``

2. У овом другом допису се обраћамо Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ, 1.9.1986 godine. Predmet: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I BORACA ZA LJUDSKA PRAVA

На основу анкетирања бивших политичких затвореника, дисидената и бораца за људска права, установили смо да је све препознатљивије лоше здравствено стање политичких затвореника у југословенским затворима, и дисидената, бораца за људска права, свих оних који се боре за демократизацију и поштовање закона- а налазе се на формалној слободи.

Представили смо даље здравствене податке за већи број ових особа, разуме се оне којима ми располажемо. Напред су дати податци о здрављу за око 600 особа, упркос поменутих ограничавајућих фактора сматрамо да је дата прилично репрезентативна скала информација о њиховом здрављу.

Када се ради о здрављу политичких затвореника, таквом стању здравља у затворима доприносе услови и режим живота, температура у просторијама зими уме да пада и око

нуле, обавезан рад, неадекватна исхрана, не може се говорити о правом медицинском третману и нези, карактеристичан је однос према политичким затвореницима, који заслужује специјалну пажњу, и преиспитивање од стране надлежних, има бруталности, и разних злоупотреба, тортура и мучења, којима се наноси штета њиховом здрављу.

Политички затвореници често већ после пар година обољевају, обично озбиљно или тешко.

Они који проучавају феномен дисиденције у савременом југословенском друштву долазе до закључка увидом у ситуацију, да такође категорије грађана као тзв "дисиденти" "борци за људска права", "неподобни" "политички не-конформни", "петиционаши" (потписници петиција), `` судски кверулант``, и сл. су лошијег здравља од осталих грађана (које је такође лоше, са тенденцијом рапидног погоршавања). Стопе морталитета и морбидитета су високе. А и стопа наталитета ниска и врло висока стопа развода, продуженог целибата и удовиштво. (То су проблеми који муче целу нацију).

Судови, бирои за притужбе и жалбе, синдикати, државни органи, и функционери којима се грађани жале на повреде њихових права, запажају да се и код ових сегмената становништва констатује да су лошијег здравља него остала укупна популација. Тако комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице (Дневник, Нови Сада од 1985/08/25 године).

Властодршци мисле да се тако чинећи обрачунавају са непријатељима, да чувају власт.

Што је заблуда са кобним последицама. Масовност и интензитет ове тенденције разарања су такви, да то води слабљењу нације, наталитета, изазивају огромне трошкове и расипништва и руше економију и виталност нације, која постаје уморна и неспособна да привређује и брани своје територије.

Обсервирајући податке о здрављу ових категорија грађана, запажа се нарочито присуство следећих обољења: инфаркт и срчана обољења, кардиоваскуларне болести, крвни притисак, дијабетис, бубрези, јетра, чир у стомаку, нервне и душевне болести, несаница, депресија, астенија, анемија, главобоља, повећан број туберкулозе. Има и далеко више појаве рака него ли код других. Региструје се драстично већа присутност саобраћајних удеса, свакојаких трауматизама, свакојаких других удеса, има и самоубиства, него ли код остале популације.

Из приложених података се сагледава да су рак и друге болести које се стављају као последица НАТО бомбардовања 1999.године, још тада биле у јаком порасту.

Са растом кризе 1980-их, са распадом Југославије, са ратовим на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, пратећим страхом и све интензивнијим

стресом, су све снажније деловали узрочници надлазеће националне здравствене катастрофе, добијајући обележја благе, али убрзане геометријске прогресије.

Рат, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, су разорно деловали на здравље.

Природно је да бомбардовање лоше утиче на здравље, да није здраво, али не у толикој мери, рак и друге могуће корелативне болести, су почеле много раније, много пре 1999.године, о чему смо и ми писали још од краја 1970-их и 1980-их година., што се види из ова два приложена документа.

Тренд раста ових обољења је узлазан, много више од аритметичке прогресије, на делу је геометријска прогресија.

Бесмислица је тврдити да бачене НАТО бомбе садрже уранијум који ће деловати хиљаду година, јер они који су бацали те бомбе су рационални, нико живи не зна шта ће се овде дешавати кроз хиљаду година, и ко ће овде бити тада.

Занимљива појава у политичком животу Србије, која по својој контрадикторности заслужује посебну анализу, је да баш прозападна гарнитура на власти понекад баца свеукупну кривицу за лоше здравље нације, управо на међународну заједницу. Поједини ``мондијалист и``, званичници, као и неформална власт Србије, јавно оптужују САД и НАТО за бомбардовања 1990-их, као главне кривце за енорман пораст канцера и других повезаних обољења.

Уместо да укажу на узрочнике, они који владају Србијом, су тако лажно и кратковидо пребацивали кривицу на НАТО,.

Да би пред народом и гласачима скинули одговорност са себе.

Што никако није похвално за ове ``високоумне мондијалисте`` и за њихову проницљивост и поимање данашње гео-политике).

Они који жели да докажу да су НАТО бомбе изазвале националну здравствену катастрофу, уколико научно проуче стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије и деценију, узимајући у обзир својства статистичке науке када се ради о геометријској прогресији обољења и узрочника, установиће да у оваквом научном приступу, не постоји статистички значајна корелација између НАТО бомби и раста канцера.

Доказ су званичне здравствене статистике.

У тимове оних који проучавају овај сложен досије, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара и свакојаким радозналаца, и нарочито оних који свесно желе да погрешно процењују паушално уважавајући искључиво њихове парцијалне интересе, треба укључити објективне научне раднике математичаре и статистичаре.

А ми такве стручњаке имамо, Србија је у овој области светска велесила.

Сада Србија букти у нарастајућем истинском пожару мржње према Америци и ЕУ, Србији свакодневно подмећу подмукло кукавичје јаје антисемитизма, да је тако гурну у амбис, то чине Србији и Србима они који су вековима мрзели и прогонили Јевреје, а Срби су одувек са Јеврејима живели у слози и љубави.

Ови неформални центри моћи су узрочници мржње према Западу, зато јер је они методично подстичу, јер на све стране провоцирају народ и грађане, приказујући им да нису они кривци за њихове невоље или трагедије, него да су то САД и ЕУ, НАТО, то чине да себе оправдају, или да их изазову против Запада, да их так представе као `` сметњу``, `` непријатеља Запада``. Да би они једини овде могли да буду продужена рука Запада. И да онда тако добију добију радне задатке, хонораре, да из све снаге навале на `` непријатеље Запада``, али да тако добију оправдања да пљачкају и робе незаштићени народ.

Њима одговара изнурен народ, међу њима је раширена једна прећутна свест и спознаја, руиниран и обеспомоћен народ нам одлично одговара, јер нам се не може супротставити: **ДА МОЖЕМО БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗИВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАМО НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧИМО ОНЕ КОЈИ НАС МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋИМО РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧИМО СНАЖАН ОТПОР, ДА САЧУВАМО ЗАУВЕК status quo.**

Ваљда је Америци и ЕУ стало до тога да буду прихваћени и да међу грађанима Србије према њима постоји `` good will``.

Овакав катастрофално настао одбојан имиџ Америке и ЕУ у Србији, је последица застаревања на разним попуцалим шавовима, недовољне компетенције ових неформалних сегмената моћи, њихове недовољне прилагођености на брзо мењајуће односе у свету, занетости баханалијама и оргијама у моћи и луксузу.

У Србији се труби да су кривци искључиво Америка, Бжежински, Јевреји Мадлен Олбрајт, Сорош, Ротшилд, банкари, итд.

Чиме се узрујаној Србији у кризи идентитета подмукло подмеће кукавичје јаје анисемитизма. Србији која је одувек са овим владарским народом живела у слози `` још од Римских времена, `` како је казао недавно Натанијаху. Подмукли желе да је тако лише подршке, да се са њом могу лако обрачунавати.

Поводом подизања спомен плоче у центру Приштине жртвама Холокауста, су се огласили представници Јевреја протераних са Косова. Нисим Комфорти, протеран са Косова 1999. године у Израел, каже да су Јевреји на Косову у свим ратовима били пљачкани и убијани. 1999. године припадници тзв. Ослободилачке војске Косова су учествовали у протеривању Јевреја из Приштине. Према сведочењу Јевреја који су преживели Холокауст име Џафера Деве поистовећивало се са Хитлером. Такође, занемарује се улога Скендербег дивизије која је била састављена од Албанаца, која је учествовала у хапшењу Јевреја из Приштине и помагање снагама нацистичке Немачке у

њиховој депортацији и убиствима. Дакле Албанци на Косову су активно учествовали и помагали окупаторске силе најпре Италијане а потом и Немце у Холокаусту над Јеврејима а занемарује се прича о неалбанцима и Србима који су спашавали Јевреје на Косову

- •>
-
- *Арон Конфорти.*
-
-

Албанци, и не само они, ојађеној Србији на превару подмећу кукавичје јаје антисемитизма. Да тако Србију изолирају, да је гурну у амбис, да је лише подршке моћног јеврејског народа са којим су Срби кроз историју увек имали односе уважавања и пријатељства.

Да Србе тако лише заштите, да их могу некажњено робити и пљачкати.

А себе желе да представе као народ који воли Јевреје, што не потврђују чињенице и историја. .

Обмана о НАТО бомбама доприносе и извори из Рима, према њима, италијански војници који су били изложени НАТО бомбама 1990-их година на ратиштима на Косову, често умирали од рака.

И ово је доказ да хушкање Срба против Америке и Јевреја, гурање у изолацију, долази и отуда.

А за то време здравље је многим неповратно назадовало.

2. T.Krsmanovic: Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ
1.9.1986 godine: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I
BORACA ZA LJUDSKA PRAVA.

U prilogu podaci o zdravlju 600 osoba.

Lose zdravstveno stanje politickih zatvorenika u jugoslovenskm zatvorima i disidenata, boraca za ljudska prava, svih onih koji se bore za demokratizaciju i postovanje zakona, je sve prepoznatljivije . To je predmet sve vece paznje i brige organizacija i pojedinaca koji se bave zastitom ljudskih prava.

Kada se radi o zdravlju politickih zatvorenika, takvom stanju zdravlja u zatvorima doprinose uslovi i rezim zivota , temperatura pada i ispod nule, obavezan rad, neadekvatna ishrana, ne moze se govoriti o pravom medicinskom tretmanu и nezi, karakteristican je odnos prema politickim zatvorenicima, koji zasluзује specijalnu paznju, i preispitivanje od strane nadleznih,

ima brutalnosti, i raznih zloupotreba, ima tortura i mucenja, kojima se nanosi steta njihovom zdravlju.

Skrecemo paznju nadlezni, drzavnim organima na lose stanje zdravlja zatvorenika i zahtevamo prigodne mere.

Sudovi, biro za pritužbe i žalbe, sindikati, državni organi, i funkcioneri kojima se građani zale na povrede njihovih prava ,zapazaju da se kod ovih segmenata stanovništva zapaza da su losijeg zdravlja nego ostala ukupna populacija .Tako komisija Veka saveza sindikata SR Hrvatske za zastitu samoupravnih prava radnika upozorava da mnogi građani dok traze pravdu oboljevaju , u tolikoj meri i intenzitetu, da to opterecuje zdravstvo i bolnice(Dnevnik, Novi Sada od 25.8.1985

godine).

Oni koji proucavaju fenomen disidencije u savremenom jugoslovenskom drustvu dolaze do zakljucka uvidom u situaciju da takodje u kategorijama gradjana kao tzv"disidenti""borci za ljudska prava""nepodobni"" politicki ne-konformni""peticionasi"(potpisnici peticija), i sl su losijeg zdravlja od ostalih gradjana.

Smatramo da je ovo ne samo medicinski nego i moralni, eticki,i zakonski i politicki, drustveni problem, koji zaslujuje narocitu paznju za to nadleznih drzavnihi ,medicinskih i zakonodavnih organa.

Dalje ce biti predstavljeni zdravstveni podaci za veci broj ovih osoba, razume se oni kojima mi raspolazemo. Precizni podaci se mogu dobiti jedino uvidom u istorije bolesti ovih osoba, i u zvanicne medicinske nalaze. To nama nije bilo moguće ovoga puta , to bi znacilo rad ekipe strucnjaka inter-disciplinarnog profila, sredstva, vreme, za sta mi nemamo resurse niti podrsku nadleznih.

Mi smo postupili na drugaciji nacin. Anketirali smo nekoliko stotina osoba, i to samu osobu (cadasnjeg ili bivseg politickog zatvorenika,disidenta, borca za ljudska prava, i sl) ili pak njihove srodniike ili prijatelje, poznanike, a koji poznaju u vecoj ili manjoj meri osobu i njeno zdravlje.Vrlo je tesko prikupiti ovakve informacije , osoba nerado govori o svome zdravlju, ("privatnost""intimnost", plasi se svrhe, nepoverenje, i td), tako da je vrlo cesto odbijanje da da ovakve podatke(A sto je vrlo stetno i po samu osobu i druge , jer takvim odbijanjem onemogucava akcije za poboljsanje situacije i otklanjanje uzroka). Takodje ima osoba koje bi trebale da daju podatke o zdravlju ali cesto iste ne poseduje, a sto je jos mnogo cesce sa osobama prijateljima, poznanicima, srodstvenicima..

Veliki problem u ovome istrazivanju je bilo naci spisak populacije ovih osoba .Mogu se u pojedinim izvorima pronaci liste politickih zatvorenika, ali je pitanje koliko su tacne. Sto se tice "disidenata" stvar je laksa, postoje razne peticije, koje su oni potpisivali, radi se o osobama koje su mahom poznate javnosti. Ali se javlja veliki problem kako stupitii sa njima u kontakt , pridobiti njihovo povrenje, i saradnju jer se radi o vrlo specficnom segmentu stanovnika i istrazuje se vrlo intimna i delikatna sfera licnog zivota. Bilo bi najbolje zato postupiti na sledeci

nacin, tj posedovati licne podatke sa imenima osoba, I siigmetickim podacima, i za svaku od ovih osoba dobiti tacne podatke o zdravlju iz zvaničnih medicinskih izvora i nalaza. To ovoga puta nije bilo moguće a što je objašnjeno napred.

Vodeći račun o prednjem, može se reći da su dobijeni samo delimični podaci o zdravlju ovih osoba, saznali smo samo za pojedine bolesti od kojih boluju a ne sliku o ukupnom zdravstvenom stanju ovih osoba koje će dalje biti navedene. Što se tiče tačnosti datih informacija o zdravlju ovih osoba, s obzirom na način prikupljanja informacija, greške su moguće. Ali mi smo prilikom prikupljanja informacija vodili račun o tome i sproveli sve raspoložive mere da se mogućnost grešaka svede na što manju moguću meru, a što ne znači da greške ne postoje. Pogrešne informacije su moguće u detaljima, ili neznanju ispitanika nekih drugih bolesti sem navedenih, ili u izvesnim slučajevima, .Ali u opštim linijama ovi podaci odražavaju realno stanje koje je vrlo loše.

Politički zatvorenici već posle par godina većina oboljeva, obično ozbiljno ili tesko.

Što se tiče disidenata i boraca za ljudska prava njihovo stanje zdravlja je daleko lošije nego li ostale ukupne populacije (koje je takođe vrlo loše, sa tendencijom rapidnog pogoršavanja).. Stopa mortaliteta i morbiditeta je visoka. A stopa nataliteta niska i vrlo visoka stopa razvoda, produženog celibata i udovistva. (To su problemi koji muče celu naciju).

Smatramo dakle, da uprkos ograničenja i mogućnosti pogrešnih procena je dalje data prilično reprezentativna skala informacija o zdravlju ovih osoba.

Napominjemo da među ovim osobama ima prilično starih, (nacija stari) ali su većina sredovećni, ima dosta i mladih, .Dakle, ovako loše stanje zdravlja ovih osoba se ne može pravdati njihovom navodnom starošću.

Analiza bračne i porodične situacije ovih osoba dozvoljava da se zaključi da je kod njih stopa razvoda, produženog celibata, udovistva, daleko viša nego li kod ostale populacije, da se kod njih manifestuju dezintegracioni procesi u porodici, braku, zdravlju, ličnosti, profesiji.

Dalje su dati podaci o osobama, ime i prezime, odakle je, i raspoloživa informacija o zdravlju. Nismo davali podatke o profesiji, starosti, imenu i lokaciji zatvora, itd, a zato jer smo hteli izbeći mogućnost grešaka a koje postoje onda još više vodeći račun o prednjem načinu prikupljanja informacija. Takođe, smatramo da se radi o osobama poznatim javnosti kao I da su njihova imena citirana u pojedinim listama političkih zatvorenika., kao potpisnika peticija, i isl.

Navodimo da je usled ovakvog prikupljanja informacija moguće da se radi o bolesti od koje je osoba bolovala u prošlosti.

Vodeći račun o načinu prikupljanja ovih informacija, upotrebljeni termini, nazivi bolesti, nisu u skladu sa medicinskim kodeksima, često nisu precizni. Tako smo saznali da je osoba "tesko obolela" "organski obolela" "ruiniranog zdravlja" jer osoba koja daje informacije ne zna više od toga.

U ovome istraživanju najvažnije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni. Mi nismo imali drugi način prikupljanja informacija, smatrali smo da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne reci o ovome. Cilj nam je da senzibiliziramo javnostni da privučemo pažnju na ovaj razorni trend koji je krajnje opasan.

Vlastodršci misle da tako cinici se obračunavaju sa neprijateljima, čuvaju vlast. Sto je zabluda sa kobnim posledicama. Masovnost i intenzitet ove tendencije razaranja su takvi da to vodi slabljenju nacije, nataliteta, izaziva ogromne troškove i rasipništva i rusii ekonomiju i vitalnost nacije koja postaje umorna i nesposobna da privredjuje i brani svoje teritorije.

U ovome istraživanju najvažnije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni. Mi nismo imali drugi način prikupljanja informacija, smatrali smo da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne uciniti i reci o ovoj tamnoj i zakoljenoj sferi. Primenili smo tzv metod "popisa", prikupljanja informacija od osoba cije liste raspolazemo po nacelu "bez izuzetka", tj sve redom po spisku. Mi nismo izabirali one koji su bolesni a izostavljali zdrave, smatramo da ne može biti korelacija u takvoj meri da to može poremetiti pouzdanost rezultata između cinjenica da li je osoba bolesna ili zdrava i spremnosti da da informaciju o svome ili tuđem zdravlju.

Napred je dat podatak o zdravlju oko 600 osoba, uprkos pomenutih ogranicavajućih faktora smatramo da je data прилично reprezentativna skala informacija ovih osoba.

Tako da uprkos ogranicavajućih faktora u ovome istraživanju se može zakljuciti sa odgovarajućom pozitivnom pouzdanoscu, da je stanje zdravlja ove populacije mnogo losije od stanja zdravlja celokupne populacije.

Mi ne zelimo da pravimo insinucije o uzrocima ovakvog loseg stanja zdravlja, ovih osoba, osim navedenih uslova zivota u zatvorima i onoga sto same ove osobe kazu. Mnogi se zale na stres, siromastvo, progone, али и на разне намерне zloupotrebe sa zdravljem.

Napominjemo da smo u radu na prikupljanju ovih informacijia nailazili na velike treskoce, konfiskacija prepiske, smetnje u kontaktima, i td. iako je nas rad bio u okviru zakona i dobronameran.

Dalje ćemo iz nastavka u nastavak navoditi podatke o zdravlju 600 osoba politickh zatvorenika i disidenata.:

-Gojko Djogo, Beograd, cir na dvanaesto-palacnom crevu, kamen u bubregu, saniran tbc proces na bubrezima iz proslosti, nesanicica . nervne tenzije ;Ilija Moljkovic, Beograd, oboleo organski, ruiniranog zdravlja, nesanicica, tenzije, depresija ;Josip Pemic, Zagreb, oboleo .posledica torture elektro-sokovima po genitalijama ;Davor Aras, Zadar, srce(imao 9 napada srca zatvoru), infarkt, mozdani udar, cir u stomaku, urinarni kanali, nervi, nesanicica, bio lecen u Svajcarskoj ;Sadik Sadiku, torturisan u zatvoru, strajkovao gladju, oboleo ;Mica Popovic, Beograd, srce, supruga, supruga obolela od parkinsonove bolesti, njegov sin Jovan otpusten iz vojske zbog loseg zdravlja, ;dr.Gojko Nikolis, Beograd, srce, depresija ;Dobrica Cosic, urinarni organi; dr.Veselin Savic, Beograd, srce, krvni sudovi, vaskularni sistem, psiho-somatski poremećaji ;Curi Dinore, Kosovo, obolela, strajkovala više puta gladju ;idajet Hiseni, Kosovo, Pristina,

torturisan, oboleo ;Halil Alideni, Kosovo, torturisan, oboleo,;dr. Vojislav Seselj, uzdrmano zdravlje zbog tortura u zatvoru i zbog strajka gladju, bio izlozen zloupotrebama nad zdravljem za vreme boravka u zatvoru u Zenici ;dr.Andrija Gams, rak debelog creva ;Lazar Konfino, srce ;Laslo Sekelj, Novi Sad, nepoznato ;Dobroslav Paraga, Zagreb, visok krvni pritisak, oslabio vid, lumbago, slomljena noga u zatvoru, kostobolja, teska nesanica, bio torturisan u zatvorima, i zloupotrebe nad njegovim zdravljem ;-Smiljan Paraga, Zagreb, otac Dobroslava, organski tesko oboleo ;Arna Paraga, Dobroslavova majka, rodjena Laufer iz poznate jevrejske bogate zagrebacke porodice kojoj su komunisti 1945 godine streljali brata i oca sve oduzeli, organski tesko bolesna ;Domagoj Paraga, brat Dobroslava, nesanica, insuficijencija pluca, bio mucen u psihijatrijskim bolnicama ;Ernest Brajder. Zagreb, prijatelj Dobroslava Parage, jevrejske nacionalnosti, nas saborac i saradnik za ljudska prava, po recima Dobroslava ubijen, можда прво отрован гасом у соби, а власти kazale da je izvrsio samoubistvo;Tomislav Dumancic, Zagreb, umro u zatvoru, bolovao od srca, tbc pluca, kicme, umro u momentu kada mu je odbijena zalba za pomilovanje ;Tomislav Krsmanovic, Beograd, teska nesanica, jake nervne tenzije, problemi sa koncentracijom upotrebom intelektualnog domena, nema organsko oboljenje, na potiljku ima masno tkivo velicine velike jabuke, bio mucen u specijalnim ustanovama, prete mu napadima na zdravlje;Tomislav Jeremic, Obrenovac, tucen, iznuren ;Tomislav Urosevic, Sabac, imao nekoliko infarkata;Dragoslav Mihajlovic, Beograd, imao infarkt, kicma, imao u proslosti TBC pluca, iznurenost; Josip Buhnjar. Zadar, zacepljenje krvnih sudova, imao veliko masno tkivo na potiljku ;dr.Franjo Tudjman, Zagreb, srce. akutni bronhitis, kicma, krvni sudovi, supruga obolela do raka, ima dva sina, oba ozbiljno bolesni, ;jedan od nesanice, upale bubrega, oci, cir na zelucu, a drugi od nerava i srca, cerka od nerava i nesanice, imala proces na plucima ;Matija Beckovic, Beograd, cir na 12 palacnom crevu ;Dragoljub Ignjatovic, Beograd, cir na zelucu, poremećaj metabolizma, teska anemija, astenija, reuma, psiho-somatski poremećaji, teska nesanica, depresija, imao u proslosti tbc proces na plucima, nervi, za vreme boravka u zatvoru mu iznenada ispalo 18 zuba, za mesec dana koji su ranije bili zdravi, zali se na zloupotrebe medicinom, bakterije, gas ;brat Petar Ignjatovic, Beograd, cir na dvanaesto palacnom crevu, intenzivna nesanica, psiho-somatski poremećaji ;njihov otac Svetomir Ignjatovic, profesor univerzitet a, preminuo, bolovao od apopleksije, srca, bio oduzet 10 godina, embolija, supruga Dara preminula od parkinsonove bolesti, imala u proslosti tbc proces na plucima, takodje oboje patili od intenzivne nesanice;Vlado Gotovac, Zagreb, kaze da je u zatvoru u Velikoj Gradiski bio namerno inficiran zarazenim spricom i bio tesko bolestan od hepatitisa, ciroza jetre, gastritis, supruga obolela od raka materice, cerka nervi i psiho-somatski poremećaji.Zali se na zloupotrebe medicine i gas u prostorijama ;Milovan Danojlic, Beograd, kamen u bubregu, imao operaciju, imao u mladosti zloupotrebu psihijatrije u politicke svrhe;Nikola Novakovic, Sarajevo, srce, lumbago, krvni sudovi, urinarni kanali, kardio-pulmonarni problemi ;Milisav Zivanovic, Stalac, jetra(obolela posle veceg broja injekcija koje su mu bile date nasilno u kaznene svrhe u Pshijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu, kaznjen sto je bio optuzio uticajne za korupciju).Rozacija, tromboza,;zakrecenje krvnih sudova, dva infarkta, srce, zeludac, astenija, zrtva zloupotrebe psihijatrije u politicke svrhe ;Radisav Zivanovic, brat Milisava iz Stalaca,srce, cir na zelucu,prostata, teska nesanica, astenija, depresija, psiho-somatski poremećaji.Zali se na zloupotrebu medicine, subverziju, zali se na policiju koja progoni nevine a ne one koji ruse drzavu ;Aspazija Lega, Skoplje, supruga Milisava Zivanovica, bilo joj zapreceno smrcu da ne posecuje Milisava u zatvoru, isto I T.Krsmanovicu koji je nekoliko godina posecivao M.Zivanovica jednom nedeljno u CZ -u u Beogradu, bila relativno dobrog zdravlja, umrla iznenada u Skoplju 1983 godine, rodbina

urucila zahtev sudu, da se ispita uzrok smrti,navodeci tvrdnju da je neko otrovao, i da joj pustaju bez njenog znanja otrovan gas u stan.;Dusan Vukalovic, Beograd, zali se na tenzije, osecaj straha, pretnje medicinom ;Nikola Barovic, jake nervne tenzije, vrsta astenije, otac Jovan Barovic poginuo u saobracajnoj nesreci(nekoliko dana pre smrti se zalio T.Krsmanovicu на састанку у Хотелу”Москва” da mu prete smrću), majka Dusanka zatim takodje imala saobracajnu nesrecu i tesko povredjena, nepokretan invalid u kolicima, sestra bila pretucena 1968 od udarca policije uleteo joj zub u pluca, jedva ostala ziva. Nikola i Dusanka se zale da su saobracajke bile rezirane; Vladimir Markovic, Beograd, nervne tenzije, iscrpljenost ; -Radoslav Markovic, otac Vladimira, visok pritisak ;Branka Markovic, majka Vladimira, reuma, besika ;Adem Demaci, lose zdravlje; Predrag Palavestar, nepoznato ;dr.Zarko Trebjesanin, nepoznato ;dr.Radovanovic, direktor Kriminoloskog instituta-anksioznost ;Miroslav Radovanovic, Beograd, srce, bubrezi, nervi, pritisak,secer, krvni sudovi, nesanica, depresija, iscrpljenost ;dr.Svetozar Stojanovic, Beograd, ceste i intenzivne glavobolje, spondiloza, premor ;Dragisa Terzic, preminuo, bolova od srca, vise organskih oboljenja, rak pluca, imao tesku saobracajnu nesrecu ;Bajram Ajeti, Podujevo,posledice po zdravlje od progona injekcijama ;Bedri Ajeti, zdrav ;Djordje Simicic, Lok, ruiniran ;Zink Antun, Zagreb, torturisan elektro-sokovima, po genitalijama, i na razne druge nacine, tesko oboleo ;dr.Nikola Milosevic, Beograd, krvni sudovi ;dr.Vojislav Kostunica, ima problema sa kicmom;dr.Mihajlo Markovic, Beograd, operisao zuc 1968 godine, operisao masno tkivo na ledjima;Josip Bilusic, Dalmacija, elektro-sokovi po genitalijama, gas u prostoriji, tesko oboleo;Dragomir Olujic, organski zdrav ;Pavluska Imsirovic,Beograd, strajkovao gladju, ima problema sa zdravljem;Jelica-supruga Pavluske, ima takodje probleme sa zdravljem,mala cercica za vreme sudjenja ocu 1984 godine, i 1985 godine pokazivala znake nervne i psihicke prenapregnutosti i neprilagodjenosti ; Miodrag Milic, zvani Mica doktor,Beograd, krvni pritisak,oboleo organski ;-Vladimir Marjanovic, Beograd, nervne tenzije, nesanica, astenija, imao u proslosti probleme sa srednjim uhom, bio tucen u zatvoru ;Ljiljana Marjanovic, supruga Vladimira, ima probleme sa zdravljem ;Gordan Jovanovic, zdrav ;Milan Mikolic, Beograd, strajkovao gladju u zatvoru, ima problema sa zdravljem;Zlatko Tomicic, Zagreb, infarkt, mozdani udar, imao proces tbc na plucima, 3 cira na zelucu, nesnosna nesanica, problemi sa nogama, supruga ,reuma, nesanica, cir u stomaku, pritisak, izgleda da boluje i od leukemije, ;cerka:rahitis, reuma, slabasna; sin:dok je bio u zatvoru je imao proces tbc na plucima ;Manda Paric,Bosna,tesko obolela, imala u zatvoru tesku operaciju ;Marko Veselica, Zagreb, teska nesanica, pritisak, nervi, stomak, depresija, ;supruga:nervi i prema informacijama ima rak dojke;cerka:nervi;majka umrla do infarkta posle posete njemu u zatvoru ;dr. Dimitrije Bogdanovic, Beograd, umro od raka na plucima ;Milovan Djilas, Beograd, srce, vene, reuma, imao ranije probleme sa kicmom u blazoj formi ;Stefica Djilas, bubrezi ;Aleksa Djilas,imao zdravstvenih teskoca za vreme sluzenja vojne obaveze sto je izazvalo zabrinutost i sumnje roditelja ;Vukica, cerka Milovana Djilasa, nepoznato ;Akim Djilas brat Milovana Djilasa, nesanica, gastritis, prostata Stojan Cerovic, Beograd, zdrav, u detinjstvu imala porodica progone, imao teskoca sa zdavljem;Komnen Cerovic, zdrav ; Milka Cerovic, imala u poslednje vreme probleme sa zdravljem, ;dr. Neca Jovanov, srce, reuma, problemi sa nogama, zali se da mu prete zdravlju ;dr.Dragoslav Srejovic, Beograd, nepoznato ;dr.Radovan Samardzic, preplasen za svoje zdravlje;-dr.Ljuba Tadic, Beograd, reuma, problemi sa bubreznim kanalima; Boris Tadic, sin Ljube Tadica, zdrav ;Veselinka Zastavnikovic, supruga Borisa, zdrava ;Dragoljub Micunovic srce, infarkt ;Biljana Jovanovic se zali na napade na zdravlje sestre, i porodice pretnje njoj ; -Dragan Lakicevic, Beograd, zdrav ;Dusan Cetkovic, Beograd, ujak Biljane Jovanovic, visok

krvni pritisak, srce, nesаница, nervne tenzije, ruниран, zali se na zлoupotrebe sa zdravљem dok je bio u CZ(Centralnom zatvoru), lekovima, hemikalijama, gasom

-Svetlana Slabsak, Beograd, nepoznato ,

-Vladeta Jankovic, Beograd, nepoznato

-Vladislava Ribnikar, Beograd, nepoznato

-Srdja Popovic, Beograd, nepoznato

-Julija Nojman, Beograd, непознато

-Aleksandar Petrov., Beograd, nepoznato

-Zoran Gluscevic, Beograd, nepoznato

-dr.Zarko Gavrilovic, nesаница, srcani problemi

-Alek Vujadinovic, oboleo

-Ljiljana Sop, nepoznato

-Vuk Draskovic, povremene jake nervne tenzije i nesаница

-Radmila Lazic, zdrava

-Velimir Cvejic, Beograd, tesko bolestan

-Tanja Petovar, Beograd, nepoznato

-Branko Copic, depresija, samoubistvo

-Ivan Prekajski, Beograd, nesаница, depresija, problemi sa jetrom, krvnim sudovima, za vreme hapsenja i zadržavanja u zatvorima oduzimani mu lekovi po kazni, pretili mu da ce ispitivati majku tesko organski bolesnu i da ce joj na taj nacin izazvati srcani udar, infarkt, tucen u vise navrata, njegova majka:dijabetis, bubrezi, pritisak, alergija;otac :umro do raka, bio u zatvoru .Жали се на злоупотребе са здрављем, гас у стану.

-Ljiljana Knezevic, Beograd, problemi sa zdravљem

-Zagorka Pesic, imala problema sa zdravљem poslednjih godina

-dr.Vesna Pesic, nervne tenzije,

-Dragan Stanic, srcane tegobe, saobraćajka, gas u prostorijama

- Avdi Latifi, Kosovo, cir na zelucu, zuc, reuma, nesanica, nervi
- dr.Svetlana Knjazeva, nepoznato
- dr.Nebojsa Popov, Beograd, reuma
- dr.Trivo Indjic, Beograd, nepoznato
- Anton Filcic, Hrvatska, jetra, vene,arterio-skleroza,gas u prostorijama
- Ante Prpic, Hrvatska, insuficijencija bubrega, cir zeludca, tbc, ruiniramo zdravlje
- Zvonimir Cicak,Zagreb, dva cira na zelucu, otav Z. Cicka :rak;sestra:nervi;ima tri brata;jedan boluje od infarkta, druga dva takodje organski obolela
- Nezir Mehmet, Kosovo, zacepljenje vena u nogama, oci, reuma,
- Mys Musa, lumbago, slomljena noga
- Halit Osmani, Kosovo, nervi, psihicki, nesanica, cir na zel;ucu
- Vladimir Persic, Sibenik, posledica elektro-sokova na mozak, ruiniran organski i psihicki
- Janko Sarajlic, astenijia, cinio vise strajkova g ladju, zatvorima, jetra, oboleo
- -Milos Bogdanovic, Beograd, zdrav organski, bio tucen od organa vlasti
- -Dragutin Spajic, Beograd, problemi sa srcem
- -Milenko Ribic, Beograd, basedova bolest, srce, ruiniran
- -Snezana Kojic, Beograd, iscrpljena psihicki i organski
- -Vladimir Seks, Osijek, srce, cir u stomaku
- -dr.Alija Izetbegovic, srce, lose zdravlje
- -Antonije Isakovic, Beograd, angina pektoris
- -dr.Dragoljub Micunovic, Beograd, bergerova bolest, srce, reuma
- -Borislav Mihailovic-Mihiz, Beograd,angina pektoris, supruga Milica pogunula u saobracajnoj nesreci
- -Djordje Janjic, Beograd, kicma

- -Vladimir Dedijer, oboleo tesko
- -Nikola Jager, Hrvatska, ciroza jetre, dijabetis, tbc
- -Slavko Vrbanic, Zagreb, infarkt, oci, dijabetris, visok krvnii pritisak
- -Marko Dizdar, Zad ar, arterio-skleroza, pritisak, distrofija, misica, nervi, psihicki, srce, poremećaj ravnoteže
- -dr.Ivan Jankovic, Beograd, nepoznato
- -dr.Kosta Cavoski, zdrav, otac umro od infarkta
- - Mirko Sunic, Zagreb, kila, prostata, pluca,
- -Vjenceslav Cizek, Hrvatska, oci, mozdani udar, senilnost, ruiniran
- Jovo Ilic, Bosna, ruiniran
- Franjo Vidovic, Sarajevo, pluca
- Franjo Bilandzic, Zagreb, psihicki problemi
- Branko Hodak, Zagreb, oboleo
- Stjepan Jankovic, Zagreb, infarkt, visok pritisak, tbc
- Jovo Juric, Zagreb, premlacivan u zatvoru, bubrezi, mokrio krv, nesanicna, cir na zelucu
- Djuro Krznar, Zagreb, srce, stomak, zapaljenje zglobova
- Mart Andrija, Zagreb, vrlo lose zdravlje
- Vinko Martinovic, Vinkovci, premlacivan izbijeni mu zubi iz vilice, elektro-sokovi po genitalijama
- Zarko Puhovski, Zagreb, lose zdravlje
- Sime Balen, Zagreb, angina pektoris, srce, infarkt, apopleksija
- Marko Bolen, sin Sime Balena, od udarca pendrekom u glavu tesko oboleo, supruga Sime Vica Balen tesko obolela, umrla
- dr.Jure Juras, Zagreb, iscrpljen, dve sestre kao mlade izvrsile samoubistvo
- Goranko Djapic. Beograd, jetra, gastritis, psiho-somatski poremećaji

- Jelka Ratkovic, Beograd, zdrava
- dr.Zarko Trebjesaniin, Beograd, specijalna vrsta melanholije, depresija
- Nedjo Maric, Beograd, nervne tenzije
- dr.Vladan Batic, zdrav
- Mihajlo Mladenovic, srce
- -Micki Dragoslav Nikolic, zdrav
- -JOvan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku
- -Dusan Boskovic, Beograd, astenija, srce, depresija
- -Predrag Gajic Kijuk-Beograd, migrena, glavobolje
- -Predrag Bogdanovic Sci-zdrav
- -Dusan Bogavac, srce
- -Jasminka Radetic, Beograd, dijabetis
- -Obrad Savic, Beograd, zdrav
- -Lazara Stojanovic, Beograd, nepoznato, Vojislav Stojanovic, Beograd, spondiloza
- -Momcilo Zivojinovic, Beograd, bubrezi
- -Djordje Janjic, Beograd, imao vise operacija kicmenog stuba
- -Marija Kikic, Beograd, imala problema sa zdravljem
- Bora Kuzmanovic, Beograd, zdrav
- -Milic Krsmanovic, Beograd, organski zdrav, nervne tenzije, astenija, depresija, , tucen od vlasti
- -Milic Krsmanovic, Uzovnica, bio obolio od tbc, umro
- -Krsman Krsmanovic, Uzovnica,preminuo od tbc
- --prota Sava Bankovic, Vrdnik, runirano zdravlje
- -prota Milan Bogdanovic, oronuo

- Momcilo Selic, Kanada, bio oboleo u zatvoru od tbc
- Marko Vidovic, posledice strajka gladju
- - Mihajlo Mihajlov, Beograd, lose zdravstveno stan je
- dr.Ivo Marinovic, srce, zali se na gas u prostorijama
- Milic Stankovic od Macve, ima zdravstvenih problema
- Ivan Stojanovic, nervne tenzije, nesanic
- Borka Pavicevic, nepoznato
- dr.Nina Drndarski, nervne tenzije
- SDB SFRJ je optuzena za ubistva ili pokusaje ubistva vise Jugoslovena u inostranstvu:
- Branko Busic, hrvatski emigrant "zatvorenik savesti "AI, ubijen u Parizu 1978 godine; Nikola Milicevic, politicki emigrant ubijen u Frankfurtu na Majni 1980 godine; Dusan Sedlar ubijen u Diseldorfu 1980 god; Insat Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 g; Bondus Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 god; Stjepan Durkovic ubijen jula 1983 god na Zapadu; Franjo Goreta ubijen u SRN decembra 1980 godine; Rasim Zemljaj, ubijen u SRN maja 1981 godine.
- Poznati su slucajevi kidnapovanja Jugoslovena u inostranstvu od strane SDB SFRJ (napred su pomenuti Vlada Dapcevic I Bata Todorovic). Takodje uhvaceni su agenti SDB SFRJ u Nemackoj sa imenima 52 Jugoslovena koje je tamo trebalo da likvidiraju, kod njih su nadjene hemikalije za tu svrhu, otrovi, da stave u stanove ili pica , u obliku tableta , ili gasovitog spreja. Zadnjih godina je bilo sudjenje u Istanbulu, Turska, agentu SDB SFRJ koji je imao zadatak da tamo na razne nacine likvidira jugoslovenske gradjane koji tamo zive.
- Sa pravom se moze postaviti pitanje: "Ako su organi SDB SFRJ tako drski i opasni sa onima koji im ne konveniraju zbog necega (a razlozi za nekonveniranje u vrlo brojni, cesto iracionalni) koji zive u nostranstvu, sta tek cine sa onima ovde u zemlji"?
- Radomir Radovic, Beograd, u prolece 1984 godine uhapsen zajedno sa grupom posle cega je usledilo famozno sudjenje sestorici, zatim je pusten, i onda nadjan mrtav u svome stanu, vlasti rekly da je izvrsio samoubistvo, rodbina optuzila vlasti za ubistvo, povelala sudski proces, takodje javnost slicn tvrdi
- Ivan Zografski, Sarajevo, ciroza jetre, dijabetis, srce
- Ivan Pletikosa, Zagreb, nepoznato
- Luka Prcela, Split, nepoznato

- Hamza Ashlim, Kosovo, nepoznato
- Hanetija Avdagic, Bosna, nepoznato
- Vlastimir Avramovic, nepoznato
- Milorad Novakovic, Zrenjanin, kila. cir na zelucu, teska nesanica, astenija, depresija, strajkovao gladju vise puta
- Ruska Slavova Novakovic supruga Milorada Novakovica, politicki emigrant iz Bugarske, bila je po dolasku u SFRJ obilela, imala probleme sa zdravljem i u Bugarskoj, u Zrenjaninu pala sa bicikla, i imala tesku povredu mozga, 1980 g u zatvoru u Krarujevcu je umrla, vlasti tvrde da je izvrsila samoubistvo, Milorad pak tvrdi da je ubijena od vlasti
- Rexhep Belideme, Kosovo, nepoznato
- Selih Behmen, Bosna, nepoznato
- Dragomir Stojanovic, nepoznato
- Dragisa Paunovic, Beograd, bio tucen
- Zoran Matic, Beograd, bio tucen
- Eduard Kocbek, Slovenija, preminuo., bio tesko bolestan
- Vijekoslav Naglic, Vinkovci, razoren organski i psihicki
- Goran Bjedov, Beograd, diskopatija, gastritis, spondiloza, tucen od vlasti
- Jovan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku, nesanica
- Zoran Abramovic, Beograd, nepoznato
- Dragoslav Dragicevic, Beograd, o njemu se brinuo dok je bo u zatvoru knjizevnik Dragoslav Mihailovoic, iz Beograda, je bolovao od srca i vise organskih bolesti, kao i od raka grla(pricao mi je D.Mihailovic je da je pijan grdio Tita),
- Milorad Belandzic, Beograd, nepoznato
- Slobodan Drakulic, Beograd, nepoznato
- dr.Josip Zupanov, Zagreb, srce, pritisak, nervi, oc , nesanica
- Milisa Dakic, Beograd, rodjak Radomira Padoviica, sind poznatog cetnickog vodje Dakica, nesanica , жалио се на претње здрављу

- Branko Pavlovic, Beograd, rak pluca
- Milisav Zivkovic, Beograd, oboleo organski
- Zoran Acin, Beograd, nepoznato
- Mirko Beatovic, Beograd, srce, infarkt, pritisak i druge organske bolesti, rak debelog creva, preminuo
- Aleksandar Beatovic, Beograd, oboleo
- Jelena Beatovic, supruga, organski obolela
- Tanasije Mladenovic, nepoznato
- -Dinda Petkana Purtic, Beograd, srce, apopleksija, rak debelog creva
- -Vinko Zec, Marijanci, Slavonija-oboleo, pretucen
- Marko Zivkovic, Beograd, dijabetis, oboleo organski,
- dr. Bora Savic, Beograd, srce, nervi, depresija, psiho-somatski poremećaji, gas u prostorijama
- Golub Bakic, Beograd, cir u stomaku, teska nesanica, njegov brat poginuo u saobracajnoj nesreci
- Vera Bljajic Karagic, Beograd, rak dojke, brat srce, otac Dobroslav umro od srca, sin poginuo u saobracajnoj nesreci , жали се не претње здрављу, гасом
- Jovanka Kokotovic, Sibenik, Beograd, infarkt, apopleksija, nesanica, KRVNI SUDOVI, otac ubijen u zatvoru,
- Veljko Dunjic, umro od srca
- Jozo Ivcevic, Zagreb, depresija, nesanica
- Tonci Marinkovic, Hrvatska, migrena, glavobolja, bio tucen pendrecima po glavi
- Djura Bogovic, pluca, oci
- Ante Znaor, Hrvatska, tezak oblik cira u stomaku, zeludac
- Djuro Perica, Hrvatska, torturisan elektro-sokovima po genitalijama
- Tvrтко Milos, Zagreb, premlacivan, torturisan elektro-sokovima po genitalijama, tbc kostiju, anemija, deca u domu, razbijena porodica, otac politicki emigrant

- Budisa Drazen, zagreb, cir u stomaku, tbc
- Goran Dodig, Zadar, oboleo organski
- Lin Veljko, rak pluca
- Vasiljka Radicevic, Beograd, depresija, organski obolela
- Bikicki Djordje, Radinci-Srem, brutalno premlacivan u zatvorima, bruh, prostata, reuma, glavobolja, depresija, nesanica, teska anemija
- Milic Roman, Novi Sad, nervi, oboleo organski
- Vladimir Dapcevic, Brisel, oboleo
- Perovic Mileta, Crna Gora, oboleo organski
- KUlasin Radomir, Srbobran, prostata, pritisak
- Sepa Svetozar, Novi Sad, premlacivan brutalno, prostata, jetra, srce,
- Visic Marko, Zrenjanin, teska nesanica, nervi
- M.Sargin, Novi Sad, umro
- Zec Nikola, Vojvodina, nepoznato
- Niazi Koc, Gnjilane, zdrav
- Lazar Veselinovic, Zrenjanin, premlacivan, teska nesanica, prostata, reuma
- Vucic Drago, Beograd, nesanica, cir na 12 palacnom crevu, brat poginuo 1979 g u saobracajnoj nesreci
- Meliha Salihbegovic, Bosna, dr. Veselin Music, Branko Vidovcek, Bosna, nepoznato
- Jovica Mihajlovic, Beograd, tucen u zatvoru
- dr. Dragutin Trumbetic, Beograd, nepoznato
- Franc Miklovsic, nepoznato
- Mileta Bulat, nepoznato
- za sledece osobe se ne zna stanje zdravlja: Zvonimir Kisc-Dubrovnik, Miodrag JOksimovic-Z.Aleksic-, Marija Penic-Karlovac, Ivan Zelembre-Osijiek, Nenad vasic-Beograd, Marko

Kovacevic-, Ivan turundzic, Nikodije Nikic, Guni Sulaj, Muhamed S alani, Hasi Maliki, Nedjo Janic-Bosna. Momcilo Janjic, Milomir Asanja-Bosna, Vojkan Nesovic, Muharem Hasanbegoviic, A. Curovac, Mirko Rajcic, Marko jurkovic, Miroslav Cvetkovic, Mihailo Boskovic, Ante Rakic, I

rajnica, Marko Jurakovic, Mirko Rajcic, Kseli Feriti, U Zuli, Skender Hajredin, Sabit Veseli, Daut Rasani, Kadri Osmani.

,Hisan Gervalala, Sefket Jasar, R.Plana, Avdi Kelendi, Avdil Lebu, Iso DEkaj, Sulejman Kukola

-Dusan Boskovic, Beograd, srce

-Dusan Radovic, Beograd, bolovao od raka, umro

-Natasa Tomic, Beograd, cerka profesora Boska Tomica, elektro-sokovi po mozgu, otac umro, brat Misa pretucen, slomljena kicma, majka tesko bolesna

-Dusan Vukovic, Beograd, umro 1984 godine, u nama nepoznatim okolnostima

-Vladimir Bulatovic-Vib, oboleo od vise bolesti, srce

- -Mira Aleckovic, teska oboljenja u porodici

-Jovan Lukic, Sarajevo, cir na zelucu, nesanica, nervne tenzije, astenija, srce, posledice progona elektro-sokovima, gas u prostorijama

-Vera Nikolic, Sarajevo, nesanica, ruinirana

-brat . Sarajevo, ruiniran

-Dusan Sarjanovic, Novi Sad, Novi Sad, premlacivan divljacki na Golom otoku, u vojnoj bolnici na Kuniscaku u Zagrebu, mucen elektro-sokovima po mozgu

-Nikola Sarjanovic, otac, Novi Sad, srce, visok pritisak, imao tbc proces na plucima, nesanica, glavobolja, depresija, brat Mato takodje politicki proganjan, poginuo u saobracajnoj nesreci u Splitu 1971 godine, supruga Nikole obolela organski

-Radomir Smiljanic, ruiniran

-Radomir Veljkovic, Krusevac, runiran zdravstveno, imao tcb proces na plucima

Evo podataka o zdravlju onih koji su 1973 potpisali peticiju za oslobadajnje Radomira Veljkovica ,Krusevac, iz zatvora:

-Dragan Veljkovic, Krusevac, infarkt, srce, cir na zelucu, nesanica, anemija, astenija, depresijia, itd

- Andjelija Veljkovic, " visok pritisak, oronula
- Jugoslav Veljkovic, Kanada, lose zdravlje, ispred progona napustio zemlju
- Ljiljana Sakan, ima probleme sa zdravljem, rak?
- Radoslav Veljkovic, vise organskih bolesti,
- Sonja Dasic, ruinirana
- Radmila Miloradovic, Bela Crkva, tesko obolela
- Miodrag Mutavski, Vrsac, srce, cir na zelucu
- Milen Miladinovic, Krusevac, rak, umro
- JOvanka Miladinovic, Krusevac, organski obolela
- Zoran Miladinovic, Krusevac, rak, umro
- Ljubinka Veljkovic, Krusevac, runirana
- Radmilo Miliadinovic, Krusevac, pluca
- Dusan Miladinovic, Krusevac, rak, umro
- Dragomir Miladinovic, Krusevac, rak na licu
- Dragica Miladinovic, Krusevac, obolela organski
- Radoslav Miladinovic, cir na zelucu, ruiniran
- Zora Nisavic, Bela Crkva, tesko obolela
- Snezana Miladinovic, Krusevac iznurena
- Dobrija Miliadinovic, umorna
- Milija Miladinovic, z drava

Evo podataka o zdravlju jos nekoliko disidenata:

- Slobodan Zivkovic, Beograd, nesanicna, nervne tenzije, premlacivan u zatvorna, proganjan bio injekcijama,
- Zivojin Zivkovic, Gladjenovac Valjevo, premlacivan, tortura injekcijama, saobraćajka

- Zivota Zivkovic, isto
- Bozidarak Zivkovic, slicno
- Bozidar Zivkovic, slicno
- Andreja pekovic, srce, nervi
- Rastko Zakic, zdrav
- Mladen Srbinovic, nepoznato
- Nebojsa Popov, iznuren
- cerka Nebojse i supruga, nepoznato
- Andrej Pelikan, iznuren
- -Milic Stankovic, oboleo
- Marijana Petkovic, nepoznato
- -Miroslav Visic, nepoznato
- -Ivan Stojanovic, ruiniran-brat ubijen
- Dusan Pokorni, iznuren
- -Olga Jeftic, iznurena
- -Milan Dimitrijevic, zdrava
- -Ljubica Dimnitrijevic iznuren
- -Mladen Dimitrijevic, iznuren
- - - Za sledece osobe ne znamo podatke o zdravlju: Dragutin Stepanovic, Serif Aslani, Gofur Loku, Ksavit Barjaktari, Skifiri Mitati, Ebili Lazim, Ksaladin Rustemi, Fadil, Blaki, Shetki shitri, Remzi Ljusi, Hali Ismaili,i Sabri Lusa, Bislim Ahmeti, Daut rasani, (za poslednij 5 zatvorenika uimamo podatke da su bili premlacivani), Iksim hota, bio torturisamn, Bejtulah hatimi, takodje, dr. Ante Kovacevic , Dragan Bogdanovski, Ismet Kasumagic, Edhem Bicakcevic, Dervis Djurdjevic. -

Zakljucak: U prilogu su dati podaci o zdravlju oko 600 osoba, za ogromnu vecinu je data bilo kakva informacija o zdravlju, svesni smo da nismo imali tacne podatke, i da su ovo nedovoljni i nepotpuni podaci.

Uprkos navedenih objektivnih ograničenja u prikupljanju podataka o zdravlju ove populacije, što se tiče primenjene metodologije, ipak smatramo da je prikupljeno dovoljno podataka da bi se mogla steci kakva takva predstava o zdravlju ovih kategorija građana.

Jasno je da su skoro svi "politički zatvorenici" tesko oboleli, da su mnogu umrli u zatvorima ili po izlasku otuda. Što se tiče kategorija "disidenti" "borci za ljudska prava" itd, vidljivo je da je i njihovo stanje zdravlja vrlo loše, daleko lošije nego li većine građana.

Observirajući podatke o zdravlju ovih kategorija građana, zapaza se naročito prisustvo sledećih oboljenja: infarkt i srčana oboljenja, kardiovaskularne bolesti, krvni pritisak, dijabetes, bubrezi, jetra, cira u stomaku, nervne i duševne bolesti, nesanicna, depresija, astenija, anemija, glavobolja, povećan broj tuberkuloze. Ima i daleko više pojave raka nego li kod drugih. Registruje se drastično veća prisutnost saobraćajnih udesa, svakojakih traumatizama, svakojakih drugih udesa, i samoubistava, nego li kod ostale populacije.

Vodeći računa o prednjem predloženo nadležnim državnim organima sledeće:

- da stvore jednu državnu komisiju
- ona bi trebala da podrobno ispita stanje zdravlja političkih zatvorenika i uzroke istoga
- da pokrene postupke da se isto popravi i uslovi života i medicinske nege u zatvorima
- da se omogući njihovo lečenje
- da se stavi na dnevni red pitanje zloupotreba sa zdravljem i politizacije medicine i uzmu obzir žalbe mnogih da su im vlasti nanale štete zdravlju zbog njihovog angazmana na unapređenju ljudskih prava

Zelimo ovoga puta da ukazemo na duboko uvreženu predstavu u svesti organa vlasti o politički nekonformnim osobama koje su vidjene nazalost sasvim pogrešno, kao krajnje društveno opasne i kao takvi stavljeni van zakona, kao "leprozni". To vuče korena još iz ratnih dana II Svetskog rata i poratnih dana obracuna sa "reakcijom". Nazalost ovde se stanje ne menja. Zahtevamo da se izmeni stav i predstava i postupci prema svim ovim kategorijama, a građana.

Upozoravamo da se nastavlja lakirovka (ukrivanje istine). Ove osobe su dobronamerne najcesce i njihove kritike ukazuju na ono što ne valja i što treba poboljšati. To je dragoceni izvor informacija o nesavršenosti društva. Umesto da to bude usvojeno, njih satiru. Čime se ukrivaju dekadencija i njeni uzroci, i sprečavaju korektivne mere, i ubrzava propadanje na svim nivoima, što vodi u sve dublju galopirajuću krizu, rastakanje i raspad zemlje i sve moguće tenzije.

NAPOMENA AUTORA (2017 godina).

Danas je stanje zdravlja vecine vrlo lose, mi smo jedna od najbolesnijih (i najstarijih) nacija ne samo Evrope nego i sveta. Uzroci su prikazani u podacima o zdravlju ovih gradjana- to je uzelo maha.Nacija danas bukti u pozaru losih procena. I zdravlje vecine i dalje propada.

Krivci su tranzicioni profiteri, oni koji ukrivaju istinu, krivicu prebacuju na druge, da bi tako čuvali netaknut STATUS QUO.,

Томислав Крсмановић: Одговор др. Десанки Крстић у вези тескта Нато бомбе су штетне по здравље, али нису значајан узрок погоршања здравља и раста канцера. „НА УБРЗАНО КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈЕ ЈОШ ПРЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ, МНОГО ПРЕ ЧЕРНОБИЛА И НАТО БОМБИ 1999.године.

Др Десанка Крстић, психијатар ,

Поштована госпођо Крстић,

Ваш допис ме је непријатно изненадио. Јер ово питање није само за лекаре, него превасходно за мултидисциплинарне стручњаке. Ја сам завршио пост-дипломске студије из истраживања друштва у Бриселу, и припремио докторат, укључујући и статистику, мој рођени брат др. Велибор Крсмановић , биохемичар, је члан САНУ, еминентни научник признат у свету. А проучавање тренда раста ових болести пре 1999.године и након тога, је управо материја не само за лекаре, него за мултидисциплинарне стручњаке, и за статистичаре, који треба да пронађу статистички значајну корелацију између раста обољења и 1999.године.

Ви кажете да сам необавештен, а ја сам INSIDER, тај који је од 1970-их година помно видео око себе ужасе, болесне, унесрећене, не само мојих блиских, него већине, пратио раст националне здравствене катастрофе, указивао на њу, написао више књига на тему стања здравља, био жртва злоупотребе медицине и напада на здравље, због тога био прогањан. Управо као борац з људска права, сам позван да саопштим ИСТИНУ, ко је произвео националну здравствену катастрофу, како, и зашто. јер сам се деценијама на лицу места борио против оних који су рушили здравље нације пре 1999.године. И дан данас. .

Моје здравље, мојих блиских, и већине грађана Србије су рушили пре 1999.године, и дан данас се ја борим потив оних кој желе да ме отерају на силу у гроб. А Ви ми кажете да сам необавештен? То ми не чине НАТО бомбе него овдашњи криминалци.

То су урадили властодршци. А они то исто кажу што и ВИ?

Сасвим је природно да су НАТО бомбе штетне по здравље, али ја сам INSIDER и имам безборој доказа да је национална здравствена катастрофа настајала пре 1999.године. Знајте да сам од марта до јуна 1999.године био где сам сада, на километар и по од брда Стражевица најбомбадованије локације у Београду.,.

Имам 80 година, сиромашан сам, иза себе имам живот борбе против оних који су од доласка комуниста на власт рушили здравље нације,

Да ли Ви њих браните?. Запрепашћен сам да тако олако и импулсивно површно квалификујете моје ставове, поготову јер сте психијатар.

Ја сам указао још 1980-их на стање здравља и злоупотребе медицине и психијатрије у политичке сврхе. Тада су на мене гракнули многи, као Ви сада, да нисам психијатар, да дајем произвољне и лакомислене изјаве, ничим поткрепљене. На крају се показало да сам био у праву и Југославија је у свету била оцрњена као земља која злоупотребљава психијатрију и медицину у политичке сврхе.

А то су требали да ураде психијатри, а не ја. Зашто то нисте Ви казали? Добо, били сте ван земље. Али Ви ни сада нисте у земљи. Како Ви можете онда знати то као ја?

Нису то учинили да се не замере, да се богате. Као што данас не чине лекари..

Госпођо Крстић! У науци важи правило: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА. НЕГО ДЕЛИМИЧНО. ја сам се цео живот бавио науком. Испитивање утицаја НАТО бомби на здравље није само медицински феномен, него захтева интердисциплинаран приступ. Суштина у истраживању је као што знате, да се примени научни метод: а то значи: објективност, свеукупност и континуитет.

Свести националну катастрофу започету у комунизму, појачавану од 1970-их, кроз 1980-и све погоршавану до данашњих дана, интензивирани и убрзавани под дејством синергије врло бројних и сложених узрочника-на НАТО бомбардовње март-јуни 1999.-године, је не само ненаучно, него је крајње неморално.

И злонамерно, што чине виновници, да прикрију своју одговорност пред успаниченим народом Србије.

Зна се који су узроци катаклизме националног здравља, ко их је произвео, и како, ко се ућарио транзицијом, и ко је кривац.

Нисам никакав НАТО и САД лобиста нити адвокат, ја сам објективиста, и патриота, залажем се за објективно процењивање, у интересу општег добра..

Зато што сам 1970-их јавно устврдио, између осталог, да се у Србији дешава национална здравствена катастрофа, истински геноцид, сам био смештен насилно у лудницу јуна 1975.године, настали су вишедеценијски прогони.

О томе сам написао књигу (писац сам више књига) : Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-
<http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmannovic/>

Није се смела рећи истина. Ми смо што смо још тада овај мрак обелоданили, завршавали у казаматима.

Децембра 2012.године сам Решењем Вишег суда у Београду рехабилитован као жртва вербалног деликта и злоупотребе медицине у политичке сврхе.

Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година, убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато, погледајте здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујте народ.

Ако пажљиво проучите здравље извесног броја ваших блиских, сродника, познаника, суседа, открићете визију истинске некрофилије, која је започета далеко пре 1999.године.

Ја сам приложио примера ради два текста, постоји безброј чињеничних података да је све до 1999.године, здравље становника Југославије, потом Србије, колапсирало, претварало се у велику националну трагедију.

Пронађите негде лист Дневник, Нови Сада од 1985/08/25, године, према коме Комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице ..

Нико не негира да су НАТО бомбе врло штетне по здравље.

Али постоје чињенице да су описане здравствене аномалије биле врло изражене и настајале много пре тога.

Сада кулминирају, стиче се утисак да су последица НАТО бомби 1999.године.

А откуд онда енормни раст болештина пре 1999.године?. Тада није било бомбардовања?

Број раста оболелих од канцера је енорман из године у годину, и пре 1999.године, јер је, дејствовало све разорније дејство узрочника који су у развоју, као и њихов интензитет. Са растом кризе 1980-их, са распадом Југославије, са ратовим на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, пратећим страхом и све интензивнијим стресом, су све снажније деловали узрочници надлазеће националне здравствене катастрофе, добијајући обележја благе, али убрзане геометријске прогресије.

Рат, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, су разорно деловали на здравље.

Раст бројке болести, морбидитета и морталитета, се није кретао по аритметичкој прогресији, него је на делу блага, геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу, из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд.

Тако се стиче завањавајући утисак раста бројке, погрешно то тумачећи коинциденцијом са НАТО бомбама.

Они који жела да докажу да су НАТО бомбе изазвале националну здравствену катастрофу, уколико научно проуче стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије у деценију, узимајући у обзир својства статистичке науке када се ради о геометријској прогресији обољења и узрочника, установиће да у оваквом научном приступу, не постоји статистички значајније изражена корелација између НАТО бомби и раста канцера.

Доказ су званичне здравствене статистике.

У тимове оних који проучавају овај сложен досије, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара и свакојакних радозналаца, и нарочито оних који свесно желе да погрешно процењују паушално уважавајући искључиво њихове парцијалне интересе, **треба укључити објективне научне раднике математичаре и статистичаре.**

А ми такве стручњаке имамо, Србија је у овој области светска велесила.

Не дозвољавамо да данас стварни, виновници здравствене катастрофе од оних дана до данас, обмањују јавност и лекаре.

Властодршци мисле да се тако чинећи обрачунавају са непријатељима, да чувају власт.

Што је заблуда са кобним последицама. Масовност и интензитет ове тенденције разарања су такви, да то води слабљењу нације, наталитета, изазивају огромне трошкове и расипништва и руше економију и виталност нације, која постаје уморна и неспособна да привређује и брани своје територије.

Бесмислица је тврдити да бачене НАТО бомбе садрже уранијум који ће деловати хиљаду година, јер они који су бацали те бомбе су рационални, нико живи не зна шта ће се овде дешавати кроз хиљаду година, и ко ће овде бити тада. Према изјави А. Вучића и других државника, у Србију долазе све више странци, и Американци, њих ће бити све више. Нова Америчка амбасада је саграђена у најбомбардованијем делу Београда, у блиској ваздушној дистанци са брдом Стражевица, најбомбардованијем делом Београда, Полицијском академијом, Болницом Драгиша Мишовић.

На Косово је бачено далеко више НАТО бомби него ли на Србију.?

Међу онима којима одговара изнурен народ, је раширена једна прећутна свест и спознаја: руиниран и обеспомоћен народ нам одлично одговара, јер нам се не може супротставити: **ДА МОЖЕМО БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАМО НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧИМО ОНЕ КОЈИ НАС МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋИМО РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧИМО СНАЖАН ОТПОР. ДА САЧУВАМО ЗАУВЕК status quo.**

У прилогу 5 томова мога аутобиографског романа Сага о ...ићима са безброј званичних података о националној здравственој катастрофи, укључујући и године пре 1999. (Напомена: томови 4 и 5, се врло споро отварају због врло великог броја страна).

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-<http://enlite.org/sage/1.doc>

Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-<http://enlite.org/sage/2.pdf>

Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978-<http://enlite.org/sage/3.pdf>

Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године- <http://enlite.org/sage/4.pdf>

Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА-
<http://enlite.org/sage/5.pdf>

Поздравите господина Радмила, Вашег супуга, дивног човека. Убеђен сам да ће те ове податке проучит и. одговорити ми?. И на крају и ово: мене овде владајућа гарнитура оптужује и даље прогони као `` Србина``. А сада испадам лобиста и адвокат НАТО!

Како је то могуће да Ви живите у Канади и оптужујете НАТО, и нико Вас не дира. А ја живим у Србији, ако бих то казао мени би овде одавно разорили здравље?

Сваки дан водим циновску борбу против оних који подмукло руше моје здравље и мојих блиских, нема породице која иије здравствено унесрећена, а тако је било и пре 1999.године.

Убеђен сам да ћете ове подате узети к` знању и размислити о њима.

Наша национална трагедија је штго су наши људи необавештени, живе у заблудама, несложни и свађају се. уместо да се удруже.

Уместо да подрже оне који се боре за здравље нације, они их нападају.

с` поштовањем Томислав Крсмановић

Дана 5/8/2017, у 2:18 АМ, D Krstich је написао/ла:

Господине Крсмановићу ви нисте ни доктор, нити икакава стручњак по том питању да о томе говорите, нити сте обавештени. Срамота је за наводног "браниоца људских права" да даје тако произвољне и лакомислене изјаве, ничим поткретљене,

Д. Крстић

From: Tomislav Krsmanovic [<mailto:books@eunet.rs>]

Sent: 7. мај 2017 5:15

To: mirsvima@gmail.com; sasha_mtl@yahoo.com; milica.tomasevic@ipb.ac.rs; dkrstich@bell.net; dusan.rm.us@sympatico.ca; klukicsladja58@gmail.com; gradnjamisa@gmail.com; tinica.cvetkovic@gmail.com; dojdos56@gmail.com; pedja.markov1966@gmail.com; blazozec@hotmail.de; svetozartopic@gmail.com; srdjanvujcic60@gmail.com; sonjazelbeljanovic0211@gmail.com; branchou.ue@gmail.com; slavicammilanov@gmail.com; ironymp3@live.com; brijovic@open.telekom.rs; zoran.ribar@gmail.com; kucans@sbb.rs

Subject: Томислав Крсмановић: НАТО бомбе су штетне по здравље, али нису значајан узрок погоршања здравља и раста канцера. „НА УБРЗАНО КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈЕ ЈОШ ПРЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ, МНОГО ПРЕ ЧЕРНОБИЛА И НАТО БОМБИ 1999.године.

Томислав Крсмановић: **НАТО бомбе су штетне по здравље, али нису значајан узрок погоршања здравља и раста канцера.**

НА УБРЗАНО КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈЕ ЈОШ ПРЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ, МНОГО ПРЕ ЧЕРНОБИЛА И НАТО БОМБИ 1999.године.

Копњење здравља грађана је започето у израженијој мери још 1970-их година, много пре НАТО бомбардовања 1999.године, и Чернобила (а у другим земљама ближим Чернобилу нема здравствених аномалија интензитета као у Србији) .

Доказ су и здравствене статистике, али их треба умети објективно проучавати и на основу њих закључивати уз примену научног статистичког метода уважавајући особености геометријске прогресије раста обољења.

Јер она је у питању.

Слабљење здравља се убрзава, нарочито од 1970-их година, а све брже и брже из деценију у деценију, са растом синергије узр очника кризе, све до данашњих дана.

Али тај раст не иде по аритметичкој прогресији, него је на делу блага, геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу, из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд.

Број раста оболелих од канцера је енорман из године у годину, јер је , све разорнији дејство узрочника који су у развоју, као и њихов интензитет.

Тако се стиче зававајући утисак раста бројке, погрешно то тумачећи коинциденцијом са НАТО бомбама.

У прилогу два текста. 1 и 2., један из 1978 и други из 1986. године, који су докази да је још тада настајало узлазно убрзано разбољевање..

Добро је познато да су многи на овај разорни подмукли тренд указивали још пре више деценија, због чега су завршавали у затворима, или у лудницама као параноичари.

Није се смела рећи истина. Ми смо што смо јш тада овај мрак обелоданили, завршавали у казаматима.

Не дозвољавамо да данас стварни, виновници здравствене катастрофе од оних дана до дан ас, обмањују јавност и лекаре.

У првом тексту је допис наше неформалне организације ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ којим се обраћамо 16 октобра 1978 године, ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ у САРАЈЕВУ.

У овом допису предочавамо да се рапидно и масовно погоршава здравље нације, указујемо на узроке: пре свега политизацију медицине супротно интересу здравља. Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, краха медицинск етике и правне државе, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

1. ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ Београд 16.октобра 1978.

ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

САРАЈЕВО

``Медицинска професија ствара величину и борбеност једне нације. Основи њен задатак је да излечи, спасе живот, отклони бол, да буде у служби човека.

Потребно је борити се против свега што омета медицину да испуни свој основни и суштински задатак.

Лекар пре свега мора имати своју самосталност. Мора бити руковођен својом професионалном екипом, њему се не смеју наметати никаква упутства, смернице од било

кога које га могу ометати у његовој хуманој мисији. Бирократски утицаји не смеју имати било какве утицаје и последице на однос «лекар» - «болесник». Наименовања, положаји, у овој професији не могу бити према било ком другом критеријуми сем према стручној, научној и људској вредности лекара, његовим могућностима да помогне болеснику.

Лекар, пре свега, мора бити руковођен својом професионалном етиком, а тек онда својим личним интересима, идеолошком и социјалном припадношћу. Ако је другачије онда се не ради о медицини и лекару,

Медицина се не може користити у друге сврхе сем да помогне болеснику и човеку. Ако није тако, онда то није медицина у служби човека и живота, него у служби разарања.

Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

Лекари нису упознати у довољној мери са овом чињеницом и како друштвено окружење може утицати на здравље људи, или ако то знају , не реагују из страха, или због личних интереса.

Личност човека, његово здравље, и живот, његов лични, породични и брачни живот, су његова неприкосновена права у једном нормалном и демократском људском друштву.

Употреба медицине у било које сврхе, уколико нарушава ова његова основна и неповредива права је негација саме себе.

Због оваквих појава долази до стерилизације медицине, она почиње да бива надојена механистичким и практистичким духом, њен престижни ниво опада. Медицина онда не може да да оно што нација од ње очекује са свим последицама које из тога проистичу.

Човек је људско биће, а не «људски материјал» или чак «стока» како се према појединцима понекад односе бирократе.

Уколико се ови захтеви не поштују долази између осталог и до опадања угледа медицине у очима грађана и губљења поверења у њу. У питању су углед медицине и земље као једне цивилизоване нације.

Основни правни и морални принципи морају бити поштовани.

У питању су, такође, материјалне штете које је тешко проценити. Потребно је ослободити нашу медицину свих утицаја који могу бити на штету болесника.

Апелује се на Четврти конгрес лекара Југославије да покрене процесе који ће нашу медицину ставити у потпуности на место које јој припада, а то су слава, част и углед југословенске медицине у служби човека и његовог здравља.``

2. У овом другом допису се обраћамо Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ, 1.9.1986 godine. Predmet: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I BORACA ZA LJUDSKA PRAVA

На основу анкетирања бивших политичких затвореника, дисидената и бораца за људска права, установили смо да је све препознатљивије лоше здравствено стање политичких затвореника у југословенским затворима, и дисидената, бораца за људска права, свих оних који се боре за демократизацију и поштовање закона- а налазе се на формалној слободи.

Представили смо даље здравствене податке за већи број ових особа, разуме се оне којима ми располажемо. Напред су дати податци о здрављу за око 600 особа, упркос поменутих ограничавајућих фактора сматрамо да је дата прилично репрезентативна скала информација о њиховом здрављу.

Када се ради о здрављу политичких затвореника, таквом стању здравља у затворима доприносе услови и режим живота, температура у просторијама зими уме да пада и око нуле, обавезан рад, неадекватна исхрана, не може се говорити о правом медицинском третману и нези, карактеристичан је однос према политичким затвореницима, који заслужује специјалну пажњу, и преиспитивање од стране надлежних, има бруталности, и разних злоупотреба, тортура и мучења, којима се наноси штета њиховом здрављу.

Политички затвореници често већ после пар година обољевају, обично озбиљно или тешко.

Они који проучавају феномен дисиденције у савременом југословенском друштву долазе до закључка увидом у ситуацију, да такође категорије грађана као тзв "дисиденти" "борци за људска права", "неподобни" "политички не-конформни", "петиционаши" (потписници петиција), `` судски кверулант``, и сл. су лошијег здравља од осталих грађана (које је такође лоше, са тенденцијом рапидног погоршавања). Стопе морталитета и морбидитета су високе. А и стопа наталитета ниска и врло висока стопа развода, продуженог целибата и удовиштва. (То су проблеми који муче целу нацију).

Судови. бирои за притужбе и жалбе, синдикати, државни органи, и функционери којима се грађани жале на повреде њихових права, запажају да се и код ових сегмената становништва констатује да су лошијег здравља него остала укупна популација. Тако комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице (Дневник, Нови Сада од 1985/08/25 године).

Властодршци мисле да се тако чинећи обрачунавају са непријатељима, да чувају власт.

Што је заблуда са кобним последицама. Масовност и интензитет ове тенденције разарања су такви, да то води слабљењу нације, наталитета, изазивају огромне трошкове и расипништва и руше економију и виталност нације, која постаје уморна и неспособна да привређује и брани своје територије.

Обсервирајући податке о здрављу ових категорија грађана, запажа се нарочито присуство следећих обољења: инфаркт и срчана обољења, кардиоваскуларне болести, крвни притисак, дијабетис, бубрези, јетра, чир у стомаку, нервне и душевне болести, несаница, депресија, астенија, анемија, главобоља, повећан број туберкулозе. Има и далеко више појаве рака него ли код других. Региструје се драстично већа присутност саобраћајних удеса, свакојаких трауматизама, свакојаких других удеса, има и самоубистава, него ли код остале популације.

Из приложених података се сагледава да су рак и друге болести које се стављају као последица НАТО бомбардовања 1999.године, још тада биле у јаком порасту.

Са растом кризе 1980-их, са распадом Југославије, са ратовим на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, пратећим страхом и све интензивнијим стресом, су све снажније деловали узрочници надолазеће националне здравствене катастрофе, добијајући обележја благе, али убрзане геометријске прогресије.

Рат, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, су разорно деловали на здравље.

Природно је да бомбардовање лоше утиче на здравље, да није здраво, али не у толикој мери, рак и друге могуће корелативне болести, су почеле много раније, много пре 1999.године, о чему смо и ми писали још од краја 1970-их и 1980-их година., што се види из ова два приложена документа.

Тренд раста ових обољења је узлазан, много више од аритметичке прогресије, на делу је геометријска прогресија.

Бесмислица је тврдити да бачене НАТО бомбе садрже уранијум који ће деловати хиљаду година, јер они који су бацали те бомбе су рационални, нико живи не зна шта ће се овде дешавати кроз хиљаду година, и ко ће овде бити тада.

Занимљива појава у политичком животу Србије, која по својој контрадикторности заслужује посебну анализу, је да баш прозападна гарнитура на власти понекад баца свеукупну кривицу за лоше здравље нације, управо на међународну заједницу. Поједини ``мондијалист и``, званичници, као и неформална власт Србије, јавно оптужују САД и НАТО за бомбардовања 1990-их, као главне кривце за енорман пораст канцера и других повезаних обољења.

Уместо да укажу на узрочнике, они који владају Србијом, су тако лажно и кратковидо пребацивали кривицу на НАТО,.

Да би пред народом и гласачима скинули одговорност са себе.

Што никако није похвално за ове `` високоумне мондијалисте`` и за њихову проницљивост и поимање данашње гео-политике).

Они који жела да докажу да су НАТО бомбе изазвале националну здравствену катастрофу, уколико научно проуче стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије и деценију, узимајући у обзир својства статистичке науке када се ради о геометријској прогресији обољења и узрочника, установиће да у оваквом научном приступу, не постоји статистички значајна корелација између НАТО бомби и раста канцера.

Доказ су званичне здравствене статистике.

У тимове оних који проучавају овај сложен досије, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара и свакојаких радозналаца, и нарочито оних који свесно желе да погрешно процењују паушално уважавајући искључиво њихове парцијлне интересе, треба укључити објективне научне раднике математичаре и статистичаре.

А ми такве стручњаке имамо, Србија је у овој области светска велесила.

Сада Србија букти у нарастајућем истинском пожару мржње према Америци и ЕУ, Србији свакодневно подмећу подмукло кукавичје јаје антисемитизма, да је тако гурну у амбис, то чине Србији и Србима они који су вековима мрзели и прогонили Јевреје, а Срби су одувек са Јеврејима живели у слози и љубави.

Ови неформални центри моћи су узрочници мржње према Западу, зато јер је они методично подстичу, јер на све стране провоцирају народ и грађане, приказујући им да нису они кривци за њихове невоље или трагедије, него да су то САД и ЕУ, НАТО, то чине да себе оправдају, или да их изазову против Запада, да их так представе као `` сметњу``, `` непријатеља Запада``. Да би они једини овде могли да буду продужена рука Запада. И да онда тако добију добију радне задатке, хонораре, да из све снаге навале на `` непријатеље Запада``, али да тако добију оправдања да пљачкају и робе незаштићени народ.

Њима одговара изнурен народ, међу њима је раширена једна прећутна свест и спознаја, руиниран и обеспомоћен народ нам одлично одговара, јер нам се не може супротставити: **ДА МОЖЕМО БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАМО НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧИМО ОНЕ КОЈИ НАС МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋИМО РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧИМО СНАЖАН ОТПОР. ДА САЧУВАМО ЗАУВЕК status quo.**

Ваљда је Америци и ЕУ стало до тога да буду прихваћени и да међу грађанима Србије према њима постоји `` good will ``.

Овакав катастрофално настао одбојан имиџ Америке и ЕУ у Србији, је последица застаревања на разним попуцалим шавовима, недовољне компетенције ових неформалних сегмената моћи, њихове недовољне прилагођености на брзо мењајуће односе у свету, занетости баханалијама и оргијама у моћи и луксузу.

У Србији се труби да су кривци искључиво Америка, Бжежински, Јевреји Мадлен Олбрајт, Сорош, Ротшилд, банкари, итд.

Чиме се узрујаној Србији у кризи идентитета подмукло подмеће кукавичје јаје анисемитизма. Србији која је одувек са овим владарским народом живела у слози `` још од Римских времена, `` како је казао недавно Натанијаху. Подмукли желе да је тако лише подршке, да се са њом могу лако обрачунавати.

Поводом подизања спомен плоче у центру Приштине жртвама Холокауста, су се огласили представници Јевреја протераних са Косова. Нисим Комфорти, протеран са Косова 1999.године у Израел, каже да су Јевреји на Косову у свим ратовима били пљачкани и убијани.1999. године припадници тзв. Ослободилачке војске Косова су учествовали у протеривању Јевреја из Приштине .Према сведочењу Јевреја који су преживели Холокауст име Џафера Деве поистовећивало се са Хитлером. Такође, занемарује се улога Скендербег дивизије која је била састављена од Албанаца,која је учествовала у хапшењу Јевреја из Приштине и помагање снагама нацистичке Немачке у њиховој депортацији и убиствима. Дакле Албанци на Косову су активно учествовали и помагали окупаторске силе најпре Италијане а потом и Немце у Холокаусту над Јеврејима а занемарује се прича о неалбанцима и Србима који су спашавали Јевреје на Косову

•>

•

• *Арон Конфорти.*

•

•

Албанци, и не само они, ојађеној Србији на превару подмећу кукавичје јаје антисемитизма. Да тако Србију изолују, да је гурну у амбис, да је лише подршке моћног јеврејског народа са којим су Срби кроз историју увек имали односе уважавања и пријатељства.

Да Србе тако лише заштите, да их могу некажњено робити и пљачкати.

A себе желе да представе као народ који воли Јевреје, што не потврђују чињенице и историја. .

Обмана о НАТО бомбама доприноси и извори из Рима, према њима, италијански војници који су били изложени НАТО бомбама 1990-их година на ратиштима на Косову, често умирали од рака.

И ово је доказ да хушкање Срба против Америке и Јевреја, гурање у изолацију, долази и отуда.

А за то време здравље је многим неповратно назадовало.

2. T.Krsmanovic: Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ
1.9.1986 godine: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I
BORACA ZA LJUDSKA PRAVA.

U prilogu podaci o zdravlju 600 osoba.

Lose zdravstveno stanje politickih zatvorenika u jugoslovenskim zatvorima i disidenata, boraca za ljudska prava, svih onih koji se bore za demokratizaciju i postovanje zakona, je sve prepoznatljivije . To je predmet sve vece paznje i brige organizacija i pojedinaca koji se bave zastitom ljudskih prava.

Kada se radi o zdravlju politickih zatvorenika, takvom stanju zdravlja u zatvorima doprinose uslovi i rezim zivota , temperatura pada i ispod nule, obavezan rad, neadekvatna ishrana, ne moze se govoriti o pravom medicinskom tretmanu и nezi, karakteristican je odnos prema politickim zatvorenicima, koji zasluзује specijalnu paznju, i preispitivanje od strane nadleznih, ima brutalnosti, i raznih zloupotreba, ima tortura i mucenja, kojima se nanosi steta njihovom zdravlju.

Skrecemo paznju nadlezni, drzavnim organima na lose stanje zdravlja zatvorenika i zahtevamo prigodne mere.

Sudovi, birovi za prituzbe i zalbe, sindikati, drzavni organi, i funkcioneri kojima se gradjani zale na povrede njihovih prava ,zapazaju da se kod ovih segmenata stanovnistva zapaza da su losijeg zdravlja nego ostala ukupna populacija .Tako komisija Veca saveza sindikata SR Hrvatske za zastitu samoupravnih prava radnika upozorava da mnogi gradjani dok traze pravdu oboljevaju , u tolikoj meri i intenzitetu, da to opterecuje zdravstvo i bolnice(Dnevnik, Novi Sada od 25.8.1985

godine).

Oni koji proucavaju fenomen disidencije u savremenom jugoslovenskom drustvu dolaze do zakljucka uvidom u situaciju da takodje u kategorijama gradjana kao tzv"disidenti""borci za

ljudska prava""nepodobni"" politicki ne-konformni""peticionasi"(potpisnici peticija), i sl su losijeg zdravlja od ostalih gradjana.

Smatramo da je ovo ne samo medicinski nego i moralni, eticki,i zakonski i politicki, drustveni problem, koji zasluzuje narocitu paznju za to nadleznih drzavnihi ,medicinskih i zakonodavnih organa.

Dalje ce biti predstavljeni zdravstveni podaci za veci broj ovih osoba, razume se oni kojima mi raspolazemo. Precizni podaci se mogu dobiti jedino uvidom u istorije bolesti ovih osoba, i u zvanicne medicinske nalaze. To nama nije bilo moguće ovoga puta , to bi znacilo rad ekipe strucnjaka inter-disciplinarnog profila, sredstva, vreme, za sta mi nemamo resurse niti podrsku nadleznih.

Mi smo postupili na drugaciji nacin. Anketirali smo nekoliko stotina osoba, i to samu osobu (cadasnjeg ili bivseg politickog zatvorenika,disidenta, borca za ljudska prava, i sl) ili pak njihove srodniike ili prijatelje, poznanike, a koji poznaju u vecoj ili manjoj meri osobu i njeno zdravlje.Vrlo je tesko prikupiti ovakve informacije , osoba nerado govori o svome zdravlju, ("privatnost""intimnost", plasi se svrhe, nepoverenje, i td), tako da je vrlo cesto odbijanje da da ovakve podatke(A sto je vrlo stetno i po samu osobu i druge , jer takvim odbijanjem onemogucava akcije za poboljsanje situacije i otklanjanje uzroka). Takodje ima osoba koje bi trebale da daju podatke o zdravlju ali cesto iste ne poseduje, a sto je jos mnogo cesce sa osobama prijateljima, poznanicima, srodstvenicima..

Veliki problem u ovome istrazivanju je bilo naci spisak populacije ovih osoba .Mogu se u pojedinim izvorima pronaci liste politickih zatvorenika, ali je pitanje koliko su tacne. Sto se tice "disidenata" stvar je laksa, postoje razne peticije, koje su oni potpisivali, radi se o osobama koje su mahom poznate javnosti. Ali se javlja veliki problem kako stupitii sa njima u kontakt , pridobiti njihovo povrenje, i saradnju jer se radi o vrlo specificnom segmentu stanovnika i istrazuje se vrlo intimna i delikatna sfera licnog zivota. Bilo bi najbolje zato postupiti na sledeci nacin, tj posedovati licne podatke sa imenima osoba, I siignaletickim podacima, i za svaku od ovih osoba dobiti tacne podatke o zdravlju iz zvanicnih medicinskih izvora i nalaza.To ovoga puta nije bilo moguće a sto je objasnjeno napred.

Vodeci racuna o prednjem, moze se reci da su dobijeni samo delimicni podaci o zdravlju ovih osoba, saznali smo samo za pojedine bolesti od kojih boluju a ne sliku o ukupnom zdravstvenom stanju ovih osoba koje ce dalje biti navedene. Sto se tice tacnosti datih informacija o zdravlju ovih osoba, s.obzirom na nacin prikupljanja informacija , greske su moguće. Ali mi smo prilikom prikupljanja informacija vodili racuna o tome i sprovedi sve raspolozive mere da se mogucnost gresaka svede na sto manju mogucu meru, a sto ne znaci da greske ne postoje. Pogresne informacije su moguće u detaljima, ili neznanju ispitanika nekih drugih bolesti sem navedenih, ili u izvesnim slucajevima, .Ali u opstim linijama ovi podaci odrazavaju realno stanje.koje je vrlo lose.

Politicki zatvorenici vec posle par godina vecina oboljeva, obicno ozbiljno ili tesko.

Sto se tice disidenata i boraca za ljudska prava njihovo stanje zdravlja je daleko losije nego li ostale ukupne populacije (koje je takođe vrlo loše, sa tendencijom rapidnog pogoršavaња).. Stopa mortaliteta i morbiditeta je visoka. A stopa nataliteta niska. i vrlo visoka stopa razvoda, produzenog celibata и udovistva. (То су проблеми који муче целу нацију).

Smatramo dakle, da uprkos ogranicenja i mogucnosti pogresnih procena je dalje data prilicno reprezentativna skala informacija o zdravlju ovih osoba.

Napominjemo da medju ovim osobama ima prilicno starih, (нација стари)ali su vecina sredovecni, ima dosta i mladih, .Dakle, ovako lose stanje zdravlja ovih osoba se ne moze pravdati njihovom navodnom staroscu.

Analiza bracne i porodice situacije ovih osoba dozvoljava da se zakljuci da je kod njih stopa razvoda, produzenog selibata, udovistva, daleko visa nego li kod ostale populacije, da se kod njih manifestuju dezintegracioni procesi u porodici, braku, zdravlju, licnosti, profesiji.

Dalje su dati podaci o osobama, ime i prezime, odakle je, i raspoloziva informacija o zdravlju. Nismo davali podatke o profesiji, starosti, imenu i lokaciji zatvora, itd, a zato jer smo hteli izbeci mogucnost gresaka a koje postoje onda jos vise vodeci racuna o prednjem nacinu prikupljanja informacija. Takodje, smatramo da se radi o osobama poznatim javnosti kao I da su njihova imena citirana u pojedinjim listama politickih zatvorenika., kao potpisnika peticija, i isl.

Navodimo da je usled ovakvog prikupljanja informacija moguće da se radi o bolesti od koje je osoba болоvala u prosloti.

Vodeci racuna o nacinu prikupljanja ovih informacija, upotrebljeni termini, nazivi bolesti, nisu u skladu sa medicinskim kodeksima, cesto nisu precizni. Tako smo saznali da je osoba "tesko obolela""organski obolela""ruiniranog zdravlja" jer osoba koja daje informacije ne zna vise od toga.

U ovome istrazivanju najvaznije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni .Mi nismo imali drugi nacin prikupljanja informacija, smatrali smo da da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne reci o ovome. Cilj nam je da senzibiliziramo javnostni da privucemo paznju na ovaj razorni trend koji je krajnje opasan.

Vlastodrci misle da tako cineci se obracunavaju sa neprijateljima, cuvaju vlast. Sto je zabluda sa kobnim posledicama. Masovnost i intenzitet ove tendencije razaranja su takvi da to vodi slabljenju nacije, nataliteta, izaziva ogromne troskove i rasipnistva i rusii ekonomiju i vitalnost nacije koja postaje umorna i nesposobna da privredjuje i brani svoje teritorije.

U ovome istrazivanju najvaznije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni. Mi nismo imali drugi nacin prikupljanja informacija, smatrali smo da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne uciniti i reci o ovoj tamnoj i zakoljenoj sferi. Primenili smo tzv metod "popisa", prikupljanja informacija od osoba cije liste raspolazemo po nacelu "bez izuzetka", tj sve redom po spisku. Mi nismo izabirali one koji su bolesni a izostavljali zdrave, smatramo da ne moze

biti korelacija u takvoj meri da to može poremetiti pouzdanost rezultata između činjenica da li je osoba bolesna ili zdrava i spremnosti da da informaciju o svome ili tuđem zdravlju.

Napred je dat podatak o zdravlju oko 600 osoba, uprkos pomenutih ograničavajućih faktora smatramo da je data прилично reprezentativna skala informacija ovih osoba.

Tako da uprkos ograničavajućih faktora u ovome istraživanju se može zaključiti sa odgovarajućom pozitivnom pouzdanosću, da je stanje zdravlja ove populacije mnogo lošije od stanja zdravlja celokupne populacije.

Mi ne želimo da pravimo insinucije o uzrocima ovakvog lošeg stanja zdravlja, ovih osoba, osim navedenih uslova života u zatvorima i onoga što same ove osobe kažu. Mnogi se žale na stres, siromastvo, progone, али и на разне намерне злоупотребе sa zdravljem.

Napominjemo da smo u radu na prikupljanju ovih informacija nailazili na velike treskoce, konfiskacija prepiske, smetnje u kontaktima, i td. iako je nas rad bio u okviru zakona i dobronameran.

Dalje ćemo iz nastavka u nastavak navoditi podatke o zdravlju 600 osoba političkih zatvorenika i disidenata.:

-Gojko Djogo, Beograd, cirkularna dvanaesto-palacnom crevu, kamen u bubregu, saniran tuberkulozom na bubrezima iz prošlosti, nesanica, nervne tenzije; Ilija Moljkovic, Beograd, oboleo organski, ružičastog zdravlja, nesanica, tenzije, depresija; Josip Pemic, Zagreb, oboleo posledica torture elektro-sokovima po genitalijama; Davor Aras, Zadar, srce (imao 9 napada srca u zatvoru), infarkt, moždani udar, cirkularni u stomaku, urinarni kanali, nervi, nesanica, bio lečen u Švajcarskoj; Sadik Sadiku, torturisan u zatvoru, strajkovao gladju, oboleo; Mica Popovic, Beograd, srce, supruga, supruga obolela od parkinsonove bolesti, njegov sin Jovan otpusten iz vojske zbog lošeg zdravlja; dr. Gojko Nikolic, Beograd, srce, depresija; Dobrica Cosic, urinarni organi; dr. Veselin Savic, Beograd, srce, krvni sudovi, vaskularni sistem, psiho-somatski poremećaji; Curi Dinore, Kosovo, obolela, strajkovala više puta gladju; idajet Hiseni, Kosovo, Pristina, torturisan, oboleo; Halil Alideni, Kosovo, torturisan, oboleo; dr. Vojislav Seselj, uzdrmano zdravlje zbog tortura u zatvoru i zbog strajka gladju, bio izložen zloupotrebama nad zdravljem za vreme boravka u zatvoru u Zenici; dr. Andrija Gams, rak debelog creva; Lazar Konfino, srce; Laslo Sekelj, Novi Sad, nepoznato; Dobroslav Paraga, Zagreb, visok krvni pritisak, oslabio vid, lumbago, slomljena noga u zatvoru, kostobolja, teska nesanica, bio torturisan u zatvorima, i zloupotrebe nad njegovim zdravljem; -Smiljan Paraga, Zagreb, otac Dobroslava, organski tesko oboleo; Arna Paraga, Dobroslavova majka, rođena Laufer iz poznate jevrejske bogate zagrebacke porodice kojoj su komunisti 1945 godine streljali brata i oca sve oduzeli, organski tesko bolesna; Domagoj Paraga, brat Dobroslava, nesanica, insuficijencija pluća, bio mučen u psihijatrijskim bolnicama; Ernest Brajder, Zagreb, prijatelj Dobroslava Parage, jevrejske nacionalnosti, nas saborac i saradnik za ljudska prava, po rečima Dobroslava ubijen, možda прво отрован гасом у соби, а власти kazale da je izvršio samoubistvo; Tomislav Dumancic, Zagreb, umro u zatvoru, bolovao od srca, tuberkuloza pluća, kicme, umro u momentu kada mu je odbijena žalba za pomilovanje; Tomislav Krsmanovic, Beograd, teska nesanica, jake nervne tenzije, problemi sa koncentracijom upotrebom intelektualnog domena, nema organsko

oboljenje, na potiljku ima masno tkivo velicine velike jabuke, bio mucen u specijalnim ustanovama, prete mu napadima na zdravlje; Tomislav Jeremic, Obrenovac, tucen, iznuren ; Tomislav Urosevic, Sabac, imao nekoliko infarkata; Dragoslav Mihajlovic, Beograd, imao infarkt, kicma, imao u proslosti TBC pluca, iznurenost; Josip Bubnjar. Zadar, zacepljenje krvnih sudova, imao veliko masno tkivo na potiljku ; dr. Franjo Tadjman, Zagreb, srce. akutni bronhitis, kicma, krvni sudovi, supruga obolela do raka, ima dva sina, oba ozbiljno bolesni, ; jedan od nesanice, upale bubrega, oci, cir na zelucu, a drugi od nerava i srca, cerka od nerava i nesanice, imala proces na plucima ; Matija Beckovic, Beograd, cir na 12 palacnom crevu ; Dragoljub Ignjatovic, Beograd, cir na zelucu, poremećaj metabolizma, teska anemija, astenija, reuma, psiho-somatski poremećaji, teska nesanica, depresija, imao u proslosti tbc proces na plucima, nervi, za vreme boravka u zatvoru mu iznenada ispalo 18 zuba, za mesec dana koji su ranije bili zdravi, zali se na zloupotrebe medicinom, bakterije, gas ; brat Petar Ignjatovic, Beograd, cir na dvanaesto palacnom crevu, intenzivna nesanica, psiho-somatski poremećaji ; njihov otac Svetomir Ignjatovic, profesor univerziteta, preminuo, bolovao od apopleksije, srca, bio oduzet 10 godina, embolija, supruga Dara preminula od parkinsonove bolesti, imala u proslosti tbc proces na plucima, takodje oboje patili od intenzivne nesanice; Vlado Gotovac, Zagreb, kaze da je u zatvoru u Velikoj Gradskoj bio namerno inficiran zaraznim spricom i bio tesko bolestan od hepatitisa, ciroza jetre, gastritis, supruga obolela od raka materice, cerka nervi i psiho-somatski poremećaji. Zali se na zloupotrebe medicine i gas u prostorijama ; Milovan Danojlic, Beograd, kamen u bubregu, imao operaciju, imao u mladosti zloupotrebu psihijatrije u politicke svrhe; Nikola Novakovic, Sarajevo, srce, lumbago, krvni sudovi, urinarni kanali, kardio-pulmonarni problemi ; Milisav Zivanovic, Stalac, jetra(obolela posle veceg broja injekcija koje su mu bile date nasilno u kaznene svrhe u Pshijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu, kaznjen sto je bio optuzio uticajne za korupciju). Rozacija, tromboza, ; zakrecenje krvnih sudova, dva infarkta, srce, zeludac, astenija, zrtva zloupotrebe psihijatrije u politicke svrhe ; Radisav Zivanovic, brat Milisava iz Stalaca, srce, cir na zelucu, prostata, teska nesanica, astenija, depresija, psiho-somatski poremećaji. Zali se na zloupotrebu medicine, subverziju, zali se na policiju koja progona nevine a ne one koji ruse drzavu ; Aspazija Lega, Skoplje, supruga Milisava Zivanovica, bilo joj zapreceno smrću da ne posećuje Milisava u zatvoru, isto I T. Krsmanovicu koji je nekoliko godina posećivao M. Zivanovica jednom nedeljno u CZ -u u Beogradu, bila relativno dobrog zdravlja, umrla iznenada u Skoplju 1983 godine, rodbina urucila zahtev sudu, da se ispita uzrok smrti, navodeci tvrdnju da je neko otrovao, i da joj pustaju bez njenog znanja otrovan gas u stan.; Dusan Vukalovic, Beograd, zali se na tenzije, osećaj straha, pretnje medicinom ; Nikola Barovic, jake nervne tenzije, vrsta astenije, otac Jovan Barovic poginuo u saobraćajnoj nesreci(nekoliko dana pre smrti se zalio T. Krsmanovicu na sastanku у Хотелу”Москва” da mu prete smrću), majka Dusanka zatim takodje imala saobraćajnu nesrecu i tesko povredjena, nepokretan invalid u kolicima, sestra bila pretucena 1968 od udarca policije uleteo joj zub u pluca, jedva ostala ziva. Nikola i Dusanka se zale da su saobraćajke bile rezirane; Vladmir Markovic, Beograd, nervne tenzije, iscrpljenost ; -Radoslav Markovic, otac Vladimira, visok pritisak ; Branka Markovic, majka Vladimira, reuma, besika ; Adem Demaci, lose zdravlje; Predrag Palavestar, nepoznato ; dr. Zarko Trebjesanin, nepoznato ; dr. Radovanovic, direktor Kriminoloskog instituta-anksioznost ; Miroslav Radovanovic, Beograd, srce, bubrezi, nervi, pritisak, secer, krvni sudovi, nesanica, depresija, iscrpljenost ; dr. Svetozar Stojanovic, Beograd, ceste i intenzivne glavobolje, spondiloza, premor ; Dragisa Terzic, preminuo, bolova od srca, vise organskih oboljenja, rak pluca, imao tesku saobraćajnu nesrecu ; Bajram Ajeti, Podujevo, posledice po zdravlje od progona injekcijama ; Bedri Ajeti, zdrav

;Djordje Simicic, Lok, ruiniran ;Zink Antun, Zagreb, torturisan elektro-sokovima, po genitalijama, i na razne druge nacine, tesko oboleo ;dr.Nikola Milosevic, Beograd, krvni sudovi ;dr.Vojislav Kostunica, ima problema sa kicmom;dr.Mihajlo Markovic, Beograd, operisao zuc 1968 godine, operisao masno tkivo na ledjima;Josip Bilusic, Dalmacija, elektro-sokovi po genitalijama, gas u prostoriji, tesko oboleo;Dragomir Olujic, organski zdrav ;Pavluska Imsirovic,Beograd, strajkovao gladju, ima problema sa zdravljem;Jelica-supruga Pavluske, ima takodje probleme sa zdravljem,mala cerkica za vreme sudjenja ocu 1984 godine, i 1985 godine pokazivala znake nervne i psihicke prenapregnutosti i neprilagodjenosti ; Miodrag Milic, zvani Mica doktor,Beograd, krvni pritisak,oboleo organski ;-Vladimir Marjanovic, Beograd, nervne tenzije, nesanica, astenija, imao u proslosti probleme sa srednjim uhom, bio tucen u zatvoru ;Ljiljana Marjanovic, supruga Vladimira, ima probleme sa zdravljem ;Gordan Jovanovic, zdrav ;Milan Mikolic, Beograd, strajkovao gladju u zatvoru, ima problema sa zdravljem;Zlatko Tomicic, Zagreb, infarkt, mozdani udar, imao proces tbc na plucima, 3 cira na zelucu, nesnosna nesanica, problemi sa nogama, supruga ,reuma, nesanica, cir u stomaku, pritisak, izgleda da boluje i od leukemije, ;cerka:rahitis, reuma, slabasna; sin:dok je bio u zatvoru je imao proces tbc na plucima ;Manda Paric,Bosna,tesko obolela, imala u zatvoru tesku operaciju ;Marko Veselica, Zagreb, teska nesanica, pritisak, nervi, stomak, depresija, ;supruga:nervi i prema informacijama ima rak dojke;cerka:nervi;majka umrla do infarkta posle posete njemu u zatvoru ;dr. Dimitrije Bogdanovic, Beograd, umro od raka na plucima ;Milovan Djilas, Beograd, srce, vene, reuma, imao ranije probleme sa kicmom u blazoj formi ;Stefica Djilas, bubrezi ;Aleksa Djilas,imao zdravstvenih teskoca za vreme sluzenja vojne obaveze sto je izazvalo zabrinutost i sumnje roditelja ;Vukica, cerka Milovana Djilasa, nepoznato ;Akim Djilas brat Milovana Djilasa, nesanica, gastritis, prostata Stojan Cerovic, Beograd, zdrav, u detinjstvu imala porodica progone, imao teskoca sa zdavljem;Komnen Cerovic, zdrav ; Milka Cerovic, imala u poslednje vreme probleme sa zdravljem, ;dr. Neca Jovanov, srce, reuma, problemi sa nogama, zali se da mu prete zdravlju ;dr.Dragoslav Srejovic, Beograd, nepoznato ;dr.Radovan Samardzic, preplasen za svoje zdravlje;-dr.Ljuba Tadic, Beograd, reuma, problemi sa bubreznim kanalima; Boris Tadic, sin Ljube Tadica, zdrav ;Veselinka Zastavnikovic, supruga Borisa, zdrava ;Dragoljub Micunovic srce, infarkt ;Biljana Jovanovic se zali na napade na zdravlje sestre, i porodice pretnje njoj ;- Dragan Lakicevic, Beograd, zdrav ;Dusan Cetkovic, Beograd, ujak Biljane Jovanovic, visok krvni pritisak, srce, nesanica, nervne tenzije, ruiniran, zali se na zloupotrebe sa zdravljem dok je bio u CZ(Centralnom zatvoru), lekovima, hemikalijama, gasom

-Svetlana Slabsak, Beograd, nepoznato ,

-Vladeta Jankovic, Beograd, nepoznato

-Vladislava Ribnikar, Beograd, nepoznato

-Srdja Popovic, Beograd, nepoznato

-Julija Nojman, Beograd, непознато

-Aleksandar Petrov., Beograd, nepoznato

-Zoran Gluscevic, Beograd, nepoznato

- dr.Zarko Gavrilovic, nesanica, srcani problemi
- Alek Vujadinovic, oboleo
- Ljiljana Sop, nepoznato
- Vuk Draskovic, povremene jake nervne tenzije i nesanica
- Radmila Lazic, zdrava
- Velimir Cvejic, Beograd, tesko bolestan
- Tanja Petovar, Beograd, nepoznato
- Branko Copic, depresija, samoubistvo
- Ivan Prekajski, Beograd, nesanica, depresija, problemi sa jetrom, krvnim sudovima, za vreme hapsenja i zadržavanja u zatvorima oduzimani mu lekovi po kazni, pretili mu da ce ispitivati majku tesko organski bolesnu i da ce joj na taj nacin izazvati srcani udar, infarkt, tucen u vise navrata, njegova majka:dijabetis, bubrezi, pritisak, alergija;otac :umro do raka, bio u zatvoru .Жали се на злоупотребе са здрављем, гас у стану.
- Ljiljana Knezevic, Beograd, problemi sa zdravljem
- Zagorka Pesic, imala problema sa zdravljem poslednjih godina
- dr.Vesna Pesic, nervne tenzije,
- Dragan Stanic, srcane tegobe, saobracajka, gas u prostorijama
- Avdi Latifi, Kosovo, cir na zelucu, zuc, reuma, nesanica, nervi
- dr.Svetlana Knjazeva, nepoznato
- dr.Nebojsa Popov, Beograd, reuma
- dr.Trivo Indjic, Beograd, nepoznato
- Anton Filcic, Hrvatska, jetra, vene,arterio-skleroza,gas u prostorijama
- Ante Prpic, Hrvatska, insuficijencija bubrega, cir zeludca, tbc, ruiniramo zdravlje
- Zvonimir Cicak,Zagreb, dva cira na zelucu, otav Z. Cicka :rak;sestra:nervi;ima tri brata:jedan boluje od infarkta, druga dva takodje organski obolela
- Nezir Mehmet, Kosovo, zacepljenje vena u nogama, oci, reuma,

- Mys Musa, lumbago, slomljena noga
- Halit Osmani, Kosovo, nervi, psihicki, nesаница, cиr na zeljucu
- Vladimir Persic, Sibenik, posledica elektro-sokova na mozak, ruiniran organski i psihicki
- Janko Sarajlic, astenija, cinio vise strajkova g ladju, zatvorima, jetra, oboleo
- -Milos Bogdanovic, Beograd, zdrav organski, bio tucen od organa vlasti
- -Dragutin Spajic, Beograd, problemi sa srcem
- -Milenko Ribic, Beograd, bazedova bolest, srce, ruiniran
- -Snezana Kojic, Beograd, iscrpljena psihicki i organski
- -Vladimir Seks, Osijek, srce, cиr u stomaku
- -dr.Alija Izetbegovic, srce, lose zdravlje
- -Antonije Isakovic, Beograd, angina pektoris
- -dr.Dragoljub Micunovic, Beograd, bergerova bolest, srce, reuma
- -Borislav Mihailovic-Mihiz, Beograd, angina pektoris, supruga Milica pogunula u saobracajnoj nesreci
- -Djordje Janjic, Beograd, kicma
- -Vladimir Dedijer, oboleo tesko
- -Nikola Jager, Hrvatska, ciroza jetre, dijabetis, tbc
- -Slavko Vrbancic, Zagreb, infarkt, oci, dijabetis, visok krvni pritisak
- -Marko Dizdar, Zad ar, arterio-skleroza, pritisak, distrofija, misica, nervi, psihicki, srce, poremećaj ravnoteže
- -dr.Ivan Jankovic, Beograd, nepoznato
- -dr.Kosta Cavoski, zdrav, otac umro od infarkta
- - Mirko Sunic, Zagreb, kila, prostata, pluca,
- -Vjenceslav Cizek, Hrvatska, oci, mozdani udar, senilnost, ruiniran

- Jovo Ilic, Bosna, ruiniran
- Franjo Vidovic, Sarajevo, pluca
- Franjo Bilandzic, Zagreb, psihicki problemi
- Branko Hodak, Zagreb, oboleo
- Stjepan Jankovic, Zagreb, infarkt, visok pritisak, tbc
- Jovo Juric, Zagreb, premlacivan u zatvoru, bubrezi, mokrio krv, nesanica, cir na zelucu
- Djuro Krznar, Zagreb, srce, stomak, zapaljenje zglobova
- Mart Andrija, Zagreb, vrlo lose zdravlje
- Vinko Martinovic, Vinkovci, premlacivan izbijeni mu zubi iz vilice, elektro-sokovi po genitalijama
- Zarko Puhovski, Zagreb, lose zdravlje
- Sime Balen, Zagreb, angina pektoris, srce, infarkt, apopleksija
- Marko Bolen, sin Sime Balena, od udarca pendrekom u glavu tesko oboleo, supruga Sime Vica Balen tesko obolela, umrla
- dr.Jure Juras, Zagreb, iscrpljen, dve sestre kao mlade izvrsile samoubistvo
- Goranko Djapic. Beograd, jetra, gastritis, psiho-somatski poremećaji
- Jelka Ratkovic, Beograd, zdrava
- dr.Zarko Trebjesaniin, Beograd, specijalna vrsta melanholiije, depresija
- Nedjo Maric, Beograd, nervne tenzije
- dr.Vladan Batic, zdrav
- Mihajlo Mladenovic, srce
- -Micki Dragoslav Nikolic, zdrav
- -JOvan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku
- -Dusan Boskovic, Beograd, astenija, srce, depresija

- -Predrag Gajic Kijuk-Beograd, migrena, glavobolje
- -Predrag Bogdanovic Sci-zdrav
- -Dusan Bogavac, srce
- -Jasminka Radetic, Beograd, dijabetis
- -Obrad Savic, Beograd, zdrav
- -Lazara Stojanovic, Beograd, nepoznato, Vojislav Stojanovic, Beograd, spondiloza
- -Momcilo Zivojinovic, Beograd, bubrezi
- -Djordje Janjic, Beograd, imao vise operacija kicmenog stuba
- -Marija Kikic, Beograd, imala problema sa zdravljem
- -Bora Kuzmanovic, Beograd, zdrav
- -Milic Krsmanovic, Beograd, organski zdrav, nervne tenzije, astenija, depresija, , tucen od vlasti
- -Milic Krsmanovic, Uzovnica, bio obolio od tbc, umro
- -Krsman Krsmanovic, Uzovnica,preminuo od tbc
- --prota Sava Bankovic, Vrdnik, runirano zdravlje
- -prota Milan Bogdanovic, oronuo
- -Momcilo Selic, Kanada, bio oboleo u zatvoru od tbc
- -Marko Vidovic, posledice strajka gladju
- - - Mihajlo Mihajlov, Beograd, lose zdravstveno stan je
- -dr.Ivo Marinovic, srce, zali se na gas u prostorijama
- Milic Stankovic od Macve, ima zdravstvenih problema
- Ivan Stojanovic, nervne tenzije, nesanica
- Borka Pavicevic, nepoznato
- dr.Nina Drndarski, nervne tenzije

- SDB SFRJ je optuzena za ubistva ili pokusaje ubistva vise Jugoslovena u inostranstvu:

- Branko Busic, hrvatski emigrant "zatvorenik savesti "AI, ubijen u Parizu 1978 godine; Nikola Milicevic, politicki emigrant ubijen u Frankfurtu na Majni 1980 godine; Dusan Sedlar ubijen u Diseldorfu 1980 god; Insat Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 g; Bondus Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 god; Stjepan Durkovic ubijen jula 1983 god na Zapadu; Franjo Goreta ubijen u

SRN decembra 1980 godine; Rasim Zemljaj, ubijen u SRN maja 1981 godine.

-Poznati su slucajevi kidnapovanja Jugoslovena u inostranstvu od strane SDB SFRJ (napred su pomenuti Vlada Dapcevic I Bata Todorovic). Takodje uhvaceni su agenti SDB SFRJ u Nemackoj sa imenima 52 Jugoslovena koje je tamo trebalo da likvidiraju, kod njih su nadjene hemikalije za tu svrhu, otrovi, da stave u stanove ili pica , u obliku tableta , ili gasovitog spreja. Zadnjih godina je bilo sudjenje u Istambulu, Turska, agentu SDB SFRJ koji je imao zadatak da tamo na razne nacine likvidira jugoslovenske gradjane koji tamo zive.

Sa pravom se moze postaviti pitanje: "Ako su organi SDB SFRJ tako drski i opasni sa onima koji im ne konveniraju zbog necega (a razlozi za nekonveniranje u vrlo brojni, cesto iracionalni) koji zive u nostranstvu, sta tek cine sa onima ovde u zemlji"?

-Radomir Radovic, Beograd, u prolece 1984 godine uhapsen zajedno sa grupom posle cega je usledilo famozno sudjenje sestorici, zatim je pusten, i onda nadjen mrtav u svome stanu, vlasti rekly da je izvrsio samoubistvo, rodbina optuzila vlasti za ubistvo, povelala sudski proces, takodje javnost slicn tvrdi

-Ivan Zografski, Sarajevo, ciroza jetre, dijabetis, srce

-Ivan Pletikosa, Zagreb, nepoznato

-Luka Prcela, Split, nepoznato

-Hamza Ashlim, Kosovo, nepoznato

-Hanetija Avdagic, Bosna, nepoznato

-Vlastimir Avramovic, nepoznato

-Milorad Novakovic, Zrenjanin, kila. cir na zelucu, teska nesanica, astenija, depresija, strajkovao gladju vise puta

-Ruska Slavova Novakovic supruga Milorada Novakovica, politicki emigrant iz Bugarske, bila je po dolasku u SFRJ obilela, imala probleme sa zdravljem i u Bugarskoj, u Zrenjaninu pala sa bicikla, i imala tesku povredu mozga, 1980 g u zatvoru u Krarujevcu je umrla, vlasti tvrde da je izvrsila samoubistvo, Milorad pak tvrdi da je ubijena od vlasti

-Rexhep Belideme, Kosovo, nepoznato

- Selih Behmen, Bosna, nepoznato
- Dragomir Stojanovic, nepoznato
- Dragisa Paunovic, Beograd, bio tucen
- Zoran Matic, Beograd, bio tucen
- Eduard Kocbek, Slovenija, preminuo., bio tesko bolestan
- Vijekoslav Naglic, Vinkovci, razoren organski i psihicki
- Goran Bjedov, Beograd, diskopatija, gastritis, spondiloza, tucen od vlasti
- Jovan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku, nesanic
- Zoran Abramovic, Beograd, nepoznato
- Dragoslav Dragicevic, Beograd, o njemu se brinuo dok je bo u zatvoru knjizevnik Dragoslav Mihailoic, iz Beograda, je bolovao od srca i vise organskih bolesti, kao i od raka grla(pricao mi je D.Mihailovic je da je pijan grdio Tita),
- Milorad Belandzic, Beograd, nepoznato
- Slobodan Drakulic, Beograd, nepoznato
- dr.Josip Zupanov, Zagreb, srce, pritisak, nervi, oc , nesanic
- Milisa Dakic, Beograd, rođak Radomira Padoviica, sind poznatog cetnickog vodje Dakica, nesanic , жалио се на претње здрављу
- Branko Pavlovic, Beograd, rak pluca
- Milisav Zivkovic, Beograd, oboleo organski
- Zoran Acin, Beograd, nepoznato
- Mirko Beatovic, Beograd, srce, infarkt, pritisak i druge organske bolesti, rak debelog creva, preminuo
- Aleksandar Beatovic, Beograd, oboleo
- Jelena Beatovic, supruga, organski obolela
- Tanasije Mladenovic, nepoznato

- -Dinda Petkana Purtic, Beograd, srce, apopleksija, rak debelog creva
- -Vinko Zec, Marijanci, Slavonija-oboleo, pretucen
- Marko Zivkovic, Beograd, dijabetis, oboleo organski,
- dr. Bora Savic, Beograd, srce, nervi, depresija, psiho-somatski poremećaji, gas u prostorijama
- Golub Bakic, Beograd, cir u stomaku, teska nesanica, njegov brat poginuo u saobraćajnoj nesreci
- Vera Bljajic Karagic, Beograd, rak dojke, brat srce, otac Dobroslav umro od srca, sin poginuo u saobraćajnoj nesreci , жали се не претње здрављу, гасом
- Jovanka Kokotovic, Sibenik, Beograd, infarkt, apopleksija, nesanica, KRVNI SUDOVI, otac ubijen u zatvoru,
- Veljko Dunjic, umro od srca
- Jozo Ivcevic, Zagreb, depresija, nesanica
- Tonci Marinkovic, Hrvatska, migrena, glavobolja, bio tucen pendrecima po glavi
- Djura Bogovic, pluca, oci
- Ante Znaor, Hrvatska, tezak oblik cira u stomaku, zeludac
- Djuro Perica, Hrvatska, torturisan elektro-sokovima po genitalijama
- Tvrтко Milos, Zagreb, premlacivan, torturisan elektro-sokovima po genitalijama, tbc kostiju, anemija, deca u domu, razbijena porodica, otac politicki emigrant
- Budisa Drazen, zagreb,cir u stomaku, tbc
- Goran Dodig, Zadar, oboleo organski
- Lin Veljko, rak pluca
- Vasiljka Radicevic, Beograd, depresija, organski obolela
- Bikicki Djordje, Radinci-Srem, brutalno premlacivan u zatvorima, bruh, prostata, reuma, glavobolja, depresija, nesanica, teska anemija
- Milic Roman, Novi Sad, nervi, oboleo organski
- Vladimir Dapcevic, Brisel, oboleo

- Perovic Mileta, Crna Gora, oboleo organski
- Kulasin Radomir, Srbobran, prostata, pritisak
- Sepa Svetozar, Novi Sad, premlacivan brutalno, prostata, jetra, srce,
- Visic Marko, Zrenjanin, teska nesanica, nervi
- M.Sargin, Novi Sad, umro
- Zec Nikola, Vojvodina, nepoznato
- Niazi Koc, Gnjilane, zdrav
- Lazar Veselinovic, Zrenjanin, premlacivan, teska nesanica, prostata, reuma
- Vucic Drago, Beograd, nesanica, cir na 12 palacnom crevu, brat poginuo 1979 g u saobracajnoj nesreci
- Meliha Salihbegovic, Bosna, dr. Veselin Music, Branko Vidovcek, Bosna, nepoznato
- Jovica Mihajlovic, Beograd, tucen u zatvoru
- dr. Dragutin Trumbetic, Beograd, nepoznato
- Franc Miklovsic, nepoznato
- Mileta Bulat, nepoznato
- za sledece osobe se ne zna stanje zdravlja: Zvonimir Kisc-Dubrovnik, Miodrag JOksimovic-Z.Aleksic-, Marija Penic-Karlovac, Ivan Zelembre-Osijiek, Nenad vasic-Beograd, Marko Kovacevic-, Ivan turundzic, Nikodije Nikic, Guni Sulaj, Muhamed S alani, Hasi Maliki, Nedjo Janic-Bosna. Momcilo Janjic, Milomir Asanja-Bosna, Vojkan Nesovic, Muharem Hasanbegoviic, A. Curovac, Mirko Rajcic, Marko jurkovic, Miroslav Cvetkovic, Mihailo Boskovic, Ante Rakic, I
- rajnica, Marko Jurakovic, Mirko Rajcic, Kseli Feriti, U Zuli, Skender Hajredin, Sabit Veseli, Daut Rasani, Kadri Osmani.
- ,Hisan Gervalala, Sefket Jasar, R.Plana, Avdi Kelendi, Avdil Lebu, Iso DEkaj, Sulejman Kukola
- Dusan Boskovic, Beograd, srce
- Dusan Radovic, Beograd, bolovao od raka, umro

-Natasa Tomic, Beograd, cerka profesora Boska Tomica, elektro-sokovi po mozgu, otac umro, brat Misa pretucen, slomljena kicma, majka tesko bolesna

-Dusan Vukovic, Beograd, umro 1984 godine, u nama nepoznatim okolnostima

-Vladimir Bulatovic-Vib, oboleo od vise bolesti, srce

- Mira Aleckovic, teska oboljenja u porodici

-Jovan Lukic, Sarajevo, cir na zelucu, nesunica, nervne tenzije, astenija, srce, posledice progona elektro-sokovima, gas u prostorijama

-Vera Nikolic, Sarajevo, nesunica, ruinirana

-brat . Sarajevo, ruiniran

-Dusan Sarjanovic, Novi Sad, Novi Sad, premlacivan divljacki na Golom otoku, u vojnoj bolnici na Kuniscaku u Zagrebu, mucen elektro-sokovima po mozgu

-Nikola Sarjanovic, otac, Novi Sad, srce, visok pritisak, imao tbc proces na plucima, nesunica, glavobolja, depresija, brat Mato takodje politicki proganjan, poginuo u saobracajnoj nesreci u Splitu 1971 godine, supruga Nikole obolela organski

-Radomir Smiljanic, ruiniran

-Radomir Veljkovic, Krusevac, runiran zdravstveno, imao tcb proces na plucima

Evo podataka o zdravlju onih koji su 1973 potpisali peticiju za oslobadajnje Radomira Veljkovica ,Krusevac, iz zatvora:

-Dragan Veljkovic, Krusevac, infarkt, srce, cir na zelucu, nesunica, anemija, astenija, depresija, itd

-Andjelija Veljkovic, " visok pritisak, oronula

-Jugoslav Veljkovic, Kanada, lose zdravlje, ispred progona napustio zemlju

-Ljiljana Sakan, ima probleme sa zdravljem, rak?

-Radoslav Veljkovic, vise organskih bolesti,

-Sonja Dasic, ruinirana

-Radmila Miloradovic, Bela Crkva, tesko obolela

-Miodrag Mutavski, Vrsac, srce, cir na zelucu

- Milen Miladinovic, Krusevac,rak, umro
- JOvanka Miladinovic, Krusevac, organski obolela
- Zoran Miladinovic, Krusevac, rak, umro
- Ljubinka Veljkovic, Krusevac, runirana
- Radmilo Miliadinovic, Krusevac,pluca
- Dusan Miladinovic, Krusevac, rak, umro
- Dragomnir Miladinovic, Krusevac, rak na licu
- Dragica Miladinovic, Krusevac, obolela organski
- Radoslav Miladinovic, cir na zelucu, ruiniran
- Zora Nisavic, Bela Crkva, tesko obolela
- Snezana Mladinovic, Krusevac iznurena
- Dobriila Miliadinovic, umorna
- Milija Miladinovic,z drava

Evo podataka o zdravlju jos nekoliko disidenata:

- Slobodan Zivkovic, Beograd, nesamica, nervne tenzije,premlacivan u zatvorna, proganjan bio injekcijama,
- Zivojin Zivkovic, Gladjenovac Valjevo, premlacivan, tortura injekcijama, saobraćajka
- Zivota Zivkovic, isto
- Bozidarak Zivkovic, slicno
- Bozidar Zivkovic, slicno
- Andreja pekovic, srce, nervi
- Rastko Zakic, zdrav
- Mladen Srbinovic, nepoznato
- Nebojsa Popov, iznuren

-cerka Nebojse i supruga, nepoznato

- Andrej Pelikan, iznuren

- -Milic Stankovic, oboleo

- Marijana Petkovic, nepoznato

- -Miroslav Visic, nepoznato

- -Ivan Stojanovic, ruiniran-brat ubijen

- Dusan Pokorni, iznuren

- -Olga Jeftic, iznurena

- -Milan Dimitrijevic, zdrava

- -Ljubica Dimnitrijevic iznuren

- -Mladen Dimitrijevic, iznuren

- - - Za sledece osobe ne znamo podatke o zdravlju: Dragutin Stepanovic, Serif Aslani, Gofur Loku, Ksavit Barjaktari, Skifiri Mitati, Ebili Lazim, Ksaladin Rustemi, Fadil, Blaki, Shetki shitri, Remzi Ljusi, Hali Ismaili,i Sabri Lusa, Bislim Ahmeti, Daut rasani, (za poslednij 5 zatvorenika uimamo podatke da su bili premlacivani), Iksim hota, bio torturisamn, Bejtulah hatimi, takodje, dr. Ante Kovacevic , Dragan Bogdanovski, Ismet Kasumagic, Edhem Bicakcevic, Dervis Djurdjevic. -

Zakljucak: U prilogu su dati podaci o zdravlju oko 600 osoba, za ogromnu vecinu je data bilo kakva informacija o zdravlju, svesni smo da nismo imali tacne podatke, i da su ovo nedovoljni i nepotpuni podaci.

Uprkos navedenih objektivnih ogranicenja u prikupljanju podataka o zdravlju ove populacije, sto se tice primenjene metodologije, ipak smatramo da je prikupljeno dovoljno podataka da bi se mogla steci kakva takva predstava o zdravlju ovih kategorija gradjana.

Jasno je da su skoro svi "politicki zatvorenici" tesko oboleli, da su mnogu umrli u zatvorima ili po izlasku otuda. Sto se tice kategorija "disidenti""borci za ljudska prava" itd, vidljivo je da je i njihovo stanje zdravlja vrlo lose, daleko losije nego li vecine gradjana.

Observirajuci podatke o zdravlju ovih kategorija gradjana , zapaza se narocito prisustvo sledecih oboljenja: infarkt i srcana oboljenja, kardiovaskularne bolesti, krvni pritisak, dijabetis, bubrezi, jetra, cir u stomaku, nervne i dusevne bolesti, nesanicna, depresija, astenija, anemija, glavobolja, povecan broj tuberkuloze. Ima i daleko vise pojave raka nego li kod drugih.

Registruje se drastično veća prisutnost saobraćajnih udesa, svakojakih traumatizama, svakojakih drugih udesa, i samoubistava, nego li kod ostale populacije.

Vodeći računa o prednjem predlazu nadležnim državnim organima sledeće:

- da stvore jednu državnu komisiju
- ona bi trebala da podrobno ispita stanje zdravlja političkih zatvorenika i uzroke istoga
- da pokrene postupke da se isto popravi i uslovi života i medicinske nege u zatvorima
- da se omogući njihovo lečenje
- da se stavi na dnevni red pitanje zloupotreba sa zdravljem i politizacije medicine i uzmu obzir žalbe mnogih da su im vlasti nanale štete zdravlju zbog njihovog angazmana na unapređenju ljudskih prava

Zelimo ovoga puta da ukazemo na duboko uvreženu predstavu u svesti organa vlasti o politički nekonformnim osobama koje su vidjene nazalost sasvim pogrešno, kao krajnje društveno opasne i kao takvi stavljeni van zakona, kao "leprozni". To vuče korena još iz ratnih dana II Svetskog rata i poratnih dana obracuna sa "reakcijom". Nazalost ovde se stanje ne menja. Zahtevamo da se izmeni stav i predstava i postupci prema svim ovim kategorijama građana.

Upozoravamo da se nastavlja lakirovka (ukrivanje istine). Ove osobe su dobronamerne najčešće i njihove kritike ukazuju na ono što ne valja i što treba poboljšati. To je dragoceni izvor informacija o nesavršenosti društva. Umesto da to bude usvojeno, njih satiru. Čime se ukrivaju dekadencija i njeni uzroci, i sprečavaju korektivne mere, i ubrzava propadanje na svim nivoima, što vodi u sve dublju galopirajuću krizu, rastakanje i raspad zemlje i sve moguće tenzije.

NAPOMENA AUTORA (2017 godina).

Danas je stanje zdravlja većine vrlo loše, mi smo jedna od najbolesnijih (i najstarijih) nacija ne samo Evrope nego i sveta. Uzroci su prikazani u podacima o zdravlju ovih građana - to je uzelo maha. Nacija danas bukta u požaru loših procena. I zdravlje većine i dalje propada.

Krivci su tranzicioni profiteri, oni koji ukrivaju istinu, krivicu prebacuju na druge, da bi tako čuvali netaknut STATUS QUO.,

Томислав Крсмановић: **ОПАСНА ПРЕТЊА ЗДРАВЉУ- НОВ УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ.**

Тајна полиција Србије тврдоглаво и методично наставља тиху ликвидацију.

У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја , од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?

Када сам се 10 маја око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.

Доказ: у згради постоји видео надзор, органи полиције могу да установе ко је улазио у стан.

Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна.

Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који трају. Узимам антибиотик ЦИПРОЦИНАЛ. Изнурен сам и снемоћао.

Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним атацима на моја законска права, истинским опасним подмуклим ударима на мој здравствени и лични интегритет.

Који постају упорна и методична стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације, без пуцња. Поготову то је очигледно ако се знају моје године (80).

Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. добацују- Разорићемо ти здравље.Не либе се охрабрени да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..

Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије , и по здравље континуелних врло опасних злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. године. Што се упркос Решења о рехабилитацији, наставља до данашњих дана. .

Докази:

-<http://enlite.org/bela/06.doc> –БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ.

-<http://enlite.org/bela/01.doc>-БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.

-<http://enlite.org/bela/02.doc>-БЕЛА КЊИГА РЕХАБИЛИТАЦИЈА. - --

[-http://enlite.org/bela/03.doc](http://enlite.org/bela/03.doc) БЕЛА КЊИГА ЗАПЛЕНА АРХИВЕ. - -

[-http://enlite.org/bela/05.doc](http://enlite.org/bela/05.doc) БЕЛА КЊИГА О ПОЛИЦИЈСКИМ ПРОГОНИМА.

- Доказ: БЕЛА КЊИГА СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА.- ---

[-http://enlite.org/bela/04.doc](http://enlite.org/bela/04.doc) БЕЛА .

-Томислав Крсмановић-КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА, КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД-
<http://www.psihijatrijaubija.info/tomislav-krmanovic/kompletna-knjiga-kaznena-psihijatrija-ko-je-ovde-lud.html>

Тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог. Да мојим примером борца за законска прва од 1971.године, заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре- НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

Овако је са већином грађана Србије. Погледајте сада око себе, своје сроднике, познанике, суседе, видећете визију болесних и изнурених, ојађених и унесрећених, болештине, умирања, читуље и сахране.

Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби –тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.

ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА

Томислав Крсмановић,

председник НВО Покрет за заштиту људских права. Tel.064-3095176.Books@eunet.rs.

LIBERTY INTERNATIONAL, San Francisco, USA-www.isil.org. АРХИВ САНУ.

УБИСТВО БЕЗ СУДСКЕ ПРЕСУДЕ.

Поредак убрзава уништавање.

Водим борбу на живот и смрт. Моје надређене структуре поручују терористима: Нити се можете бранити, нити доказати-ком опанци, ком обојци.

Обавештавам јавност и надлежне државне органе да сам изложен ИСТИНСКОМ ЛИНЧУ, као и моји најближи сродници, што се тиче личне безбедности и имовинске сигурности, свакодневним претњама, провокацијама, и застрашивањима.

Што поприма одличја вишегодишње несносне и по здравље разорне тортуре.

А што се састоји:

-већ 23 годину водим судски спор за накнаду штете,упркос Решењу Вишег суда у Београду из 2012. године, којим сам рехабилитован као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе са правом на накнаду штете, судови одбијају да ме обештете.

-BELA KNJIGA TUŽBA ZA NAKNADU ŠTETE -<http://enlite.org/bela/01.doc>-

-BELA KNJIGA REHABILITACIJA -<http://enlite.org/bela/02.doc>-

-22 другог Априла2000 године органи полиције су запленили моју личну и страначку архиву..Отето још није враћено.

-BELA KNJIGA ZAPLENA ARHIVE <http://enlite.org/bela/03.doc>-BELA

Полицијска управа града Београда је учестало покушавала од 2008 до 2013 године, да ме насилно спроведе на неограничено време у психијатријску установу затвореног типа, `` зато што тражи обештећење и узнемирава јавност ``

-BELA KNJIGA O POLICIJSKIM PROGONIMA-<http://enlite.org/bela/05.doc>-BELA

Изложен сам перманентним, свакодневним, врло стресним и узнемиравајућим крајње дрским опструкцијама у раду на моме личном рачунару.

-БЕЛА КЊИГА О СМЕТЊАМА У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА-
<http://enlite.org/bela/04.doc>.

на делу су методично дуготрајно замарање, производња страха и стреса, финансијско исцрпљивање, узимање времена и енергије.Свако ко познаје овакве злоупотребе, врло добро му је познато да ако трају дуги низ година, да проузрокују перманентан и по здравље разоран стрес. Починиоци у кратким интервалима нагло интензивирају атакe, и акумулирају стресове и последице злоупотреба са здрављем, и отворено ме питају: Кад ћеш да умреш?

BELA KNJIGA O ZDRAVLJU -<http://enlite.org/bela/06.doc>

Од 1975. године до данас 2017.године трају хапшења због ненасилних речи, посезање за психијатријом, казне, отимачине,заплена необјављених књига, незаконито отуђење родитељског стана, плачке, физички обрачуни, покушај убиства, увреде, клевете и претње, судски трошкови, опструкције личног рачунара и необичних кварова и свакојаких нејасних врло стресних неприлика.

Ивица Дачић је на велика звона огласио 1999.године саопштење Кабинета Слободана Милошевића да је `` Томислав Крсмановић страни плаћеник ЦИА, и издајник ``, што је био позив на линч. Што су пренела мас медија Србије, мој деманти није објављен по забрани Александра Вучића тадашњег министра информисња.

Напомињем да сам после овог саопштења доживео истински линч.

Што се наставља до данашњих дана.

Патрола Полицијске станице је привела послатог насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра 2015 године, око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу 1, и то без икаквог повода са моје стране, 11 октобра 2015.године око 18 часова, на аутобуској станици број 48, на Миљаковцу 2, на улазу у Миљаковачку шуму у Вукасовићевј улици, без икаквог повода са моје стране био сам у сличним околностима изложен неприликама од стране поодраслог дечака, који ми је претио убиством.

19 маја 2016.године је мој лични рачунар стављен ван употребе. Том приликом је почињен духовни злочин, нестала је из рачунара моја књига Сага о .ићима Том 6, (2005-2016), на којој сам радио неколико година, сви драгоцени подаци и фајлови, преписка..10.6.2016.године сам купио нов компјутер. Наставља се опструкција новог личног рачунара од дана куповине новог до данас.,

По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини од 21 јуна до 21 јула 2016 године, затекао сам померане ствари у стану, преметачину, о чему сам обавестио надлежне органе. Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности, укључујући и инсталације у купатилу. У то време сам затекао поломљен шпорет, па сам га заменио другим, раније оштећен бојлер, електричне инсталације, а маја ове године мој лични рачунар је уништен.

О чему сам благовремено обавештавао полицијске органе.

6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји: претња смрћу.

У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја ове године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?

Када сам се 10 маја око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.

Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна. Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који трају.

У рат широких размера се укључује и Пошта Србије, одбија већ 25 дана да ми уручи чек са белгијском пензијом,(Нада Петровић, в.д.директор Поште Србије) Телеком 24 маја искључује телефон због неплаћеног рачуна(не могу да платим јер нисам добио пензију), ЕУНЕТ АДСЛ ми два пута наплаћује рачун за њихове услуге за Фебруар ове године., Телеком је преувеличавао рачун за телефон, ЕПС за струју.

Обавештавам јавност да починиоци покушавају да ме убрзано униште. Под свакодневном сам опсадом.

Што је упорна и методична стратегија изнуривања, рушења здравља, покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације, без пуцња. Поготову то је очигледно ако се знају моје године (80).

Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије, и по здравље континуелних врло опасних медицинских и фармацеутских злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. године.

Охоли и сурови починиоци врло добро знају колико је разоран стрес, и какве су његове погубне последице по организам.

Зато то и чине.

Стрес је данас у Србији подмукли разбојник-убојица, удружен са другим подмуклим починиоцима,је невидљиви масовни убица.

Стрес је Србију облепио читуљама. Смањује је из дана у дан.

То ми се чини зато што захтевам : обештећење за претрпљене деценијске прогоне од 1975 године ; зато што сам поднео захтев за рехабилитацију; водим поступак за повраћај одузете архиве, и заплењене имовине оцу моје мајке покојном Василију Поповићу, вредну неколико милиона евра; иступам у јавности против свих оних који крше моја права и закон, и делају против интереса државе и њених грађана.

Да будем отворен: овако је са већином грађана Србије. У Србији одјекују канонаде нечујних масовних егзекуција

Србија нестаје.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ,А НЕ ВИДЕ СЕ ЦЕЛАТИ.

Грађани Србије су тако подмукло онеспособљени да се бране од пљачкаша, да привређују, и да се расплођавају.

Побеђени су без објаве рата.

Терористи се правдају да им је то ``наређено споља``. Што је нетачно. Зашто се онда изживљавају, злостављају, и енормно богате? Једва чекају повод да наводно `` бране светски поредак``. А у

ствари су деликвенти који хоће хлеба без мотике.

Не само да се не може добити судска заштита, нема се право на жалбу и критику, ови кукавни слабићи (извитиоперене шоње-психопате) очекују да им се апалаудира што киње

и уништавају народ. Они су укинули устав, законе, морал, културу, цивилизацију, вратили су Србију у мрак робовласништва.

Одговорност за моје здравље носе наведени починиоци, многи су преминули превремено, али још има ратоборних и острашћених самоубица појединаца, иако су махом оболели.

Ко није у стању да логички размишља и уважава очигледне аргументе, губи битку. Наши заштитници им кажу: ``Што код паметног постигне разум, код будале постигну батине``..

И ми имамо право да се удружимо-JOIN INSTEAD TO OPPOSE. Што смо и учинили. Нека то знају ``недодирљиви``, када могу они ``да се удруже``, то можемо и ми. Климају им се фараонске ст олице..

Имамо право на самоодбрану. Имамо заштиту.

Томислав Крсмановић: Да ли су и колико НАТО бомбе 1999.године проузроковале раст канцера у Србији?

Не негирам штетност бомби НАТО, само тврдим да су обољења и рак епидемијских размера снажно кренули много пре НАТО бомбардовања 1999.године.

Нисам никакав НАТО и САД лобиста нити адвокат, ја сам објективиста, и патриота, залажем се за објективно процењивање, у интересу општег добра..

У науци важи правило: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА. НЕГО ДЕЛИМИЧНО.

Испитивање утицаја НАТО бомби на здравље није само медицински феномен, него захтева интердисциплинаран приступ. Суштина у истраживању је да се примени научни метод: а то значи: објективност, свеукупност и континуитет.

На делу је деценијска геометријска прогресија раста обољења још пре 1999.године, проузрокована све снажнијим и убрзанијим дејством, у даљем тексту поменутих узрочника. Раст бројке болести, морбидитета и морталитета, у Србији, у овом временском периоду. се није кретао по аритметичкој прогресији, него је на делу блага, геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде

по начелу , из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд.

Тако се стиче утисак раста бројке, то тумачећи искључиво коинциденцијом са НАТО бомбама.

Колико су НАТО бомбе деловале на раст обољења, чињенично стање се може утврдити анализом тренда раста обољења петнаестак година пре 1999.године, у поређењу са прогресијом обољења од 1999.године до данас.

Да би се прецизно научно установило да ли постоји статистички значајна корелација између бачених бомби 1999.године и раста тренда обољења.

Доказ су званичне здравствене статистике.

У тимове оних који проучавају овај сложен досије, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара и свакојаким радозналаца, и нарочито оних који свесно желе да погрешно процењују паушално уважавајући искључиво њихове парцијалне интересе, **треба укључити објективне научне раднике математичаре и статистичаре.**

Верујем да таквих има, али да ли ће они бити изабрани да то учине?

Погледајте анкете јавног мњења, то није често научна истина него пропаганда лажи.

Такође поставља се и питање тачности мишљења о интензитету штетности бомбардовања 1999.године. Научна истина је једна. Ако је примењен научни метод, сви истраживачи морају доћи до истог налаза. А тако није, има разлика у тумачењима. Једни кажу једно а други супротно.

Значи досада у једној оваквој процени није примењен научни метод.

Свести националну здравствену катастрофу започету у комунизму, појачавану од 1970-их, кроз 1980-и све погоршаванију до данашњих дана, интензивирани и убрзавани под дејством синергије врло бројних и сложених узрочника-на НАТО бомбардовње март-јуни 1999.-године, је не само ненаучно, него је крајње неморално.

Број раста оболелих од канцера је енорман из године у годину, и пре 1999.године, јер је , деловало све разорније дејство узрочника који су у развоју, као и њихов интензитет. Са растом кризе 1980-их, са распадом Југославије, са ратовим на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, пратећим страхом и све интензивнијим стресом, су све снажније деловали узрочници надоласеће националне здравствене катастрофе, добијајући обележја благе, али убрзане геометријске прогресије.

Рат, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, су разорно деловали на здравље.

Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година, убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато, погледајте здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујте народ.

Пронађите негде лист Дневник, Нови Сада од 1985/08/25, године, према коме Комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице ..

Нико не негира да су НАТО бомбе врло штетне по здравље.

Али постоје чињенице да су описане здравствене аномалије биле врло изражене и настајале много пре тога.

Сада кулминирају, стиче се утисак да су последица НАТО бомби 1999.године.

А откуд онда енормни раст болештина пре 1999.године?. Тада није било бомбардовања?

Не дозвољавамо да данас стварни виновници здравствене катастрофе од оних дана до данас, обмањују јавност и лекаре.

Виновници, желе по сваку цену да прикрију своју одговорност пред успаниченим народом Србије.

Зна се који су узроци катаклизме националног здравља, ко их је произвео, како и зашто, и ко је обеспомоћио народ да лако сачува STATUS QUO, и како се ућарио транзицијом, и ко је кривац.

Бесмислица је тврдити да бачене НАТО бомбе садрже уранијум који ће деловати хиљаду година, јер они који су бацали те бомбе су рационални, нико живи не зна шта ће се овде дешавати кроз хиљаду година, и ко ће овде бити тада. Према изјави А. Вучића и других државника, у Србију долазе све више странци, и Американци, њих ће бити све више. Нова Америчка амбасада је саграђена у најбомбардованијем делу Београда, у блиској ваздушној дистанци са брдом Стражевица, најбомбардованијем делом Београда, Полицијском академијом, Болницом Драгиша Мишовић.

На Косово је бачено далеко више НАТО бомби него ли на Србију.?

Томислав Крмановић: ГАЛОПИРАЈУЋИ УЗЛАЗНИ ТРЕНД КАНЦЕРА ЈЕ ПОЧЕО ДА БУКТИ МНОГО ПРЕ НАТО БОМБАРДОВАЊА 1999.године.

Обмана становника Србије- стварни виновници желе да скину одговорност са себе, шире дефетизам, застрашују и прете им да ће због бомби оболевати још хиљаду година.

У Србији се ствара врло мучна атмосфера и шири паничан страх, из различитих извора из земље и споља, умножавају се тврдње да је тло у бившој СР Југославији због бомбардовања са осиромашеним уранијумом трајно загађено отровним материјама следећих хиљаду година, Тврде да ће наредне генерације које живе на бомбардованом тлу, патити од канцерогених обољења, леукемије, да ће бити повећан број спонтаних побачаја и деформитета новорођенчади .Према овим изворима више токсичног радио-активног материјала је бачено на Србију него ли на Хирошиму.

Овакви закључци нису засновани на објективној и свеобухватној процени заснованој на примени научног метода.

Број раста оболелих од канцера је био енорман из године у годину и пре 1999.године, јер је деловало све разорније дејство узрочника који су у развоју. Са растом кризе 1980-их, са распадом Југославије, са ратовима на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, због злоупотреба у здравству и медицини и са националним здрављем, са пратећим страхом и све интензивнијим стресом, су све снажније деловали узрочници надолазеће националне здравствене катастрофе, добијајући обележја благе, али убрзане геометријске прогресије. Рат, бомбардовање, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, и све оно што она носи, су разорно деловали на здравље.

Докази: Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година , убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато, погледајте здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујте народ. Пронађите негде лист Дневник, Нови Сада од 1985/08/25, године, према коме Комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду оболевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице.

Ако пажљиво проучите здравље извесног броја ваших блиских, сродника пријатеља, познаника, суседа, открићете визију истинске некрофилије, која је започета пре 1999.године.

Нико не негира да су НАТО бомбе врло штетне по здравље. Срби су сасвим оправдано огорчени на НАТО због бомбардовања 1999.године. Они имају право да истакну штете и да траже накнаду, да добију подршку да се уклоне радио-активни материјали, јер је то могуће, да буду обештећени.

Нисам никакав НАТО и САД лобиста нити адвокат, ја сам објективиста, и патриота, залажем се за објективно процењивање, у интересу општег добра.

У мојим књигама и извештајима који се налазе у Архиву САНУ и Народној библиотеци Србије, су приказани званични и други подаци и докази о здравственој катаклизми у периоду од почетка 1970-их година до данас. Због чега сам био хапшен, суђен и осуђиван и нада мном је примењена казнена медицина, био сам смештен насилно у лудницу јуна 1975.године, настали су каснији вишедеценијски прогони. Доказ: О томе сам написао и књигу (писац сам више књига) : Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-<http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krmanovic/>.

Није се смела рећи истина. Ми смо што смо још тада овај мрак обелоданили, завршавали у казаматима.

Да сам као појединачна жртва био у праву , признао је и Виши суд у Београду, децембра 2012.године сам Решењем Вишег суда у Београду рехабилитован као жртва вербалног деликта и злоупотребе медицине у политичке сврхе.

Свести националну здравствену катастрофу започету у комунизму, појачавану од 1970-их, кроз 1980-их, интензивирани и убрзавани до данашњих дана, под дејством синергије поменутих бројних и испреплетаних узрочника-на НАТО бомбардовање март-јуни 1999.-године, је не само ненаучно, него је крајње неморално.

Раст бројке болести, морбидитета и морталитета, у Србији, у овом временском периоду се није кретао по аритметичкој прогресији. Него је под утицајем све интензивнијег деловања синергије врло бројних и сложених узрочника, настала на делу блага геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу, из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд.

Тако се стиче утисак раста бројке, то тумачећи искључиво коинциденцијом са НАТО бомбама.

Чињенично стање се може небориво утврдити .**Треба установити стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије у деценију, пре 1999.године, на пример од 1972 године. И упоредити стопу тренда обољења до 1999.године, са трендом пораста обољења од 1999.године до данас, узимајући у обзир својства статистичке науке, када се ради о геометријској прогресији обољења и узрочника. Да би се тако установило да ли постоји, или не, статистички значајна корелација између НАТО бомби 1999.године и раста канцера.**

Она не постоји. Доказ су званичне здравствене статистике.

Такође поставља се и питање тачности мишљења о интензитету штетности НАТО бомби са уранијумом. Научна истина је једна. Ако је примењен научни метод, сви истраживачи морају доћи до истог налаза. А тако није, има разлика у тумачењима. **Једни кажу једно а други супротно. Значи досада у једној оваквој процени није примењен научни метод.**

Не дозвољавамо да данас стварни виновници здравствене катастрофе обмањују јавност и лекаре. То је крајње аморално и увреда свих нас који смо се борили, то је понижавање целе нације, енормног броја оболелих, такорећи у Србији је мало породица у којој нема или није било оболелих од канцера још пре 1999.године, то је лешинарска трговина са мртвим душама и гробовима .Србија нестаје, смањује се из године у годину одавно..

Чињенице желе да кривотворе виновници, да прикрију своју одговорност пред успаниченим народом Србије. И да кривицу са себе пребаце на друге. Зна се који су узроци катаклизме националног здравља, ко их је произвео, како и зашто, и ко је обеспомоћио народ да тако сачува STATUS QUO, ко и како се ућарио транзицијом. Руиниран и обеспомоћен народ се не може супротставити енормним богаташима: **ДА МОГУ БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАЈУ НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧЕ ОНЕ КОЈИ ИХ МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋЕ РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧЕ СНАЖАН ОТПОР. ДА САЧУВАЈУ ЗАУВЕК status quo.**

Оно што је најтрагичније је порука коју овако шаљу остарелом и обесхрабренем народу Србије : још хиљаду година ћете обољевати и умирати као заморчићи, рађаћете децу без очију, синови ће вам бити стерилни и импотентни.На делу је сејање дефетизма, застрашивање, убијање наде.**Да прихватите јарам заувек.** Значи, они имају намеру да наставе геноцидна дејства започета већ неколико деценија уназад, да тако пљачкаши заувек упропаштавају ову јадну земљу и да њен народ збришу..

То би био реквијем за Србију и Србе.

Будући да се зна да је Америка најјача сила на планети, и да ће таква бити и у будућности, према њој се треба понашати дипломатски и са тактом, не гурати прст у очи, кога је митити није га љутити. Велики и богати Јапан, који је претрпео ужасне последице по здравље од атомских бомби, се одувек према Америци односио са дужним поштовањем и уважавањем, са рафинираном дипломатском учтивошћу. Време је показало да је то било најмудрије решење.

Нажалост, снаге злобе и мржње према Србима, у свету, и унутар Србије, нарочито у блиском гео-окружењу, гурају озлојеђену и силовану Србију у супротном смеру, у настављање конфронтација, уместо мудре дипломатије. Да тако Србе опет осаме у следећим годинама, или деценијама?

На Косово је бачено далеко више НАТО бомби него ли на Србију.? Зашто Албанци не криве Америку?

Данас се води одлучна борба да се свет сврста у два табора: ПОБЕДНИЦИ и ОНИ КОЈИ ТО НИСУ. Србији је место у Победницима. А њу смушену и озлојеђену, злбници и мрзители, гурају против Победника, а да се они улижу и себе извуку из блата Губитника.

Ако емоције уступе место разуму, и подршци кроз придруживање Победницима, као што то чини већина земаља Европе, не заносимо се, и Русија и Кина, Иран, Сирија, Венецуела, сви они из потаје, видљиво или дискретно, заговарају мудру дипломатију помирења и сарадње, учтиве дипломатије, (а нас неки злобници гурају да будемо `` Срби храбри момци ``), нећемо бити губитници ни понижени, поражени. Него ће Србија тако узимајући своју судбину у своје руке, себи обезбедити БУДУЋНОСТ, ПРОСПЕРИТЕТ, СЛАВУ И ПОНОС, и место Србије које јој припада међу народима и државама планете. Нашом мудро политиком могу бити И ВУЦИ СИТИ И ОВЦЕ НА БРОЈУ. И ТОРОВИ, и БРОЈ СТАНОВНИКА и ДЕМОГРАФИЈА.

На нашој страни су не само правичност и правда, него и ИСТИНА и АРГУМЕНТИ. Тако је увек било кроз историју, тако ће и бити ,ИСТИНА НА КРАЈУ ИЗАЂЕ НА ВИДЕЛО.

Има симптома да се на планети нешто колосално кува . Доналд Трамп, је у праву када каже `` Срби су наши пријатељи `` . Натанијаху: ``Срби и Јевреји су пријатељи од Римског доба``.

Изгледа да долази маколико стидљиво, час освешћења, да се наш народ спашава. Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. Узмимо своју судбину у своје руке.

Ако кормило Србије не узму у руке прагматични експерти, Србија ће опет у годинама и деценијама које наилазе бити постварена у непријатеља, сатанизован народ без будућности, у страшило, у учионицу, у свеопштег кривца-жртвеног јарца `` Срби јаки момци ``..

Нова незамислива СРПСКА ТРАГЕДИЈА.

Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. БИТИ ИЛИ НЕ БИТИ!

Предлози:

Оформити КОМИСИЈУ ЕКСПЕРАТА састављену од представника из Србије, Америке, ОУН и Светске здравствене организације, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара, **треба укључити научне раднике математичаре и статистичаре**. Ова Комисијаби требала :

1. Проучити тренд раста инкриминисанх обољења од 1972 до данас, установити да ли постоји статистички значајна корелација између рата обољења до 1999. године у поређењу са оним од 1999. године до данас

2. установити токсичност бачених бомби.

3. у међувремену се учтиво обратити САД и међународној заједници да помогну Србији да прецизно лоцира и уклони бачени уранијум и радио-активни отпад, и да виновник испоручи разумну накнаду штете.

4. Спровести научно истраживање да се открију узроци националне здравствене катаклизме, и препишу МЕРЕ.

Томислав Крсмановић: ЗДРАВСТВЕНА КАТАСТРОФА-УЗРОЦИ И МЕРЕ.

Ако се не предузму благовремене(УРГЕНТНЕ) и ПРАВЕ мере Србима и Србији прети дефинитивно изумирање.

Није проблем доказати да је стање здравља у Србији катастрофално, да Србија копни. То је очигледно. Суштинска тешкоћа је у томе да се прецизно дијагностикују који су узроци, ко је кривац што овакви капитални пропусти, са трагичним последицама по државу и нацију, нису благовремено откривени.?

Демографи и статистичари треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду од 1945.године до данас, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Када одговори на ова питања буду дати прецизно, не само да ће надлежни моћи да препишу прави ПАКЕТ МЕРА, него ће нација бити дубоко потрешена сазнањима, пробудиће се из деценијске летаргије, и обамрлости, стећи ново стање духа и нову мудрост. Исправиће кичму.

Здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета, снемоћао народ није у стању да се одупре потенцијалном страном агресору. Немоћан народ се не може одупрети незајажљивој себичности оних који су се у међувремену обогатили.и чувају нетакнут STAUS QUO.

У освешћеној Србији је све присутнија матрица размишљања: да је на делу смишљено скретање пажње острашћених и појединих неосвешћених националних елита, са суштине, на споредно, класична замена тезе, ПОВИКА НА ВУКА А ЛИСИЦЕ МЕСО ЈЕДУ. У жижу јавности се гурају различите испразне страначке расправе, сумњиве афере, и неважне договорштине надуваних `` звезда``, политичара, тајкуна, мафијаша, транзиционих моћника,. ријалити шоу, Мис задњице, грме сексуалне афере, ко са ким.

Хлеба и игара.

Суштински узрок здравствене катастрофе Србије је у сфери сложених односа и утицаја политике на здравље.

Узроци слабљења здравља су бројни и испреплетани:

а. Сиромаштво.б..Распад правног система в.Загађење људске средине г. Слабљење етике медицинске професије. д. Стрес. њ. Политизација медицине е. Разно.

У овоме смислу на слабљење здравља нације делује ментално стање, изнурени, депресивни и обесхрабрани грађани, у дубокој кризи идентитета, поврх свега осиромашени, немају снаге да се брину о себи, о своме здрављу..

Најважнији ресурс једне нације су њени људи., а данас је овај највиталнији ресурс у Србији драстично угрожен, осиромашен, ојађен, остарео, изнурен. Дошло је до одлива мозгова.

Уважавање људских ресурса је створило неизмерно богатство.и снажно повукло човечанство напред, у прогрес, у свим областима, и у космос. Западна Европа је створила поредак који ствара чудесну продуктивност.

Док се код нас односи према људским ресурсима без уважавања, и да смо заправо због тога сада пред провалијом. Страни инвеститори и због овога избегавају Србију, радна снага је остарила и изнурена. Претходна Југославија, потом Србија, су запливале дављенички беспомоћне у овој здравственој каљузи још поодавно.

А то није регистровано на прави начин, нису предузете корекције, у овој области треба тражити један од најважнијих узрока пада наталитета и демографске превласти Албанаца и Бошњака, и других, и банкротства наше економије.

Данас у Србији влада истинско расуло у појединим болницама и клиникама.

ПРАВО НА КВАЛИТЕТНО ЛЕЧЕЊЕ ПОНАЈВИШЕ ИМАЈУ САМО имућни!

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло као невидљиви снајпериста јуриша на Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрднње односити у својим канџама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих.

Србија се може спасити једино ако се се заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат.

На држави Србији је да покуша у последњем минути националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји.

Предлог мера:

1.-СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ-

2 ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА

3.ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА

4.МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Томислав Крсмановић: **БОРБА ЗА ИСТИНУ:**

НА УБРЗАНО КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈЕ ЈОШ ПРЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ, МНОГО ПРЕ ЧЕРНОБИЛА И НАТО БОМБИ 1999

Управо као борац за људска права, сам позван да саопштим ИСТИНУ, ко је произвео националну здравствену катастрофу, како, и зашто. јер сам се деценијама на лицу места борио против оних који су рушили здравље нације много пре 1999.године. И дан данас.

Ја сам INSIDER, од 1970-их година сам помно видео око себе ужасе, болесне, унесрећене, не само мојих блиских, него већине, пратио раст националне здравствене катастрофе, указивао на њу, написао више књига на тему стања здравља, био жртва злоупотребе медицине и напада на здравље, због тога био прогањан.

Сасвим је природно да су НАТО бомбе штетне по здравље, али ја сам INSIDER и имам безборој доказа да је национална здравствена катастрофа настајала пре 1999.године. Од марта до јуна 1999.године био сам где сам сада, на километар и по од брда Стражевица најбомбадованије локације у Београду.

У науци важи правило: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА. НЕГО ДЕЛИМИЧНО. ја сам се цео живот бавио науком. Испитивање утицаја НАТО бомби на здравље није само медицински феномен, него захтева интердисциплинаран приступ. Суштина у истраживању је као што се зна, да се примени научни метод: а то значи: објективност, свеукупност и континуитет.

Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година, убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато, погледајте здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујте народ.

Не дозвољавамо да данас стварни, виновници здравствене катастрофе од оних дана до данас, обмањују јавност и лекаре.

Прилажем два текста са подацима о стању здравља и то један од 16 октобра 1978.године, а други од 1 септембра 1986.године.

1. У првом тексту је допис наше неформалне организације **ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ** којим се обраћамо 16 октобра 1978 године, **ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ у САРАЈЕВУ**, указујући на убрзано слабљење здравља нације.и на узроке.

У овом допису предочавамо да се рапидно и масовно погоршава здравље нације, указујемо на узроке: пре свега политизацију медицине супротно интересу здравља. Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, краха медицинск етике и правне државе, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара. (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да

не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

1. ДИРЕКТНА АКЦИЈА ЗА САМОЗАШТИТУ Београд 16.октобра 1978.

ЧЕТВРТОМ КОНГРЕСУ ЛЕКАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

САРАЈЕВО

``Медицинска професија ствара величину и борбеност једне нације. Основи њен задатак је да излечи, спасе живот, отклони бол, да буде у служби човека.

Потребно је борити се против свега што омета медицину да испуни свој основни и суштински задатак.

Лекар пре свега мора имати своју самосталност. Мора бити руковођен својом професионалном екипом, њему се не смеју наметати никаква упутства, смернице од било кога које га могу ометати у његовој хуманој мисији. Бирокуратски утицаји не смеју имати било какве утицаје и последице на однос «лекар» - «болесник». Наименовања, положаји, у овој професији не могу бити према било ком другом критеријуму сем према стручној, научној и људској вредности лекара, његовим могућностима да помогне болеснику.

Лекар, пре свега, мора бити руковођен својом професионалном етиком, а тек онда својим личним интересима, идеолошком и социјалном припадношћу. Ако је другачије онда се не ради о медицини и лекару,

Медицина се не може користити у друге сврхе сем да помогне болеснику и човеку. Ако није тако, онда то није медицина у служби човека и живота, него у служби разарања.

Многи болесници који су оболели услед разних утицаја, или пак дискриминаторских и репресивних мера у својој средини, не добијају адекватну помоћ од њихових лекара . (Не смеју да им кажу зашто су настале њихове тешкоће, или пак многи и не знају зашто имају здравствене тешкоће, у таквом су стању да не умеју да им објасне, или нису свесни узрока). Лекари у таквим случајевима, уопште нису свесни природе и узрока обољења и зато не могу како треба да помогну болесницима.

Лекари нису упознати у довољној мери са овом чињеницом и како друштвено окружење може утицати на здравље људи, или ако то знају , не реагују из страха, или због личних интереса.

Личност човека, његово здравље, и живот, његов лични, породични и брачни живот, су његова неприкосновена права у једном нормалном и демократском људском друштву.

Уротреба медицине у било које сврхе, уколико нарушава ова његова основна и неповредива права је негација саме себе.

Због оваквих појава долази до стерилизације медицине, она почиње да бива надојена механистичким и практистичким духом, њен престижни ниво опада. Медицина онда не може да да оно што нација од ње очекује са свим последицама које из тога проистичу.

Човек је људско биће, а не «људски материјал» или чак «стока» како се према појединцима понекад односе бирократе.

Уколико се ови захтеви не поштују долази између осталог и до опадања угледа медицине у очима грађана и губљења поверења у њу. У питању су углед медицине и земље као једне цивилизоване нације.

Основни правни и морални принципи морају бити поштовани.

У питању су, такође, материјалне штете које је тешко проценити. Потребно је ослободити нашу медицину свих утицаја који могу бити на штету болесника.

Апелује се на Четврти конгрес лекара Југославије да покрене процесе који ће нашу медицину ставити у потпуности на место које јој припада, а то су слава, част и углед југословенске медицине у служби човека и његовог здравља.``

2. У овом другом допису се обраћамо Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ, 1.9.1986 godine. Predmet: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I BORACA ZA LJUDSKA PRAVA

На основу анкетирања бивших политичких затвореника, дисидената и бораца за људска права, установили смо да је све препознатљивије лоше здравствено стање политичких затвореника у југословенским затворима, и дисидената, бораца за људска права, свих оних који се боре за демократизацију и поштовање закона- а налазе се на формалној слободи.

Представили смо даље здравствене податке за већи број ових особа, разуме се оне којима ми располажемо. Напред су дати податци о здрављу за око 600 особа, са пуним именима и детаљним подацима о здрављу, упркос поменутих ограничавајућих фактора сматрамо да је дата прилично репрезентативна скала информација о њиховом здрављу.

Када се ради о здрављу политичких затвореника, таквом стању здравља у затворима доприносе услови и режим живота, температура у просторијама зими уме да пада и око нуле, обавезан рад, неадекватна исхрана, не може се говорити о правом медицинском третману и нези, карактеристичан је однос према политичким затвореницима, који заслужује специјалну пажњу, и преиспитивање од стране надлежних, има бруталности, и разних злоупотреба, тортура и мучења, којима се наноси штета њиховом здрављу.

Политички затвореници често већ после пар година обољевају, обично озбиљно или тешко.

Они који проучавају феномен дисиденције у савременом југословенском друштву долазе до закључка увидом у ситуацију, да такође категорије грађана као тзв "дисиденти" "борци за људска права", "неподобни" "политички не-конформни", "петиционаши" (потписници петиција), "судски кверулант", и сл. су лошијег здравља од осталих грађана (које је такође лоше, са тенденцијом рапидног погоршавања). Стопе морталитета и морбидитета су високе. А и стопа наталитета ниска и врло висока стопа развода, продуженог целибата и удовиштво. (То су проблеми који муче целу нацију).

Судови, бирои за притужбе и жалбе, синдикати, државни органи, и функционери којима се грађани жале на повреде њихових права, запајају да се и код ових сегмената становништва констатује да су лошијег здравља него остала укупна популација. Тако комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице (Дневник, Нови Сада од 1985/08/25 године).

Властодршци мисле да се тако чинећи обрачунавају са непријатељима, да чувају власт.

Што је заблуда са кобним последицама. Масовност и интензитет ове тенденције разарања су такви, да то води слабљењу нације, наталитета, изазивају огромне трошкове и расипништва и руше економију и виталност нације, која постаје уморна и неспособна да привређује и брани своје територије.

Обсервирајући податке о здрављу ових категорија грађана, запажа се нарочито присуство следећих обољења: инфаркт и срчана обољења, кардиоваскуларне болести, крвни притисак, дијабетис, бубрези, јетра, чир у стомаку, нервне и душевне болести, несаница, депресија, астенија, анемија, главобоља, повећан број туберкулозе. Има и далеко више појаве рака него ли код других. Региструје се драстично већа присутност саобраћајних удеса, свакојаких трауматизама, свакојаких других удеса, има и самоубиства, него ли код остале популације.

А себе желе да представе као народ који воли Јевреје, што не потврђују чињенице и

T.Krsmanovic: Saveznom sekretarijatu za pravosudje i opstu upravu SFRJ
1.9.1986 godine: LOSE ZDRAVSTVENO STANJE POLITICKIH ZATVORENIKA I
BORACA ZA LJUDSKA PRAVA.

U prilogu podaci o zdravlju 600 osoba.

Lose zdravstveno stanje politickih zatvorenika u jugoslovenskm zatvorima i disidenata, boraca za ljudska prava, svih onih koji se bore za demokratizaciju i postovanje zakona, je sve prepoznatljivije. To je predmet sve vece paznje i brige organizacija i pojedinaca koji se bave zastitom ljudskih prava.

Kada se radi o zdravlju politickih zatvorenika, takvom stanju zdravlja u zatvorima doprinose uslovi i rezim zivota, temperatura pada i ispod nule, obavezan rad, neadekvatna ishrana, ne moze se govoriti o pravom medicinskom tretmanu i nezi, karakteristican je odnos prema politickim zatvorenicima, koji zasluzuje specijalnu paznju, i preispitivanje od strane nadleznih, ima brutalnosti, i raznih zloupotreba, ima tortura i mucenja, kojima se nanosi steta njihovom zdravlju.

Skrecemo paznju nadlezni, drzavnim organima na lose stanje zdravlja zatvorenika i zahtevamo prigodne mere.

Sudovi, birovi za prituzebe i zalbe, sindikati, drzavni organi, i funkcioneri kojima se gradjani zale na povrede njihovih prava, zapazaju da se kod ovih segmenata stanovnistva zapaza da su losijeg zdravlja nego ostala ukupna populacija. Tako komisija Veca saveza sindikata SR Hrvatske za zastitu samoupravnih prava radnika upozorava da mnogi gradjani dok traze pravdu oboljevaju, u tolikoj meri i intenzitetu, da to opterecuje zdravstvo i bolnice(Dnevnik, Novi Sada od 25.8.1985

godine).

Oni koji proucavaju fenomen disidencije u savremenom jugoslovenskom drustvu dolaze do zakljucka uvidom u situaciju da takodje u kategorijama gradjana kao tzv"disidenti""borci za ljudska prava""nepodobni"" politicki ne-konformni""peticionasi"(potpisnici peticija), i su losijeg zdravlja od ostalih gradjana.

Smatramo da je ovo ne samo medicinski nego i moralni, eticki, i zakonski i politicki, drustveni problem, koji zasluzuje narocitu paznju za to nadleznih drzavnihi, medicinskih i zakonodavnih organa.

Dalje ce biti predstavljeni zdravstveni podaci za veci broj ovih osoba, razume se oni kojima mi raspolazemo. Precizni podaci se mogu dobiti jedino uvidom u istorije bolesti ovih osoba, i u zvanicne medicinske nalaze. To nama nije bilo moguće ovoga puta, to bi znacilo rad ekipe strucnjaka inter-disciplinarnog profila, sredstva, vreme, za sta mi nemamo resurse niti podrsku nadleznih.

Mi smo postupili na drugaciji nacin. Anketirali smo nekoliko stotina osoba, i to samu osobu (cadasnjeg ili bivseg politickog zatvorenika, disidenta, borca za ljudska prava, i sl) ili pak njihove srodniike ili prijatelje, poznanike, a koji poznaju u vecoj ili manjoj meri osobu i njeno zdravlje. Vrlo je tesko prikupiti ovakve informacije, osoba nerado govori o svome zdravlju, ("privatnost""intimnost", plasi se svrhe, nepoverenje, i td), tako da je vrlo cesto odbijanje da da ovakve podatke(A sto je vrlo stetno i po samu osobu i druge, jer takvim odbijanjem onemogucava akcije za poboljsanje situacije i otklanjanje uzroka). Takodje ima osoba koje bi trebale da daju podatke o zdravlju ali cesto iste ne poseduje, a sto je jos mnogo cesce sa osobama prijateljima, poznanicima, srodstvenicima..

Veliki problem u ovome istrazivanju je bilo naci spisak populacije ovih osoba. Mogu se u pojedinim izvorima pronaci liste politickih zatvorenika, ali je pitanje koliko su tacne. Sto se

tice "disidenata" stvar je laksa, postoje razne peticije, koje su oni potpisivali, radi se o osobama koje su mahom poznate javnosti. Ali se javlja veliki problem kako stupiti sa njima u kontakt, pridobiti njihovo povrenje, i saradnju jer se radi o vrlo specificnom segmentu stanovnika i istrazuje se vrlo intimna i delikatna sfera licnog zivota. Bilo bi najbolje zato postupiti na sledeci nacin, tj posedovati licne podatke sa imenima osoba, I siignalitickim podacima, i za svaku od ovih osoba dobiti tacne podatke o zdravlju iz zvanicnih medicinskih izvora i nalaza. To ovoga puta nije bilo moguće a sto je objasnjeno napred.

Vodeci racuna o prednjem, može se reci da su dobijeni samo delimicni podaci o zdravlju ovih osoba, saznali smo samo za pojedine bolesti od kojih boluju a ne sliku o ukupnom zdravstvenom stanju ovih osoba koje ce dalje biti navedene. Sto se tice tacnosti datih informacija o zdravlju ovih osoba, s.obzirom na nacin prikupljanja informacija, greske su moguće. Ali mi smo prilikom prikupljanja informacija vodili racuna o tome i sprovedi sve raspolozive mere da se mogucnost gresaka svede na sto manju mogucu meru, a sto ne znaci da greske ne postoje. Pogresne informacije su moguće u detaljima, ili neznanju ispitanika nekih drugih bolesti sem navedenih, ili u izvesnim slucajevima, .Ali u opstim linijama ovi podaci odrazavaju realno stanje.koje je vrlo lose.

Politicki zatvorenici vec posle par godina vecina oboljeva, obicno ozbiljno ili tesko.

Sto se tice disidenata i boraca za ljudska prava njihovo stanje zdravlja je daleko losije nego li ostale ukupne populacije (koje je takođe vrlo loše, sa tendencijom rapidnog pogoršavanja).. Stopa mortaliteta i morbiditeta je visoka. A stopa natalieta niska.i vrlo visoka stopa razvoda, produzenog celibata и udovistva. (То су проблеми који муче целу нацију).

Smatramo dakle, da uprkos ogranicenja i mogucnosti pogresnih procena je dalje data prilicno reprezentativna skala informacija o zdravlju ovih osoba.

Napominjemo da medju ovim osobama ima prilicno starih, (нација стари)ali su vecina sredovecni, ima dosta i mladih, .Dakle, ovako lose stanje zdravlja ovih osoba se ne može pravdati njihovom navodnom staroscu.

Analiza bracne i porodice situacije ovih osoba dozvoljava da se zakljuci da je kod njih stopa razvoda, produzenog selibata, udovistva, daleko visa nego li kod ostale populacije, da se kod njih manifestuju dezintegracioni procesi u porodici, braku, zdravlju, licnosti, profesiji.

Dalje su dati podaci o osobama, ime i prezime, odakle je, i raspoloziva informacija o zdravlju. Nismo davali podatke o profesiji, starosti, imenu i lokaciji zatvora, itd, a zato jer smo hteli izbesci mogucnost gresaka a koje postoje onda jos vise vodeci racuna o prednjem nacinu prikupljanja informacija. Takodje, smatramo da se radi o osobama poznatim javnosti kao I da su njihova imena citirana u pojedinjim listama politickih zatvorenika., kao potpisnika peticija, i isl.

Navodimo da je usled ovakvog prikupljanja informacija moguće da se radi o bolesti od koje je osoba болоvala u prosloti.

Vodeći računa o načinu prikupljanja ovih informacija, upotrebljeni termini, nazivi bolesti, nisu u skladu sa medicinskim kodeksima, često nisu precizni. Tako smo saznali da je osoba "teško obolela" "organski obolela" "ruiniranog zdravlja" jer osoba koja daje informacije ne zna više od toga.

U ovome istraživanju najvažnije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni. Mi nismo imali drugi način prikupljanja informacija, smatrali smo da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne reci o ovome. Cilj nam je da senzibiliziramo javnostni da privučemo pažnju na ovaj razorni trend koji je krajnje opasan.

Vlastodršci misle da tako čineći se obračunavaju sa neprijateljima, čuvaju vlast. Sto je zabluda sa kobnim posledicama. Masovnost i intenzitet ove tendencije razaranja su takvi da to vodi slabljenju nacije, nataliteta, izaziva ogromne troškove i rasipništva i rusii ekonomiju i vitalnost nacije koja postaje umorna i nesposobna da privredjuje i brani svoje teritorije.

U ovome istraživanju najvažnije je bilo da budemo objektivni i nepristrasni. Mi nismo imali drugi način prikupljanja informacija, smatrali smo da je i ovakav pristup bolji nego li nista ne učiniti i reci o ovoj tamnoj i zakoljenoj sferi. Primenili smo tzv metod "popisa", prikupljanja informacija od osoba čije liste raspolazemo po nacelu "bez izuzetka", tj sve redom po spisku. Mi nismo izabirali one koji su bolesni a izostavljali zdrave, smatramo da ne može biti korelacija u takvoj meri da to može poremetiti pouzdanost rezultata između činjenica da li je osoba bolesna ili zdrava i spremnosti da da informaciju o svome ili tuđem zdravlju.

Napred je dat podatak o zdravlju oko 600 osoba, uprkos pomenutih ograničavajućih faktora smatramo da je data прилично reprezentativna skala informacija ovih osoba.

Tako da uprkos ograničavajućih faktora u ovome istraživanju se može zaključiti sa odgovarajućom pozitivnom pouzdanosću, da je stanje zdravlja ove populacije mnogo lošije od stanja zdravlja celokupne populacije.

Mi ne želimo da pravimo insinucije o uzrocima ovakvog lošeg stanja zdravlja, ovih osoba, osim navedenih uslova života u zatvorima i onoga što same ove osobe kažu. Mnogi se zale na stres, siromastvo, progone, али и на разне намерне zloupotrebe sa zdravljem.

Napominjemo da smo u radu na prikupljanju ovih informacija nailazili na velike treskoce, konfiskacija prepiske, smetnje u kontaktima, i td. iako je nas rad bio u okviru zakona i dobronameran.

Dalje ćemo iz nastavka u nastavak navoditi podatke o zdravlju 600 osoba politickh zatvorenika i disidenata.:

-Gojko Djogo, Beograd, cirkularna dvanaesto-palacnom crevu, kamen u bubregu, saniran tbc proces na bubrezima iz prošlosti, nesaničan. nervne tenzije; Ilija Moljković, Beograd, oboleo organski, ruiniranog zdravlja, nesaničan, tenzije, depresija; Josip Pemić, Zagreb, oboleo .posledica torture elektro-sokovima po genitalijama; Davor Aras, Zadar, srce(imao 9 napada srca zatvoru), infarkt, moždani udar, cirkularni u stomaku, urinarni kanali, nervi, nesaničan, bio lečen u Švajcarskoj

;Sadik Sadiku, torturisan u zatvoru, strajkovao gladju, oboleo ;Mica Popovic, Beograd, srce, supruga , supruga obolela od parkinsonove bolesti, njegov sin Jovan otpusten iz vojske zbog loseg zdravlja, ;dr.Gojko Nikolis, Beograd, srce, depresija ;Dobrica Cosic, urinarni organi; dr.Veselin Savic, Beograd, srce, krvni sudovi, vaskularni sistem, psiho-somatski poremećaji ;Curi Dinore, Kosovo, obolela, strajkovala vise puta gladju ;idajet Hiseni, Kosovo, Pristina, torturisan, oboleo ;Halil Alideni, Kosovo, torturisan, oboleo,;dr. Vojislav Seselj, uzdrmano zdravlje zbog tortura u zatvoru i zbog strajka gladju, bio izlozen zloupotrebama nad zdravljem za vreme boravka u zatvoru u Zenici ;dr.Andrija Gams, rak debelog creva ;Lazar Konfino, srce ;Laslo Sekelj, Novi Sad, nepoznato ;Dobroslav Paraga, Zagreb, visok krvni pritisak, oslabio vid, lumbago, slomljena noga u zatvoru, kostobolja, teska nesanica, bio torturisan u zatvorima, i zloupotrebe nad njegovim zdravljem ;-Smiljan Paraga, Zagreb, otac Dobroslava, organski tesko oboleo ;Arna Paraga, Dobroslavova majka, rođena Laufer iz poznate jevrejske bogate zagrebacke porodice kojoj su komunisti 1945 godine streljali brata i oca sve oduzeli, organski tesko bolesna ;Domagoj Paraga, brat Dobroslava, nesanica, insuficijencija pluca, bio mucen u psihijatrijskim bolnicama ;Ernest Brajder. Zagreb, prijatelj Dobroslava Parage, jevrejske nacionalnosti, nas saborac i saradnik za ljudska prava, po recima Dobroslava ubijen, можда прво отрован гасом у соби, а vlasti kazale da je izvrsio samoubistvo;Tomislav Dumancic, Zagreb, umro u zatvoru, bolovao od srca, tbc pluca, kicme, umro u momentu kada mu je odbijena zalba za pomilovanje ;Tomislav Krsmanovic, Beograd, teska nesanica, jake nervne tenzije, problemi sa koncentracijom upotrebom intelektualnog domena, nema organsko oboljenje, na potiljku ima masno tkivo velicine velike jabuke, bio mucen u specijalnim ustanovama, prete mu napadima na zdravlje;Tomislav Jeremic, Obrenovac, tucen, iznuren ;Tomislav Urosevic, Sabac, imao nekoliko infarkata;Dragoslav Mihajlovic, Beograd, imao infarkt, kicma, imao u proslosti TBC pluca, iznurenost; Josip Bubnjar. Zadar, zacepljenje krvnih sudova, imao veliko masno tkivo na potiljku ;dr.Franjo Tudjman, Zagreb, srce. akutni bronhitis, kicma, krvni sudovi, supruga obolela do raka, ima dva sina, oba ozbiljno bolesni, ;jedan od nesanice, upale bubrega, oci, cir na zelucu, a drugi od nerava i srca, cerka od nerava i nesanice, imala proces na plucima ;Matija Beckovic, Beograd, cir na 12 palacnom crevu ;Dragoljub Ignjatovic, Beograd, cir na zelucu, poremećaj metabolizma, teska anemija, astenija, reuma, psiho-somatski poremećaji, teska nesanica, depresija, imao u proslosti tbc proces na plucima, nervi, za vreme boravka u zatvoru mu iznenada ispalo 18 zuba, za mesec dana koji su ranije bili zdravi, zali se na zloupotrebe medicinom, bakterije, gas ;brat Petar Ignjatovic, Beograd, cir na dvanaesto palacnom crevu, intenzivna nesanica, psiho-somatski poremećaji ;njihov otac Svetomir Ignjatovic, profesor univerziteta, preminuo, bolovao od apopleksije, srca, bio oduzet 10 godina, embolija, supruga Dara preminula od parkinsonove bolesti, imala u proslosti tbc proces na plucima, takodje oboje patili od intenzivne nesanice;Vlado Gotovac, Zagreb, kaze da je u zatvoru u Velikoj Gradiski bio namerno inficiran zarazenim spricom i bio tesko bolestan od hepatitisa, ciroza jetre, gastritis, supruga obolela od raka materice, cerka nervi i psiho-somatski poremećaji.Zali se na zloupotrebe medicine i gas u prostorijama ;Milovan Danojlic, Beograd, kamen u bubregu, imao operaciju, imao u mladosti zloupotrebu psihijatrije u politicke svrhe;Nikola Novakovic, Sarajevo, srce, lumbago, krvni sudovi, urinarni kanali, kardio-pulmonarni problemi ;Milisav Zivanovic, Stalac, jetra(obolela posle veceg broja injekcija koje su mu bile date nasilno u kaznene svrhe u Pshijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu, kaznjen sto je bio optuzio uticajne za korupciju).Rozacija, tromboza,;zakrecenje krvnih sudova, dva infarkta, srce, zeludac, astenija, zrtva zloupotrebe psihijatrije u politicke svrhe ;Radisav Zivanovic, brat Milisava iz Stalaca,srce, cir na zelucu,prostata, teska nesanica,

astenija, depresija, psiho-somatski poremećaji. Zali se na zloupotrebu medicine, subverziju, zali se na policiju koja progona nevine a ne one koji ruse državu ;Aspazija Lega, Skoplje, supruga Milisava Zivanovica, bilo joj zapreceno smrću da ne posećuje Milisava u zatvoru, isto I T.Krsmanovicu koji je nekoliko godina posećivao M.Zivanovica jednom nedeljno u CZ -u u Beogradu, bila relativno dobrog zdravlja, umrla iznenada u Skoplju 1983 godine, rodbina urucila zahtev sudu, da se ispita uzrok smrti,navodeci tvrdnju da je neko otrovao, i da joj pustaju bez njenog znanja otrovan gas u stan.;Dusan Vukalovic, Beograd, zali se na tenzije, osećaj straha, pretnje medicinom ;Nikola Barovic, jake nervne tenzije, vrsta astenije, otac Jovan Barovic poginuo u saobraćajnoj nesreci(nekoliko dana pre smrti se zalio T.Krsmanovicu на састанку у Хотелу”Москва” da mu prete smrću), majka Dusanka zatim takodje imala saobraćajnu nesrecu i tesko povredjena, nepokretan invalid u kolicima, sestra bila pretucena 1968 od udarca policije uleteo joj zub u pluca, jedva ostala ziva. Nikola i Dusanka se zale da su saobraćajke bile rezirane; Vladmir Markovic, Beograd, nervne tenzije, iscrpljenost ; -Radoslav Markovic, otac Vladimira, visok pritisak ;Branka Markovic, majka Vladimira, reuma, besika ;Adem Demaci, lose zdravlje; Predrag Palavestar, nepoznato ;dr.Zarko Trebjesanin, nepoznato ;dr.Radovanovic, direktor Kriminoloskog instituta-anksioznost ;Miroslav Radovanovic, Beograd, srce, bubrezi, nervi, pritisak,secer, krvni sudovi, nesanica, depresija, iscrpljenost ;dr.Svetozar Stojanovic, Beograd, ceste i intenzivne glavobolje, spondiloza, premor ;Dragisa Terzic, preminuo, bolova od srca, vise organskih oboljenja, rak pluca, imao tesku saobraćajnu nesrecu ;Bajram Ajeti, Podujevo,posledice po zdravlje od progona injekcijama ;Bedri Ajeti, zdrav ;Djordje Simicic, Lok, ruiniran ;Zink Antun, Zagreb, torturisan elektro-sokovima, po genitalijama, i na razne druge nacine, tesko oboleo ;dr.Nikola Milosevic, Beograd, krvni sudovi ;dr.Vojislav Kostunica, ima problema sa kicmom;dr.Mihajlo Markovic, Beograd, operisao zuc 1968 godine, operisao masno tkivo na ledjima;Josip Bilusic, Dalmacija, elektro-sokovi po genitalijama, gas u prostoriji, tesko oboleo;Dragomir Olujic, organski zdrav ;Pavluska Imsirovic,Beograd, strajkovao gladju, ima problema sa zdravljem;Jelica-supruga Pavluske, ima takodje probleme sa zdravljem,mala cerkica za vreme sudjenja ocu 1984 godine, i 1985 godine pokazivala znake nervne i psihicke prenapregnutosti i neprilagodjenosti ; Miodrag Milic, zvani Mica doktor,Beograd, krvni pritisak,oboleo organski ;-Vladimir Marjanovic, Beograd, nervne tenzije, nesanica, astenija, imao u proslosti probleme sa srednjim uhom, bio tucen u zatvoru ;Ljiljana Marjanovic, supruga Vladimira, ima probleme sa zdravljem ;Gordan Jovanovic, zdrav ;Milan Mikolic, Beograd, strajkovao gladju u zatvoru, ima problema sa zdravljem;Zlatko Tomicic, Zagreb, infarkt, mozdani udar, imao proces tbc na plucima, 3 cira na zelucu, nesnosna nesanica, problemi sa nogama, supruga ,reuma, nesanica, cir u stomaku, pritisak, izgleda da boluje i od leukemije, ;cerka:rahitis, reuma, slabasna; sin:dok je bio u zatvoru je imao proces tbc na plucima ;Manda Paric,Bosna,tesko obolela, imala u zatvoru tesku operaciju ;Marko Veselica, Zagreb, teska nesanica, pritisak, nervi, stomak, depresija, ;supruga:nervi i prema informacijama ima rak dojke;cerka:nervi;majka umrla do infarkta posle posete njemu u zatvoru ;dr. Dimitrije Bogdanovic, Beograd, umro od raka na plucima ;Milovan Djilas, Beograd, srce, vene, reuma, imao ranije probleme sa kicmom u blazoj formi ;Stefica Djilas, bubrezi ;Aleksa Djilas,imao zdravstvenih teskoca za vreme sluzenja vojne obaveze sto je izazvalo zabrinutost i sumnje roditelja ;Vukica, cerka Milovana Djilasa, nepoznato ;Akim Djilas brat Milovana Djilasa, nesanica, gastritis, prostata Stojan Cerovic, Beograd, zdrav, u detinjstvu imala porodica progone, imao teskoca sa zdravljem;Komnen Cerovic, zdrav ; Milka Cerovic, imala u poslednje vreme probleme sa zdravljem, ;dr. Neca Jovanov, srce, reuma, problemi sa nogama, zali se da mu prete zdravlju ;dr.Dragoslav Srejovic, Beograd, nepoznato ;dr.Radovan Samardzic, preplasen za svoje

zdravlje;-dr.Ljuba Tadic, Beograd, reuma, problemi sa bubreznim kanalima; Boris Tadic, sin Ljube Tadica, zdrav ;Veselinka Zastavnikovic, supruga Borisa, zdrava ;Dragoljub Micunovic srce, infarkt ;Biljana Jovanovic se zali na napade na zdravlje sestre, i porodice pretnje njoj ; - Dragan Lakicevic, Beograd, zdrav ;Dusan Cetkovic, Beograd, ujak Biljane Jovanovic, visok krvni pritisak, srce, nesаница, nervne tenzije, ruiniran, zali se na zloupotrebe sa zdravljem dok je bio u CZ(Centralnom zatvoru), lekovima, hemikalijama, gasom

-Svetlana Slabsak, Beograd, nepoznato ,

-Vladeta Jankovic, Beograd, nepoznato

-Vladislava Ribnikar, Beograd, nepoznato

-Srdja Popovic, Beograd, nepoznato

-Julija Nojman, Beograd, непознато

-Aleksandar Petrov., Beograd, nepoznato

-Zoran Gluscevic, Beograd, nepoznato

-dr.Zarko Gavrilovic, nesаница, srcani problemi

-Alek Vujadinovic, oboleo

-Ljiljana Sop, nepoznato

-Vuk Draskovic, povremene jake nervne tenzije i nesаница

-Radmila Lazic, zdrava

-Velimir Cvejic, Beograd, tesko bolestan

-Tanja Petovar, Beograd, nepoznato

-Branko Copic, depresija, samoubistvo

-Ivan Prekajski, Beograd, nesаница, depresija, problemi sa jetrom, krvnim sudovima, za vreme hapšenja i zadržavanja u zatvorima oduzimani mu lekovi po kazni, pretili mu da ce ispitivati majku tesko organski bolesnu i da ce joj na taj nacin izazvati srcani udar, infarkt, tucen u vise navrata, njegova majka:dijabetes, bubrezi, pritisak, alergija;otac :umro do raka, bio u zatvoru .Жали се на злоупотребе са здрављем, гас у стану.

-Ljiljana Knezevic, Beograd, problemi sa zdravljem

-Zagorka Pesic, imala problema sa zdravljem poslednjih godina

- dr.Vesna Pesic, nervne tenzije,
- Dragan Stanic, srcane tegobe, saobracajka, gas u prostorijama
- Avdi Latifi, Kosovo, cir na zelucu, zuc, reuma, nesanica, nervi
- dr.Svetlana Knjazeva, nepoznato
- dr.Nebojsa Popov, Beograd, reuma
- dr.Trivo Indjic, Beograd, nepoznato
- Anton Filcic, Hrvatska, jetra, vene,arterio-skleroza,gas u prostorijama
- Ante Prpic, Hrvatska, insuficijencija bubrega, cir zeludca, tbc, ruiniramo zdravlje
- Zvonimir Cicak,Zagreb, dva cira na zelucu, otav Z. Cicka :rak;sestra:nervi;ima tri brata;jedan boluje od infarkta, druga dva takodje organski obolela
- Nezir Mehmet, Kosovo, zacepljenje vena u nogama, oci, reuma,
- Mys Musa, lumbago, slomljena noga
- Halit Osmani, Kosovo, nervi, psihicki, nesanica, cir na zel;ucu
- Vladimir Persic, Sibenik, posledica elektro-sokova na mozak, ruiniran organski i psihicki
- Janko Sarajlic, astenijia, cinio vise strajkova g ladju, zatvorima, jetra, oboleo
- -Milos Bogdanovic, Beograd, zdrav organski, bio tucen od organa vlasti
- -Dragutin Spajic, Beograd, problemi sa srcem
- -Milenko Ribic, Beograd, basedova bolest, srce, ruiniran
- -Snezana Kojic, Beograd, iscrpljena psihicki i organski
- -Vladimir Seks, Osijek, srce, cir u stomaku
- -dr.Alija Izetbegovic, srce, lose zdravlje
- -Antonije Isakovic, Beograd, angina pektoris
- -dr.Dragoljub Micunovic, Beograd, bergerova bolest, srce, reuma

- -Borislav Mihailovic-Mihiz, Beograd,angina pectoris, supruga Milica pogunula u saobracajnoj nesreci
- -Djordje Janjic, Beograd, kicma
- -Vladimir Dedijer, oboleo tesko
- -Nikola Jager, Hrvatska,ciroza jetre, dijabetis, tbc
- -Slavko Vrbanic, Zagreb, infarkt, oci, dijabetris, visok krvnii pritisak
- -Marko Dizdar, Zad ar, arterio-skleroza, pritisak, distrofija, misica, nervi, psihicki, srce, poremećaj ravnoteže
- -dr.Ivan Jankovic, Beograd, nepoznato
- -dr.Kosta Cavoski, zdrav, otac umro od infarkta
- - Mirko Sunic, Zagreb, kila, prostata, pluca,
- -Vjenceslav Cizek, Hrvatska, oci, mozdani udar, senilnost, ruiniran
- Jovo Ilic, Bosna, ruiniran
- Franjo Vidovic, Sarajevo, pluca
- Franjo Bilandzic, Zagreb, psihicki problemi
- Branko Hodak, Zagreb, oboleo
- Stjepan Jankovic, Zagreb, infarkt, visok pritisak, tbc
- Jovo Juric, Zagreb, premlacivan u zatvoru, bubrezi, mokrio krv, nesаница, cir na zelucu
- Djuro Krznar, Zagreb, srce, stomak, zapaljenje zglobova
- Mart Andrija, Zagreb, vrlo lose zdravlje
- Vinko Martinovic, Vinkovci, premlacivan izbijeni mu zubi iz vilice, elektro-sokovi po genitalijama
- Zarko Puhovski, Zagreb, lose zdravlje
- Sime Balen, Zagreb, angina pectoris, srce, infarkt, apopleksija

- Marko Bolen, sin Sime Balena, od udarca pendrekom u glavu tesko oboleo, supruga Sime Vica Balen tesko obolela, umrla
- dr.Jure Juras, Zagreb, iscrpljen, dve sestre kao mlade izvrsile samoubistvo
- Goranko Djapic. Beograd, jetra, gastritis, psiho-somatski poremećaji
- Jelka Ratkovic, Beograd, zdrava
- dr.Zarko Trebjesaniin, Beograd, specijalna vrsta melanholiije, depresija
- Nedjo Maric, Beograd, nervne tenzije
- dr.Vladan Batic, zdrav
- Mihajlo Mladenovic, srce
- -Micki Dragoslav Nikolic, zdrav
- -JOvan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku
- -Dusan Boskovic, Beograd, astenija, srce, depresija
- -Predrag Gajic Kijuk-Beograd, migrena, glavobolje
- -Predrag Bogdanovic Sci-zdrav
- -Dusan Bogavac, srce
- -Jasminka Radetic, Beograd, dijabetis
- -Obrad Savic, Beograd, zdrav
- -Lazara Stojanovic, Beograd, nepoznato, Vojislav Stojanovic, Beograd, spondiloza
- -Momcilo Zivojinovic, Beograd, bubrezi
- -Djordje Janjic, Beograd, imao vise operacija kicmenog stuba
- -Marija Kikic, Beograd, imala problema sa zdravljem
- Bora Kuzmanovic, Beograd, zdrav
- -Milic Krsmanovic, Beograd, organski zdrav, nervne tenzije, astenija, depresija, , tucen od vlasti

- Milic Krsmanovic, Uzovnica, bio obolio od tbc, umro
- Krsman Krsmanovic, Uzovnica, preminuo od tbc
- --prota Sava Bankovic, Vrdnik, runirano zdravlje
- prota Milan Bogdanovic, oronuo
- Momcilo Selic, Kanada, bio oboleo u zatvoru od tbc
- Marko Vidovic, posledice strajka gladju
- - - Mihajlo Mihajlov, Beograd, lose zdravstveno stan je
- dr.Ivo Marinovic, srce, zali se na gas u prostorijama
- Milic Stankovic od Macve, ima zdravstvenih problema
- Ivan Stojanovic, nervne tenzije, nesanica
- Borka Pavicevic, nepoznato
- dr.Nina Drndarski, nervne tenzije
- SDB SFRJ je optuzena za ubistva ili pokusaje ubistva vise Jugoslovena u inostranstvu:
- Branko Busic, hrvatski emigrant "zatvorenik savesti "AI, ubijen u Parizu 1978 godine; Nikola Milicevic, politicki emigrant ubijen u Frankfurtu na Majni 1980 godine; Dusan Sedlar ubijen u Diseldorfu 1980 god; Insat Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 g; Bondus Gervala, ubijen u Stutgartu 1983 god; Stjepan Durkovic ubijen jula 1983 god na Zapadu; Franjo Goreta ubijen u SRN decembra 1980 godine; Rasim Zemljaj, ubijen u SRN maja 1981 godine.

-Poznati su slucajevi kidnapovanja Jugoslovena u inostranstvu od strane SDB SFRJ (napred su pomenuti Vlada Dapcevic I Bata Todorovic).Takodje uhvaceni su agenti SDB SFRJ u Nemackoj sa imenima 52 Jugoslovena koje je tamo trebalo da likvidiraju, kod njih su nadjene hemikalije za tu svrhu, otrovi, da stave u stanove ili pica , u obliku tableta , ili gasovitog spreja.Zadnjih godina je bilo sudjenje u Istambulu, Turska, agentu SDB SFRJ koji je imao zadatak da tamo na razne nacine likvidira jugoslovenske gradjane koji tamo zive.

Sa pravom se moze postaviti pitanje:"Ako su organi SDB SFRJ tako drski i opasni sa onima koji im ne konveniraju zbog necega (a razlozi za nekonveniranje u vrlo brojni, cesto iracionalni) koji zive u nostranstvu, sta tek cine sa onima ovde u zemlji"?

-Radomir Radovic, Beograd, u prolece 1984 godine uhapsen zajedno sa grupom posle cega je usledilo famozno sudjenje sestorici, zatim je pusten, i onda nadjen mrtav u svome stanu, vlasti

rekle da je izvršio samoubistvo, rodbina optuzila vlasti za ubistvo, povelala sudski proces, takodje javnost slicn tvrdi

-Ivan Zografski, Sarajevo, ciroza jetre, dijabetes, srce

-Ivan Pletikosa, Zagreb, nepoznato

-Luka Prcela, Split, nepoznato

-Hamza Ashlim, Kosovo, nepoznato

-Hanetija Avdagic, Bosna, nepoznato

-Vlastimir Avramovic, nepoznato

-Milorad Novakovic, Zrenjanin, kila. cir na zelucu, teska nesanica, astenija, depresija, strajkovao gladju vise puta

-Ruska Slavova Novakovic supruga Milorada Novakovica, politicki emigrant iz Bugarske, bila je po dolasku u SFRJ obilela, imala probleme sa zdravljem i u Bugarskoj, u Zrenjaninu pala sa bicikla, i imala tesku povredu mozga, 1980 g u zatvoru u Krarujevcu je umrla, vlasti tvrde da je izvršila samoubistvo, Milorad pak tvrdi da je ubijena od vlasti

-Rexhep Belideme, Kosovo, nepoznato

-Selih Behmen, Bosna, nepoznato

-Dragomir Stojanovic, nepoznato

-Dragisa Paunovic, Beograd, bio tucen

-Zoran Matic, Beograd, bio tucen

-Eduard Kocbek, Slovenija, preminuo., bio tesko bolestan

-Vijekoslav Naglic, Vinkovci, razoren organski i psihicki

-Goran Bjedov, Beograd, diskopatija, gastritis, spondiloza, tucen od vlasti

-Jovan Andjelkovic, Beograd, cir u stomaku, nesanica

-Zoran Abramovic, Beograd, nepoznato

-Dragoslav Dragicevic, Beograd, o njemu se brinuo dok je bo u zatvoru knjizevnik Dragoslav Mihailoivic, iz Beograda, je bolovao od srca i vise organskih bolesti, kao i od raka grla(pricao mi je D.Mihailovic je da je pijan grdio Tita),

- Milorad Belandzic, Beograd, nepoznato
- Slobodan Drakulic, Beograd, nepoznato
- dr.Josip Zupanov, Zagreb, srce, pritisak, nervi, oc , nesanica
- Milisa Dakic, Beograd, rođjak Radomira Padoviica, sind poznatog cetnickog vodje Dakica, nesanica , жалио се на претње здрављу
- Branko Pavlovic, Beograd, rak pluca
- Milisav Zivkovic, Beograd, oboleo organski
- Zoran Acin, Beograd, nepoznato
- Mirko Beatovic, Beograd, srce, infarkt, pritisak i druge organske bolesti, rak debelog creva, preminuo
- Aleksandar Beatovic, Beograd, oboleo
- Jelena Beatovic, supruga, organski obolela
- Tanasije Mladenovic, nepoznato
- -Dinda Petkana Purtic, Beograd, srce, apopleksija, rak debelog creva
- -Vinko Zec, Marijanci, Slavonija-oboleo, pretucen
- Marko Zivkovic, Beograd, dijabetis, oboleo organski,
- dr. Bora Savic, Beograd, srce, nervi, depresija, psiho-somatski poremećaji, gas u prostorijama
- Golub Bakic, Beograd, cir u stomaku, teska nesanica, njegov brat poginuo u saobraćajnoj nesreci
- Vera Bljajic Karagic, Beograd, rak dojke, brat srce, otac Dobroslav umro od srca, sin poginuo u saobraćajnoj nesreci , жали се на претње здрављу, гасом
- Jovanka Kokotovic, Sibenik, Beograd, infarkt, apopleksija, nesanica, KRVNI SUDOVI, otac ubijen u zatvoru,
- Veljko Dunjic, umro od srca
- Jozo Ivcevic, Zagreb, depresija, nesanica
- Tonci Marinkovic, Hrvatska, migrena, glavobolja, bio tucen pendrecima po glavi

- Djura Bogovic, pluca, oci
- Ante Znaor, Hrvatska, tezak oblik cira u stomaku, zeludac
- Djuro Perica, Hrvatska, torturisan elektro-sokovima po genitalijama
- Tvrтко Milos, Zagreb, premlacivan, torturisan elektro-sokovima po genitalijama, tbc kostiju, anemija, deca u domu, razbijena porodica, otac politicki emigrant
- Budisa Drazen, zagreb, cir u stomaku, tbc
- Goran Dodig, Zadar, oboleo organski
- Lin Veljko, rak pluca
- Vasiljka Radicevic, Beograd, depresija, organski obolela
- Bikicki Djordje, Radinci-Srem, brutalno premlacivan u zatvorima, bruh, prostata, reuma, glavobolja, depresija, nesanica, teska anemija
- Milic Roman, Novi Sad, nervi, oboleo organski
- Vladimir Dapcevic, Brisel, oboleo
- Perovic Mileta, Crna Gora, oboleo organski
- KUlasin Radomir, Srbobran, prostata, pritisak
- Sepa Svetozar, Novi Sad, premlacivan brutalno, prostata, jetra, srce,
- Visic Marko, Zrenjanin, teska nesanica, nervi
- M.Sargin, Novi Sad, umro
- Zec Nikola, Vojvodina, nepoznato
- Niazi Koc, Gnjilane, zdrav
- Lazar Veselinovic, Zrenjanin, premlacivan, teska nesanica, prostata, reuma
- Vucic Drago, Beograd, nesanica, cir na 12 palacnom crevu, brat poginuo 1979 g u saobracajnoj nesreci
- Meliha Salihbegovic, Bosna, dr. Veselin Music, Branko Vidovcek, Bosna, nepoznato
- Jovica Mihajlovic, Beograd, tucen u zatvoru

-dr. Dragutin Trumbetic, Beograd, nepoznato

-Franc Miklovsic, nepoznato

-Mileta Bulat, nepoznato

-za sledece osobe se ne zna stanje zdravlja: Zvonimir Kisc-Dubrovnik, Miodrag JOKsimovic-Z.Aleksic-, Marija Penic-Karlovac, Ivan Zelembre-Osijiek, Nenad vasic-Beograd, Marko Kovacevic-, Ivan turundzic, Nikodije Nikic, Guni Sulaj, Muhamed S alani, Hasi Maliki, Nedjo Janic-Bosna. Momcilo Janjic, Milomir Asanja-Bosna, Vojkan Nesovic, Muharem Hasanbegoviic, A. Curovac, Mirko Rajcic, Marko jurkovic, Miroslav Cvetkovic, Mihailo Boskovic, Ante Rakic, I

rajnica, Marko Jurakovic, Mirko Rajcic, Kseli Feriti, U Zuli, Skender Hajredin, Sabit Veseli, Daut Rasani, Kadri Osmani.

,Hisan Gervalo, Sefket Jasar, R.Plana, Avdi Kelendi, Avdil Lebu, Iso DEkaj, Sulejman Kukola

-Dusan Boskovic, Beograd, srce

-Dusan Radovic, Beograd, bolovao od raka, umro

-Natasa Tomic, Beograd, cerka profesora Boska Tomica, elektro-sokovi po mozgu, otac umro, brat Misa pretucen, slomljena kicma, majka tesko bolesna

-Dusan Vukovic, Beograd, umro 1984 godine, u nama nepoznatim okolnostima

-Vladimir Bulatovic-Vib, oboleo od vise bolesti, srce

- Mira Aleckovic, teska oboljenja u porodici

-Jovan Lukic, Sarajevo, cir na zelucu, nesanica, nervne tenzije, astenija, srce, posledice progona elektro-sokovima, gas u prostorijama

-Vera Nikolic, Sarajevo, nesanica, ruinirana

-brat . Sarajevo, ruiniran

-Dusan Sarjanovic, Novi Sad, Novi Sad, premlacivan divljački na Golom otoku, u vojnoj bolnici na Kuniscaku u Zagrebu, mucen elektro-sokovima po mozgu

-Nikola Sarjanovic, otac, Novi Sad, srce, visok pritisak, imao tbc proces na plucima, nesanica, glavobolja, depresija, brat Mato takodje politicki proganjan, poginuo u saobracajnoj nesreci u Splitu 1971 godine, supruga Nikole obolela organski

-Radomir Smiljanic, ruiniran

-Radomir Veljkovic, Krusevac, runiran zdravstveno, imao tcb proces na plucima

Evo podataka o zdravlju onih koji su 1973 potpisali peticiju za oslobadajnje Radomira Veljkovica ,Krusevac, iz zatvora:

-Dragan Veljkovic, Krusevac, infarkt, srce, cir na zelucu, nesanica, anemija, astenija, depresija, itd

-Andjelija Veljkovic, " visok pritisak, oronula

-Jugoslav Veljkovic, Kanada, lose zdravlje, ispred progona napustio zemlju

-Ljiljana Sakan, ima probleme sa zdravljem, rak?

-Radoslav Veljkovic, vise organskih bolesti,

-Sonja Dasic, ruinirana

-Radmila Miloradovic, Bela Crkva,tesko obole,a

-Miodrag Mutavski, Vrsac, srce, cir na zelucu

-Milen Miladinovic, Krusevac,rak, umro

-JOvanka Miladinovic, Krusevac, organski obolela

-Zoran Miladinovic, Krusevac, rak, umro

-Ljubinka Veljkovic, Krusevac, runirana

-Radmilo Miliadinovic, Krusevac,pluca

-Dusan Miladinovic, Krusevac, rak, umro

-Dragomir Miladinovic, Krusevac, rak na licu

-Dragica Miladinovic, Krusevac, obolela organski

-Radoslav Miladinovic, cir na zelucu, ruiniran

-Zora Nisavic, Bela Crkva, tesko obolela

-Snezana Miladinovic, Krusevac iznurena

-Dobriila Miliadinovic, umorna

-Milija Miladinovic,z drava

Evo podataka o zdravlju jos nekoliko disidenata:

-Slobodan Zivkovic, Beograd, nesanica, nervne tenzije,premlacivan u zatvorna, proganjan bio injekcijama,

-Zivojin Zivkovic, Gladjenovac Valjevo, premlacivan, tortura injekcijama, saobraćajka

-Zivota Zivkovic, isto

-Bozidarak Zivkovic, slicno

-Bozidar Zivkovic, slicno

-Andreja pekovic, srce, nervi

-Rastko Zakic, zdrav

-Mladen Srbinovic, nepoznato

-Nebojsa Popov, iznuren

-cerka Nebojse i supruga, nepoznato

- Andrej Pelikan, iznuren

- -Milic Stankovic, oboleo

- Marijana Petkovic, nepoznato

- -Miroslav Visic, nepoznato

- -Ivan Stojanovic, ruiniran-brat ubijen

- Dusan Pokorni, iznuren

- -Olga Jeftic, iznurena

- -Milan Dimitrijevic, zdrava

- -Ljubica Dimnitrijevic iznuren

- -Mladen Dimitrijevic, iznuren

-- - Za sledece osobe ne znamo podatke o zdravlju: Dragutin Stepanovic, Serif Aslani, Gofur Loku, Ksavit Barjaktari, Skifiri Mitati, Ebili Lazim, Ksaladin Rustemi, Fadil, Blaki, Shetki shitri, Remzi Ljusi, Hali Ismaili, i Sabri Lusa, Bislim Ahmeti, Daut rasani, (za poslednij 5 zatvorenika uimamo podatke da su bili premlacivani), Iksim hota, bio torturisamn, Bejtulah hatimi, takodje, dr. Ante Kovacevic , Dragan Bogdanovski, Ismet Kasumagic, Edhem Bicakcevic, Dervis Djurdjevic. -

Zakljucak: U prilogu su dati podaci o zdravlju oko 600 osoba, za ogromnu vecinu je data bilo kakva informacija o zdravlju, svesni smo da nismo imali tacne podatke, i da su ovo nedovoljni i nepotpuni podaci.

Uprkos navedenih objektivnih ogranicenja u prikupljanju podataka o zdravlju ove populacije, sto se tice primenjene metodologije, ipak smatramo da je prikupljeno dovoljno podataka da bi se mogla steci kakva takva predstava o zdravlju ovih kategorija gradjana.

Jasno je da su skoro svi "politicki zatvorenici" tesko oboleli, da su mnogu umrli u zatvorima ili po izlasku otuda. Sto se tice kategorija " disidenti""borci za ljudska prava" itd, vidljivo je da je i njihovo stanje zdravlja vrlo lose, daleko losije nego li vecine gradjana.

Observirajuci podatke o zdravlju ovih kategorija gradjana , zapaza se narocito prisustvo sledecih oboljenja: infarkt i srcana oboljenja, kardiovaskularne bolesti, krvni pritisak, dijabetis, bubrezi, jetra, cir u stomaku, nervne i dusevne bolesti, nesanica, depresija, astenija, anemija, glavobolja, povecan broj tuberkuloze. Ima i daleko vise pojave raka nego li kod drugih. Registruje se drasticno veca prisutnost saobracajnih udesa, svakojakih traumatizama, svakojakih drugih udesa, I samoubistava, nego li kod ostale populacije.

Vodeci racuna o prednjem predlazemo nadleznim drzavnim organima sledece:

- da stvore jednu drzavnu komisiju
- ona bi trebala da podrobno ispita stanje zdravlja politickih zatvorenika i uzroke istoga
- da pokrene postupke da se isto popravi i uslovi zivota i medicinske nege u zatvorima
- da se omoguci njihovo lecenje
- da se stavi na dnevni red pitanje zloupotreba sa zdravljem i politizacije medicine i uzmu obzir zalbe mnogih da su im vlasti nanale stete zdravlju zbog njihovig angazmana na unapredjenju ljudskih prava

Zelimo ovoga puta da ukazemo na duboko uvrezenu predstavu u svesti organa vlasti o politicki nekonformnim osobama koje su vidjene nazalost sasvim pogresno , kao krajnje drustveno opasne i kao takvi stavljene van zakona, kao "leprozni". To vuca korena jos iz ratnih dana II Svetskog rata i poratnih dana obracuna sa "reakcijom".Nazalost ovde se stanje ne menja. Zahtevamo da se izmeni stav i predstava i postupci prema svim ovim kategorijam,a gradjana.

Upozoravamo da se nastavlja lakirovka(ukriivanje istine). Ove osobe su dobronamerne najcesce i njihove kritike ukazuju na ono sto ne valja i sto treba poboljsati. To je dragoceni izvor informacija o nesavršenosti društva. Umesto da to bude usvojeno, njih satiru. Cime se ukriivaju dekadencija i njeni uzroci, i sprecavaju korektivne mere, i ubrzava propadanje na svim nivoima, sto vodi u sve dublju galopirajucu krizu, rastakanje i raspad zemlje i sve moguće tenzije.

НАПОМЕНА АУТОРА(2017 година).

Danas je stanje zdravlja vecine vrlo lose, mi smo jedna od najbolesnijih (i najstarijih) nacija ne samo Evrope nego i sveta. Uzroci su prikazani u podacima o zdravlju ovih gradjana- to je uzelo maha.Nacija danas bukti u pozaru losih procena. I zdravlje vecine i dalje propada.

Krivci su tranzicioni profiteri, oni koji ukriivaju istinu, krivicu prebacuju na druge, da bi tako čuvali netaknut STATUS QUO.,

Томислав Крсмановић: ЗДРАВСТВЕНА КАТАСТРОФА-УЗРОЦИ И МЕРЕ.

Ако се не предузму благовремене(УРГЕНТНЕ) и ПРАВЕ мере Србима и Србији прети дефинитивно изумирање.

Није проблем доказати да је стање здравља у Србији катастрофално, да Србија копни, деценијама уназад. То је очигледно. Суштинска тешкоћа је у томе да се прецизно дијагностикују који су узроци, ко је кривац што овакви капитални пропусти, са трагичним последицама по државу и нацију, нису благовремено откривени.?

Демографи и статистичари треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду од 1945.године до данас, убрзавајући е из деценије у деценију, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Када одговори на ова питања буду дати прецизно, не само да ће надлежни моћи да препишу прави ПАКЕТ МЕРА, него ће нација бити дубоко потрешена сазнањима, пробудиће се из деценијске летаргије, и обамрлости, стећи ново стање духа и нову мудрост. Исправиће кичму.

Лукаве лије су се досетиле.Здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета, снемоћао народ није у стању да се одупре потенцијалном страном агресору. Немоћан народ се не може одупрети незајажљивој себичности оних који су се у међувремену обогатили.и чувају нетакнут STAUS QUO.

У освешћеној Србији је све присутнија матрица размишљања: да је на делу смишљено скретање пажње острашћених и појединих неосвешћених националних елита, са суштине, на споредно, класична замена тезе, У жижу јавности се гурају разновразне испразне страначке расправе, сумњиве афере, и неважне договштине надуваних ``

звезда``, политичара, тајкуна, мафијаша, транзиционих моћника,. ријалити шоу, Mis задњице, грме сексуалне афере, ко са ким.

Хлеба и игара.

ПОВИКА НА ВУКА А ЛИСИЦЕ МЕСО ЈЕДУ

Или се покушава паушално пребацити кривица на НАТО бомбардовање 1999.године. Бомбе су врло штетне, али су рак и друге болести биле масовно присутне и пре 1999.године. Доказ: Здравствене статистике

Суштински узрок здравствене катастрофе Србије је у сфери сложених од тајкуна осмишљених односа и утицаја политике на здравље.

Узроци слабљења здравља су бројни и испреплетани:

а. Сиромаштво.б..Распад правног система в.Загађење људске средине г. Слабљење етике медицинске професије. д. Стрес. ђ. Политизација медицине е. Разно.

У овоме смислу на слабљење здравља нације делује ментално стање, изнурени , депресивни и обесхрабрани грађани, у дубокој кризи идентитета, поврх свега осиромашени, немају снаге да се брину о себи, о своме здрављу..

Најважнији ресурс једне нације су њени људи., а данас је овај највиталнији ресурс у Србији драстично угрожен, осиромашен, ојађен, остарео, изнурен. Дошло је до одлива мозга.

Уважавање људских ресурса је створило неизмерно богатство.и снажно повукло човечанство напред, у прогрес, у свим областима, и у космос. Западна Европа је створила поредак који ствара чудесну продуктивност.

Док се код нас односи према људским ресурсима без уважавања, и да смо заправо због тога сада пред провалијом. Страни инвеститори и због овога избегавају Србију, радна снага је остарила и изнурена. Претходна Југославија, потом Србија, су запливале дављенички беспомоћне у овој здравственој каљузи још поодавно.

А то није регистровано на прави начин, нису предузете корекције, у овој области треба тражити један од најважнијих узрока пада наталитета и демографске превласти Албанаца и Бошњака, и других, и банкротства наше економије.

Данас у Србији влада истинско расуло у појединим болницама и клиникама.

ПРАВО НА КВАЛИТЕТНО ЛЕЧЕЊЕ ПОНАЈВИШЕ ИМАЈУ САМО имућни!

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло као невидљиви снајпериста јуриша на Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрдније

односити у својим канџама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих.

Србија се може спасити једино ако се се заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционишу полиција и државни апарат. На држави Србији је да покуша у последњем минути националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји.

Предлог мера:

1.-СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ-

2 ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА

3.ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА

4.МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Томислав Крсмановић

Тел.011-3511829. Моб тел.064-3095176. Е-mail адреса: Books@eunet.rs.

www.tomislavkrmanovic.com. www.isil.org. Архив САНУ.

КО ЈЕ , КАКО И ЗАШТО У СРБИЈИ ПРОИЗВЕО ЗДРАВСТВЕНИ ГЕНОЦИД ?

ОНИ КОЈИ СУ ЗЛОСТАВЉАЛИ СРБИЈУ И СРБЕ И БОГАТИЛИ СЕ од 1945.године до данас.

1. Увод.

Не постоје поуздани званични статистички подаци о здрављу грађана Србије. Налази и закључци државних здравствених установа, од Института Батут, па све до Министарства здравља Србије, лекарских комора и синдиката, медија, појединих болница, часних лекара, па и када се понекада ради о појединим међународним организацијама, укључујући и Светску здравствену организацију, се понекад не слажу, или се дијаметрално разликују.

Овакав, понекад, драстичан раскорак се може објаснити чињеницом да је здравље грађана од судбинског значаја за опстанак једне нације и државе, и да сви друштвени чиноци, од политичких странака, НВО, државних органа, синдиката, медија, научних установа,. покушавају да баратају овим подацима у зависности од њихових парцијалних интереса.

Овде се не може никако говорити о примени научног метода у истраживању података о здрављу, који би подразумевао објективност, свеобухватност и континуиленост истраживања. Што би у пракси значило, да би сваки истраживач морао доћи до истих налаза и закључака. Истина је једна. Ако није тако, онда није примењен научни метод истраживања.

Увид у истраживачке пројекте дозвољава да се закључе драстичне мањкавости примењених методологија, када се ради о узорку, конструкцији упитника, постављеним питањима, раду на терену, обради упитника, или коришћењу извора статистичких података.

Понекад оваква истраживања јако потсећају на данашње у моди унапред наручене резултата анкета јавног мњења, које не приказују стварност, него фикцију која одговара потребама наручиоца анкета. Или су слични налазима лажираних избора.

У широком дијапазону сучељених ставова, раширено је уверење да недостаје научна анализа узрока и мера, да је здравствена агонија Србије, производ различитих недовољно истражених фактора и дејстава. Понегде, и понекад се истакне паушално да је лоше здравље последица распада земље, ратова, санкција, и транзиције, преласка на сурове законе капитализма, да је дошло до осиромашења, старења становништва, и слабљења квалитета здравствених услуга. Или се паушално као уз рочник квалификују НАТО бомбе из 1999.године.

Нема истинске дијагнозе, поготову никаквих правих мера.

Суштински проблем није доказати да је стање здравља у Србији катастрофално, да Србија копни.

То је очигледно.

Суштинска тешкоћа је у томе да се прецизно дијагностикују који су узроци, ко то чини, како. И да се докаже да је неко проузроковао ову здравствену катастрофу.?

Када се то учини, треба разјаснити ЗАШТО је то учинио?

Да ли је постојала зла намера? Чија?

Или је то последица лакировке која је у земљи примењивана од 1945.године до данашњих дана, која замагљује увид, што та навика на неки начин и даље постоји?

Ко је кривац што није благовремено открио овакве капиталне пропусте са трагичним последицама по државу и нацију?

Демографи и статистичари треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Када одговори на ова питања буду дати прецизно, не само да ће надлежни моћи да препишу прави ПАКЕТ МЕРА, него ће нација бити дубоко потрешена сазнањима, пробудиће се из вишедеценијске летаргије, и обамрлости, лажи и обмана, стећи ново стање духа и нову мудрост. Исправиће кичму.

А то је формула спаса..

Али треба знати, да ће они који сматрају да се такав истраживачки пројекат не би уклапао у њихове преокупације, све учинити да га осујете.: небулозе, рат, страна агресија, бомбардовање, распад земље, санкције, болна транзиција, нагли прелазак на капитализам, стрес, осиромашење, старење, тако је и у неким, другим земљама бившег социјалистичког блока, виша сила.

Врло ваљани јавни посленици се питају: Зашто није досада проучена здравствена трагедија Србије? Зашто нису предузете мере?

Све се више запажа да здравствено изнурени грађани, нису у стању да штите своја права, да се одупру незаконитим приватизацијама, да захтевају повраћај одузетог, лустрацију и свакојаке накнаде штета.

Ако остарели и изнурени народ није у стању да се одбрани, онда ће они који претендују да наставе да наследи на њихова права, сачувати недирнут STAUS QUO.

Све су гласнији и они који упозоравају властодршце да снемоћао народ не може да брани своје границе и да се одупре потенцијалном страном агресору.

У данашњој Србији се у бескрај воде острашћена бескрајна јалова препуцавања између политичких странака, НВО, појединаца, свакојаким мишљења и националних душебрижника, добронамерних и оних који то нису. У жижу јавности се гурају различите испразне страначке расправе, површна бескрајна надмудривања острашћених посланика, у Скупштини Србије, или на локалу, сумњиве афере, и неважне договорштине надуваних `` звезда``, политичара, тајкуна, мафијаша, транзиционих моћника.

Медија су препуна пикантних података из, љубавног животи певачица и кол герли, или појединих политичарки, о свакојаким људским фармама и приземним мешетарима и испразним простацима.. Недорасли уређивачи медија се правдају да подиже продају тиража причама о кафанским певалкама, ријалити шоу, Великом брату, сликама разголићених женских тела, најзгоднијих Mis задњица, упућују девојке из Србије о школама трбушног плеса за Српкиње у турским летовалиштима које су већ добиле основно образовање у Ријалити шоу у Београду, грме сексуалне афере, ко са ким.

Зар доказ овој тврдњи није трагедија, убиство певачице Јелене Марјановић? О њој бруји цела Србија, а о здравственој голготи милиона влада истински мук! Да ли су Срби наивни, да ли их је лако мунтати, да ли су и они `` reuplades primiifs`?

Хлеба и игара.

Уместо да се укаже на суштину данашње кризе и на њене бројне и испреплетене узроке.

Један од најразорнијих генератора галопирајуће кризе Србије о коме се не говори на прави начин , је управо лоше стање здравља.

Неки тврде да је лоше, други опет да је врло лоше, све су бројнији они који звоне из све снаге на узбуну: стање здравља нације. је блиско катастрофи упозоравају они. Звоне на сва звона: Србија убрзано нестаје, копни, а Србија ћути, гура овај кључни досије под тепих!.

Апелују да је у Србији је све присутнија матрица размишљања: да је на делу смишљено скретање пажње острашћених и неосвешћених националних елита, са СУШТИНЕ, на споредно, да је то класична замена тезе, ПОВИКА НА ВУКА А ЛИСИЦЕ МЕСО ЈЕДУ.

Захтевају да се установи чињенично стање и да држава одреди шта чинити..

2. Подаци о стању здравља.

Да није здравствена катастрофа на помолу, него да је већ ту, можда се не би могло поверовати на први поглед паушалним или сензационалистичким тврдњама предвиђања истинске апокалипсе. Можда мало претерано звуче њихова упозорења: Србија је облепљена чиуљама, нестаје, умиру учестало не само стари, него и средовечни, па и млади?, Србија се сели убрзано на гробља, сваке године је мање један град осредње величине.? Да ли шире панику када изјаве да, грађани застрашени оваквом здравственом катаклизмом, и немоћи да заштите своје здравље, се окрећу алтернативној медицини, цветају видари и шарлатани, према њима народ је се духом , што се тиче начина лечења вратио у 17 век?.

Да ли су они у праву, када упорно тврде : ``да је само неколико постотака грађана здраво, да је Србија по негативним здравственом показатељима у врху европске, а понекад и светске лествице: што се тиче морбидитета (стопе обољевања), морталитета (стопе умирања), саобраћајних удеса, свакојаких несрећних случајева, трауматизама и повређивања.корупцији, све до крађе беба. Да предњачи по броју инвалидских и старосних пензионера. Тврде да демографи и поједини лекари спомињу застрашујуће бројке абортуса, кажу: читаве Србије су деценијама друштвене распамећености и небриге отишле под нож гинеколога. Указују на белу кугу, старење популације. Питају се они, а шта рећи о лошој исхрани, лошим животним навикама штетним по здравље, о недостатку превенције и систематских прегледа, о стилу живота, о сиромаштву? Србија копни. позивају на будност- све се више шире као епидемије пушење, дрога ,алкоголизам, и разне друге аномалије и пороци, по здравље и виталност нације опасне појаве. Опомињу, да се повећава број самоубистава ,у драстичном порасту су оболели од малигних обољења, дијабетиса, кардиоваскуларних болести, деца се рађају лакша, недовољног раста и развоја. Има тровања лековима, и нездравом храном, у порасту су инфективне болести. Наводе поједине изворе да су јако раширени дијареја и цревна обољења, стомачне заразе . Имунитет је опао , здравствено стање нације погодује епидемијама. Позивају се на податке гробаља, у зимским месецима када се јаве епидемије грипа, гробари запажају да се јако увећа број сахрана. Истичу да има нездраве хране у продавницама и

ресторанима. Цитирају лекаре из Гинеколошко - акушерске клинике при Клиничком центру Србије, стање са трудницама је алармантно, висок постотак порођаја су ризични, јавља се висока стопа спонтаних и превремених порођаја, оштећења плода, труднице су често болесне што отежава процес рађања, висок је постотак хируршких интервенција и царског реза, скоро 60% порођаја је проблематичано. Расте број деце са аномалијама. Болница Свети Сава у Београду је преоптерећена, драстично расте број пацијената, сваки други има шлог. Према организацији инвалида "Из круга" сваки пети становник Србије је инвалид (која се позива на статистичке податке). Позивају се на УНИЦЕФ из Београда - деца у Србији су најугроженија у Европи, све је лошије здравље жена, деце и старих, неухрањеност се повећала, анемија код жена и деце, значајан постотак деце има искуства са пушењем, аcoholом, дрогом, све је више наркомана. Чак тврде да се шире инцест, педофилија, педерастичност, импотенција и стерилност младих. Позивају се на поједине психијатре да је стање душевног здравља нације врло лоше..

Желе да пробуде нацију и државу, питају њих и саме себе, поручују другима: Пробудите се, погледајте ваше лично здравље и ваших ближњих, предузмите нешто, док није касно!

Обраћају се крајње забринути на све стране: Шта би са нашом здравом сељачком и врло виталном нацијом, која је имала високу стопу наталитета? Раније смо били сељачка неразвијена држава, али здрава, и витална нација, млада, а сада смо још сиромашнији, али постадосмо и болесни, и најстарији. Ко нам ово направи? зашто? Шта се деси?.

Стално истичу право на самоодбрану: Имамо право да се бранимо!

Не само поједине државне установе, него и многи други, их демантују и квалификују њихове налазе непоузданим, или претераним.

Ко је у праву ?

Ипак, чињенично стање се види из следећих званичних података, убитачност бројки и званичне статистике се не могу демантовати:

- кривуље рађања и умирања су се укрстиле, у Србији више умире него ли што се рађа, Србија је сваке године мања за један град осредње величине. Бројке о умрлим и рођеним се разликују од извора до извора. Према Статистичком заводу Србије у прошлој години је забележен негативни природни прираштај од 38.021 становника, што значи да је наша земља, не рачунајући територију КиМ, у демографском смислу за годину дана остала без становништва величине града попут Зајечара, Кикинде или Сремске Митровице. Сваке године труну руине потонулих библијских градова.

- док други, исто тако официјелни извори износе другачије, још поразније податке. Сваке године, Србија је мања за 100.000 становника. Званична статистика је више него упола смањила овај број, наводећи само чињеницу да од такозване „беле куге“, нестане 30.000 људи за годину дана. Али, права истина је више него драматична: кад се сабере број природних смртних случајева са бројем смрти од карцинома и других тешких болести, па се томе дода и број смртних случајева новорођених и застрашујући број

прекида трудноћа од око 300.000 годишење, онда је лако доћи до састрачујуће бројке уништавања људских живота, и више. На пример, упркос томе што се манипулише са тачним бројем пунолетних грађана у Србији, неке чињенице се не могу заобићи: у мају месецу 2012. године, било је тачно 6.553.042 бирача са правом гласа. Четири године раније, број уписаних бирача са правом гласа у Србији, био је 6.854.327. Дакле, око триста хиљада људи мање. Професор Правног факултета у Београду покојни др. Марко Младеновић, је у његовој књизи о белој куги доказао да је у овој земљи последњих неколико деценија отишло под нож (абортуси) неколико Србија.

АБОРТУС ЈЕ УБИСТВО!

-познато је и то да Србија (без КиМ) негативан природни прираштај бележи још од 1992. На питање зашто се у Србији повећава број умрлих, др.Горан Пенев, из Центра за демографска истраживања Института друштвених наука каже ``Да је то пре свега резултат интензивног старења .Сви показатељи - упућују на то да смо једна од демографски најстаријих нација у Европи. Код нас је већ пуних шест деценија стопа фертилитета испод нивоа потребног за просту репродукцију (2,1 дете по жени), а последњих година она је за око трећину испод тог нивоа. Горан Пенев, каже да је мањи број живорођења него 2015. забележен 2013. године (65.554)..

-Статистика застрашују подацима``:За само десет година, опустошена је унутрашњост Србије. Осим демографске катастрофе која је задесила Шумадију и Западну Србију, међу водећим општинама које дословно изумиру су и Гацин Хан, Бабушница, Црна Трава и Босилеград на југоистоку Србије, Мајданпек, Житиште, Пландиште, Нова Црња и Сечањ на истоку и североистоку. Из Суботице се недељно исељава десет грађана. Реч је о општинама које су у једној деценији изгубиле више од 30 одсто становништва. Оваквих примера има широм Србије, укључујући и Западну Србију, где настају читаве пустиње, без живих бића и без наде да ће живота тамо поново бити. Градови који су још последња станишта радно способних људи, само су незнатно мање погођени нестанком. Тако су Крагујевац, Краљево, Чачак, Ужице, Ниш и Суботица за десет година изгубили преко 15 одсто становништва. Према подацима Полицијске управе у Чачку и Републичког завода за статистику, само у току 2013. године, град је напустило више од 2.000 младих људи.

Процењује се да у Србији има око 40.000 напуштених сеоских имања и окућница. Од тога се барем једна четвртина налази на подручју Куршумлије, на додиру са Косовом, где на једном квадратном километру живи само десет становника!

-а град Лесковац, територијално највећа општина у Србији, јер укључује још две бивше општине, Грделице и Вучје. ништа неће сачувати од пропадања и нестајања 140 околних села. Оних села из којих је некада долазила радна снага, култура и традиција.

- у око 700 сеоских насеља у Србији живи мање од по стотину становника. Тачније речено, 352 насеља су са мање од педесет, а 350 имају између педесет и сто становника. По правилу, то су места без младих, и зато се и процењује да ће за двадесет-тридесет година потпуно опустети. Овом броју од 700 места треба додати можда још око 350 оних која су на претходном попису имала 100-150 становника. Пошто у Србији (без Косова и

Метохије) има укупно 4.528 села, то значи да је опстанак скоро сваког петог нашег сеоског насеља под великим знаком питања. Са друге стране, у данашњим селима Србије живи готово половина становништва. Од тога шездесет одсто њих се уопште не бави пољопривредом као основном делатношћу! Нестанак становништва у седамсто села довео је до тога да данас у многима од њих има мање становника него што их је било у 19 веку. Тужна слика тог нестајања су напуштене куће којих је 2002. године у селима било 46.814. Ако се овоме дода и 144.178 кућа које су означене као "привремено ненастањене", то значи да је у селима Србије око 192.000 стамбених објеката - у којима нико не живи. Лако је израчунати да је укупан број од 200.000 ненастањених објеката знатно повећан за десет година. Такође је простом математиком једноставно доћи до податка да у тим кућама недостаје око 800.000 људи (ако је просечно домаћинство у Србији четворочлано).

- празно је на хиљаде обора и штала, а око 400.000 хектара ораница више нема ко да обрађује. Празне су куће и имања, помрли су чак и наследници. Ако их још негде и има, налазе се далеко од родног краја, најчешће у иностранству. У оним ретким селима где још има, било каквог живота, живи, чак, 260.000 неожењених мушкараца и 100.000 неударних жена старости до 50 година. Процене су такве да ће у наредних осам до десет година нестати још 1.200 села, а у више од 700 сеоских насеља већ данас има мање од сто становника. Процес убијања суштине српског народа, при самом је крају. Кад нестане села, нестаће и градова. То је узрочно-последичан процес..

-нестајање Србије убрзава се и исељавањем. Скоро 40.000 људи годишње напусти Србију у потрази за опстанком. Масовно одлазе најшколованији, радно способни и у најбољој животној доби. Већина њих се више никада неће вратити (осим повремених долазака на годишње одморе), а њихови потомци остаће асимилирани грађани у својим новим домовинама.

- најупадљивије је масовно исељавање лекара и другог медицинског особља. Укупни трошкови школовања једног лекара у Србији коштају 140.000 долара. Током прошле године у Лекарску комору Србије пристигло је 950 захтева за одлазак лекара ван земље, од којих половина жели у Немачку. Најтеже је то што ће читава једна генерација најшколованијих људи отићи из Србије, јер овде, чак и ако нађу посао, не могу да се изборе ни за минимум својих права, нити за плату која би их задржала. У свим филијалама Националне службе за запошљавање, у дефицитарна занимања спадају гинеколози, радиолози, офтамолози, неуропсихијатри, анестезиолози...

- у градовима, посебно међу омладином, стање никада није било црње: званично, Србија има више од 30 хиљада регистрованих наркомана. Незванично, тај број прелази 150.000! Црна статистика говори и то да је скоро 40 одсто младих људи склоно алкохолизму. Никада у прошлости, докле сеже колективно памћење, није било проституције у школама. Данас је то ноторна чињеница.

-због беде и беспарице, поремећеног душевног здравља, хара породично насиље.

- Србија је на дну у Европи по квалитету здравствених услуга.. Јер, према извештају ЕУ, више од 90 одсто болница и амбуланти у Србији нема основна средства за рад, а већина њих није окречена и четврт века. Здравствени фондови су сурово опљачкани

- Србију сврставају на чело у Европи по смртности од карцинома плућа и бронхија., кардиоваскуларних обољења, дијабетиса, и других оргнских обољења

-стање у здравству у Србији је критично, упозорава студија лондонског магазина Економист, у којој се између осталог наводи да је стопа смртности од рака за 50 процената одсто већа него у земљама ЕУ, да Србија већ пет година није регистровала ниједан иновативни лек, као и да корупција здравствену заштиту чини све мање доступном. Британски стручњаци су о систему здравствене заштите у Србији, поредећи га са земљама региона, закључили су да иако из буџета добија највише, више од 10 одсто БДП-а, резултати Србију смештају на само дно у региону. разлози за то су висок степен корупције и свеприсутно неформално плаћање за здравствене услуге. Пацијенти понегде услуге плаћају из свог џепа, што је 37 процената од укупне потрошње за здравство ", Разлог је, и то што Србија нема свеобухватан и транспарентан систем за оцену и набавку нових технологија у здравству, понајпре савремених лекова. Иако најављивани, посебни уговори између РФЗО-а и фармацеутских компанија никад нису заживели. Колико год Н1 био упоран да од Републичког фонда за здравствено осигурање добије коментар, надлежни у Фонду још су упорнији да га не дају.Слично и у Министарству здравља, без коментара на наводе о корупцији у здравству, неадекватној здравственој заштити, застарелој терапији, и повећаној смртности од карцинома.

-у Србији се највише у Европи троше жестока алкохолна пића, предњачи у броју пушача, а најмање троши млеко, рибу, мед и друге корисне прехранбене артикле,

--директор Института за јавно здравље "Батут" Драган Илић указао је раније да је заступљеност пушења у Србији већ годинама на веома високом нивоу, што показује и истраживање здравља становника које је показало да заступљеност пушења код особа старијих од 18 година износи око 35 одсто. Председница Републичке стручне комисије за превенцију употребе дувана Срмена Крстев навела је да у Србији пуши око 2,3 милиона људи, што значи да ће око 750.000 особа, пушача, превремено умрети од неке болести изазване употребом дувана.Крстев је изнела и податак, када је реч о здравственим радницима, да 29 одсто лекара пуши, као и чак 40 одсто медицинских сестара.

- председник скупштинског Одбора за здравље и породицу проф.др Душан Милисављевић је изјавио јула 2016.године:`` Уколико само упоредимо податак да Србија има два пута већу стопу смртности за све узроке смрти, или три пута већу стопу смртности услед болести крви и крвних судова у односу на упоредни критеријум, јасна је величина проблема. Она се огледа у огромној оптерећености болестима, недостатку капацитета и неефикасности постојећег система здравствене заштите ", огласио се Милисављевић поводом Дана здравља.

-- психијатар др Велисава Ћотуновић из београдског Института за ментално здравље.каже: кад би могла да се нацрта ментална слика просечног грађанина Србије,

окувирили би је бес, страх, непокој и немоћ, док би оквир испунили најразличитији психолошки проблеми и психијатријски поремећаји, од оних ситних па до најозбиљнијих који пуне менталне установе. Могло би се рећи да велики део грађана левитира између депресије и хистерије. Већ деценије најразличитијих промена и тумбања, укључујући и ратна искуства, хроничну фрустрацију због материјалне несигурности и транзицију на коју већина није имала адекватан одговор направиле су плодно тло за душевно оболевање нације. пустош. Млади немају реалну представу о будућности, а старији немају запослење и егзистенцију. А кад млади немају ту представу, онда су њихова искуства обесмишљена, а тада је одрастање и сазревање угрожено. Зато је велики број младих у категорији емоционално незрелих, због чега се касније тешко уклапају у реални живот. Код одраслих, пак, егзистенцијални проблеми рађају несигурност и исфункционалност и тако угрожени не могу да нађу одговоре кроз своје животне улоге, што би био прави пут њиховог излечења -

Ментална угроженост је, сматра психолог Зоран Мустеровић, највидљивија код испољавања беса и љутње, где људи почињу да губе контролу и за неке мале и небитне ствари. Оне су само она кап која је прелила чашу. Међутим, у међувремену су се и ти ресурси потрошили па су и они "јаки" попустили на живцима и све је више оних који сами не могу да се изборе са овим проблемима. На двадесет година изложености траумама сваке врсте дошао је период транзиције, који је тражио нове капацитете прилагођавања, а ми смо већ били ослабљених капацитета због претходних дешавања.

Код неких су присутни тензије и страхови од сутрашњице, јер су промене велике и брзе и на њих је тешко навикнути се, док други прибегавају некој врсти отуђености у смислу снажног дистанцирања у односу на социјално окружење и на изворе стреса - каже психолог Снежана Милутиновић.

Али нису само егзистенцијални проблеми окидачи наших психолошких проблема, већ "мука потиче и из уверења да нема наде, да је смисао нестао ако већ није одувек био измишљен и наметнут, да се ништа не може променити и да је свака иницијатива бесмислена ", како је сликовито приметио професор Александар Димитријевић са Катедре за психологију београдског Филозофског факултета поводом Светског дана заштите менталног здравља 2016 године, који се јуче обележавао. Тај дан је Србија дочекала са око 400.000 оболелих од озбиљних менталних болести, а број оних који ходају улицама без дијагнозе још нико није утврдио..

- јавни дуг Србије у августа месецу 2014. године, износио је невероватних 20,89 милијарди евра, односно, око 63 посто Бруто друштвеног производа (БДП). Али, све то није довољно, па је Буџет који је изгласан последњих дана 2014, године, отворио могућност да се Србија и у 2015. години задужује, преко својих могућности. "Светска банка је, подсетићу, у 2014. одобрила 40 милиона долара кредита како би се ефикасност и квалитет здравственог система у Србији поправила, али резултати показују да тај новац није квалитетно искоришћен", наводи стручњак британског Економиста Мартин Керинг.

С` изјавом Керинга у вези је податак да је претходна Југославија од 1948 године све до 1980-их година добијала од међународне заједнице огромне кредите, позајмице и поклоне.

Ова помоћ може на први поглед изгледати као гест најбоље воље према нама, Вероватно са том намером те богате државе и дају кредите.

У стварности је било, сасвим другачије. Властодршци те кредите нису трошили наменски, него по њиховом нахођењу и личном интересу, који су уместо да буду употребљени да јачају привреду и здравство, завршавали у приватним џеповима властодржаца и за јачање репресивног апарата.

Негативни трендови су тако били укривани страним донацијама, уместо да буду благовремено регистровани, су све више узимали маха. Југославија (Србија) је бивала се више економски рунирана.

Исти ти који су проћердали огроман огроман новац, тврде да је на делу била западна ујдурма, да Велики брат, Запад, створи таквим `` данајским поклонима`` привид економског бума, да буду укривени негативни трендови и да не буду благовремено откривени и предузете корективне мере.

А зашто онда те милијарде долара нису користили рационално, него су завршавали на њиховим личним банковним рачунима ?

Да ли се то и данас догађа? Не само Мартин Керинг него и друге западне организације и владе упозоравају данашње властодршце Србије да добијене кредите не користе наменски?

-дошло је до опорезовања опреме за новорођенчад, смањене су пензије, око 700.000 пензионера, преко приватних извршитеља, који им узимају две трећине од ионако мизерних пензија, за наплату комуналног дуга, и смањено њихове, ионако сиротињске пензије, ударио је просветне раднике и њихове понижавајуће мале плате.

Чују се мишљења да се тиме повећава смртност пензионера и тако смањују буџетски издаци за пензије. Уједно, да се Србија по `` ескимском рецепту`` олобађа старих, ризнице националне мудрости.

-само у Србији, запослене жене не смеју ни да помисле на трудноћу, јер ће изгубити посао, а у многим приватним фирмама морају да потпишу и „акт“ да неће рађати док им траје уговор о раду. И страни и домаћи послодавци могу у Србији да узму радника „на лизинг“, да га рентирају, потроше и врате кући, као обичну ствар. И све то за надницу која је равна оним у најсиромашнијим афричким државама. Тренутно, „на лизинг“ у Србији ради око 50.000 радника, и тај број ће бити све већи, јер посла, оног правог, осмочасовног, са припадајућим припадностима, скоро да више и нема.

- драстично је смањен квалитет здравствених услуга због сиромаштва, и због санкција, рата, распада земље, преласка на тржишне механизме, због претходне вишедеценијске политизације медицине, краха институција правне државе и продора корупције.и

криминала у здравство. А што се све огледа у плаћеним партиципацијама, за услуге и лекове, несташицама лекова и санитетског материјала, енергената и хране у болницама, немогућности праћења иновација и светских трендова..

Раширена је потхрањеност, лоше грејање у становима, лоша лична и колективна хигијена, лоша одећа и обућа, мање се одлази на одмор и бави спортом и рекреацијом. Служба Хитне помоћи нема довољно средстава за рад, Градска чистоћа за одржавање чистоће.

Ефикасност рада санитарних и других инспекција је озбиљно доведена у питање, није ретко да су намирнице нехигијенске, или да им је застарео рок употребе, утановљено је да храна у ресторанима такође неретко не одговара захтевима адекватне хигијене, или се понекад увозе намирнице штетне по здравље. Грађани иду на прегледе само када морају, нема више систематских обавезних прегледа, редовних одлазака код зубара и очног лекара, нема превентивних медицинских анализа као раније.

-страни инвеститори се устручавају да инвестирају у Србију, један од битних разлога су старост и изнуреност потенцијалне радне снаге

3. Узроци

Оваква здравствена катаклизма није настала сама од себе, производ је нечијих учинака.

а. Сиромаштво.

Економска криза проузрокована претходним поретком и након транзиције, и тајкунске пљачке нације, низак ниво зараде која представља основу за обрачун доприноса за здравствено осигурање, су осиромашили друштво и лишили га најнеопходнијих средстава за функционисање овог осигурања, ради подмиривања основних потреба осигураника. Услед недостатка средстава из обавезног здравственог осигурања не може се обезбедити финансирање рада јавних здравствених установа у потребном обиму, што води парализи рада појединих здравствених установа..

Лоше здравље грађана оптерећује буџет. Трошкови здравства су опустошили економију Србије. О томе у Србији влада мук. Са таквим здравственим издацима буџета се не би могле носити ни поједине богате западне државе.

Убрзани раст стопа морбидитета и друге поменуте пошасте су скупо коштале државу. А ово изнуривање државе је такорећи свакодневно екстремно повећавано притисцима пацијената на здравство, који трају већ деценијама, узмирављајући тренд убрзаног слабења здравља нације је регистрован још пре трећине века и раније. Србија је тонула и копнила, све убрзаније, о чему се није говорило на прави начин, већ осиромашена држава је све више тонула у живо блато, док је се батргала колико толико, да ипак финансира све веће трошкове здравства. Већ деценијама све већи број болесника хрли ка здравственим установама, овај талас је се из године у годину претварао у истински цунами, који је се

преливао преко наших болничких установа и ресурса, кадрова, капацитета, оборио их на бок, направио истинску пустош и парализу.

Са једне стране је огроман, свакодневно све већи број болесних и унесрећених, којима је потребна хитна и квалитетна медицинска нега.

А са друге стране, су наше здравствене установе и потенцијали недовољни, што се тиче броја болница, болничких кревета, лекара и медицинског особља, опремљености медицинским апаратима и инструментима, што се тиче лекова, исхране, хигијене, финансијских средстава, болничког конфора.

То су два дивергентна процеса која нису како треба узета у обзир још у почетку масовних обољења у време Тита, све присутнији у власти Милошевића, после је већ било касно.

Једноставно, здравствени капацитети су одавно постали крајње недовољни, наше здравство је се загушило, истински одавно пукло, на прегледе се чека дуго, до места у болницама се долази тешко. А и ако се добије место у болници, болничка нега није она каква би требала да буде; нажалост, иако је огромна већина наших лекара стручна и савесна, верна Хипократовој заклетви, има их који то нису.

Здравство је одавно изгубило трку, више година уназад. И то без своје кривице.

Без да је то речено јавно, то се " мудро"крило.

Држава је осиромашила изнурена свим и свачим, а нарочито трошковима " лечења ".

Зато што је се убрзано и драстично кварило здравље нације

Шта је још пре пар деценија, и више, све убрзаније водило у истински распад наше економије.

Врло су актуелне несташице лекова , чега је сада мање, али их има и даље.

Поједине болнице су без довољне опреме, Услед несташице новца медицински апарати у клиникама и болницама су често у квару.Немају основна средства за рад. .

Лекари напуштају земљу због ниских примања..

Услед страначке политизације здравства, долазило је понегде до тешко замисливих расипништава.здравствених фондова у политичке сврхе и присвајања од стране појединих политичких странака и моћних политичара.

Донације из света у лековима и опреми су неретко завршавале у приватним џеповима.

Највећи број грађана због високих трошкова живота у односу на примања, не може да штеди за потребе подмиривања неопходних здравствених услуга.

Болесници су у појединим случајевима и околностима обавезни да плаћају услуге лечења. Поједине здравствене установе захтевају да осигураник сам обезбеди потребан медицински материјал и да колико толико плати услугу. Повећане су партиципације и поготову када се ради о скупљим интервенцијама и операцијама, болесницима су потребна значајна средства којих они најчешће немају.

Повремене несташице лекова и опреме, недовољни медицинска нега, исхрана, хигијена, одећа и обућа, недостатак превентиве и стечене лоше навике нездравог живота, су само неки од чиниоца који поспешују лоше здравље .

У Београду живи преко 250.000 инвалида и имају велике проблеме нарочито што се тиче превоза и заштите.

Здравство опстаје зајхваљујући пре свега пожртвовању и етичности већине лекара.

б..Распад правног система

Још увек нема адекватне казне за безбројне, свеколике и свакојаке прекршиоце закона, те онда они бивају охрабрени у својим аморалним поступцима на штету болесника и здравља људи.

Познати су појединачни случајеви лекара који су нанели штету здрављу болесника, најчешће не одговарају у довољној мери.

Изостаје адекватна акција судова и полиције., када се ради о корупцији, или опасним злоупотребама од стране криминализованих сегмената од којих врви Србија .

в.Загађење људске средине

Загађен ваздух, храна и вода-су фактори који означавају значајно загађење људске средине. НАТО бомбе су врло штетне, али је здарсвтсвенба катастрофа почела много пре НАТО бомбардовања НАТО 1999.године.

Доказ: Здравствене статистике

г. Слабљење етике медицинске професије.

У претходном периоду је дошло до масовног и драстичног слабљења медицинске етике.

Огромна већина лекара су савесни и у служби болесника и верни Хипократовој заклетви. Али их је било који су примали мито, било је истинског лешинарства и бизниса на штету људског здравља, споне медицине и мафије, надрилекарства, свакојаких врачева и гатара, биоенергетичара, малверзација са хуманитарном помоћи, политизације здравства и медицине.

Ова појава је велика опасност за санацију наше медицине.

Уколико ове снаге не буду елиминисане, наставиће по старом и онемогућити опоравак нације.

Мада још увек нема поузданих званичних статистичких података о димензијама приватног здравства, искуства грађана, који су све чешће принуђени да траже лекарску помоћ у приватним ординацијама, указује да је он прилично развијен и да је квалитет услуга у овом сектору у целини узев, можда на далеко вишем нивоу него у највећем броју установа јавног сектора. Али су њихове услуге врло скупе.

Власници приватних здравствених установа потрудили су се да набаве нову и савремену опрему и ангажовали су као консултанте и сараднике најбоље стручњаке из јавних здравствених установа. Али према СЛФС било је у приватном сектору неетичких рекламирања ординација које воде трговци који не знају лекарску етику који унајмљују лекаре да раде за њих.

Било је жалби на несавестан рад појединих лекара и поводом неразјашњених разбољевања и смртних исхода, крађе беба. На челу здравствених установа су се налазили не увек стручњаци него политичари. Из чега би произилазио непрофесионалан рад, волонтаризми, лажна обећања, вршљања политичких и племенских кланова.

Грађани који су увиђали, да им здравље измиче контроли. и да неко други њима господари, се обраћају за помоћ свакојаким балканским гатарама, пророчицама.

Однос према старим у нашим болницама често мањка у хуманости.

д. Стрес.

Медицинске еминентне научне установе истичу да је главни узрок лошег здравља дугогодишњи стрес. Потом наводе и друге могуће разлоге: загађење НАТО бомбама 1999 године, санкције и изолацију, осиромашење, транзицију.

Са оваквим врло упрошћеним закључком се не би могло никако сложити јер једноставно није чињенично заснован, крајње је упрошћен, као такав је врло опасан, јер наводи на погрешне правце акције.

Још је поразније по истину, што се закључци о здрављу заснивају на делимичним сазнањима, а зна се есенцијално начело сваког научно ваљаног истраживања: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА, НЕГО ЛИ ДЕЛИМИЧНО.

Они кажу СТРЕС, и готово! Према њима, дакле нико није крив за националну здравствену катастрофу, крив је стрес. Скинута је одговорност, ствар се заборавља, гура под тепих, ништа се не предузима.

Ако је тачно да је стрес унесретио здравствено Србију, а то је тако само делимично, и у значајној мери, тај стрес није дошао сам од себе, није пао с 'неба, неко га је направдио. Добро је познато ко су ти који излажу већ деценијама становнике Србије неизвесности,

несигурности, насрћу на њих, поткрадају их, пљачкају, угрожавају им масовно личну безбедност и имовинску сигурност, претварају им животе у свакодневну зебњу, бригу и несносан страх.

Кривци су они који су се обогатили незаконито на њихов рачун, мафијаши и тајкуни. Њима одговара сснемоћали нариод да га могу лакше робити и пљачкати.

А они желе да пребаце одговорност на распад земље, рат, бомбардовање, санкције, НАТО, транзицију, нагли прелазак на капитализам,

Јер, упркос формалне победе демократије, није дошло до значајнијих побољшања у Србији, зато што нема дисконтинуитета у односу на претходну власт. Они криминализовани сегменти (неформални центри моћи) који су кршили људска права у СФРЈ, ксније у СР Југославији, потом у СЦГ, заобилазећи закон, су се снажно консолидовали у Републици Србији у новим условима, недовољно спречени од још од њих зазирући неочврсле званичне власти, повремено подржавани од блиског гео-окурења, настављају да буду као и раније држава у држави. Ојачали деценијама, уместо да буду кажњени за пропаст коју су произвели, су награђени неизмерним богатством. Желе да овековече своју власт, своје неизмерне привилегије, да оплођују свој енормни иметак, да буду нови богаташи-милионери, неки и милијардери, свемоћни господари.

Једноставно, желе да буде вечито све исто као што је било раније.

Дакле, ако је стрес главни кривац, наше здравство треба да делује на овом нивоу, да уклони стрес, да тако спасе народ.

А стрес се не може уклонити, докле год се не осујете они који га производе.

Шта ту може да уради здравство? Потребна је помоћ државе. Добро је позната немоћ данашње државе, која није у стању да се обрачуна са мафијаштвом.

Свемоћни тајкуни су заплашили Србију да о томе говори..Здравствени радници немају снаге и храбрости да упру прст у главне кривце, па престрашени се хватају стреса, и бомби НАТО, као узрочника, као што се дављеник хвата за сламку, да тако не оптуже виновнике, да тако скину одговорност са себе.

Закључио бих о овом узрочнику (стресу), да званична медицина није направила прави увид, није сагледала дубински и објективно ову материју.

ђ. Политизација медицине

Здравље је од превасходне важности за опстанак једне нације и државе. Отуда интерес домаће политике за здравље, али и оних из света.

Суштински узрок здравствене катастрофе Србије је у сфери сложених односа и утицаја политике на здравље.

Разорне последице синергије утицаја политичких фактора на здравље и медицину, се одражавају, како кад, и могу се лакше или теже препознати :

I Шире дејствују на масовнијем, или масовном плану.

II. На нивоу појединца, појединачни случајеви

I.Још један необорив доказ да је политизација медицине капитални узрок здравствене агоније у Србији је да званичници сами признају, да је стрес један од главних узр очника.

A зна се ко је, како и зашто тај исти стрес проузроковао.

Смањење пензија и социјалних давања трудницама, и другим, је политичка одлука, која би могла бити од неких виђена као еугенистика, јер може имати за последицу пораст стопе умирања најстаријих грађана и смањење непродуктивних уста, чиме би буџет био растерећен. А смањење социјалних давања, би се индиректно негативно одразило на стопу рађања. И на број инвалида и других социјалних категорија (што је у вези са буџетом).

Занимљива појава у политичком животу Србије, која по својој контрадикторности заслужује посебну анализу, је да баш прозападна гарнитура на власти понекад баца кривицу за лоше здравље нације, управо на међународну заједницу. Поједини `` мондијалист и``, званичници, као и неформална власт Србије, јавно оптужују САД и НАТО за бомбардовања 1990-их, као главне кривце за енорман пораст канцера и других повезаних обољења.

Што је нетачно, доказ су званичне здравствене статистике.

Природно је да бомбардовање лоше утиче на здравље, да није здраво, али не у толикој мери, рак и друге могуће корелативне болести, су почеле много раније, много пре 1999.године, о чему смо и ми писали још од краја 1970-их година. Тренд раста ових обољења је узлазан, много више од артритичке прогресије, не постоји статистички значајна корелација између НАТО бомби и раста канцера. Они се понекад позивају и на изворе из Рима, да су, према њима, италијански војници који су били изложени Нато бомбама 1990-их година на ратиштима на Косову, често умирали од рака. А НАТО бомбардери су полетали из Италије, из базе Авијано.

Исти понекад оптужују Великог брата и Светски поредак за трговину сумњивим лековима, вакцинама, да трују из авиона небо Србије свакојаким отровима

Уколико оптужују међународну заједницу за злу намеру према здрављу у Србији, зашто онда енормне кредите међународне заједнице за инвестирање у здравство, управо они нису наменски искористили, него према своме субјективном нахођењу? Упркос свега што су поједини западни политичари упозорили државне функционере Србије, да има корупције и ненаменске употребе здравствених кредита.

Рат, санкције, разарања, али понајвише неправична и пљачкашка транзиција, су несумњиво разорно деловали на здравље, али је добро познато колики је у томе био удео оних моћника, који су настали хаос злоупотребили, да у вакууму опљачкају и злостављају неаштићене и немоћне грађане, да их претворе у тесто које могу месити по вољи.

Уместо да укажу на узрочнике, они који владају Србијом, су тако лажно и кратковидо пребацивали кривицу на НАТО, да би пред народом и гласачима скинули одговорност са себе. Чиме су олако изазвали незадовољство оних светских моћника од којих у много чему зависе. (Што никако није похвално за ове `` високоумне мондијалисте `` и за њихову проницљивост и поимање данашње гео-политике).

А за то време здравље је многим неповратно назадовало.

Криминализација Србије, пренета после 1992 године, је стасала све до 2000, и до данашњих дана, а не може се говорити о погодним условима за негу здравља, ако у здравству вршљају политички кланови.

Ко тргује дрогом у Србији, белим робљем, приватизује за багателу, суди неправично, него ли политички моћни мафијаши.

Ко је опљачкао здравствене фондове, трговао бебама, и људским органима, него ли припадници моћне здравствене мафије?

Ко је довео, како и зашто, до слабљења правног поретка? Ко је крив што грађани Србије не могу да се адекватно лече у здравственим установама, да купују лекове, да живе нормалним животом? Неко је крив што су осиромашили, ни сиромашније земље, ни више милионара.

Ко је кривац што је неколико Србија отишло под нож гинеколога? Зашто лекари одлазе у стране земље? Ко је народ душевно ослабио, гурнуо у депресију и губитак самопоуздања, у незнађе, такви људи нису у стању да се старају о своме здрављу.

Ко је присвајао енормне стране кредите, хуманитарну помоћ? Ко је крив за корупцију у здравству? Ко тргује вакцинама и сумњивим лековима? Ко спречава санитарне инспекције и судске органе да приведу правди прекршиоце? Ко спречава судове да приводе правди све оне који утичу на копњење здравља грађана?

Ко и зашто гура под тепих здравствену катастрофу? Зашто поредак затвара очи пред пражњењем српских села?

За све ове пошасте је крива политика, здравство је одавно политизовано, инструментализовано од стране појединих бескрупулозних и аморалних властодржаца.

Србија дан данас бере отровне плодове претходне погрешне политике..

Завођењем комунизма 1945 године извршена је политизација свих сфера укључујући и здравство и медицину, да тако Партија и Држава ставе под своју контролу здравство и медицину..

Зачетак здравственог суноврата у Србији би требало тражити од онда када су Кардељ и Бакарић следећи Титову доктрину "да се судије не држе закона ко пијан плота" , проширили ову доктрину и на медицину, лансирајући незванично, касније све више и кроз званична документа, да се подобност и верност Партији уведу свугде, па и у медицину.

Временом је здравство постало све више политизовано преко политички подобних и стручно и морално инфериорних лекарских кадрова, да би све ово достигло кулминацију последњих тридесетак година 20 века, када је у законе била уписана злогласна клаузула МПП (Морално политичка подобност,). На кључне позиције у здравству и медицини су били изабирани чланови Партије, судски вештаци и лекари затворских болница су били службеници правосуђа. На руководеће позиције у болницама , укључујући понегде и шефове болничарки је захтевана припадност СКЈ. Неподобни су били смештани по казни у психијатријске, болнице, где су, као и понегде у затворима били мучени ињекцијама, хладноћом, глађу, тортурисани на разне начине.

Стање се нарочито погоршало последњих десетак година до октобра 2000 године, када је до максимума била појачана доктрина "непријатеља", у управним одборима болница су били лекари чланови ЈУЛ-а и СПС-а(још увек су многи тамо), који су били страх и трепет за "непријатеље". Они су претили неистомишљеницима уколико им падну у руке (ако се разболе). Многи нису смели да иду у болнице, пре би да умру него да падну у њихове руке.

Медицина и здравство и дан данас нису у довољној мери деполитизовани.

Политизација медицине је нанела тешко процењиве штете националном здрављу.

Последице и бројке тек треба да буду процењене уз примену научног метода..А то је отежано због тешкоћа установљавања корелације између наведених узрочника лошег здравља и последица по национално здравље. Али се то може превазићи..

II..

Добро је познато колика опасност прети свакој земљи од евентуалне недозвољене употребе хемијског и биолошког оружја. Ови опасни материјали су врло бројни, технологија производње је отишла врло далеко, људски живот и здравље се данас могу оштетити на такорећи безброј начина, а без традиционалног пуцња из ватреног оружја.

Постоје врло бројна крајње опасна и софистикована средства да се индивиди, или већим скупинама, ;читавим нацијама, или расама, нанесе штета здрављу.

Они који поседују оваква оружја поседују огромну моћ владања судбинама људи, њиховим здрављем и животима. :

Средства за тихе ликвидације. Сајтови.

<http://www.apisgroup.org/article.html?id=325> ;Тajне службе Велике Британије
<http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53> ; Како CIA убија
<http://www.apisgroup.org/article.html?id=38> ;Тrecи метак <http://www.apisgroup.org/trecimetak>
;- Бивси руски обавестajaс отрован у Лондону-<http://www.apisgroup.org/article.html?id=3472> ;-
Нaпсeнje Скaрaмeлe ce мoздa oсвeтлити убиство
.Litvinjenka;http://www.rian.ru/defense_safety/investigations/20061224/57705929.html - VOS i
UDBA нису исто (Od Jalte do Malte) <http://www.apisgroup.org/vosiudba>

Када се говори о појединачним случајевима злоупотреба са здрављем, или о мањем броју, где је очигледан узрочник, могло би се говорити о политичким убиствима.

Када се спомене политичко убиство, у Србији се пре свега мисли на убиства ватреним оружјем, пуцњем, физичким насиљем, а последњих година се одомаћио израз `` намештене саобраћајке ``.

Из различитих извора се све чешће лансирају тврдње да су присутне злоупотребе са здрављем.појединаца..

Даље ће бити дати документовани докази и сведоци за овакву тврдњу..

После победе демократије 1992 године и у 2000 години, очекивало се да ће доћи до значајних промена и у овој области. што се уопште није десило у довољној мери. Стари кадрови и превазиђена схватања су дубоко уврежени и снажно се одупиру променама, да би тако сачували своје позиције и привилегије.

Криминалци и мафија нису никако демонтирани, они постоје и даље, и чине неформалну власт која је држава у држави.

После рушевина комунизма остали су не само беда, смрт, болештине, распад земље, пропаст нације и државе, него и огромна мржња, неизмерне лоше процене. Комунизам је перфидно и врло опасно позавањао локалне народе, и саме Србе међусобно. Довео је једне насилно на власт, њима дао имовину развлашћених, новац, куће, земљу. Већину политички обесправио, завео клицу сумњичења, лоших процена, хајки,.претворио у непријатеље, жртве. Подстакао привилегије, самовлашће, , непотизме ,трибализме, нероне, фараоне.

Србија сада жање опакe плодове мржње. Није у стању да превазиђе преостале нагазне , касетне мине, замке, а оне су свугде.

Постоји огроман комуникациони јаз, неразумевање, између оних "којима је добро" и оних"који су сиромашни или страдалници".

У земљи се води истински тињајући грађански рат између различитих, понекад до усијања разјарених скупина, сегмената, Старог (развлашћених) и Новог, између

Националиста и Мондијалиста, оних који су за НАТО, или ЕУ и који НИСУ, РУСОФИЛА и СИМПАТИЗЕРА НАТО, ИМУЋНИХ и ВЕЋИНЕ СИРОМАШНИХ, Реформатора и Конзервативаца, Левичара и Десничара, Партизана и Четника, Радикала и Демократа, Легалиста и оних који то нису, Националиста и Европљана, оних за Јединствену државу и Сепаратиста, Монархиста и Републиканаца, појединих политичких странака, невладиних организација, националних и верских групација, регија, кланова моћних појединаца, гангова криминалаца, итд.

Нација је наследила политичку крајњу острашћеност, царују лоше процене, нетолеранција, мржња, деструктивне емоције. Нација је дубоко подељена и позавађана.

Divider et impera.

Што све погодује истинским обрачунима, суровим осветама..***Magnum crimen.***

Читави сегменти становништва нестају

Занимљива је за анализу Фестингера Коњитивна дисонанца (нова сазнања доводе до измена ставова). Што се запажа све више међу младим политичким кадровима у Парламенту, али и у Влади А.Вучића, има све више образованих интелегентних и обавештених, који су склони да са новим сазнањима испољавају флексибилност.у односу на тегобе грађана.

Нарочито је ова појава значајна када се ради о кадровима у неформалним структурама власти. Они старији окошталих склеротизираних менталних склопова, уз њих су и `` млади вуци`` младачки деликвенти жељни лаког и брзог плена, су одбојни на било какво другачије поимање стварности, од оне у којој егзистирају одувек, њих нимало не интересују туђа страдања, чак масовна, као ова која се овде описују, газе бескрупулозна преко лешева.,

Ипак, врло позитиван наговештај је да се у овој неформалној власти диференцирају они одмеренији, разумнији, који су стекли не само нова сазнања о природи друшва у коме егзистирају, чије стање духа се мења, спремни су да се заложу да народу ублаже тегобе.

Врло је охрабрујуће да међународна заједница почиње све више да уважава ``експерте``, на уштрб `` фундаменталистички настројених ``екстремиста``

А има оних моћних, импулсивних и спремних за час да се обрачунају.

Пошто нема адекватне заштите судства и полиције, настају самовлашће и криминал.

Они заслепљени не бирају средства, за њих су судбине, здравље и животи грађана виђени искључиво кроз призму остварења њихових личних амбиција и банковних рачуна.Масовни су политички обрачуни, али и обрачуни ради посезања за туђом имовином.

Дакле , имају отуда врло снажну потребу да спрече казне свакога онога ко им се супротставља, да га заплаше, казне, или лише здравља, живота, да га ране, убију, да му угрозе здравствени интегритет.

Острашћени криминалци не бирају средства. Предњаче психопате сниженог прага толеранције и коефицијента интелигенције. Они се не либе обрачуна, брзо импулсивно процењују, а имају значајне позиције у неформалној власти коју званична власт није у стању да демонтира.

Многи од њих сањају о савршеном злочину. Ни лук јео, ни лук мирисао.

Ето медицине њима.

А они су често били у структурама претходне власти где су добро испекли занат.

Овакви разорни упливи на здравље појединаца, с` обзиром да су тешко доказљиви и препознатљиви, би се могли сврстати у савршен злочин. Људи се разбољевају, или умиру, а да јединка ,или њени блиски, или лекари, никад не установе дубинске узрочнике.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ А НЕ ВИДЕ СЕ ЦЕЛАТИ.

Управо због овакве природе, бивају погодни онима којима као такви одговарају са њихове потребе и сврхе.

Зашто би се мафијашки обрачунавали са њима непожељним (али не само они, него и други криминализовани сегменти, све до усамљених неорганизованих појединаца), уз употребу пуцња, (а знамо да су и аранжирани саобраћајке одавно проваљене), који привлачи изузетну пажњу, повлачи за собом ургентну истрагу, лако се докажу?

Мафијашки сегменти у међусобним сукобима, ради остварења циља- могу прибећи много ефикаснијем виду обрачуна, хемијским и биохемијским средствима, отровима, то је злочин који је такорећи практично недоказљив. Да се тако обрачунају брзо, дискретно, непрепознатљиво, јефтино. Зашто то не би чинили? Зашто не би посегли за медицинским средствима, јер су она лако применљива, јефтина, нема доказа, деси се савршен злочин .

Ко данас у Србији стручно проверава узроке разбољевања , или смрти болесника?

А ако то чине пуцњем, или саобраћајком, јавност бурно реагује, то се релативно лако открије, то их одаје.

Савршен злочин није данас тешко остварити. А о њему данас збуњена и слеђена Србија ћути као заливена, уместо да га стави што пре на дневни ред. Зна да тога има, али није у довољној мери свесна параметара тога зла , ко, колико, како, чиме?

Преплашени, или плаћени саботери, арлаучу на сав глас:" То се не може доказати, то говоре они неозбиљни, шарлатани који претерују, које нико жив не ферма ни за шта, будале, параноичари, батали то".

Чиме охрабрују починиоце, намерно или из незнања.

Не заносимо се неком наводном моралношћу, мафијаши немају ни душе, ни морала, ни сажаљења, психопате немају моћ емпатије (стављања на туђе место), њих само интересује плен.

Према енциклопедијама: ``Убиство је у најширем смислу свако [људско](#) дело које за непосредну последицу има нечију [смрт](#). То лишење живота другог лица може бити извршено различитим делатностима, на различите начине и употребом различитих средстава. Објекат кривичног дела убиства јесте човек, односно живо људско биће. Радња кривичног дела убиства је свака она делатност која је објективно пододна да проузрокује [смрт](#) човека. Битно за утврђивање [кривичног дела](#) убиства јесте постојање узрочне везе између повреде и [смрти](#)``.

Убиство или рањавање, разарање здравља се могу произвести прибегавајући медицинским злоупотребама.:

-Тајна полиција Русије је својевремено одједном отровала гасом велики број чеченских терориста на представи у московском позоришту, чувена афера ``Московски театар``.

-бивши руски обавештајац Литвињенко је отрован у Лондону - <http://cns.miis.edu/research/cbw/> ;

-САД су заратиле са Ираком, наводно због стављања под контролу ирачких постројења за производњу оваквих отрова.

-између обавештајних служби појединих држава се води истински рат медицинским средствима, у прилогу напред су сајтови на којима се то подробно описује:

-Доказане су злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе у претходном периоду, мучења медицинским средствима пацијената у психијатријским установама, против чега су, између осталих дигли глас САНУ, УКС-Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud- <http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krzmanovic/>

-крађа беба, и трговина људским органима су доказани

-као и преписивању цитостатика деци ради зараде

-зар данашња недовољно спречена трговина дрогом, није масовно тровање наше деце и омладине?

-према својевременим Извештајима АИ, Лондон, агенти СДБ СФРЈ су 70-их година отровали више југословенских политичких емиграната у Западној Европи, неколицина је умрла, ови агенти тровачи су били похватани и осуђени од тамошњих судова (сада се зна да су тада тајне службе ових западних земаља сарађивале са Титовим обавештајцима убицама).

-а зна се да су те злоупотребе почињавали и у Југославији. Овакве злоупотребе, дубоко деценијски уврежене навике, су настављене и након 1990-их, и после 2000 године, све до данас.

--врло велики број грађана се жали на злоупотребе са њиховим здрављем, од академика до радника и сељака, подноси тужбе, да наведем само неке од њих: један од најумнијих Срба Др.Марко Младеновић, професор Правног факултета; академик Никола Милошевић тврди да су га погрешно лечили, намерно уништили; др.Миша Ђурић, председник Синдиката пензионера Независност, Десимир Вујинић, пуковник ЈНА у пензији, др.Жарко Гавриловић; протојереј, председник Српске Свет осавске Странке, професор др. Мирољуб Којовић; инг Ранко Миловановић-председник Странке економског напретка; Раде Мићић, уредник часописа Држава; Милутин Станковић, издавач из Београда; Зоран Димитријевић, бизнисмен из Гроцке, инг.Момчило Опарница, др. Новица Расулић, Никола Фукс, Батрић Јовановић, инг Млађа Димитријевић, др.Обрен Цицовић, писац Коста Димитријевић, Др.Бранислав Павловић, Лилијана Шенк, итд.

-сетимо се сличних вести у штампи: давање ињекције Веруловићу, телефонски разговор лекара рањеног Ђинђића са убицама, увод ињекцијом сестре Ђинђића на јавном месту, мучења у болници медицином Вука и Данице Драшковић, ускраћивање медицинске помоћи рањеним демонстрантима, постављање од М.Марковић у Управне одборе болница јуловаца, до данашњих дана насилни смештаји нормалних људи у луднице.

- забринута СРС се својевремено обраћала јавности, обавештавајући да се за време избора користе спрејови, или гасирају просторије, где се налазе поједини чланови изборних комисија, без њиховог знања, да тако буду деконцентрисани у своме раду.

-према појединим медијима мафијаши су жртве пљачки мучили приручним апаратом за електрошокове, које су изнели из затвора (којима су раније у затворима мучили наводне непријатеље).

--медији су обзнанила серију неразјашњених умирања, жута штампа повремено обзнани да је неко некога отровао.

-припадници Земунског клана су лансирани оптужбе једни против других, да су били тровани у међусобним обрачунима. А шта су онда могли чинити, или шта чине данас незаштићеним грађанима?

-публицисткиња Валентина Шекарић саопштава у њеном тексту ДРОГА ЗА СИЛОВАЊЕ (" дате рапе друг " Флунитразепам, Гамахидроксибутрична киселина, Кетамин), на широко заступљену употребу дроге за противвољно навођење жене на прихватање сексуалног односа, кроз стављање у пиће, или гасирањем просторија.

-може се са правом запитати: "

-медија су у неколико наврата пренела, да су били похапшени криминалци, који су по возовима и у парковима спрејом успављивали жртве, а онда им крали новац (неке од жртава су умрле).

- А шта тек онда раде моћни мафијаши " ? . Да ли су обезбеђења проваљених банака, пошта, и тд, тако успорена, зато што су претходно спрејовима, соковима, цигаретама, или на неки други начин, доведена у стање поспаности?

-а шта рећи о повременим јавним тровањима гасом читавог града Панчева

Нема више идеолошке политизације онакве каква је била раније, него се ради о повезивању развлашћених, или пак група и кланова, зарад личних професионалних и економских интереса, ћара, остварења интереса појединих организација, политичких странака, удружења..

И дан данас масовно грађани имају страх од болница и лекара, иду њима само када морају.

е. Разно.

У овоме смислу на слабљење здравља нације делује ментално стање, изнурени, депресивни и обесхрабрани грађани, у дубокој кризи идентитета, поврх свега осиромашени, немају снаге да се брину о себи, о своме здрављу..

Најважнији ресурс једне нације су њени људи., а данас је овај највиталнији ресурс у Србији драстично угрожен, осиромашен, ојађен, остарео, изнурен.

Дошло је до одлива мозга.

Уважавање људских ресурса је створило неизмерно богатство.и снажно повукло човечанство напред, у прогрес, у свим областима, и у космос. Западна Европа је створила поредак који ствара чудесну продуктивност. Овај систем ослобађа умове стимулише најамбициозније људе да граде, иновирају, стварају, у нове изуме, и да на тај начин унапређују благостање и срећу свих људи.

Зашто ово вреди предочити? Да се тако потсети како се код нас односи према људским ресурсима, и да смо заправо због тога сада пред провалијом.

Страни инвеститори и због овога избегавају Србију, радна снага је остарила и изнурена.

Болесне не само да треба лечити, што ствара огромне трошкове, него изнурени и смањене виталности појединци не могу ваљано да привређују, нити да бране државу, да се расплођавају. Ко ће данас да ради полетно, када је већина изнурена, у проблемима, честа су боловања, абсентизми, многа предузећа су у правом смислу речи парализована.

Претходна Југославија, потом Србија, су запливале дављенички беспомоћне у овој здравственој каљузи још поодавно, а то није регистровано на прави начин, нису предузете корекције, у овој области треба тражити један од најважнијих узрока банкротства наше економије.

Данас у Србији влада истинско расуло у појединим болницама и клиникама.

ПРАВО НА КВАЛИТЕТНО ЛЕЧЕЊЕ ПОНАЈВИШЕ ИМАЈУ САМО имућни!

Нису давна времена када су оне који су тврдили да је опасно угрожено национално здравље били проглашавани параноичарима.

Данас пробуђена Србија то колико толико ипак увиђа.

Али није у стању да ту нову свест преточи у пакет мера да се спсе од копњења.

Народ се освестио `` зна``. Али нема борбености.

Да је се тако поступио раније, Србија би била спашена..

Још није касно.

Острашћени криминалци имају своја интимна оправдања за то: грађани без виталности им се не мог супротставити у нелегалним багателним приватизацијама, пљачки, крађама, не могу их одбацити, сменити, тражити лустрацију, оптужити, не могу захтевати повраћај имовине, да буду рехабилитовани, обештећени.

Има и бескрајно бескрупулозних, кажу: Баш ме брига, боли ме к...нека поцркају.

Желе да све остане вечито овако, нетакнут STATUS QUO..

Они дестабилизују државу, њима одговара продужени хаос , у мутном се лови.

Код ових рушитеља се не ради само о себичности и неморалности, проблем је много сложенији, они погрешно процењују стварност. Тако чинећи руше Србију , а они тога нису довољн свесни, или за то налазе логички неоснована оправдања. Њихови поступци су лишени логике, изопачени су и погрешни.. А упркос поразних чињеница, они су дубоко убеђени да су мудри бизнисмени, новопечени капиталисти који су богатство стекли својим радом и способношћу.

Узнемирани људи се питају: откуд онда такве особе тако високо позициониране? Ко их подржава? питају се они.

Узнемирена јавност препознаје да овакву националну трагедију чине моћници нарочите крајње извитоперене психологије, што би већ био посао за психијатре-

Други пак сумњају, да је тај неко гео-окружење, Косово, да они споља утичу преко распамећених, не да би тако њима угодили како неки од њих наивно умишљају, него да их злоупотребе да ствари у Србији подешавају онако како то њима одговара

Огромну корист имају и страна и домаћа фармацеутска индустрија, и српска медицинска мафија, која је најгора од свих.

Нажалост, наше елите ни овога пута не реагују како треба. Уместо енергичних мера, Србија руминира и цинцулира, заборавља се да је здравље најважније од свега, изнурен народ је тихо онеспособљена жива војна и привредна сила.

Нико од надлежних државних и професионалних органа и инстанци није ову трагедију обелоданио на један стручно валидан начин, нису прецизно установљени узроци, и нису предузети кораци да се овај застрашујући у црно обучен поход на већину породица у Србији предупреди.

Скрећемо пажњу државним функционерима и онима на истакнутим друштвеним позицијама, да су они срачунато и злонамерно донекле поштеђени ("Чувајмо се Данајаца када нам и поклоне доносе"), пре свега, су недовољно информисани, истина се од њих лукаво укрива, "да се Власи не досете".

Те су отуда лукаво пасивизирани. А сутра ће доћи ред и на њих. А тада може бити касно.

Тајкуни ликују, јавно грме да су сналажљиви, да су најспособнији, да су они јаки ген који је преживео пакао транзиције, да су из њега изашли као победници најјачи и најумнији, они јавно иступају са тезом да у бизнису нема морала, да су први милион украли и у Америци пре двесто година, што не би онда и они, да они запошљавају Србију, да инвестирају, итд.

А уствари руше Србију и њену економију. А сутра када не буду имали заштиту своје јаке државе, коју они данас слабе и руше, страни мафијаши ће им немилосрдно отети незаконито стечено богатство.

Примитивни извршиоци, то су они обријани што носе дуге цеви са пригушивачима, "експерти владавине без знања грађана", они бучу из све снаге да тако треба, да другачије не може бити, да су они " узвишени", " изабрани", да им је наређено да тако чине, да морају јер су уцењени.

А у пракси се острашћени и распамећени изживљавају над незаштићеним грађанима, и енормно се богате.

Србија убрзано копни, ако се црна злокобна дама која подмукло као невидљиви снајпериста јуриша на Србију не заустави, сваки дан ће охрабрена све немилосрдније

односити у својим канџама све више наших највреднијих суграђана, и не само њих, не само оних старих, него и средовечних, па и млађих.

Њена мета нису појединци, некакви политички неподобни, не, никако, ъена мета је цео народ.

И мањине страдају, ништа мање, али као колатерална штета.

Данас у Србији бити болестан је понекад највећа казна, или пут за мртвачницу

Србија се може спасити једино ако се се заведе стриктно поштовање закона, ако заживи правна држава, ако профункционалишу полиција и државни апарат.

На држави Србији је да покуша у последњем минути националне трагедије да спасе наш народ од свеопште погибелји.

3. ЗАКЉУЧАК

У Србији је од 1945 године почињен геноцид. Демографи и статистичари се слажу да у Србији постоје рупе које су прогутале читаве демографске и статистичке сегменте становништва.

Они тек треба да прецизним бројкама искажу колики су губици у људству у овом временском периоду, по сваком демографском сегменту, и колико би било становника у данашњој Србији да тих губитака није било?

Према енциклопедијама, геноцид је:

- међународни злочин намерног комплетно или делимичног уништавања националних, етничких, расних и религијских група

- чији је циљ физичко истребљење.

- мотиви за вршење геноцида су жеља за пљачком и поробљивање, расна национална и верска мржња и предрасуде.

- Резолуција бр. 96 Генералне скупштине ОУН од 02. КСИИ 1946. осудила је геноцид као међународни злочин, .Конвенција је једногласно примљена Резолуцијом Генералне скупштине ОУН децембра 1948. У њој се Геноцид осуђује као дело извршено у намери да се у целости или делимично уништи нека национална, етничка, расна или религијска група (убиство чланова групе; тешка повреда њиховог физичког или друштвеног интегритета; намерно подвргавање животним условима који су срачунати на потпуно или делимично физичко уништење; мере за спречавање порођаја унутрашње групе; принудно одвајање деце из групе).

-геноцид постоји без обзира на број жртава, ако су ова дела извршена у намери уништења припадника одређених група.

- СФРЈ се заузимала за међународно дефинисање геноцида и за што обухватнију Конвенцију за спречавање и кажњавање свих његових видова, и међу првима је ратификовала без резерви (1950). У кривични законик унела је све што је у Конвенцији битно, с тим да је казна за геноцидна дела строги затвор од најмање 5 година или смртна казна.

У међународном праву и јавности су прихваћени геноциди над Србима у Другом светском рату, у Јасеновцу где су страдали заједно са Јеврејима и Ромима. Јеврејска заједница је потврдила да је НДХ извршила геноцид над Јеврејима, Србима и Ромима.

Поједини домаћи и страни извори у геноцид над Србима сврставају ратне губитке у Другом и Првом светском рату, етничко чишћење Крајине и Славоније, страдања у Хрватској и Босни и Херцеговини 1990-их година, (Али, треба истаћи и да поједини други народи из састава бивше Југославије заузимају слична становишта.).

Покојни професор Правног факултета Марко Младеновић, доктор правних наука, писац око шездесет књига, добитник бројних домаћих и страних признања, председник Удружења ОПСТАНАК, један од најумнијих Срба свога времена, који је на ову тему последњих година написао неколико врло запажених књига, доказује да су Срби били жртве геноцида у два претходна светска рата. У Првом светском рату око 1,900.000 жртава а у Другом је процењен број жртава на око 1,700.000, већином Срба, од тога око 600.000 у Јасеновцу. ``

У својим истраживањима професор Младеновић је дошао до закључка ``да је у последњих сто година више од четири милиона Срба страдало у осам ослободилачких ратова. Према прорачунима демографа требало је да данас Срба буде 27 милиона а у Матици их има само скоро 7 милиона а, за 25 година ће их бити 3,800.000. Срби су један до најстаријих народа на свету, у првих десет по старости. Остарели народи су богати народи, а Срби су и сиромашни и стари.``

Професор Младеновић даље тврди да су Срби претрпели геноцид и за време владавине тоталитарног комунистичког поретка у Југославији и Србији заведеног после Другог светског рата, тада је тек мрачни тирански поредак Србе довео до инвалидитета, да су Срби данас такав пример нестајања једног народа какав није забележен у новијој историји човечанства.

Да је у Србији почињен геноцид од 1945 године, доказ су испуњени критеријуми из дефиниције ОУН:

-да је циљ физичко истребљење, овога пута Срба

- комплетно или делимичног уништавања већинског становништва- Срба, путем тешких повреда њиховог физичког или друштвеног интегритета; намерног подвргавања животним и здравственим условима који су срачунати на потпуно или делимично физичко уништење; мерама за спречавање порођаја слабљењем здравља, разбијањем породица и бракова, итд.

-мотиви за вршење геноцида над Србима у овом периоду су заједно: жеља за пљачком и поробљивање, у дубини умишљаја злочина скрива се расна национална и верска мржња и предрасуде .MAGNUM CRIMEN.

-геноцид постоји без обзира на број жртава, ако су ова дела извршена у намери уништења припадника одређених група., јер је на делу очигледна намера уништења већинског народа.Србије.

Овде се не ради о међународном злочину, како то предвиђа Конвенција ОУН, није било рата, нити стране окупације, дакле злочини формално нису били почињени од међународног фактора, него од домаћег поретка у Србији, односно Југославији.

Што уноси посебну збрку када се ради о геноциду, за разлику од осталих геноцида који су били почињени од непријатеља у време ратова. Страдање цивилног становништва се у овоме контексту десило у мирнодопским условима.

Разликује се од претходних злочина и по томе што није почињен видљивим ратним дејствима непријатеља, него је последица недовољно препознатљивих и регистрованих претходно наведених фактора.проистеклих од домаћих власти у Србији..

Дакле, ови геноцидни поступци према Србима су се одиграли у њиховој држави, у Југославији и Србији.

Још једна особеност почињеног геноцида над Србима у Југославији и Србији, који је спроведен од 1945 године, је да је страдао већински народ, Срби, а у теорији, а тако се дешавало и у пракси, страдао би по правилу од већинског мањински народ.

(Истини за вољу, комунистички монструм је направио демонски ујед и на телу других народа , не само Срба).

Природно се намеће питање: Како и зашто би једна држава унесрећивала сопствени народ?:

Бухарин, властодржац СССР-а је дао познату изјаву:`` Ми системски уништавамо милионе невиних бића, жене и децу``.

Хтео је да каже да такве масовне ликвидације невиних људи имају своје витално оправдање по совјетску државу.

Често је цитирана у овме смислу Стаљинова мисао: Смрт једног човека је трагедија, а смрт милиона статистика``

Све је више научника који хладне главе, без страха, анализирају узроке трагедије Србије и Срба, , који при том употребљавају реч ГЕНОЦИД, и то поткрепљују аргументима.

У својим истраживањима професор Младеновић је дошао до закључка `` Срби су се у Матици смањили од последњег пописа за 20%, Албанци су се увећали за 700%. ". Према његовим проценама у расејању живи више од четири милиона Срба, према попису из 2002 године у Србији живи свега 6,212.000 Срба, предочава запањујуће лошу демографску слику Републике Српске и Србије, а и Црној Гори се по овом питању црно пише. Већ почетком 60-их година прошлог века мења се етнички однос у Босни и Херцеговини, Муслиманско становништво постаје бројније од Православног. Према званичним подацима од почетка 20 века до данас Турци су се увећали за 400%, Румуни за 45%, Бугари за 38%, Албанци за 700%, Грци за 35%, само се број Срба смањио за 10%. Унутар СРЈ од 1981 до 1991 године, Шиптари су се увећали за 28,5%, Роми за 26,4%, Муслимани за 16,5%, а Срби само за 4,2% али од тада до данас број Срба се смањује . Србија губи територије ратове, Срби су изгнани из Крајине, из половине Босне и Херцеговине, може дефинитивно изгубити Косово, дошло је до отцепљења Црне Горе, а могу се затим отцепити и Санџак и Војводине, може доћи чак до грађанског рата-он тврди. Научници упозоравају да ако се не предузму радикалне мере Србима дугорочно гледано прети изумирање, а ако се ништа не предузме они би за две деценије могли постати мањина у Србији, кроз 50 година Срби би могли бити у Србији у енклавама.``

Што се тиче Косова он предочава званичне статистичке податке:``Према попису из 1939 годне Албанаца је на Косову било 33%, сада их је близу 90% .Већ 1948 годне захваљујући окупатору (120.000 протераних Срба са Косова, и 120.000 досељених Албанаца из Албаније у српске куће и њихова имања) било је већ Албанаца 58% Тако је поремећен предратни однос када су Срби били већина. Овај однос се све више погоршавао из године у годину јер је поредак забранио Србима да се враћају на Косово, спроводио је политику насељавања Албанаца из Албаније, није штитио српско мањинско становништво од терора већинских Албанаца, у име неке велике мудре дугорочне политике је годинама потстицали исељавање Срба ван Косова. Чак ако Косово и остане у Србији, сва српска и црногорска деца већ сада су мањина у Србији, петина Албанаца са Косова рађа више од половине деце у Србији. Од 1999 године са југа Србије се отселили 45.000 Срба, одлазе и из Санџака, исељавања се настављају. Срби су се у Матици смањили од последњег пописа за 20%, Албанци су се увећали еномрно. Данас је присуство Срба на Косову скоро симболично.

Почетком 90-их година прошлог века је дошло до распада земље, ратова, губитака ``

Према професору Младеновићу и другим ауторима, овакво поразно стање по Србе, није случајно, траје деценијама, много дуже, било је подмукло подстицано погрешним концептима за време комунизма, што је имало за последицу изнутрашње слабљење, распад земље, ратове, изгон Срба, комадања њихових територија, са тенденцијом елиминисања са ових простора.

Професор Младеновић и други аутори објашњавају како је све ово настало, под дејством више узрока, насталих погрешним капиталним политичким одлукама српских комунистичких властодржаца (али и других националности), које су имале разорне пследице на свим нивоима.

Погодна је за ову сврху анализа појма "субверзија", који би се могао схватити као "тајно свргнуће", стање свргавања, обарање неког режима, уставног поретка, државе, слабљење народа. Субверзија је уствари каледоскоп врло различитих значења и перспектива. Субверзија је подмукао напад на власт и доминантну културу. Истинска субверзија је врло суптилна, тј. може се јавити у врло суптилним формама, али које могу бити неупоредиво опасније од отвореног бруталног тероризма. То су нпр: настанак и ширење корупције, разарање правног система, система образовања, здравства, породичних односа, међуљудских односа, изворне народне музике, обезвређивање политичких страначких избора, имица политичара, развијање презира према сопственом народу, према старим, слабљење војске, полиције, ширење свакојаким патологија, морбидних појава, стварање сиромаштва, слабљење здравља, слабљење економије, потстицање младих да иду ван земље, да не рађају, и слично.

Овако на неки начин у данашњој Србији многи иницирамо теорију завере и Великог брата.

Док је тероризам конзервативан, отворено бруталан, наиван, субверзија је перфидна, суптилна. Утолико је опаснија.

Режим који је био заведен 1945 године се под оваквим субверзивним упливима погрешно оријентисао и процењивао, доносио прегрејане капиталне одлуке, завео тиранију и безакоње, пљачке, непотизам и трибализам, завео је нерад, корупцију, привилегије, расипништва, позавања грађане по класној и политичкој основи, позавања нације међусобно, растурио морал, културу, породице, срушио образовни систем, судство, све институције друштва. Стицајем коинциденција и околности у почетку је био постигнут напредак, чему су допринели и врло значајни страни кредити, који су били трошени несврхисходно, супротно упутствима страних донатора, што је само замаглило ствари. А што је био стимуланс поретку који су чиниле махом недорасле особе да настави у погрешном правцу. Јер се правдао, и био је убеђен да је на добром путу, јер су резултати били видљиви. То је био само привид, који је имао за последицу да грешке узму маха, да поредак усмери у погрешном смеру.

Слабљење је обављено изнутра, преко погрешног разорног друштвеног концепта, који је створио криминал у оквиру државе.

Што је имало за последицу старење, лоше здравље, драстично слабљење виталности, све веће раширености дроге, алкохолизма, ендемски се шире болештине, хомосексуалност, инцест, проституција, правни систем не функционише није у стању да сузбије корупцију и криминал, мафију, поремећени међуљудски односи, одлазак младих из земље, миграције из села у град, рушење села, принудне сеобе у грађанским ратовима, однос међународне заједнице, сурове санкције, бомбардовање, настало сиромаштво, итд. Позната штетна погрешна политика према Косову у време комунизма је допринела мењању етничке структуре на штету Срба. - што се изражавало као: ниска стопа наталитета, абортуси, распад породице, продужени целибат, енормна стопа развода, претерана либерализација сексуалних односа, разорно дејство порнографије преко медија, хедонизација, еротизацијом, лоше законодавство државна политика у овој области, политизација

породице, поремећени полни односи, погрешан феминизам уместо правог, савремени живот, запосленост жена, миграције из села у град. Албанци и Бошњаци су се заштитили канонима Мухамеданство и своје жене задржали у окриљу породице и деце, док се православна породица нашла затечена, лако открила пошести своје ранљиве стране, и постала лак плен. На овакав начин им је ослабљена или разбијена православна породица, наталитет, Мухамеданци су се показали лукавији.. Они отворено кажу да су победили Србе на секс``.

``Добро је познато да су многи на овај разорни подмукли тренд указивали још пре више деценија, због чега су завршавали у затворима, или у лудницама као параноичари. Није се смела рећи истина о очигледној завери. Народ увиђа да смо изгубили ратове, Крајине, Босну и Херцеговину, да можемо изгубити Косово, да се одвојила Црна Гора, да је сада на реду могуће отцепљење југа Србије, Санџака и Војводине, сви виде копњење, пошести. Већини грађана наше земље је јасно да је из концепта претходног самоуправног социјализма настао садашњи исход `` ,тврди професор Младеновић

Зато што сам на ово указивао још 1970-их година сам био ухапшен, смештен у психијатријску болницу и проглашен лудим.

Доказ: DOKAZ: www.psihijatrijaubija.info/tomislav-krzmanovic/kompletna-knjiga-kaznena-psihiatrija.

Ко стоји иза ове трагичне заблуде?

То би се могло објаснити немилосрдном суровошћу вучјих закона међународне и геополитике, борбом појединих народа бивше Југославије, и из појединих суседних држава, или када се ради о глобалној гео-политици, за територије и интересе..

Једноставно, Срби су се стицајем глобалних догађања, политичких и свакојаких других коинциденција, нашли подмукло измождени и преварени, на брисаном простору, у врсти немилости, без довољно моћи и сазнања, без било чије довољне подршке, да се томе одупру.

Када наиђе планетарна стихија не може јој се одупрети.

Тако је било записано..

Али то не значи да ће тако остати заувек.

Увек се политичким актерима оставља накнадно право да узму судбину својих народа и држава у своје руке., да извуку поуке, и да у оквиру објективних околности спроведу могуће корекције.

Ипак, може се поставити питање: ЗАШТО ТО КОМУНИСТИЧКИ СРПСКА ПОЛИТИЧАРИ НИСУ ПРЕПОЗНАЛИ и спречили, ЈЕР СУ ИПАК МНОГИ ОД ЊИХ БИЛИ добронамерни, А БИЛО ЈЕ И ВРЛО МУДРИХ?

Наша држава је нажалост манифестовала затеченост, пасивност, или чак и недораслост да се супротстави тихој, суптилној субверзији.

Срби су непобедиви у отвореном рату, али им је слабост неадекватан одговор на суптилну субверзију.

Поједине државе за поједине народе кажу: "peuplades primitifs" (примитивни народи и расе.).

Докажимо им супротно !.

Одговор је јасан- многи политичари су били доведени у забуну, нису били довољно стручни и поницљиви, или су пак били застрашени, или индоктринирани, једноставно осећали су се потпуно обеспомоћени да било шта предузму, да се томе супротставе, или и једно и друго. све то заједно.

Уместо да подрже оне који су указивали на субверзију, они су их кажњавали, тиме подржавали своје непријатеље-гују у недрима.

Овде залазимо у нејасну сферу поменутих центара моћи у сенци (тзв. Неформални центри моћи). То су читави ешелони власти ушушкани дубоко у разним службама, хијерахијама, али који су врло добро повезани, врло моћни, обогатили се у транзицији, И успевала су као таква из позадине да конципирају, диктирају, и спроводе државну политику, која им одговара, да тако сачувају нелегалн стечено богатство и да сачувају STATUS QUO.

Ови неформални центри моћи су усмеравали државу, наметали јој по својој вољи погрешне капиталне одлуке домаће и међународне политике.

Ова тамна област је деценијама била потпуно замрачена и недовољно позната од стране формалне власти.. Држава није била у стању да им се одупре..

Зашто?

Из незнања?.Из страха? Због непознавања чињеничног стања?

Уместо да престану да прогоне грађане и да крше њихова права, званичне власти су то чиниле арогантно све више и више, и тако стварале негативне ефекте који су их урушили изнутра.

Напомињем да нису у довољној мери извучене поуке из претходног периода и да се упркос формалне победе демократије, стање не поправља у довољној мери.

Напомена:

Овај текст је плод мојих деценијских борби за моје здравље, и мојих блиских, које су ти исти врли `` државни заштитници `` угрожавали, неке су превремено отерали у гроб.

Последњих двадесет година сам радио на моме шестотомном аутобиографском роману Сага о ..ићима (1940-2017).

Видети лични сајт: www.tomislavkrmanovic.com.

Главна намера овога врло обимног списатељског подухвата је била да разјасним ко је здравствено унесрећивао наш народ, и моје блиске, у овоме временском периоду.

У линковима ниже са интегралним текстовима свих шест томова су дати докази мојих тврдњи, безброј докумената, потресних сведочења о уништавању људи и њиховог органског здравља од 1945.године до данас.Спреман сам да свакоме ко то жели доставим адресе линкова са интегралним текстовима Саге. .

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953

Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965

Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978

Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године

Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА

Сага о ...ићима Том 5, ПИЈАНАЦ КР ИВЕ ДРИНЕ. Очекујући светлост са далеких звезда-

Овај енциклопедијски подухват је врло обиман, има неколико хиљада страница докумената и разноврних текстова. због енормног броја страна линкови се споро отварају, поготову томови 4, 5 и 6.

Они дан данас угрожавају моје здравље са циљем физичког уништења, да ме спрече да добијем пресуђену накнаду штете, тврде да износим неистине о стању здравља, да нико не угрожава моје лично здравље, нити било кога другог.Одлуком Вишег суда у Београду сам 2012.године рехабилитован као жртва незаконитих политичких прогона од 1971 до 2012.године, због вербалног деликта, проглашен званично за жртву злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. У овоме временском периоду државни репресивни органи су починили према мени и мојима, неколико стотина кривичних дела, до пуког уништавања живота блиских, али надлежни државни судски органи одбијају да ми накнаде почињене штете .

4. Предлог мера:

-СПРОВЕСТИ НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ О СТАЊУ ЗДРАВЉА НАЦИЈЕ-

-ПРЕПИСАТИ ПАКЕТ МЕРА

-ОБАВЕСТИТИ ЈАВНОСТ О РЕЗУЛТАТИМА НАЛАЗА

-МОБИЛИСАТИ НАЦИЈУ ДА СЕ ИЗБОРИ ЗА ЗДРАВЉЕ.

Томислав Крсмановић: УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ-**ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ..**

www.tomislavkrmanovic.com

Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним настртајима, на делу је упорна и методично програмирана вишедеценијска стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне физичке ликвидације, без пуцња.

Поготову то је очигледно ако се знају моје године (81).

Успео сам да сачувам моје органско здравље и духовни интегритет, упркос разорног дејства насилника, и мојих година, јер имам усађен генетески код доброг здравља, али нарочито због личног оптимизма и зато што одувек гајим истински култ здравог живота.

Обавештавам јавност и надлежне државне органе да сам изложен ИСТИНСКОМ ЛИНЧУ, као и моји најближи сродници, што се тиче личне безбедности и имовинске сигурности, свакодневним претњама, провокацијама, и застрашивањима.

Што поприма одличја вишегодишње несносне и по здравље разорне тортуре. са циљем тихог убиства...

Због мога залагања за демократију, од 1971 године све до данашњих дана према мени је почињено у низу пар стотина кривичних дела, нека могу бити оквалификована као врло тешка, укључујући злоупотребу медицине и психијатрије 1975.године, осуде за вербалне деликте, притварања, одузимање личног стана 1984.године, физичке обрачуне, растурање породичне заједнице, покушај убиства 1997 године, заплону личне и страначке архиве и

свега што сам стварао 2000 године, покушај дефинитивног утамничења 2008. године који је трајао све до 2013.године.

Изложен сам перманентним, свакодневним, врло стресним и узнемиравајућим крајње дрским опструкцијама у раду на моме личном рачунару. Све до данашњих увреда и клевета преко интернета, перманентне и крајње стресне блокаде употребе компјутера, разарања личног рачунара маја 2016 године

11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеција је узвикнуо у пар наврата: Убићу те, не плашим се полиције, не може ми ништа, убићу полицајце овако- Бум бум у полицајце``-интервенисала је Полицијска Станица Раковица .

Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра 2016.године око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу и то без икаквог повода са моје стране, кога нисам никада видео пре тога. Изгредник ми је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе``, после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су га органи полиције Раковица ухапсили и извршили увид у његове личне податке. Против њега се води кривични поступак.

Долазило је до неовлашћених улазака у стан и уништавања инсталација на пример септембра 2016.године и отворених претњи убиством . Када сам се 10 маја 2016,године око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини од 21 јуна до 21 јула 2016 године, затекао сам померане ствари у стану, преметачину, о чему сам обавестио надлежне органе.

Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности, укључујући и инсталације у купатилу. У то време сам затекао поломљен шпорет, па сам га заменио другим, раније оштећен бојлер, електричне инсталације,

Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна. Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који су трајали..

6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји: претња смрћу.

У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја 2017.године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?

У рат широких размера се укључује и Пошта Србије, одбијала је 25 дана да ми уручи чек са белгијском пензијом,(Нада Петровић, в.д.директор Поште Србије) Телеком 24 маја

2016 искључује телефон због неплаћеног рачуна (не могу да платим јер нисам добио пензију). Телеком је преувеличавао рачун за телефон, ЕПС за струју.

Већ 23 годину водим судски спор за накнаду штете. Упркос Решењу Вишег суда у Београду рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије, и по здравље континуелних врло опасних медицинских и фармацеутских злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. , са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете, судови одбијају да ме обештете.

Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. добацују- Разорићемо ти здравље. Не либе се охрабрити да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..

Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва по здравље врло опасних злоупотреба.

На делу су методично дуготрајно замарање, производња страха и стреса, финансијско исцрпљивање, узимање времена и енергије. Починиоци би у кратким временским интервалима нагло интензивирали атакe, да тако методично акумулирају стресове и последице злоупотреба са здрављем.

Отворено ме питају: Кад ћеш да умреш?

Обавештавам јавност да сам под свакодневном опсадом.

Починиоци убице покушавају да ме убрзано униште.

Свако ко познаје овакве злоупотребе, врло добро му је познато да ако трају дуги низ година, да проузрокују перманентан и по здравље разоран стрес. Који јако погодује појави психосоматских обољења. Када је стресно стање продужено, кад су ендокрини и нервни систем сувише дуго изложени хиперфункцији, природно је очекивати да ће се створити услови за настанак поремећаја у организму. Сматра се да је дуготрајан стрес одговоран за настанак бројних психосоматске болести. Под дејством психосоцијалних стресора, указују бројни подаци, настају несаница, нервна напетост, слабљење имунског система, кардиоваскуларне болести , чир у стомаку, дијабетис, мождани и срчани удар, психофизичка и свака друга изнуреност, до слабости и функционалног исцрпљивања, колапса организма.

Охоли и сурови починиоци врло добро знају колико је разоран стрес, и какве су његове погубне последице по организам. Зато починиоци тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог.

Стрес је данас у Србији масовни подмукли разбојник-убојица, удружен са другим подмуклим починиоцима, је невидљиви масовни убица.

Стрес је Србију облепио читуљама. Смањује је из дана у дан.

То ми се чини зато што захтевам: обештећење за претрпљене деценијске прогоне од 1975 године ; зато што сам поднео захтев за накнаду рехабилитационе штете, зато што водим поступак за повраћај одузете архиве, и заплењене имовине оцу моје мајке покојном Василију Поповићу, вредну неколико милиона евра; иступам у јавности против свих оних који крше моја права и закон, и делају против интереса државе и њених грађана, да мојим примером заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре- НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

Да будем отворен: овако је са већином грађана Србије. У Србији одјекују канонаде нечујних масовних егзекуција.

Србија нестаје.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ, А НЕ ВИДЕ СЕ ЦЕЛАТИ.

Зато народ ћути, јер је све подмуко прикривено, не препознаје масовне тихе ликвидације.

Грађани Србије су тако подмукло онеспособљени да се бране од пљачкаша, да привређују, и да се расплођавају. Побеђени су без објаве рата.

Терористи се правдају да им је то ``наређено споља``.

Што је нетачно.

Зашто се онда изживљавају, злостављају, и енормно богате? Једва чекају повод да наводно `` бране светски поредак``.

А у ствари су деликвенти који хоће хлеба без мотике.

Они би хтели да укину судове, законе и устав, културу и морал, цивилизацију, да се не може добити било каква судска заштита, без права на жалбу и критику, ови кукавни слабићи и примитивни лопови и пљачкаши ,очекују да им се апалаудира што киње и уништавају овај јадни народ.

Они су вратили Србију у мрак робовласништва.

Овако је са већином грађана Србије. Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби –тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.

Имамо право на самоодбрану.

Њима фараонима је то чудно, како неко може да се брани од њих?

Тешко је поверовати да такве нечувене извитоперености има било где на планети. Србија је претворена у резерват извитоперених демонизираних душевних болесника.

Како се неко усуђује да њих ``недодирљиве`` спречава у пљачкама и насиљу?

Како се неко усуђује да се брани од њих ?

Поручујем им да имам право на самоодбрану, и не само ја него и други грађани.

Имам право да се удружим-JOIN INSTEAD TO OPPOSE., и добијем заштиту.. Нека то знају ``недодирљиви``, када могу они ``да се удруже``, то можемо и ми.

Имамо заштиту. Ударе на нас, наши ударе по њима.

Одговорност за моје здравље носе наведени починиоци, многи су преминули превремено, али још има ратоборних и острашћених појединаца, иако су махом оболели.

Бог је на нашој страни.

Ко није у стању да логички размишља и уважава очигледне аргументе, губи битку.

Усијане главе охолих и сујетних нису у стању да објективно процењују стварност.

Не могу да схвате да неко има право да се бори за живот..то је за њих несхватљиво. како се усуђује када су у питању наше фирме, приватизације. Умишљају да су генијални предузетници транзиције. А да су други недорасли, врста стоке.

Мудри Македонци кажу: **Сви се рађамо као људи, а неки од нас умиру као магарци.**

ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА.

Томислав Крмановић: **БОРБА ЗА ИСТИНУ:Нато бомбе су штетне по здравље, али нису значајан узрок погоршања здравља и раста канцера.**

НА УБРЗАНО КОПЊЕЊЕ ЗДРАВЉА ГРАЂАНА СРБИЈЕ УКАЗАНО ЈЕ ЈОШ ПРЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ, МНОГО ПРЕ ЧЕРНОБИЛА И НАТО БОМБИ 1999.године.

На скупу "Последице НАТО агресије на СРЈ". одржаном 22 марта ове године у Институту за међународну политику и привреду у Београду, закључено је да је раст броја оболелих од различитих облика карцинома и сличних обољења у Србији последица НАТО бомбардовања.

Чињенице и званични подаци тврде сасвим супротно - да су обољења и рак епидемијских размера снажно кренули много пре НАТО бомбардовања 1999. и Чернобила.

Доказ: Званичне здравствене статистике

Нико не негира да су НАТО бомбе врло штетне по здравље. Срби су сасвим оправдано огорчени на НАТО због бомбардовања 1999. године. Они имају право да истакну штете и да траже накнаду, да добију подршку да се уклоне радио-активни материјали, јер је то могуће, да буду обештећени. Нисам никакав НАТО и САД лобиста нити адвокат, нити улизица, ја сам објективиста, и патриота, залажем се за објективно процењивање.

Да је пре 1999. године настало, постепено од 1970-их година, све убрзаније слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера и сличних обољења, је широко познато, доказ су здравствене статистике, алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, новине. Један детаљ, лист Дневник, Нови Сада од 1985/08/25, године, према коме Комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице ..

Ако пажљиво и прецизно проучите здравље извесног, довољног, иоле репрезентативнијег броја оболелих или преминулих из вашег личног окружења, блиских, сродника, пријатеља, познаника, суседа, открићете визију истинске некрофилије, која је започета пре 1999. године.

Слабљење здравља се убрзава, нарочито од 1970-их година, а све брже и брже из деценију у деценију, са растом синергије узрочника кризе, све до данашњих дана, који су у развоју, као и њихов интензитет. Са растом кризе 1980-их, са распадом разорног комунистичког експеримента, и Југославије, са ратовим на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље, раубовањем и тиранијом већине од мањине, али понајвише неправичном и пљачкашком транзицијом, расулом здравства, са пратећим страхом, и све интензивнијим стресом, су све снажније деловали ови узрочници надолазеће националне здравствене катастрофе

У науци важи правило: БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА. НЕГО ДЕЛИМИЧНО. Испитивање утицаја НАТО бомби на здравље није само медицински феномен, него захтева интердисциплинаран приступ. Суштина у истраживању је да се примени научни метод: а то значи објективност, свеукупност и континуитет.

Раст бројке морбидитета и морталитета, у Србији, у овом временском периоду, се није кретао по аритметичкој прогресији, него је на делу блага, геометријска прогресија раста обољења. Кад се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу, из године у годину: 2 па онда 4,

па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд.

Тако се стиче утисак раста бројке после 1999.године, то тумачећи искључиво коинциденцијом са НАТО бомбама.

Треба установити стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије у деценију, пре 1999.године, на пример од 1972 године. И упоредити стопу тренда обољења до 1999.године, са трендом пораста обољења од 1999.године до данас, узимајући у обзир својства статистичке науке, када се ради о геометријској прогресији обољења, и узрочника.

Да би се тако установило да ли постоји, или не, статистички значајна корелација између НАТО бомби 1999.године и раста канцера.

Она не постоји.

Доказ: Званичне здравствене статистике.

У тимове оних који проучавају овај сложен досије, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара и свакојаким радозналаца, и нарочито оних који свесно желе да погрешно процењују паушално уважавајући искључиво њихове парцијалне интересе, **треба укључити објективне научне раднике математичаре и статистичаре.**

Верујем да таквих има, али да ли ће они бити изабрани да то учине? Погледајте анкете јавног мњења, налази су понекад наручени.

Свести националну здравствену катастрофу започету у комунизму, појачавану од 1970-их, кроз 1980, 1990, 2000 године и све погоршаванију до данашњих дана, (данас се већина обесправљених осиромашених грађана Србије бори да преживи и сачува своје здравље, што нема везе са НАТО бомбама), интензивирани и убрзавани под дејством синергије врло бројних и сложених узрочника-на НАТО бомбардовње март-јуни 1999.-године, **је не само ненаучно, него је крајње неморално.**

Не дозволимо да данас стварни виновници здравствене катастрофе од оних дана до данас, обмањују јавност и лекаре.

Добро је познато да су многи на овај разорни подмукли тренд указивали још пре више деценија, због чега су завршавали у затворима, или у лудницама као параноичари.

Управо као борац за људска права, сам позван да саопштим ИСТИНУ, јер сам се деценијама на лицу места борио против оних који су рушили здравље нације много пре 1999.године. И дан данас. Ја сам INSIDER, и АКТЕР, од 1970-их година сам помно видео око себе ужасе, болесне, унесрећене, не само мојих блиских, него већине, пратио раст националне здравствене катастрофе, указивао на њу, написао више књига на тему стања здравља, био жртва злоупотребе медицине и напада на здравље, због тога био прогањан.

Решењем Вишег суда у Београду број 82/10 од 14.12.2012, сам оглашен жртвом злоупотребе медицине због вербалног деликта, у временском периоду од 1972 до дана доношења решења.

Доказ: Решење Вишег суда у Београду број 82/10 од 14.12.2012.

Зато што сам на смишљено уништавање здравља и наталитета нације указивао упорно још средином 1970-их година, сам био по казни смештен у лудницу и проглашен неурачунљивим.

Доказ на линку моје књиге - Казнена психијатрија-ко је овде -

www.psihijatrijaubija.info/.../kompletna-knjiga-kaznena-psihiatrija-ko-je-ovde-lud.ht.., издавач Вџедс Београд, 2005.године.

Добар део мога живота, од 1970-их година до данас је испуњен непрестаним борбама да сачувам лично здравље, и мојих блиских, и да привучем пажњу на копење здравља грађана Србије. Ја се дан данас борим да преживим и оптужујем исте оне виновнике од пре 1999.године, који из дана у дана насрћу на моје здравље, што је ТИХО УБИСТВО.

Слично је са већином грађана Србије која убрзано нестаје.

Какве то везе има са НАТО бомбама?.

Докази, Линкови шест томова моје аутобиографске књиге, у којима су приложене хиљаде документованих званичних, и других, доказа о нарастајућој здравственој катастрофи, много пре 1999.године: :

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-<http://enlite.org/sage/1.doc>

Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-<http://enlite.org/sage/2.pdf>

Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978-<http://enlite.org/sage/3.pdf>

Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године-
<http://enlite.org/sage/4.pdf>

Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА, 1993-2004.године,
[-http://enlite.org/sage/5.pdf](http://enlite.org/sage/5.pdf)

Сага о ићима Том 6, ПИЈАНАЦ КРИВЕ ДРИНЕ, Очекујући светлост са неких далеких звезда, 2005-2017.године-<http://enlite.org/sage/6.pdf>.

У Србији се ствара врло мучна атмосфера и шири паничан страх, из различитих извора из земље и споља, умножавају се тврдње да је тло у бившој СР Југославији због бомбардовања са осиромашеним уранијумом трајно загађено отровним материјама следећих хиљаду година, Тврде да ће наредне генерације које живе на бомбардованом тлу, патити од канцерогених обољења, леукемије, да ће бити повећан број спонтаних побачаја и деформитета новорођенчади Према овим изворима више токсичног радио-активног материјала је бачено на Србију него ли на Хиросиму.

Бесмислица је тврдити да бачене НАТО бомбе садрже уранијум који ће деловати хиљаду година, јер они који су бацали те бомбе су рационални, нико живи не зна шта ће се овде дешавати, ни кроз сто година, а камоли кроз хиљаду година ко ће овде бити тада. Према изјави А. Вучића и других државника, у Србију долазе све више странци, ничу на сваком кораку хотели, долазе светски моћници, и Американци, њих ће бити све више. Нова Америчка амбасада је саграђена у најбомбардованијем делу Београда, у блиској ваздушној дистанци са брдом Стражевица, најбомбардованијем делом Београда, Полицијском академијом, Болницом Драгиша Мишовић.

На Косово је бачено далеко више НАТО бомби него ли на Србију.?

Не дозвољавамо да данас стварни виновници здравствене катастрофе обмањују јавност и лекаре. То је крајње аморално и увреда свих нас који смо се борили, то је понижавање целе нације, енормног броја оболелих, такорећи у Србији је мало породица у којој нема или није било оболелих од канцера и других болести још пре 1999.године.

То је лешинарска трговина са мртвим душама и гробовима .Србија облепљена читуљама, нестаје, смањује се из године у годину одавно, пре 1999.године...

Чињенице желе да кривотворе виновници, да прикрију своју одговорност пред успаниченим народом Србије. И да кривицу са себе пребаце на друге. Зна се који су узроци катаклизме националног здравља, ко их је произвео, како и зашто, и ко је обеспомоћио народ да тако сачува STATUS QUO, ко и како се ућарио транзицијом. Руиниран и обеспомоћен народ се не може супротставити енормним богаташима: **ДА МОГУ БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАЈУ НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧЕ ОНЕ КОЈИ ИХ МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋЕ РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧЕ СНАЖАН ОТПОР. ДА САЧУВАЈУ ЗАУВЕК status quo.**

Њима одговара обеспомоћен народ да од Србије заувек направе слепо црево Европе, царство корупције и пљачкашке некрофилије.

Оно што је најтрагичније је порука коју овако шаљу остарелом и обесхрабреном народу Србије : још хиљаду година ћете обољевати и умирати као заморчићи, рађаћете децу без очију, синови ће вам бити стерилни и импотентни. Тајкуни нам прете. На делу је сејање дефетизма, застрашивање, убијање наде.**Да прихвате јарам заувек.**

Значи, тајкуни имају намеру да наставе геноцидна дејства започета већ неколико деценија уназад, да тако пљачкаши заувек упропашћавају ову јадну земљу и да њен народ збришу..

То би био реквијем за Србију и Србе.

Спречимо оне који муте, у мутном се лови. Њих не интересује судбина милиона него њихове `` фирмице``, и да им се нико не може супротставити.

Још нешто најтрагичније. Гео-окружење жели да Србима преко потплаћених или незналица у Србији, преко `` мудрих научника и њихових лешинарских скупова``, подметне кукавичје јаје вечите заваде са моћнима, и анти семитизма. Да тако Србе

*заувек изолује и осами. да их **ОТПИШЕ** и **ДЕФИНИТИВНО И БЕСПОВРАТНО БАЦИ** У **КОРПУ ЗА ОТПАТКЕ**.*

А они им се улизују.

Та пропаст се може избећи засигурно, али не гурањем прста у очи свемоћнима, него мудро и учтивом дипломатијом. Кога је митити није га љутити.

Како их придобити да нас спасу?

Будући да се зна да је Америка најјача сила на планети, и да ће таква бити и у будућности, према њој се треба понашати дипломатски и са тактом, не гурати прст у очи. Велики и богати Јапан, који је претрпео ужасне последице по здравље од атомских бомби, се одувек према Америци односио са дужним поштовањем и уважавањем, са рафинираном дипломатском учтивошћу. Време је показало да је то било најмудрије решење. Мржња се мржњом не гаси, него повећава.

Нажалост, снаге злобе и мржње према Србима, у свету, и унутар Србије, нарочито у блиском гео-окружењу, гурају озлојеђену и силовану изнурену и разједињену Србију у супротном смеру, у настављање конфронтација, уместо мудре дипломатије.

Да тако Србе опет осаме у следећим годинама, или деценијама? Као што су по савету Ватиканских концила католичким бискупима на Балкану, учинили са Слободаном Милошевићем и СКЈ 1980-их и 1990-их година, да би се лако отцепили..

Данас се води одлучна борба да се свет сврста у два табора: **ПОБЕДНИЦИ** и **ОНИ КОЈИ ТО НИСУ**. Србији је место у Победницима. А њу смушену и озлојеђену, зловници и мрзители, гурају против Победника, а да се они улижу и себе извуку из блата Губитника.

На нашој страни су не само правичност и правда, него и **ИСТИНА** и **АРГУМЕНТИ**. Тако је увек било кроз историју, тако ће и бити **ИСТИНА НА КРАЈУ ИЗАЂЕ НА ВИДЕЛО**. И са нашим Косовом.

Има симптома да се на планети нешто колосално кува . Доналд Трамп, је у праву када каже `` Срби су наши пријатељи`` . Натанијаху: ``Срби и Јевреји су пријатељи од Римског доба``.

`` Нашу судбину не одређују поступци других, него више како на те поступке реагујемо``-др. Мери Руварт. Лепа реч и гвоздена врата отвара.

Ако будемо дипломатични и разумни, неће бити условљавања Русијом и Косовом. Биће како нама одговара. Изгледа да долази маколико стидљиво, час освешћења, да се наш народ спашава.

Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. Узмимо своју судбину у своје руке. Будимо разумни и љубазни.

Просве тимо народ, ако мрзитељске емоције уступе место разуму, и подршци кроз можда учтиво и дискретно, исказано придруживање Победницима, не заносимо се, и Русија и

Кина, Иран, Сирија, Венецуела, сви они из потаје, видљиво или дискретно, заговарају мудру дипломатију помирења и сарадње, учтиве дипломатије, (а нас изнурене неки злобници гурају да будемо `` Срби храбри момци, пркосни и поносни ``) - нећемо бити губитници ни понижени, поражени. Него ће Србија тако узимајући своју судбину у своје руке, себи обезбедити БУДУЋНОСТ, ПРОСПЕРИТЕТ, СЛАВУ И ПОНОС, и место Србије које јој припада међу народима и државама планете.

Нашом мудро политиком могу бити И ВУЦИ СИТИ И ОВЦЕ НА БРОЈУ. И ТОРОВИ, и БРОЈ СТАНОВНИКА и ДЕМОГРАФИЈА, И КОСОВО, и ОДНОС СА БРАТСКОМ РУСИЈОМ.. Са Русијом остајемо блиски, не дамо Косово.

Ако кормило Србије не узму у руке прагматични експерти, Србија ће опет у годинама и деценијама које наилазе бити постварена у непријатеља, жртвеног јарца, страшило, у учионицу за подучавање незрелих народа, сатанизован народ без будућности, претваран у свеопштег кривца-жртвеног јарца `` Срби јаки момци ``..

А на срећу енормних транзиционих богаташа, геноцидних некрофила

Нова незамислива СРПСКА ТРАГЕДИЈА.

Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. БИТИ ИЛИ НЕ БИТИ!

Предлози:

I.

Оформити КОМИСИЈУ ЕКСПЕРАТА састављену од представника из Србије, Америке, Русије, ОУН и Светске здравствене организације, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара, **треба укључити научне раднике математичаре и статистичаре**. Ова Комисијаби би требала :

1. Проучити тренд раста инкриминисанх обољења од 1972 до данас, установити да ли постоји статистички значајна корелација између раста обољења до 1999.године у поређењу са оним од 1999.године до данас

2. установити токсичност бачених бомби.

3. у међувремену се учтиво обратити САД и међународној заједници да помогну Србији да прецизно лоцира и уклони бачени уранијум и радио-активни отпад, и да виновник испоручи разумну накнаду штете.

4. Спровести научно истраживање да се открију узроци националне здравствене катаклизме, и препишу МЕРЕ.

II.

Изаћи пред Америку и Русију и рећи им: ГОСПОДО, НАШ НАР ОД НЕСТАЈЕ, РЕЦИТЕ НАМ ШТА ДА СРБИЈА УЧИНИ ДА ЊЕН НАРОД НЕ БУДЕ ЗБРИСАН?

Томислав Крсмановић
www.tomislavkrsmanovic.com. Архив САНУ
Покрет за заштиту људских права, председник.

ПАНДЕМИЈА РАКА И СЛИЧНИХ БОЛЕСТИ ЈЕ ПОЧЕЛА МНОГО ПРЕ НАТО БОМБАРДОВАЊА 1999.ГОДИНЕ- Доказ: Званичне здравствене статистике.

Обмана становника Србије- стварни виновници желе да скину одговорност са себе, шире дефетизам, застрашују и прете да ће људи због НАТО бомби обољевати још хиљаду година.

У Србији се ствара врло мучна атмосфера и шири паничан страх, из различитих извора из земље и споља, умножавају се тврдње да је тло у бившој СР Југославији због бомбардовања са осиромашеним уранијумом трајно загађено отровним материјама следећих хиљаду година, Тврде да ће наредне генерације које живе на бомбардованом тлу, патити од канцерогених обољења, леукемије, да ће бити повећан број спонтаних побачаја и деформитета новорођенчади, да је почињен геноцид. Према овим изворима више токсичног радио-активног материјала је бачено на Србију него ли на Хиросиму.

Нико не негира да су НАТО бомбе врло штетне по здравље. Ми Срби смо сасвим оправдано огорчени на НАТО због бомбардовања 1999.године. Имамо право да истакнемо штете и да тражимо накнаду, да добијемо подршку да се уклоне радио-активни материјали, јер је то могуће, да будемо обештећени.

Али постоје чињенице да су описане здравствене аномалије биле врло изражене, и настајале много пре тога, и да претходни закључци нису у довољној мери засновани на објективној и свеобухватној процени заснованој на примени научног метода.

Да је пре 1999.године настало, нарочито од 1970-их година, убрзано слабљење здравља исказано све већим стопама морбидитета и морталитета, и канцера, је широко познато

Доказ: Званичне здравствене статистике.

Погледајмо алармантне извештаје разних медицинских комора, удружења, НВО, појединаца, храбрих лекара, прелистајте новине, чујмо народ. Према листу Дневник, Нови Сад од 1985/08/25, године, Комисија Већа савеза синдиката СР Хрватске за заштиту самоуправних права радника упозорава да многи грађани док траже правду обољевају, у толикој мери и интензитету, да то оптерећује здравство и болнице

Чињенично стање се може необориво утврдити. **Треба установити стопу пораста ових обољења из године у годину из деценије у деценију, пре 1999.године, на пример од 1972 године. И упоредити стопу тренда обољења до 1999.године, са трендом пораста обољења од**

1999.године до данас, узимајући у обзир својства статистичке науке, када се ради о геометријској прогресији обољења и узрочника.

Да би се тако установило да **ли постоји статистички значајна корелација** између дејства НАТО О бомби бачених 1999.године и раста тренда обољења од канцера.

Она не постоји.

Доказ: Званичне здравствене статистике.

Свако може неопориво установити истину. Ретке су породице у Србији где није било или где нема оболелих од рака. Нека установе када је карцином сродника регистрован?.Ако тачно провере, установиће да су многи, или већина, оболели, или преминули од те опаке бољке пре 1999. године, или одмах након те године (разуме се и након 1999.године) , јер узрочници не почињу да делују одмах, то јест 1999.године, него касније..

Проверите, открићете визију истинске некрофилије, лешинарства које је започело пре 1999.године.

Раст бројке болести, морбидитета и морталитета, се у претходним деценијама пре 1999.године није кретао по аритметичкој прогресији, него је на делу блага, геометријска прогресија раста обољења. Када се ради о аритметичкој прогресији броја оболелих, то иде по начелу, из године у годину: 2 па онда 4, па .6, итд. Геометријска прогресија се не одликује сваке године истим повећањем, него по начелу: прва година рачунања 2, друга 4, трећа 16, четврта 16 пута 16, итд.

Сада бројке геометријске прогресије оболелих кулминирају, стиче се уствари лажан утисак, то тумачећи коинциденцијом са НАТО бомбама.

Нисам никакав НАТО и САД лобиста, нити адвокат, ја сам објективиста, и патриота, због мога залагања за права овога народа сам био изложен вишедеценијским суровим прогонима.Зато што сам 1970-их јавно устврдио, између осталог, да се у Србији развија национална здравствена катастрофа, истински геноцид, проузрокован тиранијом тадашњег титоистичког поретка, сам био смештен насилно у лудницу јуна 1975.године, проглашен неурачунљивим душевним болесником који узнемирава јавност, настали су вишедеценијски прогони.

Доказ: Томислав Крсмановић: Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-<http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/>

Ја сам INSIDER, још од 1970-их година сам помно видео око себе ужасе, болесне, унесрећене, пратио раст националне здравствене катастрофе, указивао на њу, написао више књига на тему стања здравља, због тога био прогањан. Моје књиге, и шест томова мога аутобиографског романа САГА О ... ИЋИМА(1940-2017), у прилогу, на коме сам радио 20 година, су потресни докази и стотине докумената о тиранији и уништавању виталности и здравља нације. У овим књигама је приложено безброј чињеничних података и докумената да је не само после 1999.године, него и

пре ње, здравље становника Југославије, потом Србије, колапсирало, претварало се у велику данашњу националну трагедију.

Као борац, као INSIDER, сам позван да саопштим ИСТИНУ, ко је произвео националну здравствену катастрофу, како, и зашто. јер сам се деценијама на лицу места борио против оних који су рушили здравље нације још много пре 1999.године.

Свести националну здравствену катастрофу започету у титоистичком комунизму, појачавану од 1970-их, кроз 1980, 1990 -и све погоршавану до данашњих дана, интензивiranу и убрзану под дејством синергије врло бројних и сложених узрочника-на НАТО бомбардовње март-јуни 1999.године, је не само ненаучно, него је крајње злонамерно и неморално. Са растом кризе 1980-их, са распадом Југославије, са ратовим на територији бивше државе, са санкцијама, светским рекордом инфлације, осиромашењем, крахом правне државе и драстичном криминализацијом земље и здравства, корупцијом, погубном дискриминацијом и тиранијом већине становника, пратећим страхом и све интензивнијим стресом, несигурношћу, смањеном виталношћу, су све снажније деловали узрочници надолазеће националне здравствене катастрофе.

А сада неки желе да ту вишедценијску трагедију сведу на 1999.годину. .

Највећа трагедија од свих је, што подмукли манипуланти злоупотребљавајући унесрећени, и депримиран, изнурен, остарео и депримиран народ Србије, где се више умире него ли што се рађа, која копни, читаве регије су испражњене, где царује неправично судство које дрско охрабрује прекршиоце, које руши државу и милионе људских живота претвара у страх и патње, где људски животи већ деценијама нестају необјашњиво, људска бића су претворена у немоћне крпе, где харају разорне последице вишеденијских подмуклих ријалитија (који руши љубав, удара у темеље брака, породице, наталитета, где годишње хирурзи месарски масакрирају 300-500.000 фетуса, будућих живих бића.)- желе да унесрећеном, донекле распамећеном народу Србије, редуковане меморије, у јагми да преживи и да се спасе, који назире неизмерну личну, породичну и националну трагедију, својих блиских и деце, не само здравствену, него и шире, мада је не разуме у довољној мери, да `` продају рог за свећу``, покушавајући да пронађу лажног кривца, жртвеног јарца.

Оно што је најтрагичније је порука коју овако шаљу остарелом и обесхрабреном народу Србије : још хиљаду година ћете обољевати и умирати као заморчићи, рађаћете децу без очију, синови ће вам бити стерилни и импотентни.

То је застрашивање, то би био реквијем за Србију и Србе.

Не дозвољавамо да данас стварни, виновници здравствене катастрофе од оних дана до данас, обмањују јавност и лекаре.

Засигурно да криваца има више, у земљи, али и ван ње.

Али се не могу деценије патњи и страдања свести на једну, 1999.годину.

Заговорници тезе да су кривац НАТО бомбе, увиђајући аргументовано оповргавање њихових паушалних тврдњи, сада брже боље, да би је ублажили, истичу да је на пандемију рака деловао и удес у Чернобилу.26 априла 1986.године. Ова тврдња је само делимично тачна.

Али такође не постоји статистички значајна корелација између последица Чернобилске хаварије 1986 године, и кретања узлазног раста рака након тога, јер је пандемија рака и сличних обољења почела много пре удеса нуклеарке у Чернобилу..

Доказ: Званичне здравствене статистике .

Какве везе има удес у Чернобилу са тврдњом да су НАТО бомбе 1999.године проузроковале данашњу здравствену катастрофу у Србију?.

Такође поставља се и питање тачности мишљења о интензитету штетности НАТО бомби са уранијумом.Научна истина је једна. Ако је примењен научни метод, сви истраживачи морају доћи до истога налаза. А тако није, има разлика у тумачењима. **Једни кажу једно а други супротно.Значи досада у једној оваквој процени није примењен научни метод.**

Обмана о НАТО бомбама доприносе и извори из Рима, према њима, италијански војници који су били изложени Нато бомбама 1990-их година на ратиштима на Косову, често умирали од рака. Влада Италија је ипак званично демантовала овакве тврдње.

Бесмислица је тврдити да бачене НАТО бомбе садрже уранијум који ће деловати хиљаду година, јер они који су бацали те бомбе су рационални, нико живи не зна шта ће се овде дешавати ни кроз 100 година, а камоли кроз хиљаду година, и ко ће овде бити тада?. Према изјави А. Вучића и других државника, у Србију долазе све више странци, и Американци, њих ће бити све више. Београдским улицама одјекују страни јеици, отварају фирме, послују. Нова Америчка амбасада је саграђена у најбомбардованијем делу Београда, у блиској ваздушној дистанци са брдом Стражевица, најбомбардованијм делом Београда, Полицијском академијом, Болницом Драгиша Мишовић.

На Косово је бачено далеко више НАТО бомби него ли на Србију.?

Не дозвољавамо да данас стварни виновници здравствене катастрофе обмањују јавност и лекаре. То је крајње аморално и увреда свих нас који смо се борили, то је понижавање целе нације, енормног броја оболелих, такорећи у Србији је мало породица у којој нема или није било оболелих од канцера још пре 1999.године, то је лешинарска трговина са мртвим душама и гробовима . Србија нестаје, смањује се из године у годину одавно.

А они све своде на 1999.годину..

Чињенице желе да кривотворе криминализовани сегменти, да прикрију своју одговорност пред успаниченим народом Србије. И да кривицу са себе пребаце на друге.

Зна се који су узроци катаклизме националног здравља, ко и како се ућарио транзицијом.

Да се тако руиниран и обеспомоћен народ не би могао супротставити свакојаким прекршитеља закона: **ДА МОГУ БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ, ДА ПЉАЧКАЈУ НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ, ДА СПРЕЧЕ ОНЕ КОЈИ ИХ МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋЕ РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧЕ СНАЖАН ОТПОР. ДА САЧУВАЈУ ЗАУВЕК status quo.**

У науци важи правило: **БОЉЕ ЈЕ НЕ ЗНАТИ НИШТА. НЕГО ДЕЛИМИЧНО.** Суштина је да се установи чињенично стање кроз истраживања заснована на научном методу, а не `` рекла казала``. А то значи: објективност, свеукупност и континуитет истраживања.

Испитивање утицаја НАТО бомби на здравље није само медицински феномен, него захтева интердисциплинаран приступ. У тимове оних који проучавају овај сложен досије, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара и свакојаким радозналаца, и нарочито оних који свесно желе да погрешно процењују, паушално уважавајући искључиво њихове парцијалне интересе, **треба укључити објективне домаће и међународне установе, научне раднике, математичаре и статистичаре.**

Преваранти, поједини од њих бивши противници Америке и НАТО, који су у транзицији мутирали у савезнике САД и НАТО, а који сада, какве контрадикција у Србији оптужују НАТО за бомбе 1999.године, се надају да им Америка и НАТО то неће узети за зло, ``јер ето правимо уступке са Косовом и на друге начине`` - тако промишљајући . су у дубокој заблуди.

Јер нетачне тврдње да ће уранијум из НАТО бомби почињава ти хиљаду година геноцид овога народа, могу у Србији изазвати неописиви вечити гнев и мржњу према Америци и појединим владарским народима од којих ми зависимо.

То би била нова незамислива трагедија коју Србима подмећу подмукли мрзитељи.

Ми њима не можемо ншта. А они нас могу збрисати

А однос света према Косову се мењао .сада је овакав сутра ће бити другачији.Ствари не треба прејудуцирати. Никако није јасно да Америка стварно жели да Косово постане независно? У политици се често једно мисли, друго каже, а треће ради? Америка је свемоћна, да је стварно хтела да Косово да Албанцима, то би већ било учињено? А зашто је север Косова 1999.године био поштеђен?

А подмукло подметана крајње малигна мржња према САД остаде вечита и крајње потенцијално погубна по наше националне интересе и наш опстанак на овој планети.

Нажалост, снаге злобе и мржње према Србима, у свету, и унутар Србије, нарочито у блиском гео-окружењу, гурају озлојеђену и силовану Србију у супротном смеру, у настављање конфронтација, уместо мудре дипломатије. Да тако Србе опет осаме у следећим годинама, или деценијама? Као што су учинили 1980 и 1990-их година.

Спречимо оне који у Србији муте, у мутном се лови. Њих не интересује судбина милиона него њихове `` фирмице``, и да им се нико не може супротставити.

Гео-окружење жели да Србима преко потплаћених или незналица у Србији, преко `` мудрих научника и њихових лешинарских скупова``, подметне кукавичје јаје вечите заваде са моћнима.

Да тако Србе заувек изолује и осами. да их **ОТПИШЕ** и **ДЕФИНИТИВНО И БЕСПОВРАТНО БАЦИ У КОРПУ ЗА ОТПАТКЕ**.

А они им се улизују. И да они остану главни представници Моћних, а да већину гурну`` Против``, да тако наш народ изолују.

Та пропаст се може избећи засигурно, али не гурањем прста у очи свемоћнима, него мудро и учтивом дипломатијом. **Кога је митити није га љутити.**

Како их придобити да нас спасу?

Будући да се зна да је Америка најјача сила на планети, и да ће таква бити и у будућности (наивни су они који мисле да је Америка у нокдауну), према њој се треба понашати дипломатски и са тактом, не гурати прст у очи. Велики и богати Јапан, који је претрпео ужасне последице по здравље од атомских бомби, се одувек према Америци односио са дужним поштовањем и уважавањем, са рафинираном дипломатском учтивошћу. Време је показало да је то било најмудрије решење. **Мржња се мржњом не гаси, него повећава.**

Данас се води одлучна борба да се свет сврста у два табора: **ПОБЕДНИЦИ** и **ОНИ КОЈИ ТО НИСУ**. Србији је место у Победницима. А њу смушену и озлојеђену, злобници и мрзители, гурају против Победника, а да се они улижу и себе извуку из блата Губитника.

На нашој страни су не само правичност и правда, него и **ИСТИНА** и **АРГУМЕНТИ**. Тако је увек било кроз историју, тако ће и бити **ИСТИНА НА КРАЈУ ИЗАЂЕ НА ВИДЕЛО**. И са нашим Косовом.

Има симптома да се на планети нешто колосално кува . Доналд Трамп, је у праву када каже `` Срби су наши пријатељи`` . Натанијаху: ``Срби и Јевреји су пријатељи од Римског доба``.

`` Нашу судбину не одређују поступци других, него више како на те поступке реагујемо``-др. Мери Руварт.

Ако будемо дипломатични и разумни, неће бити условљавања Русијом и Косовом. **Лепа реч и гвоздена врата отвара**. Биће како нама одговара. Изгледа да долази маколико стидљиво, час освешћења, да се наш народ спашава.

Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. Узмимо своју судбину у своје руке. Будимо разумни и љубазни. **Умиљато јагње две овце сиса.**

Ова ујдурма са НАТО бомбама нам може само нанети огромне штете. НАТО ће неминовно доказати да бомбе нису проузроковале канцер. А ми ћемо се поново непромишљено уживљавати у улогу `` балканског храброг момка, снагатора``.

Ако просветимо народ, ако мрзитељске емоције према Моћнима појединих сегмената у Србији, уступе место разуму, не заносимо се, и Русија и Кина, Иран, Сирија, Венецуела, сви они из потаје, видљиво или дискретно, заговарају мудру дипломатију помирења и сарадње, учтиве дипломатије, (а нас изнурене неки зловници гурају да будемо `` Срби храбри момци, пркосни и поносни``) - нећемо бити губитници ни понижени, поражени.

Него ће Србија тако узимајући своју судбину у своје руке, себи обезбедити БУДУЋНОСТ, ПРОСПЕРИТЕТ, СЛАВУ И ПОНОС, и место Србије које јој припада међу народима и државама планете. (Ништа нису мање погубне по Србију и Србе улизице и они оји зарад личних интереса **продају веру за вечеру**).

Нашом мудро политиком могу бити И ВУЦИ СИТИ И ОВЦЕ НА БРОЈУ. И ТОРОВИ, и БРОЈ СТАНОВНИКА и ДЕМОГРАФИЈА, И КОСОВО, и ОДНОС СА БРАТСКОМ РУСИЈОМ. Са Русијом остајемо блиски, не дамо Косово.

Ако у Србији наставе да муљаре огађене и презрене шићарције, уместо прагматични експерти, Србија ће опет у годинама и деценијама које наилазе ``разгневити Богове``, и бити постварена у непријатеља, жртвеног јарца, страшило, у учионицу за подучавање незрелих народа, сатанизован народ без будућности, претваран у свеопштег кривца-жртвеног јарца `` Срби јаки момци``..

А на срећу геноцидних некрофила и злурадих зловника из гео-окружења.

Нова незамислива СРПСКА ТРАГЕДИЈА.

Ми ову шансу треба да искористимо, потребна је велика мудрост. БИТИ ИЛИ НЕ БИТИ!

Будимо мудре дипломате.

Предлози:

I.

Оформити КОМИСИЈУ ЕКСПЕРАТА састављену од представника из Србије, Америке, Русије, ОУН и Светске здравствене организације, поред лекара и здравствених радника, социолога и политиколога, политичара, **треба укључити научне раднике математичаре и статистичаре**. Ова Комисијаби би требала :

1.Проучити тренд раста инкриминисанх обољења од 1972 до данас, установити да ли постоји статистички значајна корелација између раста обољења до 1999.године у поређењу са оним од 1999.године до данас

2. установити токсичност бачених бомби.

3. у међувремену се учтиво обратити САД и међународној заједници да помогну Србији да прецизно лоцира и уклони бачени уранијум и радио-активни отпад, и да виновник испоручи разумну накнаду штете.

4. Спровести научно истраживање да се открију узроци националне здравствене катаклизме, и препишу МЕРЕ.

II.

Изаћи пред Америку и Русију и рећи им: ГОСПОДО, НАШ НАР ОД НЕСТАЈЕ, РЕЦИТЕ НАМ ШТА ДА СРБИЈА УЧЕНИ ДА ЊЕН НАРОД НЕ БУДЕ ЗБРИСАН?

Томислав Крсмановић: **Мере Владе против употребе дроге у школама и новчане накнаде за пораст наталитета у Србији- добре намере али недовољне.**

Предлог Владе да сузбије продају дроге ђацима и младима, тако што ће спровести едукацију, маколико био доказ искрене бриге за млади нараштај, неће дати никакав резултат, јер едукација не може сузбити продају и употребе дроге. Једина мера која ће бити успешна је примена драстичних казни над онима који се богате на крви и упропашћавању живота нашег младог нараштаја. Кинеске власти су недавно пред неколико стотина ђака јавно отсекле главе трговаца дрогом. То ће искоренити покушај продаје дроге у Кини. Србија такву меру не може применити. Али може применити драстичне законске мере и дилере осудити на тешке затворске казне и друге казнене поправне мере, и то прочитати пред нашим ђацима, и представити им на лични увид фаце злочинаца оковане букагијама и ланцима, да виде ко су ти који се богате на њиховим трагедијама.

Значајне новчане стимулације за пораст рађања ће ипак дати више резултата. Али овакве мере не ударају у праву мету, јер је сиромаштво само један од узрока опадања наталитета, а не најзначајнији. У Србији се највише рађало када је Србија била најсиромашнија. Проблем је врло сложен, деликатан, ствар је деценијама запостављана, није препозната, и упуштена је.

Треба рећи отворено без длаке на језику, да код нас још увек постоје многе табу теме, и области које су прекривене велом тајни. То су и породица и породични односи.

Узроци су духовне односно моралне природе. Ми смо запали у садашњу крајње тешку ситуацију, јер је дошло до слабљења

традиционалних и универзалних моралних вредности, што је између осталог имало за последицу врсту распада породице, последично опадање стопе наталитета и поремећаја етничке равнотеже на штету српског народа у Босни и Херцеговини, на Косову и Санџаку, и до појаве беле куге у Србији.

А ове појаве су директно узроковале измене граница државе и потискивање Срба са њихових вековних етничких територија и слабљење виталности нације.

Данас у Србији нерадо рађају децу зато што је породица постала незанимљиво место суживота, деца не поштују родитеље, ``па неће ни нас наша деца``. ПОРОДИЦА АГЕНЦИЈА НЕКРЕТНИНА, чује се. Данас су породични односи јако поремећени у многим породицама у нашој земљи, међу супружницима, или између родитеља и деце, или између деце. Учестали су физички обрачуни, свађе, многи бракови опстају, уколико не дође до развода јер немају где да оду, живе у свађама и неизмерном стресу, поједина деца данас физички угрожавају родитеље. Родитељи губе ауторитет у очима деце, због својих непримерених поступака престају да деци буду модел идентификације, због чега их деца понекад почињу да презиру. Или родитељи не могу да деци дају васпитање по својој жељи, да их спасу од погубних утицаја улице, искривљеног система вредности, нерада, дроге, алкохолизма, деликвенције и порнографије. Омладина и млади као биолошки најпродуктивнији сегмент становништва су у дубокој и сложеној кризи. без јасне перспективе за запошљавање, и решавање стамбених питања. већина је на ивици сиромаштва и беде, дели садашњу кризу-страх, апатију и врсту безнађа. Образовање је нефункционално и нерационално, образовна средина је често уместо да буде место за духовни и интелектуални развој младих људи, управо супротно, води усвајању погрешног извитопереног система вредности, развијању нетолеранције, школска дворишта и средина нису довољно безбедни, тамо владају насиље, уцене, претње. Млади су систематски гурани на маргину догађаја, у нерад и бесперспективност, ноћни живот, уместо да раде, привређују и заснивају своје породице.

. Врло је висока стопа развода, продуженог селибата и удовиштва

Све се ово драстично одражава на здравље младих. како душевно, тако и органско, такво здравствено стање не може фаворизовати пораст наталитета

Брак и породични односи нису избегли да буду у претходној марксистичкој СФРЈ претворени у предмет све присутне и нарастајуће друштвене контроле, која је као чудовиште гутала све области друштва, укључујући и лични и интимни живот појединца. Већина српских

комуниста, који су имали најбоље намере нису прозрели да се иза наводне`` научне, марксистичке, модерне, материјалистичке концепције односа међу половима, љубави и секса``, уствари укривала подмукла саботажа, чији је циљ био рушење искрене љубави , без које нема породице и деце, разарање породице и брака, то јест слабљење наталитета.

Ради субверзивног разарања Југославије и Србије.

Еротизација и хедонизација су светски раширен феномен, међутим код нас је другачији контекст, и другачије су последице. Сасвим је нешто друго говорити о еротизацији и хедонизацији у једној западној, или некој другој држави где снажно функционишу институције као што су: породица и ауторитет родитеља, црква и верско васпитање, школа и образовни систем, медија и средства јавног комуницирања, мреже саветодаваца ,правни систем и правна држава.где постоји каква-таква традиција. Негативни утицаји на младе, децу, и на друге, могу бити кориговани повратним утицајем родитеља, школе, цркве, васпитним емисијама средстава јавног комуницирања, у тим друштвима још увек постоји какав-такав систем моралних вредности и дејствују институције правне државе.Нпр, у Белгији је недавно милион људи демонстрирало на улицама у осуду ланца дечије порнографије. А код нас мук.

У бољој позицији су били припадници Муслиманске вере која их је више него, ли Православце штитила од погубних утицаја.Ово нарочито важи за косовске Албанце чије куће су окружене високим зидовима и где су муслимански канони још увек јако присутни, нови систем вредности није толико продро као код Православаца. Ово је сачувало породице Албанаца од распада, а затим Муслимана у Санцаку и Босни и Херцеговини. А што се директно одразило на стопу наталитета и креирало околности да дође до садашњег демографског погубног исхода по православце. Овоме треба додати и чињеницу да су Срби били изложени снажнијој репресији, политичкој инкадрацији , и дерасинизацији, атеизацији, рушењу система моралних норми и традиционалних вредности, него ли други народи бивше СФРЈ..

ЖЕНА ЈЕ СТУБ ПОРОДИЦЕ, А њена улога и лик су деценијама подмукло срозавани.Треба додати да оваква једна еволуција није уопште довела до ослобађања жене и већу равноправност жене. Напротив, феминисткиње које на први поглед би могле наћи своје адуте у еволуцији до које је дошло у СФРЈ , упоређујући са стањем у претходној Краљевини Југославији, на крају крајева увиђају да нису биле у праву, и да сада жене имају далеко мање права него ли раније. Данас жена има недовољно на руководећим радним местима, оне теже долазе до посла, далеко их је више међу незапосленима, смањено је њихово учешће у јавном животу, њихова улога у породици је драстично деградирана, њене обавезе нису мање, него ли

раније. У ауторитарним, или тоталитарним вучјим режимима, а данашња Србија је више него ли ово прво, највише страдају незаштићене мањине и слабији. А то су пре свега жене, затим стари и разне категорије немоћних особа, избеглице. Жене у Србији су данас незаштићене, изложене различитим ударима и уценама, приликом запошљавања, на радном месту, од стране етатистичких групација и различитих пара-кланова моћи. Жене претварају у "тела којима други управљају en distance ". Показало се да еротизација средине уместо у ослобађање жене у локалном контексту води супротном, њеном оробљавању и постваривању.

Последице су временом постајале погубне, удружене са другим врло опасним утицајима: крах јавног морала и система вредности, криминализација друштва, крах институција правне државе, криза образовања, слабљење органског и менталног здравља младих и нације, извитопереност медијских порука, сиромаштво, страх.

То је финале претходне политичке манипулације породицом.

Дакле, главни узрок пада наталитета је политизација, социјализација породице у сврхе друштвене контроле, што је имало за последицу слабљење наталитета. То се нажалост наставља и данас, дубока Србија испољава жељу да и даље накарадно и извитоперено усмерава породичне и односе полова по својој жељи.

Нови односи снага у свету нам сада налажу тражење нових позиција у оквиру стварања нових гео-политичких релација. И управо у овој еволуцији би требало тражити одговоре за узроке демографске кризе у којој се налазимо. И ту уједно трагати за појасом за спасавање и путањом спаса. Молба, лепа реч и гвоздена врата отвара, дипломатичност према онима који нас могу спасити, уместо гурања у прста у очи. Ако им се прохте они нас могу без икаквих последица по њих гурнути у даље провалије. Ми њима не можемо ништа, а они могу нама што им се прохте. МРЖЊА СЕ МРЖЊОМ НЕ ГАСИ, НЕГО ЉУБАВЉУ.

Излаз није у јадиковкама него у акцијама. Живимо и даље у друштву табуа, тајни, скривених интервенција, превара, манипулација. Прво треба овакво стање обелоданити јер још владају конфузија и незнање. Онда треба правити план мера. Нажалост о овој области се још увек ћути. То треба да учине и независна медија, НВО, САНУ, Црква, Универзитет..

Треба мењати законодавство, треба захтевати да мафијашке неформалне структуре буду стављене под контролу Скупштина и

институција демократске јавности, треба грађане васпитати, обучавати, дати реч психолозима, брачним саветницима, свештеницима.

Уједно, треба створити материјалну базу, запослење, станове, плате, средства, реформисати систем образовања, устоличити правну државу, оздравити морал и душу нације.

ТРЕБА ОДМАХ УКИНУТИ РИЈАЛИТИ, ДВОЈЕ, ПАРОВЕ, порнографију у медијима, итд. Када кажем ``ријалити`` не мислим само на овај данашњи на телевизији, него на рушење јавног морала и здравих односа међу половима и у породици, који је почео још 1945 године. а који данас достиже кулминацију. Енергично почистити из медија, музике, књижевности и са других јавних простора порнографију, вулгарности, кич и неукус. Господари и профитери порнографије су државни и национални непријатељ број 1. Између осталог они су дубински узрочници 300 до 500 хиљада абортуса годишње. А абортус је убиство, један становник мање.

Онда ће кренути и наталитет и породица ће почети полако да излази из кризе.

Југославија и Србија су били мезимче међународне политике, нарочито је Србија уживала огромне симпатије Америке. Нажалост од Другог светског рата антисрпски лоби у Европи и суседству, у Југославији, је се удружио у пањању и изолацији Срба и Србије, што је доживело кулминацију 1970-их година и касније када су преко Папе Војтале, Бжежинског и антисрпског лобија у Европи, за собом повукли у лавину и Америку против невине и лојалне Србије.

Знамо шта се десило.

Америка то увиђа она нам пружа руку пријатељства. Спремна је да нас подржи да се усправимо.

Наталитет у Србији дакле има пресудну гео-политичку конекцију.

Српски народ је доста патио, он нестаје без икакве кривице. Подли мрзители су нас не само изоловали у свету, него и изнутра опасно нагризли и позавађали, да преко нас самих разоре наш јавни морал, породицу и наталитет. МИ САМИ СЕБЕ УНИШТАВАМО. Подмуклост је бескрајно демонска и зла.

"К'о дим ће се расплунут' небеса, земља ће се к'о хаљина истрошит', као комарци нестат ће јој житељи. Али ће спасење моје

трајати довијека, и правди мојој неће бити краја. Бог ће казнити оца што иђаше на ћерку, мајку на сина и брата на сестру." (Изаија)

Кина је изашла из комунизма као победник, јер је у центар интереса ставила породицу, брак, децу и систем моралних и духовних вредности.

Суштински узрок убрзаног суноврата Србије је некажњавање оних који је уништавају. Докле год се не заведе поштовања закона Србија ће све убрзаније нестајати.

Молитва за спас, је љубав а не мржња, ДУХОВНИ И МОРАЛНИ ПРЕПОРОД.

Томислав Крсмановић: **УМЕСТО НАКНАДЕ ШТЕТЕ-ТИХО УБИСТВО. Рачун се не прави без крчмара.**

Позивајући се на уставне и законске одредбе сам се обратио 28.5.1994 године Првом општинском суду у Београду Тужбом за накнаду штете (П.3547/94) против Републике Србије и Републике Југославије, због неколико стотина казних кривичних дела, од почетка 1970-их година, и пре тога, све до данашњих дана (2018). укључујући злоупотребу медицине и психијатрије.

Докази: -Казнена психијатрија-ко је овде -www.psihijatrijaubija.info/.../kompletna-knjiga-kaznena-psihiјatriја-ko-je-ovde-lud.ht) -Црна књига Тужба за накнаду штете-
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf

Овај мегамаратонски судски поступак се одуговлачи 24 године. По трећи пут сам се обратио РЕВИЗИЈОМ Високом касационом суду 16.12.2016.године и Уставном суду Србије 29.12.2016.године, који још нису донели одлуке.

Иако сам РЕШЕЊЕМ ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ бр..82/10 од 14.12.2012.године оглашен жртвом прогона и насиља из политичких разлога вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и да сам из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права, са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете- судови упорно одбијају да изрекну правичну накнаду почињене штете.

Уместо досуђене рехабилитације они који су кршили моја права до 2012 године, од тада интензивирају увреде, претње, угрожавања моје личне безбедности и имовинске сигурности, и мојих блиских. Сваки дан нам доноси зло, запенушана неман јуриша на мене и моје да нас згроми.

Што су јасни наговештаја да судови не желе да донесу закониту пресуду накнаде штете.

То ми се чини зато што захтевам: обештећење за претрпљене деценијске прогоне; што водим поступак за повраћај одузете архиве и заплењене имовине оцу моје мајке покојном Василију Поповићу вредну неколико милиона евра. Да мојим примером обесхрабре оне који као и ја траже своју правду. Свете ми се дан данас они којима сам се замерио борећи се за демократију

На делу је методично програмиран по здравље разоран стрес, поготову, узимајући у обзир моје године и вишедеценијске злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва по здравље врло опасних злоупотреба.

Што је покушај подмукле ликвидације без судске пресуде, без пуцња, да тако будем тихо уклоњен као неугодан тражиоц накнаде штете и повраћаја одузетог, да мојим примером застраше друге.

Одговорност за моје здравље носе наведени починиоци и судије.

Упркос бројних обраћања судовима, државним органима и јавности, и даље упорно кидишу да ме што пре уклоне из овога света, убеђени да то неће нико препознати, и да ће то проћи без последица по њих.

Не заносим се да ме могу спасити писма судовима и на сличне адресе.

Имам на уму да **гео-политика одређује судбине Србије, чак и појединаца**. Наш народ могу спасити једино моћне државе, не Русија и Кина, **него пре свега Америка**. Свестан оваког стања, да бих спашавао здравље и живот, схватио сам да је спас једино у **-.JOIN INSTEAD TO OPPOSE**. Постоји свемоћно око које све види и све зна.

Судским органима је дато морбидно упутство да ни по коју цену не дају правичне накнаде штете, укључујући и моје поднеске, да не враћају одузету имовину, да не обештете оне који су од 1945.године на било који начин оштећени незаконитим поступцима државних органа. Јер наводно држава нема новца, банкротираће, охрабриће безброј оних који ће тражити накнаде и правду.

Државну имовину није отео народ, него свакојаки енормни новопечени богаташи криминалци. Некажњавање и необавезивање прекршиоца на накнаду штете, их тиме подстиче.

Да тако абра кадабра реше нагомилана питања-непрепознатљиво уклонити тражиоце правде. Да тако напуне државну касу уз помоћ читуља, и да опљачкано национално богатство остане у рукама пљачкаша. И овакве `` мудролије `` су још неки од бисера шупљоглавих тајкуна, који од траве не виде шуму. Као и њихово арлаукање против тзв. `` замрзнутог конфликта на Косову `` , замрзнути конфликт значи непризнавање независности Косова, јер ће временом позиције Србије јачати, што се већ дешава. Подела Косова, да север припадне Србији, а остатак Албанцима је самоубиство, то је признавање независности Косова. То би била трагедија за Србију и Србе са Косова. А ћар за српске тајкуне који имају тапије у Трепчи и на северу Косова, и за све оне који свакодневно агитују за такву националну трагедију, очекујући да им тајкуни заузврат баце бакшиш. То би био нови посмртни ријалити, а од ријалитија имамо 300-500 хиљада абортуса годишње, то су убиства скоро пола милиона грађана Србије годишње.

Тајкуни и од мене покушавају да праве ријалити. Добиће одговор.

Ако тако буде биће све горе. Чиме би потписали трагичну пресуду рационалној транзицији, судству Србије, држави и народу Србије. Србија већ сада копни облепљена читуљама?

Полиција свој посао обавља савесно и професионално, није више `` политичка `` , него `` грађанска `` .

Суштина трагедије данашње Србије су неправични судови. Већина судија су поштени професионалци, али су заплашени. Има и корумпираних и опортуниста који ћуте јер имају високе припадности.

Америка пре свега, може Србију извести из провалије у коју је гурнута, очекују од Србије и Срба зрелост, дипломатичност и уљудност. Долази час освешћења. Што би могао бити трачак светлости на изласку из тунела, да се наш народ спашава,

Потребна је мудрост. Власт, укључујући и ону неформалну из дубоке Срије, треба да осети ове промене, да оне воде опстанку српског народа, да су тачка његовом нестанку, да се у њих уклопе, да схвате сигнале, нови однос према Србији и њеном народу и његовим потребама, да тако спасе свој народ.

Судије треба да проникну у ову слагалицу, да схвате да долазе нова времена, када ће моћи без ичије присиле и страха да доносе правичне пресуде. И да их неће нико више уцењивати и кажњавати ако суде по правди и закону.

Спречимо заваде, и ми, и судије, и тајкуни, сви смо у истом кошу. Зауставимо ескалацију мржње и колективног самоистребљења.

Очекујем правичну судску одлуку.

Уколико се то не деси, они који угрожавају мој живот и здравље, и мојих блиских, ће научити да је то опција која не води ничему добром. У мојим књигама су дати подаци о бројним судијама који су досада доносили незаконите одлуке у мојим поднесцима. .

У случају одбијања мога захтева, цео мој живот ћу посветити борби против организама појединаца који иза тога стоје.

А то данас није потребно Србији. Зар да нас наши мрзиоци као балканске балване вечито међусобно завађају (*Divider et impera*), да се међусобно самоистребљујемо.(*Magnum crimen*).

Судије Србије! Знајте, да они који вас застрашују и уцењују да донесите одлуке супротне вашој савести, нису поштеђени неприлика и трагедија које погађају већину. Они који су у стању да се мењају, добијају карту за воз који иде у будућност, у коме има и много новајлија, шампиона Новака који су наше наде. Из воза ће пак летети нагљавачке острашћени, заблокираних мозгова и са навикама прошлости, који су за ријалити, за независно Косово. За погреб Србије а да тако напуне њихове бушне цепове..

Поједини `` мудри `` тајкуни који желе да `` поделе Косово ``, су мене лично оштетили, они ће увидети да Србија није будала, она им то неће никад дозволити. А ако мени не дају правичну накнаду штете ће схватити да ни ја нисам будала `` усамљени појединац ``, да ће дара бити далеко скупља него ли мера.

Спас је у разуму и мудрости.

У нади да ће судије исправно схватити моје поруке, и донети ЗАКОНИТУ ОДЛУКУ

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-<http://enlite.org/sage/1.doc>

Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-<http://enlite.org/sage/2.pdf>

Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978-<http://enlite.org/sage/3.pdf>

Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године-
<http://enlite.org/sage/4.pdf>

Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА, 1993-2004.године,
-<http://enlite.org/sage/5.pdf>

Сага о ићима Том 6 , ПИЈАНАЦ КРИВЕ ДРИНЕ, Очекујући светлост са неких далеких звезда,
2005-2017.године-<http://enlite.org/sage/6.pdf>.

Линк личне књиге- Казнена психијатрија-ко је овде - www.psihijatrijaubija.info/.../kompletna-knjiga-kaznena-psihihijatrija-ko-je-ovde-lud.ht..

Томислав Крсмановић: **ДУБОКА СРБИЈА-ГРОБАР ДРЖАВЕ И НАЦИЈЕ.**
Мафијашког ропства нас може ослободити само онај ко стоји иза њега. А он је ван граница Србије.

Нико досада није на научно веродостојан начин образложио и упро прстом у виновника нечувене пошасте-у мафијашку дубоку Србију, која се као тајфун обрушава заверенички, разорно ударајући у темеље државе и опстанак народа. Не ради се само о политичарима, који умеју бити пристрасни, пред овом шкакљивом темом остаје нема наша наука: Универзитет, САНУ, СПЦ-Српска православна црква, УКС-Удружење књижевника Србије, НВО, МЕДИЈА.

Време је да се каже јасно и отворено: *Србију уназађују и копне неформални тајновити центри моћи, оличени у енормним богатшима, тајкунима, мафијашима, у којој све националне институције и организације подлежу политичким директивама и одлукама које долазе из центара моћи непознатих јавности и грађанима. Устав и закони не регулишу садржину и примену ових директива и одлука, обично су издаване усмено, њихова садржина је непозната јавности, која не може утицати на њих; налогодавци су одговорни једино њима самима, и њиховим сопственим хијерахијама; ови јавности непознати центри моћи имају одлучујући утицај на доношење одлука извршних органа власти, председништва, владе, министарстава, правосућа, војске, полиције, у предузећима, научним и културним установама, медијима, социјалним установама, образовању, итд. Када појединци или организације интерпретирајући њихова права дођу у конфликт са таквим директивама, тешко да могу добити било какву заштиту од било кога надлежног државног органа.*

Грађани осећају неизмерну коб која је као тамни облак прекрила њихове животе, али не могу да разјасне логички шта је то по среди? Присутна су свакојака нагађања : `` Светска завера `` , `` Велики брат `` . `` Загађење ваздуха `` , `` Смањење становника планете ``

Уствари, неформални центри моћи би се могли упоредити са огромним леденим брегом, понешто од њега вири изван воде, а не зна се шта је испод у води, нити су познате струје које га покрећу.

Оно мало што се види, што рецимо вири изнад воде, су на пример имовина транзиционих богаташа, незаконите приватизације, поједина убиства, трговина дрогом, фетусима, органима, трговина људима, неправично судство, корупција, праће новца.....

А не зна се оно испод-читав један подводни ледени континент. Србију је прекрила од врха до дна подземна мафијашка неформална хоботница: *Суд ће донети незакониту одлуку на штету грађанина, а он не може ни сањати да би се иза тога могла крити нечија моћничке директива. Ако неко конкурише на радно место, а буде одбијен, како он може сазнати стварни разлог такве одлуке? Неко по директиви бива отпуштен са посла, наводно у питању је "нерадник", "да је прекршио дисциплину"; неко не*

напредује у служби " јер су други способнији"; некога сместе у затвор "јер је починио кривично дело"; или у психијатријску болницу "да се тамо лечи"; непоћудни је премлаћен "дело непознатих хулигана"; убијен је у саобраћајној несрећи -технички проблем"; или по политичкој директиви-`дело криминалаца`; деца лоше уче- "јер су лења "; ` , приватизују-` по закону`.

Већина грађана и не сања докле се простире њихова незамислива моћ. Ове тајне службе имају своје сараднике у компјутерским провајдерима, директно су повезани са рачунарима грађана, знају њихове лозинке, могу им без њиховог увида опструирати рачунаре на разне начине (направити квар, блокирати, украсти фајлове, спречити добијање и слање фајлова, модификовати их, слати вирусе, ометати учествовање на друштвеним групама, разорити рачунар, итд, Неко вас зове телефоном, на ваши телефонски број може бити укључено из Телекома електронско упутство да пропушта сваки десети позив, или су уписани бројеви телефона које треба одбити, или се јавља глас аутомата` изабрали сте погрешан број`, `заузето`, телефон звони у празно, ви га не чујете, а у стану сте. Још су безграничније и дрскије злоупотребе са мобилним телефонима. Могу вам надувати телефонски рачун, или рачун за струју, висину пореза. Сазнало се за крађе са рачуна у банкама. Ово није параноја, ЕПС је интегрално компјутеризован, свако домаћинство има своју таблу, у којој су уцртане све електричне инсталације и уређаји у стану, одакле се са дистанце може утицати на њихов рад (искључење, квар на кућном апарату, и слично). Подземна илегална је бескрајно разуђена и софистикованом, све до кућних савета, калаузаша, провалника, рекеташа, макроа и подводача, организованих група које оперишу у градском и међуградском превозу, такозваних ` заводничких ескадрона љубави` (који по налогу могу незрелу женску особу навести на дрогу или проституцију) ` пратиља` и `зечица`, `старлета`, елитних и других проститутки, трговаца дрогом, обијача станова, пљачкаша банака и пошта, свакојаким предузетника.

А када одете у болнице, тек тамо можете доживети врло болне неприлике. Све је у болницама компјутеризовано, скенери, мерни инструменти, дијагностичка средства, рентген апарати, лабораторије, могу вам дати погрешне налазе? Тамо су трговали са бебама, људским органима, замењивали мртваце, убијали људе на операцијама, давали погрешне лекове, тровали. Извитоперени ` здравствени ` тајкуни су болнице понекад претворили, уместо да лече, у профитабилну некрофилију. уз напомену, да су ипак већина лекара остали неокаљаног образа верни Хипократовој заклетви. Апарат за електро-шокове на даљину може изазвати шлог или срчани удар, смрт. Московски театар, гас у становима, спрејови.

Ове речи нису претеривање, нити параноја, будите опрезни у бакалници, ресторанима, шта пијете и једете?

Ове тајне службе злоупотребљају поједине врло софистикованом тајне методе контролесања индивидуе без њеног знања, о којима још не смемо да отворено и јавно проговоримо. А у западним земљама за такве ` софистикованом технике тајног убеђивања `en distance`, знају и поједине кућне помоћнице. То постоји хиљадама година.

Погодном комбинацијом, дозирањем, интензитетом и временом трајања различитих репресалија, дискриминација, закулисаних и других притисака, грађани бивају временом опљачкани, ослабљени, здравствено руинирани, често разбијених или разлабављених породица, неприлике се шире и на децу, супружника, слуђени, и тако онеспособљени за било какво супротстављање или одбрану својих права. Или једноставно постају жртве алкохола, порока, оболели, многи би физички нестајали. Данашња Србија је потајно оробљена и оборена на колена.

У данашњој Србији се на сваком ораку ВИДЕ ЖРТВЕ , АЛИ СЕ НЕ ВИДЕ ЦЕЛАТИ! Све је абра кадабра.

На овај начин су мафијаши обезбедили сигурну владавину путем невидљивог терора. Јадни народ копни и нестаје, нити поуздано зна откуд долазе невоље, нити се од њих може бранити. Рај за домаће пљачкаше и људско зло. И тријумф подмуклих мрзитеља Србије-намагарчили смо Србе преко њих самих.

Уколико неко смета, некоме моћном у земљи, или ван ње, бива збрисан, спопадну га свакојаке неприлике, ископни, нестане. Најчешће нико ни не посумња, а ако неко нешто и наслути, то никад не може доказати.

Ко стоји иза пљачкашког подземља, које су то подводне струје које покрећу овај огромни подводни ледени брег у Србији?

Присутна су свакојака нагађања: домаћи тајкуни, моћни политичари, светска завера, банкари, мондијализација, масони, језуити, итд? **Суштина енигме је да иза мафијашког подземља у Србији стоје они који су га створили, и који га одржавају.** Планета су спојени судови, кроз неформалне центре моћи у Србији струји свежа крв која ко зна одакле долази, пуна свакојаких инструкција и неизмерне енергије.

Када се ово зна не вреди се заносити, ми се не можемо сами обрачунати са свеприсутним и свемоћним мафијашким подземљем које Србију копни, које суверено влада, нити се ослободити његовог ропства, **једино нас од њих могу спасити моћне државе које вуку конце** свемоћне хоботнице скривене у дубокој тами лагума подземне Србије. .

Ово зло које се изасипа данас на обеспомоћени народ Србије, је у својој бити примитивна мржња, екстремна, психопатска. Ова мржња је добрим делом по етничкој и расној основи, јер долази од припадника србофобских народа из састава бивше Југославије који су пустили разгранате корене у Дубокој Србији. Али свој народ мрзе и поједини Срби, мафијаши и тајкуни, које су ови први индоктринирали и произвели их у зверске мрзитеље сопственог народа. (Како су то учинили, би требало бити предмет једне друге студије.)

Чак и они појединци мање образовани и интелигентни, увиђају да су поједини видљиви поступци ових починиоца злодела често крајње безобзирни, и асоцијални, да ту недостају утемељеност, разум, одмереност. Као да је у Србију дошло задње време, Страшни суд, руши, уништавај све ради себе и свога ћара, нема патриотизма, нема морала, културе, људскости, закона, нема породице, мајке, оца, сина, кћерке, то су

шарене лажи за будале, све је срушено. Ови србоскептици и антропоскептици су изгубили веру у друге, у породицу, у људе, у народ, у државу, спремни су све да учине, само да би тако остварили своје бескрупулозне циљеве.

Ствара се у јавности широко заступљено мишљење, да је оваква масовна појава извитоперених садиста на тако значајним неформалним позицијама власти, од мрзитеља Србије и Срба осмишљен кадровски инжењеринг, са циљем да их злоупотребе, да преко њих сеју хаос и пометњу у Србији. Да изнурена Србија, не може да брани своје територије, да привређује и да се расплођава. Да је снемоћалу гурну у амбис. Дефинитивно. Заувек.

Ово што се дешава данас у Србији тако потсећа на монструозне злочине усташа у Јасеновцу. Израелски истражитељ Холокауста Грајф саопштава: ``У Јасеновцу су погажена сва ограничења нељудскости, ми увек треба да подсећамо на моменте тоталног лудила у којима су ти људи мучени и злостављани пре смрти. У Јасеновцу је отворено такмичење у убијању у којем су убице уживале у мучењу својих жртава."`

Уз врло битну разлику у односу на данашњу Србију. У Јасеновцу и нацистичким логорима смрти је то чињено **отворено**. И по видљивој **расистичкој** основи. Док се насиље мафијашких мучитеља у данашњој Србији подмукло **укрива**. Ипак, оно има корене у **расистичкој србофобији**, која потиче од појединих непријатељски настројених држава. Али поједини перјаници опакe **мржње** према Србима, су управо појединци Срби!

Нацисти су сурово мучили заточенике, у исто **време узимајући златне зубе и имовину**. Овдашњи данашњи мучитељи из Дубоке Србије такође **пљачкају, богате се, поједини неизмерно**. Умеју се правдати да морају да тако чине јер им је то споља наређено. Ако је тако, зашто онда прекорачују овлашћења, зашто непотребно сурово тлаче и садистички муче, и поврх свега неки од њих се неизмерно богате? Србију ови разбојници намерно економски рунирају и подмуко јој слабе виталност, њима се одавно подмукло суфлира из гео-окружења убацује отров у њихове клонуле мозгове :клонуо и обеспомоћен народ вам се не може супротставити да сачувате нетакнут ЗАУВЕК status quo, моћ, привилегије, богаћење, Удри по народу, по марви.

Још једна сличност Јасеновца и Дубоке Србије је душевно стање садистичких мучитеља. Да парафразирам израелског истражитеља Холокауста Грајфа: ``У Јасеновцу су погажена сва ограничења нељудскости, ми увек треба да подсећамо на моменте **тоталног лудила** у којима су ти људи мучени и злостављани пре смрти. у којем су убице уживале у мучењу својих жртава."`

Данашња Србија је Србија дивљања подивљалих мафијаша, пир **лудила**.

Неко може казати: Доста деморалисања и дефетизма?

Циљ овога текста није да обесхрабрује, него да побуди отпор, спас постоји, али не у насиљу него у мудрости.

Непријатељи Србије, они спољни и домаћи, дан данас све чине да охрабре и овековече самовлашће распамећених, да Срби и Србија буду заувек изоловани и осамљени, гурнути у самртни загрљај мафијашке хоботнице, у растакања, осамљени и лишени спољне подршке, да се дефинитивно распукну у амбису.

Нажалост, данашња Србија и Срби нису довољно свесни ове продужене спољње завере. Нити суштинског императива-спасити се од мафијашког подземља.. Нити довољно поимају сву трагичност замке у коју су доведени од стране опаких злогника.

Ако се не предузму праве мере, Србија ће бити смрвљена, постаће балкански резерват у коме живе свакојаке мањине и расе, са Србима као пораженим и безначајним народом

Србија се може спасити, једини начин је да се постави тако да добије подршку светске моћи. И у томе је суштина опстанка или нестанка Србије?..

Србија се буди и освешћује, увиђа да пркосу треба да уступи место мудра дипломатија.

Насупрот освешћивању Срба, се појачава подмукла злоба, поједине непријатељски настројене државе и суседни народи, се упињу из петних жила дан данас да још увек недовољно обавештену Србију злоупотребе, настављајући да Србе и Србију наводе на танак лед, да их нахушкавају против оних моћних држава које је једино оне могу спасити од мафије, и да Србима понекад подмукло подмећу кукавичје јаје анти-семитизма.

Да би их тако осамили и оставили да буду изоловани и сами, на немилост деструкцији неформалних центара моћи и њихових страних ментора.

Да преко мафијашке власти опијене ћаром дотуку Србију

Не дозволимо им да нас вуку као крпе!

Историја је учитељица живота. Десила се историјска превара. Лидери Југославије, то јест Србија и Срби, нису претходних деценија схватили у довољној мери да је од стране Великих био зацртан крах комунизма и нови нацрт планете, на шта се нису прилагодили.

Што је имало катастрофалне последице које су уследиле.

А у овоме балканском замешатељству, у изолацији Срба и Србије битну улогу су имали Ватикански концили. Лукавији и упућенији комунистички лидери из Хрватске и Словеније, удружени са припадницима несрпских нација широм ондашње Југославије, су искористили непознавање гео-политике, инфантилну осиноност и сујете размажених бирократа из Београда, да све више распирују окретање леђа Београда Западу, при том подстичући раст симпатија према СССР-у и Русији. Да би Србија и Југославија у распаду, крајем 1980-их година и нарочито током 1990-их година, од мезимчета Запада и САД, постала најомраженија, демон, сатана, а 1999. године Србија бива бомбардована три месеца. Србија и Срби су подмуклим лажима злокобно оцрњени у свету, да су варвари и

пагани, да мрзе друге нације у овој регији, да су против Запада, да су нацисти, острашћени русофили.

Овакво стање је добро дошло и онима из Дубоке Србије, слаба Србија- лакше је пљачкати обеспомоћен народ.

Оно што се дешавало током 1990-их и касније, такорећи до данашњих дана, тако личи на голготу јужнословенских народа започету вековима пре тога. Ватикан је употребљавајући вишевековно суседство, бољу уведеност у овом делу Европе од Америке, као и повезаност Ватикана са католичким миљеом у САД, по свој прилици утицао на гео-стратешке одлуке САД према Србији и Србима. Било би сувише упрошћено видети у томе претежно утицај католика у Америци, Бжежинског и Ватикана, Србија је кроз историју у Европи имала много више непријатеља, него ли пријатеља.

Картице су се опет поклопиле против Србије, везаност Србије за Русију поједине западноевропске државе преувеличавају, да би тако воду наводиле на свој млин. У 1980-им а све више у 1990-им годинама, САД по инерцији, бивају повучене лавином, помало аутоматски нагло мењају двовековни изразито пријатељски став према Србији, прихватајући нагло, наслеђене непријатељске односе на Балкану и у овом делу Европе према Србији. Србија, је у нагло мењајућим односима на Балкану стицајем по њу врло несретних околности, у свеопштом хаосу и метежу добила нову утилитарност, као врло погодна да буде ``учионица``, ``полигон балканизације``, да ``шаргарепом и батином``, да њеним примером застрашују друге, да виде како пролазе непослушни. Да поједине државе и народе тако уче послушности и да их престрашене збијају у табор моћника, победника.

Од пресудне важности за Србију и Србе је да се спрече даље злоупотребе органски и мождано снемоћале Србије, да је као какву крпу гурају против потенцијалних спасиоца.

И да се на основу тога зацрта СТРАТЕГИЈА ПРЕЖИВЉАВАЊА: како се из позиције непријатеља, жртвеног јарца, ``classroom``-а ``перјаника нове балканизације`` извући, да Србија више не буде релеј застрашивања, балканизације. Како јој створити у нагло промењеним околностима нову утилитарност, да буду задовољни и моћни, али и Србија.

Питање опстанка Србије, БИТИ ИЛИ НЕ БИТИ, је да се спасе од мафијашког ропства. Највећи непријатељ Србије и српства су незналице, домаћи криминалци, убеђени да им одговара страдање Срба и Србије, они га заједно са спољним србофобима енергично подстичу.

Мафијашко подземље је смртна пресуда Србији.

А од ропства подземља се можемо ослободити једино уз подршку моћних држава.

Ако се сада не ослободимо ропства криминалаца, остадоше окови заувек.

Сада је шанса да се то деси. Америка манифестује из дана у дан знаке симпатије према Србији и у односу на Косово, макако стидљиве ипак сигнификативне.

Мудром дипломатијом прихватимо маслинову гранчицу из државног знамења САД, уз узимања к`знању да поред 13 орлова у знамењу има само једна маслинова гранчица. Не дозволимо да нас опет подмукло наводе да гурамо прст у очи свемоћној држави, која нас једино она може спасити!. Просветимо народ и све оне праведно озлојеђене због незаслуженог односа према Србима и Србији -због насталих санкција, бомбардовања, Косова, распада земље, ратова, жртава, штета. Схватимо зашто је тако било. Сила не пита.

Звучи неодмерено и рогобатно, али је овако. САД су свемоћне, став Србије и њеног народа ће према Америци бити онакав какав Америка одлучи. А наш народ неће ни схватити о чему се ради, зашто ће се тако понашати, мислиће да он сам тако хоће. Упркос тога, Светска сила број 1 очекује од Србије освешћење и приземљеност, зрелост и прагматичност, уз одмереност и труд, проницљивост и познавања магловитих меандера и лагума светске гео-политике. Да Срби постану савезник, као просвећен и модеран народ. Американци јасно саопштавају Србији: Не смета нам ваше пријатељство са Русијом.

Америка није заборавила славу мале и јуначке поносне и достојанствене савезнице Србије, нити ће је икад заборавити.

Постанимо модерна нација свести и културе. Онда ће нас Америка уважавати и подржати. Све се своди на културу и повратак изгубљене духовности

Наш народ неизмерно страда, Србија је позорница бола и патњи. Србија нестаје. Народ треба информисати и обавестити, просветити.

Боже спаси наш народ.

- Томислав Крмановић: У Србији народу руше намерно здравље, масовне ликвидације.

Физички обрачуни су опасно насиље и терористички акти. Али су далеко опаснија и разорнијих последица криминална посезања за медицинским средствима, да се тако тихо, без доказа, уништавају они који нису по вољи доносиоцима таквих казних одлука.

Србија копни, нестаје. **Виде се жртве, не виде се целати.** То неко чини? Али се врло подмукло укрива. Ствар је одавно, увелико упуштена. Али не дефинитивно. У прилогу наше обраћање СКУПШТИНИ СФРЈ и ЈАВНОСТ И 10.1.1989, којим упиремо прстом да се у Србији и Југославији људи убијају медицином. Још од 1975. године, смо стављали на дневни ред злоупотребу медицине да се кажњавају политички непожељни. На линку Бела књига о здрављу-enlite.org/Toma/Bela_knjiga_O_zdravlju.pdf, стране 29-42, су приложена два саопштења. Једно из 1978. године којим се обзнањује лоше здравље нације, и указује на уз роке. Друго саопштење је из 1986. године, дају се подаци о здрављу 600 дисидената и политичких затвореника, уз доказе да су им здрављу нанете штете медицинским злоупотребама.

Данас су већина грађана Србије уздрманог здравља или оболели, многи врло озбиљно, Србија је облепљена читуљама. Мета нису више политички кривци, него већина невиних грађана.

Ово је дело психопата и агресивних душевних болесника-<http://www.netref.ru/brod-ludaka-uvodnarazmatra--a.html>.

Лудаци масовно убијају невинне људе у Србији. Од њих се не можемо сами ослободити. Него уз мудру дипломатију, скромност и разум, уз спољну помоћ оних који стоје иза њих, видети линк-<https://srbin.info/tag/томислав-крсмановић>, DUBOKA SRBIJA GROBAR SRBIJE.

Ус скромност и понизност молимо Великог да нас спасе. Ако то може Супер сила Француска, и то не доживљава као понижење, онда то можемо и ми.

Комитет за заштиту људских права у Београду,

10.1.1989. год. СКУПШТИНИ СФРЈ ЈАВНОСТИ

Оптужбе за политичка убиства медицином.

Шира јавност је већ прилично упозната са сведочењима или притужбама да су затворске власти без икаквог законског основа или ваљаног разлога лишила живота поједине политичке затворенике. У своме рапорту за 1988. годину Amnesty International наводи неке политичке затворенике који су према тврдњама сродника изгубили животе у југословенским затворима у последње време у сумњивим околностима.

У овом прилогу се неће говорити о политичким убиствима пуцњом, него прибегавајући понекад аранжираним саобраћајкама, али далеко чешће прибегавајући медицинским средствима.

Још од 1970-их година па до данас органи СДБ Југославије су оптужени за око двадесетак убистава политичких емиграната из Југославије у Западној Европи, У своме рапорту за Југославију из 1982. године, организација АИ наводи више таквих случајева: Бруно Башић је убијен августа 1978. године у Паризу, Никола Милићевић убијен у Франкфурту фебруара 1980. године.

Југословенске власти су као и обично овакве оптужбе оповргавале али су овакве оптужбе против СДБ Југославије у више наврата биле доказане, тако је 23. јула 1981. године регионални суд у Диселдорфу осудио А. Лапчевића и Д. Барача на казне од тринаест и четрнаест година затвора због убиства у децембру 1980. године политичког емигранта Горете бившег агента СДБ, а зашта су добили 100.000 марака.

Потврђено је да су неки југословенски грађани киднаповани из иностранства од стране СДБ Југославије. Владимир Дапчевић је отет 1975. године за време боравка у Букурешту, Румунија и допремљен у Југославију. В. Чижек је отет новембра 1977. године у Милану, Италија. Познати су и други слични терористички акти СДБ СФРЈ.

Прошних година је био осуђен од једног суда у СР Немачкој агент СДБ СФРЈ који је тамо ухваћен са списком од 52 имена емиграната које је добио задатак да ликвидира и са хемикалијама за ту сврху, неке је успео да отрује. Једно слично суђење је било агенту СДБ у Инстанбулу, Турска (који је тамо тровао политичке емигранте).

Ово показује да се убиства неистомисљеника не обављају само ватреним оружјем него и уз употребу медицинских средстава. Трагична је грешка југословенских бораца за људска права и дисидената што као политичка убиства узимају обзир само убиства ватреним оружјем, а не и саобраћајкама, и нарочито запостављају злоупотребе врло широког арсенала медицинских средстава.

Што охрабрује злочиниоце.

Сасвим је умесно запитати се како се органи СДБ понашају у земљи према незаштићеним грађанима ако су тако дрски изван граница СФРЈ? Како свемоћне западне државе дозвољавају да се овако нешто дешава ?.

У одговору на ово питање би хтели да наведемо неколико жалби на сличне поступке СДБ у земљи.

Адвокат Јован Баровић из Београда, познат по одбрани политичких криваца, је пре неколико година изгубио живот у саобраћајној несрећи у сумњивим околностима и са различитих страна стижу терећења СДБ да је то она урадила.

Априла 1984. године, после хапшења у Београду двадесет осам интелектуалаца учесника сеанси „Слободног универзитета, био је ухапшен и Радомир Радовић (познат по својим дисидентским активностима), затим је нађен мртав, речено је да је извршио самоубиство тровањем, а што је изазвало масовна сумњичења или оптужбе против СДБ за умешаност у његову смрт.

У сличним околностима је изгубио живот и загребачки студент и близак пријатељ Доброслава Параге, познати дисидент Ернест Брајдер, који је био хапшен и испитиван новембра 1980. године када и Д. Парага који је том приликом био осуђен на вишегодишњу казну робије. (Видети извештај о увиђају поводом смрти. Е. Брајдера од 27.11.1980. године у списима Д. Параге Кио-3188/1980. стране 97, 938, 239 и 240). Службена верзија је да је извршио самоубиство. Д. Параги су у истрази у више наврата претили убиством и говорили да ће завршити као и Е. Брајдер. Д.Парага такође тврди да је био у полицији присиљаван да потпише срочену изјаву којом је требало изјавити да Е. Брајдера после хапшења није видео у згради полиције на суочењу, а што није тачно, па то Д. Парага заједно са осталим околностима истиче као оправдану тезу о сумњи у самоубиство Е. Брајера (Видети текст Д. Параге „Ернест Брајдер—).

Ђорђе Стојановић (1937), радник из Југославије на раду у Бриселу, Белгија иначе активан у Новој комунистичкој партији у иностранству је био близак по томе опредељењу Владимиру Дапчевићу који је такође живео у Бриселу као политичку емигрант, заједно је са овим последњим дошао у Букурешт, Румунија, августа 1975. године. Том приликом је од СД СФРЈ (9.8.1975) киднапован В. Дапчевић и допремљен у Југославију, а према сведочењу очевидца В. Дапчевића тада су на листу места пред његовим очима убијени од стране југословенске СДБ Ђ. Стојановић и А. Опојевић који је 1948. године емигрирао у Румунију. Иван Стојановић, економиста из Београда сада прикупља материјал да покрене судски процес и оптужи СДБ за убиство брата.

Предочавамо манипулације са политичким убиствима. Пажњу јавности привлаче пре свега убиства ватреним оружјем. Али има учесталих оптужби на аранжиране саобраћајке. Нарочито су честе сумње, које се такође позивају на напред изнете извештаје АИ да СДБ угрожава животе грађана медицином. ,које се јављају као врло честе притужбе очајних грађана да је њихов сродник убијен медицинским средствима ,отровима, инфициран у затвору шприцем, или чак и у болници.,жалеле се на поједине лекаре режимске доушнике.

Истиче се отуда теза, да су политичка убиства ватреним оружјем присутна, али ретка, да су много чешћа аранжираним саобраћајкама. Према ови изворима, убиства ватреним оружјем имају за циљ заплашивање.

Али су далеко најчешћа, честа, убиства злоупотребом медицинских средстава. Ако су органи СДБ тако дрски да политичке опоненте ликвидирају у иностранству медицином, што тврди наведена међународна организација, онда се може претпоставити шта чине овде.

Сумњичења, жалопојке, жалбе, или отворене оптужбе против СДБ за сличне злочине посезања за медицином су толиког броја и заступљене у различитим срединама да се може говорити да су једна појава која је све присутнија широм земље.

Узимајући у обзир масовност оваквих сумњичења, поготову јер долазе неретко и од особа у које се може имати поверења, постоји оправдана претпоставка да се у појединим случајевима, то и десило. Поготову такав један закључак је ваљан јер се најчешће ради о особама које су пре тога биле навукле на себе озбиљно подозрење и притиске СДБ, сметале су им својим политичким активностима. Дакле, ни у ком случају се не може прихватити тврдња званичника да се увек ради о тврдњама нервно уздрманих особа, параноичарима, или о неоснованим оптужбама.

Оно што нарочито забрињава то је што властодршци на овакве сумње или оптужбе уопште не одговарају. Свака сумња, поготову она коју нико не настоји да отклони, буди још веће подозрење. Ћутање надлежних може само охрабрити евентуалне прекршиоце јер остају не само анонимни него и некажњени. Овакво стање у друштву изазива све већи страх и озбиљну несигурност грађана и знак је недостатка правне сигурности. Овакви се случајеви могу свести на одсуство истинске владавине права у овој земљи.

Реч је о тзв. револуционарном волунтаризму који се руководи начелом: „Све је

Јавност ћути јер се наводно не може доказати, ко то спомене тврде да је параноичан, а све то охрабрује некажњене починиоце. Борци за људска праав ово питање неће да ставе на дневни ред.

Овде се морају профилисати снаге кадре да овакве медицинске злоупотребе ставе на дневни ред и да их докажу. Ако то не успемо настаће невиђене неспутане злоупотребе у овој области са последицама које је врло тешко предвидети.

Исушимо каљугу док још није касно.

допуштено ономе који дела у духу револуције,,

Иако чак и масе уочавају да су идеали револуције и њени прокламовани циљеви уступили место кризи морала у друштву и безочном егоизму и грамзивости арогантних властодржаца, они који указују на то бивају осуђивани или једноставно страдају у нејасним околностима, а на шта желимо да укажемо овога пута.

Зато вам се обраћамо дубоко узнемирени оваквим све чешћим сумњичењима.

Предлажемо да највиши државни органи Југославије са пуним овлашћењем које поседују поступи у оквиру законских прописа који им стоје на располагању и предузму мере да се испитају све овакве жалбе и јавност обавести о налазу. Тражимо да се утврди пуна истина и да уколико се то захтева учине се законским и јавно одговорним сви они који су посредно допринели или створили ситуацију у којој је тако нешто било могуће и да се такви незаконити поступци органа СДБ адекватним мерама онемогуће и активности СДБ ставе под контролу демократских правних институција и предузму реформе са циљем да се у СФРЈ успостави правна држава.

У име Комитета за заштиту људских права

Иван Стојановић

Томислав Крсмановић: Александра Крсмановић Пешић (1946) , моја разведена супруга јеврејског порекла-дан данас жртва прогона расиста, потуљених антисемита.

Моја разведена супуга Александра (1946) економиста у пензији, са којом имам сина Милана (1981) је од 20 овог месеца хоспитализована, сада се налази у Клиници за плућне болести у Београду, одржавана у животу на апаратима, лекари се боре за њен живот.

Александра потиче из политички прогањане породице, она лично је све до данашњих дана жртва вишедеценијских прогона, због оца Александра Фон Сакса (Пешића) пореклом немачког Јеврејина. Што се драстично одразило и на њено сада тешко нарушено здравље.

Она се сада бори за живот. Њени лекари у овој Клиници су савесни и чине све да јој олакшају болове и помогну њеном тешко угроженом здрављу. Нема никаквих замерки на њен третман у овој болници. Али нису упознати са узроцима њених здравствених тешкоћа?

Александру сам упознао 1976.године Фабрици гумених производа `` Рекорд`` где сам тада био запослен као Шеф службе маркетинга, она је била економиста у Служби плана и анализе.

У брак смо ступили 1978.године а развели се 1982 године, наш брак су разорили државни органи , да тако казне мене као ондашњег дисидента, и Александру такође. Што је она описала у ИЗЈАВИ од **1 јануар 2012.године**. да су органи власти растурили нашу породицу и брак, видети ниже.

Прогони њеног оца и њене породице су започети 1945 године, када се вратио из четво рогодишњег немачког заробљеништва. Њен отац, покојни Александар Пешић (1905-1963), инжењер, универзитетски професор два факултета у Београду, је све до смрти (умро од инфаркта изненада), био квалификован као `` политички непоуздан и неподобан``.Он је почетком Другог светског рата 1941 године био у Београду Шеф техничких служби југословенске војске на Војном аеродрому у Земуну. У заробљеништву у немачком логору за југословенске официре се налазио од 1941 до 1945 године, одакле је за њим стигла у Београд ``карактеристика``, написана од заробљеника присталица КПЈ-Комунистичке партије Југославије, да је `` врстан стручњак и да га као таквог треба користити, али уз велику опрезност јер је симпатизер Краља и Монархије``. Он се није бавио политиком, а нацисте је презирао јер су његову богату јеврејску породицу пред почетак Другог светског рата изгнали из Немачке и одузели им сву имовину, укључујући и руднике и постројења, иселили се у САД. Он је као једногодишња беба дошао са мајком у Београд, где се она преудала за утицајног државног функционера Пешића, који је усвојио њеног оца, који је добио презиме Пешић, и постао православац, до краја живота лојалан Србин, осећајући се и Јеврејином..Био је врстан стручњак и универзитетски педагог, конструисао је док је био запослен у Војном институту ЈНА –Југословенске народне армије, први југословенски тенк амфибију, при тестирању, изласку из реке, пронађено је у унутрашњости тенка мало воде, оптужио је да је на делу саботажа. За време боравка у ЈНА, и касније , био је шиканиран од војних власти, прећено му хапшењем, имао је сметње у професији. Нарочито су се породичне политичке неприлике интензивирале, када је он покушао исељење породице у САД, где има богате и моћне сроднике. Њему су почели да пребацују `` симпатије за империјалистичку Америку``. Александра је лично имала неприлике за време студија на Агрономском факултету у Земуну, због политичке дискриминацијестудирала осам, уместо 4 године. Њена мајка Милица, девојачко презиме Димитријевић, потиче из богате и утицајне породице блиске Двору и водећим круговима у војсци (њен близак сродник Станојловић, пилот и високи официр у војсци Краљевине Југославије, је за време Другог светског рата био пилот Енглеске армије, истакао се у ваздушним биткама против ваздушних формација Вермахта, због чега је био проглашен за Хероја Енглеске и добио на поклон од Енглеске Краљице борбени авион), и администрацији Краљевине Југославије, која је од 1945 године била изложена прогонима, и одузета јој имовина велике вредности, која још није враћена (сестра мајке њеног оца, удовица, била такође удата за утицајног државног функционера у Београду, је на превару лишена њене луксузне vile у Толстојевој улици на Дедињу, у коју се након њене изненадне смрти уселио политички моћан режимски лекар).

Александра је због удаје за мене, била додатно изложена ускраћивањима њених права и злостављањима.

Њен отац је био у сваком погледу врло изузетан човек, ретко интелегентан и надарен, изузетан стручњак, био је изузетно осетљив интелектуалац, није могао поднети политичке провокације?. Можда је понекад реаговао мало нервозно?. Можда је био понекад прејак на речима? Знам и то, да је према њему било испољене завидљивости и омразе једног генерала ЈНА, пореклом из Хрватске, који је био подмукли анти-семита. Он је против њеног оца лукаво потстакao поједине моћнике из редова ЈНА. А у Србији никад није било антисемитизма, нити му је било ко и било када учинио, или казао, било шта лоше о Јеврејима. Срби и Јевреји су одувек живели у слози и пријатељству.

Њен отац је био лојалан Србин, али је био свестан свога јеврејског порекла, усвојењем од очуха Србија је добио презиме Пешић и декларисан је званично као Србин. Није се могао зближити са јеврејском заједницом у Београду и шире јер је био запослен у ЈНА. Таква су била тадашња времена.

Оваква необична и надарена личност, какав је био њен отац, поврх свега Јеврејин, и због његовог породинг педигреа, образовања, био је врло погодан, привукао је пажњу острашћених и сурових манипуланата, да га користе за њихове игре обраде јавног мњења унутар ЈНА, и шире. Негде је био дискретно приказиван као `` Јеврејин``, `скоро `Циониста``, али су га др угде подмукли `` манипуланти`` . покушавали да лукаво и лажно представе у јеврејској заједницима и круговима као `` отпадника``, `` Јеврејина који се одрекао Јеврејства``, `` Јеврејина који се неосновано замера држави у којој живи``.

Због чега је платио невин главом.

Била су таква ондашња времена.

Али данашњи `` манипуланти`` ``Што дикла то навикла``, не желе да испусте из руке своју тезгу, радне задатке, као крпељ су се закачили за Александру и мога сина, настављају по навици од ранијих времена, да их оцрњују и злостављају где год стигну, лжно их приказујући Јеврејској заједници као ``отпаднике``.

Изјављујем да су Александра и мој син Александар лојални Срби држављани своје вољене Србије, али да су исто време свесни свога јеврејског порекла . Јевреје искрено уважавају и поносни су својим јеврејским пореклом.

Запазио сам да ``лукави манипуланти`` страдања невиних Александре и Милана, дискретно приказују припадницима неспрских нехришћанских нација, и појединим мигрантима (уз напомену да су поједини ешелони тајних формација Дубоке Србије попуњени мигрантским кадровима , и антисемитима, ради трговине дрогом, и другим најпрљавијим пословима на штету терито ријалног интегритета Србије и њеног народа), убеђујући их да су обадвоје жртве прогона зато што су Јевреји. Да их тако придобију-

ИЗЈАВЉУЈЕМ ДА СУ АЛЕКСАНДРА И МИЛАН НЕВИНИ И ЖРТВЕ ЗАКУЛИСАНИХ МАНИПУЛАЦИЈА. ПОРУЧУЈЕМ `` МАНИПУЛАНТИМА`` ДА СЕ БАВЕ ТЕРОРИЗМОМ И ШИРЕЊЕМ АНТИСЕМИТИЗМА, НОСЕ ГЛАВУ У ТОРБИ.

1 јануар 2012.године.ИЗЈАВА СУПРУГЕ АЛЕКСАНДРЕ КРСМАНОВИЋ ПЕШИЋ ДА СУ ОРГАНИ ВЛАСТИ РАСТУРИЛИ НАШУ ПОРОДИЦУ И БРАК.

Александре Крсмановић Пешић, пензионера, са станом у улици Теодосијева број 1 у Београду. број личне карте 004350375, рођене 1946 године, исказано дана 1.1.2012. године

Ја сам разведена, бивша супруга, Томислава Крсмановића, економисте у пензији из Београда, Станка Пауновића 70, кога сам упознала у Београду 1977 године, ступила у брак са њим 22.4.1978.године, а развела се 11.2.1982.године, у околностима које ћу даље укратко изнети.

Наш брак су растурили органи власти, у знак примитивне одмазде према политичким неистомишљеницима.

Хтела бих да предочим да потичем из породице која је била у политичкој немилости од доласка комунистичке власти у Југославију 1945 године, што значи да сам имала политичких тешкоћа и пре уласка у брак са мојим, бившим супругом. А моја ситуација се драстично погоршала уласком у брак са њим.

Мој отац, покојни Александар Пешић (1905-1963), инжењер, универзитетски професор два факултета у Београду, је све до смрти (умро од инфаркта изненада), био оквалификован као `` политички непоуздан и неподобан``. Мој отац је почетком Другог светског рата 1941 године био у Београду Шеф техничких служби југословенске војске на Војном аеродрому у Земуну. У заробљеништву у немачком логору за југословенске официре се налазио од 1941 до 1945 године, одакле је за њим стигла у Београд `` карактеристика``, написана од заробљеника присталица КПЈ-Комунистичке партије Југославије, да је `` врстан стручњак и да га као таквог треба користити, али уз велику опрезност јер је симпатизер Краља и Монархије, и није за завођење комунизма у Југославији``. Мој отац се није бавио политиком, али је за њега комунизам био врло сличан фашизму (нацизму) Хитлер и Стаљин су за њега били врло слични. А нацисте је презирао јер су његову богату јеврејску породицу пред почетак Другог светског рата изгнали из Немачке и одузели им сву имовину, укључујући и руднике и постројења, иселили се у САД. Мој отац је као једногодишња беба дошао са мајком у Београд, где се она преудала за утицајног државног функционера Пешића, који је усвојио мога оца, који је добио презиме Пешић, и постао православац, до краја живота лојалан Србин, осећајући се и Јеврејином. Узнемирен сазнањима у немачком логору да је комунизам насилнички и пљачкашки друштвени поредак, поготову јер је у Краљевини Југославији живео слободно и просперитетно, определио се за Монархију.Мој отац је био врстан стручњак и универзитетски педагог, конструисао је док је био запослен у Војном институту ЈНА – Југословенске народне армије, први југословенски тенк амфибију, при тестирању, изласку

из реке, пронађено је у унутрашњости тенка мало воде, мој отац је оптужио да је, на делу саботажа. За време боравка у ЈНА, и касније, био је шиканиран од војних власти, пређено му хапшењем, имао је сметње у професији. Нарочито су се наше породичне политичке неприлике интензивирале, када је он покушао иселење наше породице у САД, где имамо богате и моћне сроднике. Њему су почели да пребацују `` симпатије за империјалистичку Америку``. Лично сам имала неприлике за време студија на Агрономском факултету у Земуну, због политичке дискриминације сам студирала осам, уместо 4 године, (професор статистике је условљавао прелазну оцена на испиту захтевајући од мене да: идем на радну акцију, да постанем члан Партије, и његова љубавница. Будући да сам одбила, била сам девет пута обарана на испиту из овога предмета). Моја мајка Милица, девојачко презиме Димитријевић, потиче из богате и утицајне породице блиске Двору и водећим круговима у војсци (њен близак сродник Станојловић, пилот и високи официр у војсци Краљевине Југославије, је за време Другог светског рата био пилот Енглеске армије, истакао се у ваздушним биткама против ваздушних формација Вермахта, због чега је био проглашен за Хероја Енглеске и добио на поклон од Енглеске Краљице борбени авион) и администрацији Краљевине Југославије, која је од 1945 године била изложена прогонима, и одузета јој имовина велике вредности, која још није враћена (сестра мајке мога оца, удовица, била такође удата за утицајног државног функционера у Београду, је на превару лишена њене луксузне виле у Толстојевој улици на Дедињу, у коју се након њене изненадне смрти уселио политички моћан режимски лекар).

Томислава сам упознала у радној организацији ФГП Рекорд, Раковица где је он био запослен на радном месту ``Шеф Службе маркетинга``, а ја сам као дипломирани економиста имала своје радно место у Служби плана и анализе. Мој бивши супруг је у то време био познати борац за људска права, дисидент, у немилости ондашњег поретка.

Од почетка нашег познанства органи власти су почели да врше нада мном притиске да са њим раскинем. Судија за прекршаје општине Раковица ме је обмануо о њему, показавши ми његов судски досије, у коме је била и фалсификована психијатријска дијагноза, казавши ми за њега : ``Томислав Крсмановић је агресиван душевни болесник, од неизлечиве душевне болести ``параноидна шизофренија, не сме да има децу, `` , опасан државни непријатељ, раскини са њим одмах, јер ти може упропастити живот``.

Овај поступак судије је створио моје неповерење према Томиславу јер га тада нисам довољно познавала, а о њему су политички моћници у ФГП Рекорд, проносили гласине да је `` психијатријски пацијент``, са таквим образложењем је био и незаконито смењен у фабрици, и на скупу око 500 запослених је пред свима прочитана фалсификована психијатријска дијагноза Завода за ментално здравље из Београда, према којој је `` Томислав Крсмановић психијатријски пацијент, са дијагнозом `` параноидна шизофренија``. Због чега је он био присиљен да напусти ФГП Рекорд, и да се запосли 1977.године у предузећу Галеника у Београду-Земуну. Упркос чињенице да је као врсни стручњак маркетинга, добронамерно указао да ФГП `` Рекорд``, драстично губи учешће у тржишту Југославије, образложио узроке, и предложио мере санације. Уместо признања, њега су изгнали из радне организације. Али је он тако ипак постигао значајан углед у ФГП `` Рекорд``, и као маркетинг стручњак. (Да је био у праву доказ је садашње стање ФГП

Рекорд, који је пропала и запечаћена фабрика, што је он предвидео да ће тако неминовно бити),

Након ступања у брак, и његовог напуштања ФГП Рекорд, руководиоци ФГП Рекорд, су почели да ме шиканирају, зато што сам са њим ступила у брак. Све до мога преласка у пензију, била сам ускраћена мојих законских права што се тиче висине прихода, радног места, омаловажавана и понижавана. (у мој пензијски стаж није унето дванаест година мога радног стажа, чиме је висина моје пензије супротно закону, драстично умањена до данашњих дана).

3 децембра 1981. године органи полиције су извршили претрес стана, однели сву Томислављеву документацију и њега спровели у суд, а мене подвргли вишечасовном испитивању, захтевајући од мене да се одмах разведем од њега. Када он није био у стану, у исти су долазили органи полиције, претећи ми опасно и захтевајући упорно од мене да се разведем од њега. (Једном сам, када сам се вратила са посла затекла у стану органе СУП-а)

Из дана у дан су се притисци на радном месту интензивирали, и од стране полиције. Томислав је све више био изложен прогонима, живот нам је био претваран у кошмар.

Полиција ми је такорећи из дана у дан упорно и опасно претила захтевајући од мене : да се ХИТНО разведем, да из стана избацам сва документа супруга, укључујући и његову писаћу машину, да не дозволим улазак у стан његових истомишљеника, да прекидам његове телефонске и друге разговоре са политичким темама, да у таквом случају одмах позовем полицију и захтевам његову ургентну насилну хоспитализацију , и да након изнуђеног развода одмах покренем судски поступак да постанем носилац станарског права, а да њега лишимо права на боравак у стану, уз њихову обећану пресудну интервенцију код суда, и да супруга иселим ШТО ПРЕ из стана.

О чему сам редовно обавештавала Томислава.

Да би спашавали своје голе животе, обезбедили мирније детињство нашем малом сину, који је вриштао при лупњави и повицима разбеснелих полицајаца, ми смо се договорили да се под безусловним полицијским диктатом формално разведемо, али да у стварном животу сачувамо добре односе, и да се опет једном ујединимо у браку, у нашем стану, када то буде могуће. Уједно смо се сложили да инсценирамо формалан судски поступак за измену станарског статуса, јер ми је полиција опасно претила и опстанком малог сина, да то учиним што пре. Споразумели смо се да то траје врло дуго, да тако добијемо у времену и спашавамо брак и породицу и судбину малог детета, да отац виђа сина који је иако беба много патио , да опет када буду боља времена живимо заједно. Томислав је за цело ово време долазио редовно, бринуо се о нама и нашем сину, и улагао новчана средства у границама његових скромних могућности, бавио се врло често сином и играо са њим и шетао.

Изјављујем да је паушална и неоснована , изокренута тврдња суда да на Решење Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986. године, није дозвољено право

жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту истога дана. Овакав наведени исход судског поступка који је трајао скоро четири године не одговара чињеничном стању. Ми смо годинама живели у врло тешким околностима, излагани прогонима и опасним притисцима и претњама, изнурени стресом од развода, крајње исцрпљени вишегодишњим судским спором око стана, и финансијски судским трошковима (адвокатске услуге, судске таксе, и друго), погоршаног стања здравља, несигурног радног места, неизвесних редовних прихода, излагани годинама атацима на личну безбедности и имовинску сигурност, у држави у расулу, хаосу, и пред ратом, смо били принуђени да душевно и органски сломљени, на ивици снаге, дигнемо руке од бескрајног суђења. Мени су тада претили смрћу и ликвидације мене и мога детета, ако не прихватим исход исказан у решењу суда од 15 јануара 1986.године.

Чиме је судски била окончана наша стратегија растезања судског спора у вези стана, добијања у времену, да би се наши односи стабилизovali у нади да ће полицијски и други атаци постати мање интензивни, да ће нас на крају оставити на миру. Четврти општински суд је скратио и донео одлуку 15 јануара 1986.године.

На делу је злоупотреба над нама.Изјављујем да сам то учинили под полицијском принудом ликвидације. Ми смо били уцењени.

Упркос овакве пресуде, ми смо наставили да у крајње тешким околностима хајке и линча, одржавамо колико је могуће наше добре односе, али без помисли, јер смо били престрашени, да поново ступимо у брак, или да станујемо опет заједно у нашем стану, што је била остала до тада наша жарка жеља. То нам је било забрањено под претњом уништавања.

Упркос развода са њим мој каснији живот је био испуњен страхом, и провокацијама, наш стан је био проваљиван, пљачкан, била сам покрадена, излагана насиљу и подмуклим злоупотребама. Наш син Милан (1981) је био понижаван и бламиран у Основној школи `` Вожд Карађорђе `` у Београду, због ``оца лудака``. Дана 3 јуна 1989.године, око 17 часова и 30 минута се на мене и сина Милана недалеко од Касарне у суседству устремио црвени југо , ми смо се брзо уклонили, што је било застрашивање.

Годинама смо син и ја делили тегобни живот и неприлике Томислава, наводим даље само неке детаље.

У четвртак 23. маја 1996.године , око 9 часова и 30 минута, два младића су ушла насилно у наш стан на адреси Војводе Степе 68 у Београду, у коме смо становали мој син Милан и ја (тада ученик, 16 година, који је тада био у школи) , тада сам била без запослења, преживљавали смо издавајући игрице за компјутере (картрице). Уперивши револвер, ударцем су ме оборила на под ,када сам била лошег здравственог стања, у року од неколико минута су обавили преметачину, покупили сву опрему Сега клуба, узели девизе и динаре, златан прстен и крстић (све у вредности од око 4000 ДЕМ) и брзо нестали. Да се ради о професионалцима види се по томе што су све обавили брзо и ефикасно, јасно је да су добро познавали стан. Доживела сам шок нагло се погоршало моје здравствено стање и органи ГСУП-а уместо да ме охрабре, су ме заплашили још више и бацили у безнађе,

говорећи ми да сам могла бити убијена и да је тешко открити виновнике-у надлазећим месецима је украдено из овог Сега клуба више скупих реквизита и ГСУП зна ко су лопови, али није предузео мере да се власници врати покрадено, и да кривци буду кажњени, па је и ово индикативно у смислу откривања стварних пљачкаша.

Иза ових пљачки се налазила ондашња власт и имају политичку позадину.

Мени је крајем 2001 и почетком 2002 године у више наврата био испоручен астрономски преувеличан рачун за телефон, који нисам починила.

Мој син и ја да би се спашавали од прогона смо одлучили 2001 године, да се иселимо за Канаду, Стево Миљуш из Београда нам је уз присуство сведока укупно 5.500 ДЕМ, за обезбеђење виза, а од виза никад ништа није било. Миљуша сам исте године тужила Четвртом општинском суду у Београду, КП .797/01, упркос доказа и сведока, Миљуш нас никада није обештетио. Он ми је претио ликвидацијом ако будем захтевала повраћај новца, у нејасним околностима сам била повређена 1.12.2001.године у просторијама МУП-а Нови Београд, а син Милан је истовремено био лакше повређен у аутомобилском удесу на пешачком прелазу код Хотела Југославија на Новом Београду.

Милан је био жртва неколико физичких напада, био му је отиман мобилни телефон, приликом прегледа за мобилизацију 1999.године је био пред присутним регрутима оптужен да је `` страни плаћеник ``.

Ово је само мали делић наших страдања.

Власти су растуриле наш брак , и деценијама уништавале наше животе и нашег сина.

Ову Изјаву дајем Томиславу Крсмановићу да би он тако остварио његова права из тужбе за накнаду штете.

У Београду 1.1.2012.године

Александра Крсмановић-Пешић.

Дана 12/19/2018 у 4:36 РМ, Tomislav Krsmanovic пише:

Hvala. Тако су поступити.

Sa postovanjem

Tomislav Krsmanovic

Дана 12/19/2018 у 2:51 PM, Vesna Dorudja пише:

Postovani,

Vaša bivša supruga, Aleksandra Krsmanović Pešić, treba da obavi redovan kontrolni pregled u pulmološkoj ambulanti, kada će se proceniti potreba za tuđomm negom i pomoći.

Pošto na zakazani pregled posle hospitalizacije nije došla, potrebno je da se isti ponovo zakaže iz nadležnog Doma zdravlja.

Za Vašu informaciju svi redovni pregledi se zakazuju.

Na preglede kod ortopeda i psihijatra ne možemo da utičemo.

Dalja komunikacija elektronskom poštom nije potrebna. Molimo Vas da na dalje poštujete standardnu proceduru za zakazivanje pregleda u našoj ustanovi.

Pozdrav, dr M. Stanković

Томислав Крсмановић

064-3095176.

Books@eunet.rs. www.tomislavkrsmanovic.com. www.isil.org. Покрет за заштиту људских права, председник. Архив САНУ.

Победио сам злогласну казнену психијатрију.

Доказ: широко призната моја књига Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-<http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/>

Победићу уз Божију помоћ и канцерозне судије и правосуђе Србије.

Томислав Крсмановић.

064-3095176. Books@eunet.rs. www.tomislavkrsmanovic.com. www.isil.org. Покрет за заштиту људских права, председник.

Архив САНУ.

Госпођа Јелена Димитријевић

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Ваша установа тврди да је судство независно, то значи недодирљиво, да на њега не може нико утицати. Другим речима то значи, удружени криминалци могу ударати у темеље Србије, а да им нико ништа не може.

Судство није недодирљиво, оно је крајње болно ранљиво, канцерозно са метастазама. Погледајте на овим линковима имена судија из мога вишедеценијског досијеа, сазнајте њихове здравствене билтене, и њихових ближњих- пропали. ретко ко је доживео моје садашње године, многи су превремено преминули, доживљавају свакојаке трагедије, и њихови ближњи. (Уз напомену да има часних делиоца правде).

ДОКАЗИ: http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf,
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf

Нити се могу бранити, нити доказати. Они мени годинама раде о глави, а експонирали су се и упали су због тога у тешко замисливе неприлике, довели су непромишљено, грлом у јагоде, себе и своје у свакојаке трагедије.

Победио сам 1980-их казнену психијатрију ондашње Југославије

Доказ: <http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krmanovic> (Уследиле су мојом заслугом корените законске реформе, али још има злоупотреба, канцерозних рецидива)

Судови иду на то узимајући у обзир моје године, да ме сатру здравствено. Канцерозно судство са метастазама, које је уништило милионе невиних људи и породица, у томе неће успети. Згазићу пред јавношћу ову канцерозну гуку израслу на крви и сузама милиона грађана. Уз Божју помоћ. Повући ћу лавину, Као што сам то учинио са психијатријом. А судије нека за то време иду по болницама и гробљима, нека се преганају са постављеним надзорницима, варварима и паганима, као и они, крвопијама. Нека се судије не заносе, нека се опет не експонирају лакомислено.

КОМ ОПАНЦИ, КОМ ОБОЈЦИ. Ко верује у победу ће победити.